

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-92-24

Druk nr 765

Warszawa, 30 października 2024 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy

- o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1);
- 2) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 169 z 30.06.2017, str. 46, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29, Dz. Urz. UE L 283 z 31.08.2020, str. 2, Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153, Dz. Urz. UE L 2023/2864 z 20.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1174 z 22.04.2024), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2036 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do traktowania ostrożnościowego instytucji globalnych o znaczeniu systemowym, które realizują strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych oraz w odniesieniu do metod pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1);
- 3) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1619 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do uprawnień nadzorczych, sankcji, oddziałów z państw trzecich i ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego (Dz. Urz. UE L 2024/1619 z 19.06.2024).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 23 października 2014 r. o odwróconym kredycie hipotecznym, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, ustawę z dnia 10 czerwca

- 1) zasady podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów;
- 2) prawa i obowiązki podmiotów obsługujących kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów oraz ich przedstawicieli, o których mowa w art. 24;
- 3) skutki uchybienia obowiązkom przez podmioty obsługujące kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów oraz ich przedstawicieli, o których mowa w art. 24;
- 4) zasady sprawowania nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty, dostawcami usług obsługi kredytów, nabywcami kredytów oraz ich przedstawicielami, o których mowa w art. 24.

2. W zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237), ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1497 i ...) oraz ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2022 r. poz. 2245 i 2339 oraz z 2024 r. poz. ...).

Art. 2. Ustawy nie stosuje się do:

- 1) obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt prowadzonej przez:
 - a) bank krajowy,
 - b) instytucję kredytową,
 - c) oddział instytucji kredytowej,
 - d) podmiot, o którym mowa w art. 192 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034 i ...), zwanej dalej „ustawą o funduszach”, w zakresie zarządzania wierzytelnościami, o których mowa w art. 183 ust. 1 ustawy o funduszach, w tym zarządzania pulą wierzytelności w rozumieniu tej ustawy,

2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, ustawę z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami, ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 12 kwietnia 2018 r. o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego, ustawę z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych oraz ustawę z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku.

- e) jednostkę zarządzającą systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2024 r. poz. 352 i ...),
 - f) jednostkę zarządzającą systemem ochrony, o której mowa w art. 130e ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488 oraz z 2024 r. poz. 879 i ...),
 - g) spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową w rozumieniu ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 512, 879 i ...),
 - h) instytucję pożyczkową w rozumieniu art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim;
- 2) przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt między podmiotami, o których mowa w pkt 1 lit. a–c;
 - 3) nabycia wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt przez podmioty, o których mowa w pkt 1 lit. a–c;
 - 4) czynności z zakresu wykonywania praw kredytodawcy przysługujących nabywcom kredytów wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, wykonywanych przez adwokatów, radców prawnych lub komorników sądowych, niezależnie od formy organizacyjnej, w której podmioty te prowadzą działalność zawodową w tym zakresie;
 - 5) towarzystwa w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o funduszach oraz zarządzanego przez towarzystwo funduszu inwestycyjnego;
 - 6) zarządzającego ASI w rozumieniu art. 2 pkt 3a ustawy o funduszach oraz zarządzanej przez zarządzającego ASI alternatywnej spółki inwestycyjnej w rozumieniu art. 8a ust. 1 ustawy o funduszach;
 - 7) zarządzanej wewnętrznie alternatywnej spółki inwestycyjnej w rozumieniu art. 8a ust. 1 ustawy o funduszach;
 - 8) spółki zarządzającej w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy o funduszach oraz zarządzanego przez spółkę zarządzającą funduszu inwestycyjnego;
 - 9) zarządzającego z UE w rozumieniu art. 2 pkt 10c ustawy o funduszach oraz zarządzanych przez zarządzającego z UE funduszu inwestycyjnego i alternatywnej spółki inwestycyjnej w rozumieniu art. 8a ust. 1 ustawy o funduszach;

- 10) spółki, o której mowa w art. 276 ustawy o funduszach, oraz osoby prawnej, o której mowa w art. 276i tej ustawy, a także zarządzanych przez nie funduszy inwestycyjnych i alternatywnych funduszy inwestycyjnych.

Art. 3. Ileć w ustawie jest mowa o:

- 1) banku krajowym – rozumie się przez to bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 2) dostawcy usług obsługi kredytów – rozumie się przez to przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego, z których usług korzysta podmiot obsługujący kredyty w celu wykonywania działalności w zakresie obsługi kredytów;
- 3) działalności w zakresie obsługi kredytów – rozumie się przez to prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na wykonywaniu w odniesieniu do praw kredytodawcy przysługujących nabywcom kredytów wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt co najmniej jednej z następujących czynności:
 - a) odzyskiwanie od kredytobiorcy należności kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub związanych z tą umową,
 - b) renegotjowanie postanowień umowy o kredyt w zakresie wynikających z niej praw kredytodawcy lub renegotjowanie postanowień umowy o kredyt, zgodnie z dyspozycjami nabywcy kredytu, w przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty nie jest pośrednikiem kredytowym w rozumieniu art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim lub pośrednikiem kredytu hipotecznego w rozumieniu art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami,
 - c) przyjmowanie i rozpatrywanie reklamacji i skarg, które dotyczą dochodzenia praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub wykonywania tej umowy, a także odwołań od tych reklamacji i skarg,
 - d) informowanie kredytobiorcy o zmianach sposobu spłaty kredytu, stopy oprocentowania lub o należnościach i opłatach ponoszonych bezpośrednio przez kredytobiorcę;
- 4) goszczącym państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie inne niż macierzyste państwo członkowskie, w którym podmiot obsługujący kredyty ma oddział lub w którym prowadzi transgranicznie działalność w zakresie obsługi kredytów, oraz w którym kredytobiorca ma odpowiednio miejsce zamieszkania lub siedzibę;

- 5) instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję kredytową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 6) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;
- 7) konsumencie – rozumie się przez to konsumenta w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
- 8) kredytobiorcy – rozumie się przez to niebędącą kredytodawcą osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która jest stroną umowy o kredyt;
- 9) kredytodawcy – rozumie się przez to:
 - a) bank krajowy,
 - b) instytucję kredytową,
 - c) oddział instytucji kredytowej,
 - d) nabywcę kredytu;
- 10) macierzystym państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie, w którym podmiot obsługujący kredyty ma siedzibę, a w przypadku nabywcy kredytu lub jego przedstawiciela, o którym mowa w art. 24 – państwo członkowskie, w którym ten nabywca lub ten przedstawiciel ma siedzibę albo miejsce zamieszkania;
- 11) nabywcy kredytu – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, niebędącą podmiotem, o którym mowa w art. 3 pkt 9 lit. a–c, która nabywa prawa wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, w ramach wykonywanej działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej;
- 12) nieobsługiwanej umowie o kredyt – rozumie się przez to umowę o kredyt, która zgodnie z art. 47a rozporządzenia nr 575/2013 została sklasyfikowana jako ekspozycja nieobsługiwana;
- 13) oddziale instytucji kredytowej – rozumie się przez to oddział instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 14) organie zarządzającym – rozumie się przez to:
 - a) zarząd oraz radę nadzorczą albo komisję rewizyjną, albo, o ile umowa tak stanowi, oba te organy – w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością,
 - b) zarząd oraz radę nadzorczą – w przypadku spółki akcyjnej,
 - c) zarząd oraz radę nadzorczą albo radę dyrektorów – w przypadku prostej spółki akcyjnej;

- 15) podmiocie obsługującym kredyty – rozumie się przez to osobę prawną, która wykonuje działalność w zakresie obsługi kredytów;
- 16) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 i 1222), zwanej dalej „ustawą – Prawo przedsiębiorców”;
- 17) przedsiębiorcy zagranicznym – rozumie się przez to przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470 oraz z 2024 r. 1222);
- 18) rozporządzeniu nr 1093/2010 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12, z późn. zm.³⁾);
- 19) rozporządzeniu nr 575/2013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.⁴⁾);
- 20) rozporządzeniu nr 2016/679 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 5, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 225 z 30.07.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 291 z 16.11.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1620 z 19.06.2024.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 74 z 16.03.2018, str. 3, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4, Dz. Urz. UE L 335 z 13.10.2020, str. 20, Dz. Urz. UE L 405 z 02.12.2020, str. 79, Dz. Urz. UE L 84 z 11.03.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 116 z 06.04.2021, str. 25, Dz. Urz. UE L 225 z 25.06.2021 r. str. 52, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 92 z 30.03.2023 str. 29, Dz. Urz. UE L 2023/ 2869 z 20.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1623 z 19.06.2024.

przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.⁵⁾);

- 21) trwałym nośniku – rozumie się przez to trwały nośnik w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 46 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 22) umowie o kredyt – rozumie się przez to umowę kredytu, o której mowa w art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz umowę, na mocy której bank, instytucja kredytowa lub oddział instytucji kredytowej udziela finansowania w formie płatności odroczonej, pożyczki lub innej podobnej formie finansowej;
- 23) umowie o obsługę kredytów – rozumie się przez to umowę, o której mowa w art. 21, zawartą w formie pisemnej między nabywcą kredytu a podmiotem obsługującym kredyty, określającą w szczególności czynności w zakresie obsługi kredytów wykonywane przez podmiot obsługujący kredyty w imieniu i na rzecz nabywcy kredytu;
- 24) znacznym pakiecie akcji lub udziałów – rozumie się przez to akcje lub udziały w ilości:
 - a) oznaczającej posiadanie przez podmiot bezpośrednio lub pośrednio co najmniej 10% kapitału innego podmiotu lub
 - b) uprawniającej podmiot do wykonywania praw z co najmniej 10% głosów w organie stanowiącym innego podmiotu, lub
 - c) dającej inne prawa do kapitału podmiotu w sposób umożliwiający wywieranie wpływu na kierowanie jego polityką finansową i operacyjną.

Rozdział 2

Udzielanie zezwoleń podmiotom obsługującym kredyty

Art. 4. 1. Prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów wymaga uzyskania zezwolenia Komisji na wykonywanie działalności w zakresie obsługi kredytów, zwanego dalej „zezwoleń”.

2. Zezwolenie wydaje się na wniosek zawierający:

- 1) firmę (nazwę), adres siedziby oraz numer wnioskodawcy w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego;
- 2) imiona i nazwiska oraz numery PESEL albo daty urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serie i numery dowodów osobistych lub innych dokumentów potwierdzających tożsamość członków organu zarządzającego oraz osób posiadających

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE. L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

znaczny pakiet akcji lub udziałów wnioskodawcy; w przypadku gdy znaczny pakiet akcji lub udziałów wnioskodawcy należy do osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej – jej firmę (nazwę) i adres siedziby oraz numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo innym równoważnym rejestrze w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, w którym ta osoba prawna lub jednostka posiada siedzibę, a także imiona i nazwiska oraz numery PESEL albo daty urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serie i numery dowodów osobistych lub innych dokumentów potwierdzających tożsamość członków organu zarządzającego tą osobą prawną lub jednostką;

- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) identyfikator podmiotu prawnego (LEI) – o ile został nadany;
- 5) dane kontaktowe, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 8.

3. Do wniosku załącza się:

- 1) statut, akt założycielski lub umowę spółki;
- 2) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. b–e;
- 3) opis wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17;
- 4) zatwierdzone sprawozdania finansowe wnioskodawcy za ostatnie trzy lata poprzedzające rok złożenia wniosku wraz z uchwałami o ich zatwierdzeniu, a w przypadku gdy wnioskodawca prowadzi działalność w okresie krótszym niż trzy lata – za cały ten okres;
- 5) oświadczenia członków organów zarządzających wnioskodawcy o spełnianiu wymogu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. a;
- 6) projekt umowy powierzenia, o której mowa w art. 23 ust. 1, w przypadku zamiaru współpracy wnioskodawcy z dostawcą usług obsługi kredytów;
- 7) potwierdzenie wniesienia opłaty, o której mowa w art. 47 ust. 1.

Art. 5. 1. Komisja dokonuje oceny kompletności wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 2, w terminie 45 dni od dnia jego złożenia.

2. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 2, jest niekompletny, Komisja wzywa wnioskodawcę do jego uzupełnienia.

3. Komisja wydaje decyzję w przedmiocie zezwolenia nie później niż w terminie 90 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku.

Art. 6. 1. Zezwolenie jest udzielane, jeżeli wnioskodawca:

- 1) posiada siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) prowadzi działalność w formie spółki akcyjnej, prostej spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 3) jest zarządzany i nadzorowany przez osoby wchodzące w skład organów zarządzających:
 - a) posiadające pełną zdolność do czynności prawnych,
 - b) dające rękojmię należytego wykonywania swoich obowiązków, w tym:
 - wobec których łączne skutki drobnych incydentów nie rzutują na ich nieskazitelną opinię,
 - w swoich wcześniejszych kontaktach służbowych z Komisją oraz właściwymi organami nadzoru z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich i państw trzecich, a także organami regulacyjnymi zawsze działały w sposób przejrzysty i otwarty oraz współpracowały z tymi organami,
 - c) wobec których nie toczy się postępowanie upadłościowe albo restrukturyzacyjne oraz nie została ogłoszona ich upadłość,
 - d) które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, przeciwko życiu i zdrowiu, przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przeciwko ochronie informacji lub za przestępstwo skarbowe, lub skazane prawomocnym wyrokiem za wykroczenie przeciwko interesom konsumentów,
 - e) posiadające odpowiednią wiedzę oraz doświadczenie niezbędne do wykonywania czynności w kompetentny i odpowiedzialny sposób;
- 4) posiada procedury i polityki dotyczące prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17;
- 5) posiada zatwierdzone sprawozdania finansowe za ostatnie trzy lata poprzedzające rok złożenia wniosku wraz z uchwałami o ich zatwierdzeniu, a w przypadku gdy wnioskodawca prowadzi działalność w okresie krótszym niż trzy lata – za cały ten okres;
- 6) złożył wraz z wnioskiem, o którym mowa w art. 4 ust. 2, projekt umowy powierzenia, o której mowa w art. 23 ust. 1, w przypadku zamiaru współpracy wnioskodawcy z dostawcą usług obsługi kredytów.

2. Przepisy ust. 1 pkt 3 lit. c oraz d stosuje się także do osób posiadających znaczny pakiet akcji lub udziałów.

3. Komisja, w drodze decyzji, odmawia udzielenia zezwolenia, jeżeli nie zostały spełnione wymogi określone w ust. 1 i 2.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj i formę dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b–e, mając na względzie konieczność sprawdzenia, czy wnioskodawca spełnia te warunki, oraz kompletność i wiarygodność dokumentacji dołączanej do wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 2.

Art. 7. W terminie 2 dni roboczych od udzielenia zezwolenia, Komisja z urzędu dokonuje wpisu podmiotu obsługującego kredyty do rejestru, o którym mowa w art. 9.

Art. 8. 1. Komisja stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie zezwolenia w przypadku gdy:

- 1) podmiot obsługujący kredyty nie podjął prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów przez okres 12 miesięcy od dnia wydania zezwolenia;
- 2) podmiot obsługujący kredyty nie prowadził działalności w zakresie obsługi kredytów przez okres dłuższy niż 12 miesięcy;
- 3) wydane zostało prawomocne postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu obsługującego kredyty lub postanowienie o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek tego podmiotu nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania lub wystarcza jedynie na zaspokojenie kosztów postępowania.

2. W terminie 2 dni roboczych od wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja z urzędu dokonuje wpisu w sprawie wygaśnięcia zezwolenia do rejestru, o którym mowa w art. 9.

3. W przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 pkt 1, prowadzi działalność transgranicznie lub w formie oddziału, Komisja niezwłocznie informuje o wygaśnięciu zezwolenia właściwe organy nadzoru goszczącego państwa członkowskiego, a także właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska.

Rozdział 3

Rejestr podmiotów obsługujących kredyty

Art. 9. 1. Komisja prowadzi, w systemie teleinformatycznym, rejestr podmiotów obsługujących kredyty, zwany dalej „rejestrem”.

2. Dane zawarte w rejestrze są jawne. Każdy ma prawo dostępu do tych danych i informacji.

Art. 10. 1. Rejestr obejmuje:

- 1) podmioty obsługujące kredyty, które uzyskały zezwolenie;
 - 2) podmioty obsługujące kredyty, w odniesieniu do których organ nadzoru w macierzystym państwie członkowskim przekazał Komisji zawiadomienie, o którym mowa w art. 16.
2. Komisja udostępnia rejestr na swojej stronie internetowej.

Art. 11. 1. Rejestr zawiera dane dotyczące podmiotu obsługującego kredyty obejmujące:

- 1) numer wpisu do rejestru;
- 2) identyfikator podmiotu prawnego (LEI), o ile posiada;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile posiada;
- 4) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub innym równoważnym rejestrze w państwie, w którym podmiot ten posiada siedzibę oraz nazwę tego rejestru;
- 5) numer REGON, o ile posiada;
- 6) firmę (nazwę);
- 7) adres siedziby;
- 8) dane kontaktowe:
 - a) adres poczty elektronicznej,
 - b) adres URL formularza elektronicznego podmiotu obsługującego kredyty,
 - c) numer telefonu,
 - d) adres do doręczeń elektronicznych,
 - e) adres skrytki powiązanej z kontem na elektronicznej platformie usług administracji publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557),
 - f) do celów przyjmowania reklamacji i skarg oraz odwołań;
- 9) status zezwolenia;
- 10) datę udzielenia zezwolenia;
- 11) datę cofnięcia albo wygaśnięcia zezwolenia;
- 12) datę ponownego udzielenia zezwolenia;

- 13) dane dotyczące prowadzenia przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, działalności w goszczącym państwie członkowskim w formie oddziału obejmujące:
- a) nazwę (firmę) oddziału,
 - b) adres siedziby oddziału,
 - c) nazwę goszczącego państwa członkowskiego,
 - d) datę rozpoczęcia działalności w formie oddziału,
 - e) datę zakończenia działalności w formie oddziału;
- 14) dane dotyczące prowadzenia przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, działalności transgranicznie w goszczącym państwie członkowskim obejmujące:
- a) nazwę goszczącego państwa członkowskiego,
 - b) datę rozpoczęcia działalności transgranicznie,
 - c) datę zakończenia działalności transgranicznie.

2. W przypadku podmiotów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, rejestr zawiera dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1–12, a także:

- 1) firmę (nazwę) podmiotu i nazwę handlową w języku macierzystego państwa członkowskiego;
- 2) dane oddziału podmiotu obsługującego kredyty, który posiada siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, obejmujące:
 - a) adres siedziby,
 - b) nazwę macierzystego państwa członkowskiego,
 - c) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego;
- 3) datę rozpoczęcia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) datę zakończenia prowadzenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W przypadku podmiotów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, dane, o których mowa w ust. 1 pkt 9–12, obejmują informacje dotyczące zezwolenia udzielonego przez właściwy organ nadzoru w macierzystym państwie członkowskim, wynikające z zawiadomienia, o którym mowa w art. 16.

Art. 12. 1. Przez wpis do rejestru rozumie się także zmianę wpisu.

2. Komisja prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy, omyłki lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 13. 1. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, informuje Komisję o każdej zmianie danych wpisanych do rejestru, nie później niż w terminie 7 dni od dnia zmiany tych danych, składając wniosek o ich zmianę.

2. Komisja aktualizuje dane wpisane do rejestru w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się potwierdzenie wniesienia opłaty, o której mowa w art. 47 ust. 2.

4. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest niekompletny, Komisja wzywa do jego uzupełnienia we wskazanym terminie, nie krótszym niż 7 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

5. Komisja informuje właściwy organ nadzoru goszczącego państwa członkowskiego o dokonaniu zmiany danych podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, wpisanych do rejestru.

6. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku otrzymania informacji o zmianie danych dotyczących podmiotu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, wpisanych do rejestru, przekazanych Komisji przez właściwy organ nadzoru macierzystego państwa członkowskiego.

Rozdział 4

Świadczenie usług w zakresie obsługi kredytów

Art. 14. 1. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, może prowadzić działalność na terytorium goszczącego państwa członkowskiego w formie oddziału lub transgranicznie.

2. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, zawiadamia Komisję, w formie pisemnej, o zamiarze prowadzenia działalności na terytorium goszczącego państwa członkowskiego.

3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) nazwę goszczącego państwa członkowskiego oraz nazwę państwa, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli nie jest to Rzeczpospolita Polska i goszczące państwo członkowskie;
- 2) firmę (nazwę) i adres siedziby oraz adres siedziby oddziału na terytorium goszczącego państwa członkowskiego albo informację o zamiarze prowadzenia działalności transgranicznie;

- 3) firmę (nazwę) i adres siedziby dostawcy usług obsługi kredytów albo jego oddziału – w przypadku korzystania z usług dostawcy usług obsługi kredytów;
- 4) imiona i nazwiska oraz numery PESEL albo daty urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serie i numery dowodów osobistych lub innych dokumentów potwierdzających tożsamość osób odpowiedzialnych za prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów w goszczącym państwie członkowskim;
- 5) oświadczenie o posiadaniu wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, w goszczącym państwie członkowskim, zgodnych z przepisami obowiązującymi w tym państwie;
- 6) opis procedury ustanowionej w celu zapewnienia zgodności prowadzonej działalności w zakresie obsługi kredytów z przepisami goszczącego państwa członkowskiego dotyczącymi przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- 7) oświadczenie o posiadaniu odpowiednich środków do porozumiewania się w języku goszczącego państwa członkowskiego lub w języku, w którym umowa o kredyt została sporządzona.

4. W terminie 45 dni od dnia otrzymania kompletnego zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, Komisja przesyła je właściwym organom nadzoru goszczącego państwa członkowskiego wraz z informacją, że na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podmioty obsługujące kredyty są objęte zakazem, o którym mowa w art. 18. O przesłaniu zawiadomienia Komisja powiadamia podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz właściwy organ nadzoru państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest inny niż organ nadzoru, do którego jest przesyłane zawiadomienie.

5. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, informuje Komisję o zmianie informacji, o których mowa w ust. 3. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

6. Komisja informuje podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, o potwierdzeniu otrzymania zawiadomienia przez właściwy organ nadzoru goszczącego państwa członkowskiego.

Art. 15. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, może rozpocząć prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów w goszczącym państwie członkowskim:

- 1) od dnia otrzymania od właściwych organów nadzoru goszczącego państwa członkowskiego potwierdzenia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 14 ust. 2, albo

- 2) w przypadku braku potwierdzenia od właściwych organów nadzoru goszczącego państwa członkowskiego otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 14 ust. 2 – po upływie 2 miesięcy od dnia przekazania właściwym organom nadzoru goszczącego państwa członkowskiego tego zawiadomienia.

Art. 16. 1. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, może prowadzić działalność w zakresie obsługi kredytów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału albo transgranicznie.

2. Jeżeli organ nadzoru macierzystego państwa członkowskiego, w którym podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, ma swoją siedzibę, zawiadamia Komisję o zamiarze rozpoczęcia przez ten podmiot prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału lub transgranicznie, Komisja z urzędu przekazuje potwierdzenie otrzymania zawiadomienia temu podmiotowi oraz organowi nadzoru macierzystego państwa członkowskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego zawiadomienia.

3. Podmiot, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, może rozpocząć prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału lub transgranicznie:

- 1) od dnia otrzymania potwierdzenia, o którym mowa w ust. 2, albo
- 2) w przypadku nieotrzymania potwierdzenia, o którym mowa w ust. 2, po upływie 2 miesięcy od dnia przekazania Komisji zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2.

Art. 17. 1. Podmiot obsługujący kredyty jest obowiązany do opracowania i stosowania wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów obejmujących co najmniej:

- 1) system zarządzania ryzykiem i system kontroli wewnętrznej, w tym procedury księgowe, które zapewniają ochronę praw kredytobiorcy oraz zgodność z przepisami regulującymi prawa kredytodawcy wynikające z umowy o kredyt, przepisami regulującymi umowę kredytu oraz przepisami rozporządzenia nr 2016/679;
- 2) procedury ochrony praw kredytobiorców zapewniające, z zachowaniem należytej staranności, sprawiedliwe ich traktowanie, w tym przez uwzględnianie sytuacji finansowej kredytobiorców oraz konieczności poinformowania ich o istniejących możliwościach uzyskania wsparcia;
- 3) procedury pozwalające na ocenę sytuacji finansowej kredytobiorcy;

- 4) procedury dotyczące przyjmowania reklamacji i skarg, a także odwołań od tych reklamacji i skarg;
- 5) procedury, w tym rozwiązania techniczne i organizacyjne, zapewniające ochronę tajemnic prawnie chronionych oraz regulamin ochrony przepływu informacji objętych takimi tajemnicami;
- 6) procedury przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

2. System zarządzania ryzykiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zapewnia prawidłowość procesu wyznaczania i realizacji szczegółowych celów działalności prowadzonej przez podmiot obsługujący kredyty przez odpowiednio zaprojektowane i wdrożone procedury identyfikacji, pomiaru lub szacowania, monitorowania, raportowania i kontroli oraz ograniczania ryzyka.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób organizacji systemu zarządzania ryzykiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w tym rodzaje procedur go tworzących, mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania organów statutowych podmiotów obsługujących kredyty i należytego podejścia do podejmowanego ryzyka w zakresie prowadzonej działalności, a także zapewnienie skutecznego działania mechanizmów wykrywania tego ryzyka.

Art. 18. Podmiot obsługujący kredyty nie może przyjmować ani przechowywać środków finansowych od kredytobiorców podczas prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów.

Art. 19. 1. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, prowadzi i przechowuje na trwałym nośniku przez 7 lat, licząc od końca roku, w którym zakończył działalność w zakresie obsługi danej umowy o kredyt, dokumentację związaną z prowadzeniem tej działalności obejmującą:

- 1) korespondencję prowadzoną zarówno z nabywcą kredytu, jak i z kredytobiorcą,
 - 2) umowę o obsługę kredytów,
 - 3) dokumenty dotyczące współpracy z dostawcą usług obsługi kredytów
- oraz informuje Komisję o miejscu przechowywania tej dokumentacji.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wykonany także w przypadku zapewnienia przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2,

przechowywania dokumentacji przez następcę prawnego tego podmiotu lub tego oddziału lub przez podmiot trzeci świadczący usługi w zakresie przechowywania dokumentów.

Rozdział 5

Wyznaczenie podmiotu obsługującego kredyty

Art. 20. 1. Nabywca kredytu posiadający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa członkowskiego do obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, zawartej z konsumentem, wyznacza bank krajowy, oddział instytucji kredytowej albo podmiot obsługujący kredyty, chyba że sam jest takim bankiem krajowym, oddziałem instytucji kredytowej albo podmiotem obsługującym kredyty.

2. W przypadku gdy nabywca kredytu nie posiada miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium państwa członkowskiego, jego przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, wyznacza podmiot obsługujący kredyty albo bank krajowy, albo oddział instytucji kredytowej do obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, zawartej z konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu odpowiednio art. 7 ust. 1 pkt 1–3 ustawy – Prawo przedsiębiorców, chyba że przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, jest takim bankiem krajowym, oddziałem instytucji kredytowej albo podmiotem obsługującym kredyty.

Art. 21. 1. Nabywca kredytu, który sam nie prowadzi działalności w zakresie obsługi kredytów, lub przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, wyznaczając podmiot obsługujący kredyty zgodnie z art. 20, zawiera z tym podmiotem umowę o obsługę kredytów.

2. Umowa o obsługę kredytów zawiera w szczególności:

- 1) dane identyfikacyjne podmiotu obsługującego kredyty;
- 2) szczegółowy opis działalności w zakresie obsługi kredytów wykonywanej przez podmiot obsługujący kredyty;
- 3) wynagrodzenie albo sposób jego obliczenia;
- 4) określenie czynności objętych działalnością w zakresie obsługi kredytów powierzonych podmiotowi obsługującemu kredyty;
- 5) zobowiązanie stron do przestrzegania prawa właściwego dla praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub samej umowy o kredyt, w tym w zakresie ochrony konsumentów i ochrony danych osobowych;

- 6) zobowiązanie podmiotu obsługującego kredyty do sprawiedliwego traktowania kredytobiorców oraz do działania w relacjach z nimi w dobrej wierze oraz w sposób uczciwy i profesjonalny, z uwzględnieniem indywidualnej sytuacji danego kredytobiorcy oraz z zachowaniem należytej staranności;
- 7) obowiązek powiadomienia nabywcy kredytu przez podmiot obsługujący kredyty o powierzeniu dostawcy usług obsługi kredytów wykonywania czynności, o których mowa w pkt 4, przed dokonaniem takiego powierzenia.

3. Nabywca kredytu lub przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, informują Komisję o zawarciu umowy, o której mowa w ust. 1:

- 1) w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, wskazując podmiot obsługujący kredyty, z którym została zawarta ta umowa;
- 2) najpóźniej w dniu zawarcia umowy z podmiotem obsługującym kredyty innym niż dotychczasowy, wskazując ten podmiot.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio w przypadku wyznaczenia przez nabywcę kredytu podmiotu obsługującego kredyty do obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, zawartej z podmiotem innym niż konsument lub mikro-, mały lub średni przedsiębiorca.

Art. 22. 1. Nabywca kredytu lub przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, informuje Komisję o wyznaczeniu, zgodnie z art. 20, banku krajowego albo oddziału instytucji kredytowej, w terminie 14 dni od dnia tego wyznaczenia, nie później niż w dniu rozpoczęcia obsługi tego kredytu.

2. Przepis art. 21 ust. 3 pkt 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wyznaczenia banku krajowego albo oddziału instytucji kredytowej innego niż dotychczasowy, do obsługi danego kredytu.

Rozdział 6

Powierzenie wykonywania czynności przez podmiot obsługujący kredyty

Art. 23. 1. Podmiot obsługujący kredyty może, w drodze umowy, zawartej w formie pisemnej, powierzyć dostawcy usług obsługi kredytów wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, w szczególności:

- 1) zapewnia podmiotowi obsługującemu kredyty bezpośredni dostęp do informacji dotyczących powierzonych czynności w zakresie obsługi kredytów;

2) obejmuje postanowienia w zakresie powierzenia przetwarzania danych osobowych kredytobiorców z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia nr 2016/679.

3. Podmiot obsługujący kredyty zawiadamia Komisję o zamiarze zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, oraz o każdej jej zmianie, rozwiązaniu albo o jej wygaśnięciu, co najmniej na 14 dni przed dniem jej zawarcia, zmiany, rozwiązania albo wygaśnięcia.

4. Dostawca usług obsługi kredytów prowadzi i przechowuje na trwałym nośniku przez 7 lat, licząc od końca roku, w którym zakończył działalność w zakresie obsługi danej umowy o kredyt, dokumentację dotyczącą współpracy z podmiotem obsługującym kredyty oraz dokumentację dotyczącą wykonywania czynności w zakresie obsługi kredytów oraz informuje Komisję o miejscu przechowywania tej dokumentacji.

5. Powierzenie wykonywania czynności w zakresie obsługi kredytów:

- 1) nie może obejmować powierzenia wykonywania wszystkich czynności objętych działalnością w zakresie obsługi kredytów;
- 2) nie może być sprzeczne z postanowieniami umowy o obsługę kredytów, zawartej przez podmiot obsługujący kredyty;
- 3) nie może wpływać na spełnienie przez podmiot obsługujący kredyty przesłanek do udzielenia zezwolenia;
- 4) nie może uniemożliwiać Komisji sprawowania nadzoru nad podmiotem obsługującym kredyty;
- 5) nie może prowadzić do pogorszenia jakości kontroli wewnętrznej podmiotu obsługującego kredyty, rzetelności lub ciągłości jego działalności w zakresie obsługi kredytów.

Rozdział 7

Przedstawiciele nabywców kredytów z państw trzecich

Art. 24. 1. W przypadku gdy nabywca kredytu nie posiada miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium państwa członkowskiego, wyznacza w drodze umowy, zawartej w formie pisemnej, swojego przedstawiciela, zwanego dalej „przedstawicielem”, który posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i w terminie 14 dni od dnia jego wyznaczenia informuje o tym Komisję, przekazując dane dotyczące tego przedstawiciela obejmujące:

- 1) w przypadku osoby fizycznej – imię i nazwisko, numer PESEL albo datę urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serię i numer dowodu osobistego lub innego

dokumentu potwierdzającego tożsamość, a także adres prowadzenia działalności gospodarczej;

- 2) w przypadku osoby prawnej – firmę (nazwę) i adres siedziby oraz numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego.

2. Nabywca kredytu informuje Komisję o każdej zmianie przedstawiciela albo danych przedstawiciela, o których mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia tej zmiany.

3. Umowa zbycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt zawarta przez nabywcę kredytu nieposiadającego miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium państwa członkowskiego, który nie wyznaczył przedstawiciela zgodnie z ust. 1, jest nieważna.

4. Przedstawiciel ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków nabywcy kredytu określonych w ustawie w tym samym zakresie co nabywca kredytu.

Rozdział 8

Obowiązki informacyjne

Art. 25. 1. Kredytodawca udostępnia na wniosek podmiotu, który przystąpił do negocjacji w rozumieniu art. 72 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny w celu nabycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, na trwałym nośniku, informacje dotyczące tych praw kredytodawcy lub tej wierzytelności, które umożliwiają ocenę możliwości odzyskania wartości wierzytelności wynikającej z takiej umowy w przypadku nabycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt. Przepisy art. 104 ust. 2 pkt 2 lit. d i pkt 4a oraz ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

2. Przekazując informacje, o których mowa w ust. 1, kredytodawca przekazuje dane osobowe kredytobiorców w zakresie niezbędnym do oceny możliwości odzyskania wartości wierzytelności wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt.

3. Przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 1, odbywa się zgodnie z art. 24 oraz art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 2016/679.

4. Komisja współpracuje z organami nadzoru właściwymi dla miejsca zamieszkania albo siedziby nabywcy kredytu w zakresie wymiany informacji dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt w zakresie, o którym mowa w art. 27 ust. 1.

5. Dokonując oceny wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, Komisja uwzględnia wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane w porozumieniu z Europejską Radą do spraw Ryzyka Systemowego zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr 1093/2010 oraz rekomendację Komitetu Stabilności Finansowej dotyczącą metodyki, kryteriów identyfikacji i kalibracji buforów innych instytucji o znaczeniu systemowym oraz wykonawcze standardy techniczne wydane na podstawie art. 16 ust. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1).

Art. 26. 1. Nabywca kredytów, przedstawiciel, podmiot obsługujący kredyty i dostawca usług w zakresie obsługi kredytów w stosunkach z kredytobiorcami:

- 1) działa w dobrej wierze, uczciwie i profesjonalnie;
- 2) przekazuje kredytobiorcom informacje, które nie wprowadzają w błąd, nie są niejasne ani fałszywe;
- 3) przestrzega przepisów, a w stosownych przypadkach także procedur, w zakresie ochrony danych osobowych kredytobiorców, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia nr 2016/679;
- 4) komunikuje się z kredytobiorcami w sposób najmniej dla nich uciążliwy.

2. W przypadku przeniesienia na nabywcę kredytu praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, nabywca kredytu lub przedstawiciel albo podmiot obsługujący kredyty, w terminie 14 dni od dnia tego przeniesienia, bezpłatnie, przekazuje kredytobiorcy napisaną jasnym i powszechnie zrozumiałym językiem informację zawierającą:

- 1) datę nabycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt;
- 2) w przypadku nabywcy kredytu lub przedstawiciela będącego:
 - a) osobą fizyczną – imię i nazwisko oraz numer PESEL albo datę urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serię i numer dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i adres prowadzenia działalności gospodarczej,
 - b) osobą prawną – firmę (nazwę) i adres siedziby oraz numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub innym równoważnym rejestrze

w państwie, w którym nabywca kredytu lub przedstawiciel posiada siedzibę, oraz nazwę tego rejestru;

- 3) w przypadku podmiotu obsługującego kredyty – numer wpisu do rejestru;
- 4) w przypadku ustanowienia dostawcy usług obsługi kredytów będącego:
 - a) osobą fizyczną – imię i nazwisko oraz numer PESEL albo datę urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serię i numer dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i adres prowadzenia działalności,
 - b) osobą prawną – firmę (nazwę) i adres siedziby oraz numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub innym równoważnym rejestrze w państwie, w którym dostawca ten posiada siedzibę, oraz nazwę tego rejestru;
- 5) kwotę należności z podziałem na kapitał, odsetki oraz inne koszty z tytułu umowy o kredyt, według stanu na dzień nabycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, numer rachunku, na jaki kredytobiorca jest obowiązany wpłacać należności z tytułu umowy o kredyt, oraz harmonogram płatności tych należności;
- 6) informację dotyczącą procedury przyjmowania reklamacji i skarg oraz odwołań od tych reklamacji i skarg, a także korzystania z pozasądowych procedur rozwiązywania sporów;
- 7) informację, że przeniesienie praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt nie prowadzi do zmiany prawa właściwego dla umowy o kredyt zawartej przez kredytobiorcę.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2, jest przekazywana:

- 1) przed dokonaniem pierwszej czynności w zakresie obsługi kredytów dotyczącej danej nieobsługiwanej umowy o kredyt;
- 2) na każde żądanie kredytobiorcy;
- 3) po każdej zmianie nabywcy kredytu, przedstawiciela, podmiotu obsługującego kredyty lub dostawcy usług obsługi kredytów;
- 4) po każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 2.

4. Nabywca kredytu, przedstawiciel oraz podmiot obsługujący kredyty przechowują kopię informacji, o której mowa w ust. 2, oraz dowód jej przekazania kredytobiorcy przez 7 lat, licząc od końca roku, w którym ostatnie ze zobowiązań wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt wygasło albo nabywca kredytu przeniósł na innego nabywcę kredytu prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt.

5. Nabywca kredytu, przedstawiciel oraz podmiot obsługujący kredyty, na żądanie Komisji, przekazują kopię informacji, o której mowa w ust. 2, lub dowód jej przekazania, na własny koszt.

6. Podmiot obsługujący kredyty przekazuje dostawcy usług obsługi kredytów kopię informacji, o której mowa w ust. 2, oraz dowód jej przekazania kredytobiorcy.

7. Dostawca usług obsługi kredytów przechowuje kopię informacji, o której mowa w ust. 2, oraz dowód jej przekazania kredytobiorcy przez 7 lat, licząc od końca roku, w którym ostatnie ze zobowiązań wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt wygasło albo nabywca kredytu lub przedstawiciel przeniósł na innego nabywcę prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, albo od rozwiązania albo wygaśnięcia umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1.

8. Dostawca usług obsługi kredytów, na żądanie Komisji, przekazuje kopię informacji, o której mowa w ust. 2, lub dowód jej przekazania, na własny koszt.

Art. 27. 1. Nabywca kredytu informuje Komisję o:

- 1) dniu, w którym na jego rzecz zostały po raz pierwszy przeniesione prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, w terminie 7 dni od dnia tego przeniesienia, jeżeli w dniu tego przeniesienia nie wykonuje praw kredytodawcy wynikających z innej nieobsługiwanej umowy o kredyt albo wierzytelności z tytułu innej nieobsługiwanej umowy o kredyt;
- 2) dniu zbycia albo wygaśnięcia ostatniego z praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt albo ostatniej z wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, w terminie 7 dni od dnia tego zbycia albo wygaśnięcia.

2. Nabywca kredytu albo przedstawiciel przekazuje Komisji, w okresach półrocznych, informacje dotyczące przeniesienia na kolejnego nabywcę kredytów praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt, zawierające:

- 1) kod LEI dotychczasowego nabywcy kredytu;
- 2) w przypadku braku kodu LEI dotychczasowego nabywcy kredytu – informacje, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2;
- 3) dane przedstawiciela dotychczasowego nabywcy kredytu, o których mowa w art. 24 ust. 1;
- 4) kod LEI kolejnego nabywcy kredytu;

- 5) w przypadku braku kodu LEI kolejnego nabywcy kredytu – informacje, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2;
- 6) dane przedstawiciela kolejnego nabywcy kredytu, o których mowa w art. 24 ust. 1;
- 7) dane kredytodawcy, o którym mowa w art. 3 pkt 9 lit. a–c, który zawarł umowę o kredyt z kredytobiorcą obejmujące firmę (nazwę) i adres siedziby tego kredytodawcy oraz jego numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub innym równoważnym rejestrze w państwie, w którym kredytodawca ten posiada siedzibę, oraz nazwę tego rejestru;
- 8) kwotę, którą nabywca zapłacił za prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt w danym okresie sprawozdawczym;
- 9) łączną wartość, na koniec okresu sprawozdawczego, należności z tytułu przeniesionych praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt, w podziale na umowy o kredyt z kredytobiorcami będącymi konsumentami i pozostałymi podmiotami;
- 10) liczbę umów, na koniec okresu sprawozdawczego, dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt, w podziale na umowy o kredyt z konsumentami i pozostałymi podmiotami;
- 11) informację o rodzajach i wartości zabezpieczeń wierzytelności wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt;
- 12) wartość nominalną praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt oraz wartość bilansową na dzień przeniesienia, w podziale na umowy o kredyt z konsumentami i pozostałymi podmiotami;
- 13) średnią liczbę dni, w których kredytobiorca nie spłaca rat z umowy o kredyt, ważoną wartościami nominalnymi poszczególnych składowych na dzień sprawozdawczy, w podziale na umowy o kredyt z konsumentami i pozostałymi podmiotami;
- 14) łączną wartość zrealizowanych spłat kredytobiorców z praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt w okresie sprawozdawczym;

15) łączną wartość poniesionych kosztów dotyczących praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt poniesionych w okresie sprawozdawczym.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, dotyczy także nabywców kredytów, którzy przed końcem okresu sprawozdawczego dokonali przeniesienia wszystkich praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, albo przedstawicieli.

Art. 28. 1. Podmiot obsługujący kredyty sporządza roczne sprawozdanie z działalności w zakresie obsługi kredytów, obejmujące informacje o:

- 1) łącznych przychodach uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów, z uwzględnieniem struktury walutowej;
- 2) liczbie podmiotów, na rzecz których podmiot obsługujący kredyty prowadzi działalność w zakresie obsługi kredytów na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego;
- 3) liczbie obsługiwanych przez niego nieobsługiwanych umów o kredyt na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego;
- 4) liczbie otrzymanych oraz rozpatrzonych reklamacji i skarg dotyczących praw kredytodawcy wynikających z obsługiwanych przez niego nieobsługiwanych umów o kredyt, z podziałem na reklamacje i skargi uwzględnione i odrzucone oraz wskazaniem liczby odwołań od tych reklamacji i skarg na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego.

2. Podmiot obsługujący kredyty przekazuje Komisji sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1.

3. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, przekazuje Komisji roczne sprawozdanie finansowe, sporządzone zgodnie z przepisami o rachunkowości wraz ze sprawozdaniem z badania oraz odpisem uchwały o zatwierdzeniu tego sprawozdania.

Art. 29. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) terminy oraz sposób sporządzania i przekazywania informacji, o których mowa w art. 27 ust. 2 i 3,
- 2) terminy oraz sposób przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 3

– mając na względzie zapewnienie Komisji dostępu do danych niezbędnych do sprawowania skutecznego nadzoru nad nabywcami kredytów, przedstawicielami oraz podmiotami obsługującymi kredyty.

Rozdział 9

Nadzór Komisji

Art. 30. 1. Działalność podmiotów obsługujących kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów oraz przedstawicieli podlega nadzorowi Komisji sprawowanemu w zakresie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie i w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i ...), zwanej dalej „ustawą o nadzorze nad rynkiem finansowym”.

2. Celem nadzoru jest zapewnienie przestrzegania przepisów ustawy przez podmioty obsługujące kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów oraz przedstawicieli, prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Komisja w ramach nadzoru może:

- 1) żądać od podmiotu obsługującego kredyty:
 - a) opracowania, stosowania lub zmiany wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, w celu skutecznego zapewnienia poszanowania praw kredytobiorców zgodnie z przepisami regulującymi umowę o kredyt,
 - b) wykazania:
 - sprawiedliwego i należytego traktowania kredytobiorców,
 - należytego rozpatrywania reklamacji i skarg kredytobiorców oraz odwołań od tych reklamacji i skarg, a także dokumentowania czynności w tym zakresie,
 - c) zmiany lub rozwiązania umowy o obsługę kredytów, jeżeli jest to niezbędne w celu zapewnienia zgodności z art. 6 ust. 1 i 2, art. 17, art. 18, art. 21 ust. 2 oraz art. 26 ust. 1–4 i 6;
- 2) żądać od nabywcy kredytów lub przedstawiciela złożenia w wyznaczonym terminie wyjaśnień dotyczących obowiązków, o których mowa w art. 22 ust. 1, art. 24 ust. 2, art. 26 ust. 4 lub art. 27;
- 3) dokonywać przeglądu umów, o których mowa w art. 23 ust. 1, pod względem zgodności z art. 23 ust. 2 i 5;

- 4) żądać od podmiotu obsługującego kredyty, dostawcy usług obsługi kredytów oraz nabywcy kredytów i przedstawiciela złożenia dokumentacji, informacji i wyjaśnień innych niż określone w pkt 1 i 2, które są niezbędne do realizacji celów nadzoru.

Art. 31. 1. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może:

- 1) odwołać odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie członka organu zarządzającego tego podmiotu obsługującego kredyty lub tego dostawcy usług obsługi kredytów albo osoby podejmującej decyzje w imieniu tego dostawcy usług obsługi kredytów, w przypadku gdy naruszenia mają charakter rażący lub uporczywy;
- 2) nałożyć na osobę, o której mowa w pkt 1, karę pieniężną;
- 3) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną;
- 4) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1.

2. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może:

- 1) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną;
- 2) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1.

3. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1:

- 1) przestał spełniać wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 1 lub 2,
- 2) uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów lub w inny sposób niezgodny z prawem,

- 3) nie wprowadził lub nie stosuje wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, lub nie dokonał ich zmian na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. a,
- 4) wykonuje działalność w zakresie obsługi kredytów bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1, lub na podstawie umowy, która została zawarta z naruszeniem przepisów art. 21 ust. 2,
- 5) nie przekazuje Komisji dokumentacji, informacji i wyjaśnień, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4,
- 6) narusza art. 18 lub rażąco lub uporczywie narusza art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 5, art. 23 ust. 1, 2 i 5 lub art. 26 ust. 1–4 i 6

– Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.

4. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2:

- 1) nie wprowadził lub nie stosuje wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, lub nie dokonał ich zmian na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. a,
- 2) wykonuje działalność w zakresie obsługi kredytów bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1, lub na podstawie umowy, która została zawarta z naruszeniem przepisów art. 21 ust. 2,
- 3) nie przekazuje Komisji informacji, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4,
- 4) narusza art. 18 lub rażąco lub uporczywie narusza art. 23 ust. 1, 2 i 5 oraz art. 26 ust. 1–4 i 6

– Komisja może, w drodze decyzji, wykreślić ten podmiot z rejestru. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.

5. W przypadku stwierdzenia, że oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, nie przekazuje Komisji informacji, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4, Komisja może, w drodze decyzji, wykreślić ten oddział z rejestru. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.

6. W przypadku stwierdzenia, że dostawca usług obsługi kredytów nie przekazuje Komisji informacji, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4, Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie udzielone podmiotowi obsługującemu kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, albo wykreślić z rejestru podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.

7. W decyzji, o której mowa w ust. 3, Komisja może określić termin i warunki zaprzestania prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów. Komisja w terminie dwóch dni roboczych od dnia wydania tej decyzji dokonuje wpisu do rejestru, wskazując datę cofnięcia zezwolenia.

8. W przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, prowadzi działalność transgranicznie lub w formie oddziału, Komisja niezwłocznie informuje o cofnięciu zezwolenia właściwe organy nadzoru goszczącego państwa członkowskiego, a także właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska.

9. W przypadku podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, Komisja niezwłocznie informuje o wykreśleniu z rejestru właściwe organy nadzoru w macierzystym państwie członkowskim, a także właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska.

10. W przypadku gdy nabywca kredytu lub przedstawiciel:

- 1) nie wykonuje obowiązków określonych w art. 20, art. 24 ust. 1 lub w art. 26 ust. 1–5 lub wykonuje te obowiązki niewłaściwie,
- 2) narusza art. 21 ust. 1 i 2,
- 3) nie przekazuje Komisji informacji, o których mowa w art. 22 ust. 1, art. 24 ust. 2 i art. 27 – Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną na nabywcę kredytu lub przedstawiciela, lub odpowiedzialnego za naruszenie członka organu zarządzającego nabywcy kredytu lub przedstawiciela, lub osobę podejmującą decyzje w ich imieniu.

11. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 2 pkt 1 oraz ust. 10, wynosi:

- 1) w przypadku podmiotu obsługującego kredyty, dostawcy usług obsługi kredytu, nabywcy kredytu lub przedstawiciela – nie więcej niż 20 000 000 zł;
- 2) w przypadku członka organu zarządzającego podmiotu obsługującego kredyty, dostawcy usług obsługi kredytów, nabywcy kredytu lub przedstawiciela albo osoby podejmującej decyzje w imieniu dostawcy usług obsługi kredytów, nabywcy kredytu lub przedstawiciela – nie więcej niż 2 250 000 zł.

12. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że nabywca kredytu prowadzi działalność w sposób zagrażający prawnie chronionym interesom kredytobiorców lub podmiotu obsługującego kredyty lub w inny sposób narusza przepisy ustawy, może nakazać, w drodze decyzji, nabywcy kredytu zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów.

13. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że przedstawiciel prowadzi działalność w sposób zagrażający prawnie chronionym interesom kredytobiorców lub podmiotu obsługującego kredyty lub w inny sposób narusza przepisy ustawy, może nakazać, w drodze decyzji, przedstawicielowi zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów.

Art. 32. 1. Decyzja Komisji, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4, ust. 2 pkt 2, ust. 12 i 13, jest natychmiast wykonalna.

2. W decyzji, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4, ust. 2 pkt 2, ust. 12 i 13, Komisja wyznacza termin, nie krótszy niż 14 dni, na zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. W przypadku gdy w wyznaczonym terminie podmiot obsługujący kredyty, nabywca kredytu lub przedstawiciel nie dokona zmiany lub rozwiązania umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1, Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną na podmiot obsługujący kredyty lub odpowiedzialnego za dokonanie zmiany lub rozwiązania umowy członka organu zarządzającego podmiotu obsługującego kredyty, nabywcę kredytu lub przedstawiciela.

3. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 2, wynosi:

- 1) w przypadku podmiotu obsługującego kredyty, nabywcy kredytu lub przedstawiciela – nie więcej niż 20 000 000 zł;
- 2) w przypadku członka organu zarządzającego podmiotu obsługującego kredyty – nie więcej niż 2 250 000 zł.

Art. 33. Komisja niezwłocznie przekazuje właściwym organom nadzoru państwa, w którym nabywca kredytu prowadzi działalność, lub państwa, w którym nabywca kredytu posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę, informacje istotne z punktu widzenia sprawowanego przez te organy nadzoru.

Art. 34. 1. W celu wykonywania zadań wynikających z ustawy, Komisja współpracuje z właściwymi organami nadzoru macierzystego państwa członkowskiego albo goszczącego państwa członkowskiego, w tym zawiera porozumienia o współdziałaniu w zakresie nadzoru, Narodowym Bankiem Polskim oraz bankami centralnymi z innych państw członkowskich.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie.

3. Komisja informuje o środkach nadzorczych zastosowanych wobec podmiotu obsługującego kredyty właściwe organy nadzoru goszczącego państwa członkowskiego oraz

państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska.

Art. 35. 1. Komisja, w drodze decyzji, cofa zezwolenie na wniosek podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1.

2. Postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na wniosek nie wszczyna się, jeżeli:

- 1) w podmiocie obsługującym kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, jest prowadzona kontrola, o której mowa w art. 39, lub został on zawiadomiony o zamiarze przeprowadzenia takiej kontroli;
- 2) wszczęto postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 lub 3.

3. Postępowanie wszczęte na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, zawiesza się od dnia:

- 1) zawiadomienia podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, o zamiarze przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 39, do 30 dnia od dnia doręczenia protokołu z tej kontroli;
- 2) wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 lub 3, do dnia, w którym decyzja w sprawie nałożenia kary pieniężnej stała się ostateczna.

4. W terminie 2 dni roboczych od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja z urzędu dokonuje wpisu w sprawie cofnięcia zezwolenia do rejestru.

Art. 36. W przypadku gdy:

- 1) podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności w zakresie obsługi kredytów,
- 2) oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności w zakresie obsługi kredytów,
- 3) dostawca usług obsługi kredytów, wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 23 ust. 4, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji dotyczącej współpracy z podmiotem obsługującym kredyty oraz wykonywania czynności w zakresie obsługi kredytów

– Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, albo wykreślić z rejestru podmiot obsługujący kredyty,

o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, jeżeli podmiot obsługujący kredyty nie podjął odpowiednich i skutecznych działań w celu usunięcia nieprawidłowości. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.

Art. 37. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 2 pkt 1 i ust. 10 oraz w art. 32 ust. 2, uwzględnia:

- 1) wagę i czas trwania naruszenia;
- 2) stopień przyczynienia się do powstałego naruszenia;
- 3) sytuację finansową odpowiedzialnego za naruszenie, w tym w przypadku osoby prawnej – przychody tej osoby, a w przypadku osoby fizycznej – jej roczny dochód;
- 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialnego za naruszenie w wyniku tego naruszenia, o ile można te korzyści lub straty ustalić;
- 5) straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, o ile można te straty ustalić;
- 6) gotowość odpowiedzialnego za naruszenie do współpracy z Komisją;
- 7) uprzednie naruszenia dokonane przez odpowiedzialnego za naruszenie;
- 8) rzeczywiste lub potencjalne skutki systemowe naruszenia.

Art. 38. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 31 ust. 1–6 i 10 oraz art. 36, Komisja może przekazać do publicznej wiadomości informację o treści ostatecznej decyzji oraz rodzaju i charakterze naruszenia wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub firmy (nazwy) podmiotu, których decyzja ta dotyczy.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 31 ust. 1–6 i 10 oraz art. 36, Komisja może przekazać do publicznej wiadomości informację o treści decyzji, która nie jest ostateczna, oraz rodzaju i charakterze naruszenia wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub firmy (nazwy) podmiotu, których decyzja ta dotyczy.

3. Komisja może przekazać do publicznej wiadomości informację o złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 51 i art. 52, jak również o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wydania decyzji, o której mowa w art. 31 ust. 1–6 i 10 oraz art. 36.

4. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 1–3 wymaga podjęcia uchwały przez Komisję.

5. Informacje, o których mowa w ust. 1–3, dotyczące imienia i nazwiska osoby, której dotyczy decyzja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres jednego roku, licząc od dnia ich udostępnienia. W pozostałym zakresie informacje, o których mowa w ust. 1–

3, są udostępniane na stronie internetowej Komisji na okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia.

6. Komisja nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej, w przypadku gdy udostępnienie tych danych byłoby środkiem niewspółmiernym do wagi dokonanego naruszenia, stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych, zagroziłoby prowadzonemu postępowaniu karnemu lub postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe, wyrządziłoby niewspółmierną szkodę tej osobie.

Art. 39. 1. Komisja może przeprowadzać kontrolę działalności:

- 1) podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddziału podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, obejmującą:
 - a) badanie działalności w zakresie obsługi kredytów,
 - b) powierzenie przez podmiot obsługujący kredyty wykonywania czynności przez dostawcę usług obsługi kredytów;
- 2) dostawcy usług obsługi kredytów obejmującą wykonanie umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1.

2. Czynności kontrolne są wykonywane przez pracowników Urzędu Komisji po okazaniu legitymacji służbowej oraz okazaniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, wydanego przez Przewodniczącego Komisji lub upoważnioną przez niego osobę.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, jest udzielane na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo elektronicznej. Upoważnienie udzielane na piśmie utrwalonym w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym. Upoważnienie utrwalone w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Komisji ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, oraz zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, o którym mowa w ustawie – Prawo przedsiębiorców, protokół z kontroli, a także zalecenia pokontrolne udzielone albo sporządzone na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej doręcza się na adres do doręczeń elektronicznych.

5. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 51 ust. 3a ustawy – Prawo przedsiębiorców.

6. Pracownicy, o których mowa w ust. 2, w zakresie ustalonym w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli, mają prawo do:

- 1) wstępu do pomieszczeń kontrolowanego podmiotu;

- 2) swobodnego dostępu do oddzielnego pomieszczenia biurowego i środków komunikacji elektronicznej;
- 3) wglądu do dokumentacji kontrolowanego podmiotu oraz żądania sporządzenia kopii i odpisów tych dokumentów oraz wyciągów z nich;
- 4) wglądu do danych zawartych w systemie teleinformatycznym kontrolowanego podmiotu oraz żądania sporządzenia kopii tych danych lub wyciągów z nich, w tym w postaci dokumentów elektronicznych w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 5) żądania okazania nośników informacji oraz udostępnienia danych w nich zawartych mających związek z przedmiotem kontroli.

7. Podmiot kontrolowany jest obowiązany umożliwić upoważnionym pracownikom, o których mowa w ust. 2, wykonywanie czynności kontrolnych, a w szczególności udostępnić do wglądu księgi, bilanse, rejestry, plany, sprawozdania i inne dokumenty oraz umożliwić, na pisemne żądanie, sporządzenie kopii tych dokumentów i innych nośników informacji, jak również udzielać wyjaśnień żądanych przez te osoby.

8. Z kontroli, o której mowa w ust. 1, sporządza się protokół.

9. Podmiot kontrolowany przed podpisaniem protokołu kontroli ma prawo zgłoszenia zastrzeżeń lub wyjaśnień do ustaleń zawartych w protokole kontroli w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania.

10. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości Komisja przedstawia podmiotowi kontrolowanemu zalecenia pokontrolne.

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób i tryb wykonywania czynności kontrolnych w podmiotach obsługujących kredyty, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oddziałach podmiotów obsługujących kredyty, o których mowa w art. 10 pkt 2, i u dostawców usług obsługi kredytów,
- 2) szczegółowy zakres protokołu kontroli oraz sposób i tryb jego sporządzenia,
- 3) sposób i tryb wnoszenia zastrzeżeń lub wyjaśnień do ustaleń kontroli zawartych w protokole kontroli,
- 4) sposób przekazania zaleceń pokontrolnych

– uwzględniając cele nadzoru sprawowanego nad tymi podmiotami oraz zapewnienie efektywności tego nadzoru.

Art. 40. 1. Komisja przy przeprowadzaniu kontroli w miejscu prowadzenia przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, działalności w zakresie obsługi kredytów współpracuje z właściwym organem nadzoru goszczącego państwa członkowskiego oraz właściwym organem nadzoru państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli nie jest to Rzeczpospolita Polska i goszczące państwo członkowskie, w zakresie niezbędnym do prawidłowego wykonywania swoich funkcji i obowiązków.

2. Komisja, na wniosek właściwego organu nadzoru macierzystego państwa członkowskiego, może prowadzić kontrole w odniesieniu do działalności w zakresie obsługi kredytów prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, lub u dostawców usług obsługi kredytów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Komisja przekazuje wyniki tych kontroli właściwym organom nadzoru macierzystego państwa członkowskiego.

3. Komisja, w przypadku posiadania informacji, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, narusza przepisy mające zastosowanie do podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów, przekazuje dowody właściwym organom nadzoru macierzystego państwa członkowskiego oraz może zwrócić się do nich o zastosowanie odpowiednich środków nadzorczych, bez uszczerbku dla uprawnień przysługujących Komisji w odniesieniu do podmiotu obsługującego kredyty na podstawie ustawy.

Art. 41. Komisja może zwrócić się do właściwego organu nadzoru goszczącego państwa członkowskiego o pomoc w przeprowadzeniu kontroli działalności:

- 1) podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, prowadzącego działalność na terytorium goszczącego państwa członkowskiego;
- 2) dostawcy usług obsługi kredytów wyznaczonego przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, prowadzącego działalność na terytorium goszczącego państwa członkowskiego.

Art. 42. Komisja, w terminie dwóch miesięcy od dnia zastosowania środka nadzorczego, przekazuje właściwym organom nadzoru macierzystego państwa członkowskiego informacje dotyczące środków nadzorczych zastosowanych wobec oddziału podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, a w przypadku, o którym mowa w art. 40 ust. 3, informację o niezastosowaniu sankcji. W przypadku wszczęcia odpowiedniej procedury,

Komisja regularnie informuje właściwe organy nadzoru macierzystego państwa członkowskiego o jej przebiegu.

Art. 43. Przy wykonywaniu zadań w zakresie nadzoru określonego w ustawie Komisja uwzględnia wytyczne i zalecenia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. W przypadku nieuwzględnienia wytycznych lub zaleceń Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego Komisja podaje powody ich nieuwzględnienia.

Rozdział 10

Wpłaty i opłaty na pokrycie kosztów nadzoru

Art. 44. 1. Podmioty obsługujące kredyty, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, nabywcy kredytów oraz przedstawiciele są obowiązani do wnoszenia wpłat na pokrycie kosztów nadzoru, o którym mowa w art. 30 ust. 1.

2. Suma wpłat, o których mowa w art. 46 ust. 1, oraz opłat, o których mowa w art. 47 ust. 1 i 2, dokonanych w poprzednim roku pomniejsza łączną kwotę wpłat na pokrycie kosztów nadzoru należnych w danym roku zgodnie z art. 45 ust. 1.

Art. 45. 1. Podmioty obsługujące kredyty, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, wnoszą roczne wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie nie wyższej niż 0,5% sumy przychodów uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów za rok obrotowy poprzedzający rok kalendarzowy, w którym należy wpłata, i nie mniejszej niż 4000 zł.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, przekazują Urzędowi Komisji deklaracje o wysokości należnej wpłaty, o której mowa w ust. 1, na pokrycie kosztów nadzoru.

3. Deklaracje, o których mowa w ust. 2, składa się w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego na stronie internetowej Urzędu Komisji.

4. Podmiot, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, rozpoczynający działalność w zakresie obsługi kredytów, pierwszą wpłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi za rok kalendarzowy następujący po roku, w którym rozpoczął tę działalność, a w przypadku podmiotów, dla których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy, za rok kalendarzowy następujący po roku, w którym zakończył się pierwszy rok obrotowy.

5. Wpłaty, o których mowa w ust. 1, wnosi się na rachunek bankowy Urzędu Komisji.

Art. 46. 1. Nabywca kredytów wnosi wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru w wysokości 1000 zł za każde półrocze roku kalendarzowego, w którym na jego rzecz zostały przeniesione

prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt.

2. W przypadku gdy nabywca kredytu wyznaczył przedstawiciela, do wnoszenia wpłaty, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany ten przedstawiciel.

3. Wpłaty, o których mowa w ust. 1, wnosi się na rachunek bankowy Urzędu Komisji.

Art. 47. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 2, podlega opłacie w wysokości 18 000 zł.

2. Wniosek o dokonanie zmiany wpisu do rejestru podlega opłacie w wysokości 250 zł.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, wnosi się na rachunek bankowy Urzędu Komisji.

Art. 48. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób obliczenia wysokości wpłat, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz termin ich wnoszenia,
 - 2) termin wnoszenia wpłat, o których mowa w art. 46 ust. 1
- uwzględniając rodzaje wpłat, zakres sprawowanego nadzoru oraz konieczność zapewnienia jego skuteczności, a także mając na względzie, że wysokość wpłaty nie powinna w istotny sposób wpływać na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia, a sposób obliczania wpłat nie powinien stwarzać nadmiernych obciążeń administracyjnych dla podmiotów obowiązanych.

Rozdział 11

Tajemnica zawodowa

Art. 49. 1. Przewodniczący Komisji, jego zastępcy, członkowie Komisji, pracownicy Urzędu Komisji oraz osoby wykonujące pracę na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze są obowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej, którą stanowią wszystkie informacje uzyskane lub wytworzone w związku ze sprawowaniem nadzoru, o którym mowa w art. 30 ust. 1, których udzielenie, ujawnienie lub potwierdzenie mogłoby naruszyć chroniony prawem interes podmiotów, których te informacje bezpośrednio lub pośrednio dotyczą, lub utrudnić sprawowanie tego nadzoru.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w tym przepisie.

3. Nie stanowi naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) udzielenie informacji dotyczących nabywania kredytów i działalności w zakresie obsługi kredytów właściwym organom nadzoru goszczącego państwa członkowskiego lub

państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, dla celów sprawowanego przez te organy nadzoru nad rynkiem finansowym oraz w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru, jeżeli wskutek tego nie zostanie naruszony interes gospodarczy Rzeczypospolitej Polskiej, jest zapewnione wykorzystanie udzielonych informacji tylko na potrzeby sprawowanego nadzoru nad rynkiem finansowym lub w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru, oraz jest zagwarantowane, że przekazywanie udzielonych informacji poza organ nadzoru jest możliwe wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji;

- 2) złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa;
- 3) udzielenie informacji bankowi centralnemu, będącemu w Europejskim Systemie Banków Centralnych, niezbędnych do realizacji przez niego zadań, w tym zadań dotyczących polityki monetarnej i zapewnienia związanej z tym płynności, zadań związanych z nadzorem nad systemami płatności, rozliczeń i rozrachunku oraz zadań realizowanych w przypadku zagrożenia dla stabilności systemu finansowego;
- 4) udzielenie informacji i udostępnienie dokumentacji dotyczących działalności w zakresie obsługi kredytów właściwym organom nadzoru państw członkowskich w przypadku zagrożenia dla stabilności systemu finansowego oraz w wykonaniu zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) udzielenie Komitetowi Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 559 i ...), informacji niezbędnych do realizacji przez niego zadań ustawowych;
- 6) udzielenie instytucjonalnym systemom ochrony, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, informacji niezbędnych do realizacji ich zadań;
- 7) udzielenie informacji jednostce zarządzającej systemem ochrony, o której mowa w art. 130e ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, w zakresie informacji niezbędnych do realizacji celów, o których mowa w art. 130b ust. 1 tej ustawy, i wsparcia, o którym mowa w art. 130b ust. 2 tej ustawy, lub zadań organu zarządzającego systemem ochrony określonych w art. 130k ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 2 tej ustawy;
- 8) udzielenie Europejskiej Radzie do spraw Ryzyka Systemowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych lub Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych informacji niezbędnych do realizacji ich zadań, jeżeli

obowiązek taki wynika z przepisów dotyczących utworzenia i działalności tych podmiotów;

- 9) udzielenie informacji Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, 1285, 1723 i 1843 oraz z 2024 r. poz. 850, 1222 i ...).

4. Udzielenie właściwym organom nadzoru państwa innego niż goszczące państwo członkowskie lub macierzyste państwo członkowskie informacji stanowiących tajemnicę zawodową może nastąpić jedynie wówczas, gdy zapewniona będzie ochrona tych informacji co najmniej równoważna określonej w ust. 1, 2 i 5–7.

5. Uzyskane od właściwych organów nadzoru informacje, stanowiące tajemnicę zawodową tych organów, mogą być udzielane jedynie po uzyskaniu zgody tych organów i dla celów określonych tą zgodą.

6. Zgoda, o której mowa w ust. 5, nie jest wymagana, jeżeli informacje uzyskane od właściwych organów nadzoru państwa członkowskiego są przekazywane właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich lub udzielenie informacji jest niezbędne dla celów wykonywania nadzoru finansowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 15 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

7. Do zachowania informacji, o których mowa w ust. 1, w tajemnicy są obowiązane także osoby, którym informacje te zostały ujawnione zgodnie z ust. 3, 5 lub 6, chyba że na ujawnienie takich informacji przez te osoby zezwala przepis prawa. Obowiązek zachowania informacji w tajemnicy istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, na podstawie których uzyskano dostęp do tych informacji.

8. Osoby, o których mowa w ust. 1, mają obowiązek udostępnienia informacji stanowiących tajemnicę zawodową lub przekazywania związanych z nimi dokumentów na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawach o przestępstwa skarbowe.

Rozdział 12

Przepisy karne

Art. 50. 1. Kto bez zezwolenia prowadzi działalność w zakresie obsługi kredytów, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 51. 1. Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 49, ujawnia lub wykorzystuje informacje stanowiące taką tajemnicę, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 52. 1. Kto działając w imieniu własnym lub w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:

- 1) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności w zakresie obsługi kredytów,
- 2) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 23 ust. 4, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji dotyczącej współpracy z podmiotem obsługującym kredyty oraz dokumentacji dotyczącej wykonywania czynności w zakresie obsługi kredytów,
- 3) nie wykonuje obowiązku przekazywania, na żądanie Komisji, informacji lub dokumentacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 oraz art. 23 ust. 4

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2024 r. poz. 977 i 1544).

Rozdział 13

Przepisy zmieniające, przejściowe i dostosowujące oraz przepis końcowy

Art. 53. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488 oraz z 2024 r. poz. 879) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 25i ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Terminy przewidziane dla doręczenia decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie sprzeciwu uważa się za zachowane, jeżeli przed ich upływem decyzja została nadana w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467

i 1222) lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczeniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej albo wysłana na adres do doręczeń elektronicznych.”;

2) w art. 104 w ust. 2:

a) w pkt 2 w lit. c dodaje się przecinek i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) wykonującym czynności na podstawie umów, o których mowa w art. 21 ust. 1 lub art. 23 ust. 1 ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. poz. ...)”,

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową jest niezbędne do zawarcia i wykonywania umów przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nabycia wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt w rozumieniu ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów, w tym udostępnienia informacji w trybie, o którym mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy;”;

3) po art. 139 dodaje się art. 139a w brzmieniu:

„Art. 139a. 1. Bank przekazuje Komisji informację dotyczącą charakterystyki portfeli wierzytelności sprzedanych innym podmiotom, w szczególności nabywcom kredytów w rozumieniu ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów.

2. Informację, o której mowa w ust. 1, przekazuje się za okresy półroczne.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych uwzględnianych w informacji, o której mowa w ust. 1, oraz sposób i terminy przekazywania tej informacji, mając na względzie zapewnienie Komisji dostępu do danych niezbędnych do sprawowania skutecznego nadzoru.”.

Art. 54. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2500 oraz z 2024 r. poz. 1565) w art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku nadania oświadczenia o wypowiedzeniu lub odstąpieniu od umowy ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w art. 4 pkt 1–3, przesyłką listową, za chwilę jego złożenia uważa się datę nadania oświadczenia w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe

(Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467 i 1222) lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej albo w przypadku wysłania oświadczenia na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), datę wystawienia dowodu wysłania, o którym mowa w art. 40 tej ustawy.”.

Art. 55. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8c:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inwestorem alternatywnej spółki inwestycyjnej jest podmiot, który posiada prawa uczestnictwa alternatywnej spółki inwestycyjnej.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Inwestor alternatywnej spółki inwestycyjnej spełnia kryteria klienta profesjonalnego, chyba że:

 - 1) nabył akcje alternatywnej spółki inwestycyjnej, o której mowa w art. 70k ust. 8, lub
 - 2) alternatywna spółka inwestycyjna uzyskała zezwolenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2015/760.”;
- 2) w art. 54i ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Terminy przewidziane dla doręczenia decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie zawiadomienia uważa się za zachowane, jeżeli przed ich upływem decyzja została nadana w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467 i 1222) lub placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej albo wysłana na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045).”;
- 3) w art. 70k dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Przepisu ust. 6 nie stosuje się w przypadku alternatywnej spółki inwestycyjnej, której akcje są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu.”;

- 4) w art. 81d w ust. 1 skreśla się wyrazy „ , która uzyskała zezwolenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2015/760,”.

Art. 56. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1161 i 1222) w art. 36:

- 1) w ust. 1 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:

„Protokoły kontroli doręcza się kontrolowanemu bezpośrednio, za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467 i 1222) lub podmiot zajmujący się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej albo na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045).”;

- 2) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Terminy, o których mowa w ust. 1, 2a, 3–5a i 8, uważa się za zachowane, jeżeli przed ich upływem pismo zostało doręczone bezpośrednio, nadane w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terytorium Unii Europejskiej albo wysłane na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.”.

Art. 57. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722) w art. 110zx ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Termin 5 dni roboczych, o którym mowa w ust. 3, uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem decyzja została nadana w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego lub podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej.”.

Art. 58. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 620) w art. 92 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku, gdy podział spółki publicznej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dokonywany w drodze podziału przez wyodrębnienie,

o którym mowa w art. 529 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 września 200 r. – Kodeks spółek handlowych, przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:
„15) nadzór nad podmiotami obsługującymi kredyty, dostawcami usług obsługi kredytów, nabywcami kredytów oraz przedstawicielami sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. poz. ...).”;
- 2) użyte w art. 6 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „oraz ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom,” zastępuje się wyrazami „, , ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom, ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami oraz ustawie z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów,”;
- 3) użyte w art. 6b w ust. 1 wyrazy „lub art. 59h i art. 59i ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim lub art. 37 i art. 38 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom” zastępuje się wyrazami „, , art. 59h i art. 59i ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, art. 37 i art. 38 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom, art. 76 i art. 77 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami lub art. 50 ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów”;
- 4) w art. 12 w ust. 2 w pkt 6 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) nadzoru nad:
 - a) podmiotami obsługującymi kredyty w sprawach wydawania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów,
 - b) podmiotami obsługującymi kredyty w sprawach cofania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów,

- c) podmiotami obsługującymi kredyty, dostawcami usług obsługi kredytów, nabywcami kredytów lub przedstawicielami w sprawach nakładania kar pieniężnych.”;
- 5) w art. 16:
 - a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również pracowników podmiotów pozostających w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z Komisją lub Urzędem Komisji oraz osób wykonujących pracę na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze. Przepis zdania pierwszego stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy dany podmiot, wykonując zlecenie lub inną umowę o podobnym charakterze, posługuje się innym podmiotem, zlecając mu wykonanie części lub całości umowy. Obowiązek zachowania tajemnicy istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w zdaniu pierwszym i drugim.”,
 - b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. W przypadku gdy przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2, nie przewidują odrębnego trybu podania określonych informacji do wiadomości publicznej, Komisja może, w drodze uchwały, zdecydować o podaniu do publicznej wiadomości informacji, w tym informacji objętych tajemnicą chronioną na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, w zakresie, w jakim jest to uzasadnione celem nadzoru nad rynkiem finansowym, a ujawnienie takich informacji nie narazi rynku finansowego na poważne niebezpieczeństwo lub nie spowoduje poniesienia przez podmioty, których informacje te dotyczą, niewspółmiernej szkody.

7. Informacje, o których mowa w ust. 6, nie mogą zawierać danych osobowych. Zakazu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie narusza podanie do publicznej wiadomości firmy (nazwy), pod którą prowadzi działalność osoba fizyczna.”;
- 6) w art. 17ca:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewodniczący Komisji przekazuje Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Komendantowi Głównemu Policji, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesowi Urzędu

Komunikacji Elektronicznej, Ministrowi Sprawiedliwości, Prokuratorowi Generalnemu oraz Prokuratorowi Krajowemu dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Krajowej Administracji Skarbowej, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Policji, Straży Granicznej, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Ministra Sprawiedliwości oraz Prokuratury.”,

- b) w ust. 2 po wyrazach „Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej” dodaje się wyrazy „, Minister Sprawiedliwości, Prokurator Generalny”,
- c) w ust. 2b wyrazy „Prokurator Krajowy nie przekazuje” zastępuje się wyrazami „Prokurator Generalny i Prokurator Krajowy nie przekazują”.

Art. 60. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 512 i 879) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1a w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–13 w brzmieniu:
 - „7) fundusz inwestycyjny – fundusz, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034), zwanej dalej „ustawą o funduszach inwestycyjnych”;
 - 8) towarzystwo – towarzystwo, o którym mowa w art. 2 pkt 3 ustawy o funduszach inwestycyjnych;
 - 9) spółka zarządzająca – spółkę, o której mowa w art. 2 pkt 10 ustawy o funduszach inwestycyjnych;
 - 10) zarządzający z UE – zarządzającego, o którym mowa w art. 2 pkt 10c ustawy o funduszach inwestycyjnych;
 - 11) alternatywna spółka inwestycyjna – alternatywną spółkę, o której mowa w art. 8a ustawy o funduszach inwestycyjnych;
 - 12) zarządzający ASI – zarządzającego, o którym mowa w art. 2 pkt 3a ustawy o funduszach inwestycyjnych;
 - 13) alternatywny fundusz inwestycyjny – alternatywny fundusz, o którym mowa w art. 2 pkt 10a ustawy o funduszach inwestycyjnych.”;
- 2) w art. 38:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rezerwę płynną stanowią:

- 1) środki pieniężne zgromadzone w kasie w formie gotówki;
- 2) środki pieniężne utrzymywane na odrębnych rachunkach w Kasie Krajowej;
- 3) jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego, o których mowa w art. 178 ustawy o funduszach inwestycyjnych, o ile ich odkupienie nie zostało zawieszone w trybie określonym w art. 89 ust. 4 i ust. 5 pkt 1 i art. 227b tej ustawy oraz przypadku, o którym mowa w art. 246 ust. 3 tej ustawy;
- 4) papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski.”,

b) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Jeśli konieczne stanie się finansowanie kredytu, o którym mowa w ust. 5, w związku z wykorzystaniem przez Kasę Krajową środków pieniężnych, o których mowa w ust. 3 pkt 2, Kasa Krajowa może wezwać kasę, która utrzymuje rezerwę płynną w formie określonej w ust. 3 pkt 4, do przekazania środków pieniężnych na rachunki, o których mowa w ust. 3 pkt 2, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania, wskazując kwotę, która podlega przekazaniu.”;

3) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu:

„Art. 39a. 1. Nabywcą wymagalnych wierzytelności pieniężnych wynikających z tytułu udzielonych przez kasę lub Kasę Krajową pożyczek i kredytów, nie może być:

- 1) podmiot, nad którym kasa lub Kasa Krajowa sprawuje:
 - a) kontrolę, o której mowa w art. 3 pkt 34 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598 oraz z 2024 r. poz. 619),
 - b) współkontrolę, o której mowa w art. 3 pkt 35 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
- 2) podmiot, na który kasa lub Kasa Krajowa ma znaczący wpływ w rozumieniu art. 3 pkt 36 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
- 3) podmiot, wobec którego kasa lub Kasa Krajowa jest podmiotem dominującym w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 620);

- 4) podmiot posiadający bliskie powiązania w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe z kasą lub Kasą Krajową; przepisy art. 4a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio;
- 5) fundusz inwestycyjny zarządzany przez towarzystwo, spółkę zarządzającą albo zarządzającego z UE, którzy są podmiotami, o których mowa w pkt 1–4, albo którego portfel inwestycyjny lub jego część zostały powierzone w zarządzanie kasie lub Kasie Krajowej zbywających wierzytelności albo podmiotom, o których mowa w pkt 1–4;
- 6) alternatywna spółka inwestycyjna zarządzana przez zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, którzy są podmiotami, o których mowa w pkt 1–4, albo której portfel inwestycyjny lub jego część zostały powierzone w zarządzanie kasie lub Kasie Krajowej zbywającej wierzytelności albo podmiotom, o których mowa w pkt 1–4;
- 7) fundusz inwestycyjny lub alternatywny fundusz inwestycyjny utworzone poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzane przez podmioty, o których mowa w pkt 1–4, albo których portfel inwestycyjny lub jego część zostały powierzone w zarządzanie kasie lub Kasie Krajowej zbywających wierzytelności albo podmiotom, o których mowa w pkt 1–4.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, oraz podmioty z nimi powiązane lub przez nie kontrolowane w sposób, o którym mowa w ust. 1, nie mogą obejmować lub nabywać udziałów w podmiotach nabywających wierzytelności pieniężne wynikające z tytułu udzielonych przez kasę oraz Kasę Krajową pożyczek i kredytów lub instrumentów finansowych w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722 i ...), wyemitowanych lub wystawionych przez te podmioty, a także udzielać takim podmiotom pożyczek i kredytów.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do kasy, która zbywa wierzytelności innej kasy.”.

Art. 61. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1497) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. W przypadku gdy kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, kredytodawca wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych od dnia otrzymania zawiadomienia.

2. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, kredytodawca informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

3. Kredytodawca, na wniosek kredytobiorcy, jeżeli jest to uzasadnione sytuacją kredytobiorcy, może wyrazić zgodę na restrukturyzację zadłużenia polegającą na całkowitym lub częściowym refinansowaniu umowy o kredyt lub zmianie postanowień umowy o kredyt, która mogą obejmować w szczególności:

- 1) wydłużenie okresu obowiązywania umowy o kredyt;
- 2) zmianę rodzaju umowy o kredyt;
- 3) odroczenie spłaty wszystkich lub części rat na wskazany okres;
- 4) zmianę oprocentowania;
- 5) zaoferowanie zawieszenia spłaty kredytu;
- 6) częściowe spłaty;
- 7) przewalutowanie;
- 8) częściowe umorzenie i konsolidację zadłużenia.

4. Restrukturyzacja zadłużenia, o której mowa w ust. 3, jest dokonywana na warunkach uzgodnionych przez kredytodawcę i kredytobiorcę.

5. Kredytodawca, w przypadku odrzucenia wniosku kredytobiorcy o restrukturyzację zadłużenia, przekazuje kredytobiorcy, w formie pisemnej, bez zbędnej zwłoki, szczegółowe wyjaśnienia dotyczące przyczyn odrzucenia tego wniosku.

6. Kredytodawca jest obowiązany do posiadania odpowiednich polityk i procedur dotyczących stosowania adekwatnych środków restrukturyzacyjnych przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego.”;

2) w art. 30:

a) w ust. 1 po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a)informacje o warunkach dokonywania zmian umowy;”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy przed zmianą postanowień umowy o kredyt przekazuje konsumentowi informacje zawierające co najmniej:

- 1) przejrzysty opis proponowanych zmian, w tym zmian wymagających uzyskania zgody konsumenta, lub zmian wprowadzonych z mocy prawa, wraz z harmonogramem;

- 2) informację o przysługujących konsumentowi środkach zaskarżenia dotyczących zmian, o których mowa w pkt 1;
- 3) terminy na wniesienie środków zaskarżenia, o których mowa w pkt 2;
- 4) nazwy i adresy właściwych organów, do których konsument może złożyć środki zaskarżenia, o których mowa w pkt 2.”.

Art. 62. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 30, 731 i 1222) w art. 15a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do zachowania terminów, o których mowa w ust. 2 i ust. 3 pkt 3, jest wystarczające wysłanie odpowiedzi przed ich upływem, również na adres do doręczeń elektronicznych, a w przypadku odpowiedzi udzielonych na piśmie – nadanie w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467 i 1222) lub placówce podmiotu zajmującego się doręczeniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 23 października 2014 r. o odwróconym kredycie hipotecznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 152) w art. 12 ust. 1 otrzymuje:

„1. Kredytobiorca może bez podania przyczyny odstąpić od umowy odwróconego kredytu hipotecznego, w terminie 30 dni od dnia jej zawarcia. Termin do odstąpienia uważa się za zachowany, jeżeli kredytobiorca złoży oświadczenie o odstąpieniu od umowy przed jego upływem pod wskazany przez kredytodawcę adres lub nada je w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz.U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467 i 1222) lub podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej albo wyśle na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.”.

Art. 64. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

- a) w pkt 1 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h–k w brzmieniu:
„h) będącego osobą fizyczną kredytobiorcę zobowiązanego do spłaty wierzytelności przysługującej nabywcy kredytu w rozumieniu art. 3 pkt 11

ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o obsługujących kredyty”,

- i) będącego osobą fizyczną kredytobiorcą, w przypadku gdy nabywca, o którym mowa w lit. h, wyznaczył przedstawiciela, o którym mowa w art. 24 ustawy o obsługujących kredyty,
 - j) będącego osobą fizyczną kredytobiorcą, którego zobowiązanie kredytowe jest obsługiwane przez podmiot obsługujący kredyty w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy o obsługujących kredyty,
 - k) będącego osobą fizyczną kredytobiorcą, którego zobowiązanie kredytowe jest obsługiwane przez dostawcę usług obsługi kredytów w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy o obsługujących kredyty;”,
- b) w pkt 3 w lit. o średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. p–r w brzmieniu:
- „p) podmiocie obsługującym kredyty w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy o obsługujących kredyty,
 - q) nabywcy kredytu w rozumieniu art. 3 pkt 11 ustawy o obsługujących kredyty oraz przedstawiciela, o którym mowa w art. 24 tej ustawy,
 - r) dostawcy usług obsługi kredytów w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy o obsługujących kredyty;”;
- 2) w art. 20 w ust. 1 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:
- „14) wartości przychodów z tytułu działalności w zakresie obsługi kredytów, o której mowa w art. 3 pkt 3 ustawy o obsługujących kredyty, w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,025% – w przypadku podmiotu obsługującego kredyty.”;
- 3) w art. 20a w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
- „10) wartości przychodów uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów, o której mowa w art. 3 pkt 3 ustawy o obsługujących kredyty.”.

Art. 65. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 559) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„ – w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 203 z 26.06.2020, str. 95, Dz. Urz. UE L 212 z 03.07.2020, str. 20, Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 14, Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, Dz. Urz. UE L 2023/2864 z 20.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1619 z 19.06.2024),”;

2) w art. 49 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli wymóg stanowiący sumę dodatkowej kwoty kapitału podstawowego Tier I nałożonej na instytucję na podstawie art. 47 oraz wyższej z kwot nałożonych na tę instytucję na podstawie art. 34 ust. 1 lub art. 38 ust. 1 w stosunku do łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 miałyby być wyższy niż 5%, na stosowanie tego wymogu w takiej wysokości jest wymagana zgoda Komisji Europejskiej, chyba że nałożenie nowych kwot na podstawie art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 lub art. 47 skutkowałoby ich obniżeniem albo brakiem ich zmiany w stosunku do kwot nałożonych dotychczas na podstawie tych przepisów.”;

3) w art. 51:

a) uchyla się ust. 3,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego ma być określony w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8 w wysokości powyżej 3 % do 5 %, przekazując powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych zwraca się także o opinie Komisji Europejskiej i Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego. Jeżeli opinia Komisji Europejskiej jest negatywna, minister właściwy do spraw instytucji finansowych uwzględnia tę opinię albo informuje Komisję Europejską, za pośrednictwem Komitetu, o przyczynach jej nieuwzględnienia.”;

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wysyła się nie później niż 3 miesiące przed dniem określenia wskaźnika bufora ryzyka systemowego.”,

d) w ust. 5 wyrazy „Jeżeli zalecenia Komisji Europejskiej i Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego, o których mowa w ust. 4 pkt 2” zastępuje się wyrazami „Jeżeli opinie Komisji Europejskiej i Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego, o których mowa w ust. 4”,

e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Do progów w wysokości 3%, powyżej 3% do 5% i powyżej 5%, o których mowa odpowiednio w ust. 2, 4 i 6, nie wlicza się wskaźnika bufora ryzyka systemowego ustalonego przez organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska.”.

Art. 66. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 838 i 1565) w art. 91 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Terminy przewidziane dla doręczenia decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie zawiadomienia uważa się za zachowane, jeżeli przed ich upływem decyzja została nadana w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467 i 1222) lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczeniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej albo wysłana na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), zwany dalej „adresem do doręczeń elektronicznych”.”.

Art. 67. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 487) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„ – dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE,

2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 169 z 30.06.2017, str. 46, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29, Dz. Urz. UE L 283 z 31.08.2020, str. 2, Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153, Dz. Urz. UE L 2023/2864 z 20.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1174 z 22.04.2024),”;

2) w art. 97 ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. W celu realizacji art. 98 ust. 2d, w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący częścią tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji lub jest podmiotem z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych określają kwotę wymogu, o którym mowa w ust. 18, dla:

- 1) każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub każdego podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim oraz
- 2) krajowego podmiotu dominującego, tak jakby był jedynym podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.”;

3) w art. 98:

a) ust. 2d i 2e otrzymują brzmienie:

„2d. W przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący częścią tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji lub jest podmiotem z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim, oraz jeżeli jest to uzasadnione i zgodne ze strategią przymusowej restrukturyzacji tej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, Fundusz oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów

zależnych wydają zgodę na stosowanie art. 72e rozporządzenia nr 575/2013 oraz na zastosowanie korekty służącej zmniejszeniu lub usunięciu różnicy między:

- 1) sumą kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 1, oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. a rozporządzenia nr 575/2013 – dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim, a
- 2) sumą kwot o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 2, oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. b rozporządzenia nr 575/2013.

2e. Suma kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 1, oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. a rozporządzenia nr 575/2013, określonych dla podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji oraz podmiotów z państw trzecich, które byłyby podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, gdyby miały siedziby w państwach członkowskich, nie może być mniejsza niż suma kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 2, oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. b rozporządzenia nr 575/2013, określonych dla krajowego podmiotu dominującego.”,

- b) w ust. 2f zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Korektę, o której mowa w ust. 2d, można zastosować w odniesieniu do różnic w obliczeniach łącznych kwot ekspozycji na ryzyko między odpowiednimi państwami członkowskimi lub państwami trzecimi.”;

- 4) w art. 99 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 97 ust. 16–19 oraz art. 98 ust. 2c i 2d stosuje się odpowiednio.”;

- 5) po art. 121 dodaje się art. 121a w brzmieniu:

„Art. 121a. Do działań podejmowanych przez Fundusz w związku z przygotowaniem i przeprowadzeniem przymusowej restrukturyzacji nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 423).”;

- 6) w art. 193 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1, a także w przypadku zbycia praw udziałowych w instytucji pomostowej przez akcjonariusza albo współnika innego niż Fundusz, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego.”;

- 7) po art. 228 dodaje się art. 228a w brzmieniu:

„Art. 228a. Do zbycia praw udziałowych w podmiocie zarządzającym aktywami nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego.”.

Art. 68. W ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2022 r. poz. 2245 i 2339) w art. 10 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Kredytodawca przekazuje konsumentowi informacje dotyczące zmiany postanowień umowy o kredyt hipoteczny na trwałym nośniku.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:

- 1) przejrzysty opis proponowanych zmian, w tym zmian wymagających uzyskania zgody konsumenta, lub zmian wprowadzonych z mocy prawa;
- 2) harmonogram wdrożenia zmian, o których mowa w pkt 1;
- 3) przysługujące kredytobiorcy środki zaskarżenia w odniesieniu do zmian, o których mowa w pkt 1;
- 4) terminy na wniesienie środków zaskarżenia, o których mowa w pkt 3;
- 5) nazwy i adresy właściwych organów, do których kredytobiorca może złożyć środki zaskarżenia, o których mowa w pkt 3.”.

Art. 69. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, 1285, 1723 i 1843 oraz z 2024 r. poz. 850 i 1222) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 26 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 27 w brzmieniu:
„27) podmiot obsługujący kredyty w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. poz. ...).”;
- 2) w art. 105:
 - a) w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w związku z realizacją zadań wynikających z ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 2017 r. poz. 2278).”;
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Do informacji udostępnianych na podstawie ust. 1, 2, ust. 3 pkt 5 i 6 oraz ust. 4 nie stosuje się art. 99 ust. 7, z wyjątkiem przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.”.

Art. 70. W ustawie z dnia 12 kwietnia 2018 r. o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 580) w art. 2 w ust. 1 w pkt 64 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 65 w brzmieniu:

„65) podmiot obsługujący kredyty w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy z dnia ...
o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 71. W ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 564, 1081 i 1155) w art. 5 w ust. 2 w pkt 32 w lit. m średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. n w brzmieniu:

„n) pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego;”.

Art. 72. W ustawie z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. poz. 1723) w art. 73 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) art. 19 pkt 4, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2025 r.”.

Art. 73. Do:

- 1) przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt,
 - 2) nabycia wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt
- które nastąpiło przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 74. Podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie ustawy działalność w zakresie obsługi kredytów w rozumieniu ustawy może prowadzić taką działalność na podstawie przepisów dotychczasowych do czasu rozpatrzenia przez Komisję wniosku o udzielenie zezwolenia, pod warunkiem złożenia wniosku o jego udzielenie w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 75. Przepisów art. 39a ustawy zmienianej w art. 60 nie stosuje się do:

- 1) wierzytelności pieniężnych wynikających z tytułu udzielonych przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową lub Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową pożyczek i kredytów nabytych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) udziałów w podmiotach nabywających wierzytelności pieniężne wynikające z tytułu udzielonych przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową lub Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową pożyczek i kredytów lub instrumentów finansowych w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami

finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722 i ...), wyemitowanych lub wystawionych przez podmioty, o których mowa w art. 39a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 60, objętych lub nabytych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy;

- 3) pożyczek i kredytów udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podmiotom, o których mowa w art. 39a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 60.

Art. 76. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 64, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 64, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 77. Do przymusowych restrukturyzacji rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 67 stosuje się przepisy art. 121a, art. 193 ust. 4 i art. 228a ustawy zmienianej w art. 67, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 78. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 65, art. 67 i art. 77, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 72, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.;
- 3) art. 71, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2025 r.

UZASADNIENIE

1) Cel projektowanej regulacji

Projekt ustawy przede wszystkim dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2021/2167”.

Założenia przyjęte w dyrektywie 2021/2167 mają służyć realizacji kompleksowej strategii rozwiązania problemu nieobsługiwanych kredytów (dalej także: „kredytów zagrożonych”) w wymiarze unijnym. Obecnie brak jest bowiem jednolitych regulacji harmonizujących przenoszenie portfeli kredytów zagrożonych przez banki na podmioty spoza sektora bankowego oraz brak jest określonych wymogów dla uczestników rynków wtórnych nieobsługiwanych umów o kredyt.

W myśl dyrektywy 2021/2167 należy założyć, że główna odpowiedzialność za rozwiązanie problemu kredytów zagrożonych powinna spoczywać na instytucjach kredytowych oraz państwach członkowskich, niemniej jednak kwestia zmniejszenia wolumenów tych kredytów posiada także wymiar unijny. Ze względu na wzajemne powiązania między systemami bankowymi i finansowymi w całej Unii Europejskiej, gdzie instytucje kredytowe prowadzą działalność w wielu jurysdykcjach i państwach członkowskich, istnieje znaczące ryzyko skutków ubocznych dla państw członkowskich i Unii Europejskiej jako całości, zarówno pod względem wzrostu, jak i stabilności finansowej.

Problem wysokich wolumenów kredytów zagrożonych został zasygnalizowany m.in. w konkluzjach Rady z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie planu działania na rzecz rozwiązania problemu kredytów zagrożonych w Europie, zwanym dalej „Planem działania”, w którym zwrócono się do różnych instytucji o podjęcie odpowiednich środków w celu dalszego zaradzenia problemom związanym z nieobsługiwaniem umowami o kredyt w Unii Europejskiej oraz uniknięcia ich możliwej akumulacji w przyszłości.

Plan działania został opracowany w sposób odzwierciedlający kompleksowe podejście, które opiera się na połączeniu uzupełniających się środków z zakresu polityki realizowanej w czterech obszarach: (i) nadzoru bankowego i regulacji bankowej; (ii) reformy ram restrukturyzacji, niewypłacalności i dochodzenia wierzytelności; (iii) rozwoju wtórnych rynków aktywów zagrożonych; oraz (iv) wspierania restrukturyzacji systemu bankowego.

Zgodnie z konkluzjami, działanie w wyżej wskazanych obszarach należy podjąć na poziomie krajowym, a w stosownych przypadkach również na poziomie unijnym.

Dodatkowo także Komisja Europejska ogłosiła podobne zamiary w swoim komunikacie z 11 października 2017 r. w sprawie dokończenia budowy unii bankowej, w którym wezwała do przygotowania kompleksowego pakietu służącego rozwiązaniu problemu nieobsługiwanych kredytów w Unii Europejskiej. Jednocześnie dyrektywa 2021/2167 wraz z innymi środkami proponowanymi dotąd przez Komisję Europejską, jak również działania podejmowane przez Europejski Bank Centralny w kontekście nadzoru bankowego w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz przez Europejski Urząd Nadzoru, stworzą dla instytucji kredytowych odpowiednie środowisko do radzenia sobie z nieobsługiwanymi kredytami ujętymi w ich bilansach oraz zmniejszą przywołane wcześniej ryzyko akumulacji takich kredytów w przyszłości.

Obecnie instytucje kredytowe są obowiązane do spełnienia określonych wymagań w zakresie zapewnienia wystarczającego pokrycia ekspozycji wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt – rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/630¹ wprowadzono bowiem do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013² przepisy zobowiązujące instytucje kredytowe do odłożenia wystarczających środków w chwili, w której nowe kredyty stają się nieobsługiwane. Niezależnie jednak od tych rozwiązań, w przypadku gdy kredyty stają się nieobsługiwane, skuteczniejsze i jednolite mechanizmy radzenia sobie z tymi kredytami pozwoliłyby instytucjom kredytowym zastosować kompleksową strategię, aby wyegzekwować należności z tytułu nieobsługiwanych kredytów, z zachowaniem silnych i skutecznych środków ochronnych dla kredytobiorców. Efekt ten można osiągnąć przez umożliwienie sprzedaży zagrożonych kredytów na rynkach wtórnych, według przejrzystych i konkurencyjnych zasad.

Dyrektywa 2021/2167 przewiduje zatem ujednolicenie regulacji w zakresie działalności nabywców kredytów oraz podmiotów obsługujących kredyty w odniesieniu do nieobsługiwanych kredytów, udzielonych pierwotnie przez instytucje kredytowe. W efekcie umożliwia ona instytucjom kredytowym skuteczniejsze radzenie sobie z kredytami, które stają

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/630 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do minimalnego pokrycia strat z tytułu ekspozycji nieobsługiwanych (Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, s. 4).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, s. 1, z późn. zm.).

się nieobsługiwane, przez poprawę warunków do sprzedaży kredytu osobom trzecim. Ponadto w sytuacjach, w których instytucje kredytowe zmagają się z dużą akumulacją nieobsługiwanych kredytów oraz z brakiem pracowników lub wiedzy fachowej niezbędnych do ich właściwej obsługi, powinny one mieć możliwość powierzenia wykonywania obsługi tych kredytów wyspecjalizowanemu podmiotowi obsługującemu kredyty albo przeniesienia umowy o kredyt na nabywcę kredytu, który posiada apetyt na ryzyko oraz wiedzę fachową niezbędne do zarządzania takim kredytem.

Zmiany wprowadzane dyrektywą 2021/2167 powinny przyczynić się do rozwoju rynków wtórnych nieobsługiwanych kredytów, przez usunięcie potencjalnych przeszkód dla przenoszenia nieobsługiwanych umów o kredyt na nabywcę kredytu, przy jednoczesnym zachowaniu wysokiego poziomu ochrony praw kredytobiorców. Przyczynią się do tego wprowadzane środki mające na celu ujednolicenie wymogów w zakresie udzielania zezwoleń dla podmiotów obsługujących kredyty – dyrektywa 2021/2167 ustanawia ogólnounijne ramy zarówno dla nabywców nieobsługiwanych kredytów, jak i dla podmiotów obsługujących nieobsługiwane umowy o kredyt sporządzone przez instytucje kredytowe. Zgodnie z nimi podmioty obsługujące kredyty powinny uzyskać zezwolenie od właściwych organów państw członkowskich oraz podlegać ich nadzorowi. W dyrektywie 2021/2167 wskazano również, aby podmioty obsługujące kredyty, osoby posiadające znaczny pakiet akcji w podmiocie obsługującym kredyty oraz osoby będące członkami jego zarządu lub organu wykonawczego nie były notowane w rejestrach policyjnych m.in. w związku z przestępstwami przeciwko mieniu, przestępstwami związanymi z działalnością finansową, praniem pieniędzy i nadużyciami finansowymi lub przestępstwami przeciwko życiu i zdrowiu oraz nie były przedmiotem postępowania upadłościowego ani nie została ogłoszona ich upadłość w przeszłości. Stosowne rozwiązania w tym zakresie zostały również ujęte w projekcie.

Dyrektywa 2021/2167 nie przewiduje wymogu ubiegania się o zezwolenia dla nabywców kredytów. Wynika to z faktu, że nie tworzą oni nowego kredytu, a jedynie nabywają wcześniej zawarte, nieobsługiwane umowy o kredyt na własne ryzyko. Nie ma zatem powodu, aby nabywcy kredytu podlegali wymogowi posiadania zezwolenia, choć ważne jest, aby nadal miały zastosowanie unijne i krajowe przepisy dotyczące ochrony konsumentów, a kredytobiorcy nadal przysługiwały prawa wynikające z pierwotnej umowy o kredyt. Co więcej, jak określono w dyrektywie 2021/2167, jeżeli nabywca kredytu powierza zarządzanie i egzekwowanie umowy o kredyt podmiotowi obsługującemu kredyty, to przekazuje on również swoje prawa i obowiązki oraz prowadzenie kontaktów z kredytobiorcą

podmiotowi obsługującemu kredyty. Jednocześnie to nabywca kredytów ponosi w dalszym ciągu ostateczną odpowiedzialność za działania w zakresie obsługi kredytu.

W celu zapewnienia skutecznego nadzoru dyrektywa 2021/2167 przewiduje, aby w przepisach implementacyjnych znalazła się możliwość nadania organom nadzoru stosownych uprawnień do wykonywania ich zadań. Uprawnienia te obejmują m.in. możliwość uzyskania niezbędnych informacji, badania możliwych naruszeń niniejszej dyrektywy, rozpatrywania skarg kredytobiorców, nakładania kar administracyjnych i stosowania środków naprawczych, w tym cofania zezwoleń. W przypadku stosowania tego rodzaju kar administracyjnych i środków naprawczych państwa członkowskie powinny zapewnić, aby właściwe organy stosowały je w sposób proporcjonalny oraz podawały uzasadnienie swoich decyzji. Te rozwiązania i wynikające z nich uprawnienia dla organu nadzoru zostały przewidziane w projekcie.

Dodatkowo dyrektywa 2021/2167 przewiduje dla państw członkowskich możliwość wyłączenia z jej stosowania określonych kategorii zawodów, które w ramach swojej działalności zawodowej podejmują działalności w zakresie obsługi kredytu. Mowa tu o adwokatach, radcach prawnych i komornikach prowadzących działalność zawodową zgodnie z krajowymi regulacjami. Projekt uwzględnia również tę możliwość, w związku z czym jego przepisy nie mają zastosowania do działalności związanej z obsługą kredytów, prowadzonej w ramach tych zawodów. Dodatkowo dyrektywa 2021/2167 zakłada, że jej zakresem nie powinni być też objęci zarządzający alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, spółki zarządzające i spółki inwestycyjne (pod warunkiem że spółka inwestycyjna nie wyznaczyła spółki zarządzającej), które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane na podstawie stosownych regulacji. Projektowane regulacje uwzględniają także to wyłączenie.

Obecny stan prawny powoduje, że nabywcy kredytów i podmioty obsługujące kredyty nie mogą w pełni wykorzystać potencjału wewnętrznego rynku nieobsługiwanych umów o kredyt. Dzieje się tak ze względu na brak jednolitych norm, które regulowałyby działalność podmiotów obsługujących kredyty. Jednocześnie zaś nabywcy kredytów jako podmioty nabywające kredyty udzielone pierwotnie przez instytucje kredytowe w niektórych państwach członkowskich nie podlegają regulacjom, podczas gdy w innych mogą podlegać różnym wymogom, co w naturalny sposób ogranicza ich działalność transgraniczną. Fakt ten powoduje, że prowadzą oni działalność w ograniczonej liczbie państw. To z kolei może być przyczyną małego popytu, słabej konkurencji i niskich cen portfeli kredytów nieobsługiwanych na rynkach wtórnych. Aby zapewnić prawo podmiotu obsługującego kredyty do prowadzenia działalności transgranicznej oraz przewidzieć nadzór nad nimi, w dyrektywie 2021/2167 oraz

w implementującym ją projekcie ustanawia się procedurę wykonywania prawa posiadającego zezwolenie podmiotu obsługującego kredyty do prowadzenia działalności transgranicznej. Zgodnie z treścią dyrektywy 2021/2167, aby dodatkowo ułatwić egzekwowanie obowiązków w niej określonych, w przypadku gdy nabywca kredytu nie ma miejsca zamieszkania, siedziby statutowej lub głównego biura w Unii Europejskiej, przepisy implementujące powinny przewidywać, że w przypadku przeniesienia umowy o kredyt nabywca kredytu z państwa trzeciego wyznacza przedstawiciela, który ma miejsce zamieszkania, siedzibę statutową lub – w przypadku gdy na mocy swojego prawa krajowego nie posiada on siedziby statutowej – główne biuro w Unii Europejskiej, upoważnionego do kontaktów z właściwymi organami nadzoru, co znajduje odzwierciedlenie w projektowanych założeniach. Dyrektywa 2021/2167 zapewnia instytucjom kredytowym możliwość sprzedaży nieobsługiwanych kredytów na efektywnych, konkurencyjnych i przejrzystych rynkach wtórnych, nie naruszając przy tym przepisów dotyczących szeroko rozumianej ochrony konsumentów. Ponadto wymaga od instytucji kredytowych przekazywania nabywcom kredytów szczegółowych informacji pozwalających na oszacowanie wartości praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt. Możliwość dostępu do tych informacji jest istotnym warunkiem w kontekście działalności zarówno nabywców kredytów, jak i podmiotów obsługujących kredyty. Jednocześnie powinny być one ograniczone do tego, co jest niezbędne, aby umożliwić potencjalnym nabywcom kredytów wspomniane oszacowanie praw kredytodawcy, jakie wynikają z nieobsługiwanej umowy o kredyt, oraz prawdopodobieństwo odzyskania jej wartości. Przekazywanie tych informacji oraz ich dalsze przetwarzanie powinno jednak odbywać się zgodnie z unijnymi przepisami dotyczącymi ochrony danych oraz zachowaniem standardów w zakresie ochrony praw konsumentów.

Poza implementacją powyższych założeń dyrektywy 2021/2167, w projekcie dokonano uzupełnienia ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488, z późn. zm.), dalej „ustawa – Prawo bankowe”, przez doprecyzowanie przypadku, którego nie dotyczy obowiązek zachowania tajemnicy bankowej. Tym samym, zgodnie z proponowaną nowelizacją art. 104 ust. 2, w projekcie wskazano, że przypadkiem tym jest udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową, które jest niezbędne do zawarcia i wykonywania umów przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nabycia wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt w rozumieniu projektowanej ustawy, w tym udostępnienia informacji w trybie, o którym mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy. Zgodnie z projektowaną zmianą zwolnienie z obowiązku zachowania tajemnicy bankowej

będzie dotyczyło także przedsiębiorców lub przedsiębiorców zagranicznych wykonujących czynności na podstawie umów, o których mowa w art. 21 ust. 1 lub art. 23 ust. 1 projektowanej ustawy. Ponadto w ustawie – Prawo bankowe dodaje się art. 139a nakładający na bank obowiązek przekazywania Komisji Nadzoru Finansowego, zwanej dalej „Komisją”, półrocznej informacji dotyczącej charakterystyki portfeli wierzytelności sprzedawanych innym podmiotom, w szczególności nabywcom kredytów, w rozumieniu przepisów projektowanej ustawy, oraz zawierający upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu danych uwzględnianych w tej informacji oraz sposobu i terminów przekazywania tej informacji przez bank. Ponadto wprowadzono rozwiązanie umożliwiające nadanie decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie sprzeciwu w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej w celu zachowania terminów doręczenia tej decyzji. Wprowadzone rozwiązanie w ustawie – Prawo bankowe w zakresie możliwości nadawania pisma w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej zostało analogicznie wprowadzone także do innych ustaw, tj. w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2500), ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034), ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722), ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1161, z późn. zm.), ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 30, z późn. zm.), ustawie z dnia 23 października 2014 r. o odwróconym kredycie hipotecznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 152) oraz ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 838).

Zmiany dotyczą również ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135), w zakresie nadania Komisji stosownych uprawnień do wydawania oraz cofania zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów oraz nakładania kar pieniężnych na podmiot obsługujący kredyty, dostawcę usług obsługi kredytów, nabywcę kredytów lub przedstawicieli. Ponadto zakres przedmiotowy elementów nadzoru nad rynkiem finansowym zostanie rozszerzony o nadzór nad podmiotami obsługującymi kredyty, dostawcami usług obsługi kredytów, nabywcami kredytów lub przedstawicielami.

Projekt przewiduje również odpowiednie zmiany w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1497) oraz w ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2022 r. poz. 2245, z późn. zm.).

Dodatkowo projekt wprowadza zmiany w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109), rozszerzając katalog podmiotów rynku finansowego o podmioty obsługujące kredyty, nabywców kredytów oraz przedstawiciela, a także dostawców usług obsługi kredytów. Na mocy przepisów projektowanej ustawy o nowe podmioty rozszerzony został również katalog klientów podmiotów rynku finansowego. Jednocześnie projekt zakłada wprowadzenie odpowiednich regulacji w zakresie opłat od podmiotów obsługujących kredyty na finansowanie kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura.

W projekcie przewidziano także zmiany w zakresie ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 487) mające na celu zwiększenie efektywności przepisów prawa Unii Europejskiej przez większe uwzględnienie w regulacjach krajowych specyfiki procesu przymusowej restrukturyzacji – wynikającego z dyrektywy BRR³.

Zmiany obejmą również ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, z późn. zm.). Tym samym projektowane przepisy pozwolą na rozszerzenie katalogu w zakresie instytucji zobowiązanych o podmioty obsługujące kredyty. W związku z tym podmioty te będą musiały spełniać określone w tej ustawie obowiązki w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Projekt ustawy wprowadza zmianę w ustawie z dnia 12 kwietnia 2018 r. o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 580), rozszerzając katalog podmiotów sektora finansowego o podmioty obsługujące kredyty.

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, z późn. zm.).

Zakłada się również, że podmioty, które w dniu wejścia w życie ustawy prowadziły działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie obsługi kredytów w rozumieniu niniejszej ustawy, mają wystąpić do Komisji z wnioskiem o udzielenie zezwolenia w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, co pozwoli im na kontynuację prowadzonej działalności. Do czasu wydania decyzji w sprawie wniosku podmioty mogą prowadzić działalność na podstawie przepisów dotychczasowych.

2 Szczegółowe rozwiązania zawarte w projekcie

Art. 1 wskazuje na zakres, jaki reguluje projektowana ustawa, w tym wskazuje, że ma ona zastosowanie do działalności w zakresie obsługi kredytów. Ponadto określa, które przepisy będą miały zastosowanie w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą.

Projektowany **art. 2 pkt 1** wskazuje podmioty wykonujące prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, do których projektowana ustawa nie będzie miała zastosowania. Projektodawca wymienia w kręgu podmiotów nieobjętych ustawą m.in. spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe. Jednocześnie w powyższym katalogu nie wymieniono Kasy Krajowej z uwagi na to, że zgodnie z art. 42 i art. 43 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 512, z późn. zm.) nie może ona prowadzić działalności w zakresie objętym projektowaną ustawą. Wyłączenie spod stosowania projektowanej ustawy dotyczyć będzie także przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt między podmiotami wskazanymi w przepisie lub nabycia wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt przez innego kredytodawcę. Ponadto do katalogu podmiotów, wobec których nie stosuje się projektowanej ustawy, zostali dołączeni m.in. adwokaci, radcowie prawni i komornicy sądowi, w granicach wykonywania czynności z zakresu wykonywania praw kredytodawcy przysługujących nabywcom kredytów wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt. Jednocześnie w tym miejscu należy podkreślić, że zgodnie z art. 4 ust. 1 projektowanej ustawy prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów wymaga uzyskania zezwolenia Komisji. Zezwolenie to może zostać wydane na wniosek spółki akcyjnej, prostej spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Zaproponowane w art. 2 pkt 4 wyłączenie gwarantuje zatem wewnętrzną spójność projektu oraz jest zgodne z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1184, z późn. zm.) czy ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 499), które wyłączają możliwość wykonywania określonych w nich zawodów

w formie spółek kapitałowych. Jednocześnie należy wskazać, że wyrażenie „wykonywanie praw kredytodawcy” nie zostało zdefiniowane w projekcie ustawy z uwagi na brak powyższej definicji w dyrektywie 2021/2167. Jednocześnie ustawa nie będzie miała zastosowania w odniesieniu do wykonywania praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt prowadzonej przez podmiot, o którym mowa w art. 192 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034), dalej „ustawa o funduszach”, z uwagi na to, że dyrektywa 2021/2167 nie obejmuje swoim zakresem zarządzających funduszami inwestycyjnymi i samych funduszy. Podmioty te podlegają odrębnym regulacjom sektorowym (unijnym i krajowym). Należy w tym miejscu zauważyć, że w skład portfela inwestycyjnego funduszu wierzytelności wchodzi wierzytelności, które co do zasady nabywa fundusz. Wierzytelności te nabywane są ze środków pochodzących od uczestników funduszy, przez co zarządzanie nimi jest regulowane i poddane rygorystycznym wymogom. Przepis art. 46 ust. 2a ustawy o funduszach zezwala towarzystwu na zawarcie z podmiotem, o którym mowa w art. 192 ustawy o funduszach, umowy, której przedmiotem byłoby powierzenie (zlecenie) zarządzania portfelem inwestycyjnym funduszu wierzytelności, czyli wierzytelnościami. Umowa, zwana umową zarządzania portfelem, jest umową outsourcingową w rozumieniu art. 45a ustawy o funduszach i podlega wymogom tam wskazanym. Umowa może być zawarta wyłącznie po spełnieniu warunków ustawowych. Umowa powinna być zawarta w formie pisemnej, zaś o zamiarze jej zawarcia, zawarciu, zamiarze zmiany i zmianie oraz rozwiązaniu należy każdorazowo informować Komisję. Z powyższego wynika zatem, że w prawie unijnym i krajowym obowiązują już regulacje dotyczące powierzania zarządzania portfelem inwestycyjnym funduszu wierzytelności.

W projektowanym brzmieniu **art. 3** ustawy wprowadza się definicje banku krajowego, dostawcy usług obsługi kredytów, działalności w zakresie obsługi kredytów, goszczącego państwa członkowskiego, instytucji kredytowej, Komisji, konsumenta, kredytobiorcy, kredytodawcy, macierzystego państwa członkowskiego, nabywcy kredytu, nieobsługiwanej umowy o kredyt, oddziału instytucji kredytowej, organu zarządzającego, podmiotu obsługującego kredyty, przedsiębiorcy, przedsiębiorcy zagranicznego, rozporządzenia nr 1093/2010, rozporządzenia nr 575/2013, rozporządzenia nr 2016/679, trwałego nośnika, umowy o kredyt, umowy o obsługę kredytów, znacznego pakietu akcji lub udziałów. Zakres oraz ujęcie definicji odpowiada definicjom zawartym w art. 3 pkt 1–3, 5 i 7–11 dyrektywy 2021/2167. Przepis jest niezwykle istotny z uwagi na swoje podstawowe znaczenie dla dalszej

interpretacji poszczególnych przepisów ustawy oraz finalnie zgodności z pozostałymi aktami normatywnymi w prawie polskim lub unijnym. Ponadto w projekcie zastosowano rozwiązanie, zgodnie z którym w przypadku osób fizycznych adresem jest jej miejsce zamieszkania, natomiast w odniesieniu do osób prawnych i jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, adresem jest ich siedziba. Jednocześnie zrezygnowano ze zdefiniowania pojęcia „główne biuro”, mając na celu zachowanie siatki pojęciowej, która będzie spójna i zgodna z obowiązującym systemem prawnym. Jednocześnie należy wskazać, że ustawowa definicja „kredytobiorcy” obejmuje także następców prawnych lub cesjonariuszy kredytobiorców, co stanowi konsekwencję przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061, z późn. zm.), dalej „Kodeks cywilny”, w ww. zakresie. W dyrektywie 2021/2167 przez pojęcie „kredytodawcy” należy rozumieć instytucję kredytową, która udzieliła kredytu, lub nabywcę kredytu. W projektowanych przepisach ustawy założono, że przez „kredytodawcę” należy rozumieć bank krajowy, instytucję kredytową, oddział instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo bankowe oraz nabywcę kredytu. Przyjmuje się, że w odróżnieniu od pozostałych ww. wymienionych podmiotów, które są uprawnione do udzielania kredytów na mocy dotychczas obowiązujących przepisów, nabywca kredytu nie będzie posiadać takiego uprawnienia.

Zgodnie z projektowanym **art. 4** warunkiem rozpoczęcia działalności w zakresie obsługi kredytów jest uzyskanie zezwolenia Komisji na wykonywanie działalności w zakresie obsługi kredytów. Projektowany przepis wskazuje, jakie dane powinien zawierać wniosek o udzielenie zezwolenia składany przez podmiot obsługujący kredyty, oraz dokumenty, jakie powinny zostać dołączone do tego wniosku (**ust. 2 i 3**). Przepis ten, z uwagi na fakt sprawowania przez Komisję nadzoru nad działalnościami tego rodzaju, wskazuje, że uzyskanie zezwolenia Komisji jest podstawą do rozpoczęcia działalności.

W projektowanym **art. 5** określa się 45-dniowy termin na dokonanie oceny kompletności wniosku przez Komisję, licząc od dnia jego złożenia. W sytuacji braków formalnych wniosku, na podstawie projektowanego przepisu Komisja ma obowiązek wezwać wnioskodawcę do jego uzupełnienia. Komisja wydaje decyzję w przedmiocie zezwolenia nie później niż w ciągu 90 dni od jego otrzymania. Rozwiązanie to daje możliwość dokonania szybkiej korekty bądź uzupełnienia dokumentów przez podmiot ubiegający się o zezwolenie zamiast konieczności ponawiania całego procesu, co stanowiłoby biurokracizm. W efekcie przepis ten stanowi

swoiste ułatwienie dla podmiotów ubiegających się o powyższe zezwolenie z uwagi na potencjalną łatwość uzupełnienia dokumentów bądź ich skorygowania.

W projektowanym **art. 6 ust. 1** wymieniono warunki, jakie musi spełnić podmiot, aby uzyskać zezwolenie Komisji na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów. W przepisie tym wprowadzono obowiązek, aby podmiot ubiegający się o zezwolenie posiadał siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto proponuje się, aby podmiot obsługujący kredyty mógł prowadzić działalność wyłącznie w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, prostej spółki akcyjnej albo spółki akcyjnej. Lista form prawnoorganizacyjnych dostępnych dla podmiotu obsługującego kredyty ustalona w art. 6 ust. 1 pkt 2 ma charakter zamknięty. Tak więc zarówno utworzenie, jak i prowadzenie działalności przez podmiot obsługujący kredyty jest możliwe tylko w wyżej wymienionych formach prawnych. Należy podkreślić, że spółki kapitałowe mają osobowość prawną, dlatego też odpowiadają za swoje zobowiązania samodzielnie, a tym samym gwarantują wysokie bezpieczeństwo w przypadku problemów finansowych. Projektowany przepis uzależnia ponadto udzielenie zezwolenia Komisji od posiadania przez osoby wchodzące w skład organów zarządzających tych podmiotów pełnej zdolności do czynności prawnych czy udzielania rękojmi należytego wykonania swoich obowiązków. Warunek dotyczący rękojmi należytego wykonywania obowiązków uznaje się za spełniony również w odniesieniu do osób, dla których łączne skutki drobnych incydentów nie rzutują na ich nieskazitelną opinię lub w swoich wcześniejszych kontaktach służbowych z Komisją oraz właściwymi organami nadzoru z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich i państw trzecich, a także organami regulacyjnymi, zawsze działały w sposób przejrzysty i otwarty oraz współpracowały z tymi organami. W głównej mierze restrykcje skierowane do tych osób odwołują się do zakazów bycia prawomocnie skazanym za przestępstwo m.in. przeciwko mieniu, życiu i zdrowiu, przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przeciwko ochronie informacji, przestępstwo skarbowe lub skazane prawomocnym wyrokiem za wykroczenie przeciwko interesom konsumentów. Rozwiązanie zawarte w tym projektowanym przepisie daje gwarancję należytej działalności podmiotu, aby osoby decyzyjne podmiotu cechowała nieskazitelnosc oraz profesjonalizm względem wykonywania swojej działalności. Przeciwna postawa naraziłaby spółkę, kontrahentów, akcjonariuszy oraz inne osoby powiązane ze spółką na ewentualne straty bądź szkody. W przepisie wprowadzono również obowiązek, aby podmiot ubiegający się o zezwolenie posiadał odpowiednie procedury i polityki dotyczące działalności w zakresie obsługi kredytów. Podmiot

ten powinien ponadto posiadać zatwierdzone sprawozdania finansowe za ostatnie trzy lata poprzedzające rok złożenia wniosku wraz z uchwałami o ich zatwierdzeniu, a w przypadku gdy prowadzi działalność w okresie krótszym niż trzy lata – za cały ten okres. W przypadku zamiaru współpracy wnioskodawcy z dostawcą usług obsługi kredytów podmiot ten powinien złożyć wraz z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów projekt umowy powierzenia, o której mowa w art. 23 ust. 1 projektowanej ustawy. Przepisy art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. c oraz d stosuje się także do osób posiadających znaczny pakiet akcji lub udziałów (**ust. 2**). Projektowany **ust. 3** wskazuje, że postępowanie w sprawie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów zakończyć się może także odmową udzielenia zezwolenia w określonych w projekcie przypadkach. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia w drodze decyzji. W ust. 4 upoważnia się ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, rodzaju i formy dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b–e, mając na względzie konieczność sprawdzenia, czy wnioskodawca spełnia te warunki, oraz kompletność i wiarygodność dokumentacji dołączanej do wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 2.

Rozwiązania przyjęte w ustawie realizują tym samym założenia przyjęte w motywie 27 dyrektywy 2021/2167. Jednym z założeń dyrektywy jest to, aby podmioty obsługujące kredyty, osoby posiadające znaczny pakiet akcji w takim podmiocie oraz osoby będące członkami zarządu takiego podmiotu lub organu wykonawczego nie były notowane w rejestrach policyjnych w związku z przestępstwami przeciwko mieniu, przestępstwami związanymi z działalnością finansową, praniem pieniędzy i nadużyciami finansowymi lub przestępstwami przeciwko integralności cielesnej oraz nie były przedmiotem postępowania upadłościowego ani nie została ogłoszona ich upadłość w przeszłości, chyba że przywrócono im odpowiednie prawa zgodnie z prawem krajowym. Takie działania mają na celu m.in. zagwarantować ochronę kredytobiorcom, a także promować zaufanie, warunki przyznawania i utrzymywania zezwolenia na prowadzenie działalności podmiotu obsługującego kredyty. Z kolei spełnienie wymogu, zgodnie z którym członkowie zarządu lub organu wykonawczego podmiotu obsługującego kredyty wykazują się przejrzystością, otwartością i gotowością do współpracy w swoich dotychczasowych kontaktach gospodarczych z organami nadzorczymi i regulacyjnymi, należy oceniać w oparciu o informacje dostępne właściwym organom lub znane im w chwili udzielania zezwolenia. Jeżeli nie są dostępne żadne informacje, nie ma wiedzy o jakichkolwiek informacjach lub nie było w przeszłości interakcji z organami nadzoru i regulacyjnymi w tym czasie, wymóg uważa się wówczas za spełniony.

Art. 7 wprowadza obowiązek Komisji dokonania z urzędu wpisu podmiotu obsługującego kredyty do rejestru podmiotów obsługujących kredyty w terminie 2 dni od udzielenia zezwolenia.

Projektowany **art. 8 ust. 1** ustala, że Komisja stwierdza wygaśnięcie decyzji, w przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty nie podjął prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów przez okres 12 miesięcy od dnia wydania zezwolenia, nie prowadził działalności w zakresie obsługi kredytów przez okres dłuższy niż 12 miesięcy lub wydane zostało prawomocne postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu obsługującego kredyty lub postanowienie o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek tego podmiotu nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania lub wystarcza jedynie na zaspokojenie kosztów postępowania. Celem projektowanego przepisu jest całkowita harmonizacja rynku podmiotów obsługujących kredyty przez ograniczenie tego rynku tylko i wyłącznie do podmiotów stale prowadzących swoją działalność. Dodatkowo w **ust. 2** wprowadzono obowiązek Komisji, zgodnie z którym w terminie 2 dni roboczych dokonuje ona wpisu w sprawie wygaśnięcia zezwolenia do rejestru, o którym mowa w art. 9. Dzień wpisu uznaje się za dzień zakończenia działalności. **Ust. 3** nakłada na Komisję obowiązek, w przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 pkt 1, prowadzi działalność transgranicznie lub w formie oddziału, niezwłocznego poinformowania o wygaśnięciu zezwolenia właściwe organy goszczącego państwa członkowskiego, a także właściwe organy państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska. Przepis ten ma zapewnić płynną współpracę między właściwymi organami nadzoru nad podmiotami obsługującym kredyty.

Projektowany **art. 9** stanowi, że Komisja prowadzi rejestr podmiotów obsługujących kredyty w systemie teleinformatycznym. Ponadto dane zawarte w rejestrze są jawne. Każdy ma prawo dostępu do tych danych. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że zasada jawności danych zawartych w rejestrze oraz prawo dostępu do nich dla każdego obywatela służy przejrzystości działania podmiotów obsługujących kredyty oraz zwiększenia zaufania społecznego. Dostęp do danych umożliwia także zainteresowanym podmiotom podejmowanie świadomych decyzji na podstawie rzetelnych i aktualnych danych. Realizacja prawa dostępu do informacji jest zgodna również z zasadami demokratycznego państwa prawa.

Zgodnie z projektowanym **art. 10** rejestr ten obejmuje podmioty obsługujące kredyty, które uzyskały zezwolenie, a także podmioty obsługujące kredyty, w odniesieniu do których organ nadzoru w macierzystym państwie członkowskim przekazał Komisji zawiadomienie, o którym

mowa w art. 16. Oznacza to, że rejestr obejmuje nie tylko krajowe, ale i notyfikowane podmioty obsługujące kredyty. Ponadto Komisja udostępnia rejestr na swojej stronie internetowej.

W projektowanym **art. 11** opisana została istota informacji zawartych w rejestrze podmiotów obsługujących kredyty, z uwagi na fakt, jakim jest potrzeba całkowitego doprecyzowania całego zakresu ważnych danych znajdujących się w rejestrze. Zgodnie z powyższym rejestr ten powinien zawierać takie informacje jak m.in. numer wpisu do rejestru oraz dane podmiotu wpisanego do rejestru czy status zezwolenia, tj. informację, czy zezwolenie jest wydane albo cofnięte. Ponadto **ust. 2** przewiduje, że rejestr w zakresie podmiotów obsługujących kredyty, w odniesieniu do których organ nadzoru w macierzystym państwie członkowskim przekazał Komisji zawiadomienie, poza danymi, o których mowa w ust. 1 pkt 1–12, obejmuje także dodatkowe dane, w tym firmę (nazwę) podmiotu i nazwę handlową w języku macierzystego państwa członkowskiego.

Rejestr dotyczący polskich podmiotów obsługujących kredyty ma obowiązek zawierać dane w zakresie firmy (nazwy), ponieważ w polskim prawie termin „firma” odnosi się do oznaczenia przedsiębiorcy, zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego. Firma jest formalną nazwą podmiotu gospodarczego i musi być zarejestrowana w sposób zgodny z obowiązującym prawem. Rejestr ten ma na celu zapewnienie pełnej identyfikowalności podmiotu na rynku krajowym. Natomiast w przypadku podmiotów obsługujących kredyty z państw członkowskich rejestr obejmuje nie tylko firmę (czyli nazwę przedsiębiorcy w rozumieniu tego państwa), ale także nazwę handlową. Wynika to z różnic w regulacjach prawnych w poszczególnych krajach. W wielu państwach członkowskich „firma” może odnosić się wyłącznie do przedsiębiorcy jako osoby prawnej, natomiast „nazwa handlowa” służy do oznaczania produktów lub usług, jakie firma oferuje. Każde państwo członkowskie może mieć inne przepisy dotyczące struktury nazw firm i nazw handlowych, dlatego w rejestrze muszą być uwzględnione obie kategorie – zarówno firma, jak i nazwa handlowa w języku tego państwa.

Ponadto należy zaznaczyć, że art. 11 stanowi dostosowanie do wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (wytyczne EBA). Wytyczne EBA mają na celu zwiększenie przejrzystości, bezpieczeństwa oraz spójności na rynku finansowym na terenie Unii Europejskiej.

W **art. 12 ust. 1** projektowanej ustawy wskazano, że przez wpis do rejestru rozumie się także zmianę wpisu. Ponadto w **ust. 2** określony został obowiązek Komisji dokonania z urzędu sprostowania oczywistych błędów, omyłek lub niezgodności ze stanem faktycznym, które pojawiły się we wpisie dokonany w rejestrze. Typowe dla rejestrów rozwiązanie niewątpliwie

stanowi wyraz uproszczenia i znacznego skrócenia procedury naprawiania błędów zaistniałych na etapie wprowadzania danych przedstawionych przez wnioskodawcę zamierzającego podjąć działalność w zakresie obsługi kredytów, przy jednoczesnym braku obowiązku składania przez podmiot podlegający wpisowi odpowiedniego wniosku w przedmiocie sprostowania lub istnienia odpowiedniej procedury w tym przedmiocie.

Na podstawie projektowanego **art. 13** w przypadku zmiany danych objętych wpisem do rejestru podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, ma obowiązek zawiadomić o tym Komisję, składając odpowiedni wniosek. Niezwykle istotne jest wskazanie odpowiednio krótkiego terminu na dokonanie tej czynności, w celu nadania prawidłowego toku procesowi, stąd też termin na przekazanie informacji o takiej zmianie określono na 7 dni od dnia zmiany tych danych. Komisja obowiązana jest zaktualizować dane podmiotu w rejestrze w ciągu 7 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1 (projektowany **ust. 2**). W **ust. 3** wskazano, że złożenie wniosku o dokonanie zmiany wpisu dotyczącego podmiotu obsługującego kredyty podlega opłacie, o której mowa w art. 47 ust. 2, tj. w wysokości 250 zł. Ponadto w razie niekompletności wniosku Komisja wzywa do jego uzupełnienia we wskazanym terminie, nie krótszym niż 7 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania. Jeżeli w określonym stanie faktycznym zostanie spełniona przesłanka niekompletności wniosku, Komisja ma obowiązek wezwać podmiot obsługujący kredyty do uzupełnienia wniosku. Ponadto na mocy projektowanego **ust. 5** Komisja jest obowiązana poinformować właściwy organ nadzoru goszczącego państwa członkowskiego o dokonaniu zmiany danych podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, wpisanych do rejestru. Podobnie w przypadku otrzymania informacji o zmianie danych dotyczących podmiotu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, wpisanych do rejestru i przekazanych Komisji przez właściwy organ nadzoru macierzystego państwa członkowskiego, Komisja obowiązana jest zaktualizować te dane w ciągu 7 dni od dnia otrzymania wniosku

Art. 14 ust. 1 przewiduje możliwość prowadzenia działalności przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, na terytorium goszczącego państwa członkowskiego w formie oddziału lub transgranicznie. W **ust. 2** doprecyzowano, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, zawiadamia Komisję w formie pisemnej o zamiarze prowadzenia działalności na terytorium państwa goszczącego. W **ust. 3** wskazano zakres informacji, jakie powinno zawierać określone w ust. 2 zawiadomienie. Zgodnie z proponowanym **ust. 4** Komisja przesyła zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, właściwym organom nadzoru goszczącego państwa członkowskiego, wraz z informacją, że na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podmioty obsługujące kredyty są objęte zakazem, o którym w art. 18. Komisja jest zobligowana dokonać przekazania w terminie 45 dni od dnia otrzymania kompletnego zawiadomienia. Jednocześnie Komisja powiadamia o tym podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz właściwy organ nadzoru państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest inny niż organ, do którego przesyłane jest zawiadomienie. Na mocy **ust. 5** podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, zobowiązany jest do informowania Komisji o zmianach w zakresie informacji zawartych w zawiadomieniu określonych w ust. 3. Przepis ust. 4 stosuje się przy tym odpowiednio. Jednocześnie Komisja obowiązana jest poinformować podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, o potwierdzeniu otrzymania zawiadomienia przez właściwy organ nadzoru goszczącego państwa członkowskiego (**ust. 6**).

Projektowany **art. 15** określa moment, od kiedy podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, może rozpocząć działalność w zakresie obsługi kredytów w goszczącym państwie członkowskim.

Art. 16 ust. 1 przewiduje możliwość prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału albo transgranicznie. Na mocy projektowanego **ust. 2**, w sytuacji gdy organ nadzoru macierzystego państwa członkowskiego, w którym podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, ma swoją siedzibę, zawiadamia Komisję o zamiarze rozpoczęcia przez ten podmiot działalności w zakresie obsługi kredytów na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału lub transgranicznie, Komisja z urzędu przekazuje potwierdzenie otrzymania zawiadomienia temu podmiotowi oraz organowi nadzoru macierzystego państwa członkowskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego zawiadomienia. W projektowanym **ust. 3** określono termin, od kiedy podmiot, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, może rozpocząć prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału lub transgranicznie.

Art. 17 zobowiązuje podmiot obsługujący kredyty do opracowania i stosowania wewnętrznych procedur i polityk dotyczących działalności w zakresie obsługi kredytów oraz określa minimalny zakres elementów wchodzących w skład tych procedur i polityk. Jednocześnie w **ust. 2** doprecyzowuje się pojęcie systemu zarządzania ryzykiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 – jego cel i sposób działania. **Ust. 3** zawiera upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu organizacji systemu zarządzania ryzykiem, w tym rodzajów procedur go tworzących, mając na

względnie potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania organów statutowych podmiotów obsługujących kredyty i należytego podejścia do podejmowanego ryzyka w zakresie prowadzonej działalności, a także zapewnienie skutecznego działania mechanizmów wykrywania tego ryzyka.

Art. 18 wyłącza możliwość podmiotu obsługującego kredyty do przyjmowania lub przechowywania środków finansowych od kredytobiorców podczas prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów.

W **art. 19** projektowanej ustawy określa się sposób oraz okres, przez jaki podmiot obsługujący, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, prowadzi i przechowuje dokumentację związaną z prowadzeniem tej działalności. Zakłada się, że podmiot ten będzie przechowywać ww. dokumenty na trwałym nośniku przez 7 lat, licząc od końca roku, w którym podmiot ten zakończył działalność w zakresie obsługi danej umowy o kredyt. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, będzie można uważać za wykonany także w przypadku zapewnienia przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, przechowywania dokumentacji przez następcę prawnego tego podmiotu lub tego oddziału lub przez podmiot trzeci świadczący usługi w zakresie przechowywania dokumentów.

Na podstawie projektowanego **art. 20** nabywca kredytu posiadający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa członkowskiego ma obowiązek wyznaczyć do obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt zawieranej z konsumentami, bank krajowy, oddział instytucji kredytowej albo podmiot obsługujący kredyty, chyba że sam jest takim bankiem krajowym, oddziałem instytucji kredytowej albo podmiotem obsługującym kredyty. Zgodnie z projektowanym **ust. 2** przedstawiciel nabywcy kredytu, o którym mowa w art. 24, wyznacza podmiot obsługujący kredyty albo bank krajowy, albo oddział instytucji kredytowej do obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, zawartej z konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu odpowiednio art. 7 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.), dalej „ustawa – Prawo przedsiębiorców”, chyba że przedstawiciel sam jest takim bankiem krajowym, oddziałem instytucji kredytowej albo podmiotem obsługującym kredyty.

Projektowany **art. 21 ust. 1** odnosi się do obowiązku zawarcia umowy dotyczącej prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów między nabywcą kredytu lub przedstawicielem, o którym mowa w art. 24, a podmiotem obsługującym kredyty. Zakres minimalnych elementów, które powinna zawierać umowa o obsługę kredytów, został określony w **ust. 2** ww. przepisu. Ponadto zgodnie z **ust. 3** nabywca kredytu lub przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, są obowiązani do informowania Komisji o zawarciu ww. umowy w terminie 14 dni od jej zawarcia wraz ze wskazaniem podmiotu, z którym umowa ta została zawarta, lub najpóźniej w dniu zawarcia umowy z podmiotem obsługującym kredyty innym niż dotychczasowy, wraz ze wskazaniem tego podmiotu. Przepisy ust. 1–3 stosuje się również w przypadku wyznaczenia przez nabywcę kredytu podmiotu obsługującego kredyty do obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, zawartej z podmiotem innym niż konsument lub mikro-, mały lub średni przedsiębiorca. Projektowany przepis gwarantuje Komisji sprawowanie rzeczywistego nadzoru nad nabywcą kredytu lub jego przedstawicielem, jak i podmiotem obsługującym kredyty (**ust. 4**).

Proponowany **art. 22 ust. 1** nakłada na nabywcę kredytu lub przedstawiciela, o którym mowa w art. 24, obowiązek informowania Komisji o wyznaczeniu, zgodnie z art. 20, banku krajowego albo oddziału instytucji kredytowej, w terminie 14 dni od dnia takiego wyznaczenia, nie później jednak niż w dniu rozpoczęcia obsługi tego kredytu. Zgodnie z **ust. 2**, przepis art. 21 ust. 3 pkt 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wyznaczenia banku krajowego albo oddziału instytucji kredytowej innego niż dotychczasowy, do obsługi danego kredytu. Tym samym nabywca kredytu lub przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, są również zobligowani do informowania Komisji o zawarciu umowy o obsługę kredytów, najpóźniej w dniu zawarcia umowy z podmiotem obsługującym kredyty innym niż dotychczasowy, ze wskazaniem tego podmiotu.

Proponowany **art. 23 ust. 1** odnosi się do możliwości powierzenia wykonywania czynności w zakresie obsługi kredytów dostawcy usług obsługi kredytów przez podmiot obsługujący kredyty w drodze umowy zawartej w formie pisemnej. W **ust. 2** wskazano na cele przyświecające umowie powierzenia oraz postanowienia, które obejmuje. Projektowany **ust. 3** odnosi się do obowiązku informowania Komisji o zamiarze zawarcia umowy powierzenia oraz o każdej jej zmianie, rozwiązaniu albo jej wygaśnięciu, co najmniej na 14 dni przed jej zawarciem, zmianą, rozwiązaniem albo wygaśnięciem, spoczywającym na podmiocie obsługującym kredyty. Proponowany **ust. 4** nakłada na dostawcę usług obsługi kredytów obowiązek prowadzenia i przechowywania, na trwałym nośniku, przez 7 lat, licząc od końca

roku, w którym zakończył działalność w zakresie obsługi danej umowy o kredyt, dokumentacji dotyczącej współpracy z podmiotem obsługującym kredyty oraz dokumentacji dotyczącej wykonywania czynności w zakresie obsługi kredytów oraz informowania Komisji o miejscu przechowywania tej dokumentacji. W **ust. 5** określone zostały wymagania, jakie musi spełniać powierzenie wykonania działalności w zakresie obsługi kredytów – nie może ono m.in. prowadzić do pogorszenia jakości kontroli wewnętrznej podmiotu obsługującego kredyty, rzetelności czy ciągłości jego działalności w zakresie obsługi kredytów. Należy podkreślić, że art. 23 ustawy nie narusza przepisów art. 509 i następnych Kodeksu cywilnego w zakresie zmiany wierzyciela. Powyższe stanowi wyraz art. 2 ust. 2 dyrektywy 2021/2167, zgodnie z którym dyrektywa 2021/2167 „nie wpływa na zasady prawa umów ani na zasady prawa cywilnego określone w prawie krajowym w odniesieniu do przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt, lub samej umowy o kredyt, ani na ochronę przyznaną konsumentom lub kredytobiorcom w szczególności na podstawie rozporządzeń (WE) nr 593/2008 i (UE) nr 1215/2012 oraz dyrektyw 93/13/EWG, 2008/48/WE, 2014/17/UE, a także przepisów krajowych transponujących te dyrektywy lub innych odpowiednich przepisów prawa unijnego i krajowego dotyczących ochrony konsumentów i praw kredytobiorców”.

Projektowany **art. 24** odnosi się do obowiązku wyznaczenia przez nabywcę kredytu swojego przedstawiciela w Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy nabywca kredytu nie posiada miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium państwa członkowskiego, i obowiązku poinformowania o tym Komisji w terminie 14 dni od dnia jego wyznaczenia. Nabywca kredytu jest obowiązany także do przekazania Komisji danych przedstawiciela określonych w projektowanej ustawie oraz do informowania o każdej zmianie przedstawiciela albo danych przedstawiciela, w terminie 14 dni od dnia tej zmiany. Przedstawicielem, o którym mowa w art. 24, będzie mogła być wyłącznie osoba fizyczna albo osoba prawna. Powyższe wyłączenie jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej wynika z faktu, że nie w każdym przypadku istnieje możliwość wskazania siedziby takiej jednostki, jak np. w przypadku spółki cywilnej, która nie posiada siedziby, gdyż nie jest podmiotem praw i obowiązków, a jedynie umową między wspólnikami. Projektowany **ust. 3** zakłada, że umowę zbycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt zawartą przez nabywcę kredytu nieposiadającego miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium państwa członkowskiego, który nie wyznaczył przedstawiciela, należy uznać za nieważną. Ponadto **ust. 4** przewiduje

odpowiedzialność przedstawiciela za wykonywanie obowiązków nabywcy kredytu określonych w ustawie w takim samym zakresie, w jakim ponosi ją nabywca kredytu.

Zgodnie z projektowanym **art. 25 ust. 1** kredytodawca ma udostępniać na wniosek podmiotu, który przystąpił do negocjacji w celu nabycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, na trwałym nośniku, informacje dotyczące tych praw kredytodawcy lub wierzytelności, które pozwolą dokonać oceny możliwości odzyskania wartości takiej umowy przez nabywcę kredytu w przypadku nabycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt. Stosuje się przy tym art. 104 ust. 2 pkt 2 lit. d i pkt 4a oraz ust. 5 ustawy – Prawo bankowe, dotyczący obowiązku przestrzegania tajemnicy bankowej. Przekazując informacje, o których mowa w ust. 1, kredytodawca przekazuje dane osobowe kredytobiorców, które są niezbędne do dokonania oceny możliwości odzyskania wartości nieobsługiwanych umów o kredyt (**ust. 2**). Przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 1, odbywa się zgodnie z art. 24 oraz art. 32 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych). Przepis **ust. 4** umożliwia Komisji współpracę z organami nadzoru właściwymi dla miejsca zamieszkania albo siedziby nabywcy kredytu w zakresie wymiany informacji dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, w zakresie, o którym mowa w art. 27 ust. 1. Zakłada się, że współpraca w zakresie wymiany wskazanych informacji będzie dotyczyć także państw trzecich. W projektowanym **ust. 5** wskazano, w jaki sposób powinna zostać dokonana ocena wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

W **art. 26 ust. 1** określono sposób, w jaki nabywca kredytu, przedstawiciel, podmiot obsługujący kredyty i dostawca usług w zakresie obsługi kredytów muszą działać w stosunkach z kredytobiorcami. W **ust. 2** wskazano zakres informacji, które nabywca kredytu lub przedstawiciel albo podmiot obsługujący kredyty jest zobowiązany przekazać kredytobiorcy w przypadku przeniesienia praw kredytodawcy przysługujących nabywcom kredytów wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt. Informacja ta powinna zostać przekazana kredytobiorcy bezpłatnie i zostać napisana jasnym i powszechnie zrozumiałym językiem, nie później niż 14 dni od przeniesienia. **Ust. 3** określa zdarzenia, po których wystąpieniu informacja, o której mowa w ust. 2, będzie

przekazywana. W **ust. 4** przyjęto, że nabywca kredytu, przedstawiciel oraz podmiot obsługujący kredyty przechowują kopię informacji, o której mowa w ust. 2, oraz dowód jej przekazania kredytobiorcy przez 7 lat, licząc od końca roku, w którym ostatnie ze zobowiązań wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt wygasło albo nabywca kredytu przeniósł na innego nabywcę kredytu prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt. **Ust. 5** przewiduje obowiązek nabywcy kredytu, przedstawiciela lub podmiotu obsługującego kredyty, na żądanie Komisji, przekazywania kopii informacji, o której mowa w ust. 2, lub dowodu jej przekazania na własny koszt. Ponadto zgodnie z **ust. 6** na podmiot obsługujący kredyty nakłada się obowiązek przekazywania dostawcy usług obsługi kredytów kopii informacji, o której mowa w ust. 2, oraz dowodu jej przekazania kredytobiorcy. **Ust. 7** nakłada na dostawcę usług obsługi kredytów obowiązek przechowywania kopii informacji, o której mowa w ust. 2, oraz dowodu jej przekazania kredytobiorcy przez 7 lat, licząc od końca roku, w którym ostatnie ze zobowiązań wynikających z nieobsługiwanej umowy wygasło albo nabywca kredytu lub przedstawiciel przeniósł prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt na innego nabywcę kredytu, albo od rozwiązania albo wygaśnięcia umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. Ponadto **ust. 8** nakłada na dostawcę usług obsługi kredytów analogiczny obowiązek jak w ust. 5 dotyczący przekazywania informacji lub dowodu jej przekazania Komisji.

W **art. 27 ust. 1** nakłada się na nabywcę kredytu obowiązek informowania Komisji o dniu, w którym po raz pierwszy na nabywcę kredytu zostały przeniesione prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt (pod warunkiem że w dniu tego przeniesienia nabywca nie wykonuje praw kredytodawcy albo wierzytelności), oraz o dniu zbycia albo wygaśnięcia ostatniego z praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt albo ostatniej z wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, a także wskazuje termin, w jakim informacja ta powinna zostać przekazana. Projektowane brzmienie **ust. 2** ustawy przewiduje nałożenie na nabywcę kredytu albo przedstawiciela obowiązku polegającego na przekazywaniu do Komisji, w okresach półrocznych, informacji dotyczących przeniesienia na kolejnego nabywcę kredytów praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt oraz określa zakres tych informacji. Zgodnie z projektowanym **ust. 3** obowiązek, o którym mowa w ust. 2, dotyczyć będzie również nabywców kredytów, którzy przed końcem okresu sprawozdawczego dokonali przeniesienia

wszystkich praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wiarygodności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, albo przedstawicieli.

Art. 28 nakłada na podmiot obsługujący kredyty obowiązek sporządzania i przekazywania Komisji rocznych sprawozdań z działalności w zakresie obsługi kredytów (projektowany ust. 1 i 2) oraz określa zakres informacji, jaki powinny zawierać te sprawozdania, m.in. informacje o łącznych przychodach uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów, z uwzględnieniem struktury walutowej. W **ust. 3** doprecyzowano, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, będzie zobligowany przekazać Komisji roczne sprawozdanie finansowe, sporządzone zgodnie z przepisami o rachunkowości wraz ze sprawozdaniem z badania oraz odpisem uchwał o zatwierdzeniu tego sprawozdania.

W **art. 29** zawarto upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, terminów oraz sposobu sporządzania i przekazywania informacji, o których mowa w art. 27 ust. 2 i 3, oraz terminów i sposobu przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 3, mając na względzie zapewnienie Komisji dostępu do danych niezbędnych do sprawowania skutecznego nadzoru nad nabywcami kredytów, przedstawicielami oraz podmiotami obsługującymi kredyty.

Zgodnie z projektowanym brzmieniem **art. 30 ust. 1**, Komisja sprawuje nadzór nad działalnością podmiotów obsługujących kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów oraz przedstawicieli, w ramach nadzoru sprawowanego na podstawie przepisów projektowanej ustawy oraz ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym. Celem nadzoru Komisji jest zapewnienie przestrzegania przepisów ustawy przez podmioty obsługujące kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów oraz przedstawicieli prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W celu zapewnienia skutecznego nadzoru, w myśl **ust. 3**, Komisji zostaną przyznane stosowne uprawnienia do wykonywania jej zadań. Uprawnienia te obejmą m.in. możliwość żądania od podmiotu obsługującego kredyty opracowania, stosowania lub zmiany wewnętrznych procedur i polityk dotyczących działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, w celu skutecznego zapewnienia poszanowania praw kredytobiorców zgodnie z przepisami regulującymi umowę o kredyt.

Na podstawie **art. 31 ust. 1**, w przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza

prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji, zastosować określone w przepisie sankcje, w tym nałożyć karę pieniężną. Na mocy projektowanego **ust. 2** Komisja może podejmować częściowo analogiczne działania w odniesieniu do podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, lub dostawcy usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów. Przepis ten wprowadza mechanizmy, które mają na celu ochronę prawnie chronionych interesów kredytobiorców, szczególnie konsumentów, mikro-, małych oraz średnich przedsiębiorców, a także kredytodawców, przed nieprawidłowościami ze strony podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, oraz dostawców usług obsługi kredytów. Regulacja ta odnosi się do sytuacji, w których dochodzi do naruszeń przepisów ustawy, praw kredytobiorców lub kredytodawców, albo gdy podmioty te utrudniają lub uniemożliwiają przeprowadzenie kontroli przez Komisję. Celem przepisu jest zapewnienie skutecznych narzędzi nadzorczych oraz możliwość szybkiego reagowania w przypadkach stwierdzenia nieprawidłowości. Nałożenie kary pieniężnej czy nakaz zmiany lub rozwiązania umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1, mają na celu zdyscyplinowanie podmiotów obsługujących kredyty oraz dostawców usług kredytowych, aby ich działalność była zgodna z obowiązującymi przepisami i nie naruszała interesów stron korzystających z usług kredytowych. Dzięki temu kredytobiorcy (w tym konsumenci i przedsiębiorcy) oraz kredytodawcy mają zapewnioną ochronę przed nadużyciami oraz nieuczciwymi praktykami. Wprowadzenie takiego mechanizmu jest niezbędne dla utrzymania stabilności rynku kredytowego oraz dla ochrony interesów ekonomicznych kredytobiorców i kredytodawców. **Ust. 3** przewiduje przypadki, w których Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie podmiotowi obsługującemu kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. Natomiast w **ust. 4** w podobny sposób określono przypadki, w których Komisja może, w drodze decyzji, wykreślić podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, z rejestru. Przepis ten wprowadza istotne mechanizmy nadzorcze, które mają na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania podmiotów obsługujących kredyty oraz ochronę interesów kredytobiorców i kredytodawców. Jego głównym celem jest eliminacja podmiotów, które działają w sposób niezgodny z obowiązującymi regulacjami prawnymi oraz standardami rynkowymi. Pierwszym powodem, dla którego wprowadzenie takiego przepisu jest niezbędne, jest konieczność zapewnienia, że podmioty obsługujące kredyty wprowadzają i stosują odpowiednie wewnętrzne procedury oraz polityki zgodne z ustawą. Wewnętrzne regulacje są

kluczowe dla transparentności działań tych podmiotów, a ich brak może prowadzić do nadużyć, które mogą zaszkodzić zarówno konsumentom, jak i całemu rynkowi finansowemu. Drugim istotnym aspektem jest wymaganie zawarcia umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1, lub na podstawie umowy, która została zawarta z naruszeniem przepisów art. 21 ust. 2. Ponadto przepis ten przewiduje obowiązek przekazywania informacji, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4, do Komisji. Brak współpracy z organem nadzorczym i nieprzekazywanie wymaganych informacji może uniemożliwić skuteczną kontrolę działalności podmiotów i prowadzić do naruszeń, które mogą pozostać niezauważone. Decyzja o wykreśleniu podmiotu z rejestru ma charakter prewencyjny, a jej natychmiastowa wykonalność pozwala na szybkie działanie w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, co jest kluczowe dla ochrony rynku przed potencjalnymi nadużyciami oraz dla zabezpieczenia interesów kredytobiorców. Wprowadzenie takich regulacji jest zatem niezbędne dla zapewnienia stabilności, przejrzystości i bezpieczeństwa na rynku obsługi kredytów.

Ponadto zgodnie z **ust. 5**, w przypadku stwierdzenia, że oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, nie przekazuje Komisji informacji, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4, Komisja również może, w drodze decyzji, wykreślić ten oddział z rejestru. Jeżeli dostawca usług obsługi kredytów nie przekazuje Komisji informacji, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4, Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie udzielone podmiotowi obsługującemu kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, albo wykreślić z rejestru podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 (projektowany **ust. 6**). Zgodnie z **ust. 7** Komisja ma prawo określić w decyzji, o której mowa w ust. 3, termin i warunki zaprzestania wykonywania działalności w zakresie obsługi kredytów. Ponadto Komisja w terminie dwóch dni roboczych dokonuje wpisu do rejestru, wskazując datę cofnięcia zezwolenia, co ma na celu zapewnienie aktualności danych w rejestrze. **Ust. 8** nakłada na Komisję obowiązek, w przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, prowadzi działalność transgranicznie lub w formie oddziału, niezwłocznego poinformowania o cofnięciu zezwolenia właściwych organów nadzoru goszczącego państwa członkowskiego, a także właściwych organów państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska. Przepis ten ma zapewnić płynną współpracę między właściwymi organami nadzoru nad podmiotami obsługującemu kredyty. Podobnie w przypadku podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, Komisja niezwłocznie informuje o wykreśleniu z rejestru właściwe organy nadzoru w macierzystym państwie członkowskim, a także właściwe organy

nadzoru państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska (**ust. 9**). **Ust. 10** wprowadza odpowiedzialność nabywcy kredytu lub przedstawiciela za przestrzeganie przepisów ustawy pod groźbą nałożenia, w drodze decyzji, kary pieniężnej na nabywcę kredytu lub przedstawiciela, lub odpowiedzialnego za naruszenie członka organu zarządzającego nabywcy kredytu lub przedstawiciela. **Ust. 11** wskazuje natomiast maksymalną wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 2 pkt 1 oraz ust. 10, co zapewnia przejrzystość w zakresie nakładania wskazanych kar, a także stanowi działania prewencyjno-represyjne. Oznacza to, że zadaniem kary pieniężnej jest motywować wskazane w ustawie podmioty do właściwego wykonania wskazanych w ustawie obowiązków. Komisja może nakazać, w drodze decyzji, nabywcy kredytu zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów, w przypadku gdy stwierdzi, że nabywca kredytu prowadzi działalność w sposób zagrażający prawnie chronionym interesom kredytobiorców lub podmiotu obsługującego kredyty lub w inny sposób narusza przepisy ustawy; podobne działania Komisja może podjąć w odniesieniu do przedstawiciela (**ust. 12 i 13**). Celem **art. 31 ust. 12 i 13** projektu ustawy jest zapewnienie przestrzegania przepisów projektu ustawy. Jak wynika z wyroku z 13 lipca 2015 r. o sygn. K 41/12 (objęcie nadzorem Komisji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych) władza publiczna nie może zrzec się odpowiedzialności za ewentualne naruszanie praw podmiotów prawa prywatnego przez niezgodne z prawem działania nadzorowanego podmiotu. W ten sposób, ograniczając wolność gospodarczą i poddając ją interwencji państwa, ustawodawca chroni prawa i wolności innych osób. Porządek publiczny należy w tym kontekście rozumieć jako organizację określonej dziedziny życia społecznego, w której podmioty prawa prywatnego mają wprowadzić zagwarantowaną możliwość samorealizacji obranych przez siebie celów oraz względną niezależność wobec instytucji państwowych, ale są także poddane interwencji administracyjnej zapewniającej przynajmniej minimalny poziom interesu publicznego i ochronę dobra wspólnego. Z powyższego wynika, że co do zasady sprawowanie nadzoru nad działalnością podmiotów obsługujących kredyty, nabywców kredytów oraz ich przedstawicieli przez wyspecjalizowany podmiot państwowy, jakim jest Komisja, w celu zapewnienia bezpieczeństwa jego uczestników stanowi realizację „ważnego interesu publicznego”, o którym mowa w art. 22 Konstytucji RP. Uprawnienia Komisji mogą mieć charakter następczy, ale także prewencyjny, a realizowaną wartością konstytucyjną wskazaną w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP jest wówczas zapewnienie porządku publicznego oraz ochrona praw i wolności innych osób (bezpieczeństwo zgromadzonych w instytucji finansowej środków pieniężnych tych osób).

Powyższe ustalenia są adekwatne dla środka nadzoru, jakim jest nakaz zmiany albo nawet rozwiązania umowy, zwłaszcza że decyzja Komisji samodzielnie nie wpływa na zawartą już umowę, a jedynie brak działań podmiotu nadzorowanego uzasadnia zastosowanie wobec niego środków naprawczych i sankcji.

W zakresie przesłanek zastosowania środków nadzorczych wskazać trzeba, że pojęcia „prowadzi działalność w sposób zagrażający prawnie chronionym interesom kredytobiorców” należy rozumieć jako przesłankę osadzoną w projektowanej ustawie. Tym samym prawnie chroniony interes kredytobiorcy to interes ukształtowany przepisami projektu.

Przepis **art. 32** przewiduje wprowadzenie natychmiastowej wykonalności wskazanych decyzji wynikające z konieczności zapewnienia Komisji możliwości szybkiego i efektywnego wykonywania nadzoru oraz pewności obrotu gospodarczego (**ust. 1**). Utrzymanie stanu, w którym podmiot nadzorowany nie zmieniłby (albo rozwiązał) umowy, wobec której Komisja wydała decyzję nakazującą jej zmianę lub rozwiązanie, w terminie wskazanym w decyzji, i równocześnie organ nadzoru, po upływie tego terminu, nie mógłby przystąpić do nałożenia na podmiot dalszych (przymuszających) sankcji, spowodowałoby, że taki środek stałby się bezskuteczny. Podkreślić należy, że Komisja nie ingeruje w umowę między podmiotami prywatnymi, lecz jedynie stosuje środki administracyjne w celu przywrócenia stanu zgodnego z prawem. Taka konstrukcja jest również znana prawu polskiemu – zob. art. 6c ustawy – Prawo bankowe. Ponadto przepis ten uzupełnia środek nadzoru polegający na uprawnieniu Komisji do wyznaczenia terminu na dokonanie zmiany albo rozwiązania umowy o obsługę kredytów. W przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty, nabywca kredytu lub przedstawiciel nie doprowadzi do zmiany lub rozwiązania tej umowy, organ nadzoru może zastosować karę pieniężną (**ust. 2**). Należy wskazać, że zaproponowana sankcja będzie dotyczyć podmiotu obsługującego kredyty lub odpowiedzialnego za dokonanie zmiany lub rozwiązania umowy członka organu zarządzającego podmiotu obsługującego kredyty, nabywcę kredytu lub przedstawiciela. Bez proponowanego przepisu możliwość skutecznego wyegzekwowania przez Komisję zmiany albo rozwiązania umowy nie będzie znacząca. W ustawie – Prawo bankowe, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi i innych ustawach z zakresu rynku finansowego praktyką jest fakultatywność kary bez określenia przesłanek. Jednocześnie zastosowanie będzie mieć art. 189d ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2024 r. poz. 572). W projektowanym **ust. 3** wskazano wysokość maksymalnej kary, którą Komisja może w tym przypadku nałożyć odpowiednio na

podmiot obsługujący kredyty, nabywcę kredytu, przedstawiciela lub członka organu zarządzającego podmiotu obsługującego kredyty.

Na mocy **art. 33** Komisja ma niezwłocznie przekazywać właściwym organom nadzoru państwa, w którym nabywca kredytu prowadzi działalność, lub państwa, w którym nabywca kredytu posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę, informacje istotne z punktu widzenia sprawowanego przez ten organ nadzoru.

Przepis **art. 34 ust. 1** zobowiązuje Komisję do współpracy z właściwymi organami nadzoru macierzystego państwa członkowskiego albo goszczącego państwa członkowskiego, w celu wykonywania zadań wynikających z ustawy. Komisja jest ponadto zobligowana zawierać porozumienia o współdziałaniu w zakresie nadzoru z Narodowym Bankiem Polskim oraz bankami centralnymi z innych państw członkowskich. Pozwoli to na przekazywanie między tymi instytucjami wszelkich, niezbędnych informacji, wzmocni nadzór nad rynkiem, a także umożliwi ukształtowanie bardziej efektywnego modelu współpracy między organami nadzoru. Ponadto **ust. 2** ma zastosowanie także do państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie. Zgodnie z proponowanym brzmieniem **ust. 3** nakłada się na Komisję obowiązek informacyjny wobec właściwych organów nadzoru goszczącego państwa członkowskiego oraz państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska, w zakresie środków nadzorczych zastosowanych wobec podmiotu obsługującego kredyty.

Zgodnie z projektowanym **art. 35 ust. 1** Komisja, w drodze decyzji, cofa zezwolenie dla podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, na jego wniosek. W **ust. 2** wymieniono przypadki, w których Komisja nie wszczyna postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na wniosek podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1. Postępowania nie wszczyna się, jeżeli w podmiocie obsługującym kredyty jest prowadzona kontrola, o której mowa w art. 39, lub został zawiadomiony on o zamiarze przeprowadzenia takiej kontroli, a także, jeżeli wszczęto postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 lub 3. Projektowany **ust. 3** zakłada, że postępowanie wszczęte na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, zawiesza się od dnia: zawiadomienia podmiotu obsługującego kredyty o zamiarze przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 39, do 30 dnia od dnia doręczenia protokołu z tej kontroli bądź wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 lub 3, do dnia, w którym decyzja w sprawie nałożenia kary pieniężnej stała się ostateczna. W **ust. 4**

wskazano, że Komisja, w terminie 2 dni roboczych od decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia dla podmiotu obsługującego kredyty, z urzędu dokonuje wpisu do rejestru podmiotów obsługujących kredyty. Dzień wpisu uznaje się za dzień zakończenia działalności.

Należy zauważyć, że przepisy projektowanej ustawy nakładają obowiązek dokonania wpisu przez Komisję w przypadku cofnięcia zezwolenia na wniosek podmiotu obsługującego kredyty, natomiast nie przewidują takiego obowiązku, gdy cofnięcie wynika z nałożonych sankcji. Rozróżnienie to wynika z różnej natury i okoliczności, w jakich dochodzi do cofnięcia zezwolenia. Cofnięcie zezwolenia na wniosek podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oznacza, że ten podmiot samodzielnie decyduje o zaprzestaniu działalności w zakresie obsługi kredytów, co zazwyczaj ma miejsce, w sytuacji gdy nie chce on dalej prowadzić tej działalności lub nie spełnia określonych wymogów. W takiej sytuacji obowiązek dokonania wpisu w terminie dwóch dni roboczych przez Komisję ma na celu zapewnienie szybkiej aktualizacji rejestru oraz ochrony interesów klientów, którzy mogą być zaniepokojeni dalszym funkcjonowaniem danego podmiotu. Takie podejście sprzyja przejrzystości oraz stabilności rynku finansowego, umożliwiając innym uczestnikom rynku podejmowanie świadomych decyzji. Natomiast w przypadku cofnięcia zezwolenia z powodu nałożonych sankcji okoliczności te są inne, ponieważ są wynikiem działań nadzorczych związanych z naruszeniem przepisów prawa. W tej sytuacji Komisja może mieć większą swobodę w zakresie czasowego dokonania wpisu, co wynika z potrzeby prowadzenia dodatkowych działań wyjaśniających, analizy sytuacji podmiotu obsługującego kredyty oraz zapewnienia, że wszystkie formalności związane z nałożonymi sankcjami zostały prawidłowo przeprowadzone. Dłuższy czas na dokonanie wpisu pozwala Komisji na skrupulatne zbadanie okoliczności oraz skutków dla rynku. Zgodnie z proponowanym **art. 36**, w sytuacji gdy podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, lub oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności w zakresie obsługi kredytów, Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, albo wykreślić z rejestru podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, jeżeli podmiot obsługujący kredyty nie podjął odpowiednich i skutecznych działań w celu usunięcia nieprawidłowości. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. Taka sama sankcja jest przewidziana, w przypadku gdy dostawca usług obsługi kredytów, wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 23 ust. 4, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji dotyczącej

współpracy z podmiotem obsługującym kredyty oraz wykonywania czynności w zakresie obsługi kredytów.

Projektowane brzmienie **art. 37** wskazuje czynniki, które Komisja powinna wziąć pod uwagę, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 2 pkt 1 i ust. 10 oraz w art. 32 ust. 2. Czynniki te obejmują m.in. wagę i czas trwania naruszenia, stopień przyczynienia się do powstałego naruszenia czy straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, o ile można te straty ustalić.

Ponadto, zgodnie z projektowanym **art. 38**, Komisja może przekazywać do publicznej wiadomości informację o treści ostatecznej decyzji oraz rodzaju i charakterze naruszenia, wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub firmy (nazwy) podmiotu, których decyzja ta dotyczy. **Ust. 2** przewiduje analogiczne uprawnienie Komisji jak wskazane w ust. 1 w przypadku decyzji, która nie jest ostateczna. Ponadto Komisja może przekazać do publicznej wiadomości informację o złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, o których mowa w art. 51 i art. 52, jak również o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wydania decyzji, o której mowa w art. 31 ust. 1–6 i 10 oraz art. 36 (projektowany **ust. 3**). Przekazanie takiej informacji będzie jednak wymagało podjęcia uchwały przez Komisję, co zapewni, że środek ten będzie stosowany jedynie w najpoważniejszych i wyraźnie uzasadnionych przypadkach (**ust. 4**). Dodatkowo informacje dotyczące imienia i nazwiska osoby fizycznej, której dotyczy decyzja, będą dostępne na stronie internetowej Komisji jedynie przez okres jednego roku, licząc od dnia ich udostępnienia, co jest standardową praktyką funkcjonującą już w obszarze rynku finansowego. W pozostałym zakresie informacje, o których mowa w ust. 1–3, są udostępniane na stronie internetowej Komisji na okres 5 lat, licząc od dnia jej udostępnienia (**ust. 5**). Jednocześnie **ust. 6** wskazuje przypadki, w których Komisja nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej do publicznej wiadomości. Mając na uwadze powyższe, należy wskazać, że gwarancje bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych przez Komisję są ponadto zawarte w już obowiązujących przepisach. Szczegółowe zasady, zakres, czas i cele takiego przetwarzania są określone w art. 4a ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Art. 39 reguluje tryb wykonywania czynności kontrolnych w zakresie działalności podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddziału podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, i dostawcy usług obsługi kredytów przez pracowników Urzędu Komisji. Czynności te mogą być wykonywane po okazaniu przez tych pracowników legitymacji służbowej, a także okazaniu upoważnienia do

przeprowadzenia kontroli, wydanego przez Przewodniczącą Komisji lub upoważnioną przez niego osobę (**ust. 2**). W **ust. 3** określa się sposób, w jakim udzielane jest upoważnienie, o którym mowa w ust. 2. Ponadto ww. upoważnienie, zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, o którym mowa w ustawie – Prawo przedsiębiorców, protokół z kontroli, a także zalecenia pokontrolne udzielone albo sporządzone na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej doręcza się na adres do doręczeń elektronicznych (**ust. 4**). Przewiduje się także możliwość, za zgodą kontrolowanego podmiotu, przeprowadzenia kontroli lub poszczególnych czynności kontrolnych w sposób zdalny (**ust. 5**). Wskazane w upoważnieniu uprawnienia pracowników Komisji obejmują m.in. prawo wstępu do pomieszczeń kontrolowanego podmiotu, swobodnego dostępu do oddzielnego pomieszczenia biurowego i środków komunikacji elektronicznej czy prawo żądania okazania nośników informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli (**ust. 6**). Podmiot kontrolowany jest zobowiązany umożliwić pracownikom Komisji wykonywanie czynności kontrolnych (**ust. 7**). Ponadto Komisja po dokonaniu kontroli jest zobowiązana sporządzić protokół z kontroli, do którego podmiot kontrolowany ma prawo zgłoszenia zastrzeżeń lub zgłoszenia wyjaśnień do ustaleń w nim zawartych w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania (**ust. 8 i 9**). Obowiązek sporządzenia protokołu jest jednym z elementów, które mają zapewnić obiektywny charakter prowadzonej kontroli, w sposób budzący zaufanie. Natomiast w przypadku wystąpienia nieprawidłowości Komisja przedstawia podmiotowi kontrolowanemu zalecenia pokontrolne (**ust. 10**). **Ust. 11** upoważnia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu i trybu wykonywania czynności kontrolnych w podmiotach obsługujących kredyty, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oddziałach podmiotów obsługujących kredyty, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, i u dostawców usług obsługi kredytów, szczegółowego zakresu protokołu kontroli oraz sposobu i trybu jego sporządzenia, sposobu i trybu wnoszenia zastrzeżeń lub wyjaśnień do ustaleń kontroli zawartych w protokole kontroli oraz sposobu przekazania zaleceń pokontrolnych, uwzględniając cele nadzoru sprawowanego nad tymi podmiotami oraz zapewnienie efektywności tego nadzoru.

Projektowany **art. 40 ust. 1** określa współpracę Komisji z właściwym organem nadzoru goszczącego państwa członkowskiego oraz właściwym organem nadzoru państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli nie jest to Rzeczpospolita Polska i goszczące państwo członkowskie, w celu prawidłowego wykonywania funkcji i obowiązków przy przeprowadzaniu kontroli w miejscu prowadzenia przez podmiot obsługujący kredyty, o

którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, działalności w zakresie obsługi kredytów. W myśl **ust. 2** Komisji nadane zostały uprawnienia kontrolne względem działalności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polski w zakresie obsługi kredytów prowadzonej przez podmiot obsługujący kredyty, w odniesieniu do których organ nadzoru w macierzystym państwie członkowskim przekazał Komisji zawiadomienie, o którym mowa w art. 16, lub wobec dostawców usług obsługi kredytów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Do przeprowadzenia kontroli przez Komisję niezbędny jest wniosek właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego. Jednocześnie Komisja po przeprowadzeniu kontroli przekazuje jej wyniki właściwym organom nadzoru macierzystego państwa członkowskiego. Ponadto zgodnie z **ust. 3** Komisja zobowiązana jest do przekazywania dowodów właściwym organom nadzoru macierzystego państwa członkowskiego oraz może zwrócić się do nich o zastosowanie odpowiednich środków nadzorczych, w przypadku gdy posiada informacje, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, narusza przepisy mające zastosowanie do podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów. Ww. przekazanie następuje bez uszczerbku dla uprawnień przysługujących Komisji w odniesieniu do podmiotu obsługującego kredyty na podstawie ustawy. Art. 40 projektowanej ustawy ma zatem za zadanie uregulowanie kwestii dotyczących współpracy organu nadzorczego z instytucjami innych państw członkowskich oraz zakresu udzielonych informacji wraz ze stopniem ich ochrony. Związane jest to z koniecznością wprowadzenia ujednoliconych standardów w państwach członkowskich w celu swobodnego prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów na europejskim rynku wewnętrznym. Konieczna jest więc instytucjonalna współpraca.

Art. 41 reguluje zakres pomocy udzielanej przez właściwy organ nadzoru goszczącego państwa członkowskiego na wniosek Komisji w zakresie przeprowadzenia kontroli podmiotu obsługującego kredyty prowadzącego działalność na terytorium goszczącego państwa członkowskiego lub wobec dostawcy usług obsługi kredytów wyznaczonego przez podmiot obsługujący kredyty, prowadzącego działalność na terytorium goszczącego państwa członkowskiego.

Projektowany **art. 42** zobowiązuje Komisję do przekazywania właściwym organom nadzoru macierzystego państwa członkowskiego informacji dotyczących środków nadzorczych zastosowanych wobec oddziału podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, a w przypadku, o którym mowa w art. 40 ust. 3, informacji o niezastosowaniu sankcji. Informacja ta powinna zostać przekazana w terminie dwóch miesięcy od dnia

zastosowania środka nadzorczego. Ponadto Komisja, w przypadku wszczęcia odpowiedniej procedury, regularnie informuje właściwe organy nadzoru macierzystego państwa członkowskiego o jej przebiegu.

W projektowanym **art. 43** wskazano, że Komisja przy wykonywaniu swoich zadań w zakresie nadzoru określonego w ustawie powinna uwzględniać odpowiednie wytyczne i zalecenia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. Zastrzeżono, że w przypadku ich nieuwzględnienia Komisja będzie zobowiązana podać powody takiego działania.

Projektowany w **art. 44 ust. 1** nakłada na podmioty obsługujące kredyty, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, nabywców kredytów oraz przedstawicieli obowiązek wnoszenia wpłat na pokrycie kosztów nadzoru, o którym mowa w art. 30 ust. 1. Jednocześnie w projektowanym **ust. 2** określono, że suma wpłat, o których mowa w art. 46 ust. 1, oraz opłat, o których mowa w art. 47 ust. 1 i 2, dokonanych w poprzednim roku pomniejsza łączną kwotę wpłat na pokrycie kosztów nadzoru należnych w danym roku, zgodnie z art. 45 ust. 1.

W **art. 45** wskazuje się na wysokość rocznych wpłat na pokrycie kosztów nadzoru, które podmioty obsługujące kredyty, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, są obowiązane uiścić. Podmioty obsługujące kredyty, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, przekazują Urzędowi Komisji deklaracje o wysokości należnej wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru (**ust. 2**). **Ust. 3** określa sposób, w jaki składane powinny być deklaracje, o których mowa w ust. 2. Ponadto **ust. 4** wskazuje, od kiedy podmiot, o którym mowa w ust. 1, rozpoczynający działalność w zakresie obsługi kredytów, jest zobowiązany dokonać pierwszej wpłaty. **Ust. 5** precyzuje, że wpłaty, o której mowa w ust. 1, należy dokonać na rachunek bankowy Urzędu Komisji.

Art. 46 określa wysokość wpłaty, którą nabywca kredytów jest obowiązany uiścić na rachunek bankowy Urzędu Komisji na pokrycie kosztów nadzoru, za każde półrocze roku kalendarzowego, w którym na jego rzecz zostały przeniesione prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt. Projektowany **ust. 2** zobowiązuje przedstawiciela do wnoszenia wpłaty, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy nabywca kredytu wyznaczył takiego przedstawiciela. W **ust. 3** wskazano sposób, w jaki podmioty, o których mowa w ust. 1, mają dokonać opłaty.

W **art. 47** wskazano, że złożenie wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 2, podlega opłacie w wysokości 18 000 zł. Natomiast wniosek o dokonanie zmiany wpisu do rejestru podlega opłacie w wysokości 250 zł. Opłaty te wnosi się na rachunek bankowy Urzędu Komisji.

Zaproponowane rozwiązanie ma na celu ograniczenie składania wniosków przez spółki, które nie spełniają wymogów niezbędnych do udzielenia zezwolenia.

W art. 48 upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu obliczenia wysokości wpłat, o których mowa w art. 45 ust. 1, terminu ich wnoszenia oraz terminu wnoszenia wpłat, o których mowa w art. 46 ust. 1 – uwzględniając rodzaje wpłat, zakres sprawowanego nadzoru oraz konieczność zapewnienia jego skuteczności, a także mając na względzie, że wysokość wpłaty nie powinna w istotny sposób wpływać na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia, a sposób obliczania wpłat nie powinien stwarzać nadmiernych obciążeń administracyjnych dla podmiotów obowiązanych.

Należy zauważyć, że przepisy art. 44–48 stanowią oddzielny rozdział „Wpłaty i opłaty na pokrycie kosztów nadzoru”. Wpłaty i opłaty na pokrycie kosztów nadzoru mają charakter publicznoprawny, a zatem konieczne jest szczególne ich uregulowanie. Zaproponowane rozwiązania mają na celu uregulowanie obowiązku wnoszenia wpłat i opłat w projektowanej ustawie w sposób jasny i transparentny, niepozostawiający wątpliwości interpretacyjnych.

Projektowane przepisy w **art. 49 ust. 1 i 2** zobowiązują przedstawicieli Komisji do zachowania tajemnicy zawodowej, którą stanowią wszystkie informacje uzyskane lub wytworzone w związku ze sprawowaniem nadzoru, o którym mowa w art. 30 ust. 1, których udzielenie, ujawnienie lub potwierdzenie mogłoby naruszyć chroniony prawem interes podmiotów, których te informacje bezpośrednio lub pośrednio dotyczą, lub utrudnić sprawowanie tego nadzoru. Obowiązek ten istnieje również po ustaniu stosunków prawnych wskazanych w przepisie. Komisja posiada znaczną liczbę uprawnień w odniesieniu do podmiotu obsługującego kredyty, wobec tego obowiązek zachowania ich jako poufnych ma kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa odnośnie do prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów. Ponadto zdefiniowana zostaje tajemnica zawodowa, która ma na celu zapewnienie ochrony podmiotom związanym z działalnością w zakresie obsługi kredytów oraz umożliwienie Komisji sprawowania efektywnego nadzoru. Projektowany **ust. 3** wprowadza katalog sytuacji, w których pracownicy Komisji nie są zobowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej. Przypadki te obejmują m.in. złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa czy udzielenie Komitetowi Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 559), dalej „ustawa o nadzorze makroostrożnościowym”, informacji niezbędnych do realizacji przez niego zadań

ustawowych. Ponadto wskazano szczególne wytyczne, zgodnie z którymi udzielenie właściwym organom nadzoru państwa innego niż goszczące państwo członkowskie lub macierzyste państwo członkowskie informacji stanowiących tajemnicę zawodową może nastąpić tylko, gdy zapewniona będzie ochrona tych informacji co najmniej równoważna określonej w ust. 1, 2 i 5–7 (**ust. 4**). W projektowanych **ust. 5 i 6** przewidziane zostało także upoważnienie do udzielania informacji stanowiących tajemnicę zawodową organów nadzoru jedynie po uzyskaniu zgody tych organów i dla celów określonych tą zgodą. Wyjątek od obowiązku uzyskania zgody stanowi sytuacja, w której informacje uzyskane od właściwych organów nadzoru państwa członkowskiego są przekazywane właściwym władzom organom nadzoru innych państw członkowskich lub udzielenie informacji jest niezbędne dla celów wykonywania nadzoru finansowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym. **Ust. 7** rozszerza katalog osób obowiązanych do zachowania tajemnicy zawodowej. **Ust. 8** dotyczy umożliwienia uzyskiwania przez sąd lub prokuratora informacji stanowiących tajemnicę zawodową lub przekazywania związanych z nimi dokumentów na ich żądanie w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawach o przestępstwa skarbowe, tj. z pominięciem trybu przewidzianego w art. 180 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 37). Przedstawiona regulacja nie wyklucza uprawnienia podmiotów wskazanych w art. 49 ust. 1 projektu do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z własnej inicjatywy (przewidzianego w art. 49 ust. 3 pkt 2).

Art. 50 ust. 1 wskazuje, że za prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów bez zezwolenia przewidziana jest kara w postaci grzywny w wysokości do 5 000 000 zł albo kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Karom określonym w ust. 1 będą podlegały również osoby działające w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 51 ust. 1 określa, że za niedochowanie tajemnicy zawodowej przez osobę zobowiązaną ustawowo, tj. ujawnienie lub wykorzystanie informacji stanowiących tajemnicę zawodową niezgodnie z ustawą, przewiduje się karę w postaci grzywny w wysokości do 1 000 000 zł albo karę pozbawienia wolności do lat 3, albo obie te kary łącznie. Karom określonym w ust. 1 będą podlegały również osoby działające w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Karom określonym w **art. 52** będzie podlegać ten, kto działając w imieniu własnym lub w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości

prawnej, wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności w zakresie obsługi kredytów lub, wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 23 ust. 4, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji dotyczącej współpracy z podmiotem obsługującym kredyty oraz dokumentacji dotyczącej wykonywania czynności w zakresie obsługi kredytów, lub nie wykonuje obowiązku przekazywania, na żądanie Komisji, informacji lub dokumentacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 oraz art. 23 ust. 4. Ograniczenie tego przepisu do odpowiedzialności osób działających w imieniu własnym lub w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej wynika z charakteru podmiotów, na które nałożone są powyższe obowiązki. Do podmiotów tych należy podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, oraz dostawca usług obsługi kredytów, którym może być przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny. Orzekanie w sprawach o czyny wymienione w niniejszym artykule będzie następować w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2024 r. poz. 977).

Projektowane przepisy art. 53–77 obejmują przepisy zmieniające, przejściowe i dostosowujące oraz przepis końcowy.

Art. 53 projektu wprowadza zmianę w przepisie art. 104 ust. 2 pkt 4 ustawy – Prawo bankowe przez poszerzenie katalogu przypadków, których nie dotyczy obowiązek zachowania tajemnicy bankowej, o pkt 4a. Tym samym, zgodnie z proponowaną nowelizacją, takim przypadkiem jest udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową, które jest niezbędne do zawarcia i wykonywania umów przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nabycia wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt w rozumieniu ustawy, w tym udostępnienia informacji w trybie, o którym mowa w art. 25 ust. 1 projektowanej ustawy. Ponadto zgodnie z proponowanymi zmianami obowiązek zachowania tajemnicy bankowej nie dotyczy przypadków, w których następuje ujawnienie informacji objętych tajemnicą bankową przedsiębiorcom lub przedsiębiorcom zagranicznym wykonującym czynności na podstawie umów, o których mowa w art. 21 ust. 1 lub art. 23 ust. 1 projektowanej ustawy w zakresie niezbędnym do należytego wykonywania tych czynności;

Jednocześnie po art. 139 dodaje się art. 139a. Przepis ten nakłada na bank obowiązek przekazywania Komisji informacji dotyczącej charakterystyki portfeli wierzytelności sprzedanych innym podmiotom, w szczególności nabywcom kredytów. Ust. 2 określa terminy

przekazywania informacji, o której mowa w ust. 1. Ust. 3 zawiera natomiast upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu danych uwzględnianych w informacji, o której mowa w ust. 1, oraz sposobu i terminów przekazywania tej informacji. Ponadto w art. 25i ust. 2 ww. ustawy wprowadza się rozwiązanie umożliwiające nadanie decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie sprzeciwu w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w celu zachowania terminów doręczenia tej decyzji. Zmiana brzmienia art. 25i ust. 2 ustawy – Prawo bankowe podyktowana jest przekonaniem o braku uzasadnienia dla utrzymywania wynikającego z tego przepisu monopolu operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640, z późn. zm.) na świadczenie usług pocztowych związanych z nadawaniem decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie sprzeciwu, kiedy to nadanie wiąże się z zachowaniem terminu do doręczenia tej decyzji. Powyższa zmiana ma na celu dostosowanie art. 25i ust. 2 ustawy – Prawo bankowe do art. 8 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. (Dz. Urz. UE L 52 z 27.02.2008, str. 3). Proponowana zmiana nawiązuje także do wyroku TSUE z dnia 27 marca 2019 (C-545/17). Przewidziane w ustawie – Prawo bankowe rozwiązanie w zakresie możliwości nadawania pisma w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej zostało analogicznie wprowadzone także do innych ustaw, tj. przez zmianę art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych przez umożliwienie nadania oświadczenia o wypowiedzeniu lub odstąpieniu od umowy ubezpieczenia obowiązkowego w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, art. 54i ust. 2 ustawy o funduszach – przez umożliwienie nadania decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie zawiadomienia w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej albo wysłanej na adres do doręczeń, w celu zachowania terminów doręczenia tej decyzji, art. 110zx ust. 8 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi – przez zmianę polegającą na umożliwieniu, w celu zachowania terminów, nadania decyzji w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, art. 36 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym – przez umożliwienie, nadania protokołów kontroli kontrolowanemu bezpośrednio, za pokwitowaniem przez podmiot

zajmujący się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej w celu zachowania terminów do doręczenia tego pisma, art. 15a ust. 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych – przez umożliwienie, w celu zachowania terminów, nadania odpowiedzi udzielonych na piśmie w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 23 października 2014 r. o odwróconym kredycie hipotecznym – przez umożliwienie nadania oświadczenia o odstąpieniu od umowy odwróconego kredytu hipotecznego w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w celu zachowania terminu odstąpienia, art. 91 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej przez umożliwienie nadania decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie zawiadomienia w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w celu zachowania terminów doręczenia tej decyzji (odpowiednio **art. 54-57, art. 62, art. 63 i art. 66** projektowanej ustawy).

Art. 55 wprowadza zmiany do ustawy o funduszach, które uzasadnione są potrzebą wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych w zakresie stanu prawnego akcji alternatywnych spółek inwestycyjnych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzonych do alternatywnego obrotu. Proponowana zmiana ustawy o funduszach, pozwoli na zachowanie status quo w odniesieniu do dopuszczalnego grona inwestorów ASI, czyli inwestorów profesjonalnych, również w odniesieniu do ASI, w których co najmniej 50% praw uczestnictwa posiadają ustawowi klienci profesjonalni. Proponowana modyfikacja jest uzasadniona ochroną inwestorów detalicznych, którzy, nabywając na rynku wtórnym prawa uczestnictwa ASI niepublicznej z większościowym inwestorem profesjonalnym, powinni być weryfikowani, czy posiadają odpowiednią wiedzę i doświadczenie pozwalające na zrozumienie i zaakceptowanie działalności inwestycyjnej ASI, podejmowanych decyzji inwestycyjnych i ryzyka z tym związanego. Obecnie taką możliwość zapewnia art. 70k ust. 1 ustawy o funduszach. Przyjmując konsekwentnie podejście, że ASI to produkt dla profesjonalistów, jedyne wyłączenie (oprócz ELTIF) powinno być dopuszczalne dla wtórnego obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu.

Celem zmiany zaproponowanej w **art. 58** ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 620), dalej „ustawa o ofercie publicznej”, jest umożliwienie zastosowania podziału spółki przez wyodrębnienie w procesach reorganizacyjnych dotyczących spółek publicznych w ramach ich grup kapitałowych — bez

konieczności wycofania akcji tych spółek z obrotu na rynku regulowanym oraz z wykorzystaniem sukcesji uniwersalnej. Ustawą z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1705) wprowadzono do polskiego systemu prawnego instytucję umożliwiającą przeniesienie składników majątku ulokowanych w spółce dominującej do spółki zależnej. Znowelizowany przepis art. 529 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, dalej „KSH”, stanowi, że podział spółki może być dokonany przez przeniesienie części majątku spółki dzielonej na istniejącą lub nowo zawiązaną spółkę albo spółki za udziały lub akcje spółki albo spółek przejmujących lub nowo zawiązanych, które obejmuje spółka dzielona (podział przez wyodrębnienie). Rozwiązanie to oznacza w praktyce możliwość przeniesienia określonych aktywów spółki dominującej (spółka dzielona) na spółkę zależną (spółka przejmująca) w drodze podziału i przy zastosowaniu instytucji sukcesji uniwersalnej oraz objęcie udziałów albo akcji w podwyższonym kapitale spółki zależnej przez spółkę dominującą, nie zaś jej wspólników czy też akcjonariuszy.

Zastosowanie sukcesji uniwersalnej jest szczególnie istotne w przypadku złożonych procesów reorganizacji, w których zachodzi potrzeba przeniesienia do spółki zależnej określonych aktywów ulokowanych w spółce dominującej, będącej spółką publiczną w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej. Zgodnie z art. 531 § 1 i 2 KSH na spółkę przejmującą z dniem wyodrębnienia przechodzą prawa i obowiązki spółki dzielonej, w szczególności zezwolenia, koncesje oraz ulgi, pozostające w związku z przydzielonymi jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej. Należy podkreślić, że obok realnych usprawnień procesu transakcyjnego, jakie wiążą się z zastosowaniem instytucji prawnych powiązanych z konstrukcją sukcesji uniwersalnej, sprzyja ona zachowaniu ciągłości działania, zwłaszcza w przypadku aktywów złożonych (np. przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część), funkcjonujących w oparciu o zgody publiczno-prawne, takie jak np. koncesje. W odniesieniu do spółek publicznych instytucja podziału przez wyodrębnienie nie znajduje jednak praktycznego zastosowania, ponieważ przy okazji nowelizacji KSH ustawą z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw ustawa o ofercie publicznej nie została zmieniona w sposób, który zapewniłby kompatybilność obu regulacji.

W myśl art. 92 pkt 2 ustawy o ofercie publicznej podział spółki publicznej z udziałem spółki niepublicznej jako spółki przejmującej nie może zostać przeprowadzony bez wycofania akcji spółki publicznej (dzielonej) z obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie

obrotu (tzw. delisting). Obowiązkowy delisting nie dotyczy sytuacji podziału spółki publicznej z udziałem innej spółki publicznej, jednak takie sytuacje należy uznać za odosobnione, zwłaszcza w przypadku reorganizacji wewnętrznych w grupach kapitałowych spółek publicznych, w których zwykle jedynie spółka dominująca ma status spółki publicznej.

Projektowany **art. 59** wprowadza zmiany w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, które dostosowują tę ustawę do zmian wynikających z przepisów projektowanej ustawy. Zostanie m.in. rozszerzony katalog podmiotów objętych nadzorem Komisji o podmioty obsługujące kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów oraz przedstawicieli. Ponadto w art. 12 w ust. 2 zostanie dodany pkt 7, który precyzuje kwestie nadzoru Komisji nad podmiotami obsługującymi kredyty w sprawach wydawania i cofania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów oraz w stosunku do podmiotów obsługujących kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów lub przedstawicieli w sprawach nakładania kar pieniężnych.

Dodatkowo projektowaną ustawą dokonuje się zmiany w art. 6 ust. 2 pkt 1, polegającej na uzupełnieniu katalogu ustaw określających przestępstwa, w sprawach o które Przewodniczącemu Komisji, na jego wniosek, przysługują uprawnienia pokrzywdzonego w postępowaniu karnym, o ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, ustawę z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami oraz o projektowaną ustawę.

W art. 6b ust. 1 dokonuje się zmiany katalogu przestępstw, w przypadku których Komisja podaje do publicznej wiadomości informację o złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu ich popełnienia, o przestępstwa określone w art. 76 i art. 77 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami lub art. 50 projektowanej ustawy. Informacje te podawane są przez zamieszczenie na wyodrębnionej stronie internetowej Komisji pod nazwą „Lista ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego”.

W art. 16 dodaje się ust. 1a, który ma usunąć wątpliwości co do możliwości uprawnionego przekazywania kontrahentom Urzędu Komisji informacji chronionych ustawowo, co w wielu przypadkach stanowi warunek zrealizowania umowy. Projektowana regulacja obejmuje także podwykonawców i osoby, którymi się podwykonawcy posługują, co odpowiada konstrukcji umów zawieranych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2024 r. poz. 1320). Dodawany ustęp, podobnie jak ust. 1, nakłada

obowiązek zachowania tajemnicy, co przesądzi o możliwości udostępnienia takich informacji kontrahentom Urzędu Komisji. Wprowadzenie takiego przepisu do ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym jest celowe ze względu na art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Obecny stan prawny, w ramach którego jeden sektor ma uregulowaną tę kwestię wprost, a w pozostałych jest to wywodzone w drodze interpretacji, może rodzić wątpliwości, które należy usunąć przez interwencję legislacyjną.

Dodanie w art. 16 przepisów ust. 6 i 7 ma na celu stworzenie podstawy prawnej dla Komisji, aby w uzasadnionych przypadkach była uprawniona zdecydować, podejmując w tym celu odrębną uchwałę, o podaniu do publicznej wiadomości określonych informacji, jeżeli ich upublicznienie mogłoby przyczynić się do pełniejszego zrealizowania ustawowych celów nadzoru nad rynkiem finansowym, a jednocześnie nie narażałoby rynku na istotne zagrożenie ani nie powodowało poniesienia przez osoby (podmioty), których informacje te dotyczą, niewspółmiernej szkody. W obecnym stanie prawnym uprawnienie takie funkcjonuje w art. 25 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, jest jednak ograniczone do rynku kapitałowego. Celowe jest zatem wprowadzenie możliwości podjęcia takiego działania przez Komisję także w pozostałych obszarach rynku finansowego. Projektowane rozwiązanie nie miałoby zastosowania, w przypadkach gdy istnieje odrębny tryb przekazywania określonych informacji do publicznej wiadomości, w szczególności mogący stanowić rozwiązania wynikające z przepisów prawa europejskiego.

Projektowana zmiana brzmienia art. 17ca ust. 1, 2 i 2b rozszerza katalog podmiotów, z którymi wymieniane są dokumenty i informacje, w tym chronione ustawowo, o Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego (co jest istotne również ze względu na zapowiedziane rozdzielenie funkcji Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego). Przepisy art. 17ca ust. 1 i 2 służą usprawnieniu współpracy między Komisją a kluczowymi organami państwa i są konieczne ze względu na szeroki katalog informacji ustawowo chronionych będących w dyspozycji Komisji. Negatywne zjawiska na rynku finansowym, w tym przestępstwa związane z prowadzeniem działalności na rynku finansowym, znacząco oddziałują na wymiar sprawiedliwości i wymagają zapewnienia podstaw prawnych dla systemowej współpracy nie tylko z Prokuratorem Krajowym, ale także z Prokuratorem Generalnym oraz Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 60 wprowadza zmiany do ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, dalej „ustawa skok”, które uzasadnione są potrzebą

zapewnienia transparentności procesu sprzedaży i nabywania wierzytelności kredytowych kasy, a tym samym wyeliminowania ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych o zakresie tego procesu. Zbycie niewymagalnych wierzytelności kredytowych może obecnie następować na podstawie oferty publicznej lub w wyniku negocjacji na podstawie publicznego zaproszenia. Obie formy sprzedaży skierowane są do kas lub banków krajowych. W ocenie projektodawcy zasadne jest jednak stosowne doprecyzowanie kwestii sprzedaży i nabywania wierzytelności kredytowych kas. Tym samym konieczne wydaje się jednoznaczne wskazanie w proponowanym przepisie, że nabywca wierzytelności kredytowych nie może być powiązany kapitałowo lub organizacyjnie z kasą sprzedającą wierzytelności. Wprowadzona zmiana pozwoli na większą transparentność procesu sprzedaży wierzytelności. Ponadto projektowany przepis art. 38 ust. 3 ustawy skok rozszerza katalog przedmiotowy lokat współkształtujących rezerwę płynną. Wskazany katalog został rozszerzony o papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski. Wskazane rodzaje papierów wartościowych cechują się niewątpliwie wysokim bezpieczeństwem oraz wysoką płynnością i tym samym wpisują się w charakterystykę środków pieniężnych stanowiących rezerwę płynną, której celem jest zapewnienie płynności spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych. Na skutek zmiany zaistnieje możliwość zwiększenia rentowności w porównaniu do aktualnie osiąganey z lokat w Kasie Krajowej, przy jednoczesnym obniżeniu wagi ryzyka (0% obligacje skarbowe wobec 20% lokaty w kasie krajowej). Co więcej, na co wskazuje praktyka rynku bankowego, możliwość lokowania w papiery wartościowe emitowane przez Narodowy Bank Polski może skutecznie zasilić opcje uzyskania płynności w sytuacjach kryzysowych w krótkim okresie czasu. Jednocześnie w art. 38 ustawy skok po ust. 12 dodaje się ust. 13. Zmiana ta podyktowana jest koniecznością modyfikacji zasad udzielania kredytu płynnościowego przez Kasę Krajową i źródeł, z których Kasa Krajowa środki te pozyskuje. Obecnie środki na kredyt płynnościowy są pozyskiwane jedynie z lokat kas w Kasie Krajowej, o których mowa w art. 38 ust. 3 pkt 2 ustawy skok, natomiast po wprowadzeniu dodatkowej możliwości lokowania przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe środków rezerwy płynnej w papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski, niewątpliwie i z tego źródła należałoby dopuścić udzielanie pomocy przez Kasę Krajową. Proponowana regulacja kreuje mechanizm zobowiązujący spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe do przekazania środków pochodzących ze wzmiankowanych kategorii papierów wartościowych, w ramach wymogu utrzymywania 10% rezerwy płynnej, na żądanie Kasy Krajowej, aby mitygować powstanie ryzyka niedoboru płynnych środków, z których Kasa Krajowa realizuje funkcje pomocowe (obecnie jedynie ze środków, o których mowa w art. 38 ust. 3 pkt 2 ustawy

skok). Jest to rozwiązanie podobne do tych regulacji prawnych, w które został wyposażony Bankowy Fundusz Gwarancyjny w przypadku żądania od banków upłynnienia zasobów utrzymywanych w ramach zabezpieczenia środków gwarantowanych. Jeżeli powyższa regulacja nie zostałaby wprowadzona, to w sposób znaczący, aczkolwiek niezamierzony, mogłoby dojść do istotnego uszczuplenia możliwości udzielania wsparcia płynnościowego, ze względu na brak podstawy prawnej do żądania przez Kasę Krajową dokonywania wkładów do rezerwy płynnej przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe nabywające papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski.

Art. 61 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, przez rozwiązania, które mają zapewnić konsumentom możliwość restrukturyzacji zadłużenia, w przypadku gdy konsument nie jest w stanie spłacać zobowiązań. Przewiduje się również, że kredytodawca powinien umożliwić restrukturyzację zadłużenia. Restrukturyzacja będzie dokonywana przez zaoferowanie konsumentowi możliwości m.in. wydłużenia okresu obowiązywania umowy o kredyt, zaoferowania zawieszenia spłaty kredytu czy częściowego umorzenia i konsolidacji zadłużenia. Przepisy te mają na celu zabezpieczenie interesów konsumentów w taki sposób, aby w przypadku ewentualnych trudności z uregulowaniem zobowiązań egzekucja z nieruchomości była rozwiązaniem ostatecznym. Ponadto kredytodawca jest zobowiązany do posiadania odpowiednich polityk i procedur dotyczących stosowania adekwatnych środków restrukturyzacyjnych przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego. Propozycje są wynikiem zmian wprowadzanych przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającą dyrektywę Rady 87/102/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniającą dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010. Ponadto proponuje się wprowadzenie zmian w zakresie informacji, które kredytodawca lub pośrednik kredytowy przed zmianą postanowień umowy o kredyt będzie przekazywał konsumentowi (m.in. przejrzysty opis proponowanych zmian, w tym zmian wymagających uzyskania zgody konsumenta, lub zmian wprowadzonych z mocy prawa wraz z harmonogramem, jak również przysługujące konsumentowi środki zaskarżenia dotyczące zmian).

W **art. 64** projektu ustawy wprowadza się zmiany w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej, które mają charakter uzupełniający przepisy tej ustawy.

Projekt rozszerza katalog podmiotów rynku finansowego o podmioty obsługujące kredyty, nabywców kredytów oraz przedstawiciela, a także dostawców usług obsługi kredytów. Tym samym Rzecznik Finansowy będzie organem właściwym do rozpatrywania skarg kredytobiorców. Projekt poszerza zakres art. 2 pkt 1 w zakresie klienta podmiotu rynku finansowego o nowe podmioty, tj. o kredytobiorcę będącego osobą fizyczną i zobowiązanego do spłaty wierzytelności przysługującej nabywcy kredytu, lub w przypadku gdy określony nabywca wyznaczył przedstawiciela, o którym mowa w art. 24 ustawy o obsługujących kredyty lub którego zobowiązanie kredytowe jest obsługiwane przez podmiot obsługujący kredyty, lub którego zobowiązanie kredytowe jest obsługiwane przez dostawcę usług obsługi kredytów. Ponadto projekt zakłada wprowadzenie odpowiednich regulacji w zakresie opłat od podmiotów obsługujących kredyty na finansowanie kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura. Zaproponowana w przepisie stawka wynosząca 0,025% jest analogiczna w przypadku instytucji pożyczkowej czy w przypadku dostawcy usług finansowania społecznościowego.

Art. 65 obejmuje zmiany ustawy o nadzorze makroostrożnościowym. Projektowane zmiany stanowią częściową implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1619 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do uprawnień nadzorczych, sankcji, oddziałów z państw trzecich i ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego (Dz. Urz. UE L 2024/1619 z 19.06.2024), zwanej dalej „dyrektywą CRD VI”. Celem powyższej regulacji jest uzupełnienie i doprecyzowanie istniejących wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych, a także wzmocnienie bezpieczeństwa i stabilności systemu finansowego oraz zapewnienie stałego finansowania gospodarki w kontekście jej odbudowy po kryzysie związanym z pandemią COVID-19. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 49 ust. 2, zgoda Komisji Europejskiej na nałożenie wymogu połączonego bufora jest wymagana tylko wtedy, jeżeli będzie to skutkowało podwyższeniem wskaźnika bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, wskaźnika bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym lub wskaźnika bufora ryzyka systemowego. Obniżenie lub brak zmiany wskaźnika bufora nie wymaga zgody Komisji Europejskiej. Na podstawie dotychczasowego brzmienia art. 51 ust. 3, wskaźnik bufora ryzyka systemowego ustalony przez organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska nie był wliczany do wskaźnika bufora ryzyka systemowego ustanowionego do wysokości 3%. Ze względu na rozszerzenie tej zasady uchyla się ust. 3 i wprowadza ust. 6a, stanowiący o niewliczaniu do progów ustanowionych do wysokości 3%, między 3% i 5% lub powyżej 5% wskaźnika bufora ustalonego przez organ nadzorczy państwa

członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska. W art. 51 ust. 4 otrzymuje nowe brzmienie, ponieważ nie istnieje już obowiązek zwrócenia się przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do Komisji Europejskiej i Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego o wydanie zalecenia, w przypadku gdy bufor ryzyka systemowego ma dotyczyć jednostki zależnej jednostki dominującej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 575/2013, która ma siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska. Zgodnie z nowym brzmieniem ust. 4 minister właściwy do spraw instytucji finansowych zwraca się o opinię Komisji Europejskiej i Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego, w przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego ma być określony w wysokości powyżej 3% do 5%. Natomiast do tej pory w art. 51 ust. 4 pkt 1 przewidziany był obowiązek zwrócenia się o zalecenie Komisji Europejskiej. Zmiany w ust. 5, wynikające z nowego brzmienia art. 51 ust. 4, mają charakter redakcyjny. Termin wejścia w życie powyższych zmian, tj. z dniem następującym po dniu ogłoszenia, został przyjęty w związku z brzmieniem art. 3 dyrektywy CRD VI, zgodnie z którym art. 1 pkt 44 lit. c i pkt 45 lit. c tej dyrektywy mają zastosowanie od dnia 29 lipca 2024 r.

Jednocześnie należy wskazać, że bufor ryzyka systemowego, o którym mowa w art. 47 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, nie został wprowadzony w Polsce. W związku z tym nie występują okoliczności, o których mowa w zmienianych przepisach. Tym samym regulacje intertemporalne odnoszące się do zmian w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym nie są potrzebne.

W **art. 67** projektu ustawy wprowadza zmiany w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, dalej „ustawa o BFG”.

Zmiana oznaczona pkt 1 ma charakter porządkujący i ma na celu aktualizację publikatora dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (dalej: dyrektywa BRR) znajdującego się w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy o BFG.

Zmiany oznaczone pkt 2–4 wprowadzają zmiany w art. 97 ust. 19, art. 98 ust. 2d-2f oraz art. 99 ust. 1 ustawy o BFG. Zmiany te, podobnie jak ustawa główna, mają charakter implementacyjny, są efektem zmian na poziomie Unii Europejskiej i odnoszą się do technicznych aspektów funkcjonowania instytucji kredytowych. Przede wszystkim zarówno kwestia kredytów zagrożonych, jak i polityka w zakresie wymogu minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL), odnoszą się do tego samego aspektu funkcjonowania instytucji kredytowych, mianowicie zarządzania ryzykiem i kapitałem, a właściwe i wzajemnie uzupełniające się regulacje w tym zakresie pozwalają instytucji kredytowej działać w sposób bezpieczny, przy jednoczesnym ograniczaniu ryzyka do poziomów umożliwiających generowanie nowego kredytu i finansowania tym instrumentem gospodarki. W przypadku zmian do ustawy o BFG cel ten realizowany jest przez zmiany, które służą stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2036 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do traktowania ostrożnościowego instytucji globalnych o znaczeniu systemowym, które realizują strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych, oraz w odniesieniu do metod pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, dalej „rozporządzenie nr 2022/2036”, przez dostosowanie przepisów krajowych do wprowadzanych tym rozporządzeniem zmian w dyrektywie BRR. Rozporządzenie nr 2022/2036 i wynikające z niego dostosowania mają głównie charakter techniczno-operacyjny i dotyczą zagadnień związanych z wyznaczeniem wymogu MREL, tj. kluczowego elementu w przypadku realizacji procesów przymusowej restrukturyzacji instytucji kredytowych zagrożonych upadłością, do którego to stanu może pośrednio doprowadzić m.in. znaczny wolumen kredytów zagrożonych znajdujących się w portfelach takich instytucji. Zgodnie z art. 12a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 globalne instytucje o znaczeniu systemowym (G-SII) posiadające strategię przymusowej restrukturyzacji, w ramach której może zostać przeprowadzona przymusowa restrukturyzacja więcej niż jednego podmiotu powiązanego (tzw. „strategia przymusowej restrukturyzacji wielu punktów kontaktowych”), mają obliczać swój oparty na analizie ryzyka wymóg MREL przy teoretycznym założeniu, że przymusowa restrukturyzacja dotyczyłaby tylko jednego podmiotu powiązanego, a straty i potrzeby w zakresie dokapitalizowania wszelkich jednostek zależnych tej grupy zostałyby przeniesione do podmiotu przymusowej restrukturyzacji (tzw. „strategia przymusowej

restrukturyzacji pojedynczego punktu kontaktowego”). Podobny wymóg przewidziano w art. 45d ust. 4 dyrektywy BRR w odniesieniu do dodatkowego wymogu MREL, który może zostać nałożony przez organy ds. przymusowej restrukturyzacji zgodnie z ust. 3 tego artykułu. Zgodnie ze standardem TLAC (wymogiem w zakresie całkowitej zdolności do pokrycia strat, będącego dla instytucji G-SII odpowiednikiem MREL) obliczenia te powinny uwzględniać wszystkie podmioty z państw trzecich będące częścią globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, które byłyby podmiotami przymusowej restrukturyzacji, gdyby miały siedzibę w Unii Europejskiej. Wobec tego zmiana w art. 97 ust. 19 stanowi uwzględnienie zmiany wprowadzanej do art. 45d ust. 4 dyrektywy BRR na mocy art. 2 pkt 1 rozporządzenia nr 2022/2036 (jednocześnie jest też konsekwencją zmiany wprowadzonej do art. 98 ustawy o BFG). Dodatkowo zmiana w art. 97 ust. 19 koryguje oczywisty błąd polegający na użyciu niewłaściwego spójnika między pkt 1 i 2 oraz – przez wprowadzenie sformułowania „kwota wymogu” – uwzględnia w warstwie leksykalnej fakt, że kwota wyliczana zgodnie z pkt 2 ma charakter teoretyczny i nie przekłada się wprost na nałożenie na podmiot wymogu w kwocie w ten sposób wyliczony. Celem zmiany w art. 98 ust. 2d–2f jest uwzględnienie zmiany wprowadzanej do art. 45h ust. 2 dyrektywy BRR na mocy art. 2 pkt 3 rozporządzenia nr 2022/2036, która doprecyzowuje zakres podmiotowy stosowania przepisu, tj. przewiduje uwzględnienie wszystkich podmiotów z państw trzecich będących częścią G-SII, które byłyby podmiotami przymusowej restrukturyzacji, gdyby miały siedzibę w Unii Europejskiej. Nowe brzmienie w bardziej wyraźny sposób uwzględnia sytuację, w której w strategii przymusowej restrukturyzacji wielu punktów kontaktowych jednym z podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji jest pierwotny podmiot dominujący będący G-SII. Dotychczasowe brzmienie posługujące się pojęciem „należący do” mogło sugerować, że przepis stosuje się tylko do podmiotów zależnych od G-SII, a nie samego G-SII. Dodatkowo w procesie wyznaczania korekt do MREL dla podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji uwzględniono również ich podmioty zależne z siedzibą w państwie trzecim, co zapewnia zgodność z globalnym standardem TLAC opublikowanym przez Radę Stabilności Finansowej (FSB). Zmiana do art. 99 ust. 1 ma charakter komplementarny, a jej celem jest ujęcie przepisów dotyczących wyznaczania w ramach kolegiów przymusowej restrukturyzacji wymogu MREL dla podmiotów będących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji wchodzących w skład tego samego G-SII w zakresie przepisów, które BFG stosuje odpowiednio, w sytuacji gdy nie jest grupowym organem przymusowej restrukturyzacji.

Dodatkowe zmiany wprowadzone w art. 66 pkt 5–7 projektu ustawy mają na celu zwiększenie efektywności przepisów prawa Unii Europejskiej przez większe uwzględnienie w regulacjach krajowych specyfiki procesu przymusowej restrukturyzacji – wynikającego z dyrektywy BRR, w ramach którego działania organu przymusowej restrukturyzacji, tj. w polskiej jurysdykcji BFG, któremu zostały powierzone te funkcje, podejmowane są przy szczególnej dbałości o zachowanie zasad konfidențialności, jak również z zapewnieniem swobody kształtowania przez BFG sposobu przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji m.in. co do wyboru wykorzystywanego instrumentu przymusowej restrukturyzacji, sposobu, zakresu praw majątkowych i zobowiązań obejmowanych stosowanym instrumentem przymusowej restrukturyzacji, a także np. przy sprzedaży instytucji pomostowej. W tym kontekście zidentyfikowano, że aktualna treść przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 423), dalej „ustawa o kształtowaniu ustroju rolnego”, może powodować wątpliwości interpretacyjne z uwagi na fakt, że regulacje tej ustawy nie zawierają wprost wyrażonego wyłączenia w odniesieniu do czynności podejmowanych przez BFG w ramach prowadzenia przymusowej restrukturyzacji. Wątpliwości interpretacyjne dotyczą zwłaszcza potencjalnej konieczności uzyskiwania ewentualnych zgód Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa (dalej: KOWR) w związku z przeniesieniem własności nieruchomości w toku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji lub też następczego informowania o zastosowaniu takiego instrumentu, w efekcie ewentualnej możliwości skorzystania przez KOWR z prawa pierwokupu akcji instytucji pomostowej – co znacząco utrudniałoby przeprowadzenie procesu przymusowej restrukturyzacji.

Przepisy ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego z uwagi na wskazany w art. 3a ust. 4 tego aktu normatywnego dwumiesięczny termin na skorzystanie przez KOWR z prawa pierwokupu np. akcji instytucji pomostowej posiadającej ponad 5 ha ziemi rolnej w sposób znaczący utrudniają zbycie akcji tej instytucji. Wskazać należałoby, że w ustawie o BFG określone zostały w sposób enumeratywny podmioty, których udział został przewidziany w procesie przymusowej restrukturyzacji. Są to: Ministerstwo Finansów, Komisja i Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Podkreślić należy, że do kompetencji tych podmiotów należy szeroko rozumiany nadzór nad rynkiem finansowym – stosownie do kompetencji każdego z tych podmiotów. Trudno wskazać racje, aby do tej grupy podmiotów zaliczać także KOWR, którego zakres działania i kompetencje pozostają bez jakiegokolwiek związku z problematyką rynku finansowego. W konsekwencji zmiana ma na celu doprecyzowanie i jednoznaczne przesądzenie na płaszczyźnie prawnej, że ustawa o kształtowaniu ustroju rolnego nie znajduje

swojego zastosowania w ramach przymusowej restrukturyzacji, a także równolegle ogranicza efektywność prawa Unii Europejskiej. Taki wniosek można potencjalnie prezentować na gruncie aktualnego stanu prawnego przez stosowanie złożonych zabiegów wykładniczych, niemniej kwestia ta wymaga jednoznacznego przesądzenia na gruncie ustawowym, aby uniknąć jakichkolwiek wątpliwości prawnych, które utrudniać mogą efektywne prowadzenie przymusowej restrukturyzacji. Obecnie obowiązujące przepisy ustawy o BFG przewidują bowiem rozwiązania, na mocy których dochodzi do wyłączenia przepisów powszechnie obowiązujących w toku przymusowej restrukturyzacji, czego egemplifikacją stanowi m.in. art. 121 i art. 70a ust. 2 ustawy o BFG. W związku z powyższym w projekcie ustawy proponuje się dodanie w ustawie o BFG art. 121a przewidującego w tym kontekście wyłączenie stosowania przepisów ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego.

Zaproponowane regulacje będą zgodne z przepisami dyrektywy BRR i służą osiągnięciu jej celów. Zgodnie z art. 63 ust. 2 dyrektywy BRR, państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu dopilnowania, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie podlegały jakimkolwiek z następujących wymogów, które miałyby w innym przypadku zastosowanie na mocy prawa krajowego lub umowy lub z innych względów:

- a) z zastrzeżeniem art. 3 ust. 6 i art. 85 ust. 1 BRR wymogom uzyskania aprobaty lub zgody jakichkolwiek osób publicznych bądź prywatnych, w tym akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją,
- b) przed wykonaniem uprawnienia wymogom proceduralnym dotyczącym powiadomienia określonych osób, w tym ewentualnym wymogom dotyczącym publikacji wszelkich ogłoszeń lub prospektu emisyjnego, bądź złożenia lub zarejestrowania wszelkich dokumentów u dowolnego innego organu.

Państwa członkowskie zapewniają w szczególności, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły wykonywać uprawnienia na mocy niniejszego artykułu niezależnie od jakichkolwiek ograniczeń lub wymogów dotyczących uzyskania zgody w odniesieniu do przeniesienia odnośnych instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które mogą mieć w innym przypadku zastosowanie[...].”

Stosowanie ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego w toku przymusowej restrukturyzacji może tymczasem stać w sprzeczności z treścią dyrektywy BRR.

Zaproponowane zmiany, tj. dodanie w art. 193 ust. 4, jak i dodanie art. 228a ustawy o BFG obejmują sytuację, w której prawa udziałowe zbywa podmiot inny niż BFG. Należy bowiem wskazać, że zgodnie z ustawą o BFG, możliwe jest, że BFG nie jest jedynym akcjonariuszem/wspólnikiem instytucji pomostowej (por. art. 187 ustawy o BFG) lub podmiotu zarządzającego aktywami (art. 224 ust. 6 ustawy o BFG). Zmiana polegająca na dodaniu do ustawy o BFG nowego art. 228a wskazującego, że ustawa o kształtowaniu ustroju rolnego nie znajduje zastosowania do zbycia praw udziałowych podmiotu zarządzającego aktywami, stanowi odzwierciedlenie zmian dotyczących zbywania praw udziałowych instytucji pomostowej.

Art. 68 w projektowanym brzmieniu wprowadza zmiany w ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami, w wyniku których kredytodawca zostanie zobowiązany do przekazywania konsumentowi informacji, na trwałym nośniku, dotyczących zmiany postanowień umowy o kredyt hipoteczny. Przepis określa szczegółowy katalog informacji, które będą przekazywane konsumentowi.

Art. 69 projektowanej ustawy wprowadza zmianę w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, która rozszerza katalog instytucji obowiązanych o podmiot obsługujący kredyty. Podmioty te będą więc musiały spełniać określone w ww. ustawie obowiązki w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Ponadto zmiana, zgodnie z którą w art. 105 w ust. 3 po pkt 5 ww. ustawy dodaje się pkt 6, związana jest z realizacją przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zadań wynikających z ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 2017 r. poz. 2278). Jednym z tych zadań jest badanie spełniania przez cudzoziemców przesłanek do udzielenia zezwolenia na nabycie nieruchomości położonych na terytorium Polski oraz udziałów lub akcji w spółkach, będących właścicielami lub użytkownikami wieczystymi nieruchomości położonych w Polsce. Mając na uwadze rangę zezwolenia udzielanego cudzoziemcowi i skutki, jakie pociąga za sobą posiadanie prawa własności (użytkowania wieczystego) nieruchomości na terytorium Polski, konieczne jest szczegółowe zbadanie przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji złożonego przez cudzoziemca wniosku oraz dokumentów załączonych do wniosku, w tym także dokumentów potwierdzających źródło pochodzenia środków finansowych na zakup nieruchomości. Obowiązek badania źródeł pochodzenia środków finansowych na zakup nieruchomości wynika z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 czerwca 2012 r. w sprawie szczegółowych informacji oraz rodzajów dokumentów, jakie jest obowiązany przedstawić cudzoziemiec ubiegający się o wydanie zezwolenia na nabycie

nieruchomości, zgodnie z którym wniosek o wydanie zezwolenia na nabycie nieruchomości powinien zawierać szczegółowe informacje dotyczące źródeł pochodzenia środków finansowych na zakup nieruchomości. Natomiast zgodnie z art. 1a ust. 4 ww. ustawy, do wniosku cudzoziemiec ubiegający się o wydanie zezwolenia jest obowiązany dołączyć dokumenty potwierdzające okoliczności wskazane we wniosku oraz okoliczności, o których mowa w ust. 2, a także inne dokumenty umożliwiające ustalenie prawidłowości nabycia nieruchomości. Badając źródło pochodzenia środków, które mają zostać przeznaczone na zakup nieruchomości przez cudzoziemców ubiegających się o wydanie zezwolenia, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa państwa, w pojęciu którego zawiera się również bezpieczeństwo finansowe i bezpieczeństwo obrotu. Przy czym cudzoziemiec musi legitymować się realnym i legalnym źródłem pochodzenia tych środków, czyli musi wykazać, że dysponuje realnie, a nie tylko potencjalnie środkami finansowymi, które chce przeznaczyć na nabycie nieruchomości, oraz że środki w niezbędnej wysokości pochodzą z legalnego źródła, a nie np. z działalności w szarej strefie czy przestępstwa. Kwoty, które cudzoziemiec zamierza przeznaczyć na nabycie nieruchomości wynoszą od kilkuset tysięcy do kilku a nawet kilkunastu czy kilkudziesięciu milionów polskich złotych. Z dotychczasowej praktyki wynika także, że cudzoziemcy powołują się na różne źródła, np. kredyty hipoteczne, darowizny otrzymane od członków rodziny, środki ze sprzedaży nieruchomości poza granicami Polski, sprzedaży ruchomości (np. samochodów), wynajmu mieszkania, oszczędności z wykonywanej pracy w Polsce, z prowadzonej działalności gospodarczej, czy – co wzbudza znaczące wątpliwości – dywidend ze spółek mających siedziby np. na terytorium Białorusi itp. W aktualnej sytuacji związanej z napływem do Polski cudzoziemców minister właściwy do spraw wewnętrznych ma trudności ze wskazywanymi przez cudzoziemców źródłami pochodzenia środków finansowych na zakup nieruchomości, które budzą uzasadnione wątpliwości co do ich pochodzenia. Ustawa o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców przyznaje wprawdzie Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji uprawnienie do zwrócenia się w trybie art. 2a ww. ustawy do właściwych organów o wyrażenie opinii oraz przekazanie dokumentów i informacji do organów, o których mowa w tym przepisie, jednakże przepis ten nie może stanowić samodzielnej podstawy prawnej do udostępnienia przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej informacji, objętych tajemnicą informacji finansowej. Zgodnie z art. 99 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu informacje gromadzone przez organy informacji finansowej, w tym przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, są objęte tajemnicą informacji finansowej i udostępniane wyłącznie w trybie przewidzianym w tej ustawie

podmiotom enumeratywnie w niej wskazanym. Minister właściwy do spraw wewnętrznych nie należy do kategorii podmiotów uprawnionych do uzyskania informacji objętych tajemnicą informacji finansowej na podstawie ww. przepisów. W związku z powyższym, w celu prawidłowej realizacji zadań wynikających z ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców, w tym konieczności badania źródeł pochodzenia środków finansowych na nabycie przez cudzoziemców nieruchomości, zachodzi potrzeba upoważnienia ministra właściwego do spraw wewnętrznych do możliwości występowania do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej o uzyskanie informacji objętych tajemnicą informacji finansowej. Proponowana zmiana ma umożliwić Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji weryfikację prawdziwości i rzetelności dokumentów poświadczających źródła pochodzenia środków finansowych na zakup nieruchomości (udziałów, akcji), jak również twierdzeń w nich zawartych, oraz weryfikację prawdziwości dokumentów finansowych składanych przez strony, zwłaszcza dokumentów wydawanych za granicą.

Art. 70 projektowanej ustawy wprowadza zmianę w ustawie z dnia 12 kwietnia 2018 r. o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego, która rozszerza katalog podmiotów sektora finansowego o podmioty obsługujące kredyty.

Art. 71 projektowanej ustawy wprowadza zmianę w ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 564, z późn. zm.) polegającą na włączeniu legitymacji służbowych pracowników Urzędu Komisji (UKNF) do katalogu dokumentów publicznych kategorii pierwszej. Uzasadnieniem dla wprowadzenia powyższej zmiany jest zapewnienie dla legitymacji pracowników Komisji prawnych wymogów wytwarzania w sposób uwzględniający szczególne zasady bezpieczeństwa, jakie ustawa z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych przewiduje dla dokumentów mających znaczenie z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa. Wymogi takie obejmują nie tylko dowody osobiste i dokumenty paszportowe, ale między innymi legitymacje służbowe funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej i pracowników Krajowej Administracji Skarbowej czy inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego. W przypadku legitymacji służbowych pracowników Urzędu Komisji jest to związane z szerokim zakresem uprawnień przysługujących upoważnionym pracownikom Urzędu Komisji w toku kontroli działalności podmiotów nadzorowanych, a także w toku tzw. wizyt nadzorczych oraz postępowań wyjaśniających. Z prowadzeniem takich czynności wiąże się dostęp do szerokiego katalogu informacji ustawowo chronionych, w tym tajemnicy bankowej czy tajemnicy ubezpieczeniowej. W ostatnich latach Komisja coraz

częściej odnotowuje przypadki posługiwania się sfałszowanymi legitymacjami służbowymi pracownika Komisji, co jednoznacznie wskazuje na konieczność podjęcia niezbędnych działań prewencyjnych.

Projektowany **art. 72** wprowadza nowelizację w ustawie z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. poz. 1723) przez zmianę terminu wejścia w życie przepisu w zakresie wydawania legitymacji służbowych pracownikom Urzędu Komisji. Z uwagi na czas, jaki pozostał do końca 2024 r., nie jest możliwe wydanie rozporządzenia ws. legitymacji, a następnie wyprodukowanie ich przez Polską Wytwórnę Papierów Wartościowych (dalej: PWPW). Aktualnie Komisja jest w toku dopełniania formalności z PWPW, aby pozyskać wypracowany wzór legitymacji służbowych. Bez wzoru Ministerstwo Finansów nie jest w stanie rozpocząć procesu legislacyjnego.

Art. 73 określa, że do przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nabycia wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, które nastąpiło przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 74 projektowanej ustawy stanowi, że podmioty, które w dniu wejścia w życie ustawy prowadziły działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie obsługi kredytów w rozumieniu ustawy, mogą prowadzić taką działalność na podstawie przepisów dotychczasowych do czasu rozpatrzenia przez Komisję wniosku o udzielenie zezwolenia, pod warunkiem złożenia wniosku o jego udzielenie w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 75 stanowi przepis przejściowy w zakresie art. 39a ustawy skok. Przepis ten wyłącza stosowanie przepisów art. 39a ustawy skok do wierzytelności pieniężnych wynikających z tytułu udzielonych przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową lub Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową pożyczek i kredytów nabytych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, udziałów w podmiotach nabywających wierzytelności pieniężne wynikające z tytułu udzielonych przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową lub Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową pożyczek i kredytów lub instrumentów finansowych, w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, wyemitowanych lub wystawionych przez podmioty, o których mowa w art. 39a ust. 1 ustawy skok, objętych lub nabytych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy oraz pożyczek i kredytów udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy podmiotom, o których mowa w art. 39a ust. 1 ustawy skok.

Wprowadzenie takich wyłączeń pozwala na zachowanie ciągłości i stabilności w stosunkach prawnych zaistniałych przed datą wejścia w życie projektowanej ustawy. Dzięki takiemu rozwiązaniu uniknie się niepotrzebnych zmian, które są już uregulowane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Ponadto wyłączenie to ma na celu zapewnienie stabilności i przejrzystości rynku finansowego.

Art. 76 reguluje kwestie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 12 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej, które zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 12 tej ustawy, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Art. 77 ma na celu wskazanie, że proponowane wyłączenie należy zastosować do trwających i niezakończonych procesów przymusowych restrukturyzacji, ponieważ takie rozwiązanie zapewni ich spójność i zgodność z przepisami dotyczącymi pomocy publicznej, w tym także z wiążącymi decyzjami Komisji Europejskiej w zakresie dotyczącym tej problematyki. Ponadto, aby uniknąć ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, należy opowiedzieć się za koncepcją bezpośredniego stosowania nowego prawa jako odpowiadającego rzeczywistym i aktualnym potrzebom unormowania w określony sposób kwestii zaistniałych w toku procesu przymusowej restrukturyzacji.

W art. 78 przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 65, art. 67 i art. 77, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, art. 72, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r. oraz art. 71, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2025 r. Przewiduje się, że zmiany wskazane w art. 67 projektu ustawy wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, mając na uwadze przede wszystkim konieczność jak najszybszej implementacji przepisów dyrektywy BRR zmienionych rozporządzeniem nr 2022/2036, których termin implementacji upłynął w dniu 15 listopada 2023 r., jak również w zakresie zmian niewynikających z tej implementacji ze względu na konieczność zapewnienia efektywności stosowania prawa UE, w zakresie, w jakim konieczne jest wyłączenie stosowania ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego w toku przymusowej restrukturyzacji.

Projekt nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlegają notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w tych przepisach.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248 oraz z 2024 r. poz. 1535) projekt ustawy został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów pod nr UC5.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa, w związku z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt może mieć wpływ na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Wprowadzane rozwiązania mogą pozytywnie wpłynąć na postrzeganie polskiego systemu finansowego, w szczególności sektora bankowego, oraz na rozwój wtórnych rynków kredytów zagrożonych.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jurand Drop, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Niezgoda, Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów, tel. 22 694 58 28, e-mail: sekretariat.fn@mf.gov.pl Aleksandra Mendel, Specjalista, Departament Rozwoju Rynku Finansowego, Wydział Sektora Bankowego, e-mail: aleksandra.mendel@mf.gov.pl	Data sporządzenia 15.10.2024 r. Źródło: – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1); – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2036 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do traktowania ostrożnościowego instytucji globalnych o znaczeniu systemowym, które realizują strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych oraz w odniesieniu do metod pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1); – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, z późn. zm.); – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1619 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do uprawnień nadzorczych, sankcji, oddziałów z państw trzecich i ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego (Dz. Urz. UE L 2024/1619 z 19.06.2024); – wyrok TSUE z dnia 27 marca 2019 (C-545/17). Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC5
OCENA SKUTKÓW REGULACJI	
1. Jaki problem jest rozwiązywany?	
Projektowana ustawa ma na celu wdrożenie przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE, zwanej dalej „Dyrektywą 2021/2167”. Dyrektywa 2021/2167 wraz z innymi środkami proponowanymi przez Komisję Europejską, jak również działania podejmowane przez Europejski Bank Centralny (EBC), w kontekście nadzoru bankowego w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), stworzą dla instytucji kredytowych lub banków odpowiednie środowisko do radzenia sobie z nieobsługiwanymi kredytami ujętymi w ich bilansach oraz zmniejszą ryzyko akumulacji nieobsługiwanym kredytów w przyszłości. W konkluzjach Rady z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie planu działania na rzecz rozwiązania problemu kredytów zagrożonych w Europie, zwanego dalej „Planem działania”, zwrócono się do różnych instytucji o podjęcie odpowiednich środków w celu dalszego zaradzenia problemom związanym z wysokim wolumenem nieobsługiwanym kredytów w Unii Europejskiej oraz uniknięcia ich możliwej akumulacji w przyszłości. W Planie działania określono kompleksowe podejście, które opiera się na połączeniu uzupełniających się środków z zakresu polityki w czterech obszarach: (i) nadzoru	

bankowego i regulacji bankowej; (ii) reformy ram restrukturyzacji, niewypłacalności i dochodzenia wierzytelności; (iii) rozwoju wtórnych rynków aktywów zagrożonych; oraz (iv) wspierania restrukturyzacji systemu bankowego.

Zgodnie z motywami Dyrektywy 2021/2167, w przypadku gdy kredyty stają się nieobsługiwane, skuteczniejsze mechanizmy egzekwowania w zakresie kredytów zabezpieczonych pozwoliłyby instytucjom kredytowym zastosować kompleksową strategię, aby wyegzekwować należności z tytułu nieobsługiwanych kredytów, z zachowaniem silnych i skutecznych środków ochronnych dla kredytobiorców. Jeżeli wolumen nieobsługiwanych kredytów mimo wszystko stanie się zbyt wysoki, instytucje kredytowe powinny móc sprzedawać je innym operatorom na efektywnych, konkurencyjnych i przejrzystych rynkach wtórnych. Mimo działań instytucji kredytowych w zakresie zmniejszania wolumenu kredytów nieobsługiwanych konieczne było wypracowanie spójnej strategii dla państw członkowskich, pozwalającej na działania transgraniczne. Nabywcy kredytów i podmioty obsługujące kredyty nie mogli czerpać korzyści płynących z rynku wewnętrznego z powodu przeszkód płynących z rozbieżnych systemów krajowych.

Dyrektywa 2021/2167 ma zastosowanie do nabywców kredytów i podmiotów obsługujących kredyty, które to kredyty zostały pierwotnie udzielone przez instytucję kredytową, bank lub ich jednostki zależne. Dyrektywa 2021/2167 nie ma natomiast zastosowania do nabywania i obsługi umowy o kredyt prowadzonej przez instytucję kredytową i jej jednostki zależne w Unii Europejskiej ani do nabywania i obsługi umów o kredyt sporządzonych przez inne rodzaje kredytodawców niż instytucje kredytowe i ich jednostki zależne. Celem Dyrektywy 2021/2167 jest wspieranie rozwoju rynków wtórnych nieobsługiwanych kredytów w Unii Europejskiej oraz usunięcie przeszkód dla przeniesienia nieobsługiwanych kredytów do nabywców kredytów, dokonywanego przez instytucje kredytowe, przy jednoczesnej ochronie praw kredytobiorców. Tym samym Dyrektywa 2021/2167 harmonizuje wymogi dotyczące udzielania zezwoleń dla podmiotów obsługujących kredyty. Jednocześnie ustanawia się w niej ogólnounijne ramy zarówno dla nabywców nieobsługiwanych kredytów, jak i dla podmiotów obsługujących nieobsługiwane umowy o kredyt sporządzone przez instytucje kredytowe, zgodnie z którymi podmioty obsługujące kredyty powinny uzyskać zezwolenie od właściwych organów państw członkowskich oraz podlegać ich nadzorowi. W zakresie przekazywania informacji właściwe organy powinny mieć możliwość żądania informacji dotyczących przeniesionych portfeli kredytowych.

Dyrektywa 2021/2167 nie przewiduje konieczności uzyskania zezwolenia przez nabywcę kredytu, brak zatem wymogu wobec nabywców kredytów, aby ubiegali się oni o wydanie zezwolenia. Jednocześnie istotne jest, aby nadal miały zastosowanie unijne i krajowe przepisy dotyczące ochrony konsumentów.

Zgodnie z informacjami Związku Przedsiębiorstw Finansowych, zwanego dalej „ZPF”, po intensywnym roku 2021, w zakresie wartości transakcji portfeli kredytów zagrożonych, tzw. kredytów NPL (ang.: *non-performing loans*), I kwartał 2022 r. charakteryzował się istotnym spowolnieniem. Podaż portfeli była niska, jednocześnie oferowane ceny pozostały na wysokim poziomie. Rosnące stopy procentowe negatywnie wpływają na zdolność oraz poziom finansowania zakupów wierzytelności. Ponadto w ciągu ostatnich jedenastu lat wartość nominalna wierzytelności zarządzanych przez firmy zarządzające wierzytelnościami zrzeszone w ZPF wzrosła z 30,3 mld zł w 2010 r. do 145,7 mld zł na koniec I kwartału 2021 r. Średnia wartość jednej obsługiwanej wierzytelności na koniec I kwartału 2022 r. wyniosła 7,89 tys. PLN. Tylko w I kwartale 2021 r. firmy zarządzające wierzytelnościami przywróciły do obiegu około 1,5 mld zł.

Projekt ustawy obejmuje także zmiany wynikające z wyroku TSUE z dnia 27 marca 2019 r. (C-545/17) umożliwiające nadanie pisma w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, a nie jak obecnie jedynie w placówce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto projekt, w zakresie zmian w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zwanej dalej „ustawą o BFG”, służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2036 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do traktowania ostrożnościowego instytucji globalnych o znaczeniu systemowym, które realizują strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych oraz w odniesieniu do metod pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, przez dostosowanie przepisów ww. ustawy do wprowadzanych tym rozporządzeniem zmian w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (dalej: „dyrektywa 2014/59/UE”). Jednocześnie w świetle doświadczeń praktycznych z procesami przymusowej restrukturyzacji, dla zapewnienia większej pewności prawnej i sprawności tych procesów, konieczne jest wyłączenie stosowania przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 423) podczas prowadzenia przymusowej restrukturyzacji, co zapewnia pełniejszą harmonizację z przepisami dyrektywy 2014/59/UE.

Dodatkowo projekt swoim zakresem obejmuje zmiany w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034), które są uzasadnione potrzebą

wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych w zakresie stanu prawnego akcji alternatywnych spółek inwestycyjnych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzonych do alternatywnego obrotu.

Ponadto projektowana ustawa wprowadza zmiany w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135), które mają na celu rozszerzenie katalogu podmiotów, z którymi wymieniane są dokumenty i informacje, w tym chronione ustawowo, o Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego.

Jednocześnie wprowadzono zmiany w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 512, z późn. zm.), które są podyktowane potrzebą zapewnienia transparentności procesu sprzedaży i nabywania wierzytelności kredytowych kasy, a tym samym wyeliminowania ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych o zakresie tego procesu. Zbycie niewymagalnych wierzytelności kredytowych może obecnie następować na podstawie oferty publicznej lub w wyniku negocjacji na podstawie publicznego zaproszenia. Obie formy sprzedaży skierowane są do kas lub banków krajowych. W ocenie projektodawcy zasadne jest jednak stosowne doprecyzowanie kwestii sprzedaży i nabywania wierzytelności kredytowych kas.

Ponadto projekt zakłada zmianę w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, z późn. zm.), która ma umożliwić Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji możliwość weryfikacji prawdziwości i rzetelności dokumentów poświadczających źródła pochodzenia środków finansowych na zakup nieruchomości (udziałów, akcji), jak również twierdzeń w nich zawartych, oraz weryfikację prawdziwości dokumentów finansowych składanych przez strony, zwłaszcza dokumentów wydawanych za granicą.

Dodatkowo projekt swoim zakresem obejmuje zmiany w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 620). Celem zaproponowanej zmiany jest umożliwienie zastosowania podziału spółki przez wyodrębnienie w procesach reorganizacyjnych dotyczących spółek publicznych w ramach ich grup kapitałowych — bez konieczności wycofania akcji tych spółek z obrotu na rynku regulowanym oraz z wykorzystaniem sukcesji uniwersalnej.

Jednocześnie projektowana ustawa wprowadza zmianę w ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 564, z późn. zm.) polegającą na włączeniu legitymacji służbowych pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego (dalej „UKNF”) do katalogu dokumentów publicznych kategorii pierwszej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Dyrektywa 2021/2167 ma na celu stworzenie właściwego środowiska umożliwiającego bankom rozwiązanie problemu kredytów zagrożonych pozostających w ich bilansach, zmniejszenie ryzyka akumulacji kredytów zagrożonych w przyszłości, m.in. przez wsparcie rozwoju wtórnych rynków kredytów zagrożonych oraz stworzenie zunifikowanych zasad funkcjonowania tego rynku w całej Unii Europejskiej, poddanego pod nadzór finansowy. Projekt nie przewiduje w ramach swojej regulacji utworzenia instytucji, która będzie pełnić funkcję krajowej spółki zarządzania aktywami (dalej: AMC). Kwestie związane z AMC obejmują przede wszystkim aspekty rynkowe, które wymagałyby oceny w obszarze analitycznym, i pozostają poza obszarem projektowanej regulacji. Dodatkowo dyrektywa 2021/2167 nie wprowadza obowiązku wprowadzenia tego typu podmiotów, pozostawiając to w gestii państw członkowskich.

W ramach wdrożenia do krajowego systemu prawnego przepisów dyrektywy 2021/2167 proponuje się opracowanie nowej ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów, która przede wszystkim:

- wskaże, że czynności w zakresie obsługi kredytów będą odnosiły się do umów sporządzonych przez określony katalog kredytodawców; proponuje się, aby obejmował on bank krajowy, instytucję kredytową, oddział instytucji kredytowej w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488, z późn. zm.) oraz nabywcę kredytu,
- ustanowi ramy prawne dla podmiotów obsługujących kredyty, w tym zasady udzielania im zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów po spełnieniu określonych w ustawie wymogów,
- ustanowi warunki działalności w zakresie obsługi kredytów, prawa i obowiązki nabywców kredytów, którzy nabywają prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt,
- wprowadzi zasadę nieobciążania kredytobiorców kosztami związanymi z przeniesieniem nieobsługiwanej umowy o kredyt,
- ustanowi katalog podmiotów, w stosunku do których przepisy projektowanej ustawy nie będą miały zastosowania,
- ustanowi obowiązki podmiotów obsługujących kredyty w zakresie prowadzonej przez nie działalności w zakresie obsługi kredytów,
- określi wymogi, jakie muszą spełnić podmioty obsługujące kredyty, których spełnienie będzie warunkiem uzyskania zezwolenia,
- określi okoliczności, w których Komisja Nadzoru Finansowego (dalej „KNF”) może cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów, oraz określi warunki wygaśnięcia i cofnięcia tego zezwolenia,

- wprowadzi obowiązek wyznaczenia przez nabywcę kredytu podmiotu obsługującego kredyty, a także określi niezbędne elementy do zawarcia umowy między podmiotem obsługującym kredyt a nabywcą kredytu; ponadto przewiduje się możliwość dalszego powierzenia wykonywania czynności przez podmiot obsługujący kredyty dostawcy usług obsługi kredytów,
- wprowadzi rejestr podmiotów obsługujących kredyty, który będzie prowadzony przez KNF, aby zapewnić przejrzystość w zakresie liczby posiadających zezwolenie podmiotów obsługujących kredyty; ponadto wprowadzi się wymóg sprawozdawczości w zakresie obsługi kredytów wobec KNF,
- ustanowi nadzór nad działalnością podmiotów obsługujących kredyty, dostawców usług obsługi kredytów oraz nabywców kredytów lub przedstawicieli przez KNF,
- określi zasady finansowania kosztów nadzoru przez podmioty obsługujące kredyty, które uzyskały zezwolenie, nabywców kredytów oraz przedstawicieli,
- wprowadzi przepisy karne penalizujące m.in. prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytu bez zezwolenia,
- wprowadzi możliwość prowadzenia działalności transgranicznej przez podmiot, który uzyskał zezwolenie,
- wskaże obowiązek wyznaczenia przedstawiciela w przypadku nabywcy kredytu nieposiadającego miejsca zamieszkania (siedziby) na terytorium państwa członkowskiego,
- wprowadzi obowiązek udostępniania przez kredytodawcę informacji, które pozwolą potencjalnemu nabywcy kredytu ocenić możliwości odzyskania wartości takiej umowy,
- w celu należytej ochrony praw kredytobiorcy ustanowi wymóg opracowania wewnętrznych procedur i polityki w zakresie obsługi kredytów przez podmiot obsługujący kredyty, w tym procedur dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, jak również procedury dotyczącej relacji z kredytobiorcą.

Ponadto ustawa przewiduje wprowadzenie zmian w przepisach ustawy o BFG, wynikających z konieczności dostosowania do treści rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2036 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do traktowania ostrożnościowego instytucji globalnych o znaczeniu systemowym, które realizują strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych oraz w odniesieniu do metod pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (dalej „rozporządzenie 2022/2036”) i przewidzianych nim zmian do dyrektywy 2014/59/UE, uzupełniających przepisy tej ustawy związane z wyznaczaniem minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (tzw. wymogu MREL) w kontekście strategii przymusowej restrukturyzacji wielu punktów kontaktowych (tj. w której przeprowadzana jest przymusowa restrukturyzacja więcej niż jednego podmiotu powiązanego) realizowanej przez globalne instytucje o znaczeniu systemowym (tzw. G-SII), w taki sposób, aby w stosownych obliczeniach dotyczących wymogu MREL uwzględniano wszystkie podmioty z państw trzecich będące częścią G-SII, które byłyby podmiotami przymusowej restrukturyzacji, gdyby miały siedzibę w Unii Europejskiej. Wprowadzane zmiany zapewniają zgodność z globalnym standardem TLAC opublikowanym przez Radę Stabilności Finansowej (FSB) oraz spójność z odpowiednimi przepisami rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Termin transpozycji zmienianych rozporządzeniem (UE) 2022/2036 przepisów dyrektywy 2014/59/UE upłynął z dniem 15 listopada 2023 r.

Dodatkowo, z uwagi dotychczasowy brak wyłączenia stosowania ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego, w ramach czynności podejmowanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny (BFG) w toku przymusowej restrukturyzacji pojawiały się wątpliwości interpretacyjne w przedmiocie stosowania przepisów tej ustawy (zwłaszcza uprawnień Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa) wobec specyfiki procesów przymusowej restrukturyzacji, co wpływało na sprawność tych procesów. W celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości w przyszłości, w ustawie o BFG wprowadza się więc wprost wyłączenie wskazujące, że przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego nie stosuje się do działań podejmowanych przez BFG w toku przymusowej restrukturyzacji. Zapewnia to spójność z celami dyrektywy 2014/59/UE, zwłaszcza w zakresie zapewnienia szczególnych uprawnień organowi przymusowej restrukturyzacji.

Dodatkowo projekt swoim zakresem obejmuje zmiany w:

- ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, przez poszerzenie katalogu przypadków, których nie dotyczy obowiązek zachowania tajemnicy bankowej, oraz nałożenie na bank obowiązku przekazywania KNF informacji dotyczącej charakterystyki portfeli wierzytelności sprzedanych innym podmiotom, w szczególności nabywcom kredytów,
- ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, które uzasadnione są potrzebą wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych w zakresie stanu prawnego akcji alternatywnych spółek inwestycyjnych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzonych do alternatywnego obrotu. Proponowane zmiany nie obniżą poziomu ochrony inwestorów z uwagi na inne, szeroko określone obowiązki wynikające z publicznego oferowania akcji przez emitentów będących ASI,

- ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych. Wprowadzona zmiana przewiduje umożliwienie zastosowania podziału spółki przez wyodrębnienie w procesach reorganizacyjnych dotyczących spółek publicznych w ramach ich grup kapitałowych — bez konieczności wycofania akcji tych spółek z obrotu na rynku regulowanym oraz z wykorzystaniem sukcesji uniwersalnej,
- ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, które mają na celu m.in. wymianę dokumentów i informacji, w tym chronionych ustawowo, z Ministrem Sprawiedliwości i Prokuratorem Generalnym (art. 17ca ust. 1, 2 i 2b). Dodatkowo projektowaną ustawą dokonuje się zmiany w art. 6 ust. 2 pkt 1, polegającej na uzupełnieniu katalogu ustaw określających przestępstwa, w sprawach w których Przewodniczącemu KNF, na jego wniosek, przysługują uprawnienia pokrzywdzonego w postępowaniu karnym. Jednocześnie dokonuje się zmiany katalogu przestępstw, w przypadku których KNF podaje do publicznej wiadomości informację o złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu ich popełnienia. W art. 16 dodaje się ust. 1a, który ma usunąć wątpliwości co do możliwości uprawnionego przekazywania kontrahentom Urzędu KNF informacji chronionych ustawowo, co w wielu przypadkach stanowi warunek zrealizowania umowy. Dodanie w art. 16 ust. 6 i 7 ma na celu stworzenie podstawy prawnej dla KNF, aby w uzasadnionych przypadkach była ona uprawniona zdecydować, podejmując w tym celu odrębną uchwałę, o podaniu do publicznej wiadomości określonych informacji, jeżeli ich upublicznienie mogłoby przyczynić się do pełniejszego zrealizowania ustawowych celów nadzoru nad rynkiem finansowym, a jednocześnie nie narażałoby rynku na istotne zagrożenie ani nie powodowało poniesienia przez osoby (podmioty), których informacje te dotyczą, niewspółmiernej szkody,
- ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Wprowadzona zmiana przewiduje, że nabywca wierzytelności kredytowych nie może być powiązany kapitałowo lub organizacyjnie z kasą sprzedającą wierzytelności, a przedmiotem jego działalności może być wyłącznie nabywanie wierzytelności, a także wykonywanie czynności z tym związanych. Rozszerzono katalog przedmiotowy lokat współkształtujących rezerwę płynną. Wskazany katalog został rozszerzony o papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski. Jednocześnie zaproponowano regulację kreującą mechanizm zobowiązujący spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe do przekazania Kasie Krajowej, na jej żądanie, środków pochodzących ze wzmiankowanych kategorii papierów wartościowych w ramach wymogu utrzymywania 10% rezerwy płynnej. Intencją proponowanej zmiany przepisu jest ograniczanie powstania ryzyka niedoboru płynnych środków, z których Kasa Krajowa realizuje funkcje pomocowe,
- ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1497), przez rozwiązania, które mają zapewnić konsumentom możliwość restrukturyzacji zadłużenia, w przypadku gdy konsument nie jest w stanie spłacać zobowiązań. Przewiduje się również, że kredytodawca powinien umożliwić restrukturyzację zadłużenia. Restrukturyzacja będzie dokonywana przez: zaoferowanie konsumentowi możliwości m.in. wydłużenia okresu obowiązywania umowy o kredyt, zaoferowania zawieszenia spłaty kredytu czy częściowego umorzenia i konsolidacji zadłużenia,
- ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1104), które mają charakter uzupełniający przepisy tej ustawy. Projekt rozszerza katalog podmiotów rynku finansowego o podmioty obsługujące kredyty, nabywców kredytów oraz przedstawiciela, a także dostawców usług obsługi kredytów. Projekt poszerza zakres art. 2 pkt 1 w zakresie klienta podmiotu rynku finansowego o nowe podmioty, tj. o kredytobiorcę będącego osobą fizyczną i zobowiązanego do spłaty wierzytelności przysługującej nabywcy kredytu, lub w przypadku gdy określony nabywca wyznaczył przedstawiciela, o którym mowa w art. 24 ustawy o obsługujących kredyty lub którego zobowiązanie kredytowe jest obsługiwane przez podmiot obsługujący kredyty, lub którego zobowiązanie kredytowe jest obsługiwane przez dostawcę usług obsługi kredytów. Ponadto projekt zakłada wprowadzenie odpowiednich regulacji w zakresie opłat od podmiotów obsługujących kredyty na finansowanie kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura,
- ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 559). Projektowane zmiany stanowią częściową implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1619 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do uprawnień nadzorczych, sankcji, oddziałów z państw trzecich i ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego (Dz. Urz. UE L 2024/1619 z 19.06.2024). Celem tej regulacji jest uzupełnienie i doprecyzowanie istniejących wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych, a także wzmocnienie bezpieczeństwa i stabilności systemu finansowego oraz zapewnienie stałego finansowania gospodarki w kontekście jej odbudowy po kryzysie związanym z pandemią COVID-19,
- ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym przez zmiany, które służą stosowaniu rozporządzenia 2022/2036 przez dostosowanie przepisów krajowych do wprowadzanych tym rozporządzeniem zmian w dyrektywie BRRD,
- ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2022 r. poz. 2245, z późn. zm.), w wyniku których kredytodawca zostanie zobowiązany do przekazywania konsumentowi informacji, na trwałym nośniku, dotyczących zmiany postanowień umowy o kredyt hipoteczny. Przepis określa szczegółowy katalog informacji, które będą przekazywane konsumentowi,

- ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Wprowadzona zmiana związana jest z realizacją przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zadań, wynikających z ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 2017 r. poz. 2278). Jednym z tych zadań jest badanie spełniania przez cudzoziemców przesłanek do udzielenia zezwolenia na nabycie nieruchomości położonych na terytorium Polski oraz udziałów lub akcji w spółkach, będących właścicielami lub użytkownikami wieczystymi nieruchomości położonych w Polsce,
- w ustawie z dnia 12 kwietnia 2018 r. o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 580), która rozszerza katalog podmiotów sektora finansowego o podmioty obsługujące kredyty,
- w ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych polegającą na włączeniu legitymacji służbowych pracowników UKNF do katalogu dokumentów publicznych kategorii pierwszej. Uzasadnieniem dla wprowadzenia powyższej zmiany jest zapewnienie dla legitymacji pracowników UKNF prawnych wymogów wytwarzania w sposób uwzględniający szczególne zasady bezpieczeństwa, jakie ustawa o dokumentach publicznych przewiduje dla dokumentów mających znaczenie z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa,
- ustawie z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku polegającą na zmianie terminu wejścia w życie przepisu w zakresie wydawania legitymacji służbowych pracownikom UKNF.

W ramach zmian w zakresie skuteczności nadania pisma za pomocą operatora pocztowego innego niż operator wyznaczony, wynikających z wyroku TSUE z dnia 27 marca 2019 r. (C-545/17) w projekcie przewiduje się zmiany:

- ustawy z dnia 9 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,
- ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych,
- ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami,
- ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
- ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym,
- ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,
- ustawy z dnia 23 października 2014 r. o odwróconym kredycie hipotecznym,
- ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Implementacja Dyrektywy 2021/2167 do polskiego porządku prawnego może stanowić impuls dla rozwoju tej części sektora finansowego, wzmocni ochronę banków przed ujętymi w bilansach banków kredytami zagrożonymi, ujednolici działania branży, zwiększy jej konkurencyjność, polepszy współpracę między wierzycielem a nabywcą kredytu z korzyścią dla osób zadłużonych, a wyznaczone dyrektywą 2021/2167 warunki prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana ustawa ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej, co nastąpi na tożsamych zasadach w państwach członkowskich Unii Europejskiej, zwanej dalej „Unią”.

Komisja Europejska, dostrzegając problem dużych wolumenów kredytów zagrożonych w bankach, zaproponowała dyrektywę 2021/2167, mającą na celu ustabilizowanie sytuacji i zapobieganie nadmiernej akumulacji nieterminowych kredytów w przyszłości. Komisja Europejska zwróciła uwagę, że problem kredytów zagrożonych „ze względu na wzajemne powiązania między systemami bankowymi i finansowymi w całej Unii, (...) stwarza znaczący potencjał skutków ubocznych dla państw członkowskich i Unii jako całości zarówno pod względem wzrostu gospodarczego, jak i stabilności finansowej”. Dlatego też rekomendowanym działaniem jest współpraca banków z branżą zarządzania wierzytelnościami. Istotność poziomu kredytów zagrożonych dla gospodarki potwierdza analiza sytuacji na poszczególnych rynkach Unii. Obniżenie przez europejskie banki odsetka kredytów nieregularnych przekłada się na możliwość wyższego poziomu wzrostu gospodarczego.

Dane Europejskiego Banku Centralnego (EBC) wskazują, że w latach 2014–2019 poszczególne sektory bankowe obniżyły poziom NPL średnio o 6,4 pkt. proc. Największą poprawę jakości portfela kredytowego odnotowały: Cypr (-20,5 pkt. proc.), Słowenia (-19,4 pkt. proc.), Rumunia (-16,4 pkt. proc.) i Węgry (-15,2 pkt. proc.). Jednocześnie są to kraje, które w analizowanym okresie odnotowały średnie tempo PKB na poziomie wyższym od średniej unijnej. W tym kontekście szczególnie warto podkreślić przykład Cypru, który jeszcze w 2014 r. notował drugi najwyższy poziom NPL wśród krajów UE (38,6%) i jednocześnie najniższy poziom wzrostu gospodarczego (-1,8%). W opinii EBC rozporządzenie nr 2022/2036 zapewnia większą zgodność przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wymogów kapitałowych” lub „rozporządzeniem CRR”) i przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (zwanego dalej „dyrektywą BRRD”) po wejściu w życie zmienionych ram dotyczących całkowitej zdolności do pokrycia strat (TLAC) oraz minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL). EBC popiera ponadto przedmiotowe rozporządzenie z uwagi na fakt, że zapewnia ono większą zgodność między traktowaniem regulacyjnym globalnych instytucji o znaczeniu systemowym stosujących strategię

restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielokrotnego punktu kontaktowego, w tym grup posiadających jednostki zależne zarejestrowane w państwach trzecich, a podejściem określonym w standardzie TLAC.

W opinii Komisji Europejskiej rozporządzeniu nr 2022/2036 nie towarzyszy osobna ocena skutków, ponieważ nie ma ono wpływu na podstawowe aspekty rozporządzenia CRR, lecz służy przede wszystkim doprecyzowaniu stosunku prawnego między dwoma obowiązującymi instrumentami prawa UE, a mianowicie rozporządzeniem CRR i dyrektywą BRRD, przez uwzględnienie bezpośrednio w rozporządzeniu CRR specjalnego traktowania pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL. Takie doprecyzowania gwarantuje, że te dwie wysoce powiązane ze sobą ramy pozostaną w znacznym stopniu do siebie dostosowane. To z kolei umożliwi instytucjom dalsze obliczanie, zgłaszanie i ujawnianie jednego zestawienia łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz miary ekspozycji całkowitej zarówno do celów rozporządzenia CRR, jak i dyrektywy BRRD, co pozwoliłoby uniknąć nadmiernego zwiększenia złożoności.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Banki w formie spółek akcyjnych	30	Rejestr podmiotów sektora bankowego KNF (stan na 09.09.2023 r.)	Możliwość zmniejszenia wolumenów kredytów zagrożonych. Umocnienie ostrożnościowych ram regulacyjnych przy jednoczesnym uproszczeniu złożoności środowiska regulacyjnego w tym zakresie
Banki spółdzielcze	491	Dane miesięczne sektora bankowego – według stanu na koniec czerwca 2024 r. KNF	Możliwość zmniejszenia wolumenów kredytów zagrożonych.
KNF	1	ustawa z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym	Rozszerzenie nadzoru nad wykonywaniem działalności w zakresie obsługi kredytów. Prowadzenie rejestru podmiotów obsługujących kredyty oraz wydawanie zezwoleń na działalność w zakresie obsługi kredytów.
Rzecznik Finansowy	1	ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej	Objęcie podmiotów obsługujących kredyty, nabywców kredytów oraz dostawców usług obsługi kredytów przepisami ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i Funduszu Edukacji Finansowej.
Sądy	377, w tym: 319 sądów rejonowych, 47 sądów okręgowych, 11 sądów apelacyjnych (stan na 22.12.2023 r.)	rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych oraz zakresu rozpoznawanych przez nie spraw (Dz. U. z 2023 r. poz. 2462, z późn. zm.) Dane GUS – Lista sądów powszechnych	Projektowana ustawa nie wprowadza nowych podmiotów, a jedynie reguluje ich działalność, co może wiązać się m.in. z wydawaniem przez sąd zaświadczeń o niekaralności członków zarządu przy udzielaniu zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytu, a także przy rejestracji spółek (akcyjnej

			i z ograniczoną odpowiedzialnością) czy przy przekształcaniu ich formy prawnej.
Podmioty obsługujące kredyty	brak danych	-	Wprowadzenie regulacji dotyczących zasad prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów.
Nabywcy kredytów	92 (dot. sektora przedsiębiorstw windykacyjnych)	GUS – liczba przedsiębiorstw windykacyjnych objętych badaniem „Działalność przedsiębiorstw windykacyjnych w 2022 roku”. Wśród podmiotów objętych badaniem były 23 spółki akcyjne, 49 spółek z ograniczoną odpowiedzialnością oraz 20 podmiotów o innych formach prawnych. Badanie dotyczyło wartości wszystkich obsługiwanych wierzytelności konsumenckich i korporacyjnych (bez funduszy inwestycyjnych zewnętrznych).	Wprowadzenie regulacji dotyczących zasad prowadzenia działalności w zakresie nabywania kredytów.
Konsumenci	-	-	Niniejsze regulacje podwyższą poziom ochrony konsumentów i zapewnią przejrzyste zasady obsługi ich kredytów.
Alternatywne spółki inwestycyjne notowane na giełdzie	9	Strona internetowa GPW (https://www.gpw.pl/) Strona internetowa NewConnect (https://newconnect.pl/)	Brak dalszych przesłanek do zawieszenia notowania akcji tych spółek na GPW oraz NewConnect.
Bankowy Fundusz Gwarancyjny	1	ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji	Uproszczenie procedur restrukturyzacyjnych, w sytuacji gdy w bilansie banków znajdują się nieruchomości rolne.
Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa	1	Opracowanie UKNF „Informacja o sytuacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych w IV kwartale 2023 roku”	Niniejsze regulacje ograniczają możliwość zbywania wierzytelności kredytowych kas do podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie z kasą sprzedającą wierzytelności lub Kasą Krajową.
Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe	18	Opracowanie UKNF „Informacja o sytuacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych w IV kwartale 2023 roku”	Niniejsze regulacje ograniczają możliwość zbywania wierzytelności kredytowych kas do podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie z kasą sprzedającą wierzytelności lub Kasą Krajową.
Spółki publiczne	Główny Rynek GPW: 409 spółek – stan na 18 czerwca 2024 r.	https://www.gpw.pl/statystyki-gpw	Konieczność dostosowania się do nowych regulacji wynikających z projektu.

	NewConnect: 357 spółek – stan na 18 czerwca 2024 r.	https://newconnect.pl/statystyki-okresowe	
KNF	1	https://www.knf.gov.pl	Konieczność dostosowania się do nowych regulacji wynikających z projektu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został w dniu 23 czerwca 2023 r. skierowany do uzgodnień międzyresortowych, opiniowania i konsultacji publicznych (poprzedni nr z wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów: UC145). Został skonsultowany z reprezentatywnymi organizacjami zrzeszającymi przedsiębiorców oraz organizacjami konsumenckimi. W konsultacjach zostały uwzględnione organizacje branżowe właściwe w zakresie funkcjonowania rynku finansowego. Projekt został przekazany do następujących podmiotów i organizacji: Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prokuratura Generalna RP, Rzecznik Finansowy, KNF, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Business Centre Club, Konfederacja „Lewiatan”, Związek Przedsiębiorców i Pracodawców, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Federacja Przedsiębiorców Polskich, Związek Rzemiosła Polskiego, Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw, Krajowa Izba Gospodarcza, Federacja Konsumentów, Przewodniczący Krajowej Rady Rzeczników Konsumentów, Stowarzyszenie Konsumentów Polskich, Stowarzyszenie Rzeczników Konsumentów, Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Polski Związek Instytucji Pożyczkowych, Stowarzyszenie Rynków Finansowych ACI Polska, Stowarzyszenie CFA Society Poland, Polskie Stowarzyszenie Inwestorów Kapitałowych, Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych, Związek Maklerów i Doradców, Fundusz Rozwoju S.A., Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Polska Izba Ubezpieczeń, Związek Banków Polskich, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych, Polska Izba Biegłych Rewidentów, Rada Banków Depozytariuszy, Krajowa Izba Rozliczeniowa, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Izba Domów Maklerskich, Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami, Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych, BondSpot S.A., Stowarzyszenie Compliance Polska, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Narodowy Bank Polski, Polska Agencja Nadzoru Audytowego, Urząd Zamówień Publicznych, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, Urząd Ochrony Danych Osobowych.

Uwagi uwzględnione zostały odzwierciedlone odpowiednio w projekcie lub uzasadnieniu. Omówienie uwag zgłoszonych w ramach opiniowania oraz konsultacji publicznych znajduje się w raporcie z konsultacji, który został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

Ponadto projekt stanowił przedmiot konferencji uzgodnieniowej, która odbyła się 25 września 2023 r. Projekt został udostępniony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt w dniach 24 i 29 maja 2024 r., zgodnie z pismem Przewodniczącego SKRM, został skierowany do ponownych uzgodnień międzyresortowych, opiniowania i konsultacji publicznych. Został skonsultowany z reprezentatywnymi organizacjami zrzeszającymi przedsiębiorców oraz organizacjami konsumenckimi. W konsultacjach zostały uwzględnione organizacje branżowe właściwe w zakresie funkcjonowania rynku finansowego. Projekt został przekazany do następujących podmiotów i organizacji: Narodowego Banku Polskiego, UKNF, Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego, Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Urzędu Zamówień Publicznych, Rzecznika Finansowego, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Polskiego Funduszu Rozwoju S.A., Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Polskiej Izby Ubezpieczeń, Związku Banków Polskich, Krajowego Związku Banków Spółdzielczych; Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Rady Banków Depozytariuszy, Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Izby Domów Maklerskich, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, BondSpot S.A., Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych, Polskiego Stowarzyszenia Inwestorów Kapitałowych, Fundacji Małych i Średnich Przedsiębiorstw, Polskiego Związku Instytucji Pożyczkowych, Związku Przedsiębiorstw Finansowych. Termin na zgłaszanie uwag został wyznaczony do dnia 6 czerwca 2024 r.

Uwagi uwzględnione zostały odzwierciedlone odpowiednio w projekcie lub uzasadnieniu. Omówienie uwag zgłoszonych w ramach opiniowania oraz konsultacji publicznych znajduje się w raporcie z konsultacji, który został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt zakłada prowadzenie rejestru podmiotów obsługujących kredyty oraz wydawanie zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów przez KNF. Koszty te będą neutralne dla budżetu państwa, ponieważ projekt będzie przewidywał opłaty za wydawanie tego zezwolenia. Podmioty obsługujące kredyty będą obowiązane do wnoszenia rocznych wpłat na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie nie wyższej niż 0,5% sumy przychodów uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów za okres kolejnych dwunastu miesięcy kalendarzowych od momentu, w którym powstało zobowiązanie, i nie mniejszej niż 4000 zł, przeliczonej przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku poprzedzającego rok kalendarzowy, w którym powstało zobowiązanie. Projekt ustawy przyczyni się do uporządkowania stosunków prawnych oraz praw i obowiązków stron, co powinno ograniczyć liczbę sporów, a co za tym idzie projekt ustawy nie wpłynie na etatyzację w sądach powszechnych. Ustawa będzie miała nieznaczny wpływ na zwiększenie liczby spraw rozpatrywanych przez sądy powszechne w związku z potencjalnymi sporami prawnymi między kredytobiorcami a nabywcami kredytów. Projekt ustawy nie przewiduje dodatkowych obciążeń finansowych Rzecznika Finansowego. Wynika to z faktu, że nie jest spodziewane znaczące zwiększenie liczby skarg kredytobiorców.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wprowadzane rozwiązania mogą pozytywnie wpłynąć na postrzeganie polskiego systemu finansowego, w szczególności sektora bankowego, oraz na rozwój wtórnych rynków kredytów zagrożonych. W zakresie sektora tych przedsiębiorstw (w grupie 87 badanych przez GUS przedsiębiorstw windykacyjnych były 23 spółki akcyjne, 46 spółek z ograniczoną odpowiedzialnością oraz 18 podmiotów o innych formach prawnych), działalność w zakresie obsługi kredytów będzie wiązała się z koniecznością dostosowania się do wymogów projektowanej ustawy, np. w zakresie wymogów dotyczących uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot obsługujący kredyty.										
		Jednocześnie podmiot obsługujący kredyty powinien działać w formie spółki kapitałowej (spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością).										

		która w ramach wykonywanej przez siebie działalności m.in. zarządza prawami i obowiązkami związanymi z prawami kredytodawcy wynikającymi z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub z samej nieobsługiwanej umowy o kredyt.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Jak wyżej.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie ustawy nie wpłynie na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie obsługi kredytów ponosić będą koszty związane z utrzymywaniem przez KNF rejestru instytucji, bezpośrednio na rachunek urzędu obsługującego KNF. Zgodnie z projektowanymi przepisami, udzielenie zezwolenia na rozpoczęcie działalności w zakresie obsługi kredytów podlega opłacie w wysokości 18 000 zł. Dodatkowo podmioty obsługujące kredyty będą obowiązane do wnoszenia rocznych wpłat na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie nie wyższej niż 0,5% sumy przychodów uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów za okres kolejnych dwunastu miesięcy kalendarzowych od momentu, w którym powstało zobowiązanie, i nie mniejszej niż 4000 zł, przeliczonej przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku poprzedzającego rok kalendarzowy, w którym powstało zobowiązanie.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: (komentarz)	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Projekt będzie wymagał od instytucji kredytowych przekazywania nabywcom kredytów szczegółowych informacji, pozwalających na oszacowanie wartości praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt. Kredytodawca, w terminie do 31 lipca oraz do 31 stycznia, będzie przekazywał KNF informacje dotyczące transakcji przeniesienia nieobsługiwanych umów o kredyt, zawierające m.in. łączną wartość należności z tytułu przeniesionych praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt wraz z liczbą przeniesionych umów, w podziale na należność główną i odsetki.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie ustawy nie wpłynie na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ sądy powszechne	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Ustawa będzie miała nieznaczny wpływ na zwiększenie liczby spraw rozpatrywanych przez sądy powszechne w związku z potencjalnymi sporami prawnymi między kredytobiorcami a nabywcami kredytów. Należy zauważyć jednak, że sama działalność regulowana projektowaną ustawą nie jest nowym rodzajem działalności, a obecny stan prawny (tj. brak regulacji prawnych odnoszących się <i>stricte</i> do nabywania wierzytelności) w ocenie projektodawcy powoduje większe ryzyko powstawania sporów związanych z tymi usługami. Wejście w życie dyrektywy 2021/2167 i projektowanej ustawy przyczyni się do uporządkowania stosunków prawnych oraz praw i obowiązków stron, co powinno ograniczyć liczbę sporów, a co za tym idzie projekt ustawy nie	

	wpływie na etatyzację w sądach powszechnych. Ustawa może skutkować potencjalnie nieznacznym wpływem na zwiększenie liczby spraw rozpatrywanych przez sądy rejestrowe w związku z koniecznością rejestracji nowych podmiotów – spółek kapitałowych, które zamierzają prowadzić działalność w zakresie obsługi kredytów.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Planowane wykonanie przepisów ustawy nastąpi po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:	
1) art. 65, art. 67 i art. 77, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia; 2) art. 72, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.; 3) art. 71, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2025 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Zgodnie z art. 30 dyrektywy 2021/2167 do dnia 29 grudnia 2026 r. Komisja dokona oceny niniejszej dyrektywy oraz przedstawi sprawozdanie na temat głównych jej ustaleń Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu. Ponadto ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana przez KNF w ramach prowadzonych działań nadzorczych.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (UC5)

1) Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Stosownie do postanowień uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 poz. 348) projektu ustawy projektu ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów 23 czerwca 2023 r. został przekazany do konsultacji publicznych oraz opiniowania Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prokuraturii Generalnej RP, Rzecznikowi Finansowemu, Komisji Nadzoru Finansowego, Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, Business Center Club, Konfederacji „Lewiatan”, Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców, Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej, Federacji Przedsiębiorców Polskich, Związkowi Rzemiosła Polskiego, Fundacji Małych i Średnich Przedsiębiorstw, Krajowej Izbie Gospodarczej, Federacji Konsumentów, Przewodniczącemu Krajowej Rady Rzeczników Konsumentów, Stowarzyszeniu Konsumentów Polskich, Stowarzyszeniu Rzeczników Konsumentów, Związkowi Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Polskiemu Związkowi Instytucji Pożyczkowych, Stowarzyszeniu Rynków Finansowych ACI Polska, Stowarzyszeniu CFA Society Poland, Polskiemu Stowarzyszeniu Inwestorów Kapitałowych, Stowarzyszeniu Inwestorów Indywidualnych, Związkowi Maklerów i Doradców, Polskiemu Funduszowi Rozwoju S.A., Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Polskiej Izbie Ubezpieczeń, Związkowi Banków Polskich, Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych, Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej, Izbie Gospodarczej Towarzystw Emerytalnych, Polskiej Izbie Biegłych Rewidentów, Radzie Banków Depozytariuszy, Krajowej Izbie Rozliczeniowej, Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A., Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Izbie Domów Maklerskich, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami; Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych, BondSpot S.A., Stowarzyszeniu Compliance Polska, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Narodowemu Banku Polskiemu, Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego, Urzędowi Zamówień Publicznych, Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Urzędowi Ochrony Danych Osobowych. Termin na zgłaszanie uwag został wyznaczony do dnia 24 lipca 2023 r.

Podczas konsultacji publicznych i opiniowania uwagi do projektu zgłosili: Komisja Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Urząd Ochrony Danych Osobowych, Związek Banków Polskich, Konfederacja Lewiatan, Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, Narodowy Bank Polski, Polski Związek Instytucji Pożyczkowych, Polski Związek Zarządzania Wierzytelnościami, Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów. Zgodnie natomiast z art. 5 tej ustawy oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. 2022 poz. 348) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie

podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji – numer z wykazu UC145. Uwagi do projektu w tym trybie zgłosił Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Poniżej zostały przedstawione uwagi zgłoszone w trakcie konsultacji publicznych oraz opiniowania, wraz z rozstrzygnięciem projektodawcy.

Uwagi ogólne				
Lp.	Jednostka redakcyjna/część projektu założeń projektu ustawy	Podmiot który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	Uwaga ogólna	RF	Rzecznik Finansowy z satysfakcją przyjmuje działania zmierzające do wdrożenia w polskim porządku prawnym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1, dalej: Dyrektywa 2021/2167). Z punktu widzenia gwarancji praw konsumentów, istotne znaczenie ma rozszerzenie zakresu stosowania przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 187, z późn. zm., dalej: ustawa o Rzeczniku Finansowym). W założeniu Rzecznik Finansowy będzie mógł podejmować działania także wobec nabywców kredytu, podmiotów obsługujących kredyty i dostawców usług obsługi kredytów. Takie rozwiązanie z pewnością przyczyni się do ochrony praw tych kredytobiorców, którzy w związku z dokonaną przez instytucję kredytową cesją wierzytelności są zobowiązani do spełnienia świadczenia wobec innego podmiotu niż pierwotny kredytodawca. Wątpliwości wzbudza natomiast niekompletność zmian wprowadzonych w ustawie o Rzeczniku Finansowym, która może spowodować, iż niemożliwa stanie się realizacja	Uwaga częściowo uwzględniona

			celu ustawodawcy, jakim jest wprowadzenie skutecznego mechanizmu reagowania na skargi i reklamacje kredytobiorców (pkt A opinii). Zastrzeżenia Rzecznika Finansowego dotyczą również siatki pojęciowej przyjętej w ustawie, co ma istotny wpływ na zakres stosowania projektowanego aktu prawnego (pkt B opinii). Ponadto, Rzecznik Finansowy pragnie przedstawić uwagi szczegółowe dotyczące niektórych projektowanych przepisów oraz dołączonego uzasadnienia (punkt C opinii). W tym kontekście Rzecznik Finansowy zwraca uwagę nie tylko na sam projekt ustawy, ale także na załączoną tabelę zgodności, gdzie niektóre przepisy projektowanej ustawy zostały przywołane w innym brzmieniu niż w samym projekcie ustawy (dotyczy to np. art. 33 ust. 2 projektowanej ustawy czy numeracji niektórych przepisów).	
2.	Uwaga ogólna	RF	W projektowanym rozdziale 10 ustawy przewidziano przepisy mające na celu zabezpieczenie tajemnicy zawodowej. W art. 44 - 52 określono obowiązki podmiotów zajmujących się obsługą kredytów związane z zapewnieniem tajemnicy zawodowej oraz przesłanki dopuszczalności przekazywania informacji objętych tą tajemnicą. Jednocześnie we wskazanym rozdziale brakuje uregulowań, które explicite odnosiłyby się do obowiązków innej kategorii podmiotów, jakimi są nabywcy kredytów. W posiadaniu tych podmiotów również znajdują się dane wrażliwe dotyczące kredytobiorców, które powinny podlegać ochronie przez ujawnieniem. W związku z powyższym należy postulować rozszerzenie zakresu podmiotowego regulacji dotyczących ochrony tajemnicy zawodowej, tak by odnosiły się one także do „nabywców kredytów”, a nie wyłącznie do podmiotów obsługujących kredyty.	Uwaga uwzględniona
3.	Uwaga ogólna	NBP	Projekt ustawy, podobnie jak Dyrektywa 2021/2167 , znajdzie zastosowanie do nabywców kredytów i podmiotów obsługujących kredyty, które pierwotnie zostały udzielone przez instytucje kredytowe lub ich jednostki zależne. Projektem ustawy objęte są zatem kredyty udzielone przez banki krajowe, instytucje kredytowe oraz oddziały instytucji kredytowych. Zgodnie z motywem 17 Dyrektywy 2021/2167 państwa członkowskie mogą regulować działalność w zakresie obsługi kredytów nieobjętych niniejszą dyrektywą, taką jak usługi oferowane w przypadku umów sporządzonych przez instytucje niekredytowe. W Polsce produkty zbliżone do kredytów oferują firmy pożyczkowe. Rejestr tych firm prowadzi Komisja Nadzoru Finansowego. Działalność firm pożyczkowych jest istotna na rynku usług finansowych – zgodnie z danymi GUS, w 2021 r. firmy pożyczkowe udzieliły 3,1 mln pożyczek o łącznej wartości 12,3 mld złotych. Sugerujemy rozważenie skorzystania z delegacji zawartej w motywie 17 i objęcie projektem ustawy również pożyczek udzielanych przez firmy pożyczkowe.	Uwaga nieuwzględniona Instytucje pożyczkowe są wyłączone ze stosowania ustawy – art. 2 pkt 1 lit. h.

4.	Uwaga ogólna	UODO	Przeprowadzona analiza projektu [ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (UC145)] pod kątem zgodności zamieszczonych w nim uregulowań z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, str. 1, z późn. zm.), powoływanego dalej z zastosowaniem skrótu „RODO”, prowadzi do wniosku, że budzą wątpliwości organu właściwego w sprawie ochrony danych osobowych – art. 26 ust. 3 pkt 1 i art. 28 ust. 1 projektu. Wzgląd na zasadę minimalizacji danych (art. 5 ust. 1 lit. c RODO1)) przemawia – zdaniem organu nadzorczego – za wskazaniem w komentowanych przepisach projektu zakresu danych: nabywcy kredytu2), członków zarządu nabywcy kredytu, osób posiadających znaczny pakiet akcji nabywcy kredytu w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013, str. 1, z późn. zm.) podlegających przekazaniu Komisji Nadzoru Finansowego w ramach „informacji dotyczących transakcji przeniesienia praw kredytodawcy” sporządzanych przez kredytodawcę (art. 26 ust. 3 pkt 1 projektu) albo nabywcę kredytu bądź jego przedstawiciela prowadzącego działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 28 ust. 1 projektu). W opinii organu właściwego w sprawie ochrony danych osobowych przy określaniu w art. 26 ust. 3 pkt 1 i art. 28 ust. 1 projektu tego zakresu danych mogłoby być wykorzystany art. 5 ust. 4 pkt 4 projektu. W świetle – przytoczonej wyżej – zasady minimalizacji danych oraz zasady przejrzystości (art. 5 ust. 1 lit. a RODO3)) uzasadnionym wydaje się także usunięcie sformułowania „co najmniej” z art. 26 ust. 3 zdanie wstępne projektu i art. 28 ust. 1 projektu, by nie zachodziła wątpliwość co do zamkniętego katalogu danych zamieszczanego w „informacjach dotyczących transakcji przeniesienia praw kredytodawcy”.	Uwaga uwzględniona
5.	Uwaga ogólna	BFG	1. Bankowy Fundusz Gwarancyjny („Fundusz”) nie zgłasza uwag do projektu ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów. 2. Biorąc pod uwagę okoliczność, że za uzasadnione należałoby uznać uwzględnienie w trakcie prac nad projektem ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów projektów przepisów prawa służących implementacji do polskiego porządku prawnego zmian do dyrektywy BRR wprowadzonych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2036 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie	Uwaga uwzględniona

		zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do traktowania ostrożnościowego instytucji globalnych o znaczeniu systemowym, które realizują strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych oraz w odniesieniu do metod pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (Dz. U. UE. L. z 2022 r. Nr 275, str. 1), Fundusz przekazuje poniżej propozycję postulowanych zmian legislacyjnych: „Art. X. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 2253 oraz z 2023 r. poz. 825) wprowadza się następujące zmiany: 1) art. 97 ust. 19 otrzymuje brzmienie: „19. W celu realizacji art. 98 ust. 2d, w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący częścią tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji lub jest podmiotem z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych określają kwotę wymogu, o którym mowa w ust. 18, dla: 1) każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub każdego podmiotu państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim, oraz 2) krajowego podmiotu dominującego, jak gdyby był on jedynym podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.”; 2) art. 98 ust. 2d–2f otrzymują brzmienie: „2d. W przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący częścią tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji lub jest podmiotem z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim, oraz jeżeli jest to uzasadnione i zgodne ze strategią przymusowej restrukturyzacji tej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, Fundusz oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych wydają zgodę na stosowanie art. 72e rozporządzenia nr 575/2013 oraz na zastosowanie korekty służącej zmniejszeniu lub usunięciu różnicy między:	

		1) sumą kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 1, oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. a rozporządzenia nr 575/2013 – dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim, a 2) sumą kwot o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 2, oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. b rozporządzenia nr 575/2013. 2e. Suma kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 1 oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. a rozporządzenia nr 575/2013, określonych dla podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji oraz podmiotów z państw trzecich, które byłyby podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, gdyby miały siedziby w państwach członkowskich, nie może być mniejsza niż suma kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 2 oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. b rozporządzenia nr 575/2013 określonych dla krajowego podmiotu dominującego. 2f. Korektę, o której mowa w ust. 2d, można zastosować w odniesieniu do różnic w obliczeniach łącznych kwot ekspozycji na ryzyko między odpowiednimi państwami członkowskimi lub państwami trzecimi przez dostosowanie poziomu wymogu. Korekty tej nie stosuje się w celu wyeliminowania różnic będących wynikiem ekspozycji między grupami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji.”; 3) w art. 99 ust. 1 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie: „Przepisy art. 97 ust. 16-19 oraz art. 98 ust. 2c i 2d stosuje się odpowiednio.” UZASADNIENIE Propozycje zmian w art. 97 ust. 19, art. 98 ust. 2d-2f oraz art. 99 ust. 1 do ustawy o BFG mają na celu dostosowanie przepisów krajowych do zmian dyrektywy BRR1 wynikających z przepisów rozporządzenia nr 2022/20362, które mają charakter techniczny związany z wyznaczeniem wymogu minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL). Zgodnie z art. 12a rozporządzenia nr 575/2013 globalne instytucje o znaczeniu systemowym (G-SII) posiadające strategię przymusowej restrukturyzacji, w ramach której może zostać przeprowadzona przymusowa restrukturyzacja więcej niż jednego podmiotu powiązanego (tzw. „strategia przymusowej restrukturyzacji wielu punktów kontaktowych”), mają obliczać swój oparty na analizie ryzyka wymóg MREL przy teoretycznym założeniu, że przymusowa restrukturyzacja dotyczyłaby tylko jednego podmiotu powiązanego, a straty i potrzeby w zakresie dokapitalizowania wszelkich jednostek zależnych tej grupy zostałyby przeniesione do podmiotu przymusowej restrukturyzacji (tzw. „strategia przymusowej restrukturyzacji pojedynczego punktu kontaktowego”). Podobny wymóg	

		przewidziano w art. 45d ust. 4 dyrektywy BRR w odniesieniu do dodatkowego wymogu MREL, który może zostać nałożony przez organy ds. przymusowej restrukturyzacji zgodnie z ust. 3 tego artykułu. Zgodnie ze standardem TLAC (wymogiem w zakresie całkowitej zdolności do pokrycia strat, będącego dla instytucji G-SII odpowiednikiem MREL) obliczenia te powinny uwzględniać wszystkie podmioty z państw trzecich będące częścią globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, które byłyby podmiotami przymusowej restrukturyzacji, gdyby miały siedzibę w Unii Europejskiej. Wobec tego zmiana w art. 97 ust. 19 stanowi uwzględnienie zmiany wprowadzanej do art. 45d ust. 4 dyrektywy BRR na mocy art. 2 pkt 1 rozporządzenia nr 2022/2036 (jednocześnie jest też konsekwencją zmiany wprowadzonej do art. 98 ustawy o BFG). Dodatkowo zmiana w art. 97 ust. 19 koryguje oczywisty błąd polegający na użyciu niewłaściwego spójnika pomiędzy pkt 1 i pkt 2 oraz – poprzez wprowadzenie sformułowania „kwota wymogu” – uwzględnia w warstwie leksykalnej fakt, że kwota wyliczana zgodnie z pkt 2 ma charakter teoretyczny i nie przekłada się wprost na nałożenie na podmiot wymogu w kwocie w ten sposób wyliczony. Celem zmiany w art. 98 ust. 2d–2f jest uwzględnienie zmiany wprowadzanej do art. 45h ust. 2 dyrektywy BRR na mocy art. 2 pkt 3 rozporządzenia nr 2022/2036, która doprecyzowuje zakres podmiotowy stosowania przepisu, tj. przewiduje uwzględnienie wszystkich podmiotów z państw trzecich będących częścią G-SII, które byłyby podmiotami przymusowej restrukturyzacji, gdyby miały siedzibę w Unii Europejskiej. Nowe brzmienie w bardziej wyraźny sposób uwzględnia sytuację, w której w strategii przymusowej restrukturyzacji wielu punktów kontaktowych, jednym z podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji jest pierwotny podmiot dominujący będący G-SII. Dotychczasowe brzmienie posługujące się pojęciem „należący do” mogło sugerować, że przepis stosuje się tylko do podmiotów zależnych od G-SII, a nie samego G-SII. Dodatkowo w procesie wyznaczania korekt do MREL dla podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji uwzględniono również ich podmioty zależne z siedzibą w państwie trzecim, co zapewnia zgodność z globalnym standardem TLAC opublikowanym przez Radę Stabilności Finansowej (FSB). Zmiana do art. 99 ust. 1 ma charakter komplementarny a jej celem jest ujęcie przepisów dotyczących wyznaczania w ramach kolegiów przymusowej restrukturyzacji wymogu MREL dla podmiotów będących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji wchodzących w skład tego samego G-SII w zakresie przepisów, które BFG stosuje odpowiednio, w sytuacji gdy nie jest grupowym organem przymusowej restrukturyzacji.	

		3. Jednocześnie Fundusz wskazuje, że celem zapewnienia pełnej harmonizacji prawa polskiego z Dyrektywą BRRD niezbędne staje się także pilne dokonanie zmian w ustawie o BFG (w ramach prac nad projektem ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów) mających na celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych powstałych na tle relacji zachodzącej pomiędzy ustawą o BFG oraz ustawą z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2022 poz. 2569, zwanej dalej: „ustawą o kształtowaniu”) poprzez jednoznaczne doprecyzowanie, że ustawa o kształtowaniu nie znajduje zastosowania podczas przymusowej restrukturyzacji, zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji oraz przewiduje wyłączenie jej stosowania, w przypadku zbycia instytucji pomostowej. Problem ten był już sygnalizowany Ministerstwu Finansów przez Fundusz w korespondencji mailowej z dnia 14 czerwca br., gdy przekazywany został pakiet proponowanych zmian legislacyjnych, które, w opinii Funduszu, są niezbędne dla usprawnienia jego prac. Proponowana zmiana ustawy o BFG, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji powinna mieć następującą treść: „Art. X. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 2253 oraz z 2023 r. poz. 825) wprowadza się następujące zmiany: 1) Po art. 121 dodaje się art.121a w następującym brzmieniu: „Art. 121a Przepisy ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego nie stosuje się do działań podejmowanych przez Fundusz w związku z przygotowaniem, wszczęciem, prowadzeniem i zakończeniem przymusowej restrukturyzacji.” 20 W art. 193 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w następującym brzmieniu: „4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1, stosuje się odpowiednio art. 121a.” UZASADNIENIE Proponowana zmiana została przygotowana z uwzględnieniem specyfiki przymusowej restrukturyzacji, w ramach której działania BFG jako organu przymusowej restrukturyzacji, podejmowane są przy zachowaniu zasad konfidențialności i ze swobodą kształtowania sposobu przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji, co do wykorzystywanego instrumentu przymusowej restrukturyzacji, sposobu, zakresu praw majątkowych i zobowiązań obejmowanych stosowanym instrumentem przymusowej restrukturyzacji, a także przy sprzedaży instytucji pomostowej. Aktualna treść przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego może	

		powodować wątpliwości interpretacyjne z uwagi na fakt, iż regulacje tej ustawy ta nie zawierają wprost wyrażonego wyłączenia w odniesieniu do czynności podejmowanych przez BFG w ramach prowadzenia przymusowej restrukturyzacji. Wątpliwości interpretacyjne dotyczą zwłaszcza potencjalnej konieczności uzyskiwania ewentualnych zgód Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa (dalej: KOWR) w związku z przeniesieniem własności nieruchomości w toku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji lub też następczego informowania o zastosowaniu takiego instrumentu jak i ewentualnej możliwości skorzystania przez KOWR z prawa pierwokupu akcji instytucji pomostowej. Przepisy ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego z uwagi na wskazany w art. 3a ust. 4 tego aktu normatywnego dwumiesięczny termin na skorzystanie przez KOWR z prawa pierwokupu akcji instytucji pomostowej posiadającej ponad 5 ha ziemi rolnej w sposób znaczący utrudniają zbycie akcji tejże instytucji. Wskazać należałoby, że w ustawie o BFG określone zostały w sposób enumeratywny podmioty, których udział został przewidziany w procesie przymusowej restrukturyzacji. Są to: Ministerstwo Finansów, KNF i UOKiK. Trudno wskazać racje, aby do tej grupy podmiotów zaliczać także KOWR, którego zakres działania i kompetencje pozostają bez jakiegokolwiek związku z problematyką rynku finansowego. W konsekwencji zmiana ma na celu doprecyzowanie i jednoznaczne przesądzenie na płaszczyźnie prawnej, że ustawa o kształtowaniu systemu rolnego nie znajduje swego zastosowania w ramach przymusowej restrukturyzacji. Taki wniosek można potencjalnie prezentować dotychczas na gruncie aktualnego stanu prawnego poprzez stosowanie złożonych zabiegów wykładniczych, niemniej kwestia ta wymaga jednoznacznego przesądzenia na gruncie ustawowym, by uniknąć jakichkolwiek wątpliwości prawnych, które utrudniać mogą efektywne prowadzenie przymusowej restrukturyzacji. Proponowane rozwiązanie nie stanowi szczególnego odstępstwa o stosowanej techniki legislacyjnej na gruncie ustawy o BFG. Obecnie obowiązujące przepisy ustawy o BFG przewidują bowiem rozwiązania, na mocy których dochodzi do wyłączenia przepisów powszechnie obowiązujących w toku przymusowej restrukturyzacji, czego egzemplifikacją stanowi m.in. art. 121 i art. 70a ust.2. ustawy o BFG. Zaproponowane regulacje będą zgodne z przepisami Dyrektywy BRRD i służą osiągnięciu jej celów. Zgodnie z art. 63 ust.2 BRRD: Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki celem dopilnowania, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie podlegały jakimkolwiek z następujących wymogów, które miałyby w	

			innym przypadku zastosowanie na mocy prawa krajowego lub umowy lub z innych względów: a) z zastrzeżeniem art. 3 ust. 6 i art. 85 ust. 1 BRRD wymogom uzyskania aprobaty lub zgody jakichkolwiek osób publicznych bądź prywatnych, w tym akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; b) przed wykonaniem uprawnienia wymogom proceduralnym dotyczącym powiadomienia określonych osób, w tym ewentualnym wymogom dotyczącym publikacji wszelkich ogłoszeń lub prospektu emisyjnego, bądź złożenia lub zarejestrowania wszelkich dokumentów u dowolnego innego organu. Państwa członkowskie zapewniają w szczególności, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły wykonywać uprawnienia na mocy niniejszego artykułu niezależnie od jakichkolwiek ograniczeń lub wymogów dotyczących uzyskania zgody w odniesieniu do przeniesienia odnośnych instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które mogą mieć w innym przypadku zastosowanie[...].” Stosowanie ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego w toku przymusowej restrukturyzacji może tymczasem stać w sprzeczności z treścią BRRD”.	
6.	Uwaga ogólna	KZBS	Jednostki zarządzające systemami ochrony podlegają w pełnym zakresie swojej działalności nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na podstawie Ustawy o BS oraz na podstawie ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym. W tych okolicznościach nieuzasadnione jest poddanie jednostek zarządzających systemami ochrony dodatkowemu nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na podstawie Projektu.	Uwaga uwzględniona
7.	Uwaga ogólna	KZBS	Sformułowane w Projekcie definicje odnoszące się do „kredytu” są zbyt ograniczone w korelacji z katalogiem produktów bankowych. Zgodnie bowiem z treścią Projektu przez umowę o kredyt należy rozumieć umowę, o której mowa w art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe. Oznacza to, że ustawa znajduje zastosowanie jedynie do sprzedaży przez banki wyłącznie wierzytelności nieobsługiwanych wynikających z umowy o kredyt, a nie dotyczy już wierzytelności wynikających z innych produktów, jak np. pożyczki, karty kredytowej, czy gwarancji bankowej. Jednocześnie, przyjęta w Projekcie definicja stoi w sprzeczności z definicją zawartą w samej Dyrektywie nr 2021/2167, która stanowi, że „<i>umowa o kredyt oznacza pierwotnie sporządzoną, zmienioną lub zastąpioną umowę, na mocy której instytucja kredytowa udziela kredytu w formie płatności odroczonej, pożyczki lub innej podobnej formie finansowej</i>”.	Uwaga uwzględniona

8.	Uwaga ogólna	KZBS	Ustawa definiuje pojęcia podmiotów obsługujących kredyty oraz działalności w zakresie obsługi kredytów w sposób zgodny z treścią Dyrektywy, przy czym te pojęcia są nieprecyzyjne, chodzi bowiem tutaj o podmioty obsługujące wymagalne wierzytelności wynikające z umów kredytu po ich zbyciu przez bank (na rynku wtórnym) oraz analogicznie - działalność w zakresie obsługi wymagalnych wierzytelności zbytych przez bank .	Uwaga częściowo uwzględniona
9.	Uwaga ogólna	KZBS	Ponadto Projekt nakłada na bank obowiązek w terminie do 31 stycznia według stanu na ostatni dzień roku poprzedniego oraz do 31 lipca według stanu na ostatni dzień drugiego kwartału, przekazywania do KNF informacji dotyczących transakcji sprzedaży wierzytelności nieobsługiwanych, przy czym ustawa nie precyzuje, co taka informacja powinna zawierać. Zatem wnosimy o doprecyzowanie zakresu wymogów informacyjnych.	Uwaga uwzględniona
10.	Uwaga ogólna	Konfederacja Lewiatan	Konfederacja Lewiatan podtrzymuje zaprezentowane rozwiązania we wskazanej propozycji implementacji Dyrektywy NPL jako rozwiązanie kierunkowe implementacji Dyrektywy NPL. Wskazać należy, iż sposób implementacji Dyrektywy w niej przewidziany ma charakter mieszany.	Uwaga częściowo uwzględniona
11.	Uwaga ogólna	PZIP	Zakres podmiotowy regulacji. Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (dalej: Projekt ustawy) jest implementacją dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438, z 8.12.2021, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2021/2167”. Zgodnie z art. 2 ust. 5. pkt a pkt iii dyrektywy 2021/2167 w zw. z art. 20 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66), zwaną dalej „dyrektywą 2008/48”, dyrektywa 2021/2167 nie ma zastosowania do obsługi praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt, lub obsługi samej umowy o kredyt, prowadzonej przez instytucję niekredytową podlegającą nadzorowi właściwego organu państwa członkowskiego. Powyższe zastrzeżenie jest istotne, albowiem w art. 3 pkt 2 dyrektywy 2021/2167 zawarta jest definicja kredytodawcy, który zgodnie z przytoczonym przepisem jest: 1) instytucją kredytową, która udzieliła kredytu, lub 2) nabywcą kredytu.	Uwaga częściowo uwzględniona

		O ile definicja nabywcy kredytu jest zawarta w art. 3 pkt 6 dyrektywy 2021/2167, zgodnie z którą „nabywca kredytu” oznacza <i>dowolną osobę fizyczną lub prawną, inną niż instytucja kredytowa, która nabywa prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samą nieobsługiwaną umowę o kredyt, w ramach wykonywanej przez siebie działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej, zgodnie z mającym zastosowanie prawem unijnym i krajowym</i>, o tyle definicja instytucji kredytowej, zawarta w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2021/2167 odsyła do definicji zawartej w art. 4 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2103 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 575/2013”, stanowiącego, iż „instytucja kredytowa” oznacza <i>przedsiębiorstwo, którego działalność obejmuje którąkolwiek z poniższych czynności</i>.^[L]_{SEP}] a) <i>przyjmowanie depozytów pieniężnych lub innych funduszy podlegających zwrotowi oraz udzielanie kredytów na swój własny rachunek</i>.^[L]_{SEP}] b) <i>prowadzenie któregośkolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE, w przypadku gdy spełniona jest jedna z następujących przesłanek, z zastrzeżeniem że przedsiębiorstwo nie jest podmiotem prowadzącym handel towarami i uprawnieniami do emisji, przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania ani zakładem ubezpieczeń</i>.^[L]_{SEP}] (i) <i>całkowita wartość skonsolidowanych aktywów przedsiębiorstwa jest równa lub przekracza 30 mld EUR</i>.^[L]_{SEP}] (ii) <i>całkowita wartość aktywów przedsiębiorstwa jest niższa niż 30 mld EUR, a przedsiębiorstwo należy do grupy, w ramach której całkowita wartość skonsolidowanych aktywów wszystkich przedsiębiorstw należących do tej grupy, które indywidualnie posiadają aktywa, których całkowita kwota jest niższa niż 30 mld EUR, i które prowadzą którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, jest równa lub przekracza 30 mld EUR; lub</i>^[L]_{SEP}] (iii) <i>całkowita wartość aktywów przedsiębiorstwa jest niższa niż 30 mld EUR, a przedsiębiorstwo należy do grupy, w ramach której całkowita wartość skonsolidowanych aktywów wszystkich przedsiębiorstw należących do tej grupy – które prowadzą którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE – jest równa lub przekracza 30 mld EUR, w przypadku gdy organ sprawujący nadzór na</i>	

			<i>zasadzie skonsolidowanej, w porozumieniu z kolegium organów nadzoru, tak zadecyduje, aby wyeliminować potencjalne ryzyka obchodzenia przepisów i potencjalne ryzyka dla stabilności finansowej Unii;^[17]_[SEP]</i> <i>do celów lit. b) ppkt (ii) oraz (iii), w przypadku gdy dane przedsiębiorstwo należy do grupy z państwa trzeciego, całkowite aktywa każdego z oddziałów w ramach grupy z państwa trzeciego posiadających zezwolenie w Unii ujmuje się w łącznej całkowitej wartości aktywów wszystkich przedsiębiorstw należących do grupy.</i> Mając na uwadze fakt, że działalność, określona w przytoczonym powyżej art. 4 ust 1 pkt 1 ppkt b) wykracza poza zakres przedmiotowo istotny dla niniejszego stanowiska, skupić należy się na art. 4 ust 1 pkt 1 ppkt a), który określa, że instytucją kredytową jest przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów pieniężnych lub innych funduszy podlegających zwrotowi oraz udzielaniu kredytów na swój własny rachunek. W tym kontekście, instytucje pożyczkowe nie powinny być zaliczone w poczet kredytodawców, w rozumieniu art. 3 pkt 2 dyrektywy 2021/2167 ponieważ mimo, iż udzielają one kredytów, to czynią to ze środków własnych, a nie depozytów lub funduszy podlegających zwrotowi. W tym kontekście przytoczyć należy również art. 20 dyrektywy 2008/48, stanowiący iż państwa członkowskie zapewniają nadzór nad działalnością kredytodawców przez instytucję lub organ niezależny od instytucji finansowych lub regulowanie takiej działalności. Nie stanowi to uszczerbku dla dyrektywy 2006/48/WE; wyjaśniający, iż do instytucji niekredytowych, w rozumieniu art. 2 ust. 5. pkt a) pkt iii dyrektywy 2021/2167 można zaliczyć instytucje pożyczkowe, a co za tym idzie, do prowadzonej przez nie działalności dyrektywa 2021/2167 (oraz implementujące ją przepisy) nie powinna mieć zastosowania. Zawarta w art. 3 pkt 13 Projektu ustawy definicja sugeruje, że omawiana regulacja ma dotyczyć wyłącznie umów o kredyt w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, co – w kontekście przytaczanych wyżej przepisów unijnych – należy ocenić jako zgodne z intencją ustawodawcy unijnego. Implementując jednak dyrektywę 2021/2167 warto mieć na uwadze fakt, że w polskim obrocie prawnym umowy kredytowe zawierane są w oparciu o ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, jak i ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. Być może zatem zasadne byłoby poczynienie stosownych korekt w Projekcie ustawy tak, aby	

			stosowne wyłączenia wynikały bezpośrednio z przepisu Projektu ustawy, a nie zaś były efektem swoistej „wędrówki” po coraz dalej odsyłających przepisach aktów unijnych.	
12.	Uwaga ogólna	PZIP	Zmiany w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim Projektodawca, dokonując implementacji dyrektywy 2021/2167 proponuje nowelizację ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (dalej: ustawa o kredycie konsumenckim lub ukk), co z kolei wiąże się z faktem, iż dyrektywa 2021/2167 zmienia również dyrektywę 2008/48, która została implementowana do polskiego porządku prawnego ustawą o kredycie konsumenckim. W proponowanych zmianach, Projektodawca dodaje przepisy określające zasady dokonywania zmiany warunków umowy oraz przewidujące możliwość restrukturyzacji opóźnionego w spłacie zobowiązania. Wdrożenie obu grup przepisów jest konieczne, jednak o ile w przypadku przepisów odnoszących się do zmiany warunków umowy Projektodawca dość ściśle implementuje regulację unijną na grunt prawa krajowego, o tyle w przypadku wprowadzenia możliwości restrukturyzacji opóźnionego w spłacie zobowiązania korzysta z możliwości dopasowania implementowanej regulacji do warunków krajowych. W tym kontekście Związek zwraca uwagę na projektowany art. 21a ust. 3 UKK, który zakłada możliwość wyrażenia zgody na restrukturyzację, jeżeli jest to uzasadnione sytuacją kredytobiorcy. W ocenie Związku, wyrażenie zgody na restrukturyzację powinno opierać się nie tylko na sytuacji kredytobiorcy lecz na szerszej analizie wielu czynników (jak np. analiza behawioralna i/lub analiza ryzyka), które mogą pomóc w obiektywnej ocenie możliwości wyrażenia zgody na restrukturyzację.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne i nie budzi wątpliwości.
13.	Uwaga ogólna	PZIP	Konieczne dostosowanie pojęciowe do wprowadzonych w między czasie zmian legislacyjnych. Omawiana regulacja stanowi implementację dyrektywy, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod koniec 2021 r. W między czasie do polskiego porządku prawnego wprowadzono szereg zmian, które wymagają uwzględnienia w treści Projektu ustawy. Mowa tu między innymi o obszernych i daleko idących zmianach, zawartych w ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku, która jest obecnie rozpatrywana przez Senat. Mając jednak na uwadze wagę oraz spektrum zmian,	Uwaga uwzględniona

			zawartych we w/w ustawie, wydaje się być zasadnym dokonanie analizy zgodności omawianego Projektu ustawy z ustawą z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (oczywiście po rozpatrzeniu przez Sejm ewentualnych poprawek Senatu) i dokonanie stosownych aktualizacji, celem uniknięcia chaosu prawnego.	
14.	Uwaga ogólna	PZZW	Przedstawiony Projekt stanowi realizację obowiązku implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE, która weszła w życie 8 grudnia 2021 r. (dalej: Dyrektywa 2021/2167), a która ma na celu harmonizację zasad prowadzenia w państwach członkowskich Unii Europejskiej działalności nabywców kredytów oraz podmiotów obsługujących kredyty w odniesieniu do nieobsługiwanych kredytów, udzielonych pierwotnie przez instytucje kredytowe. Pomimo, iż w znacznej części niniejszy Projekt powiela zapisy Dyrektywy 2021/2167, jednakże niektóre projektowe przepisy wprowadzają dalej idące rozwiązania, które z punktu widzenia Związku są istotne dla podmiotów prowadzących działalność w zakresie zarządzania wierzytelnościami.	Przyjęta do wiadomości
15.	Uwaga ogólna	PZZW	Projektowana ustawa ma na celu uregulowanie rynku kredytów zagrożonych przy jednoczesnej potrzebie harmonizacji tego segmentu rynku unijnego. Przedmiotowy Projekt, który ma stanowić implementację Dyrektywy 2021/2167 istotnie wykracza w wymienionych wyżej aspektach poza cele określone w Dyrektywie, nie spełniając tym samym warunku proporcjonalności. Związek również zwraca uwagę na zaistnienie ryzyka obowiązywania w polskim systemie prawnym, szczególnie w świetle zasad udzielania licencji przez Komisję Nadzoru Finansowego na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszu sekurytyzacyjnego zgodnie z art. 192 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, wielu różniących się od siebie reżimów prawnych dla obsługi wierzytelności w Polsce. Mnogość tych systemów może w dalszej perspektywie przeistoczyć się w istotny hamulec dla podmiotów prowadzących działalność w tym obszarze oraz rozwoju polskiego rynku kredytów zagrożonych.	Przyjęta do wiadomości

			Wyrażamy również wątpliwość w zakresie prawidłowości uregulowania działalności w zakresie obsługi kredytów związaną z ograniczonym zrozumieniem przez Projektodawcę specyfiki branży zarządzania wierzytelnościami, w tym w obszarze obsługi i nabywania kredytów, którą może obrazować choćby brak danych i analiz dotyczących serwisów i nabywców wierzytelności w dokumencie zawierającym ocenę skutków regulacji. Brak odniesienia się do kompleksowych badań, skąpe źródła danych i odniesienie się do jednego raportu Głównego Urzędu Statystycznego dotyczącego rynku przedsiębiorstw windykacyjnych w Polsce, zawierające na dodatek szcątkowe dane na temat działalności tych podmiotów i jej skali, potwierdzają powyższe przypuszczenia. W związku z powyższym, postulujemy o zorganizowanie przez Ministerstwo Finansów konferencji uzgodnieniowej lub innej formy bezpośredniej wymiany poglądów i stanowisk między przedstawicielami Ministerstwa Finansów a reprezentacjami organizacji przedsiębiorców działających na rynku zarządzania wierzytelnościami. Uważamy, iż taka forma komunikacji wyłącznie przysłuży się do prawidłowego i korzystnego dla wszystkich stron uregulowania rynku obsługi i nabywania kredytów zagrożonych, uwzględniającego specyfikę polskiego rynku i umożliwiającego rozwój tego segmentu rynku wewnętrznego Unii Europejskiej. Powyższą prośbę uzasadniamy również szczególnym charakterem procesu zarządzania wierzytelnościami i kredytów nieobsługiwanych, które także w innych państwach członkowskich wzbudzają wątpliwości i rodzą problematykę w zakresie ich zamknięcia w ścisłe ramy pozwalające na ich zrozumienie, identyfikację i zdefiniowanie.	
16.	Uwaga ogólna	ZPF	Rozszerzeniu zakresu podmiotowego; proponowana implementacja Dyrektywy NPL (zwana roboczo ustawą o serwisach i nabywcach wierzytelności) powinna znaleźć zastosowanie do serwisowania wszelkiego rodzaju wierzytelności wynikających z umów, w których wierzycielem jest przedsiębiorca, a dłużnikiem konsument, regulując w sposób kompleksowy nabywanie i serwisowanie również innego rodzaju wierzytelności, w tym wierzytelności handlowych, leasingowych, wynikających z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych lub o dostawę mediów etc. z uwzględnieniem wyłączenia (podobnie jak w komentowanym Projekcie ustawy), gdy wierzyciel pierwotny sam serwisuje swoje wierzytelności. Powyższe podyktowane jest koniecznością zapewnienia spójnej regulacji sektora zarządzania wierzytelnościami w sposób dający z jednej strony możliwość dalszego rozwoju uczestników tego sektora w Polsce, zapewnienia wszystkim przedsiębiorcom profesjonalnego wsparcia w	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu ustawy

			dochodzeniu wierzytelności i tym samym rozwoju inwestycji, z drugiej regulując rynek w sposób kompleksowy i jednolity, nie pozostawiając poza obszarem regulacji wierzytelności innych niż należności bankowe.	
17.	Uwaga ogólna	ZPF	Rozszerzeniu zakresu przedmiotowego; o zasady wykonywania czynności windykacyjnych opartych w dużej mierze o Zasady Dobrych Praktyk, dokumentu przez lata wyznaczającego ramy przedmiotowe windykacji w Polsce. W tym zakresie proponujemy ustanowienie ogólnych granic kontaktowania się serwisera z dłużnikiem, takich jak: rozmowy telefoniczne oraz wizyty windykatorka terenowego mogą być prowadzone przez serwisera w czasie i miejscu, które według rozsądnej oceny nie będą uciążliwe dla dłużnika, przy czym serwisier nie może inicjować rozmów telefonicznych lub wizyt windykatorka terenowego w dni ustawowo wolne od pracy, zaś w pozostałych dniach serwisier może kontaktować się dłużnikiem w wyznaczonych godzinach, chyba że dłużnik wyrazi zgodę na kontakt w innym terminie; serwisier zobowiązany jest do wykonywania czynności serwisowania wierzytelności z poszanowaniem wszelkich praw dłużnika, działając w dobrej wierze, uczciwie i profesjonalnie, przekazując dłużnikowi rzetelne informacje oraz podejmując działania zgodnie z dobrymi obyczajami oraz w sposób chroniący prywatność, nadto, serwisier oraz nabywca wierzytelności są zobowiązani do przekazywania dłużnikom szczegółowych informacji o wierzytelności co ma zapewniać, że dłużnicy zawsze będą w stanie ocenić źródło dochodzonego wobec nich zobowiązania oraz podjąć się obrony swoich praw. Dodatkowo, zakresem przedmiotowym objęta powinna być działalność funduszy inwestycyjnych i obsługujących je podmiotów.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu ustawy
18.	Uwaga ogólna	ZPF	Wprowadzeniu regulacji mającej na celu uniknięcia podwójnego licencjonowania podmiotów posiadających zezwolenie na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami czy podmiotów, którym towarzystwo funduszy inwestycyjnych powierzyło wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez towarzystwo na podstawie art. 45a ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, na co pozwala art. 32 ust. 2 Dyrektywy NPL. Wydaje się, że wymagania zawarte w Dyrektywie oraz stawiane wskazanym wyżej podmiotom są na tyle zbliżone, że te reżimy mogą zostać uznane za równoważne. Oznacza to, że podmioty te byłyby zwolnione z konieczności uzyskiwania nowego rodzaju zezwolenia, o którym mowa w przedłożonej ustawie o serwisierach i nabywcach wierzytelności, co jednak w żaden sposób nie oznacza zwolnienia z konieczności przestrzegania pozostałych przepisów ustawy. Proponowane rozwiązanie przewiduje uproszczony sposób uzyskania uprawnień do serwisowania wierzytelności również wobec tych podmiotów poprzez dokonanie	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu ustawy

			uzupełniającego zgłoszenia i dostarczenie do Komisji Nadzoru Finansowego dokumentów i informacji wymaganych przez ustawę, ale w sposób nie dublujący tych dokumentów, które były składane w ramach postępowania licencyjnego.	
19.	Uwaga ogólna	ZPF	Projekt ustawy nie normuje sytuacji podmiotów już posiadających zezwolenie na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami oraz podmiotów, którym towarzystwo funduszy inwestycyjnych powierzyło wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez towarzystwo na podstawie art. 45a ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi ani poprzez zwolnienie ich z obowiązku nabywania zezwolenia ani poprzez odrębną w stosunku do nich regulację przewidującą uproszczony tryb nabywania zezwolenia. Wskazać należy, iż podmioty te są ściśle nadzorowane przez Komisję Nadzoru Finansowego i nie powinny podlegać dodatkowym obowiązkom licencyjnym, mającym tożsamy charakter z tymi, które zostały już spełnione. Dla powyższych podmiotów, które podczas nabywania zezwolenia, zostały już zweryfikowane przez Komisję Nadzoru Finansowego w takich obszarach, jak: procedury zarządzania sekurytyzowanymi wierzytelnościami, w tym w szczególności zasady windykacji tych wierzytelności czy kompetencje osób odpowiedzialnych za zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami, winny zostać przewidziane odrębne – uproszczone - zasady nabywania zezwolenia.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu ustawy
20.	Uwaga ogólna	ZPF	Projekt ustawy wprowadza niejasne definicje legalne niezgodne z siatką pojęciową stosowaną na gruncie polskiego prawa cywilnego i branży zarządzania wierzytelnościami oraz wysoce niedopracowane wyłączenia spod zakresu stosowania ustawy wprowadzając tym samym chaos interpretacyjny. Przede wszystkim niejasna pozostaje korelacja przepisów Projektu ustawy do innych przepisów , w tym do przepisów ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi dotyczących podmiotów zarządzających wierzytelnościami Funduszu czy dotyczących podmiotów świadczących na rzecz TFI czynności outsourcingu czynności towarzystwa w zakresie zarządzania sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszy inwestycyjnych. Dodatkowo, pomimo, że Dyrektywa NPL jest – w większości – objęta minimalną harmonizacją, to w zakresie wymogów licencyjnych i jego procesu wyznacza zasadę harmonizacji pełnej. Zasada harmonizacji pełnej jest standardowym narzędziem unifikowania przepisów państw członkowskich w obszarze finansowym. Państwa członkowskie nie mogą ustanawiać przepisów wykraczających poza te ramy, gdyż narażają się na zarzut naruszenia prawa europejskiego. Projekt ustawy zaś nie reguluje trybu odwoławczego zgodnie z treścią art. 7 ust. 5 Dyrektywy NPL, który stanowi, iż <i>państwa członkowskie</i>	Uwaga częściowo uwzględniona

			<i>zapewniają, aby wnioskodawcy przysługiwało prawo odwołania się do sądu, w przypadkach gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego podejmą decyzję odmowną w sprawie wniosku o udzielenie zezwolenia zgodnie z art. 5 ust. 3, a także w przypadkach gdy w terminie przewidzianym w ust. 4 niniejszego artykułu właściwe organy nie podejmą żadnej decyzji w sprawie wniosku. Domniemywać jedynie można, iż w takim przypadku, zastosowanie znajdzie tryb ogólny, czyli np. z zastosowaniem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przed skierowaniem na drogę sądową, pozostaje jednak wątpliwość, czy spełnione w takim wypadku będzie prawo odwołania się do sądu, o którym mowa w wyżej przywołanym przepisie.</i>	
21.	Uwaga ogólna	ZPF	Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowy nie są dostosowane do wagi i ogromu zmian, które wprowadzi projektowana ustawa. Zbywcy, nabywcy i podmioty obsługujące kredyty w tak krótkim czasie nie mają realnych szans na dostosowanie swoich procesów oraz na uzyskanie odpowiedniego zezwolenia, a zatem na dostosowanie swojej działalności do wymogów Projektu ustawy.	Uwaga częściowo uwzględniona
22.	Uwaga ogólna	ZPF	Wątpliwości interpretacyjne wynikają z niejasnej konstrukcji przepisów/definicji i stosowanych na gruncie tego projektu pojęć/wyrażeń, które nie zostały przez projektodawcę właściwie sformułowane (często brak konsekwencji i spójności terminologicznej) albo w ogóle nie zostały zdefiniowane. Projekt ustawy kopiuje polskie tłumaczenie Dyrektywy NPL i przez to jest oderwany od pojęć stosowanych na gruncie polskiego prawa i branży zarządzania wierzytelnościami (np. wierzytelność, nabycie wierzytelności, umowa cesji wierzytelności), co także nie ułatwia interpretacji i zrozumienia tych przepisów.	Uwaga częściowo uwzględniona
23.	Uwaga ogólna	ZPF	Analiza Projektu ustawy prowadzi do konkluzji, iż nie wprowadzono możliwości automatycznego wpisu do rejestru podmiotom posiadającym aktualnie zezwolenie KNF na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami, na co częściowo pozwala art. 32 ust. 2 Dyrektywy NPL. Na gruncie prawa polskiego podmiotami prowadzącymi czynności windykacyjne są także podmioty, które na podstawie art. 192 ust. 2 UFI posiadają, wydane przez KNF, zezwolenie na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami. Zgodnie z powołanym przepisem zezwolenie na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami oznacza także zezwolenie na zarządzanie pulą wierzytelności. Udzielając zezwoleń KNF bada min. procedury zarządzania sekurytyzowanymi wierzytelnościami, w tym w szczególności zasady windykacji tych wierzytelności, posiadane przez wnioskującego o zgodę warunki techniczne i organizacyjne do wykonywania zarządzania sekurytyzowanymi wierzytelnościami, kompetencje osób odpowiedzialnych za zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami, procedury zapobiegające ujawnieniu lub wykorzystaniu informacji	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu ustawy

			stanowiących tajemnicę zawodową, zasady przechowywania i archiwizowania dokumentów związanych z zarządzaniem sekurytyzowanymi wierzytelnościami, dane osobowe członków zarządu i rady nadzorczej wraz z opisem ich kwalifikacji i doświadczeń zawodowych itd. Pozostaje niezrozumiałe, dlaczego tak ściśle nadzorowane przez KNF podmioty, powinny podlegać dodatkowym obowiązkom licencyjnym. Mając na uwadze powyższe, postulujemy, aby w odniesieniu do podmiotów zarządzających wierzytelnościami sekurytyzowanymi (działających aktualnie na podstawie zezwolenia KNF z art. 192 UFI) – w związku z art. 32 ust. 2 Dyrektywy NPL - umożliwić uproszczoną ścieżkę dokonania wpisu do rejestru i automatycznego uznania ich za posiadające zezwolenie podmioty obsługujące kredyty, na gruncie przepisów ustawy transponującej Dyrektywę NPL, ewentualnie po przedstawieniu dodatkowych dokumentów i informacji wymaganych przez ustawę, które nie były badane podczas wniosku o zezwolenie, a są wymagane przez przepisy Dyrektywy NPL, w sposób nie dublujący tych dokumentów, które były składane w ramach postępowania licencyjnego.	
24.	Uwaga ogólna	ZPF	Tajemnica zawodowa (rozdział 10 Projektu ustawy) Regulacja stworzona jest na wzór przepisów z art. 280 i nast. UFI. Nowością jest regulamin, o którym mowa w art. 45 Projektu ustawy (Regulamin ochrony przepływu informacji stanowiących tajemnicę zawodową), który należy opracować i wprowadzić. Wątpliwości budzi relacja podmiotu obsługującego kredyt, który obsługuje sprawy nabyte przez Fundusz, gdy występuje tajemnica zawodowa z UFI, a w konsekwencji jaka jest wzajemna relacja tych przepisów i które w związku z powyższym stanowią <i>lex specialis</i>.	Uwaga częściowo uwzględniona
25.	Uwaga ogólna	ZPF	Zwracamy uwagę, iż wąskie (literalne) wdrożenie Dyrektywy NPL nie spowoduje osiągnięcie jej nadrzędnego celu – stworzenia zunifikowanego rynku windykacyjnego, wspierającego wierzycieli pierwotnych w dochodzeniu należności lub upłynnianiu niepracujących aktywów. Prosimy więc o możliwość odbycia dyskusji o szerszym podejściu do implementacji Dyrektywy NPL w Polsce, z uwzględnieniem założeń opisanych w punkcie I stanowiska ZPF. Projektowane przepisy, w naszej opinii, generują poważne wątpliwości interpretacyjne przede wszystkim w zakresie definicji, które skonstruowane są nieprecyzyjnie i niejasno. Nadto, poważne wątpliwości interpretacyjne budzi relacja	Uwaga uwzględniona

			poszczególnych przepisów Projektu ustawy do innych regulacji, aktualnie obowiązujących w Polsce. Deklarując nasze pełne wsparcie w procesie implementacji Dyrektywy NPL, zwracamy się z prośbą o zorganizowanie konferencji uzgodnieniowej dla celu merytorycznej dyskusji nad zapisami Projektu ustawy.	
26.	Uwaga ogólna	ZPF	Przepisy karne, przepisy zmieniające, przejściowe i dostosowujące oraz przepis końcowy (rozdział 11 i 12 Projektu ustawy) Katalog kar jest zbliżony do katalogu z UFI. Proponujemy dodanie wyłączenia w stosunku do podmiotów już posiadających zezwolenie na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami, tak by uniknąć podwójnego stosowania kar za to samo naruszenie.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu ustawy. Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
27.	Uwaga ogólna	IZFiA	Prezentowana poniżej uwaga ma charakter zasadniczy, gdyż kierunek jej rozstrzygnięcia będzie przesądzał o treści szczegółowych uwag zgłaszanych przez IZFiA. IZFiA reprezentuje środowisko towarzystw funduszy inwestycyjnych i zarządzanych przez nie funduszy inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi („Ustawa o funduszach”). Działalność naszej branży jest regulowana prawem unijnym, w tym bezpośrednio stosowanymi rozporządzeniami, zaś na szczeblu krajowym podstawowym dla niej aktem prawnym jest Ustawa o funduszach. Towarzystwo tworzy fundusz inwestycyjny, zarządza nim i reprezentuje fundusz w stosunkach z osobami trzecimi (art. 4 ust. 1 Ustawy o funduszach). Towarzystwo jest organem funduszu inwestycyjnego (zarządzającym nim i reprezentującym go). Towarzystwo może tworzyć, zarządzać i reprezentować fundusze inwestycyjne zamknięte, o których mowa w art. 183 Ustawy o funduszach. Zgodnie z art. 183 ust. 1 Ustawy o funduszach: „Fundusz inwestycyjny zamknięty może być utworzony jako fundusz sekurytyzacyjny dokonujący emisji certyfikatów inwestycyjnych <u>w celu zgromadzenia środków na nabycie wierzytelności</u> , w tym wierzytelności finansowanych ze środków publicznych w rozumieniu odrębnych przepisów, lub praw do świadczeń z tytułu określonych wierzytelności.”- dalej: „fundusze wierzytelności”.	Uwaga częściowo uwzględniona

		Powyższe oznacza, że w skład portfela inwestycyjnego funduszu wierzytelności wchodzi wierzytelności, które co do zasady nabywa fundusz. Wierzytelności te nabywane są ze środków pochodzących od uczestników funduszy, przez co zarządzanie nimi jest regulowane i poddane rygorystycznym wymogom. Zgodnie z art. 46 ust. 2a Ustawy o funduszach: <i>„W przypadku gdy towarzystwo zarządza funduszem inwestycyjnym, o którym mowa w art. 183, może zawrzeć umowę, o której mowa w art. 45a ust. 1, w zakresie zarządzania całością lub częścią portfela inwestycyjnego obejmującego pulę wierzytelności lub sekurytyzowane wierzytelności wyłącznie z podmiotem, o którym mowa w art. 192.”</i> Przepis art. 46 ust. 2a Ustawy o funduszach zezwala towarzystwu na zawarcie z podmiotem, o którym mowa w art. 192 Ustawy o funduszach umowy, której przedmiotem byłoby powierzenie (zlecenie) zarządzania portfelem inwestycyjnym funduszu wierzytelności, czyli wierzytelnościami. Umowa, zwana umową zarządzania portfelem, jest umową outsourcingową w rozumieniu art. 45a Ustawy o funduszach i podlega wymogom tam wskazanym. Umowa może być zawarta wyłącznie po spełnieniu warunków ustawowych. Umowa powinna być zawarta w formie pisemnej, zaś o zamiarze jej zawarcia, zawarciu, zamiarze zmiany i zmianie oraz rozwiązaniu należy każdorazowo informować Komisję Nadzoru Finansowego („Komisja”). Towarzystwo jest obowiązane do bieżącego nadzoru nad wykonywaniem powierzonych czynności. Zawarcie umowy nie zwalnia towarzystwa z odpowiedzialności z art. 64 ust. 1 Ustawy o funduszach (z tytułu wszelkich szkód spowodowanych niewykonywaniem lub nienależytym wykonywaniem obowiązków). Na zasadach określonych w art. 45 ust. 4b-4d możliwe jest dalsze przekazanie czynności powierzonych na podstawie umowy o zarządzanie portfelem inwestycyjnym. Zaznaczyć należy, że umowa o zarządzanie portfelem inwestycyjnym funduszu, o którym mowa w art. 183 Ustawy o funduszach może być zawarta wyłącznie z podmiotem, o którym mowa w art. 192 Ustawy o funduszach, czyli podmiotem, który uzyskał zezwolenie Komisji na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszu sekurytyzacyjnego. Powyższe zezwolenie obejmuje także zezwolenie na zarządzanie pulą wierzytelności.	

			Kwestia powierzenia zarządzania portfelem przez zarządzającego alternatywnym funduszem inwestycyjnym (także towarzystwo zarządzające funduszem inwestycyjnym zamkniętym) jest wiążąco uregulowana w Sekcji 8- „Przekazanie funkcji ZAFI”, art. 75 i nast. Rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru („Rozporządzenie 231/2013”). Rozporządzenie 231/2013 obowiązuje i jest bezpośrednio skuteczne w Polsce. Towarzystwa muszą je stosować w odniesieniu do zarządzanych przez nie funduszy inwestycyjnych zamkniętych. Z powyższego wynika, że w prawie unijnym i krajowym obowiązują już regulacje dotyczące powierzenia zarządzania portfelem inwestycyjnym funduszu wierzytelności. Wymogi wynikające z tych regulacji są o wiele bardziej rygorystyczne niż te wynikające z Dyrektywy NPL. Stanowią one wyraz realizacji nadrzędnej zasady obowiązującej na tym rynku- obowiązku ochrony interesów uczestników funduszy inwestycyjnych zamkniętych, gdyż wierzytelności nabywane są ze środków wpłacanych przez nich do funduszu. Zaznaczyć należy, że przepisy Ustawy o funduszach oraz Rozporządzenia 231/2013 obowiązują na rynku funduszy inwestycyjnych od lat. Ich stosowanie doprowadziło do ukształtowania utartej praktyki zawierania i wykonywania umów powierzenia zarządzania portfelem z podmiotami z art. 192 Ustawy o funduszach. W tym kontekście, Projekt ustawy wprowadza obok Ustawy o funduszach i prawa unijnego regulującego działalność towarzystw i funduszy inwestycyjnych w tym zakresie, oddzielny reżim regulacji prawnych. Co więcej, wobec oparcia przepisów Ustawy o funduszach o regulacje unijne oraz obowiązywania Rozporządzenia 231/2013, których Dyrektywa NPL nie zmienia, nie można wyłączyć lub zmienić treści tych regulacji sektorowych lub zakresu ich stosowania w Projekcie ustawy. Na tle powyższych regulacji, poważne wątpliwości branży funduszy inwestycyjnych budzi kwestia zastosowania i ewentualnego zakresu zastosowania Projektu ustawy do: a) funduszy inwestycyjnych, b) umów o powierzenie zarządzania portfelem funduszy inwestycyjnych zawieranych na podstawie art. 46 ust. 2a oraz art. 46 ust. 3 Ustawy o funduszach i czynności wykonywanych na ich podstawie,	

			- a także wzajemnych relacji regulacji sektorowych i Projektu ustawy. Towarzystwa oraz inne podmioty (vide: art. 2 ust. 1 pkt 2-7) zostały wyłączone z obowiązku stosowania Projektu ustawy. Nie jest jednak dla nas jasne, czy zwolnienie towarzystw z obowiązku stosowania Projektu ustawy jest równoznaczne z wyłączeniem jej stosowania także do zarządzanych przez te towarzystwa funduszy inwestycyjnych. Przy pozytywnej odpowiedzi na to pytanie, należałoby doprecyzować katalog wyłączeń podmiotowych w art. 2 ust. 1 Projektu ustawy poprzez dodanie w nim funduszy inwestycyjnych ewentualnie wyjaśnić tą kwestię w uzasadnieniu Projektu ustawy. Umowy o powierzenie zarządzania portfelem na gruncie Ustawy o funduszach zawierają towarzystwa, ale nabywcami wierzytelności są co do zasady fundusze inwestycyjne. Mając już tylko to na względzie wskazać należy, że samo wyłączenie towarzystw z zakresu stosowania Projektu ustawy, choć zasadne, nie byłoby wystarczające wobec możliwości uznania funduszu inwestycyjnego za „nabywcę kredytu” w rozumieniu art. 3 pkt 9 Projektu ustawy. To na nabywcę kredytu Projekt ustawy nakłada obowiązki, w tym obowiązek zawarcia umowy z tzw. serwisem. Ponadto, należy zwrócić uwagę na kwestie różnych stron umów w obu reżimach prawnych- reżimie regulacji prawnych dotyczących działalności towarzystw i funduszy inwestycyjnych oraz w reżimie regulowanym Projektem ustawy. Zgodnie z Ustawą o funduszach, umowę o zarządzanie portfelem inwestycyjnym danego funduszu inwestycyjnego zawiera towarzystwo. Na gruncie Projektu ustawy umowę zawiera „nabywca kredytu”, za którego jak wskazano powyżej może zostać uznany fundusz inwestycyjny jako nabywca wierzytelności. Zawieranie obu umów byłoby bezcelowe, gdyż przedmiot tych umów byłby tożsamy (dwie umowy na to samo). Nie wiadomo też, czy fundusz miałby zawierać umowę z podmiotem, o którym mowa w art. 192 Ustawy o funduszach, czy z podmiotem, który uzyskał zezwolenie zgodnie z Projektem ustawy, czy z każdym podmiotem wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 12 Projektu ustawy? Ze wskazanych zagadnień wynika, że nie jest możliwe potraktowanie obu reżimów prawnych w sposób uzupełniający się, komplementarny. Reżimy te są względem siebie niejako konkurencyjne, przez co należy jasno wskazać relacje pomiędzy nimi i zakresy ich zastosowania w odniesieniu do towarzystw i funduszy inwestycyjnych.	

			W ocenie IZFiA, wobec podlegania przez towarzystwa i fundusze inwestycyjne odrębnym i bardziej rygorystycznym regulacjom sektorowym (unijnym i krajowym), Projekt ustawy nie powinien mieć zastosowania również do funduszy inwestycyjnych. Mając na względzie powyższe wątpliwości interpretacyjne, których na etapie składania niniejszego stanowiska rozstrzygnąć się nie da, gdyż wymagają uprzedniego wydania kierunkowego stanowiska Projektodawcy, IZFiA składa alternatywne zestawy uwag do Projektu ustawy.	
28.	Uwaga ogólna	UKNF	<i>Zgodność projektu z dyrektywą.</i> Projekt ustawy przede wszystkim dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438, z 8.12.2021, str. 1; dalej: „dyrektywa 2021/2167”). Zakres nadzoru, funkcje i uprawnienia organu nadzoru, środki nadzorcze zostały określone w dyrektywie 2021/2167 w tytule IV „Nadzór” (art. 21-23). Zgodnie z art. 21 ust. 1 tej dyrektywy: „Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty obsługujące kredyty oraz, w stosownych przypadkach, dostawcy usług obsługi kredytów, którym powierzono wykonywanie działalności w zakresie obsługi kredytów zgodnie z art. 12, stale przestrzegali przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę, a także zapewniają, aby działalność ta podlegała właściwemu nadzorowi ze strony właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego w celu oceny przestrzegania tych przepisów”. Natomiast art. 21 ust. 2 dyrektywy 2021/2167 stanowi, że: „Macierzyste państwa członkowskie nabywcy kredytów lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela wyznaczonego zgodnie z art. 19, zapewniają, aby właściwe organy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, były odpowiedzialne za nadzór nad obowiązkami określonymi w art. 10 i w art. 17–20 w odniesieniu do nabywcy kredytów lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela wyznaczonego zgodnie z art. 19.” Tym samym nadzór nad podmiotami obsługującymi kredyty jest znacznie szerszy, niż nad nabywcami kredytów oraz przedstawicielami nabywców kredytów. Ten ostatni jest ograniczony przedmiotowo oraz podmiotowo. Ograniczenie te polegają na tym, że organ nadzoru ma być odpowiedzialny za nadzór nad przestrzeganiem obowiązków określonych w art. 10 i w art. 17–20 tej dyrektywy jedynie w stosunku do nabywców kredytów, których macierzystym państwem członkowskim, jest państwo macierzyste	Uwaga uwzględniona

		organu nadzoru. Innymi słowy zgodnie z art. 21 ust. 2 dyrektywy 2021/2167 KNF będzie mógł nadzorować w zakresie wskazanym w dyrektywie jedynie nabywców kredytów, którzy posiadają siedzibę albo mają miejsce zamieszkania w Polsce. Założenie to nie zostało jednak w pełni oddane w przepisach projektu ustawy. Mutatis mutandis teza ta jest aktualna także w przypadku przedstawiciela nabywcy kredytu. W projekcie ustawy w rozdziale 9 „Nadzór Komisji” (art. 29-43) określone zostały zasady nadzoru sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego. Zgodnie z art. 32 ust. 1 projektu ustawy: „Działalność podmiotów obsługujących kredyty oraz nabywców kredytów lub ich przedstawicieli podlega nadzorowi Komisji sprawowanemu w zakresie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie i w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym”. Tym samym projekt zawiera przepis ogólny wskazujący, że nabywcy kredytu objęci są nadzorem. Jednakże na nadzór składa się wzorzec zachowania, źródła informacji o podmiocie nadzorowanym, czyli obowiązki informacyjne i kontrole, środki nadzorcze i sankcje. Dyrektywa 2021/2167 obejmuje takim schematem wyłącznie podmioty obsługujące kredyt. Dyrektywa 2021/2167 wskazuje obszary kompetencji organu nadzoru wobec nabywcy kredytu. Kompetencje różnią się w zależności od tego, czy nabywca kredytu posiada miejsce siedziby kredytu posiadającego miejsce siedziby. Jak powyżej wskazano, w sposób niecałkowity wdrożono tę zasadę. Zgodnie z art. 3 pkt 9 projektu ustawy za nabywcę kredytu uznaje się osobę fizyczną albo osobę prawną, niebędącą kredytodawcą, która nabywa prawa i obowiązki wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowę o kredyt. Nad tak zdefiniowanym nabywcą kredytu, zgodnie z art. 32 ust. 1 projektu ustawy, KNF ma sprawować nadzór. Jednakże, jak powyżej wskazano, jest to możliwe wyłącznie wobec nabywców kredytów, którzy posiadają siedzibę albo mają miejsce zamieszkania w Polsce, co nie zostało doprecyzowane. Posługiwanie się nieokreślonym w ww. sposób pojęciem nabywcy kredytu jest o tyle mylące, że projektodawcy używają je także wobec podmiotu, który nie posiada miejsca zamieszkania, siedziby lub głównego biura na terenie państwa członkowskiego (zob. art. 25). Konieczne jest zatem doprecyzowanie siatki pojęciowej oraz zakresu nadzoru KNF. Część przepisów określających kompetencje KNF do żądania informacji i nakładania sankcji nie określa, od jakiego podmiotu Komisja może żądać informacji ani na jaki podmiot może nałożyć sankcje. Szczegółowe uwagi naniesiono na tekście projektu ustawy. Zgodnie z tabelą zgodności, art. 6 ww. dyrektywy uznany został za niewymagający wdrożenia. Przepis ten adresowany jest do państw członkowskich i nakazuje rozstrzygnięcie czy podmioty obsługujące kredyty w danym państwie są uprawnione do otrzymywania i przechowywania środków finansowych od	

			kredytobiorców w celu przekazania tych środków finansowych nabywcom kredytów. W zależności od przyjętej opcji dyrektywa wskazuje jakie obszary regulować powinno prawo krajowe. Rozstrzygnięcie to nie znalazło się w projekcie ustawy.	
29.	Uwaga ogólna	UKNF	<i>Cel ustawy oraz nadzoru.</i> Projekt ustawy nie określa celu ustawy ani celu sprawowania nadzoru. Nie określono również celu podejmowania poszczególnych środków nadzorczych.	Uwaga uwzględniona
30.	Uwaga ogólna	UKNF	<i>Odpowiedzialność podmiotu nadzorowanego.</i> Projekt ustawy wprowadza rozwiązanie, zgodnie z którym za sprzeczne z ustawą działania jednego podmiotu sankcje nakłada się na inny podmiot. Przykładowo, zgodnie z art. 33 ust. 2 pkt 2 projektu ustawy KNF może cofnąć podmiotowi obsługującemu kredyty zezwolenie na prowadzenie działalności, jeżeli nabywca kredytów nie przekaze Komisji informacji o tym ile nabył kredytów. Nabywca kredytów i podmiot obsługujący kredyty to dwa różne, samodzielne pod względem prawnym podmioty gospodarcze. Rekomendujemy zmianę projektu ustawy w tym zakresie. Propozycja kierunku zmiany została zredagowana w uwagach do art. 27 projektu ustawy.	Uwaga uwzględniona
Uwagi szczegółowe				
Art. 1				
31.	Art. 1 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	Pojęcia/wyrażenia stosowane na gruncie tego projektu ustawy - stanowiące wprost kalkę językową z polskiego tłumaczenia Dyrektywy NPL - nastroczają wielu wątpliwości interpretacyjnych na gruncie polskiego prawa, np. trudno wskazać różnicę między „prawami kredytodawcy z nieobsługiwanej umowy o kredyt”, a „nieobsługiwana umową o kredyt”? Wyjaśnienia wymaga kiedy mamy do czynienia z obsługą nieobsługiwanej umowy o kredyt, a kiedy z obsługą praw kredytodawcy wynikających z tej umowy. Projekt podejmuje szerzej niż Dyrektywa NPL kwestię nadzoru nad nabywcami kredytu. Należy wskazać, że nabywcy kredytów podlegają nadzorowi (choćby na gruncie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym).	Propozycja zapisu stanowi implementację dyrektywy. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
32.	Art. 1 ust. 1 pkt 1	NBP	Obecne brzmienie art. 1 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy wydaje się nie w pełni precyzyjne. Proponujemy uściślić je w następujący sposób: [Ustawa określa:] 1) warunki podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów w zakresie praw kredytodawcy <u>przysługujących nabywcom kredytów</u> wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt (...)	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które

			Dodatkowo, sugerujemy rozważenie usunięcia powtórzonego sformułowania „lub nieobsługiwanej umowy o kredyt”, którego znaczenie w przywołanym przepisie jest nie w pełni zrozumiałe. Sugerujemy również, aby proponowane zmiany znalazły odzwierciedlenie także w pozostałych fragmentach ustawy odnoszących się do analizowanej kwestii (art. 2 ust. 3, art. 3 pkt 3 i 11, art. 27 ust. 1 projektu ustawy).	możemy wypracować na komisji prawniczej
33.	Art. 1 ust. 1 pkt 1	Krzysztof Rożko i Wspólnic y Kancelar ia Prawna sp. k.	Proponuje się wprowadzenie zmian redakcyjnych do art. 1 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy, mających na celu uniknięcie powtórzeń oraz doprecyzowanie – w ślad za przepisami Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE („Dyrektywa NPL”) – kwestii podziału zakresu działalności na ten obejmujący działalność związaną z obsługą kredytów w odniesieniu do praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, jak również obsługi samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, przez przyjęcie następującego brzmienia przepisu: <i>Art. 1. 1. Ustawa określa:</i> 1) <i>warunki podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów w odniesieniu do praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt;</i> ewentualnie: <i>Art. 1. 1. Ustawa określa:</i> 1) <i>warunki podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów w odniesieniu do nieobsługiwanej umowy o kredyt lub praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt;</i> Powyżej zaproponowane zmiany redakcyjne proponuje się wprowadzić analogicznie w pozostałych przepisach projektowanej ustawy.	Uwaga częściowo uwzględniona

34.	Art. 1 ust.1 pkt 4	UKNF	Projekt w obecnym brzmieniu nie określa nadzoru nad nabywcami kredytów. Na nadzór składają się wzorce postępowania podmiotów, narzędzia kontrolne organu, sankcje.	Uwaga uwzględniona
35.	Art. 1 ust. 2	Konfederacja Lewiatan	W związku z zakresem wyłączeń wskazanym w projektowanym art. 2 brakuje również odesłania do stosowania ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, jak również innych ustawy na które Projekt się powołuje lub do których odsyła swoim zakresem zastosowania, np. ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustaw o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej. Ponadto nie jest jasny zakres tego odesłania tj. w jakim zakresie nieregulowanym ustawą mają być stosowane wskazane przepisy?	Uwaga nieuwzględniona Projektowana w stosownych miejscach odsyła do oraz ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi.
36.	Art. 1 ust. 2	ZPF	W zakresie wyłączeń ustawowych wskazanym w art. 2 Projektu ustawy proponujemy dodanie również ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (dalej: „UFI”) i odpowiedniego stosowania jej przepisów dot. podmiotów zarządzających wierzytelnościami sekurytyzowanymi funduszy sekurytyzacyjnych posiadających zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego (dalej: „KNF” lub „Komisja”), o czym szczegółowo w dalszej części stanowiska. Ponadto, w treści tego przepisu brakuje również odesłania do zakresu zastosowania innych ustaw, na które Projekt ustawy się powołuje lub do których odsyła, np. ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustaw o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej.	Uwaga nieuwzględniona Projektowana w stosownych miejscach odsyła do oraz ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. Ponadto propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu ustawy. Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
37.	Art. 1 ust. 2	IZFiA	Proponowane brzmienie przepisu Projektu ustawy: <i>„W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1360, 2337 i 2339 oraz z 2023 r. poz. 326), ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2022 r. poz. 2245 i 2339), ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2023 r. poz. 1028) oraz ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi.”</i> Uzasadnienie proponowanego brzmienia przepisu Projektu ustawy:	Uwaga nieuwzględniona Projektowana w stosownych miejscach odsyła do oraz ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi.

			Uzasadnionym wydaje się stosowanie uzupełniająco Ustawy o funduszach, która dopełnia przedmiotowy zakres Projektu ustawy.	
Art. 2				
38.	Art. 2	ZPF	Przepis art. 2 ust. 1 nie odnosi się do wierzytelności NPL-owych, tj. niepracujących/nieobsługiwanych, dlatego też proponujemy zmianę sformułowania na: "Ustawy nie stosuje się do obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt prowadzonej przez: (...)". Przedstawiony Projekt ustawy nie implementuje Dyrektywy NPL w całości, w szczególności co do zakresu jej stosowania. W art. 2 ust. 5 lit. a) pkt iii), Dyrektywa NPL wprost wyłącza ze swojego zakresu kredytodawców objętych ustawą o kredycie konsumenckim, którzy "obsługują prawa kredytodawcy". W projektowanej ustawie brak jest tego typu odniesienia. Dlatego też, postulujemy, aby do art. 2 ust. 1 dodać pkt 8 Projektu ustawy: "Art. 2. 1. Ustawy nie stosuje się do obsługi praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub obsługi umowy o kredyt prowadzonej przez: (...) 8) kredytodawcę w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim."	Uwaga częściowo uwzględniona
39.	Art. 2	IZFiA	Proponujemy w art. 2 dodać ust. 4: <i>Art. 2</i> <i>„4. Ustawy nie stosuje się do umów zawieranych przez towarzystwo na podstawie art. 46 ust. 2a oraz art. 46 ust. 3 ustawy o funduszach, w tym do czynności wykonywanych na ich podstawie.”</i> Uzasadnienie proponowanego brzmienia przepisu Projektu ustawy: Zgodnie z Projektem ustawy, ustawy nie stosuje się do towarzystw. W konsekwencji, doprecyzowania wymaga, że ustawy nie stosuje się także do umów zawieranych przez towarzystwo, o których mowa w art. 46 ust. 2a oraz w art. 46 ust. 3 Ustawy o funduszach. Brak jednoznacznego uregulowania tej kwestii doprowadzi do poważnych wątpliwości interpretacyjnych. Doprecyzowania zatem wymaga, że zlecenia przez towarzystwa zarządzania portfelem funduszu sekurytyzacyjnego zewnętrznemu podmiotowi, o którym mowa w art. 192 ustawy o funduszach odbywa się na gruncie ustawy o funduszach (art. 46 ust.	Uwaga uwzględniona

			2a Ustawy o funduszach). Dlatego proponujemy dodanie oddzielnego ustępu, który wprost odniesie się do tej relacji. Należy zwrócić uwagę, że przyjęcie Projektu ustawy bez proponowanej przez nas regulacji wprowadziłoby równoległą, zbliżoną regulację dla zasad licencjonowania, zawierania umowy oraz nadzorowania działalności windykacyjnej zlecanej przez towarzystwa zewnętrznemu zarządzającemu.	
40.	Art. 2 ust. 1	ZBP	Brak uwzględnienia jednostek zarządzających systemami ochrony w katalogu podmiotów, do których nie stosuje się postanowień projektowanej ustawy. W związku z powyższym proponujemy w art. 2 w ust. 1 dodanie pkt 8 brzmieniu: „8) jednostkę zarządzającą systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1595).” Konsekwencją stosowania rozwiązań wprowadzanych w Projekcie do podmiotów zarządzających systemami ochrony, będzie istotne ograniczenie możliwości realizowania ustawowej roli przez systemy ochrony. Mianowicie, zgodnie z art. 22a ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1595, dalej: „Ustawa o BS”), rolą systemu ochrony jest zapewnienie płynności i wypłacalności każdego jego uczestnika na zasadach określonych w tej ustawie i w umowie systemu ochrony, w szczególności przez udzielanie pożyczek, gwarancji i poręczeń na warunkach określonych w umowie systemu ochrony. Jednym z instrumentów pomocowych może być także wykup wierzytelności banków będących uczestnikami systemu. Ponadto, system ochrony może również wspierać procesy restrukturyzacyjne prowadzone przez organy publiczne, w tym Bankowy Fundusz Gwarancyjny, w związku z realizacją ich zadań. Przedmiotowe wsparcie odbywa się również poprzez udzielanie dotacji, pożyczek, gwarancji i poręczeń na warunkach określonych w umowie systemu ochrony. W każdym z ww. przypadków pomoc udzielana jest z funduszu pomocowego tworzonego przez uczestników systemu ochrony na zasadach określonych w art. 22g	Uwaga uwzględniona

			Ustawy o BS i co do zasady ma charakter zwrotny. Z tego względu, jak również z uwagi na funkcję systemów ochrony, w tym także ustawową możliwość wsparcia procesów restrukturyzacyjnych prowadzonych przez organy publiczne tj. BFG oraz KNF, niezbędne jest zapewnienie możliwości podejmowania działań windykacyjnych w zakresie dotyczącym realizacji funkcji systemu ochrony, tj. zarówno w zakresie udzielonego wsparcia czyli windykacji pierwotnej, jak i windykacji wtórnej, tj. w zakresie nabytych wierzytelności, w tym również stanowiących zabezpieczenie udzielonej gwarancji. Należy także podkreślić, iż działalność podmiotów zarządzających systemami ochrony instytucjonalnej jest już działalnością regulowaną, wymaga bowiem uzyskania stosownych zezwoleń Komisji Nadzoru Finansowego i podlega jej nadzorowi. Obejmowanie więc działalności podmiotów zarządzających systemami ochrony instytucjonalnej dodatkowymi obwarowaniami i wymogami formalnymi może znacząco utrudnić lub wręcz uniemożliwić realizację działalności pomocowej i restrukturyzacyjnej banków, przenosząc tym samym koszty tych działań na organy państwowe i środki publiczne. Zważywszy na powyższe, niezbędne jest rozszerzenie katalogu podmiotów, do których nie stosuje się przepisów projektowanej ustawy o jednostki zarządzające systemami ochrony.	
41.	Art. 2 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	Nie jest do końca jasna konstrukcja tego wyłączenia, w szczególności gdy chodzi o Fundusze (pkt 2). Brakuje zachowania spójności pojęciowej z projektowanego art. 1, co powoduje trudność w interpretacji tego wyłączenia z projektowanego art. 2, w szczególności przy niejasnych definicjach stosowanych na gruncie tego Projektu. Co do zasady wyłączenie z projektowanego art. 2 jest podmiotowe, ale użyte sformułowania powodują wątpliwości, czy nie dotyczy ono również przedmiotowego zakresu. Przepis nie odnosi się do wierzytelności NPL-owych (niepracujących/nieobsługiwanych) a wydaje się, że powinien (z uwagi na treść projektowanego art. 1). Prawidłowo zdanie pierwsze powinno brzmieć: "Ustawy nie stosuje się do obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt prowadzonej przez: (...)". Ponadto, w wyłączeniu z projektowanego art. 2 nie wskazano podmiotów zarządzających wierzytelnościami Funduszu, które aktualnie działają na podstawie zezwolenia KNF (art. 192 UFI). Tym samym projektodawca przesądza o tym, iż ta	Uwaga częściowo uwzględniona

			ustawa będzie miała zastosowanie do podmiotów zarządzających w zakresie zarządzania wierzytelnościami nabytymi przez Fundusz. Na tym tle pojawia się kolejna wątpliwość dotycząca relacji przepisów tej ustawy (w szczególności wyłączenia TFI z art. 2 pkt 2 Projektu)) a przepisów UFI dot. podmiotów zarządzających wierzytelnościami Funduszu - jak należy interpretować to wyłączenie TFI odnosząc je do relacji występującej pomiędzy TFI, Funduszem a podmiotem zarządzającym wierzytelnościami Funduszu, podczas gdy na gruncie przepisów UFI to TFI zawiera umowę nabycia a nie Fundusz. Należałoby o tym jednoznacznie w treści ustawy rozstrzygnąć. Dodatkowo pojawia się też pytanie, czy taki podmiot zarządzający wierzytelnościami Funduszu, aby wykonywać zadania POK musi przejść całą procedurę licencyjną od początku? Należy także wskazać, iż w art. 2 ust. 5 lit. a) Dyrektywa NPL wprost wyłącza ze swojego zakresu kredytodawców objętych ustawą o kredycie konsumenckim, którzy "obsługują prawa kredytodawcy". W Projekcie próżno szukać tego typu odniesienia. Dlatego też, postulujemy, aby do art. 2 ust. 1 dodać pkt 8 obejmujący kredytodawcę w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.	
42.	Art. 2 ust. 1	KZBS	W ocenie KZBS ustawa nie powinna mieć zastosowania do jednostek zarządzających systemami ochrony utworzonymi na podstawie ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1595), zwana dalej również Ustawą o BS, które nabywają wierzytelności kredytowe od banków spółdzielczych i zrzeszających, będących uczestnikami systemów ochrony. Jednostki zarządzające powinny zostać wyłączone na takich samych zasadach, jak podmioty wymienione w art. 2 projektu ustawy. W związku z powyższym proponujemy w art. 2 w ust. 1 Projektu dodanie pkt 8 w brzmieniu: „8) jednostkę zarządzającą systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1595).” Konieczność wyłączenia stosowania przepisów projektowanej ustawy w stosunku do jednostek zarządzających systemami ochrony wynika ze szczególnej roli, jaką te podmioty pełnią w systemach ochrony. Zgodnie z art. 22a Ustawy o BS, rolą systemu ochrony jest zapewnienie płynności i wypłacalności każdego jego uczestnika na zasadach określonych w umowie systemu ochrony, w szczególności przez udzielanie pożyczek, gwarancji i poręczeń na	Uwaga uwzględniona

			warunkach określonych w umowie systemu ochrony. Wypełnienie tej roli wymaga często niezwłocznego działania oraz podejmowania niestandardowych rozwiązań. Jednostki zarządzające systemami ochrony podejmują także w stosunku do uczestników systemu ochrony działania sanacyjne i restrukturyzacyjne, w wyniku których dochodzi również do przenoszenia przez banki – uczestników systemu ochrony – na rzecz jednostek zarządzających wierzytelności kredytowych na zabezpieczenie roszczeń wynikających z udzielanej pomocy przez jednostki zarządzające. W każdym z ww. przypadków pomoc udzielana jest z funduszu pomocowego tworzonego przez uczestników systemu ochrony na zasadach określonych w art. 22g Ustawy o BS i co do zasady ma charakter zwrotny. Z tego względu, jak również z uwagi na funkcję systemów ochrony, w tym także ustawową możliwość wsparcia procesów restrukturyzacyjnych prowadzonych przez organy publiczne, tj. BFG oraz KNF, niezbędne jest zapewnienie możliwości podejmowania działań windykacyjnych we własnym zakresie, w ramach realizacji funkcji systemu ochrony, tj. zarówno w zakresie udzielonego wsparcia czyli windykacji pierwotnej, jak i windykacji wtórnej, tj. w zakresie nabytych wierzytelności, w tym również stanowiących zabezpieczenie udzielonej gwarancji. Konsekwencją stosowania rozwiązań wprowadzanych w Projekcie do jednostek zarządzających systemami ochrony będzie istotne ograniczenie możliwości realizowania wyżej opisanej ustawowej roli przez systemy ochrony, co w konsekwencji może stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa uczestników systemu ochrony znajdujących się w trudnej sytuacji, zagrażającej ich funkcjonowaniu. Z tych względów obejmowanie działalności jednostek zarządzających systemami ochrony dodatkowymi obwarowaniami i wymogami formalnymi może znacząco utrudnić lub wręcz uniemożliwić realizację działalności pomocowej i restrukturyzacyjnej banków w ramach systemów ochrony, przenosząc tym samym koszty tych działań na organy państwowe i środki publiczne.	
43.	Art. 2 ust. 1	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	Stosownie do regulacji przewidzianej w art. 45a ust. 1 i nast. ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi („Ustawa o funduszach inwestycyjnych”, „Ustawa”) towarzystwo funduszy inwestycyjnych może powierzyć zarządzanie portfelem wierzytelności funduszu sekurytyzacyjnego podmiotowi posiadającemu zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego (KNF), o którym mowa w art. 192 ust. 1 Ustawy. Analogiczne rozwiązanie dotyczy możliwości powierzenia np. przez zarządzającego	Uwaga częściowo uwzględniona

			alternatywną spółką inwestycyjną (ZAFI) zarządzania portfelem wierzytelności alternatywnej spółki inwestycyjnej (ASI) w trybie określonym przepisami art. 70g ust. 5 lub ust. 6 Ustawy o funduszach inwestycyjnych (zawarcie przez zarządzającego ASI ww. umowy, z podmiotem innym niż podmiot podlegający nadzorowi właściwego organu nadzoru nad rynkiem kapitałowym i posiadający zezwolenie na zarządzanie portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych wymaga zgody KNF). W tym kontekście zwracamy się o rozważenie objęcia wyłączeniem w zakresie stosowania przepisów ustawy (Projekt), o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy nie tylko podmiotów tam obecnie wskazanych, ale także podmiotów posiadających zezwolenie KNF, o którym mowa w art. 192 ust. 1 Ustawy oraz podmiotów przyjmujących zlecenie zarządzania portfelem, stosownie do treści art. 70g ust. 5 lub ust. 6 Ustawy o funduszach inwestycyjnych, w zakresie w jakim przedmiotem zarządzania objęty jest portfel wierzytelności funduszu sekurytyzacyjnego (określanych w perspektywie dalszych zmian legislacyjnych również jako „fundusze wierzytelności”) albo alternatywnej spółki inwestycyjnej.	
44.	Art. 2 ust. 1 pkt 2	ZPF	W wyłączeniu z art. 2 nie wskazano podmiotów zarządzających wierzytelnościami Funduszu, które aktualnie działają na podstawie zezwolenia Komisji (art. 192 UFI). Tym samym projektodawca przesądza o tym, iż przepisy Projektu ustawy będą miały zastosowanie do podmiotów zarządzających w zakresie zarządzania wierzytelnościami nabytymi przez Fundusz. Na tym tle pojawia się jednak wątpliwość dotycząca relacji przepisów Projektu ustawy, w szczególności wyłączenia TFI z art. 2 ust. 1 pkt 2) Projektu ustawy a przepisów UFI dot. podmiotów zarządzających wierzytelnościami Funduszu, a dokładniej relacji występującej pomiędzy TFI, Funduszem a podmiotem zarządzającym wierzytelnościami Funduszu. Na gruncie przepisów UFI to Fundusz zawiera umowę nabycia wierzytelności, a reprezentuje go TFI. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 1 UFI <i>„Towarzystwo tworzy fundusz inwestycyjny, zarządza nim i reprezentuje fundusz w stosunkach z osobami trzecim.”</i> Dokonując wykładni językowej wyłączenia z art. 2 ust. 1 pkt 2) Projektu ustawy należałoby dojść do przekonania, że do obsługi umowy o kredyt nabytej przez fundusz inwestycyjny, a przez to bezpośrednio obsługiwanej przez TFI przepisy Projektu ustawy nie znajdą zastosowania. Podstawową zatem kwestią do rozwiązania przez ustawodawcę jest relacja podmiotu obsługującego kredyty (dalej i w całym stanowisku: „podmiot obsługujący kredyty” lub „POK”) do zarządzającego wierzytelnościami funduszy	Uwaga częściowo uwzględniona

			sekurytyzacyjnych. W praktyce polskiego finansowego rynku zarządzania wierzytelnościami obydwie te podmioty będą wykonywać czynności objęte dyspozycjami przepisów ustawy UFI oraz komentowanej ustawy, natomiast konsekwencje obsługi wierzytelności na podstawie obydwu ustaw są odmienne, dlatego też koniecznym wydaje się kategoryczne przesądzenie sytuacji prawnej podmiotów licencjonowanych zarządzających wierzytelnościami sekurytyzowanymi funduszy inwestycyjnych. Podobne wątpliwości interpretacyjne dotyczą podmiotów świadczących na rzecz TFI czynności outsourcingu czynności towarzystwa w zakresie zarządzania sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszy inwestycyjnych (art. 45a ust. 1 w zw. z art. 46 ust. 3 w zw. z art. 192 UFI). W rozpatrywanym przypadku podmiot taki zawiera umowę z TFI i świadczy usługi na rzecz TFI, outsourcuje czynności Towarzystwa i pomimo, że oczywiście wykonuje czynności na rzecz Funduszu, to wątpliwe jest czy Fundusz jest nabywcą kredytu w rozumieniu projektu ustawy, po wtóre podmiotu świadczącego czynności outsourcingu i Funduszu nie łączy umowa, o której mowa w art. 22 Projektu ustawy.	
45.	Art. 2 ust. 1 pkt 2	IZFiA	Proponowane brzmienie przepisu Projektu ustawy: „towarzystwo w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 681 i 825), zwanej dalej „ustawą o funduszach”, <i>zarówno w przypadku gdy nabywcą kredytu jest towarzystwo jak i zarządzany przez to towarzystwo fundusz inwestycyjny</i>”; Uzasadnienie proponowanego brzmienia przepisu Projektu ustawy: 1. Ustawa o funduszach dopuszcza nabycie puli wierzytelności przez towarzystwo, co uzasadnia wyłączenie obowiązku uzyskania zezwolenia na gruncie Projektu ustawy wobec podmiotu licencjonowanego na gruncie Ustawy o funduszach, 2. Należy doprecyzować i wskazać wprost, że dopuszczalne są sytuacje, gdy nabywcą kredytu jest fundusz inwestycyjny i obsługa kredytu prowadzona jest bezpośrednio przez towarzystwo zarządzające tym funduszem, bez udziału zewnętrznego podmiotu obsługującego.	Uwaga uwzględniona
46.	Art. 2 ust. 1 pkt 7	ZPF	Uwzględniając powyższe uwagi i wątpliwości w zakresie art. 2 ust. 1 pkt 2) (wskazane powyżej) proponujemy również dodanie wprost wyłączenia POK z art. 192 UFI, czyli podmiotu posiadającego licencję na zarządzanie wierzytelnościami sekurytyzowanymi.	Uwaga uwzględniona

47.	Art. 2 ust. 2	UKNF	Przepis powinien odnosić się do relacji między bankami. Do instytucji kredytowych można odnieść go odpowiednio. Propozycja przepisu: Ustawy nie stosuje się w przypadku przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt <u>na bank lub instytucję kredytową między instytucjami kredytowymi</u> lub nabycia nieobsługiwanej umowy o kredyt <u>przez bank lub inną</u> instytucję kredytową	Uwaga uwzględniona
48.	Art. 2 ust. 3	UOKiK	Projekt ustawy wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie <i>podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE</i>. Dyrektywa ta przewiduje dla państw członkowskich możliwość wyłączenia z jej stosowania określonych kategorii zawodów (adwokatów, radców prawnych, notariuszy i komorników), które w ramach swojej działalności zawodowej podejmują działalność w zakresie obsługi kredytu. W projekcie skorzystano z tej możliwości i w art. 2 ust. 3 projektu wskazano, że przepisy ustawy nie będą miały zastosowania do działalności związanej z obsługą kredytów prowadzonej przez adwokatów, radców prawnych, notariuszy lub komorników. Według informacji z rejestrów zawodów prawniczych, w chwili obecnej w Polsce jest około 40,5 tys. czynnych zawodowo radców prawnych, około 21,4 tys. czynnych zawodowo adwokatów, około 3,8 tys. czynnych zawodowo notariuszy oraz około 2,2 tys. czynnych zawodowo komorników (osoby posiadające równocześnie uprawnienia do wykonywania więcej niż jednego zawodu są w tej statystyce uwzględnione wielokrotnie). Ze względu na znaczącą i dynamicznie rosnącą liczbę osób wykonujących w Polsce ww. zawody prawnicze (szczególnie zawód radcy prawnego i adwokata), wyłączenie ich spod wymogów projektowanej ustawy, przy jednoczesnym ustanowieniu dość restrykcyjnych zasad dla pozostałych podmiotów działających na tym rynku, może doprowadzić do masowego obchodzenia ustawowych wymogów. Można się spodziewać, że podmioty, które wołałyby nie poddawać się nowym ograniczeniom, powierzałyby wykonywanie „czynności z zakresu obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt” współpracującym z nimi radcom prawnym i adwokatom. Skutkowałoby to tym, że wymogi wprowadzane projektowaną ustawą miałyby charakter pozorny.	Uwaga nieuwzględniona Jednocześnie w tym miejscu należy podkreślić, że zgodnie z art. 4 ust. 1 projektowanej ustawy prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów wymaga uzyskania zezwolenia Komisji. Zezwolenie to może zostać wydane na wniosek spółki akcyjnej albo prostej spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Zaproponowane w art. 2 ust. 1 pkt 3 wyłączenie gwarantuje zatem wewnętrzną spójność projektu oraz jest zgodne z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1184, z późn. zm.), ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1166, z późn. zm.) czy ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1799, z późn. zm.), które wyłączają możliwość wykonywania określonych w nich zawodów w formie spółek kapitałowych.

			Mając na uwadze powyższe, jak również brak w uzasadnieniu jakiegokolwiek wyjaśnienia wyłączenia ww. zawodów spod projektowanej ustawy, proponuję rozważenie usunięcia z projektu art. 2 ust. 3, ewentualnie wyłączenie spod zakresu ustawy jedynie komorników i notariuszy, w przypadku których opisane wyżej ryzyko wydaje się być mniejsze.	
49.	Art. 2 ust. 3	Konfederacja Lewiatan	W zakresie wyłączenia adwokatów, radców prawnych, notariuszy lub komorników należy doprecyzować, że przepisów projektowanej ustawy nie stosuje się do wykonywanych przez radców prawnych i adwokatów czynności z zakresu obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt niezależnie od formy organizacyjnej, w której prowadzą działalność zawodową w tym zakresie.	Uwaga uwzględniona
50.	Art. 2 ust. 3	ZPF	Sugerujemy doprecyzowanie, że „ustawy nie stosuje się do czynności z zakresu obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt wykonywanych przez adwokatów, radców prawnych, notariuszy lub komorników <i>sądowych, niezależnie od formy organizacyjnej, w której wskazane w przepisie podmioty prowadzą działalność zawodową w tym zakresie</i> ”. Pozwoli to na uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych, czy ustawodawca zwalnia ze stosowania ustawy wykonujących wymienione zawody prawnicze wyłącznie w formie działalności gospodarczej (co mogłoby sugerować literalne brzmienie przepisu), czy forma wykonywania działalności (np. w ramach spółki partnerskiej), nie ma znaczenia dla tego zwolnienia.	Uwaga uwzględniona
51.	Art. 2 ust.3	PZZW	Związek pozytywnie ocenia skorzystanie przez Projektodawcę z zagwarantowanej w art. 2 pkt 6. Dyrektywy 2021/2167 możliwości wyłączenia przez państwo członkowskie z zakresu stosowania zasad obsługi praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt, lub obsługi samej umowy o kredyt, „ <i>czynności z zakresu obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt wykonywanych przez adwokatów, radców prawnych, notariuszy lub komorników</i> ”.	Przyjęta do wiadomości
Art. 3				
52.	Art. 3	IZFiA	Uwaga ogólna dotycząca definicji- propozycja dostosowania definicji do instytucji prawa polskiego Rozważenia wymaga stosowanie w Projekcie ustawy pojęć/wyrażeń, które zostały niejako skopiowane z polskiego tłumaczenia Dyrektywy NPL i przez to są nieadekwatne do pojęć stosowanych na gruncie polskiego prawa cywilnego, prawa rynków kapitałowych i regulującego kwestie zarządzania wierzytelnościami (np. „wierzytelność”, „nabycie wierzytelności”, „umowa cesji”, „umowa przelewu”), co	Uwaga nieuwzględniona Z uwagi na wymóg zachowania zgodności z implementowaną dyrektywą NPL niezbędne jest utrzymanie siatki pojęciowej z niej wynikającej

			istotnie utrudnia interpretację i zrozumienie tych przepisów, zaś w przyszłości negatywnie wpłynie na jednolitość ich wykładni i stosowania.	
53.	Art. 3 pkt 2	Konfederacja Lewiatan	Z powyższego wynika, że dostawcą usług obsługi kredytów może być tylko przedsiębiorca/przedsiębiorca zagraniczny będący osobą prawną, choć może to wzbudzać wątpliwości interpretacyjne, np. co z jednostkami organizacyjnymi niebędącymi osobami prawnymi, które posiadają zdolność prawną i mieszczą się w definicji przedsiębiorcy z KC ? Ponadto, w projektowanym art. 1 mowa jest o „obsłudze kredytów w zakresie praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt” i o „nieobsługiwanej umowie o kredyt”, zaś w projektowanym art.2 mowa o tym, że ustawy nie stosuje się do „obsługi praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub obsługi umowy o kredyt” zatem czym się te dwa różnią się od wskazanej w tej definicji z art. 3 pkt 2) „obsługi kredytu”? Pojawia się trzecie pojęcie, które powoduje problemy w interpretacji przepisów tej ustawy.	Uwaga częściowo uwzględniona
54.	Art. 3 pkt 2	ZPF	Z przedstawionej definicji wynika, iż dostawcą usług obsługi kredytów może być tylko przedsiębiorca/przedsiębiorca zagraniczny będący osobą prawną. Tak sformułowana definicja może wzbudzać wątpliwości interpretacyjne odnośnie do np. jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, które posiadają zdolność prawną i mieszczą się w definicji przedsiębiorcy z Kodeksu cywilnego (dalej: „KC”). Wątpliwości interpretacyjne budzi również pojęcie „obsługi kredytu” w relacji do używanych w Projekcie ustawy pojęć „obsługa kredytów w zakresie praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt” i „nieobsługiwanej umowy o kredyt” (art. 1 Projektu ustawy) oraz „obsługi praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub obsługi umowy o kredyt” (art. 2 Projektu ustawy). Postulujemy o konsekwencję używania jednolitych pojęć, gdyż w przyszłości może to nastroczać wątpliwości interpretacyjnych.	Uwaga częściowo uwzględniona
55.	Art. 3 pkt 3	Konfederacja Lewiatan	Po pierwsze, jakie jest rozróżnienie pomiędzy "obsługą umowy" a "obsługą praw z umowy"? Brakuje również definicji skargi i reklamacji (lit. c) albo co najmniej odesłania w zakresie reklamacji do ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej. Po drugie, Dyrektywa NPL stanowi o „wszelkich skargach dotyczących praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub samej umowy o kredyt”, a w Projekcie jest to zawężone do tych skarg i reklamacji, które dotyczą dochodzenia praw lub wykonania umowy. Definicja „działalności w zakresie obsługi kredytów”, ujęta w art. 3 pkt 3 Projektu jest niezgodna z treścią Dyrektywy NPL. Polski ustawodawca w Projekcie dokonał zawężenia zakresu ww. definicji w art. 3 pkt 3 lit. c) Projektu,	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej

			jednocześnie rozszerzając zakres w art. 3 pkt 3 lit. d). Dlatego też postulujemy zmianę treści art. 3 pkt 3 lit. c i d w sposób spójny z Dyrektywą NPL.	
56.	Art. 3 pkt 3	ZPF	Przedstawiona definicja „działalności w zakresie obsługi kredytów” jest niezgodna z treścią Dyrektywy NPL. Polski ustawodawca niezasadnie dokonał zawężenia zakresu ww. definicji w art. 3 pkt 3) lit. c) Projektu ustawy, jednocześnie rozszerzając zakres w art. 3 pkt 3) lit. d). Mając na uwadze powyższą rozbieżność postulujemy zmianę treści art. 3 pkt 3) lit. c) i d) w ten sposób, że: <i>“Art. 3 działalność w zakresie obsługi kredytów – rozumie się przez to wykonywanie co najmniej jednej z następujących czynności w zakresie praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt: (...)</i> <i>c) zarządzanie wszelkimi skargami i reklamacjami dotyczącymi praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub samej umowy o kredyt;</i> <i>d) informowanie kredytobiorcy o wszelkich zmianach oprocentowania lub opłat, lub jakichkolwiek należności związanych z prawami kredytodawcy wynikającymi z umowy o kredyt lub z samą umową o kredyt. (...)”</i> Przepis (lit. c)) nie zawiera definicji skargi i reklamacji lub odesłania w zakresie reklamacji do ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
57.	Art. 3 pkt 3 lit. b	UKNF	To nie nabywca ma nie być pośrednikiem, tylko podmiot obsługujący kredyty.	Uwaga uwzględniona
58.	Art. 3 pkt 7	Konfederacja Lewiatan	Według Dyrektywy NPL „kredytodawca” oznacza instytucję kredytową, która udzieliła kredytu, lub nabywcę kredytu; w Projekcie pominięto w definicji "nabywcę", co oznacza, że do nabywcy ustawę stosuje się tylko wtedy, kiedy wprost wymieniony jest nabywca, co powoduje dodatkowe problemy z interpretacją stosowanych w ustawie pojęć np. w zakresie definicji „podmiotu obsługującego kredyty” POK. Dodatkowo zwracamy uwagę, że w Projekcie brakuje definicji pojęcia „kredytobiorca” (wg. Dyrektywy NPL: „kredytobiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która zawarła umowę o kredyt z instytucją kredytową, wraz z jej następcą prawnym lub cesjonariuszem), w treści ustawy projektodawca posługuje się tym pojęciem, zatem należałoby uzupełnić tę definicję. Powstaje również wątpliwość do tego czy ustawa ma również dotyczyć sprzedaży indywidualnych (czy sprzedaż pojedynczego kredytu/ klienta również musi podlegać rygorom ustawy – nabycie i obsługa przez uprawniony podmiot). Jeśli tak – to ograniczy to Bankom znacznie możliwość zbywania takich przypadków.	Uwaga częściowo uwzględniona

			Czy po wejściu w życie ustawy Bank będzie mógł w ogóle sprzedać wierzytelność podmiotowi (osobie fizycznej bądź prawnej), która nie spełni warunków określonych w ustawie?	
59.	Art. 3 pkt 7	NBP	W art. 3 pkt 7 „instytucja kredytowa” jest definiowana poprzez odesłanie do art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013 . Należy zauważyć, że w rozumieniu przepisów rozporządzenia 575/2013 instytucjami kredytowymi są także (polskie) banki krajowe. W związku z tym zasadne i celowe jest zastosowanie rozwiązania przyjętego w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy Prawo bankowe i doprecyzowanie, że chodzi o instytucję „mającą siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego” lub odesłanie do tego przepisu (tak jak w art. 3 pkt 7 lit. c projektu).	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z ustawą Prawo bankowe bank krajowy posiada siedzibę na terytorium RP, wymóg ten nie odnosi się natomiast do instytucji kredytowej. Definicje w projektowanej ustawie zgodne są z ustawą Prawo bankowe.
60.	Art. 3 pkt 7	ZPF	Zgodnie z Dyrektywą NPL „kredytodawca” oznacza instytucję kredytową, która udzieliła kredytu, lub nabywcę kredytu. Natomiast, Projekt ustawy pomija w definicji „nabywcę”, co oznacza, że do nabywcy ustawę stosuje się tylko wtedy, kiedy wprost Projekt ustawy wymienia w przepisie nabywcę, co powoduje dodatkowe problemy z interpretacją stosowanych w ustawie pojęć, np. w zakresie definicji POK. Dodatkowo zwracamy uwagę, że Projekt ustawy nie zawiera definicji pojęcia „kredytobiorca”, który zgodnie z Dyrektywą NPL oznacza osobę fizyczną lub prawną, która zawarła umowę o kredyt z instytucją kredytową, wraz z jej następcą prawnym lub cesjonariuszem. Postulujemy uzupełnienie Projektu ustawy o tę definicję.	Uwaga uwzględniona
61.	Art. 3 pkt 9	UKNF	Rekomendujemy zmianę sformułowania na „każdego kto nabył”; aktualnie, wydaje się nieintencjonalnie, projektodawcy wykluczają jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej. Ponadto dyrektywa wprowadza wymóg prowadzenie działalności gospodarczej („w ramach wykonywanej przez siebie działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej” – art. 3 pkt 6 dyrektywy).	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
62.	Art. 3 pkt 9	Konfederacja Lewiatan	W Dyrektywie NPL w definicji "nabywcy kredytu" mowa jest tylko o nabyciu praw z nieobsługiwanej umowy, zaś tutaj projektodawca posługuje się pojęciem "nabycia praw i obowiązków", co: - nie jest zdefiniowane; - cesja to nabycie praw, a nie obowiązków, więc nie wiadomo jak ma się ta definicja do instytucji cesji wierzytelności.	Uwaga nieuwzględniona Z uwagi na wymóg zachowania zgodności z implementowaną dyrektywą NPL niezbędne jest utrzymanie siatki pojęciowej z niej wynikającej

			Należy odnieść się do znanych w polskim prawie cywilnym pojęć, do tej pory posługiwano się pojęciami „wierzytelności” i „nabycie wierzytelności”; nie dochodziło do nabycia umów o kredyt, należy zatem zdefiniować/doprecyzować czym jest w projekcie „nabycie nieobsługiwanej umowy o kredyt”. Brakuje statusu jednostki nieposiadającej osobowości prawnej, a zatem pojawia się pytanie czy ona nie może być nabywcą kredytu?	
63.	Art. 3 pkt 9	ZPF	Postulujemy o zmianę treści art. 3 pkt 9 w ten sposób, że: <i>„Art. 3 pkt 9 „nabywca kredytu” - rozumie się przez to osobę fizyczną albo osobę prawną, niebędącą kredytodawcą, która nabywa prawa wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwaną umową o kredyt”.</i> Konieczne jest bowiem wyodrębnienie możliwości nabycia wyłącznie praw wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, tak jak ma to miejsce w przypadku cesji singularnej praw, do której dochodzi na podstawie art. 509 KC. Dodatkowo, wskazujemy, iż zgodnie z Dyrektywą NPL "nabywca kredytu" oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną, inną niż instytucja kredytowa, która nabywa prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samą nieobsługiwaną umowę o kredyt, w ramach wykonywanej przez siebie działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej, zgodnie z mającym zastosowanie prawem unijnym i krajowym. Projekt ustawy w definicji „nabywcy kredytu” nie zawiera elementu „w ramach wykonywanej przez siebie działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej, zgodnie z mającym zastosowanie prawem unijnym i krajowym”, tym samym wydaje się, że indywidualna osoba fizyczna nabywająca indywidualną, pojedynczą wierzytelność również będzie zobowiązana zgodnie z art. 28 Projektu ustawy do raportowania do Komisji i wypełnienia innych przepisów projektowanej ustawy. W związku z powyższym definicja „nabywcy kredytu” wymaga doprecyzowania i uzupełnienia o wymóg wykonywanej działalności.	Uwaga uwzględniona
64.	Art. 3 pkt 9 i 13	RF	Wątpliwości Rzecznika Finansowego wzbudza przede wszystkim sposób zdefiniowania „nabywcy kredytu” (projektowany art. 2 pkt 9) oraz „umowy o kredyt” (projektowany art. 2 pkt 13). W projektowanej ustawie przez nabywcę kredytu rozumie się osobę fizyczną albo osobę prawną, niebędącą kredytodawcą, która nabywa prawa i obowiązki wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwaną umowę o kredyt. Przyjęcie takiej definicji oznacza, że nabywcą kredytu mogłaby być dowolna osoba fizyczna, nawet niewykonywająca działalności gospodarczej czy zawodowej w zakresie objętym przepisami projektowanej ustawy. Tak szerokie określenie zakresu pojęcia	Uwaga częściowo uwzględniona

			„nabywcy kredytu” wydaje się także pozostawać w sprzeczności z art. 3 pkt 6 Dyrektywy 2021/2167, zgodnie z którym przez „nabywcę kredytu” rozumie się <i>dowolną osobę fizyczną lub prawną, inną niż instytucja kredytowa, która nabywa prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samą nieobsługiwaną umowę o kredyt, w ramach wykonywanej przez siebie działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej</i>, zgodnie z mającym zastosowanie prawem unijnym i krajowym. Należy zatem postulować, aby do definicji „nabywcy kredytu” dodać zastrzeżenie zawarte w Dyrektywie 2021/2167, zgodnie z którym nabycie praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt powinno mieć miejsce w ramach wykonywanej działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej. W odniesieniu do definicji „umowy o kredyt” wydaje się, że jej zakres jest węższy od tego określonego w Dyrektywie 2021/2167. Zgodnie z art. 2 pkt 13 projektowanej ustawy przez „umowę o kredyt” rozumie się <i>umowę, o której mowa w art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe</i>. Takie odesłanie nie obejmuje jednak umowy pożyczki pieniężnej i innych niż umowa o kredyt form kredytowania, które w świetle przepisu art. 3 pkt 4 Dyrektywy powinny być określone regulacją ustawową. Należy bowiem wskazać, że zgodnie z przyjętą w Dyrektywie definicją, „umową o kredyt” jest pierwotnie sporządzona, zmieniona lub zastąpiona umowa, <i>na mocy której instytucja kredytowa udziela kredytu w formie płatności odroczonej, pożyczki lub innej podobnej formie finansowej</i>. Wydaje się, że bardziej adekwatnym sposobem zdefiniowania „umowy o kredyt” byłoby zastosowanie definicji opisanej w Dyrektywie, a nie odwołanie się do węższej zakresowo definicji z art. 69 Prawa bankowego. Niezależnie od powyższych uwag, warto również rozważyć dodanie do art. 2 projektowanej ustawy definicji „konsumenta”, choćby poprzez odesłanie do definicji ujętej w przepisach Kodeksu cywilnego (tak jak uregulowano to np. w art. 5 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim), by w sposób jednoznaczny rozstrzygnąć rozumienie tego pojęcia na gruncie projektowanej ustawy.	
65.	Art. 3 pkt 10	Konfederacja Lewiatan	Ze względu na to, iż art. 47a został dodany do rozporządzenia 575/2013 w kwietniu 2019 r., z zastosowaniem do ekspozycji utworzonych po dniu 26 kwietnia 2019 r., powstaje zatem pytanie, jak klasyfikować wierzytelności niepracujące powstałe przed tą datą, które posiada nabywca a POK obsługuje?	Uwaga częściowo uwzględniona
66.	Art. 3 pkt 10	ZPF	Określona w Projekcie ustawy definicja „nieobsługiwanej umowy o kredyt” budzi wątpliwości interpretacyjne w korelacji do obsługi nieobsługiwanych umów o kredyt	Uwaga częściowo uwzględniona

			na podstawie Projektu ustawy oraz zarządzania tym samym rodzajem nieobsługiwanych kredytów zakupywanych do funduszy sekurytyzacyjnych i obsługiwanych na podstawie UFI i zezwolenia na zarządzanie wierzytelnościami wydanymi przez KNF przed wejściem w życie przedmiotowej ustawy. Wydaje się, iż skoro działalności tych podmiotów pokrywają się, nie powinny mieć miejsca rozróżnienia w ramach tych aktów prawnych, takie jak wskazanie innych wymogów dla formy prowadzenia działalności (forma spółki z o.o. w UFI oraz forma sp. z o.o. z ustanowioną radą nadzorczą w Projekcie ustawy). Dodatkowo, wątpliwości interpretacyjne budzi okoliczność, iż przywołany w definicji art. 47a dodany został do rozporządzenia 575/2013 w kwietniu 2019 r. W rozporządzeniu UE wprowadzającym przedmiotowy przepis wskazano, że „<i>Aby ułatwić sprawne przejście do stosowania tego nowego ostrożnościowego mechanizmu ochronnego, nowe przepisy nie powinny mieć zastosowania do ekspozycji utworzonych przed dniem 26 kwietnia 2019 r.</i>” Nieuregulowana została zatem klasyfikacja wierzytelności niepracujących powstałych przed tą datą.	
67.	Art. 3 pkt 11	Konfederacja Lewiatan	Definicja POK wydaje się nieczytelna tj. poprzez dodanie na końcu "i w imieniu nabywcy kredytu wykonuje te prawa lub obowiązki" - definicja zdaje się zawęzać POKi tylko do tych, które obsługują wierzycieli wtórnych, a już nie do tych, które obsługują wierzycieli pierwotnych. <u>Definicja POK z Dyrektywy NPL jest zakresowo szersza niż przedstawiona w Projekcie. POK powinien zarządzać prawami związanymi z prawami kredytodawcy, jak i prawami nabywcy kredytu.</u>	Uwaga częściowo uwzględniona
68.	Art. 3 pkt 11	ZPF	Przepisy Projektu ustawy, w szczególności konstrukcja wyłączenia z art. 2 (uwagi powyżej), nie rozstrzygają jednoznacznie na temat realizacji przez POK czynności w ramach outsourcingu bankowego, a nie taki był zamiar Dyrektywy NPL. Zgodnie bowiem z treścią uzasadnienia do Projektu ustawy: „Projekt ustawy przede wszystkim dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438, z 8.12.2021, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2021/2167”. Dyrektywa 2021/2167 przewiduje ujednolicenie regulacji w zakresie działalności nabywców kredytów oraz podmiotów obsługujących kredyty w odniesieniu do nieobsługiwanych kredytów, udzielonych pierwotnie przez instytucje kredytowe. W efekcie umożliwia ona instytucjom kredytowym skuteczniejsze radzenie sobie z kredytami, które stają się nieobsługiwane, przez poprawę warunków do sprzedaży kredytu osobom trzecim. Ponadto w sytuacjach, w których instytucje	Uwaga częściowo uwzględniona

			<i>kredytowe zmagają się z dużą akumulacją nieobsługiwanych kredytów oraz z brakiem pracowników lub wiedzy fachowej niezbędnych do ich właściwej obsługi, powinny one mieć możliwość powierzenia wykonywania obsługi tych kredytów wyspecjalizowanemu podmiotowi obsługującemu kredyty albo przeniesienia umowy o kredyt na nabywcę kredytu, który posiada apetyt na ryzyko oraz wiedzę fachową niezbędną do zarządzania takim kredytem.”</i> Z zacytowanej wyżej treści uzasadnienia do Projektu wynika, iż podmioty obsługujące kredyty to nie tylko podmioty działające na rzecz nabywcy kredytu, ale również działające na rzecz instytucji kredytowych będących wierzycielami pierwotnymi. W ocenie ZPF, POK powinien zarządzać prawami związanymi z prawami kredytodawcy, jak i prawami nabywcy kredytu. W związku z powyższym powstaje uzasadniona wątpliwość czy kształt definicji POK (art. 3 pkt 11) zasadnie zawęży działalność do obsługi kredytów w imieniu nabywcy kredytu jako wierzyciela wtórnego, a pomija obsługę na rzecz i w imieniu wierzycieli pierwotnych.	
69.	Art. 3 pkt 13	ZBP	Dyrektywa 2021/2167 zdaje się przewidywać szerszy zakres przedmiotowy definicji umowy kredytu. Proponujemy doprecyzowanie zapisu dotyczącego definicji umowy kredytu: „umowie o kredyt – rozumie się przez to umowę, o której mowa w art. 3 pkt 4) Dyrektywy 2021/2167”.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
70.	Art. 3 pkt 14	Konfederacja Lewiatan	Art. 3 pkt 3 projektu ustawy mówi o "działalność w zakresie obsługi kredytów" a nie o „obsłudze umowy o kredyt” dlatego należałoby zmodyfikować definicję w następujący sposób: " (...) regulującą obsługę kredytów świadczoną przez podmiot obsługujący kredyty w imieniu i na rzecz nabywcy kredytu." albo "(...) dotyczącą usług/czynności świadczonych w imieniu i na rzecz nabywcy kredytu w zakresie działalności związanej z obsługą kredytów".	Uwaga uwzględniona
71.	Art. 3 pkt 14	ZPF	Postulujemy modyfikację definicji „umowy o obsługę kredytów” w następujący sposób: "(...) regulującą obsługę kredytów świadczoną przez podmiot obsługujący kredyty w imieniu i na rzecz nabywcy kredytu." albo "(...) dotyczącą usług/czynności świadczonych w imieniu i na rzecz nabywcy kredytu w zakresie działalności związanej z obsługą kredytów".	Uwaga uwzględniona

Art. 4				
72.	Art. 4 ust. 1	PZZW	W art. 4. Projektu przewiduje się wymogi co do formy prawnej podmiotu obsługującego kredyty oraz poziomu jego kapitalizacji. Działalność polegająca na wykonywaniu czynności w zakresie praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt, ma być, zgodnie z Projektem, wykonywana wyłącznie w formie spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w której ustanowiono radę nadzorczą. Zgodnie z opublikowanym uzasadnieniem do Projektu, powyższy wymóg ma na celu gwarancję wykonywania działalności z tego obszaru przez osobę prawną „o pewnej i stabilnej pozycji finansowej” i „ograniczenie wystąpienia ryzyka, które mogłoby zaistnieć w związku z działalnością podmiotów o dużo niższym oraz mniej efektywnym gospodarczo kapitale, jako tych bardziej narażonych na niestabilność finansową”. Jako Związek zrzeszający podmioty z rynku zarządzania wierzytelnościami zarówno negatywnie oceniamy omawiane ograniczenie dotyczący formy prawnej prowadzenia działalności, jak i nie zgadzamy się ze wskazanymi dla niego powodami. Związek podkreśla, że dla osiągnięcia celu ochronnego wystarczające są pozostałe przewidziane w ustawie środki i narzędzia finansowe, z zakresu ładu korporacyjnego i dotyczące członków organu wykonawczego, które odnoszą się do zapisów Dyrektywy 2021/2167. Sama Dyrektywa również nie wskazuje formy prawnej dla prowadzenia działalności z zakresu obsługi kredytów, a posługuje się pojęciem „osoby prawnej” rozumianej zgodnie z art. 54 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a która obejmuje szeroką gamę podmiotów. Należy zauważyć, iż obecna struktura polskiego rynku zarządzania wierzytelnościami obejmuje podmioty z sektora małych i średnich przedsiębiorców, które w następstwie wdrożenia projektowanego przepisu zostaną wyeliminowane z rynku. Zgodnie z naszą wiedzą, szereg państw członkowskich wypracowujących rozwiązania dla wdrożenia Dyrektywy 2021/2167 nie wprowadziły w krajowych projektach implementacji regulacji unijnych tak restrykcyjnego wymogu formy prawnej dla podmiotów obsługujących kredyty. Obecne ukształtowanie art. 4. 1. Projektu znacząco zwiększa rygor dla potencjalnych wnioskodawców o licencję na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów, tym samym stojąc w opozycji do motywacji (9) i (10) Dyrektywy 2021/2167, tj. usuwania przeszkód dla rozwoju rynku wtórnego nieobsługiwanych kredytów w Unii, harmonizacji wymogów dotyczących udzielania zezwoleń dla tych podmiotów i czerpania korzyści płynących z rynku wewnętrznego.	Uwaga uwzględniona

			Kierując się powyższym, postulujemy usunięcie wymogu formy prawnej dla prowadzenia działalności z zakresu obsługi kredytów zgodnie z ustawą bądź umożliwienie wnioskowania o licencję na obsługę kredytów także innym kategoriom przedsiębiorców.	
73.	Art. 4 ust. 1	ZPF	Propozycja formy w jakiej będzie mógł prowadzić działalność POK w części dotyczącej spółki z o.o. w której ustanowiono radę nadzorczą naszym zdaniem może być nadmiarowa i niespójna z wypracowanym podejściem systemowym prawa polskiego, ponieważ podmioty zarządzające wierzytelnościami nieobsługiwanymi na podstawie zezwolenia Komisji, które nadal będą funkcjonować na rynku i prowadzić swoją dotychczasową działalność, mogą robić to w formie Sp. z o.o., która nie ustanowiła rady nadzorczej.	Uwaga uwzględniona
74.	Art. 4 ust. 2 i 3	PZZW	Za nadmierną uznajemy projektowaną wysokość minimalnego kapitału zakładowego dla podmiotów wnioskujących o udzielenie licencji na obsługę kredytów na poziomie 1 000 000 zł. Wymogi zdolności do przechowywania środków finansowych, solidnych zasady zarządzania oraz odpowiednich mechanizmów kontroli wewnętrznej przewidziane zarówno w Projekcie, jak i Dyrektywie 2021/2167, stanowią wystarczające narzędzia dla ochrony realizacji praw konsumentów. Odnosząc się do uzasadnienia przedstawionego w związku z proponowaną treścią art. 4. 2., sztywno ustawiona wartość kapitału zakładowego stoi w sprzeczności do motywacji wskazanych w Dyrektywie 2021/2167. Podobne wątpliwości w zakresie realizacji celów regulacji unijnych i harmonizacji przepisów prawnych w Unii Europejskiej dla prowadzenia działalności z zakresu wykonywania praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt, dotyczą przewidzianego w art. 4. 3. Projektu obowiązku utrzymywania sumy funduszy własnych na poziomie nie niższym niż wysokość kapitału zakładowego. Przewidziana wysokość minimum kapitału zakładowego przy dodatkowym wymogu utrzymywania funduszy własnych na poziomie 1 000 000 zł stanowi w stosunku do treści i motywacji implementowanej Dyrektywy 2021/2167 zbyt rygorystyczną i trudną do pokonania barierę dla prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów w Polsce.	Uwaga uwzględniona

			Postulujemy obniżenie wymogu minimalnego kapitału zakładowego do poziomu 100 000 zł, który przy pozostałych wymogach wskazanych w Projekcie znacząco już zmniejsza potencjalne zagrożenia dla stabilności finansowego rynku i dla wysokich standardów ochrony konsumentów.	
75.	Art. 4 ust. 3	ZPF	Wymóg utrzymywania sumy funduszy własnych na poziomie nie niższym niż wysokość kapitału zakładowego w naszej ocenie jest wymogiem nieadekwatnym, nie wynikającym też z Dyrektywy NPL. Powoduje wyłącznie „mrożenie” kapitału, który może być wykorzystany w zupełnie inny sposób, w tym na wsparcie przedsiębiorstw borykających się z zatorami płatniczymi. Nadto, uzasadnienie Projektu ustawy zgodnie, z którym „ <i>Celem tego rozwiązania jest ograniczenie wystąpienia ryzyka, które mogłoby zaistnieć w związku z działalnością podmiotów o dużo niższym oraz mniej efektywnym gospodarczo kapitale, jako tych bardziej narażonych na niestabilność finansową względem proponowanych przez projektowany artykuł.</i> ” w istocie może dotyczyć każdego podmiotu, w każdej branży i z powyższych względów jest niezasadne.	Uwaga uwzględniona
Art. 5				
76.	Art. 5 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	Z powyższego przepisu wynika, że nie wprowadzono możliwości automatycznego wpisu do rejestru podmiotom posiadającym aktualnie zezwolenie KNF na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami. Postulujemy, aby w odniesieniu do podmiotów zarządzających wierzytelnościami sekurytyzowanymi (działających aktualnie na podstawie zezwolenia KNF z art. 192 UFI) - na podstawie art. 32 ust. 2 akapit 3 Dyrektywy NPL - umożliwić uproszczoną ścieżkę dokonania wpisu do rejestru i automatycznego uznania ich za podmioty posiadające zezwolenie podmioty obsługujących kredyty, na gruncie przepisów ustawy transponującej Dyrektywę NPL.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu ustawy.
77.	Art. 5 ust. 3	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	Prosimy o rozważenie aby spełnienie wymogu dotyczącego posiadania siedziby oraz adresu miejsca prowadzenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez spółkę ubiegającą się o uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 Projektu, odnosiło się do stanu na dzień wwania decyzji KNF w przedmiocie ww. zezwolenia, zamiast do stanu na dzień złożenia wniosku o jego wydanie.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej

78.	Art. 5 ust. 4	Konfederacja Lewiatan	Odnosnie poszczególnych punktów proponowane są rozwiązania lub podnoszone są wątpliwości: pkt 1) - proponujemy doprecyzować pkt 1) w następujący sposób: "wewnętrzne procedury i polityki dotyczące działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 19"; Pkt 2) i 3) - wyciąg z KRS zawiera te informacje, bez potrzeby kreowania obowiązku ich oddzielnego przekazywania w formie dodatkowych dokumentów; Pkt 6) - w oparciu o jakie standardy i zakres informacji należy przygotować te dokumenty? Czy chodzi o kolektywną ocenę członków organów, czy o oceny indywidualne (na gruncie Dyrektywy NPL wybrzmiewa bardziej kolektywny charakter tej oceny). W przepisach nie ma odesłania do wytycznych EBA w sprawie oceny odpowiedniej wiedzy i doświadczenia organów zarządzających, zatem należałoby to uzupełnić; Pkt 7) - czy oświadczenie jest jedno (zbiorcze) czy osobne dla spółki, członków zarządu i członków rady nadzorczej?	Uwaga częściowo uwzględniona
79.	Art. 5 ust. 4	ZPF	Proponujemy doprecyzować pkt 1) w następujący sposób: "wewnętrzne procedury i polityki dotyczące działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 19". Odnosnie do pkt 6) przepis nie zawiera odesłania do wytycznych EBA w sprawie oceny odpowiedniej wiedzy i doświadczenia organów zarządzających, co wymagałoby uzupełnienia Projektu ustawy o ten ważny akt prawny. Pkt 7) naszym zdaniem również wymaga doprecyzowania w zakresie, czy wymagane oświadczenie jest jedno (zbiorcze) czy osobne dla spółki, członków zarządu i członków rady nadzorczej.	Uwaga uwzględniona
80.	Art. 5 ust. 4 pkt 5	UKNF	Podtrzymujemy wcześniejszą uwagę, że obowiązek ten należy rozciągnąć na podmiot składający wniosek i udziałowców/akcjonariuszy o ile nie jest to spółka publiczna.	Uwaga częściowo uwzględniona
81.	Art. 5 ust. 4 pkt 5	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	W kontekście regulacji przewidzianej w art. 7 ust. 2 Projektu, zgodnie z którą wymogi dotyczące m.in. niekaralności w zakresie przestępstw, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 Projektu stosuje się do osób posiadających znaczny pakiet akcji spółki, o której mowa w art. 4 ust. 1 Projektu, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia nr 575/2013, jak również w zw. z treścią art. 7 ust. 2 lit. e Dyrektywy NPL, zgodnie z którego treścią do wniosku o udzielenie zezwolenia należy dołączyć również dowody potwierdzające, że ww. osoby posiadające znaczny pakiet akcji spełniają warunki określone w art. 5 ust. 1 lit. d Dyrektywy NPL (wystarczająco dobra	Uwaga częściowo uwzględniona

			reputacja), prosimy o rozważenie aby wraz z wnioskiem w odniesieniu do ww. osób posiadających znaczny pakiet akcji przedkładano również zaświadczenie o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego albo z innego właściwego rejestru (w przypadku obcokrajowców).	
Art. 6				
82.	Art. 6 ust.2	Konfederacja Lewiatan	Przepis nie wskazuje terminu, w jakim wezwana spółka będzie mogła uzupełnić brakujące dokumenty.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Ponadto termin, w jakim wezwana spółka będzie mogła uzupełnić brakujące dokumenty regulowane jest przepisami KPA. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
83.	Art. 6 ust. 2 i 3	ZPF	Projekt ustawy nie zawiera terminu, w jakim wezwana spółka będzie mogła uzupełnić dokumenty. Nie wskazano również terminu na uzupełnienie braków wniosku w przypadku wezwania przez KNF. ZPF rekomenduje przyjęcie minimalnego terminu na uzupełnienie braków, co pozwoli na kompleksowe uregulowanie procesu i będzie wpływało na jego dynamikę.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Ponadto termin, w jakim wezwana spółka będzie mogła uzupełnić brakujące dokumenty regulowane jest przepisami KPA. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
84.	Art. 6 ust. 3	Konfederacja Lewiatan	Nie jest jasno wskazany termin na uzupełnienie braków wniosku w przypadku wezwania przez KNF. Rekomendujemy przyjęcie jakiegoś minimalnego terminu na uzupełnienie braków. Wskazane terminy wpływają na długość procesu uzyskiwania zezwolenia - maksymalnie mamy 45 dni + 90 dni + czas (niezdefiniowany) na uzupełnienie wniosku.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Ponadto termin, w jakim wezwana spółka będzie mogła uzupełnić brakujące dokumenty regulowane jest przepisami KPA.

				Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
Art. 7				
85.	Art. 7 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	Sformułowania użyte w pkt 3) i 4) są bardzo nieostre i niespotykane dla aktów prawnych poziomu ustawy: pkt 3) może budzić wątpliwości interpretacyjne - "łączne skutki drobnych incydentów"- co oznacza „drobny incydent”? Dodatkowo należałoby się posłużyć określeniem "dobrej reputacji" zamiast "nieskazitelną opinii" dla zachowania spójności definicji stosowanych na gruncie wymogów EBA w tym zakresie i Dyrektywy NPL. pkt 4) - jaki jest zakres, czy chodzi o pełnienie przez te osoby podobnych funkcji (członek zarządu/rady nadzorczej) w innych podmiotach finansowych? pkt 5) w oparciu o jakie standardy i zakres informacji należy przygotować te dokumenty? Przepis nie zawiera ma odesłania do wytycznych EBA w tym zakresie.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
86.	Art. 7 ust. 1	ZPF	Kryteria dotyczące członków zarządu oraz rady nadzorczej są nieostre i budzą wątpliwości interpretacyjne (np. kryterium: „<i>łączne skutki drobnych incydentów nie rzutują na ich nieskazitelną opinię</i>” winno zostać doprecyzowane lub usunięte, kryterium „<i>przejrzystości</i>” powinno zostać zastąpione określeniem „<i>udzielali odpowiedzi na pytania organów nadzoru</i>”). Proponujemy również uspoźnienie pojęć z definicjami określonymi na gruncie wymogów EBA (np. pojęcie: „<i>nieskazitelną opinią</i>” powinna zostać zastąpiona pojęciem „<i>dobrej reputacji</i>”). W zakresie odpowiedniej wiedzy oraz doświadczenia brak bowiem odesłania do wytycznych EBA w sprawie oceny odpowiedniej wiedzy i doświadczenia organów zarządzających lub administracyjnych jako całości, którym powierzono prowadzenie spraw lub są uprawnieni do reprezentacji podmiotów prowadzących działalność w zakresie podmiotu obsługującego kredyty (projekt nr EBA/CP/2023/07 z dnia 19.04.2023).	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
87.	Art. 7 ust. 1 pkt 3	UKNF	Rekomendujemy przeformułowanie tego przepisu, np. w następujący sposób: „strona postępowania wykazała, że łączne skutki drobnych incydentów nie rzutują na ich nieskazitelną opinię”.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na

				zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
Art. 8				
88.	Art. 8 ust. 1	UKNF	Propozycja przepisu: ~~Z dniem~~ <i>W terminie 7 dni</i> od udzielenia zezwolenia, Komisja z urzędu dokonuje wpisu podmiotu obsługującego kredyty do rejestru podmiotów obsługujących kredyty.	Uwaga uwzględniona
Art. 9				
89.	Art. 9 ust. 1	UKNF	Należy uzgodnić z treścią art. 33. Wzorem art. 69 ust. 3 ustawy o usługach płatniczych należałoby rozważyć uregulowanie harmonogramu kończenia działalności.	Uwaga uwzględniona
90.	Art. 9 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	Odnosnie poszczególnych punktów proponowane są rozwiązania lub podnoszone są wątpliwości: pkt 1) - można doprecyzować i dodać na końcu "i dokonania wpisu do rejestru podmiotów obsługujących kredyty". pkt 4) - kto ma oceniać fałszywość oświadczeń lub dokumentów, czy niezgodność z przepisami ustawy? Pkt 6) - obecny kształt przesłanek wydaje się być uznaniowy, brakuje ich powiązania z uprawnieniami KNF w ramach nadzoru (stopniowanie środków dyscyplinujących)	Uwaga częściowo uwzględniona
91.	Art. 9 ust. 1	ZPF	Przesłanki skutkujące cofnięciem zezwolenia przez KNF wymagają doprecyzowania i tak w pkt 1) należy dodać sformułowanie " <i>i dokonania wpisu do rejestru podmiotów obsługujących kredyty</i> ". Dodatkowo, kształt przesłanek określony w pkt 6) jest uznaniowy, brakuje ich powiązania z uprawnieniami KNF w ramach nadzoru (stopniowanie środków dyscyplinujących).	Uwaga częściowo uwzględniona
92.	Art. 9 ust. 1 pkt 4	UKNF	Powinno być „z prawem”, a nie z „przepisami ustawy”, bo chodzi o sprzeczność z prawem, a nie tylko i wyłącznie tą ustawą.	Uwaga uwzględniona
93.	Art. 9 ust. 1 pkt 6	UKNF	Tu także należy upewnić się, czy projektodawca ma na myśli wyłącznie tę ustawę i żadną inną, np. AML.	Uwaga uwzględniona
94.	Art. 9 ust. 1 pkt 6	Krzysztof Rożko i Wspólnic	Prosimy o zwrócenie uwagi, że przesłanka dotycząca cofnięcia zezwolenia z tytułu poważnego naruszenia przepisów określona w art. 8 ust. 1 lit. f Dyrektywy NPL sformułowana została szerzej niż to, co zostało uwzględnione w ramach art. 9 ust. 1	Uwaga uwzględniona

		y Kancelaria Prawna sp. k.	pkt 6 Projektu. Zgodnie z powołanym przepisem Dyrektywy NPL przesłankę cofnięcia zezwolenia stanowi nie tylko naruszenie aktu prawa krajowego mającego na celu transpozycję dyrektywy, ale również innych regulacji wskazanych w art. 8 ust. 1 lit. f Dyrektywy NPL. Obejmuje to poważne naruszenie mających zastosowanie przepisów (co wydaje się wykraczać poza samą tylko regulację przewidzianą w ramach projektowanej ustawy), jak również przepisy dotyczące ochrony konsumentów.	
Art. 11				
95.	Art. 11	UKNF	Należy określić rodzaj opłaty. W ustawie w art. 37 jest już mowa o opłacie; rekomendujemy zamianę w art. 37 pojęcia opłata na wpłatę.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów zostało dostosowane do siatki pojęciowej projektowanej ustawy
96.	Art. 11	Konfederacja Lewiatan	Co z podmiotami, które aktualnie prowadzą działalność w zakresie obsługi kredytów (posiadają udzielone przez KNF zezwolenie na zarządzanie wierzytelnościami sekurytyzowanymi na gruncie UFI) a zwłaszcza z Funduszami na gruncie przepisów tej ustawy ? Do rozważenia pozostaje również wysokość opłaty, która jest wyższa niż koszty zezwoleń na podstawie innych przepisów dla rynku finansowego (np. w UFI mamy opłatę 2000 euro za zezwolenie na zarządzanie), zwłaszcza, iż nie została ona należycie uzasadniona.	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowane rozwiązanie ma na celu ograniczenie składania wniosków przez spółki, które nie spełniają wymogów niezbędnych do udzielenia zezwolenia oraz zapewnić efektywne sprawowanie nadzoru. Propozycja w zakresie zarządzania wierzytelnościami sekurytyzowanymi na gruncie UFI wykracza poza merytoryczny zakres projektu ustawy.
97.	Art. 11	ZPF	Wysokość opłaty za udzielenie zezwolenia wydaje się być zbyt wygórowana, zwłaszcza w kontekście kosztów zezwoleń na podstawie innych przepisów dla rynku finansowego (np. w UFI opłata za zezwolenie na zarządzanie określona została na poziomie 2000 euro). Dodatkowo sugerujemy, iż w przypadku podmiotów obsługujących kredyty, które posiadają zezwolenie na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszu sekurytyzacyjnego, winni oni zostać zwolnieni z opłaty, ewentualnie wymagana wobec nich opłata winna zostać obniżona, ponieważ posiadane przez te podmioty obecnie zezwolenie również podlegało opłacie.	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowane rozwiązanie ma na celu ograniczenie składania wniosków przez spółki, które nie spełniają wymogów niezbędnych do udzielenia zezwolenia oraz zapewnić efektywne sprawowanie nadzoru. Propozycja w zakresie zarządzania wierzytelnościami sekurytyzowanymi na gruncie UFI wykracza poza merytoryczny zakres projektu ustawy.

98.	Art. 11	IZFiA	Proponujemy dodać: art. 11¹: <i>Art. 11¹. 1. Podmiot posiadający zezwolenie, o którym mowa w art. 192 ustawy o funduszach jest zwolniony z obowiązku uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1.</i> <i>2. Komisja z urzędu dokonuje wpisu podmiotu, o którym mowa w ust. 1 do rejestru, o którym mowa w art. 12 ust. 1.</i> Uzasadnienie proponowanego brzmienia przepisu Projektu ustawy: Analiza Projektu ustawy prowadzi do wniosku, że Projektodawca nie uwzględnił szczególnej sytuacji podmiotów, które na podstawie art. 192 ust. 2 ustawy o funduszach posiadają, wydane przez Komisję Nadzoru Finansowego, zezwolenie na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami. W szczególności nie wprowadzono możliwości automatycznego wpisu do rejestru podmiotom posiadającym aktualnie zezwolenie KNF na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami. Nie widzimy uzasadnienia dla wprowadzania dualizmu w zakresie udzielania przez Komisję podmiotom tego samego rodzaju na czynności tego samego rodzaju dwóch różnych rodzajów zezwoleń w oparciu o różne akty prawne. W praktyce czynności objęte tymi zezwoleniami są tożsame. Mogą występować przypadki, gdzie podmiot obsługujący kredyty nie współpracuje z funduszami inwestycyjnymi (nabywcami kredytu), wobec czego zrozumiałe jest rozdzielenie tej regulacji od ustawy o funduszach. Niemniej, należy przyznać podmiotom, które przeszły procedurę zezwoleniową na gruncie ustawy o funduszach (która jest bardziej złożona) automatyczne zezwolenie na obsługę kredytów, z zastrzeżeniem dostosowania do kluczowych wymogów Ustawy (vide zmiana w art. 70). Proponowane rozwiązanie jest, w naszej ocenie dopuszczalne w oparciu o art. 32 ust. 2 Dyrektywy NPL.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu ustawy.
Art. 12				
99.	Art. 12	UKNF	Po art. 12 – wprowadzenie regulacji określającej opłatę za wpis, zmianę wpisu i wykreślenie podmiotu z rejestru podmiotów obsługujących kredyty	Uwaga częściowo uwzględniona
Art. 13				
100.	Art. 13	UKNF	Dodanie informacji o prowadzeniu działalności w innym państwie członkowskim oraz formy jej prowadzenia (odział)	Uwaga uwzględniona

101.	Art. 13	Konfederacja Lewiatan	Brakuje w tym katalogu informacji "daty wpisu do rejestru" - jako daty rozpoczęcia prowadzenia działalności przez POK na podstawie udzielonego przez KNF zezwolenia.	Uwaga uwzględniona
102.	Art. 13	ZPF	Katalog nie zawiera informacji dotyczącej "daty wpisu do rejestru" jako daty rozpoczęcia prowadzenia działalności przez POK na podstawie udzielonego przez KNF zezwolenia.	Uwaga uwzględniona
Art. 14				
103.	Art. 14 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	W jakiej formie podmiot obsługujący kredyty informuje KNF o zmianie danych objętych wpisem do rejestru? Wymaga to doprecyzowania.	Uwaga uwzględniona
104.	Art. 14	ZPF	Nie wskazano również formy informowania KNF o zmianach danych objętych wpisem do rejestru. Wnosimy w tym zakresie o doprecyzowanie przepisu. Proponujemy również wydłużenie terminu do zgłaszania zmian danych do 14 dni.	Uwaga uwzględniona
Art. 15				
105.	Art. 15 ust. 1	UKNF	W art. 15 ust. 1: a) wskazanie terminu wykreślenia, b) zastąpienie wyrazów „Krajowego Rejestru Sądowego” wyrazami „rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego” Propozycja przepisu: Komisja <u>z urzędu</u> wykreśla podmiot obsługujący kredyty z rejestru podmiotów obsługujących kredyty w przypadku cofnięcia zezwolenia albo wygaśnięcia zezwolenia albo wykreślenia podmiotu <u>z rejestru przedsiębiorców</u> Krajowego Rejestru Sądowego. Komisja wykreśla podmiot, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie później niż w terminie 14 dni od dnia cofnięcia zezwolenia albo wygaśnięcia zezwolenia albo uzyskania informacji o wykreśleniu podmiotu z Krajowego Rejestru Sądowego.	Uwaga uwzględniona
106.	Art. 15 ust. 1	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	Prosimy o rozważenie określenia terminu dla wykreślenia przez KNF podmiotu obsługującego kredyty z rejestru w przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia zezwolenia, albo wykreślenia danego podmiotu z Krajowego Rejestru Sądowego, tak aby wykreślenie następowało w terminie 14 dni (tj. spójnie z terminem określonym w art. 14 ust. 2 oraz w zw. z art. 15 ust. 2 Projektu), odpowiednio, po powzięciu informacji o wystąpieniu jednego z ww. zdarzeń albo po otrzymaniu informacji o ich wystąpieniu, stosowanie do obowiązku informacyjnego nałożonego na podmiot obsługujący kredyty na podstawie art. 14 ust. 1 Projektu.	Uwaga uwzględniona

107.	Art. 15 ust. 2	UKNF	Art. 15 ust. 2 – dookreślenie, że chodzi o działalność prowadzoną w formie oddziału	Uwaga uwzględniona
Art. 16				
108.	Art. 16 ust. 1	UKNF	Należy określić formę, czyli przez oddział.	Uwaga uwzględniona
109.	Art. 16 ust. 3	Konfederacja Lewiatan	Odnosnie poszczególnych punktów proponowane są rozwiązania lub podnoszone są wątpliwości: pkt 4) – rekomendowane jest doprecyzowanie co oznacza pojęcie „osoby odpowiedzialne w zakresie obsługi kredytów” (brak definicji); Pkt 5) - czy nie powinno to brzmieć „ochrony praw kredytobiorcy”? Nie wiadomo co trzeba dokładnie dostarczyć, co jest wymagane (brakuje tu odesłania chociażby do zakresu regulacji z art. 19 Projektu); pkt 6) - Warto dodać, że jest to wymagane tylko jeśli wg. prawa państwa goszczącego ta działalność podlega pod wymogi AML; pkt 8) - Czy chodzi o zezwolenie w państwie macierzystym? Należy to także doprecyzować (analogicznie w Dyrektywie NPL jest to doprecyzowane).	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
110.	Art. 16 ust. 3	ZPF	W pkt 4) rekomendujemy doprecyzowanie pojęcia "osoby odpowiedzialne w zakresie obsługi kredytów". Zapis pkt 5) nie jest precyzyjny, nie odpowiada na pytania co należy dostarczyć Komisji, co jest wymagane w zawiadomieniu (brakuje np. odesłania do zakresu regulacji wewnętrznych z art. 19 Projektu ustawy). W pkt 6) warto dodać, że opis procedury ustanowionej w celu zapewnienia zgodności z przepisami goszczącego państwa członkowskiego dotyczącymi przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu wymagane jest tylko wtedy, jeśli wg prawa państwa goszczącego ta działalność podlega pod wymogi AML. W pkt 8) należy doprecyzować, iż zezwolenie do przyjmowania i przechowywania środków finansowych od kredytobiorców dotyczy zezwolenia udzielonego w państwie macierzystym (analogicznie jak w Dyrektywie NPL).	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
111.	Art. 16 ust. 4	Konfederacja Lewiatan	Brak jest procedury wymagającej sprawdzenie czy zawiadomienie spełnia wszelkie wymogi określone w ust. 3 art. 16 Projektu. Należałoby wskazać, że Komisja przesyła zawiadomienie w terminie 45 dni od jego otrzymania, w przypadku gdy zawiadomienie było kompletne i spełniało wszystkie wymogi lub w ciągu 45 dni od dnia uzupełnienia braków (kompletne zawiadomienie).	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej

112.	Art. 16 ust. 4 i 5	ZPF	Przepis nie zawiera procedury wymagającej sprawdzenia czy zawiadomienie spełnia wszelkie wymogi określone w ust. 3 art. 16 Projektu ustawy oraz formy/sposobu poinformowania Komisji przez POK. Dodatkowo KNF powinien powiadomić o zmianie informacji także właściwy organ nadzoru państwa członkowskiego, w którym udzielono kredytu.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Ponadto do projektowanej ustawy zastosowanie mają przepisy KPA. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej.
113.	Art. 16 ust. 5	Konfederacja Lewiatan	Brak formy lub sposobu poinformowania Komisji przez POK o zmianie informacji, o których mowa w art. 16 ust. 3 Projektu - warto to doprecyzować. Dodatkowo wydaje się zasadnym, aby w takim przypadku Komisja powiadomiła o tym fakcie także właściwy organ nadzoru państwa członkowskiego, w którym udzielono kredytu.	Uwaga uwzględniona
Art. 18				
114.	Art. 18 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	Należy dokonać następującego skreślenia: „Jeżeli organ nadzoru macierzystego państwa członkowskiego, w którym podmiot obsługujący kredyty ma swoją siedzibę lub główne biuro, zawiadamia Komisję o zamiarze rozpoczęcia przez ten podmiot działalności w zakresie obsługi kredytów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja przekazuje potwierdzenie otrzymania zawiadomienia temu podmiotowi oraz organowi nadzoru macierzystego państwa członkowskiego w terminie 14 dni.)”. Definicja macierzystego państwa członkowskiego brzmi: „macierzyste państwo członkowskie – rozumie się przez to państwo członkowskie, w którym podmiot obsługujący kredyty ma swoją siedzibę lub główne biuro, a w przypadku nabywcy kredytu lub jego przedstawiciela – państwo członkowskie, w którym ten nabywca lub jego przedstawiciel ma odpowiednio siedzibę albo miejsce zamieszkania”. Oznacza to, że nie ma potrzeby powtarzania w tym przepisie części definicji i wskazywania tego co zostało powyżej wykreślone w treści projektowanego przepisu; ponadto trzeba pamiętać, że nabywca kredytu może też być podmiotem obsługującym kredyty, dlatego lepiej odwołać się po prostu do ustawowych terminów, a nie odwoływać się do państwa macierzystego podmiotu obsługującego kredyty. Nie wskazano także w jakiej formie jest przekazywane przez KNF potwierdzenie temu podmiotowi oraz organowi nadzoru macierzystego państwa członkowskiego.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej

115.	Art. 18 ust. 2	UKNF	W jakiej formie. Powinien być oddział.	Uwaga uwzględniona
Art. 19				
116.	Art. 19	Konfederacja Lewiatan	Powinniśmy odnosić się do definicji "działalności w zakresie prowadzenia kredytów" oraz zakresu prowadzenia takiej właśnie działalności, dlatego we wprowadzeniu do wyliczenia proponujemy zmianę np. " (...) procedury i polityki dotyczące działalności w zakresie obsługi kredytów (...)": pkt 1) - proponujemy dopisać "adekwatny do zakresu prowadzonej działalności" system zarządzania ryzykiem i system kontroli wewnętrznej. pkt 2) - proponujemy wykreślić fragment "w procesie obsługi kredytów", ze względów jak w pierwszym zdaniu powyżej (to wprowadzenie zakreśla ramy przedmiotowe tych regulacji wewnętrznych). pkt 3) - tego wymogu nie ma w Dyrektywie NPL. Powstaje także potrzeba doprecyzowania - nie jest jasne czy wymóg oceny sytuacji finansowej i gospodarczej jest obligatoryjnym wymogiem przy działalności w zakresie obsługi kredytów? W którym momencie ta ocena miałaby następować i na co miałaby mieć wpływ? Oceny zdolności kredytowej dokonuje instytucja kredytowa - czy POK ma to czynić ponownie, w jakim celu? pkt 6) - w dalszym ciągu nie jest jasne, czy działalność w zakresie obsługi kredytów podlega pod przepisy ustawy AML (czy każdy POK ma status instytucji obowiązanej). Prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów nie wiąże się z wysokim ryzykiem AML, aby podmioty zajmujące się taką działalnością np. POKi, uznać za instytucje obowiązane w świetle przepisów ustawy AML.	Uwaga częściowo uwzględniona
117.	Art. 19	ZPF	W pkt 1) proponujemy dodać "adekwatny do zakresu prowadzonej działalności" system zarządzania ryzykiem i system kontroli wewnętrznej. W pkt 3) dotyczącym obowiązku opracowania i stosowania wewnętrznych procedur i polityk w zakresie obsługi kredytów obejmujących procedury pozwalających na ocenę sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy, pragniemy wskazać, iż proces oceny kredytobiorcy odbywa się na etapie udzielenia kredytu, a nie na etapie jego spłaty, zakładamy więc, że skoro instytucja kredytowa udzieliła kredytu, to sytuacja finansowa kredytobiorcy na to pozwalała. Kredytobiorca nie ma obowiązku informowania POK o swojej sytuacji finansowej, informacje te są dobrowolne (i w praktyce trudne do pozyskania bezpośrednio od kredytobiorcy przez Fundusz lub podmiot zarządzający sekurytyzowanymi wierzytelnościami Funduszu). W praktyce taka procedura będzie sprowadzała się do pytań kontrolnych, na które kredytobiorca nie musi odpowiedzieć.	Uwaga częściowo uwzględniona

		W pkt 6) dotyczącym obowiązku opracowania i stosowania wewnętrznych procedur i polityk w zakresie obsługi kredytów obejmujących procedury przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, pragniemy podnieść, iż obowiązek podmiotu obsługującego kredyty wprowadzenia procedury przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, czyli tym samym objęcie POK wymogami AML jest w naszej ocenie nieadekwatne. Wprowadzenie i stosowanie procedur przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w przypadku działalności windykacyjnej jest o tyle trudne i problematyczne, że mogą występować wątpliwości co do tego, kto jest klientem, zaś w przypadku przyjęcia, że jest nim dłużnik – znacznie utrudnia to prowadzenie działalności w zakresie dochodzenia wierzytelności. Działalność związana z dochodzeniem należności nie była jak dotąd uwzględniona ani w europejskiej (ponadnarodowej) ocenie ryzyka, ani też w Krajowej Ocenie Ryzyka jako działalność ryzykowna. Ponadto uzasadnienie Projektu ustawy, nie zawiera argumentów, które przemawiałyby za uznaniem podmiotów dochodzących należności i prowadzonej przez nich działalności za ryzykowną pod kątem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. w takim stopniu, by nakładać na nich szereg obowiązków w tym zakresie, ze statusem instytucji obowiązanej włącznie. Warto podkreślić, że przez windykację należy rozumieć całokształt czynności, które nakierowane są na zaspokojenie wierzyciela przez dłużnika. Mogą one być podejmowane na etapie przedsądowym i sądowym (tj. z wykorzystaniem przymusu państwowego). Na etapie postępowania egzekucyjnego, wszczętego na podstawie wydanego tytułu wykonawczego, przedsiębiorstwo windykacyjne otrzymuje wpłaty od komornika sądowego (funkcjonariusza publicznego), które wpływają na wskazany rachunek bankowy, co sugeruje, że opisany proces nie generuje ryzyk na gruncie AML/CFT. Windykacja należności może mieć również charakter polubowny, polegający na zawieraniu ugód z dłużnikami, przy czym rozłożenie na raty zobowiązania wynika z inicjatywy przedsiębiorstwa windykacyjnego, dlatego też nie ma na celu obejścia przepisów związanych z AML/CFT. Co ważne, oferta przedsiębiorcy windykacyjnego może dotyczyć usług, które nie są związane z przepływami finansowymi, jak np. przypominanie o terminie zapłaty.. Dodatkowo podkreślić należy, że zdecydowana większość przepływów finansowych ma miejsce w oparciu o systemy bankowe, które	

			już podlegają monitorowaniu zgodnie z przepisami AML/CFT. W związku z powyższym – prowadzenie działalności związanej z windykacją zadłużenia nie wiąże się z ryzykiem AML/CTF, by podmioty ją prowadzące zostały uznane za instytucje obowiązane w rozumieniu przepisów o AML. Ponadto wierzytelności, które będą w obsłudze przedsiębiorstw windykacyjnych, na podstawie implementacji Dyrektywy NPL, zgodnie z założeniem ustawodawcy obejmują wierzytelności z sektora bankowego. Dlatego też można z pewnością przyjąć, że ocena kredytobiorcy pod kątem ryzyka prania pieniędzy została już wcześniej wykonana przez wierzyciela pierwotnego jako instytucji obowiązanej, który podlega stosownym kontrolom na gruncie przepisów AML/CFT. Zasadnym jest założenie, że w takich sytuacjach wszelkie potencjalne ryzyka zostały już ocenione i skoro doszło do zawarcia umowy (np. kredytu) to uznać należy, że to ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu jest akceptowalne i nie ma okoliczności wskazujących na konieczność jego ponownej oceny przez POK.	
118.	Art. 19	IZFiA	Proponujemy usunąć przepis art. 19 pkt 6. Obowiązek opracowania i stosowania wewnętrznych procedur przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu dotyczy instytucji obowiązanych i wynika wprost z ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (dalej: „ustawa AML”). Wprowadzanie takiego równoległego obowiązku w sposób niejasny tworzy nową kategorię obowiązku. Taka regulacja powoduje duże wątpliwości interpretacyjne.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów stanowi implementację dyrektywy.
119.	Art. 19 pkt 1	UKNF	W projekcie ustawy jest to jedyne miejsce, w którym jest mowa o systemie zarządzania ryzykiem i systemie kontroli wewnętrznej -> w tym kontekście niezbędne wydaje się zdefiniowanie tych pojęć oraz celów ww. systemów (np. w przypadku banków zostało to (definicje i cele) dokonane w ramach art... 9, 9b, 9c)	Uwaga uwzględniona
120.	Art. 19 pkt 3	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	W ramach art. 5 ust. 1 lit. f Dyrektywy NPL w kontekście wymogów związanych z traktowaniem kredytobiorców w sposób sprawiedliwy i z dołożeniem należytej staranności mowa jest o uwzględnianiu w tym zakresie m.in. sytuacji finansowej kredytobiorców. W tym kontekście prosimy o rozważenie nadania komentowanej jednostce redakcyjnej Projektu następującej treści: „3) procedury pozwalające na ocenę sytuacji finansowej kredytobiorcy;”.	Uwaga uwzględniona
Art. 20				

121.	Art. 20	ZPF	Z treści projektowanego przepisu powinno jednoznacznie wynikać, że chodzi o całkowite zaprzestanie prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów przez POK. Ponadto, powstaje wątpliwość co konkretnie mieści się pod określeniem „dokumentacji związanej z prowadzeniem tej działalności” (jaki jest zakres tej dokumentacji), którą należy archiwizować i przechowywać przez wskazany okres. Proponujemy także wydłużenie terminu archiwizowania i przechowywania dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności przez POK. Wskazany w Projekcie ustawy 5-letni termin koliduje np. z przepisami podatkowymi, zgodnie z którymi dane osobowe mogą być niezbędne do: wystawienia PIT dotyczącego np. zastosowanego umorzenia, ale również – w odniesieniu do podatku CIT – dla potwierdzenia dokonanej wpłaty przez dłużnika i wykazania w poprawny sposób przychodu podatkowego. Dodatkowo, obowiązek sporządzenia kopii dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności w zakresie obsługi kredytów (w tym każdej obsługiwanej sprawy) jest istotnym obciążeniem dla POK, który zaprzestał swej działalności (realizacja tego obowiązku na żądanie Komisji będzie bardzo kosztowna, zatem rekomendujemy rezygnację z tego obowiązku, tym bardziej że w ramach uprawnień nadzorczych KNF może zawsze żądać konkretnej dokumentacji od POK). Ponadto, 14-dniowy termin na wykonanie kopii dokumentacji uważamy za zbyt krótki, chyba, że dotyczy to wyłącznie dokumentacji obejmującej działalność podmiotu, a nie wszystkich obsługiwanych dłużników i ich spraw.	Uwaga częściowo uwzględniona
122.	Art. 20 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	Czy w projektowanym przepisie chodzi o całkowite zaprzestanie prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, czy przykładowo tylko w zakresie konkretnego wierzyciela (nabywcy kredytów)? Z przepisu jasno nie wynika o jaką dokumentację dokładnie chodzi - czy chodzi także o dokumentację dotyczącą każdej sprawy? Jeśli tak, to okres retencji danych osobowych wynoszący 5 lat liczony od dnia zaprzestania przez podmiot swojej działalności jest zdecydowanie za długi i narusza zasady adekwatności określone w RODO. Nawet gdyby liczyć, że okres retencji zaczyna biec od dnia zakończenia obsługi kredytów danego wierzyciela/nabywcy kredytów to biorąc pod uwagę fakt, że najczęściej umowy o obsługę zawierane są na czas nieoznaczony i trwają w zasadzie tak długo, jak istnieje podmiot obsługujący kredyty, to taki okres będzie zdecydowanie za długi i będzie groził nieuzasadnionym przechowywaniem ogromnej ilości danych, w tym danych osobowych, przez wiele lat, co z kolei zwiększa ryzyko, że w przypadku ewentualnego ataku lub wycieku ilość danych będzie ogromna, nadto jest to niezgodne z RODO.	Uwaga częściowo uwzględniona

			Biorąc to pod uwagę proponujemy liczyć okres retencji od początku roku następującego po roku, w którym zakończono obsługę konkretnej sprawy.	
123.	Art. 20 ust. 3	Konfederacja Lewiatan	Sporządzanie kopii dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności w zakresie obsługi kredytów (w tym każdej obsługiwanej sprawy) jest istotnym obciążeniem dla POK, który zaprzestał swej działalności (realizacja tego obowiązku na żądanie Komisji będzie bardzo kosztowna, zatem rekomendujemy rezygnację z tego obowiązku, tym bardziej że w ramach uprawnień nadzorczych KNF może zawsze żądać konkretnej dokumentacji od POK). Dodatkowo termin 14 dniowy na sporządzenie kopii dokumentacji, gdy nie jest jasne jak rozumieć to pojęcie i co wchodzi w jego zakres, jest zbyt krótki.	Uwaga uwzględniona
124.	Art. 20 ust. 4	UKNF	Brakuje opisu trybu przeprowadzenia opisanej czynności tj. na jakiej podstawie można wejść, czy w każdym momencie i bez wcześniejszego zawiadomienia. Nie jest jasne, o jakim prawie wstępu jest tu mowa („przedstawiciel KNF”, l. poj.) -> jeśli dot. innych przypadków niż czynności kontrolne (o których szerzej w art. 39 – patrz niżej), to warto by było doprecyzować, wraz ze wskazaniem zasad. Co więcej, w praktyce „wstęp do pomieszczeń podmiotu” (w przypadkach, gdy dotyczy czynności kontrolnych) jest dokonywany w składzie minimum dwuosobowym (tu jest l. poj.). Art. 39 określa zasady przeprowadzania czynności kontrolnych przez „ <u>pracowników Urzędu Komisji</u> ” w podmiotach objętych niniejszym projektem, co jest spójne z podejściem, np. jak dla banków (Prawo bankowe: „Czynności kontrolne podejmowane przez pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego (...))”).	Uwaga uwzględniona
125.	Art. 20 ust. 4	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	Proponuje się usunięcie z projektu ustawy art. 20 ust. 4, który upoważnia przedstawiciela Komisji do wstępu do pomieszczeń podmiotu prowadzącego działalność w zakresie obsługi kredytów oraz wglądu do przechowywanej dokumentacji związanej z prowadzeniem tej działalności. Przedmiotowe uprawnienie zostało bowiem nadane nadzorcy bez jednoczesnego nadania podmiotowi prowadzącemu działalność w zakresie obsługi kredytów odpowiednich gwarancji w celu ochrony jego praw. Uprawnienie do wstępu do pomieszczeń upoważnieni przedstawiciele Komisji posiadają na podstawie przepisów regulujących tryb kontroli prowadzonej działalności gospodarczej (art. 39 ust. 2 pkt 1 projektowanej ustawy). Jednocześnie przepisy regulujące kontrolę działalności gospodarczej gwarantują kontrolowanemu możliwość skorzystania z środków ochrony jego praw w postępowaniu kontrolnym (w tym prawo do wniesienia sprzeciwu co do przeprowadzanych czynności kontrolnych na podstawie art. 59 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, stosowanego odpowiednio na podstawie art. 39 ust.	Uwaga uwzględniona

			3 projektowanej ustawy). Tym samym prawo wstępu do pomieszczeń winno zostać nadane wyłącznie w ramach trybu postępowania kontrolnego.	
Art. 21				
126.	Art. 21 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	Warto doprecyzować w przepisie, że wyznaczony POK ma mieć siedzibę na terytorium RP.	Uwaga uwzględniona
127.	Art. 21 ust. 1	ZPF	Brak doprecyzowania, iż wyznaczony POK ma siedzibę na terytorium RP.	Uwaga uwzględniona
128.	Art. 21 ust. 3	UKNF	Czy ten przepis ma charakter normatywny? W ocenie UKNF jest to przepis informacyjny;	Uwaga uwzględniona
129.	Art. 21 ust. 3	Konfederacja Lewiatan	W projektowanym przepisie odpowiedzialność za działania lub zaniechania w zakresie podejmowanych czynności spoczywa na POK lub przedstawicielu nabywcy. Powstaje pytanie, co w kwestii odpowiedzialności nabywcy kredytu?	Uwaga uwzględniona
Art. 22				
130.	Art. 22 ust. 1	UKNF	Każdą czynność można dokonać przez przedstawiciela. Propozycja przepisu: Nabywca kredytu ~~lub przedstawiciel~~ , o którym mowa w art. 25, zawiera z podmiotem obsługującym umowę dotyczącą prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów.	Uwaga uwzględniona
131.	Art. 22 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	Projektowany przepis przewiduje obowiązek zawarcia umowy „z podmiotem obsługującym ” - umknęło w tym zdaniu jedno słowo „kredyty” w odniesieniu do podmiotu, z jakim należy zawrzeć umowę, przy czym należy zachować spójność w zakresie wprowadzanych na gruncie Projektu definicji.	Uwaga uwzględniona
132.	Art. 22 ust. 1	ZPF	Prawidłowo zdanie powinno brzmieć " <i>zawiera z podmiotem obsługującym kredyty</i> " w celu zachowania spójności w zakresie wprowadzanych definicji.	Uwaga uwzględniona
133.	Art. 22 ust. 1	IZFiA	Proponowane brzmienie przepisu Projektu ustawy: „1.Nabywca kredytu, <i>a w przypadku gdy nabywcą kredytu jest fundusz inwestycyjny – towarzystwo</i> , lub przedstawiciel, o którym mowa w art. 25, zawiera z podmiotem obsługującym umowę dotyczącą prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów.” Uzasadnienie proponowanego brzmienia przepisu Projektu ustawy: Umowy dotyczące obsługi sekurytyzowanych wierzytelności funduszy stanowią umowy outsourcingowe towarzystwa na gruncie ustawy o funduszach. Brak jest uzasadnienia dla konieczności zawierania dodatkowej umowy regulującej ten sam	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu ustawy.

			przedmiot pomiędzy bezpośrednio nabywcą – funduszem, a obsługującym kredyty, mając także na względzie fakt, że wynagrodzenie takiego podmiotu opłaca towarzystwo.	
134.	Art. 22 ust. 2	Konfederacja Lewiatan	Sformułowanie z pkt 5) w brzmieniu projektu może w istotny sposób ograniczać decyzje co do wyboru strategii windykacyjnej względem określonych grup kredytobiorców (chodzi o możliwości profilowania klientów oraz dopasowywania oferowanych produktów do indywidualnych cech sprawy i klienta). W związku z powyższym, z uwagi na obowiązek przestrzegania praw ochrony kredytobiorców/konsumentów oraz przepisów RODO/ochrony danych rekomendujemy wprowadzenie zmiany treści pkt 5) w sposób następujący: <i>"5) postanowienia zobowiązujące do sprawiedliwego traktowania kredytobiorców oraz do działania w relacjach z nimi w dobrej wierze oraz w sposób uczciwy i profesjonalny z uwzględnieniem indywidualnej sytuacji danego dłużnika oraz z zachowaniem należytej staranności".</i>	Uwaga uwzględniona
135.	Art. 22 ust. 2 pkt 4	ZPF	Odnosnie do umowy dotyczącej prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów zawieranej pomiędzy nabywcą lub przedstawicielem a POK wnosimy o doprecyzowanie w art. 22 ust. 2 w pkt 4) Projektu ustawy, iż wskazana w treści przepisu ochrona danych dotyczy ochrony danych osobowych.	Uwaga uwzględniona
136.	Art. 22 ust. 2 pkt 5	ZPF	Sformułowanie zaproponowane w art. 22 ust. 2 pkt 5) Projektu ustawy może w istotny sposób ograniczać decyzje co do wyboru strategii windykacyjnej względem określonych grup kredytobiorców (chodzi o możliwości profilowania klientów oraz dopasowywania oferowanych produktów do indywidualnych cech sprawy i klienta). W związku z powyższym, z uwagi na obowiązek przestrzegania praw ochrony kredytobiorców/ konsumentów oraz przepisów RODO/ochrony danych rekomendujemy wprowadzenie zmiany treści pkt 5) w sposób następujący: <i>"5) postanowienia zobowiązujące do sprawiedliwego traktowania kredytobiorców oraz do działania w relacjach z nimi w dobrej wierze oraz w sposób uczciwy i profesjonalny z uwzględnieniem indywidualnej sytuacji danego dłużnika oraz z zachowaniem należytej staranności".</i>	Uwaga uwzględniona
137.	Art. 22 ust. 3	Konfederacja Lewiatan	Z treści przepisu nie wynika jednoznacznie o jaką dokumentację dokładnie chodzi - czy chodzi także o dokumentację dotyczącą każdej sprawy? Jeśli tak, to okres retencji danych osobowych wynoszący 5 lat liczony od dnia zaprzestania przez podmiot obsługujący kredyty swojej działalności jest zdecydowanie za długi i narusza zasady adekwatności określone w RODO.	Uwaga uwzględniona

			Nawet gdyby liczyć, że okres retencji zaczyna biec od dnia zakończenia obsługi kredytów danego wierzyciela/nabywcy kredytów to biorąc pod uwagę fakt, że najczęściej umowy o obsługę zawierane są na czas nieoznaczony i trwają w zasadzie tak długo, jak istnieje podmiot obsługujący kredyty, taki okres będzie zdecydowanie za długi i będzie groził nieuzasadnionym przechowywaniem ogromnej ilości danych, w tym danych osobowych, przez wiele lat, co zwiększa ryzyko, że w przypadku ewentualnego ataku lub wycieku ilość danych będzie ogromna, nadto jest to niezgodne z RODO. Biorąc to pod uwagę proponujemy liczyć okres retencji od początku roku następującego po roku, w którym zakończono obsługę konkretnej sprawy.	
138.	Art. 22 ust. 3	ZPF	Projektowany przepis określa okres retencji danych, który odnosić należy m.in. do obsługi przez POK każdej sprawy, a tym samym przechowywania dokumentacji obejmującej per konkretna sprawa korespondencję prowadzoną z każdym kredytobiorcą. Zaznaczyć należy, iż umowy o obsługę zawierane są najczęściej na czas nieoznaczony i trwają w zasadzie tak długo, jak istnieje podmiot obsługujący kredyty, co grozi nieuzasadnionym przechowywaniem danych, w tym danych osobowych przez wiele lat i tym samym narusza zasadę adekwatności z RODO. W związku z powyższym wskazujemy, że okres retencji określony w treści tego przepisu powinien być liczony w odmienny sposób, tj. od końca roku, w którym zakończono obsługę konkretnej umowy o kredyt (konkretnej wierzytelności z niej wynikającej). Proponujemy także jednoznaczne określenie terminu na lat 10 i modyfikację zapisu w ten sposób, że: <i>„Podmiot obsługujący kredyty przez 10 lat od końca roku, w którym zakończono obsługę konkretnej umowy o kredyt, prowadzi i przechowuje dokumentację obejmującą współpracę z nabywcą kredytów oraz dokumenty dotyczące wykonywania działalności w zakresie obsługi kredytów obejmujące:</i> <i>1) korespondencję prowadzoną zarówno z nabywcą kredytu, jak i z kredytobiorcą,</i> <i>2) umowę, o której mowa w ust. 1”.</i>	Uwaga uwzględniona
Art. 23				
139.	Art. 23 ust. 1	UKNF	Propozycja przepisu: Nabywca kredytu <u>samodzielnie albo za pośrednictwem</u> ~~lub~~ przedstawiciel ~~nabywcy kredytu~~ informuje Komisję o wyznaczeniu podmiotu obsługującego kredyty, w terminie 14 dni od wyznaczenia.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na

				zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
140.	Art. 23 ust. 1	IZFiA	Proponowane brzmienie przepisu Projektu ustawy: „1. Nabywca kredytu (<i>z wyłączeniem funduszu inwestycyjnego</i>), lub przedstawiciel nabywcy kredytu informują Komisję o wyznaczeniu podmiotu obsługującego kredyty, w terminie 14 dni od wyznaczenia.” Uzasadnienie proponowanego brzmienia przepisu Projektu ustawy: Towarzystwo raportuje o zawarciu umowy powierzenia zarządzania portfelem inwestycyjnym na gruncie ustawy o funduszach, w terminach określonych w przepisach wykonawczych do tej ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu ustawy.
141.	Art. 23 ust. 1 i 3	Konfederacja Lewiatan	W projektowanym art. 21 mowa o "banku krajowym" a w ust. 3 tego przepisu o "instytucji kredytowej". Czy jest to zamierzone rozszerzenie zakresu podmiotowego w stosunku do art. 21? W jakiej formie ta informacja do Komisji powinna zostać przekazana?	Uwaga uwzględniona
142.	Art. 23 ust. 3	UKNF	Nie wiadomo jaką rolę pełni tu instytucja kredytowa.	Uwaga uwzględniona
Art. 24				
143.	Art. 24 ust. 2	Konfederacja Lewiatan	Odnosnie poszczególnych punktów proponowane są rozwiązania lub podnoszone są wątpliwości: pkt 1) - oznacza to, że nie można powierzyć wszystkich czynności składających się na zakres definicji "działalności w zakresie obsługi kredytów", zatem jakich konkretnie czynności nie można powierzyć dostawcy? Co z przyjmowaniem lub przechowywaniem środków finansowych należnych od kredytobiorcy? Powinno zostać to rozstrzygnięte na gruncie przepisów ustawy implementującej Dyrektywę NPL (co można a czego nie można powierzyć do realizacji w ramach tej umowy). pkt 4) - niezrozumiałe sformułowanie - jak można umówić się na sposób sprawowania nadzoru? Bardziej adekwatne jest wskazanie "informacji o sprawowaniu nadzoru KNF nad POK". Brak jest wprost wskazania na uprawnienia kontrolne POK nad dostawcą usług obsługi kredytów, a powinno zostać to w takiej umowie określone, tym bardziej że powierzenie czynności dostawcy nie zwalnia POK z odpowiedzialności za działanie zgodnie z ustawą/spełniania jej warunków.	Uwaga częściowo uwzględniona
144.	Art. 24 ust. 2	ZPF	Projekt ustawy nie reguluje kwestii przechowywania środków finansowych pochodzących od kredytobiorców, nie rozstrzygając jednoznacznie czy POK może	Uwaga częściowo uwzględniona

			przyjmować wpłaty na własne rachunki, czy też są w tym zakresie pewne ograniczenia i zabezpieczenia oraz czy dostawca usług obsługi kredytów nie może przyjmować wpłat, a także jaki zakres czynności może zostać powierzony przez POK do realizacji dostawcy usług obsługi kredytów. W pkt 4) pojawia się niezrozumiałe sformułowanie „<i>określenia sposobu sprawowania nadzoru przez Komisję</i>”, które proponujemy zastąpić sformułowaniem "<i>informacji o sprawowaniu nadzoru KNF nad podmiotem obsługującym kredyty</i>", ewentualnie postanowienie powinno zabezpieczyć zobowiązanie podmiotu, któremu powierzono wykonywanie czynności przez POK, do poddania się każdorazowo formom i sposobom nadzoru określanym przy okazji poszczególnych czynności przez KNF. Ponadto, brak jest wprost wskazania na uprawnienia kontrolne POK nad dostawcą usług obsługi kredytów, które również powinny być ujęte w umowie, tym bardziej, że powierzenie czynności dostawcy nie zwalnia POK z odpowiedzialności za działanie zgodnie z ustawą (spełniania jej warunków).	
145.	Art. 24 ust. 2	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	Prosimy o rozważenie skoordynowania treści przedmiotowej jednostki redakcyjnej w sposób zgodny z treścią art. 12 ust. 1 lit. e Dyrektywy NPL, w którym mowa jest o tym aby zawarcie umowy w zakresie powierzenia wykonania części działalności w zakresie obsługi kredytów „nie uniemożliwiało właściwym organom sprawowania nadzoru nad podmiotem obsługującym kredyty zgodnie z art. 14 i 21;”. Powyższe nie jest zatem równoznaczne z określeniem w ramach ww. umowy powierzenia „sposobu sprawowania nadzoru przez Komisję albo organ nadzoru państwa macierzystego nad podmiotem obsługującym kredyty”, również dlatego że nie jest to kwestia rozstrzygana na gruncie regulacji kontraktowej, ale regulowana przepisami prawa (projektowana treść ustawy).	Uwaga uwzględniona
146.	Art. 24 ust. 2 pkt 2	UKNF	Propozycja przepisu: 2) nie <u>może naruszać</u> ~~jest sprzeczna~~ z umową, o której mowa w art. 22 ust. 1;	Uwaga uwzględniona
147.	Art. 24 ust. 2 pkt 4	UKNF	Kompetencje organu mogą wynikać wyłącznie z ustawy. Konstytucyjna zasada legalizmu. Zob. art. 7 Konstytucji RP; umowa pomiędzy podmiotami prywatnymi nie może określić „sposób sprawowania nadzoru” przez KNF, czyli władcze oddziaływanie na podmiot prywatny; intencja tego przepisu była chyba inna.	Uwaga uwzględniona
148.	Art. 24 ust. 3	Konfederacja Lewiatan	Czy z przepisu wynika obowiązek dokonywania podwójnej notyfikacji do KNF w zakresie zamiaru zawarcia umowy z art. 24 ust. 1 Projektu oraz dodatkowo o zawarciu	Uwaga nieuwzględniona

			takiej umowy (następczo)? W jakim terminie powinna nastąpić informacja o zamiarze zawarcia umowy do KNF?	Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
149.	Art. 24 ust. 3	ZPF	Projekt ustawy określa dwie notyfikacje, jedną o zamiarze, a drugą o zawarciu umowy. Ten podwójny sposób notyfikacji wydaje się zbyteczny, gdy mówimy o czynnościach powierzenia o niskim stopniu istotności. Nawet w przypadku TFI, informacje przekazywane są tylko po zawarciu odpowiednich umów. Proponujemy rezygnację z podwójnej notyfikacji lub dla przejrzystości rozbić tego na dwa punkty oraz precyzyjne wskazanie terminu na realizację tego obowiązku względem KNF.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
150.	Art. 24 ust. 4	Konfederacja Lewiatan	Okres retencji danych osobowych wynoszący 5 lat liczony od dnia zaprzestania przez podmiot swojej działalności jest zdecydowanie za długi i narusza zasady adekwatności określone w RODO. Nawet gdyby liczyć, że okres retencji zaczyna biec od dnia zakończenia obsługi kredytów danego wierzyciela/nabywcy kredytów to biorąc pod uwagę fakt, że najczęściej umowy o obsługę zawierane są na czas nieoznaczony i trwają w zasadzie tak długo, jak istnieje podmiot obsługujący kredyty, taki okres będzie zdecydowanie za długi i będzie groził nieuzasadnionym przechowywaniem ogromnej ilości danych, w tym danych osobowych, przez wiele lat, co zwiększa ryzyko, że w przypadku ew. ataku lub wycieku ilość danych będzie ogromna, nadto jest to niezgodne z RODO. Biorąc to pod uwagę proponujemy liczyć okres retencji od początku roku następującego po roku, w którym zakończono obsługę konkretnej sprawy.	Uwaga uwzględniona
151.	Art. 24 ust. 4	ZPF	Proponujemy jednoznaczne określenie terminu na lat 10.	Uwaga uwzględniona
152.	Art. 24 ust. 6	IZFiA	Proponowane brzmienie przepisu Projektu ustawy: „6. Powierzenie wykonywania działalności w zakresie obsługi kredytów nie może prowadzić do pogorszenia jakości kontroli wewnętrznej podmiotu obsługującego kredyty lub rzetelności czy ciągłości jego działalności w zakresie obsługi kredytów, <i>ani prowadzić – tam gdzie znajdują zastosowanie – do naruszenia rygorów nałożonych przez rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru (Dz.Urz. UE L 83 z 22.03.2013, str. 1).”</i> Uzasadnienie proponowanego brzmienia przepisu Projektu ustawy:	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu ustawy.

			Dalsze powierzenie czynności przez outsourcera, jakim w przypadku funduszy inwestycyjnych jest podmiot obsługujący kredyty, uregulowane jest szczegółowo przez Rozporządzenie 231/2013 i zawiera dalej idące obowiązki z tym związane.	
Art. 25				
153.	Art. 25 ust. 3	UKNF	Art. 20 nakłada obowiązki na podmiot obsługujący kredyty, który zaprzestał prowadzenia działalności, a nie na nabywcę kredytu. Art. 27 ust. 2 dotyczy jasności i terminu, a nie samego obowiązku, który jest określony w ust. 1. Przepis powinien nakładać na podmiot obowiązki i określać sankcje za ich niewypełnienie. Odpowiedzialność w prawie polskim wynika bardziej z ustawy, niż z umowy. Proponuję wprowadzenie odpowiedzialności solidarnej przedstawiciela nabywcy kredytu z nabywcą kredytu. Jeśli ustawa nie nałoży na przedstawiciela odpowiedzialności za konkretnie działania i zaniechania, to jej i tak nie poniesie, niezależnie od umowy.	Uwaga uwzględniona
154.	Art. 25 ust. 3	Krzysztof Rożko i Wspólnic y Kancelar ia Prawna sp. k.	Prosimy o korektę oczywistej omyłki pisarskiej w następujący sposób: „3. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa zakres odpowiedzialności przedstawiciela nabywcy kredytu za działania lub zaniechania w zakresie podejmowanej działalności, w tym za przestrzeganie obowiązków nałożonych na nabywcę kredytu zgodnie z art. 20 i art. 27 ust. 2.”.	Uwaga uwzględniona
Art. 26				
155.	Art. 26 ust. 1	UKNF	Brak rozdziału o wymogach sprawozdawczych, w tym art. 26 ust. 1 o obowiązku przekazania informacji o przychodach z działalności w zakresie obsługi kredytów. Bez tej informacji nie ma możliwości wyliczenia stawki obowiązującej w danym roku do wyliczenia opłaty, jak również brak możliwości naliczenia tej opłaty drogą decyzji administracyjnej. Pojęcie „potencjalnego” nabywcy należy zastąpić odwołaniem do art. 72 kc	Uwaga uwzględniona
156.	Art. 26 ust. 1	KZBS	Przepisz art. 26 ust. 1 Projektu przewiduje także , że na etapie badania portfela bank ma obowiązek przekazać potencjalnemu nabywcy na jego żądanie na trwałym nośniku informacje dotyczące umów mających być przedmiotem sprzedaży, które umożliwiają ocenę możliwości odzyskania wartości takiej umowy przez nabywcę, przy czym ustawa nie precyzuje, jaki ma być zakres tych informacji. Tymczasem Dyrektywa nr 2021/2167 w art. 16 stanowi, że EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formularzy, które mają być stosowane przez instytucje kredytowe na potrzeby przekazywania niezbędnych informacji	Uwaga częściowo uwzględniona

			potencjalnym nabywcom na temat ich ekspozycji kredytowych w portfelu bankowym do celów zbadania, przeprowadzenia finansowej analizy due diligence oraz wyceny praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt. Takie standardy techniczne zostały przez EUNB już opracowane (dostępne są pod linkiem: https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/credit-risk/implementing-technical-standards-npl-transaction-data-templates) i oczekują na przyjęcie przez Komisję. Projekt natomiast w najmniejszym stopniu do tego się nie odnosi. Ponadto, w/w standardy przewidują konieczność przekazywania przez bank na etapie due diligence bardzo szczegółowych danych (jak np. dane osobowe, nr PESEL), natomiast Projekt nie reguluje kwestii związanych z przetwarzaniem przekazanych potencjalnemu nabywcy danych osobowych w kontekście przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych (RODO).	
157.	Art. 26 ust.1	Konfederacja Lewiatan	Brak definicji "trwałego nośnika" lub co najmniej odesłania do definicji legalnej. Proponujemy zastosować w treści tego przepisu brzmienie z Dyrektywy NPL tj: w celu oszacowania wartości praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt oraz prawdopodobieństwa odzyskania wartości takiej umowy. Dodatkowo wskazujemy na brak odwołania się do wzoru formularza danych udostępnianych przy sprzedaży wierzytelności wydanych przez EBA (ITS) i określonego nim minimalnego zakresu danych obligatoryjnych. Ewentualnie należałoby postulować dodanie do treści tego przepisu katalogu danych o kredytach - wynikających z nich wierzytelnościach (minimalnego zakresu danych), które powinien udostępniać kredytodawca. Rekomendujemy, aby udostępnienie standaryzowanego zakresu danych było zapisane wprost jako obowiązek po stronie kredytodawcy (pewien standard rynkowy dzięki temu się wykształci), niż tylko działanie "na wniosek" potencjalnego nabywcy.	Uwaga uwzględniona
158.	Art. 26 ust. 1	ZPF	Przepis nie odsyła do definicji legalnej " <i>trwałego nośnika</i> ". Dodatkowo wskazujemy na brak odwołania do wzoru formularza danych udostępnianych przy sprzedaży wierzytelności wydanych przez EBA (ITS) i określonego nim minimalnego zakresu danych obligatoryjnych. Projekt ustawy nie zawiera więc zapisu implementującego art. 16 ust. 2 Dyrektywy NPL, zgodnie z którym <i>państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje kredytowe stosowały wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w ust. 6, również do przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, do innych instytucji kredytowych. Instytucje</i>	Uwaga uwzględniona

			kredytowe stosują formularze dotyczące danych do przekazywania informacji między instytucjami kredytowymi w przypadku wyłącznie przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt. Rekomendujemy, aby udostępnienie standaryzowanego zakresu danych zostało zapisane jako obowiązek po stronie kredytodawcy (co zapewni zgodność z Wytocznymi EBA), a nie odbywało się "na wniosek" potencjalnego nabywcy. Nadto, postulujemy o uregulowanie dotyczące wyłączenia obowiązku informacyjnego administratora danych osobowych wobec podmiotów danych osobowych podczas procesu zbywania wierzytelności. Informowanie - na tym etapie - podmiotów danych może wprowadzić błędne przekonanie, że kilka/kilkanaście nowych, nieznanych im podmiotów od teraz będzie przetwarzało ich dane osobowe, choć, samo przetwarzanie jest ograniczone czasowo i w stosunku do zakresu danych – także ograniczone celem tej operacji.	
159.	Art. 26 ust. 2	UKNF	Niezbędne jest odwołanie do art. 104 Pb	Uwaga uwzględniona
160.	Art. 26 ust. 3	Konfederacja Lewiatan	Brak odesłania do wzoru formularza danych EBA (ITS). Przepis nie wymaga podania przez kredytodawcę informacji w postaci daty przeniesienia, podczas gdy nabywcy mają obowiązek wskazywania daty nabycia.	Uwaga uwzględniona
161.	Art. 26 ust. 3	ZPF	Brak odesłania do wzoru formularza danych EBA (ITS) oraz brak uregulowania daty przeniesienia, podczas gdy nabywcy mają obowiązek wskazywania daty nabycia.	Uwaga uwzględniona
162.	Art. 26 ust. 3	ZBP	Uprzejmie prosimy o wyjaśnienie następujących kwestii: 1) jaki okres jest objęty raportowaniem, czy raport powinien obejmować informacje za dane półrocze (31 stycznia za drugie półrocze poprzedniego roku?) i czy tylko transakcje zawarte w danym półroczu? 2) czy w przypadku, gdy w danym okresie nie została zawarta transakcja przeniesienia prawa kredytodawcy, to należy Komisji raportować, że transakcja nie wystąpiła? Czy raportowanie ma miejsce tylko i wyłącznie, gdy taka transakcja wystąpiła? Rozumiemy, że chodzi o zawarcie umowy przeniesienia wierzytelności jej wejście w życie, a nie o daty rozliczenia stron umowy, które mogą mieć miejsce w przyszłości (zapłata ceny po odzyskaniu części należności) 3) czy w przypadku, gdy nabywca kredytu dokona przelewu zwrotnego wierzytelności nabytej od kredytodawcy, to czy taka czynność również podlega raportowaniu? 4) Czy nabywcy faktycznie posiadać będą kod LEI, który jest wydawany podmiotom dokonującym transakcji na rynkach finansowych? Wskazane sytuacje mają miejsce w	Uwaga częściowo uwzględniona

			toku procesu sprzedaży, a zatem wskazane jest, aby obowiązki informacyjne uwzględniały te sytuacje i były jasno określone.	
163.	Art. 26 ust. 4	UKNF	W celu, nie w ramach	Uwaga uwzględniona
Art. 27				
164.	Art. 27 ust. 1	RF	Zaproponowany art. 27 ust. 1 projektowanej ustawy określa zakres informacji przekazywanych kredytobiorcy przez nabywcę kredytu lub podmiot obsługujący kredyty. W katalogu informacji obligatoryjnie przekazywanych kredytobiorcy znajduje się także <i>firma (nazwa) i siedziba spółki w przypadku osoby prawnej będącej nabywcą kredytu oraz jej dane kontaktowe</i>. Takie dane z pewnością umożliwiają identyfikację osoby prawnej nabywającej kredyt. Jednocześnie brakuje analogicznego wymogu podawania danych identyfikujących nabywcę kredytu, gdy jest on osobą fizyczną (a jak wynika z treści projektowanego art. 2 pkt 9 nabywca kredytu może być taką osobą). Wydaje się zatem, iż należałoby rozszerzyć katalog przekazywanych kredytobiorcy informacji o dane pozwalające na identyfikację nabywcy kredytu będącego osobą fizyczną.	Uwaga uwzględniona
165.	Art. 27 ust. 1	UKNF	To podmiot obsługujący kredyty a nie nabywca ma mieć procedury rozpatrywania reklamacji. Należy jasno określić: 1. kto ma obowiązek przyjmowania i rozpatrywania reklamacji, nabywca, przedstawiciel, czy podmiot obsługujący kredyty, czy wszyscy, 2. obowiązek informowania o tej procedurze kredytobiorcy. Propozycja przepisu: W przypadku przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt, nabywca kredytu ~~lub podmiot obsługujący kredyty~~ <u>niezwłocznie nie później niż 14 dni od przeniesienia</u> przekazuje <u>w sposób jasny i zrozumiały w formie pisemnej</u> kredytobiorcy informację zawierającą: 1) datę nabycia nieobsługiwanej umowy o kredyt lub praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt; 2) firmę (nazwę) i siedzibę spółki w przypadku osoby prawnej będącej nabywcą kredytu oraz jej dane kontaktowe; 3) firmę (nazwę) i siedzibę spółki w przypadku osoby prawnej będącej podmiotem obsługującym kredyty lub instytucji kredytowej lub instytucji innej niż instytucja kredytowa, jeżeli została wyznaczona;	Uwaga uwzględniona

			4) numer wpisu do rejestru podmiotu obsługującego kredyty, jeśli został wyznaczony do obsługi kredytu; 5) firmę (nazwę) i siedzibę spółki dostawcy usług obsługi kredytów oraz jej dane kontaktowe; 6) kwotę należności z podziałem na kapitał, odsetki oraz inne koszty z tytułu umowy o kredyt; 7) opis procedur składania reklamacji, skarg i odwołania oraz korzystania z pozasądowych procedur wnoszenia reklamacji, skarg i odwołania <u>8) dane przedstawiciela.</u>	
166.	Art. 27 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	W zakresie pkt 6) powstaje wątpliwość jak interpretować "inne koszty" - czy należy rozumieć to tak, że mogą one zostać zagregowane, tj. podane kredytobiorcy w sposób łączny kwotowo?	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
167.	Art. 27 ust. 1 pkt 6 i 7	ZPF	Ustawa nie precyzuje czy wskazana w pkt 6) komentowanego artykułu: „kwota należności z podziałem na kapitał, odsetki oraz inne koszty z tytułu umowy o kredyt” ma zostać określona na dzień cesji czy na dzień wysyłki zawiadomienia. Nadto, czy wskazane „inne koszty” mogą zostać zagregowane tj. podane kredytobiorcy w sposób łączny kwotowo. Proponujemy zmianę sformułowania użytą w pkt 7) „opis procedur składania reklamacji, skarg i odwołania oraz korzystania z pozasądowych procedur wnoszenia reklamacji, skarg i odwołania” „na „informacje dotyczące procedury składania reklamacji”. Opis całej procedury w liście do kredytobiorcy w naszej ocenie nie przyniesie zamierzonych rezultatów.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
168.	Art. 27 ust. 2	UKNF	Propozycja zmian przepisu: 2. ~~Informacja, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana w sposób jasny i zrozumiały w terminie 14 dni od przeniesienia.~~ <u>Informacja o której mowa w ust. 1 przekazywana jest zawsze:</u> <u>1. przed pierwszą czynnością windykacyjną</u> <u>2. na każde żądanie kredytobiorcy</u>	Uwaga uwzględniona

			<u>3. po każdej zmianie nabywcy, przedstawiciela, podmiotu obsługującego kredyt lub dostawcy usług obsługi kredytów</u> <u>4. po każdej innej zmianie danych o których mowa w ust. 1.</u>	
169.	Art. 27 ust. 2	Konfederacja Lewiatan	Brakuje wskazania formy przekazania tych informacji (Dyrektywa NPL wskazuje formę papierową lub na innym trwałym nośniku). Termin 14 dni jest zbyt krótki i należy go wydłużyć co najmniej do 30 dni, z uwagi na fakt, że przy wielotysięcznych portfelach wierzytelności czas implementacji bazy danych, wygenerowania pism i przygotowania wysyłek może być dłuższy niż 14 dni. A ponadto należy powiązać start biegu tego terminu z datą przekazania niezbędnych danych przez zbywcę, a nie z datą przeniesienia samej wierzytelności. Dodatkowo w przypadku spraw nabywanych w czynnym postępowaniu egzekucyjnym, gdzie zawiadomienia o cesji wychodzą do klienta równolegle z kierowanymi do komorników wnioskami nabywcy o wstąpienie do postępowania egzekucyjnego w miejsce zbywcy - sam import spraw może w praktyce trwać nawet kilka tygodni, co powoduje, że dla spraw nabywanych w czynnym postępowaniu egzekucyjnym niezbędny jest zdecydowanie dłuższy termin.	Uwaga uwzględniona
170.	Art. 27 ust. 2	ZBP	W naszej ocenie 14 dni to jest stanowczo zbyt krótki okres. Uwzględniając takie czynności jak przygotowanie i przekazanie danych do nabywcy oraz zaimportowanie tych danych do systemu po stronie nabywcy i wysłanie informacji, proponujemy określenie co najmniej terminu 30 dni.	Uwaga nieuwzględniona Termin 14 dniowy ma na celu zagwarantowanie sprawnego przekazania kredytobiorcy wskazanych w przedmiotowym ustępie informacji.
171.	Art. 27 ust. 2	ZPF	Wskazany 14-dniowy termin jest zbyt krótki i należy go wydłużyć do co najmniej 30 dni, z uwagi na fakt, że przy portfelach wierzytelności masowych (wielotysięcznych) czas implementacji bazy danych, odpowiedniego oprogramowania, wydrukowania/wygenerowania pism i przygotowania do wysyłki może przekraczać termin 14 dni. Ponadto, należy powiązać start biegu tego terminu z datą przekazania niezbędnych danych przez zbywcę portfela wierzytelności, a nie z datą przeniesienia samej wierzytelności. System prawa powinien narzucać spójne terminy i w tym przypadku właściwym odniesieniem jest obowiązek poinformowania podmiotu danych o nowym administratorze/podmiotach przetwarzających dane osobowe kredytobiorców, który zgodnie z RODO wynosi 30 dni. Koniecznym jest, naszym zdaniem, wydłużenie proponowanego terminu właśnie do 30 dni i to od otrzymania danych o kredytobiorcy, umożliwiających wysłanie zgodnego z wymogami ustawowymi, zawiadomienia.	Uwaga nieuwzględniona Termin 14 dniowy ma na celu zagwarantowanie sprawnego przekazania kredytobiorcy wskazanych w przedmiotowym ustępie informacji.
172.	Art. 27 ust. 2	IZFiA	Proponowane brzmienie przepisu Projektu ustawy:	Uwaga nieuwzględniona

			„2. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana w sposób jasny i zrozumiały w terminie 60 dni od przeniesienia.” Uzasadnienie proponowanego brzmienia przepisu Projektu ustawy: Termin 14-dniowy przy znacznej liczbie wierzytelności składającej się na nabywany pakiet jest niemożliwy do zachowania.	Termin 14 dniowy ma na celu zagwarantowanie sprawnego przekazania kredytobiorcy wskazanych w przedmiotowym ustępie informacji.
173.	Art. 27 ust. 3	UKNF	Propozycja usunięcia.	Uwaga uwzględniona
174.	Art. 27 ust. 4	UKNF	Propozycja usunięcia.	Uwaga uwzględniona
175.	Art. 27 ust. 5	UKNF	Propozycja zmiany przepisu oraz dodania następnych ustępów: 5. Nabywca kredytu <u>i jego przedstawiciel prowadzący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przechowują kopie informacji oraz dowody jej przekazania kredytobiorcy oraz podmiotowi obsługującemu kredyty przez 5 lat od wygaśnięcia umowy nabycia nieobsługiwanej umowy o kredyt lub praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt albo jej przelewu.</u> 6. <u>Podmiot obsługujący kredyty przechowuje kopie informacji oraz dowody jej przekazania kredytobiorcy przez okres wskazany w art. 22 ust. 3.</u> 7. <u>Informacje o których mowa w ust. 1 nabywca kredytu może przekazać za pośrednictwem podmiotu obsługującego kredyty.</u> 8. <u>Podjęcie czynności windykacyjnych samodzielnie albo przez dostawcę usług obsługi kredytów może nastąpić po otrzymaniu przez podmiot obsługujący kredyty kopii informacji o której mowa w ust. 1 oraz dowodu jej dostarczenia kredytobiorcy.</u> 9. <u>Podjęcie czynności windykacyjnych samodzielnie przez podmiot obsługujący kredyty albo za pośrednictwem dostawcy usług obsługi kredytów z naruszeniem ust. 8 stanowi rażące naruszenie prawa przez podmiot obsługujący kredyty.</u> 109. <u>Podmiot obsługujący kredyty przekazuje dostawcy usług obsługi kredytów kopie informacji o której mowa w ust. 1 oraz dowodu jej dostarczenia kredytobiorcy.</u> 110. ~~przez d~~<u>Dostawca usług obsługi kredytów może podjąć czynności windykacyjne po otrzymaniu informacji o której mowa w ust. 109.</u> 112. <u>Dostawca usług obsługi kredytów przechowuje kopie informacji oraz dowody jej przekazania kredytobiorcy przez 5 lat od rozwiązania albo wygaśnięcia umowy o dostawę usług obsługi kredytów, albo odstąpienia od tej umowy.</u> 132. <u>Podjęcie czynności windykacyjnych przez dostawcę usług obsługi kredytów z naruszeniem ust. 10 stanowi rażące naruszenie prawa przez dostawcę usług obsługi kredytów.</u>	Uwaga uwzględniona

			<i>lub dotychczasowy podmiot obsługujący kredyty przekazuje kopię informacji, o której mowa w ust. 1, podmiotowi obsługującemu kredyty, o którym mowa w ust. 4.</i>	
Art. 28				
176.	Art. 28 ust. 1	UKNF	Regulacje zawarte w art.28 wydają się niespójne, stąd w obecnym kształcie nie spełniają właściwie i efektywnie funkcji raportowania do KNF. Proponujemy w ust.1 rozszerzyć zakres informacji o te informacje, które aktualnie wyszczególnione są w ust. 3. W następnej kolejności sugerowane jest określenie, że informacje, które zostaną wyszczególnione w ust.1. (czyli poszerzone o te, które w obecnych zapisach znajdują w ust.3) przekazywane są w ciągu 14 dni od zawarcia każdej transakcji przeniesienia praw a dodatkowo określić, że w terminach półrocznych raportowane są zbiorczo wszystkie transakcje zawarte w poprzednim półroczu. Propozycja przepisu: Nabywca kredytu <u>samodzielnie albo za pośrednictwem</u> ~~albo jego~~ przedstawiciela prowadzącego działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przekazuje Komisji informacje dotyczące transakcji przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt, zawierające co najmniej identyfikator podmiotu prawnego (kod LEI) nabywcy kredytu ~~lub~~ jego przedstawiciela, a w przypadku braku takiego identyfikatora – dane nabywcy kredytu lub członków zarządu i osób posiadających znaczny pakiet akcji nabywcy kredytu w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia nr 575/2013 oraz adres nabywcy kredytu lub nazwę i adres przedstawiciela, jeśli został wyznaczony.	Uwaga uwzględniona
177.	Art. 28 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	Należy doprecyzować ten przepis za Dyrektywą NPL (art. 20), że chodzi tylko o transakcje rynku wtórnego, tj. proponujemy do treści ust. 1 dodać uzupełnienie: <i>"Nabywca kredytu albo jego przedstawiciel prowadzący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który przenosi prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samą nieobsługiwaną umowę o kredyt, przekazuje Komisji informacje dotyczące transakcji przeniesienia praw kredytodawcy (...)".</i>	Uwaga uwzględniona
178.	Art. 28 ust. 1	ZPF	Proponujemy uzupełnić ustęp 1 o sformułowanie: <i>"Nabywca kredytu albo jego przedstawiciel prowadzący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który przenosi prawa kredytodawcy wynikające z</i>	Uwaga częściowo uwzględniona

			<i>nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samą nieobsługiwaną umowę o kredyt, przekazuje Komisji informacje dotyczące transakcji przeniesienia praw kredytodawcy (...)"</i> Dodatkowo, pragniemy wskazać, iż Fundusz nie posiada członków zarządu ani akcjonariuszy. Sugerujemy zatem wskazanie, że dla tych podmiotów chodzi o TFI i jego zarząd i inwestorów.	
179.	Art. 28 ust. 3	UKNF	Propozycja przepisu: 3. Nabywca kredytu <i>samodzielnie</i> albo za <i>pośrednictwem</i> ~~jego~~ przedstawiciela w terminie nie dłuższym niż 14 dni od nabycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt przekazuje Komisji informacje zawierające co najmniej: 1) łączną wartość należności z tytułu przeniesionych praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub nieobsługiwanych umów o kredyt; 2) liczbę umów; 3) informację czy przeniesienie obejmuje prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwaną umowę o kredyt zawartą z kredytobiorcami; 4) informację o rodzajach aktywów stanowiących zabezpieczenie nieobsługiwanej umowy o kredyt.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
180.	Art. 28 ust. 3	ZPF	Przepis wymaga doprecyzowania w zakresie wskazania, iż przekazywane dane dotyczą transakcji z rynku wtórnego, w przeciwnym razie dojdzie do podwójnego raportowania tych samych danych - przez kredytobiorców i przez nabywców kredytu, dlatego też postulujemy o zmianę sformułowania na: <i>"Nabywca kredytu albo jego przedstawiciel prowadzący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie nie dłuższym niż 14 dni od zbycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt (...):"</i> Ponadto wskazujemy, że termin 14-dniowy jest zbyt krótki oraz treść przepisu nie rozstrzyga jednoznacznie co do formy przekazywania tego zakresu informacji do Komisji. W związku z powyższą uwagą proponujemy także zmiany do pkt 1), 3) oraz 4): <i>pkt 1) - "łączną wartość należności z tytułu przeniesionych praw nabywcy kredytu wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub nieobsługiwanych umów o kredyt;"</i>	Uwaga częściowo uwzględniona

			W pkt 3) rekomendujemy usunięcie słowa "kredytodawcy", zaś w pkt 4) dodanie sformułowania „o ile ma to zastosowanie”. Dodatkowo, pragniemy wskazać, iż dane dot. nabytych portfeli są już obecnie notyfikowane przez TFI w ramach cyklicznych ankiet o wierzytelnościach.	
181.	Art. 28 ust. 3 pkt 2	UKNF	Czy chodzi o nieobsługiwane umowy o kredyt, czy też o umowy dotyczące transakcji przeniesienia praw kredytodawcy? Proponujemy doprecyzowanie, o jakie/które umowy chodzi	Uwaga uwzględniona
182.	Art. 28 ust. 4	Konfederacja Lewiatan	Dyrektiva NPL nie wskazuje na taki obowiązek, zatem jaki jest cel publikacji tych informacji na stronie internetowej skoro niezbędne informacje są przekazywane Komisji ?	Uwaga uwzględniona
183.	Art. 28 ust. 4	UKNF	Propozycja przepisu: 4. Nabywca kredytu <u>samodzielnie albo za pośrednictwem</u> ~~albo~~ jego-przedstawiciela, udostępniają, nie później niż do końca każdego kwartału, według stanu na ostatni dzień kwartału poprzedniego, na swojej stronie internetowej informacje, o których mowa w ust. 1. Informacje, o których mowa ust. 1 przekazywane są Komisji, czy rzeczywiście intencją jest żeby były one udostępniane na stronie internetowej?. Jeżeli tak to należałoby określić kto i na jakich zasadach może mieć do nich dostęp (wszyscy?)	Uwaga uwzględniona
184.	Art. 28 ust. 4	ZPF	Wskazujemy, iż brak jest uzasadnienia dla udostępnienia takiej informacji, jeżeli wszystkie zainteresowane podmioty (w szczególności KNF i dłużnicy) już je otrzymają.	Uwaga uwzględniona
185.	Art. 28 ust. 5	UKNF	W celu, a nie w ramach. Proponujemy wpisać do art. 28, że zbiorcze informacje o transakcjach będą przekazywane Komisji co kwartał, a nie co pół roku. Dodatkowo proponujemy rozważenie wprowadzenia regulacji, zobowiązujących do kwartalnego raportowania o liczbie i wartości (odzyskanych należności) „zamknięcia” transakcji przeniesienia praw. Powyższe podejście pozwoli na kompleksową ocenę efektywności odzyskiwania należności z tytułu NPL i funkcjonowania podmiotów obsługujących kredyty. Jako alternatywa proponowane jest także wprowadzenie zapisów zobowiązujących podmioty obsługujące kredyty przysyłanie cokuwartalnych raportów dotyczących skuteczności odzyskiwania należności z NPLów. Wymaga to doprecyzowania, jakie	Uwaga uwzględniona

			informacje powinny się znaleźć w raporcie (np. w osobnym rozporządzeniu do niniejszej ustawy). Należy wskazać od kogo [Komisja może żądać przekazania dodatkowych informacji]. Po art. 28 należy dodać art. 28a w brzmieniu: „Art.28a. 1. Podmiot obsługujący kredyty przekazuje Komisji kwartalne i roczne sprawozdania z działalności w zakresie obsługi kredytów, obejmujące informacje o łącznych przychodach uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów. 2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, są przekazywane Komisji w postaci elektronicznej, za pośrednictwem udostępnionych przez Komisję formularzy sprawozdawczych i kanałów komunikacji. 3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, zakres i terminy przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie Komisji dostępu do danych niezbędnych do sprawowania skutecznego nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty.”	
186.	Art. 28 ust. 5	Konfederacja Lewiatan	Brakuje doprecyzowania w treści, że chodzi o przeniesienie "praw" z nieobsługiwanych umów o kredyt. Należy doprecyzować, że chodzi o transakcje z rynku wtórnego, w przeciwnym razie dojdzie do podwójnego raportowania tych samych danych - przez kredytobiorców i przez nabywców kredytu, np. : "Nabywca kredytu albo jego przedstawiciel prowadzący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie nie dłuższym niż 14 dni od zbycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt (...):". W związku z powyższą uwagą proponujemy także zmiany do pkt 1), 3) i 4): pkt 1) - "łączną wartość należności z tytułu przeniesionych praw nabywcy kredytu wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub nieobsługiwanych umów o kredyt;" Pkt 3) - rekomendujemy usunięcie słowa "kredytodawcy" z treści tego punktu; Pkt 4) - należałoby doprecyzować, że należy taką informację o rodzajach aktywów stanowiących zabezpieczenie nieobsługiwanej umowy o kredyt wskazać, o ile ma to zastosowanie. Ponadto wskazujemy, że termin 14 dni jest za krótki; ponadto brakuje uregulowania formy przekazania informacji.	Uwaga uwzględniona

187.	Art. 28 ust. 5	ZPF	Przepis wymaga doprecyzowania w zakresie przeniesienia "praw" z nieobsługiwanych umów o kredyt.	Uwaga uwzględniona
Art. 29				
188.	Art. 29	UKNF	W celu, a nie w ramach.	Uwaga uwzględniona
Art. 30				
189.	Art. 30	ZBP	Przedmiotowe przepisy są nieostre i mogą nie do końca odzwierciedlać przepisy zawarte w treści art. 26 Dyrektywy 2021/2167. Proponujemy doprecyzować zakres współpracy organów. Art. 30 Ustawy nie implementuje również art. 26 ust. 2 i 3 Dyrektywy 2021/2167 (udostępnianie informacji między organami na wniosek oraz obowiązek zachowania poufności w stosunku do otrzymanych informacji). Proponujemy rozszerzyć przepis o transpozycję przepisów art. 26 ust. 2 i 3 Dyrektywy 2021/2167.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
Art. 32				
190.	Art. 32 ust. 1	UKNF	Proponuję ujednolicić „żądać” i „nakazać”. W ust. 2.7 żąda, a w 3.2 nakazuje. Brak wskazania w projekcie ustawy celu nadzoru nad podmiotami, których dotyczy projekt ustawy – co było już wskazywane we wcześniejszej wersji opiniowania (email z 18.01.2022 r.). Propozycja zmian w przepisie: Działalność podmiotów obsługujących kredyty, ~~oraz nabywców kredytów lub ich przedstawicieli~~ podlega nadzorowi Komisji sprawowanemu w zakresie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie i w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 753 i 825).	Uwaga częściowo uwzględniona
191.	Art. 32 ust. 2 pkt 1 i 2	UKNF	Punkty zbędne, wynika z innych przepisów	Uwaga uwzględniona
192.	Art. 32 ust. 2 pkt 3	UKNF	Najprawdopodobniej niewłaściwe odwołanie.	Uwaga uwzględniona
193.	Art. 32 ust. 2 pkt 4	UKNF	Kontrola poza siedzibą nie jest zdefiniowana ustawowo, ani w dyrektywie. Należy ocenić, czy tak wyznaczony zakres nadzoru jest zgodny z dyrektywą, w szczególności z jej art. 21 ust. 2.	Uwaga uwzględniona

			Należy upewnić się czy to nie narusza dyrektywy, a jeśli nie, wskazać cel i przedmiot kontroli.	
194.	Art. 32 ust. 2 pkt 5	UKNF	Wynika z innych przepisów.	Uwaga uwzględniona
195.	Art. 32 ust. 2 pkt 6	UKNF	Propozycja zmian przepisu: 6) dokonywać przeglądu umów, o których mowa w art. 24 <i>pod względem zgodności z art. 24 ust. 2.</i> ;	Uwaga uwzględniona
196.	Art. 32 ust. 2 pkt 9	UKNF	Na potrzeby wcześniejszego opiniowania projektu przedmiotowej ustawy w zakresie tych punktów wskazano następującą uwagę: „Art. 25 ust. 2 pkt. 9 i 10 – Należałoby doprecyzować, w jaki sposób mogą być wydane żądania o których mowa w pkt. 9 i 10 (zalecenia czy inna forma).” Propozycja, by doprecyzować sposób, na podstawie którego Komisja może żądać elementów wskazanych w ustawie (nie ograniczając się do punktów 9) i 10)).	Uwaga uwzględniona
197.	Art. 32 ust. 2 pkt 10	UKNF	Należy dodać od kogo. Propozycja dodania ust. 11: „11) żądać od podmiotów obsługujących kredyty innych informacji, które są niezbędne do celu sprawowania nadzoru.”	Uwaga uwzględniona
198.	Art. 32 ust. 3	Konfederacja Lewiatan	Zwraca uwagę bardzo wysoka wartość kar, które mogą być nakładane na osoby "odpowiedzialne za naruszenie". Nie zostały one dostatecznie uzasadnione.	Uwaga uwzględniona
199.	Art. 32 ust. 3	ZPF	Wysokość kar wydaje się być rażąco wygórowana. Nadto, w art. 33 ust. 4 pkt 1) brak jest uzasadnienia dla wskazywania jednostkowo kwoty kary w walucie EUR, kiedy wszystkie pozostałe kary zostały przez ustawodawcę zaproponowane w walucie PLN. Dodatkowo, wskazana wysokość kary pozwala sądzić, że kwota ta powinna pozostać w zaproponowanej wysokości, a zmienić winna się wyłącznie waluta.	Uwaga uwzględniona
200.	Art. 32 ust. 3 pkt 2	UKNF	Czy zasadne jest zastosowanie w tym przypadku alternatywy łącznej? Do rozważenia „lub”. Propozycja zmian przepisu: „2) nakazać odwołanie odpowiedzialnego za ~~zaistniałe~~ naruszenie członka zarządu podmiotu obsługującego kredyty, w przypadku gdy naruszenia mają charakter rażący i uporczywy;”	Uwaga uwzględniona

201.	Art. 32 ust. 3 pkt 3	UKNF	Propozycja zmian przepisu: 3) zawiesić w wykonywaniu czynności członka zarządu podmiotu obsługującego kredyty odpowiedzialnego za naruszenie do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o jego odwołania;	Uwaga uwzględniona
202.	Art. 32 ust. 3 pkt 4	UKNF	To może wyłącznie sąd jako środek karny. Czy nie chodziło o zakazanie prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytu.	Uwaga uwzględniona
203.	Art. 32 ust. 3 pkt 5	UKNF	Do rozważenia fakultatywny charakter przepisu. Należy określić cel podawania do wiadomości publicznej decyzji z ust. 3 pkt 1. Czy nie należy uzupełnić tego przepisu o możliwość nieprzekazywania informacji o sankcji do publicznej wiadomości, w szczególności, gdy przekazanie odnosiłoby się do danych osobowych?	Uwaga uwzględniona
Art. 33				
204.	Art. 33 ust. 1	UKNF	Należy uzgodnić z treścią art. 9. Propozycja dopisania pkt 4): „narusza art. 27 ust. 6 lub 8.”	Uwaga uwzględniona
205.	Art. 33 ust. 2	RF	Należy wskazać, że treść art. 33 ust. 2 przepisu ujętego w projektowanej ustawie różni się od treści art. 33 ust. 2 przywołanej w tabeli zgodności, co ma wpływ na jego rozumienie. Zgodnie z brzmieniem zawartym w projektowanej ustawie: <i>Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie w przypadku stwierdzenia, że:</i> 1) <i>nabywca kredytu lub jego przedstawiciel nie spełniają wymogu określonego w art. 21 ust. 1 i 2;</i> 2) <i>nabywca kredytu lub jego przedstawiciel nie przekazują informacji, o których mowa w art. 23, lub nie spełniają wymogów określonych w art. 22 ust. 1 i 2 oraz nie realizują obowiązków określonych w art. 28;</i> 3) <i>nabywca kredytu nie wyznaczył swojego przedstawiciela w przypadku, o którym mowa w art. 25.</i> Taki przepis wzbudza wątpliwości, gdyż można zastanawiać w jaki sposób Komisja Nadzoru Finansowego miałaby cofać zezwolenie nabywcy kredytu, jeżeli jego działalność nie wymaga zezwolenia. Tego rodzaju zastrzeżeń nie wzbudza art. 33 ust. 2 w brzmieniu znajdującym się w tabeli zgodności, gdzie we wprowadzeniu do wyliczenia wskazano, że <i>Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie podmiotu obsługującego kredyty, w przypadku stwierdzenia (...).</i> Z tym przepisem wiąże się jednak innego rodzaju wątpliwość wymagająca wyjaśnienia, a mianowicie warto byłoby uzasadnić, dlaczego sankcje za naruszenie obowiązków przez nabywcę kredytu miałyby ponosić podmiot obsługujący kredyty, a	Uwaga uwzględniona

			jednocześnie nie przewidziano odpowiedniej odstraszałającej sankcji dla samego nabywcy kredytu. Niezależnie od powyższych wątpliwości należy wyjaśnić, czy proponowana treść przepisu jest taka jaką wpisano do projektu ustawy czy taka, którą projektodawcy ujęli w tabeli zgodności. Na marginesie warto zauważyć, że nie jest to jedyna rozbieżność między treścią przepisów zawartych w projekcie ustawy a przepisami projektowanej ustawy ujętymi w tabeli zgodności. Za przykład może posłużyć numeracja artykułu projektu zmieniającego ustawę o Rzeczniku Finansowym (w projekcie ustawy jest to art. 65, zaś w tabeli zgodności – art. 67).	
206.	Art. 33 ust. 2	UKNF	Cofnięcie zezwolenia podmiotowi obsługującemu za naruszenia jakich dopuścił się inny podmiot jest rozwiązaniem kontrowersyjnym. Sankcja wymierzana jest za czyny własne. Norma powinna wskazywać podmiot, działanie tego podmiotu i sankcję za jego niewykonanie. Konieczna jest tożsamość podmiotu obowiązującego i karanego. Np. podmiot obsługujący może być ustawowo zobowiązany do pozyskania i archiwizowania dokumentów wskazanych w poszczególnych przepisach, np. art. 22.1. Jeśli prowadzi działalność nie mając tych dokumentów, wtedy należy odebrać mu licencję.	Uwaga uwzględniona
207.	Art. 33 ust. 2	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	Zgodnie z uzasadnieniem projektowanej ustawy: <i>Dyrektywa 2021/2167 nie przewiduje wymogu ubiegania się o zezwolenia dla nabywców kredytów. Wynika to z faktu, że nie tworzą oni nowego kredytu, a jedynie nabywają wcześniej zawarte, nieobsługiwane umowy kredytowe na własne ryzyko. Nie ma zatem powodu, aby nabywcy kredytu podlegali wymogowi posiadania zezwolenia (...).</i> Jednocześnie w art. 33 ust. 2 projektowanej ustawy, ustawodawca wprowadza przesłanki fakultatywnego cofnięcia zezwolenia, nie dookreślając komu miałyby zostać cofnięte zezwolenie, a nadto odwołując przesłanki cofnięcia zezwolenia do naruszeń przepisów ustawy, których dopuścić miałby się nabywca kredytu lub jego przedstawiciel. Z racji, że projektowana ustawa nie wprowadza wymogu uzyskania zezwolenia przez nabywcę kredytu, założyć zatem należy, że cofnięcie zezwolenia miałyby dotyczyć zezwolenia udzielonego podmiotowi obsługującemu kredyty. W związku zaś z tym, że przesłanki cofnięcia zezwolenia dotyczą naruszeń nabywcy kredytu lub jego przedstawiciela, na które to naruszenia nie ma wpływu podmiot obsługujący kredyty, postuluje się usunięcie proponowanego przepisu, jako wprowadzającego nadmiarowe przesłanki do cofnięcia zezwolenia.	Uwaga uwzględniona

208.	Art. 33 ust. 2 pkt 3	UKNF	Przepis kontrowersyjny z punktu widzenia tożsamości winnego i ukaranego.	Uwaga uwzględniona
209.	Art. 33 ust. 4 pkt 2	UKNF	Należy rozdzielić sankcje na każdy rodzaj podmiotu.	Uwaga uwzględniona
Art. 34				
210.	Art. 34	ZPF	W art. 56-57 Projektu ustawy, do których odsyła przepis nie znajdują się regulacje o naruszeniach.	Uwaga uwzględniona
211.	Art. 34	UKNF	Złe odesłanie	Uwaga uwzględniona
Art. 35				
212.	Art. 35	Krzysztof Rożko i Wspólnic y Kancelar ia Prawna sp. k.	Postuluje się wprowadzenie zmiany redakcyjnej do art. 35 <i>in principio</i> , poprzez przyjęcie następującego brzmienia komentowanego przepisu: „Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, której najwyższy wymiar został określony art. 33 ust. 4, uwzględnia: (...)”	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
213.	Art. 35 pkt 3	UKNF	W dyrektywie mowa o obrotach.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
Art. 36				
214.	Art. 36	UKNF	Chodzi o cały ust. 1, czy tylko np. o pkt 5 i 6?	Uwaga uwzględniona
215.	Art. 36	Krzysztof Rożko i Wspólnic y Kancelar ia	W art. 36 projektowanej ustawy, ustawodawca referuje do naruszeń określonych w art. 9 projektowanej ustawy, wprowadzając podstawę do zastosowania sankcji wskazanych w art. 32 ust. 3 projektowanej ustawy. Wskazać zaś należy, że w przepisie art. 9 projektowanej ustawy wprowadzono przesłanki cofnięcia zezwolenia podmiotowi obsługującemu kredyt, przy czym nie każda ze wskazanych przesłanek cofnięcia	Uwaga uwzględniona

		Prawna sp. k.	zezwoleń dotyczy naruszeń (naruszeń nie dotyczą - przesłanka cofnięcia zezwolenia z uwagi na niepodjęcie prowadzenia działalności obsługi kredytów przez okres 12 miesięcy od dnia udzielenia zezwolenia, złożenie wniosku do Komisji o cofnięcie zezwolenia, zaprzestanie prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów na okres dłuższy niż 12 miesięcy). Tym samym przesłanki cofnięcia zezwolenia, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 – 3, jako niezwiązane z jakimikolwiek naruszeniami, nie powinny stanowić podstawy sankcjonowania. Proponuje się zatem zawężenie zastosowania sankcji wyłącznie do pkt 4 – 6 art. 9 ust. 1 i w konsekwencji przyjęcie następującego brzmienia komentowanego przepisu: <i>„W przypadku niezaprzestania przez podmiot obsługujący kredyty naruszeń określonych w art. 9 ust. 1, pkt 4 - 6 Komisja stosuje sankcje wskazane w art. 32 ust. 3, jeżeli: (...)”</i> Jednocześnie wskazać należy, że przesłanki nałożenia sankcji wskazane w komentowanym przepisie są nieostre (brak usunięcia naruszenia „w rozsądnym” terminie”) czy konieczność natychmiastowego działania w celu zaradzenia poważnemu zagrożeniu dla zbiorowych interesów kredytobiorców. Postuluje się zatem doprecyzowanie przesłanek dających podstawę do nałożenia sankcji, w szczególności przez wskazanie konkretnego terminu, po bezskutecznym upływie którego organ nadzoru będzie uprawniony do nałożenia sankcji na podmiot nadzorowany oraz doprecyzowanie drugiej z przesłanek. Obecnie brzmienie projektowanego przepisu może bowiem prowadzić do nadużyć w zakresie wykładni nieostrych przesłanek na niekorzyść nadzorowanego.	
Art. 37				
216.	Art. 37	UKNF	Uwagi do regulacji określających opłatę (wpłatę) na pokrycie kosztów nadzoru (art. 37). W art. 37 używane są dwa pojęcia: „opłata” oraz „wpłata”. O opłacie mowa w ust. 1, a o wpłacie w ust. 2, natomiast ust. 4 posługuje się obydwoma pojęciami; w ocenie UKNF należy ujednolicić terminologię i użyć jednego pojęcia „wpłata”	Uwaga uwzględniona

		Artykuł 37 projektu ustawy w proponowanym brzmieniu całkowicie uniemożliwia naliczenie opłaty na pokrycie kosztów nadzoru. Przy obecnym sformułowaniu w art. 37 ust. 1 podstawy naliczenia, opłata musiałaby być liczona od przychodów, których na dzień jej naliczenia jeszcze nie ma. Obowiązek wniesienia opłaty powstaje z dniem 1 stycznia roku, za który należna jest opłata, a zobowiązanie z dniem ogłoszenia komunikatu Przewodniczącego KNF. Należy zatem zmienić proponowane brzmienie w ten sposób, aby art. 37 ust. 1 projektu ustawy stanowił: „Art. 37. 1. Podmioty obsługujące kredyty lub nabywca kredytu lub jego przedstawiciel są obowiązane do wnoszenia rocznych wpłat na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie nie wyższej niż 0,5% sumy przychodów uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów za rok obrotowy poprzedzający rok kalendarzowy, w którym powstało zobowiązanie, i nie mniejszej niż równowartość w złotych kwoty 1000 euro, przeliczonej przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku poprzedzającego rok kalendarzowy, w którym powstało zobowiązanie.” Ponadto projekt ustawy nie zawiera wymogów sprawozdawczych nakładających na podmioty obowiązek przekazania informacji o łącznych przychodach uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów, która jest niezbędna do wyliczenia stawki obowiązującej do wyliczenia opłaty na pokrycie kosztów nadzoru, a brak tej informacji uniemożliwia naliczenie opłaty drogą decyzji administracyjnej. Należałoby uzupełnić projekt ustawy o stosowną regulację. Przepis ten mógłby uzyskać następujące brzmienie: „Art.28a. 1. Podmiot obsługujący kredyty przekazuje Komisji kwartalne i roczne sprawozdania z działalności w zakresie obsługi kredytów, obejmujące informacje o łącznych przychodach uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów. 2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, są przekazywane Komisji w postaci elektronicznej, za pośrednictwem udostępnionych przez Komisję formularzy sprawozdawczych i kanałów komunikacji. 3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, zakres i terminy przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie Komisji dostępu do danych niezbędnych do sprawowania skutecznego nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty.” W projekcie ustawy nie ma również przepisu, który nakładałby na podmioty niewywiązujące się z obowiązku sprawozdawczego w zakresie informacji o przychodach opłatę sankcyjną oraz regulujący sposób jej nałożenia. W tym zakresie projekt ustawy powinien zostać uzupełniony.	

			Przepis ten powinien brzmieć: „Art. XY. 1. Podmiot obsługujący kredyty, który nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 28a ust. 1, wnosi na rzecz Komisji opłatę sankcyjną w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwoty 5000 euro. Wniesienie opłaty sankcyjnej nie zwalnia z wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 28a ust. 1. 2. Kwota, o której mowa w ust. 1, jest ustalana przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku poprzedzającego rok kalendarzowy, w którym powstało zobowiązanie. 3. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że podmiot obsługujący kredyt nie wypełnił obowiązku, o którym mowa w art. 28a ust. 1, Komisja wzywa ten podmiot do uiszczenia opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni oraz wzywa do wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 28a ust. 1, pouczając o treści przepisu ust. 1 zdanie drugie. 4. Jeżeli niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 28a ust. 1, pociąga za sobą konieczność nałożenia na podmiot obsługujący kredyty kary pieniężnej, o której mowa w art. 32 ust. 3 pkt 5 lub w art. 33 ust. 3, przy ustalaniu jej wysokości bierze się pod uwagę nałożenie opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 1.” Powyższe przepisy są niezbędne dla skutecznego naliczenia opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty i nabywcami kredytów, jak również skutecznego egzekwowania zarówno wpłat, jak i wypełniania obowiązków w zakresie przekazywanych informacji, dlatego prosimy o wniesienie stosownych uzupełnień do projektu ustawy.	
217.	Art. 37 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	Potencjalne ryzyko bardzo wysokiej/nadmiernie wygórowanej i nieuzasadnionej opłaty, która będzie miała w istocie charakter fiskalny (koszty nadzoru nie osiągają tak wysokich wartości), a założeniem tej opłaty jest przecież pokrycie kosztów nadzoru. Ustawa powinna określać górny limit kosztów nadzoru również w konkretnej wartości kwotowej w PLN (analogicznie do wskazanego progu minimalnego takiej opłaty rocznej). Dla przykładu w przypadku kosztów nadzoru z UFI kwota jest określona jako równowartość w złotych 1000 euro.	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowane rozwiązanie ma na celu prowadzenie działalności przez podmioty obsługujące kredyty, które gwarantują wysokie bezpieczeństwo w przypadku problemów finansowych. Jednocześnie opłaty na przeznaczone są na pokrycie kosztów nadzoru.
218.	Art. 37 ust. 1	ZPF	Naszym zdaniem jest to opłata nadmiernie wygórowana i nieuzasadniona, która będzie miała w istocie charakter fiskalny (koszty nadzoru nie osiągają tak wysokich wartości), a założeniem tej opłaty jest przecież pokrycie kosztów nadzoru. Nadto, opłata ta referuje do przychodu, nie zaś do dochodu, tym samym może istotnie wpływać na kondycję finansową podmiotów obsługujących kredyty. Uważamy, że Projekt ustawy	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowane rozwiązanie ma na celu prowadzenie działalności przez podmioty obsługujące kredyty, które gwarantują wysokie bezpieczeństwo w

			powinien określać górny limit kosztów nadzoru również w konkretnej wartości kwotowej w PLN (analogicznie do wskazanego progu minimalnego takiej opłaty rocznej). Dla przykładu w przypadku kosztów nadzoru z UFI kwota jest określona jako równowartość w złotych 1000 euro. Dodatkowo, niezasadnym jest obciążanie opłatą podmiotów zarządzających wierzytelnościami sekurytyzowanymi funduszy sekurytyzacyjnych którzy zgodnie z UFI również ponoszą koszty nadzoru, co już poruszyliśmy w komentarzu ZPF do art. 11 Projektu.	przypadku problemów finansowych. Jednocześnie opłaty na przeznaczone są na pokrycie kosztów nadzoru.
219.	Art. 37 ust. 1	PZZW	Projektowany przepis reguluje konieczność uiszczania opłat na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie nie wyższej niż 0,5% sumy przychodów uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów za okres kolejnych dwunastu miesięcy kalendarzowych od momentu, w którym powstało zobowiązanie, i nie mniejszej niż równowartość w złotych kwoty 1000 euro. Związek uznaje powyższą wysokość regularnych opłat na poczet nadzoru sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego w stosunku do podmiotów obsługujących kredyty za nadmierny obowiązek i niewspółmierny do potrzeb w obszarze prowadzonych czynności nadzorczych i generowanych tymi działaniami kosztów. Związek postuluje obniżenie tych opłat do poziomu odzwierciedlającego realne koszty sprawowania nadzoru, w tym prowadzenia przez Komisję nadzoru Finansowego rejestru podmiotów obsługujących kredyty. W pozostałym zakresie Związek nie przedstawia uwag, w szczególności ze względu na bezpośrednią implementację w Projekcie rozwiązań wprowadzonych w Dyrektywie 2021/2167.	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowane rozwiązanie ma na celu prowadzenie działalności przez podmioty obsługujące kredyty, które gwarantują wysokie bezpieczeństwo w przypadku problemów finansowych. Jednocześnie opłaty na przeznaczone są na pokrycie kosztów nadzoru.
220.	Art. 37 ust. 4	UKNF	Brak przepisu o opłacie sankcyjnej w przypadku niewywiązania się z obowiązku informacyjnego (konsekwencja usunięcia całego rozdziału o wymogach sprawozdawczych). Po art. 37 dodać art. 37a w brzmieniu: „Art. 37a. 1. Podmiot obsługujący kredyty, który nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 28a ust. 1, wnosi na rzecz Komisji opłatę sankcyjną w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwoty 5000 euro. Wniesienie opłaty sankcyjnej nie zwalnia z wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 28a ust. 1. 2. Kwota, o której mowa w ust. 1, jest ustalana przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku poprzedzającego rok kalendarzowy, w którym powstało zobowiązanie.	Uwaga nieuwzględniona Obecnie zaproponowane rozwiązania gwarantują efektywny nadzór. Ponadto uwaga została omówiona i wyjaśniona z UKNF.

			3. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że podmiot obsługujący kredyt nie wypełnił obowiązku, o którym mowa w art. 28a ust. 1, Komisja wzywa ten podmiot do uiszczenia opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni oraz wzywa do wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 28a ust. 1, pouczając o treści przepisu ust. 1 zdanie drugie. 4. Jeżeli niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 28a ust. 1, pociąga za sobą konieczność nałożenia na podmiot obsługujący kredyty kary pieniężnej, o której mowa w art. 32 ust. 3 pkt 5 lub w art. 33 ust. 3, przy ustalaniu jej wysokości bierze się pod uwagę nałożenie opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 1.”	
Art. 38				
221.	Art. 38 ust. 7	Krzysztof Rożko i Wspólnic y Kancelar ia Prawna sp. k.	Proponuje się wprowadzenie następującej zmiany redakcyjnej do komentowanego przepisu: <i>Zgoda, o której mowa w ust. 6, nie jest wymagana jeżeli informacje uzyskane od właściwych organów nadzoru państwa członkowskiego są przekazywane właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich lub udzielenie informacji jest niezbędne dla celów wykonywania nadzoru bankowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.</i>	Uwaga uwzględniona
Art. 39				
222.	Art. 39	Krzysztof Rożko i Wspólnic y Kancelar ia Prawna sp. k.	Proponuje się wprowadzenie następujących zmian redakcyjnych do komentowanego przepisu (na wzór obowiązującego przepisu art. 49 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców): <i>„Art. 39. 1. Czynności kontrolne są wykonywane przez pracowników Urzędu Komisji po okazaniu kontrolowanemu podmiotowi lub osobie przez niego upoważnionej legitymacji służbowej upoważniającej do wykonywania takich czynności oraz po doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, wydanego przez Przewodniczącego Komisji lub upoważnioną przez niego osobę.”</i>	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
223.	Art. 39 ust. 1	UKNF	Należy uwzględnić możliwość przeprowadzania czynności kontrolnych w trybie zdalnym.	Uwaga uwzględniona
Art. 40				
224.	Art. 40	UKNF	Uwagi do art. 40 projektu ustawy. Proponujemy wprowadzenie obowiązku przekazywania informacji o politykach i procedurach, o których mowa w art. 19	Uwaga uwzględniona

			projektu ustawy, np. co 12 miesięcy w terminie 1 miesiąca po zakończeniu poprzedniego roku albo złożenia oświadczenia, że nie nastąpiły zmiany w tym zakresie od przekazania tych procedur i polityk wraz z wnioskiem o wpis do rejestru lub od przekazania informacji za poprzedni okres objęty tym obowiązkiem. Taka regulacja pozwoli to na wprowadzenie cykliczności przekazywania informacji i ujednolicenie terminu ich przekazywania. Proponowany przepis przewiduje dokonywanie przez KNF corocznej oceny stosowania przez podmiot obsługujący kredyty wewnętrznych procedur i polityk w zakresie obsługi kredytów. Ocena ta odnosić by się miała zatem do wymiaru praktycznego stosowania tych procedur, czyli zestawienia ich brzmienia z analizą realnych działań podmiotu. Ocena taka nie jest możliwa do przeprowadzenia „zza biurka” i wymagałaby przeprowadzenia czynności kontrolnych w podmiotach. Z kolei przeprowadzanie takich czynności raz do roku byłoby nadmiarowe zarówno dla podmiotów nadzorowanych, jak i organu nadzoru. Z tych względów rekomendujemy, by omawiana ocena odnosiła się do adekwatności przedmiotowych procedur i polityk wewnętrznych.	
225.	Art. 40	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	Postuluje się doprecyzowanie przepisu art. 40 projektowanej ustawy poprzez wprowadzenie konkretnych informacji, danych oraz dokumentów, na podstawie których Komisja dokonuje oceny tego, czy podmiot obsługujący kredyty stosuje wewnętrzne procedury i polityki w zakresie obsługi kredytów. Obecnie brzmienie projektowanego przepisu, wprowadzające konieczność wzięcia pod uwagę przy dokonywaniu przedmiotowej oceny – <i>oceny ryzyka oraz wielkość, charakter, skalę i złożoność prowadzenia działalności przez podmiot obsługujący kredyty</i>, wprowadza wyłącznie zasadę proporcjonalności, która znajdzie zastosowanie przy ocenie dokonywanej przez Komisję. Jednocześnie brak jest w komentowanym przepisie wskazania podstaw przeprowadzania oceny przez Komisję.	Uwaga uwzględniona
Art. 41				
226.	Art. 41 ust. 3	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	Postuluje się wprowadzenie redakcyjnej zmiany do komentowanego przepisu i przyjęcie następującego jego brzmienia: <i>„Komisja, w przypadku posiadania informacji, że podmiot obsługujący kredyty prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polski działalność w zakresie obsługi kredytów posiadający zezwolenie w macierzystym państwie członkowskim narusza</i>	Uwaga uwzględniona

			<i>przepisy mające zastosowanie do podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów, (...).”</i>	
Art. 44				
227.	Art. 44	Konfederacja Lewiatan	Konstrukcja tajemnicy zawodowej w Projekcie zbliżona jest do tej funkcjonującej na gruncie UFI. Powstaje pytanie, co w sytuacji gdy POK obsługuje sprawy nabyte przez Fundusz, gdzie wchodzi w grę właśnie tajemnica zawodowa z UFI - jaka jest wzajemna relacja tych przepisów, które stanowią <i>lex specialis</i> ?	Uwaga częściowo uwzględniona
Art. 45				
228.	Art. 45 ust. 1	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	W kontekście regulacji przewidzianej w art. 45 ust. 2 pkt 1 i 2 Projektu (jest tam mowa o zapobieżeniu ujawnieniu osobom nieuprawnionym informacji objętych tajemnicą zawodową oraz o zapobieżeniu ich bezprawnego wykorzystania; celem tej regulacji nie jest natomiast „ochrona przepływu” informacji objętych tajemnicą zawodową), prosimy o rozważenie aby regulacja wewnętrzna, o której mowa w ramach art. 45 ust. 1 Projektu określona została jako „procedura zapobiegająca ujawnieniu lub wykorzystaniu informacji stanowiących tajemnicę zawodową”.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
Art. 47				
229.	Art. 47	Konfederacja Lewiatan	Brakuje w Projekcie zapisów o możliwości ujawnienia potencjalnemu wtórnemu nabywcy wierzytelności, gdyby pierwszy nabywca chciał zbyć portfel nieobsługiwanych wierzytelności dalej. Powinien być dodany zapis na wzór tego, jaki mamy w propozycji zmian do Prawa bankowego (art. 56 projektu ustawy): „gdy udzielenie informacji objętych tajemnicą zawodową jest niezbędne do zawarcia i wykonywania umów sprzedaży wierzytelności, zaklasyfikowanych zgodnie z odrębnymi przepisami do kategorii straconych, na rzecz kolejnego nabywcy kredytu w rozumieniu art. 3 pkt 9 ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. poz. ...);”.	Uwaga nieuwzględniona Przepis został usunięty
230.	Art. 47	ZPF	Projekt ustawy nie zawiera zapisów o możliwości ujawnienia potencjalnemu wtórnemu nabywcy wierzytelności, gdyby pierwszy nabywca chciał zbyć portfel nieobsługiwanych wierzytelności kolejnemu, dlatego też proponujemy dodanie zapisu: „21) jeżeli udzielenie informacji objętych tajemnicą zawodową jest niezbędne do zawarcia i wykonywania umów sprzedaży wierzytelności, zaklasyfikowanych zgodnie z odrębnymi przepisami do kategorii straconych, na rzecz kolejnego nabywcy kredytu w rozumieniu art. 3 pkt 9 ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. poz. ...);”	Uwaga nieuwzględniona Przepis został usunięty.

Art. 48				
231.	Art. 48	Konfederacja Lewiatan	Brakuje regulacji pozwalającej na przekazywanie informacji podwykonawcom/dostawcom. Być może należałoby to dodać do obligatoryjnych elementów umowy (kwestie związane z tajemnicą).	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą. Jednocześnie Ministerstwo Finansów jest otwarte na zmiany legislacyjno-redakcyjne, które możemy wypracować na komisji prawniczej
232.	Art. 48	ZPF	Z uwagi na zakres podmiotowy art. 46 Projektu ustawy, który odnosi się do POK, sugerujemy dodanie w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, do katalogu nabywców kredytów, a w przypadku Funduszy również TFI jako podmiotów stanowiących organ zarządzający nabywcy – Funduszu. Dodatkowo, przepis nie zawiera regulacji pozwalającej na przekazywanie informacji podwykonawcom/dostawcom, zaś wymóg przekazywania informacji osobie, której ta informacja dotyczy w formie pisemnej może nastręczać praktyczne problemy i wcale nie być formą oczekiwaną przez dłużnika/konsumenta.	Uwaga uwzględniona
Art. 51				
233.	Art. 51	Konfederacja Lewiatan	Pojawia się pojęcie "nierzetelnego klienta" - jak należy je rozumieć? W oparciu o jakie podstawy prawne, w jaki sposób i jak często wymiana takich informacji miałyby następować pomiędzy podmiotami obsługującymi kredyty?	Uwaga uwzględniona
234.	Art. 51	ZPF	Brak definicji pojęcia " <i>nierzetelnego klienta</i> " oraz podstaw prawnych do przekazywania informacji na jego temat.	Uwaga uwzględniona
Art. 56				
235.	Art. 56	Konfederacja Lewiatan	W całym Projekcie brakuje zapisu implementującego art. 16 ust. 8 Dyrektywy NPL (formularze danych): „Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje kredytowe stosowały wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w ust. 6, również do przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, do innych instytucji kredytowych. Instytucje kredytowe stosują formularze dotyczące danych do przekazywania informacji między instytucjami kredytowymi w przypadku wyłącznie przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt”	Uwaga uwzględniona

			Ponadto w zakresie projektowanego art. 104 w ust. 2 pkt 4 prawa bankowego pojawia się "umowa sprzedaży wierzytelności" podczas gdy na gruncie Projektu nie posługujemy się takim określeniem, lecz mowa jest o "nieobsługiwanej umowie o kredyt" lub "prawach z nieobsługiwanej umowy o kredyt", co będzie powodować problemy interpretacyjne. Dodatkowo zwracamy uwagę, że w nowym brzmieniu pkt 4 art. 104 ust 2 prawa bankowego jest mowa o wierzytelnościach zakwalifikowanych do kategorii straconych, a w definicji nieobsługiwanej umowy o kredyt mowa jest o „umowie o kredyt, która zgodnie z art. 47a rozporządzenia nr 575/2013 została sklasyfikowana jako ekspozycja nieobsługiwana”. Uwidacznia się tu brak spójności terminologicznej.	
236.	Art. 56	ZPF	W zakresie pkt 2) pojawia się sformułowanie "umowa sprzedaży wierzytelności", podczas gdy Projekt ustawy posługuje się określeniem "nieobsługiwanej umowie o kredyt" lub "prawach z nieobsługiwanej umowy o kredyt", co nastręcza problemy interpretacyjne. Dodatkowo zwracamy uwagę, że w nowym brzmieniu pkt 4 art. 104 ust 2 Prawa bankowego jest mowa o wierzytelnościach zakwalifikowanych do kategorii straconych, a w definicji nieobsługiwanej umowy o kredyt mowa jest o „umowie o kredyt, która zgodnie z art. 47a rozporządzenia nr 575/2013 została sklasyfikowana jako ekspozycja nieobsługiwana”, tym samym występuje brak spójności terminologicznej.	Uwaga uwzględniona
237.	Art. 56 pkt 2	UKNF	Należy uwzględnić przedstawiciela. Podmiot obsługujący i dostawcę. Należy dodać frazę „lub przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt”	Uwaga uwzględniona
Art. 57				
238.	Art. 57	UKNF	Uwagi do art. 57 projektu ustawy. Projektowana zmiana art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych odwołuje się do pojęcia „operatora wyznaczonego”. Jednocześnie w uzasadnieniu projektu - w kontekście zmiany art. 25i ust. 2 ustawy Prawo bankowego - wskazano, że „zmiana brzmienia art. 25i ust. 2 ustawy Prawo bankowego podyktowana jest przekonaniem o braku uzasadnienia dla utrzymywania wynikającego z tego przepisu monopolu operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896, z późn. zm.) na świadczenie usług pocztowych związanych z nadawaniem decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie sprzeciwu, kiedy to nadanie wiąże się z zachowaniem terminu do doręczenia tej decyzji”.	Uwaga uwzględniona

			Rekomendowana zmiana została wprowadzona bezpośrednio w tekście przy użyciu opcji „zaznacz zmiany”	
Art. 62				
239.	Art. 62	ZPF	Ust. 3 pkt 2) zawiera niejasne pojęcie " <i>harmonogram wdrożenia zmian</i> ", postulujemy o jego zmianę na sformułowanie „ <i>data wejścia w życie proponowanych zmian do umowy</i> " albo " <i>data wprowadzenia zmian</i> ", co wprost sugeruje wskazanie konsumentowi/kredytobiorcy od kiedy zacznie obowiązywać konkretna zmiana wprowadzana do umowy na podstawie tzw. klauzuli modyfikacyjnej. W zakresie ust. 3 pkt 3) i 4), gdy mowa o " <i>środkach zaskarżenia</i> " bardziej odpowiednie wydaje się posłużenie określeniem " <i>skarga</i> ", którą można wnieść do określonego organu, którego nazwa powinna być również wprost wskazana w treści przepisu.	Uwaga uwzględniona
240.	Art. 62 pkt 1	Konfederacja Lewiatan	W art. 62 pkt. 1 Projektu należy wskazać na projektowany art. 30 ust. 3 pkt 2) ustawy o kredycie konsumenckim oraz wątpliwość co oznacza " <i>harmonogram wdrożenia zmian</i> "? Propozycją jest zastąpienie tego wyrażenia: " <i>datą wejścia w życie proponowanych zmian do umowy</i> " albo " <i>datą wprowadzenia zmian</i> " - chodzi o to, aby podać konsumentowi/kredytobiorcy od kiedy zacznie obowiązywać konkretna zmiana wprowadzana do umowy na podstawie tzw. klauzuli modyfikacyjnej. W zakresie projektowanej zmiany do art. 30 ust. 3 pkt 3 i 4 ustawy o kredycie konsumenckim, gdy mowa o " <i>środkach zaskarżenia</i> " bardziej odpowiednie wydaje się posłużenie określeniem " <i>skarga</i> ", którą można wnieść do określonego organu, którego nazwa powinna być również wprost wskazana w treści przepisu, tj. do jakiego organu - nazwa i adres - można wnieść taką skargę.	Uwaga uwzględniona
241.	Art. 62 pkt 2	UOKiK	Projekt przewiduje dodanie w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. <i>o kredycie konsumenckim</i> (Dz. U. z 2023 r. poz. 1028) przepisu art. 21a, który wprowadza możliwość restrukturyzacji zadłużenia w przypadku, gdy konsument nie jest w stanie spłacać zobowiązań. Przepis ten ma implementować art. 16a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w <i>sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG</i> . Pragnę jednak podkreślić, że art. 16a dyrektywy 2008/48/WE nakłada na państwa członkowskie obowiązek wymagania od kredytodawców posiadania odpowiednich polityk i procedur, tak aby podejmowali oni starania w celu zastosowania, w stosownych przypadkach, rozsądnych środków restrukturyzacyjnych przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego. Zmiany zaproponowane w ustawie o kredycie konsumenckim nie wprowadzają obowiązku posiadania przez kredytodawców takich polityk i procedur, co może zostać uznane za nieprawidłowe wdrożenie przepisu dyrektywy. Ponadto art.	Uwaga uwzględniona

			16a dyrektywy 2008/48/WE przewiduje szerszy niż projektowany art. 21a ust. 3 katalog środków restrukturyzacyjnych (jest w nim mowa m.in. o zmianie oprocentowania i częściowym umorzeniu zadłużenia). Zgodnie z dyrektywą, państwa członkowskie nie muszą określać wszystkich tych środków w prawie krajowym. Jednak w ocenie Prezesa UOKiK nie jest zasadne zawężanie w projekcie możliwych do zastosowania środków restrukturyzacji.	
Art. 63				
242.	Art. 63	UKNF	<i>Uwagi do art. 63 projektu ustawy.</i> Projektowana zmiana w art. 15a ust. 4 ustawy o usługach płatniczych (dalej: „u.u.p.”) odwołuje się do „doręczeń elektronicznych”, nie wskazując, że chodzi o doręczenia w rozumieniu ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach, która nie występuje w aktualnym brzmieniu ustawy usługach płatniczych i z tego względu wymaga modyfikacji. Przedmiotowy nowelizowany przepis (art. 15a ust. 4 u.u.p.) mógłby uzyskać następujące brzmienie: „4. Do zachowania terminów, o których mowa w ust. 2 i ust. 3 pkt 3, jest wystarczające wysłanie odpowiedzi przed ich upływem, również na adres do doręczeń elektronicznych, którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych i datę wystawienia dowodu wysłania, którym mowa w art. 40 tej ustawy, a w przypadku odpowiedzi udzielonych na piśmie – nadanie w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896, 1933 i 2042) lub placówce podmiotu zajmującego się doręczeniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej.”. Projektowana zmiana art. 15 ust. 4 u.u.p. odwołuje się do pojęcia „operatora wyznaczonego”. Jednocześnie w uzasadnieniu projektu - w kontekście zmiany art. 25i ust. 2 ustawy Prawo bankowe - wskazano, że „zmiana brzmienia art. 25i ust. 2 ustawy Prawo bankowe podyktowana jest przekonaniem o braku uzasadnienia dla utrzymywania wynikającego z tego przepisu monopolu operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896, z późn. zm.) na świadczenie usług pocztowych związanych z nadawaniem decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie sprzeciwu, kiedy to nadanie wiąże się z zachowaniem terminu do doręczenia tej decyzji”. Ponadto, ustawa – Prawo pocztowe w art. 3 pkt 12 określa pojęcie operatora pocztowego; pojęcie operator wyznaczonego zostało określone w art. 3 pkt 13 ustawy – Prawo pocztowe.	Uwaga uwzględniona
Art. 65				

243.	Art. 65	RF	W art. 65 projektowanej ustawy wprowadza się zmianę w ustawie o Rzeczniku Finansowym polegającą na rozszerzeniu katalogu podmiotów rynku finansowego o nabywców kredytów, podmioty obsługujące kredyty oraz dostawców usług obsługi kredytów. Należy jednak zaznaczyć, że aby kredytobiorcy, których zobowiązania zostały przejęte bądź są obsługiwane przez ww. podmioty mogli korzystać z gwarancji określonych w ustawie o Rzeczniku Finansowym, konieczne jest równoczesne rozszerzenie katalogu klientów podmiotów rynku finansowego. Należy bowiem wskazać, że przewidziane w ustawie o Rzeczniku Finansowym prawa związane zwłaszcza z możliwością korzystania z pomocy Rzecznika Finansowego są przypisane „klientom podmiotów rynku finansowego”. Z tego też powodu Rzecznik Finansowy proponuje wprowadzenie zmiany w art. 2 pkt 1 ustawy o Rzeczniku Finansowym, poprzez dodanie nowych liter f-h w brzmieniu: f) <i>będącego osobą fizyczną kredytobiorcę zobowiązanego do spłaty wierzytelności wobec nabywcy kredytu w rozumieniu art. 3 pkt 9 ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów,</i> g) <i>będącego osobą fizyczną kredytobiorcę, którego zobowiązanie kredytowe jest obsługiwane przez podmiot obsługujący kredyty w rozumieniu art. 3 pkt 11 ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów,</i> h) <i>będącego osobą fizyczną kredytobiorcę, którego zobowiązanie kredytowe jest obsługiwane przez dostawcę usług obsługi kredytów w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów;</i>	Uwaga uwzględniona
244.	Art. 65	Konfederacja Lewiatan	W związku z projektowanymi zmianami do ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej należy wskazać, że na gruncie projektu POK/nabywcy kredytów/dostawcy będą podlegali także pod Rzecznika Finansowego i z tego tytułu również mogą dojść dodatkowe koszty zw. z prowadzoną działalnością w zw. z obowiązkiem wnoszenia opłat na pokrycie działalności Rzecznika Finansowego.	Uwaga uwzględniona
245.	Art. 65	ZPF	Na gruncie Projektu ustawy POK/nabywcy kredytów/dostawcy będą podlegali również Rzecznikowi Finansowemu i z tego tytułu również mogą dojść dodatkowe koszty związane z prowadzoną działalnością w związku z obowiązkiem wnoszenia opłat na pokrycie działalności Rzecznika Finansowego. Stąd tym bardziej zasadna jest uwaga dotycząca zmniejszenia opłat na pokrycie kosztów nadzoru, o której piszemy w komentarzu do art. 37 ust. 1 Projektu ustawy.	Uwaga uwzględniona
Art. 67				

246.	Art. 67	UOKiK	Projekt przewiduje zmiany w ustawie z dnia 23 marca 2017 r. <i>o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami</i> (Dz. U. z 2022 r. poz. 2245, z późn. zm.) polegające na dodaniu w art. 10 ust. 3 i 4. Przepisy te przewidują, że kredytodawca będzie zobowiązany do przekazywania konsumentowi informacji, na trwałym nośniku, dotyczących zmiany warunków umowy o kredyt hipoteczny (ust. 3) i jednocześnie określono szczegółowy katalog informacji, które będą przekazywane konsumentowi (ust. 4). Brzmienie art. 10 ust. 4 powinno być jednak spójne z projektowanym art. 30 ust. 3 ustawy <i>o kredycie konsumenckim</i> , który to przewiduje przekazanie konsumentowi także informacji o „przejrzystym opisie zmian” oraz „zmianach wprowadzonych z mocy prawa”. Co więcej, art. 27a lit. a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniająca dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010, który ma zostać zaimplementowany w art. 10 ust. 4, także przewiduje przekazanie informacji o „przejrzystym opisie proponowanych zmian” oraz „zmianach wprowadzonych z mocy prawa”. Stąd brak odpowiedniego dostosowania brzmienia art. 10 ust. 4 ustawy <i>o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami</i> może być uznany za nieprawidłowe wdrożenie art. 27a dyrektywy 2014/17/UE.	Uwaga uwzględniona
Art. 68				
247.	Art. 68	ZPF	Negatywnie oceniamy uznanie POK za instytucję obowiązującą. Jak wskazywano wcześniej, nie można uznać by klientem był dłużnik, ponieważ POK nie świadczy zasadniczo na jego rzecz usług (trudno uznać za takie usługi prowadzenie windykacji). Natomiast, jeśli klientem w rozumieniu AML miałby zostać nabywca wierzytelności, który zlecił ich obsługę POK, wówczas wątpliwe jest jakie transakcje powinny podlegać weryfikacji, skoro co do zasady właścicielem rachunków do spłat wierzytelności pozostaje i tak nabywca, a analiza przepływów pieniężnych na rachunkach bankowych dokonywana jest de facto przez bank.	Uwaga nieuwzględniona Przepis stanowi implementację dyrektywy
248.	Art. 68	UKNF	Może warto uwzględnić przedstawiciela i polskiego nabywcę.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą
Art. 70				
249.	Art. 70 ust. 1	IZFiA	Proponowane brzmienie przepisu Projektu ustawy:	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu

			„1. Podmioty prowadzące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie ustawy działalność w zakresie obsługi kredytów w rozumieniu niniejszej ustawy, w tym podmioty posiadające zezwolenie, o którym mowa w art. 192 ustawy o funduszach, mogą ją nadal prowadzić na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej jednak niż do dnia 29 czerwca 2024 r. 1¹. Podmioty posiadające zezwolenie, o którym mowa w art. 192 ustawy o funduszach zawiadamiają Komisję o dostosowaniu działalności do dodatkowych wymogów nałożonych ustawą w terminie [...]. Brak zawiadomienia lub niedostosowanie do wymogów z art. 4 ustawy uprawnia Komisję do odmowy wpisu takiego podmiotu do rejestru podmiotów obsługujących kredyty z urzędu. 1². W przypadku odmowy wpisu, o którym mowa w ust. 1¹, wpis podmiotu posiadającego zezwolenie, o którym mowa w art. 192 ustawy o funduszach do rejestru, o którym mowa w art. 12 może nastąpić wyłącznie na jego wniosek. Uzasadnienie proponowanego brzmienia przepisu Projektu ustawy: Propozycja zmiany zakłada umożliwienie podmiotom posiadającym zezwolenie z art. 192 ustawy o funduszach na dostosowanie działalności w terminie celem dokonania automatycznego wpisu do rejestru obsługujących kredyty. Brak zawiadomienia o dostosowaniu lub brak dostosowania w zakresie kluczowych elementów powoduje brak automatycznego wpisu.	
Art. 71				
250.	Art. 71	ZPF	Należy jeszcze raz podkreślić, iż Projekt ustawy nie zawiera jasnego uregulowania sytuacji podmiotów zarządzających wierzytelnościami sekurytyzowanymi na podstawie posiadanego zezwolenia KNF. Co prawda zakres wymaganych dokumentów do uzyskania zezwolenia jest nieco inny, natomiast w naszej ocenie nic nie stoi na przeszkodzie uznaniu podmiotów mających zezwolenie na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszy sekurytyzacyjnych za podmioty obsługujące kredyty z nałożeniem obowiązku uzupełnienia dokumentacji. Dodatkowo uważamy, że doprecyzowania wymaga również treść art. 71 ust. 2 Projektu ustawy, poprzez wskazanie, iż ustawa obejmuje podmioty prowadzące działalność polegającą na nabywaniu kredytów w rozumieniu niniejszej ustawy. W istocie bowiem nie chodzi o jakiekolwiek kredyty, tylko te objęte ustawą. Dlatego postulujemy zmianę treści art. 71 ust. 2 w ten sposób, że:	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu

			<i>“Art. 71. 1. Podmioty prowadzące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie ustawy działalność w zakresie obsługi kredytów w rozumieniu niniejszej ustawy mogą ją nadal prowadzić na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej jednak niż do dnia 29 czerwca 2024 r.</i> <i>2. Podmioty, które w dniu wejścia w życie ustawy prowadzą działalność polegającą na nabywaniu kredytów w rozumieniu niniejszej ustawy, dostosują tę działalność do wymogów niniejszej ustawy w terminie 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.”</i>	
251.	Art. 71 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	Brakuje w projekcie jasnego uregulowania i odniesienia się do sytuacji podmiotów zarządzającym wierzytelnościami sekurytyzowanymi na podstawie posiadanego zezwolenia KNF - nie wiadomo czy podmioty posiadające obecnie zezwolenie KNF na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami muszą uzyskać to konkretne zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów. Wskazać należy, że wprowadzenie takiego obowiązku byłoby sprzeczne z założeniami Dyrektywy NPL.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu
252.	Art. 71 ust. 2	Konfederacja Lewiatan	Uważamy, że doprecyzowania wymaga również treść art. 71 ust. 2 projektu ustawy, poprzez wskazanie, iż ustawa obejmuje podmioty prowadzące działalność polegającą na nabywaniu kredytów w rozumieniu niniejszej ustawy. Nie chodzi o jakiegokolwiek kredyty, tylko te objęte ustawą. Dlatego postulujemy zmianę treści art. 71 ust. 2 w ten sposób, że: <i>2. Podmioty, które w dniu wejścia w życie ustawy prowadzą działalność polegającą na nabywaniu kredytów w rozumieniu niniejszej ustawy, dostosują tę działalność do wymogów niniejszej ustawy w terminie 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.”</i>	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu
Art. 72				
253.	Art. 72	Konfederacja Lewiatan	Wobec tak kompleksowych i daleko idących zmian obejmujących różne podmioty, 14 dniowe vacatio legis jest całkowicie nieproporcjonalne.	Uwaga uwzględniona
254.	Art. 72	ZPF	Wskazujemy, iż Projekt ustawy zawiera zbyt krótkie vacatio legis na dostosowanie działalności do nowych wymogów Projektu ustawy. Postulujemy zatem o znaczące wydłużenie czasu, tj. do 36 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy. Wydłużony okres przejściowy na stosowanie nowych przepisów jest konieczny w tego względu, że zarówno zbywcy, nabywcy jak i POK potrzebują czasu, żeby dostosować swoje procesy i uzyskać odpowiednie zezwolenia.	Uwaga uwzględniona
255.	Art. 72	ZBP	Termin vacatio legis powinien zostać wydłużony, co najmniej do 3 miesięcy w odniesieniu do art. 62 projektu – należyte wykonywanie obowiązków wynikających z tego przepisu wymagać będzie bowiem implementacji zmian w systemach bankowych, na co okres 14 dni jest zdecydowanie niewystarczający.	Uwaga uwzględniona

256.	Art. 72	UKNF	Czy vacatio legis nie jest za krótkie?	Uwaga uwzględniona
Uwagi redakcyjne				
Uzasadnienie				
257.		RF	Konieczne wydaje się uzupełnienie uzasadnienia w odniesieniu do kwestii powiązań projektowanych przepisów ustawy <i>o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów</i>, z projektowaną przez Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej <i>ustawą o zapewnianiu spełniania wymagań dostępności niektórych produktów i usług przez podmioty gospodarcze (UC11)</i>. Należy zauważyć, że projektowana przez MFiPR ustawa nakłada określone obowiązki na podmioty gospodarcze w zakresie zapewniania spełniania wymagań dostępności m.in. w zakresie usług bankowości detalicznej, w tym umowy o kredyt (projektowany art. 5 pkt 30 lit a). Zagadnienia te są szczególnie istotne z punktu widzenia Rzecznika Finansowego, który na podstawie projektowanych regulacji został ustanowiony organem nadzoru w zakresie spełniania wymagań dostępności usług bankowości detalicznej (art. 38 ust 3 pkt 3). Należy zatem precyzyjnie wyjaśnić w uzasadnieniu do projektu <i>ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów</i> czy i w jakim zakresie obowiązki nakładane na podmioty gospodarcze w projekcie <i>ustawy o zapewnianiu spełniania wymagań dostępności niektórych produktów i usług przez podmioty gospodarcze</i> będą dotyczyły podmiotów rynku finansowego uregulowanych w projektowanej przez Ministerstwo Finansów ustawie o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów, tj. podmiotów obsługujących kredyty, nabywców kredytu oraz dostawców usług obsługi kredytów.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza merytoryczny zakres projektu
OSR				

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (UC5)

1) Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Stosownie do postanowień uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 poz. 348) projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów 29 maja 2024 r. został przekazany do ponownych konsultacji publicznych oraz opiniowania do Narodowego Banku Polskiego, Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego, Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Urzędu Zamówień Publicznych, Rzecznika Finansowego, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Polskiego Funduszu Rozwoju S.A., Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Polskiej Izby Ubezpieczeń, Związku Banków Polskich, Krajowego Związku Banków Spółdzielczych; Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Rady Banków Depozytariuszy, Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Izby Domów Maklerskich, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, BondSpot S.A., Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych, Polskiego Stowarzyszenia Inwestorów Kapitałowych, Fundacji Małych i Średnich Przedsiębiorstw, Polskich Związków Instytucji Pożyczkowych i Związku Przedsiębiorstw Finansowych. Termin na zgłaszanie uwag został wyznaczony do dnia 6 czerwca 2024 r.

Podczas konsultacji publicznych i opiniowania uwagi do projektu zgłosili: Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, Rzecznik Finansowy, Konfederacja Lewiatan, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Giełda Papierów Wartościowych, Narodowy Bank Polski, Polska Agencja Nadzoru Audytowego, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, Urząd Ochrony Danych Osobowych, Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce i Związek Banków Polskich.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów. Zgodnie natomiast z art. 5 tej ustawy oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022r. poz. 348) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji – numer z wykazu UC5. Uwagi do projektu w tym trybie nie zgłosił żaden podmiot.

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Poniżej zostały przedstawione uwagi zgłoszone w trakcie konsultacji publicznych oraz opiniowania, wraz z rozstrzygnięciem projektodawcy.

Uwagi ogólne

Lp.	Jednostka redakcyjna/część projektu u założeń projektu u ustawy	Podmiot który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	Uwaga ogólna	UODO	W piśmie z 21 lipca 2023 r., znak DOL.401.322.2023.WL.TG, dotyczącym poprzednio uzgadnianej wersji projektowanej ustawy, organ nadzorczy zwracał uwagę na konieczność wskazania w projekcie zakresu danych osobowych m. in. nabywcy kredytu, przekazywanych Komisji Nadzoru Finansowego w związku z informacją dotyczącą transakcji przeniesienia praw kredytodawcy. Za przyjęciem takiego rozwiązania w ocenie organu nadzorczego przemawia względ na zasadę minimalizacji danych wyrażoną w art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/6793. W przedstawionej wersji projektu z dnia 16 maja 2024 r. zawarto szereg przepisów, określających szczegółowy katalog danych osobowych, jakie mają być przekazywane przez określone podmioty w przypadku, gdy obowiązek przekazania danych wynika z projektowanych przepisów (np. art. 14 ust. 3 pkt. 4 czy art. 24 ust. 1 pkt. 1 projektu, które określają zamknięty katalog danych osobowych). W szczególności art. 27 pkt. 2 projektu reguluje zakres danych osobowych przekazywanych Komisji Nadzoru Finansowego przez nabywcę kredytu lub jego przedstawiciela, w związku z przeniesieniem praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt, co odpowiada uwagom organu nadzorczego zgłoszonym w ww. opinii legislacyjnej. Takie określenie zakresu przetwarzanych danych z pewnością przyczynia się do możliwie najpełniejszej realizacji ww. zasady minimalizacji danych i odpowiada postulatowi organu nadzorczego przedstawionemu w ww. opinii do poprzedniej wersji projektu. Ponadto, zgodnie z art. 25 ust. 1 i 2 projektu kredytodawca udostępnia na wniosek określonego podmiotu informacje dotyczące praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, w tym „dane osobowe kredytobiorców w zakresie niezbędnym do oceny możliwości odzyskania wartości wierzytelności wynikających z	Uwaga nieuwzględniona W art. 25 ust. 3 projektu znajduje się odwołanie do przepisów rozporządzenia RODO, które stosuje się bezpośrednio

			nieobsługiwanych umów o kredyt”. Regulacja ta stanowi de facto odwołanie do zasady minimalizacji danych wyrażonej w rozporządzeniu 2016/679 i pozostawia ona wykonawcy normy pewną swobodę co do decyzji o zakresie przekazywanych danych osobowych. Zważywszy, że projektodawca przyjął odmienne rozwiązanie w innych przepisach projektowanej ustawy (tj. określił szczegółowo katalog danych podlegających przekazaniu), zasadne jest wskazanie także w art. 25 projektu zamkniętego katalogu danych osobowych przekazywanych przez kredytodawcę. Takie rozwiązanie zapewni spójność projektowanych przepisów co do sposobu określenia zakresu udostępnianych danych osobowych i przyczyni się do jak najpełniejszej realizacji wspomnianej zasady minimalizacji danych. Uwagi organu nadzorczego przedstawiane w toku prac legislacyjnych mają charakter eksperckich wskazówek dla projektodawcy, który podejmuje decyzję co do ostatecznego kształtu przyjmowanych przepisów i odpowiada za zapewnienie ich zgodności z przepisami o ochronie danych osobowych.	
2.	Uwaga ogólna	ZPF	Wskazujemy, że Projekt ustawy w dalszym ciągu opiera się na tłumaczeniu polskiej wersji językowej Dyrektywy NPL oraz zdaje się nie zachowywać spójności w siatce pojęciowej (art. 3 Projektu ustawy). Znacznie utrudnia to rozumienie treści Projektu ustawy i jego interpretacji.	Uwaga uwzględniona
3.	Uwaga ogólna	ZPF	W wielu miejscach Projektu ustawy zawarte są delegacje do wydania rozporządzeń, w których mają zostać docelowo uregulowane kwestie istotne z perspektywy praktycznego stosowania przepisów Projektu ustawy. Nie dysponujemy projektami tych rozporządzeń, stąd trudno ocenić, czy regulacja i kształt przepisów jest właściwy.	Uwaga przyjęta do wiadomości
4.	Uwaga ogólna	ZPF	Przepisy określające retencję danych po stronie podmiotu obsługującego kredyty (POK), nabywcy kredytu i dostawcy usług obsługi kredytu (DUOK) zostały zmodyfikowane, jednak nadal zdaje się brakować zaadresowania okresu retencji dotyczącej zakończenia współpracy z POKiem.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
5.	Uwaga ogólna	ZPF	Uwagi i rekomendowane zmiany do rozdziału 8 – Obowiązki informacyjne, w szczególności art. 27 Projektu ustawy po ostatnich zmianach ograniczają się w zasadzie do rynku wtórnego zaś w dalszym ciągu istnieje szeroki zakres informacji do raportowania do Komisji Nadzoru Finansowego.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
6.	Uwaga ogólna	ZPF	Przepis dotyczący wejścia w życie powinien wskazywać, że ustawy nie stosuje się do wierzytelności nabytych/przeniesionych i obsługiwanych przed dniem wejścia w życie tej ustawy. Zakładając też dużą ilość formalności do spełnienia wraz z procesem	Uwaga częściowo uwzględniona

			wnioskowania o licencję POK podmioty powinny mieć przynajmniej 3 miesiące na dostosowanie do wymogów ustawy.	
7.	Uwaga ogólna	ZPF	Dziękując za możliwość zaprezentowania uwag do przedmiotowego aktu prawnego, pragniemy zauważyć, iż należy zapewnić spójną implementację Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dyrektywa NPL) z innymi aktami prawnymi, które już teraz regulują funkcjonowanie rynku zarządzania wierzytelnościami, w szczególności poprzez: I. Wprowadzeniu regulacji mającej na celu uniknięcie podwójnego licencjonowania i dublowania innych obowiązków podmiotów posiadających zezwolenie na zarządzanie wierzytelnościami, o których mowa w art. 183 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych, czy podmiotów, którym towarzystwo funduszy inwestycyjnych powierzyło wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez towarzystwo na podstawie art. 45a ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, na co pozwala art. 32 ust. 2 Dyrektywy NPL. Wymagania zawarte w Dyrektywie oraz stawiane wskazanym wyżej podmiotom są na tyle zbliżone, że te reżimy mogą zostać uznane za równoważne. Oznacza to, że podmioty te, jeśli zamierzałyby uzyskać jednocześnie zezwolenie na działalność w charakterze podmiotu obsługującego kredyty, na podstawie Projektowanej ustawy, powinny być zwolnione z konieczności ponownego przejścia całej procedury o uzyskanie zezwolenia. Jako ZPF proponujemy rozwiązanie, które przewiduje uproszczony sposób uzyskania uprawnień do serwisowania wierzytelności dla tych podmiotów poprzez dokonanie uzupełniającego zgłoszenia i dostarczenia do Komisji Nadzoru Finansowego dokumentów i informacji wymaganych przez ustawę, ale w sposób nie dublujący tych dokumentów, które były już składane w ramach postępowania o wydanie zezwolenia na podstawie ustawy o funduszach inwestycyjnych. Przyszła ustawa powinna regulować takie sytuacje, poprzez zniesienie podwójnego nadzoru i ograniczenia dublowania obowiązków z nich z wynikających.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
Uwagi szczegółowe				
Art. 1				

8.	Art. 1 ust. 1 pkt 1	Konfederacja Lewiatan	Kategorie na gruncie Projektu „praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt” i „nieobsługiwanej umowy o kredyt” są nie jasne co do ich znaczenia i zakresu tj. co do różnic między nimi. Ponadto na gruncie Projektu rozróżnienie takie nie ma znaczenia dla projektowanych regulacji.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja przepisu implementację dyrektywy.	stanowi
9.	Art. 1 ust. 1 pkt 1	ZPF	Projekt ustawy bazując na prostym tłumaczeniu Dyrektywy NPL operuje rozróżnieniem: a) praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, b) nieobsługiwanej umowy o kredyt. Nie jest wiadomym, na czym polega różnica między zakresami tych zbiorów. Co więcej, na gruncie aktualnego Projektu ustawy różnica ta zdaje się nie mieć realnego znaczenia. Projekt ustawy nie przewiduje regulacji, które inaczej traktowałyby te podgrupy. Wydaje się więc, że takie rozróżnienie jest zbędne.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja przepisu implementację dyrektywy.	stanowi
Art. 2					
10.	Art. 2	RF	Projektowany art. 2 ustawy zawiera katalog wyłączeń jej stosowania. Katalog ten został w istotny sposób rozszerzony w stosunku do zaprezentowanego w wersji projektu z dnia 15 czerwca 2023 r. W szczególności wskazano, że ustawa nie będzie miała zastosowania w odniesieniu do obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt prowadzonej przez podmiot, o którym mowa w art. 192 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 681, 825, 1723 i 1941 oraz z 2024 poz. ...), zwanej dalej „ustawą o funduszach”, w zakresie zarządzania wierzytelnościami, o których mowa w art. 183 ust. 1 ustawy o funduszach, w tym zarządzania pulą wierzytelności w rozumieniu tej ustawy (zob. art. 2 pkt 1 lit. d projektowanej ustawy). Jednocześnie w uzasadnieniu projektowanej ustawy nie pojawiło się wyjaśnienie w przedmiocie dodanego wyłączenia. Należy przy tym zauważyć, że niemożliwość zakwalifikowania podmiotu określonego w art. 2 pkt 1 lit d projektowanej ustawy jako „podmiotu obsługującego kredyty” może spowodować m.in., że do podmiotu tego nie będą mogły być kierowane wystąpienia Rzecznika Finansowego związane z nieuwzględnieniem reklamacji dotyczących prowadzenia windykacji należności w sposób naruszający prawa dłużnika. Zasadna wydaje się zatem ponowna analiza przedmiotowego wyłączenia lub też rozważenie ewentualnego odpowiedniego rozszerzenia zakresu właściwości Rzecznika Finansowego (w przepisach ustawy regulującej właściwość tego organu), aby wykluczyć możliwość gdzie dłużnik, wobec którego podmiot określony w art. 2	Uwaga uwzględniona	

			pkt 1 lit. d projektowanej ustawy prowadzi działania windykacyjne, nie będzie miał możliwości skorzystania z pomocy Rzecznika Finansowego.	
11.	Art. 2 pkt 2 i 3	ZPF	Wskazujemy, iż nie jest zrozumiałym, dlaczego w Projekcie ustawy mamy do czynienia z wyłączeniem ograniczającym się jedynie do banków, instytucji kredytowych i oddziałów instytucji kredytowych (lit. a-c). Taki zakres wyłączenia zdaje się być niespójny z wyłączeniami spod zakresu podmiotowego ustawy wskazanego w art. 2 pkt. 1). Ponadto, trzymając się nomenklatury z Dyrektywy NPL, a stosowanej w Projekcie ustawy, pkt 3) powinien brzmieć „nabyciu praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt” (wtedy też zgodne z brzmieniem Dyrektywy NPL). Na marginesie podnosimy, iż odnosząc się do brzmienia pkt 2) komentowanego przepisu, w którym mowa jest o "przeniesieniu praw", to Dyrektywa NPL nie stanowi o "nieobsługiwanej umowie o kredyt", lecz po prostu o przeniesieniu praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub przeniesienia samej umowy o kredyt, które miało miejsce przed określonym dniem (tutaj Dyrektywa NPL odsyła do art. 32 ust. 2 akapit pierwszy) i nie ma zawężenia do instytucji kredytowych.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
12.	Art. 2 pkt 10	Konfederacja Lewiatan	Pojawiają się wątpliwości jak należy rozumieć ten przepis: czy spod zakresu ustawy wyłączona jest każda osoba prawna z siedzibą w państwie należącym do EEA (EOG) czy raczej osoba prawna oraz zarządzany przez nią fundusz?	Uwaga uwzględniona
13.	Art. 2 pkt 10	ZPF	Zasadnym byłoby zastąpienie w Projekcie ustawy skrótu EEA (ang. European Economic Area) skrótem EOG (Europejski Obszar Gospodarczy). Wskazujemy, iż z uwagi na mogące wystąpić problemy interpretacyjne tego przepisu, zasadnym byłoby doprecyzowanie jego treści. Obecna bowiem treść przepisu nie daje klarownej odpowiedzi na pytanie, czy spod zakresu ustawy wyłączona jest każda osoba prawna z siedzibą w państwie należącym do EEA (EOG) czy raczej osoba prawna oraz zarządzany przez nią fundusz.	Uwaga uwzględniona
Art. 3				
14.	Art. 3 pkt 3 lit. a	KNF	Dyrektywa 2021/2167 w art. 6 ust. 1 lit. a) każe rozstrzygnąć państwom członkowskim, czy podmioty obsługujące kredyty są uprawnione do otrzymywania i przechowywania środków finansowych od kredytobiorców w celu przekazania tych środków finansowych nabywcom kredytów. W obecnym brzmieniu projektu ustawy, zgodnie z art. 3 pkt 3 lit. a działalnością w zakresie obsługi kredytów jest pobieranie lub odzyskiwanie od kredytobiorcy należności kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub związanych z tą umową. Zarazem zgodnie z art. 18 projektu podmiot obsługujący kredyty nie może przyjmować, ani przechowywać środków finansowych od kredytobiorców podczas prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów.	Uwaga uwzględniona

			Celowe byłoby zweryfikowanie przez projektodawcę potencjalnej sprzeczności pomiędzy дозволеніем pobierania lub odzyskiwania od kredytobiorcy należności kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub związanych z umową, a zakazem przyjmowania i przechowywania środków od kredytobiorców.	
15.	Art. 3 pkt 3 lit. a	ZPF	Podnosimy, iż aktualna treść przepisu zdaje się stać w sprzeczności z treścią art. 18 Projektu ustawy, który stanowi, że „Podmiot obsługujący kredyty nie może przyjmować ani przechowywać środków finansowych od kredytobiorców podczas prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów”. Rekomenduje się doprecyzowanie treści przepisu.	Uwaga uwzględniona
16.	Art. 3 pkt 5	NBP	W art. 3 pkt 5 projektu proponowana jest następująca definicja „instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013”. Należy zauważyć, że w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013 instytucjami kredytowymi są także (polskie) banki krajowe. Z kolei art. 4 ust. 1 pkt 17 Prawa bankowego definiuje instytucję kredytową jako „instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013, mającą siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego”. W związku z tym zasadne i celowe jest zastosowanie w art. 3 pkt 5 projektu rozwiązania przyjętego w art. 4 ust. 1 pkt 17 Prawa bankowego, czyli doprecyzowanie, że jest to instytucja „mająca siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego” lub odesłanie do tego przepisu (analogicznie jak w art. 3 pkt 9 lit. c projektu).	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z ustawą Prawo bankowe bank krajowy posiada siedzibę na terytorium RP, wymóg ten nie odnosi się natomiast do instytucji kredytowej. Definicje w projektowanej ustawie zgodne są z ustawą Prawo bankowe.
17.	Art. 3 pkt. 11	Konfederacja Lewiatan	Dyrektywa NPL mówi o nabyciu "praw wynikających z nieobsługiwanej umowy kredytu" (nie wskazuje na "obowiązki", stąd to słowo należałoby usunąć z definicji). Analogicznie jak przy umowie cesji wierzytelności nabywa się prawa a nie obowiązki wynikające z umowy kredytu. Treść definicji powinna wyglądać zatem następująco: „nabywca kredytu” - rozumie się przez to (...) , która nabywa prawa wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwaną umową o kredyt w ramach wykonywanej przez siebie działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej”.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
18.	Art. 3 pkt. 11	ZPF	Wskazujemy, iż Dyrektywa NPL stanowi o nabyciu "praw wynikających z nieobsługiwanej umowy kredytu" - nie wskazuje na "obowiązki", stąd uważamy, iż to słowo należałoby usunąć z definicji. Analogicznie jak przy umowie cesji wierzytelności nabywa się prawa, a nie obowiązki wynikające z umowy kredytu.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.

			Ponadto podnosimy, iż treść przepisu powinna odwoływać się do art. 2 pkt 1 Projektu ustawy nie zaś do art. 3 pkt 9 lit. a-c. Inaczej może dojść do sprzeczności i niespójności z wyłączeniami spod zakresu podmiotowego ustawy wskazanymi w art. 2 pkt. 1) Projektu ustawy.	
19.	Art. 3 pkt. 12	Konfederacja Lewiatan	Projekt ustawy definiuje pojęcie „umowa o kredyt”, a ustawodawca w treści projektu posługuje się też pojęciem „kredyt”, które nie jest w niej zdefiniowane. W związku z tym, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, sugerujemy zmianę definicji „nieobsługiwanej umowy o kredyt” przez dopuszczenie zamiennego stosowania pojęcia „kredyt”, co pozwoli na usunięcie niespójności w tym zakresie: „12) „nieobsługiwanej umowie o kredyt/kredyt” – rozumie się przez to umowę o kredyt, która zgodnie z art. 47a rozporządzenia nr 575/2013 została sklasyfikowana jako ekspozycja nieobsługiwana;”	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
20.	Art. 3 pkt 23	ZPF	Zgodnie z art. 4 pkt 36 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 „znacznym pakiet akcji” oznacza posiadany bezpośredni lub pośredni udział w przedsiębiorstwie reprezentujący co najmniej 10 % kapitału lub praw głosu lub umożliwiający wywieranie znacznego wpływu na zarządzanie tym przedsiębiorstwem. W naszej opinii adekwatnym zdaje się być odesłanie do wyżej powołanego rozporządzenia, tym bardziej, że treść Projektu ustawy odwołuje się do tego właśnie rozporządzenia.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
Art. 4				
21.	Art. 4 ust. 2 pkt 5	ZPF	Wskazujemy, iż zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 4 ust. 2 pkt 5 wniosek, o którym mowa w ust. 1. powinien zawierać dane kontaktowe, o których mowa w art. 11 pkt 8, a więc: a) adres poczty elektronicznej, b) formularz kontaktowy, c) numer telefonu, o ile posiada, d) adres do doręczeń elektronicznych, e) adres elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej (ePUAP), o ile posiada, f) do celów składania reklamacji i skarg przez konsumentów. Podnosimy, iż zasadnym byłoby połączenie lit. b) i f) w art. 11 ust. 1 pkt 8 Projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.

22.	Art. 4 ust. 3 pkt 2	ZPF	Wskazujemy, iż podmiot obsługujący kredyty powinien wiedzieć, jakich konkretnie dokumentów będzie wymagała Komisja Nadzoru Finansowego do celu wydania zezwolenia (np. zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności w odniesieniu do wymogu z art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. d Projektu ustawy). Ponadto podnosimy, iż w art. 4 ust. 3 pkt 5 Projektu ustawy również powołuje się na spełnianie wymogów z art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b (rękojmia należytego wykonywania obowiązków przez członków organów zarządzających). Zasadne jest zatem, aby nie powielać tego elementu i wystarczające jest, aby zakres lit. b (rękojmia) był ujęty wyłącznie w ust. 3 pkt 5 tego przepisu, czyli żeby wnioskodawca w tym względzie przedstawiał oświadczenie o tym, że ten wymóg jest spełniony na podstawie dokonanej oceny odpowiedniości. Z uwagi na powyższe, rekomendujemy zmianę treści ust. 3 pkt 2 na następującą: "dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. c-e".	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
23.	Art. 4 ust. 3 pkt 3	ZPF	W naszej opinii koniecznym jest doprecyzowanie, co rozumie się przez pojęcie "opisu procedur", w szczególności wyjaśnienia wymaga, czy ten opis będzie podlegał weryfikacji przez Komisję Nadzoru Finansowego przed wydaniem zezwolenia pod kątem spełniania oczekiwań nadzorczych ochrony praw kredytobiorcy, sprawiedliwego ich traktowania. Doprecyzowania wymaga również to, czy pkt 3 nie powinien wskazywać raczej na "spis/wykaz procedur (...)", które podmiot obsługujący kredyty powinien posiadać zgodnie z art. 17 Projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
24.	Art. 4 ust. 3 pkt. 3	Konfederacja Lewiatan	Konieczne jest doprecyzowanie co rozumie się przez „opis procedur”. Ponadto powstaje pytanie czy ten „opis procedur” będzie podlegał weryfikacji przez KNF przed wydaniem zezwolenia pod kątem spełniania oczekiwań nadzorczych ochrony praw kredytobiorcy, sprawiedliwego ich traktowania?	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
25.	Art. 4 ust. 3 pkt. 5	ZPF	Podnosimy, iż fakt spełniania wymogu z art. 6 ust. 1 pkt 1 można potwierdzić załączając do wniosku informację odpowiadającą odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców spółki. W takiej sytuacji zdaje się być brak konieczności przedkładania oświadczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 3 pkt 5 Projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
26.	Art. 4 ust. 3 pkt. 6	ZPF	Przedmiotowy przepis dotyczy uzyskania zezwolenia przez podmiot obsługujący kredyty i z tego względu wymóg przedkładania projektu umowy powierzenia zdaje się być przedwczesny. POK dopiero po uzyskaniu zezwolenia będzie mógł zawrzeć umowę z dostawcą usług obsługi kredytów i będzie mógł korzystać z jego usług - tutaj pojawi się obowiązek notyfikacji do Komisji Nadzoru Finansowego z art. 23 Projektu ustawy. Bardziej zasadne wydaje się uzupełnienie wymogów w art. 23 Projektu	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.

			ustawy, aby z przepisów wynikało, w jaki sposób wymóg notyfikacji ma zostać zrealizowany.	
Art. 6				
27.	Art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2	ZPF	Wskazujemy na brak spójności w nomenklaturze - projektodawca sam wprowadza w definicjach sformułowanie "organ zarządzający" natomiast w treści tego przepisu tym pojęciem się nie posługuje. Rekomendujemy zmianę treści przepisu na następującą: "jest zarządzany i nadzorowany przez osoby wchodzące w skład organów zarządzających, które (...)". Należy mieć również na uwadze wytyczne EBA dotyczące oceny odpowiedniej wiedzy i doświadczenia zarządu lub organu wykonawczego, jako całości, w podmiotach obsługujących kredyty, w rozumieniu dyrektywy (UE) 2021/2167. W naszej ocenie powinno zostać dodane odesłanie do ww. wytycznych EBA - w szczególności pod kątem oceny spełniania wymogów, jak i sposobu ich dokumentowania i tego, co należy przedstawiać do wniosku składanego Komisji Nadzoru Finansowego o wydanie zezwolenia. Podnosimy, iż w dalszym ciągu pojawia się na tym tle wątpliwość, w jaki sposób wymóg określony w lit. b powinien być dokumentowany, w szczególności, czy wystarczające będzie złożenie oświadczenia przez członków organów zarządzających. W naszej opinii z treści przepisów powinno wynikać, że zezwolenie jest udzielane, gdy osoby zarządzające posiadają pozytywną ocenę odpowiedniości zgodnie z wytycznymi EBA dot. odpowiedniości w zakresie wiedzy i doświadczenia. Podnosimy również, że w treści lit. b tiret pierwsze i drugie zawarte są zwroty niedookreślone, które generują ryzyko uznaniowej interpretacji przez organ nadzoru (kryteria wymagane do wniosku powinny być jasne i zrozumiałe dla wnioskodawcy). Odnosnie art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. c podnosimy, iż w naszej ocenie zapis ten jest zbyt rygorystyczny. Dyrektywa NPL przewiduje, że nawet jeśli w przeszłości było ogłoszenie upadłości, ale wobec osoby objętej tym orzeczeniem nastąpiło już przywrócenie pełni praw, to nie ma konieczności wykazywania tego faktu i fakt ten nie niesie za sobą sankcji w postaci niemożności bycia członkiem organu zarządzającego w podmiotach objętych przedmiotową regulacją.	Uwaga nieuwzględniona Art. 5 ust. 1 lit. b Dyrektywy NPL dotyczy członków zarządu lub organu wykonawczego. Mając to na uwadze we wskazanym przepisie nie można zastosować pojęcia "organ zarządzający", który zgodnie z definicją w projekcie stanowi także rada nadzorcza albo komisja rewizyjna, a które nie są organem wykonawczym w spółce. Ponadto obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
28.	Art. 6 ust. 1 pkt. 2	Konfederacja Lewiatan	Zwracamy uwagę na brak spójności w nomenklaturze zastosowanej w pkt 2 projektowanego art. 6 ust. 1, gdzie powinno zostać zastosowane określenie z definicji z art. 3 "organ zarządzający". Rekomendujemy ujednolicenie poprzez zmianę np. "jest zarządzany i nadzorowany przez osoby wchodzące w skład organów zarządzających,	Uwaga nieuwzględniona Art. 5 ust. 1 lit. b Dyrektywy NPL dotyczy członków zarządu lub organu wykonawczego. Mając to na uwadze

			które (...):". W projektowanym art. 6 ust. 1 pkt 2 lit b) tiret pierwsze i drugie zawarte są zwroty niedookreślone, które generują ryzyko uznaniowej interpretacji przez organ nadzoru (a kryteria wymagane do wniosku o wydanie zezwolenia powinny być jasne i zrozumiałe dla wnioskodawcy - chodzi o : „łączne skutki drobnych incydentów nie rzutują na ich nieskazitelną opinię" oraz "w swoich wcześniejszych kontaktach służbowych z organami nadzoru i regulacyjnymi zawsze byli przejrzysti, otwarci i skłonni do współpracy;”.	we wskazanym przepisie nie można zastosować pojęcia :organ zarządzający”, który zgodnie z definicją w projekcie stanowi także rada nadzorcza albo komisja rewizyjna, a które nie są organem wykonawczym w spółce. Ponadto obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
Art. 7				
29.	Art. 7 ust. 1	KNF	W celu zapewnienia zgodności z wytyczną 4.1 lit. i) wytycznych EBA z 5.03.2024 w sprawie ustanowienia i prowadzenia krajowych wykazów lub rejestrów podmiotów obsługujących kredyty na podstawie dyrektywy 2021/2167 (dostępnych pod linkiem: https://www.eba.europa.eu/sites/default/files/2024-03/a19c8fde-15f1-4692-ad3bf03e0bb2fff7/Final%20report%20on%20GL%20on%20CS%20registers.pdf), proponujemy zmianę terminu dokonania wpisu podmiotu obsługującego kredyty do rejestru z 7 dni na 2 dni i nadanie art. 7 ust. 1 brzmienia: „1. W terminie 2 dni roboczych od udzielenia zezwolenia, Komisja z urzędu dokonuje wpisu podmiotu obsługującego kredyty do rejestru, o którym mowa w art. 9.”.	Uwaga uwzględniona
Art. 8				
30.	Art. 8 pkt 1	ZPF	Rekomendujemy zmianę treści przepisu poprzez dodanie zwrotu „w zakresie”. W związku z powyższym, przepis miałby treść: „1) podmiot obsługujący kredyty nie podjął prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów przez okres 12 miesięcy od dnia dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 9;”.	Uwaga uwzględniona
Art. 10				
31.	Art. 10 ust. 1 pkt 1	ZPF	Rekomendujemy zmianę treści przepisu poprzez doprecyzowanie, że chodzi o zezwolenie, o którym mowa w art. 4 Projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z art. 4 ust. 1 „Prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów wymaga uzyskania zezwolenia Komisji na wykonywanie działalności w zakresie obsługi kredytów, zwanego dalej „zezwoleniem”. Wprowadzona konstrukcja umożliwia w dalszej części ustawy posługiwanie się pojęciem

				„zezwolenia” bez potrzeby wskazywania artykułu, w którym jest o nim mowa.
Art. 11				
32.	Art. 11	ZPF	Rekomendujemy doprecyzowanie treści przepisu tak, aby wynikało z niego, że zakres danych w rejestrze wskazany w ust. 1 będzie tożsamy dla POK, który uzyskał zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego na prowadzenie działalności (art. 10 ust. 1 pkt 1 Projektu ustawy) oraz POK, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 Projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
33.	art. 11 ust. 1 pkt 8 lit. b	Konfederacja Lewiatan	Nie jest zrozumiałym o jakim (w kontekście czego) „formularzu kontaktowym” mówi projektowana regulacja. Zasadnym wydaje się rekomendowanie połączenia przez projektodawcę lit. b) z lit. f) w tym projektowanym przepisie, aby mowa była o „formularzu kontaktowym służącym do składania reklamacji i skarg przez konsumentów”.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
Art. 14				
34.	Art. 14 ust. 3 pkt 4	ZPF	Rekomendujemy doprecyzowanie treści przepisu tak, aby wynikało z niego, o jakie osoby chodzi (np. organy zarządzające).	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
35.	Art. 14 ust. 4	ZPF	Wskazujemy, iż podmiot prowadzący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego będzie wiedział o zakazie, o którym mowa w art. 18 Projektu ustawy. Ponadto powstaje pytanie, czy jeśli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podmiot jest objęty zakazem, o którym mowa w art. 18 Projektu ustawy, to w przypadku chęci prowadzenia działalności przez ten podmiot na terenie innego państwa członkowskiego, gdzie taki zakaz nie obowiązuje, to mimo wszystko podmiot ten, z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zezwoleniem od Komisji Nadzoru Finansowego nie może tych środków finansowych pobierać na terenie państwa goszczącego. Uważamy, że to powinno być dozwolone, skoro np. oddział tego podmiotu ma spełniać wymogi organu nadzoru państwa goszczącego np. w zakresie procedur i polityk.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
36.	Art. 14 ust. 6	ZPF	Wskazujemy, iż w treści przepisu brak terminu, w jakim podmiot zostanie poinformowany przez Komisję Nadzoru Finansowego. Nie jest wiadomym, czy nastąpić to ma niezwłocznie czy w jakimś innym terminie. Podnosimy, iż wskazanie tego terminu jest istotne, gdyż od tej daty (potwierdzenia otrzymania zawiadomienia) podmiot może rozpocząć działalność. W związku z powyższym rekomenduje się doprecyzowanie treści przedmiotowego przepisu w ten sposób, że dodany zostanie	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.

			termin, w jakim Komisja Nadzoru Finansowego informuje podmiot obsługujący kredyty o potwierdzeniu otrzymania zawiadomienia przez właściwy organ goszczącego państwa członkowskiego.	
Art. 15				
37.	Art. 15 pkt 2	ZPF	Wskazujemy, iż to Komisja Nadzoru Finansowego przekaze zawiadomienie do organów nadzoru państwa goszczącego, a podmiot obsługujący kredyty tego konkretnego terminu (daty przekazania zawiadomienia) nie będzie znał - w art. 14 ust. 4 Projektu ustawy mowa jest o maksymalnym terminie na przekazanie tj.: "W terminie 45 dni od otrzymania kompletnego zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, Komisja przesyła je właściwym organom nadzoru goszczącego państwa członkowskiego (...)".	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
Art. 17				
38.	Art. 17	Konfederacja Lewiatan	Po pierwsze, wskazać należy iż niezbędne jest dookreślenie pojęć w ust. 1 pkt. 1. POK powinny wiedzieć co dokładnie składa się na oba systemy, jakie elementy będą przedmiotem nadzoru KNF w tym zakresie. Brakuje np.: informacji w zakresie systemu kontroli wewnętrznej. Pojawia się też niespójność gdyż w projektowanych ust. 2 i 3 art. 17 jest mowa wyłącznie o "systemie zarządzania ryzykiem". Po drugie, w zakresie ust. 1 pkt. 3 wskazać należy że Dyrektywa NPL nie nakłada wprost obowiązku opracowania dodatkowej procedury w tym zakresie. Nie została ona uzasadniona i należy z niej zrezygnować.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
39.	Art. 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 3	ZPF	Wskazujemy, iż niezbędnym jest zdefiniowanie pojęć zawartych w przedmiotowym przepisie. Podmioty obsługujące kredyty powinny wiedzieć, co dokładnie składa się na oba systemy oraz jakie elementy będą przedmiotem nadzoru Komisji Nadzoru Finansowego w tym zakresie. Podnosimy, iż dodanie ust. 2 w art. 17 Projektu ustawy jest tylko szcątkowym zaadresowaniem problemu. Ponadto brak w nim informacji w przedmiocie systemu kontroli wewnętrznej. W ust. 2 i 3 art. 17 Projektu ustawy jest mowa wyłącznie o "systemie zarządzania ryzykiem" - jest to niekonsekwencja, zatem zasadnym zdaje się być albo usunięcie pojęcia systemu kontroli wewnętrznej z art. 17 ust 1 pkt 1 albo uzupełnienie o to pojęcie przepisów art. 17 ust. 2 i 3 Projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
40.	Art. 17 ust. 1 pkt 3	ZPF	Wskazujemy, iż Dyrektywa NPL nie nakłada wprost obowiązku opracowania dodatkowej procedury w przedmiotowym zakresie. Postulujemy zmianę treści przepisu w ten sposób, że usunięty zostanie pkt 3 art. 17 i w pkt 2 art. 17 ujęte zostanie, że chodzi o procedury w zakresie ochrony praw/interesów kredytobiorców, przy uwzględnieniu ich sytuacji finansowej (...). Wskazywaliśmy, że proces oceny kredytobiorcy odbywa się na etapie udzielenia kredytu, a nie na etapie jego spłaty, zakładamy więc, że skoro instytucja kredytowa udzieliła kredytu, to sytuacja finansowa kredytobiorcy na to pozwalała. Kredytobiorca nie ma obowiązku	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.

			informowania podmiotu obsługującego kredyty o swojej sytuacji finansowej, informacje te są dobrowolne. W praktyce taka procedura będzie sprowadzała się do pytań kontrolnych, na które kredytobiorca nie musi odpowiedzieć.	
Art. 18				
41.	Art. 18	Konfederacja Lewiatan	Zgodnie z motywem 29 Dyrektywy NPL państwa członkowskie nie miały obowiązku zakazywania POK-om przyjmowania i przechowywania środków. Była to jedynie opcja narodowa która mogła zostać wykorzystana przez państwo członkowskie w przypadku zaistnienia przemawiających za tym argumentów. Projektodawca nie uwzględnił oceny wpływu tego zakazu na działalność prowadzoną przez podmioty działające już dzisiaj w charakterze POK oraz konsekwencje jego oddziaływania na kredytobiorców. Uzasadnienie do wcześniejszej wersji projektu nie zostało zaktualizowane i dalej brak jest przekonujących argumentów. Przepis ten wpływa także na brak możliwości przyjmowania i przechowywania środków wynikających z wpłat bezgotówkowych na rachunki POK-ów, co może w konsekwencji przyczynić się do generowania dodatkowych kosztów z zakresie dostosowania się do tego zakazu. Zakaz może okazać się niekorzystny dla klientów gdyż uniemożliwi dokonywanie wpłat osobom czasowo lub stale niemobilnym, zwłaszcza na terenach wiejskich bez ponoszenia kosztów (prowizji). Ponadto doprowadzi do eliminacji alternatywnej drogi spłaty zobowiązania przez osoby wykluczone cyfrowo. Bezpośrednie przyjmowanie wpłat gotówkowych od osób zadłużonych umożliwia im załatwienie kompleksowo sprawy podczas jednego spotkania. Rekomendujemy likwidację zakazu z projektowanego art. 18 – POK powinien mieć możliwość zawnioskowania o to na etapie występowania o zezwolenie do KNF.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
42.	Art. 18	ZPF	Zgodnie z motywem 29 Dyrektywy NPL państwa członkowskie nie miały obowiązku zakazywania podmiotom obsługującym kredyty przyjmowania i przechowywania środków. Była to jedynie opcja narodowa, która mogła zostać wykorzystana przez państwo członkowskie w przypadku zaistnienia przemawiających za tym argumentów. Projektodawca nie uwzględnił oceny wpływu tego zakazu na działalność prowadzoną przez podmioty działające już dzisiaj w charakterze podmiotów obsługujących kredyty oraz konsekwencje jego oddziaływania na kredytobiorców. Zakaz, o którym mowa w art. 18 Projektu ustawy może okazać się niekorzystny dla klientów, gdyż uniemożliwi dokonywanie wpłat osobom czasowo lub stale niemobilnym, zwłaszcza na terenach wiejskich bez ponoszenia kosztów (prowizji). Ponadto, zakaz ten doprowadzić może do eliminacji alternatywnej drogi spłaty zobowiązania przez osoby wykluczone cyfrowo. Bezpośrednie przyjmowanie wpłat gotówkowych od osób zadłużonych umożliwia im załatwienie kompleksowo sprawy	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.

			podczas jednego spotkania. W związku z powyższym, rekomenduje się usunięcie zakazu, o którym mowa w art. 18 Projektu ustawy. Wskazujemy, że podmiot obsługujący kredyty powinien mieć możliwość zawnioskowania - na etapie występowania o zezwolenie do Komisji Nadzoru Finansowego - o prawo do przyjmowania i przechowywania środków finansowych od kredytobiorców podczas prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów. Podnosimy, iż przedmiotowy przepis w obecnej treści wpływa także na brak możliwości przyjmowania i przechowywania środków wynikających z wpłat bezgotówkowych na rachunki podmiotów obsługujących kredyty, co może w konsekwencji przyczynić się do generowania dodatkowych kosztów z zakresie dostosowania się do tego zakazu.	
Art. 19				
43.	Art. 19 ust. 3	ZPF	Podnosimy, iż pozostawienie przepisu w obecnej wersji generować będzie dodatkowe nieuzasadnione koszty dla podmiotu obsługującego kredyty. Nie zostało wyjaśnione, dlaczego w istocie dokonuje się przerzucenia ciężaru ponoszenia kosztów za dostarczanie dokumentacji na podmiot, jednocześnie ściągając ten obowiązek z nabywcy, skoro to podmiot obsługujący kredyty działa w imieniu nabywcy (to nabywca kredytu decyduje się na zawarcie umowy z podmiotem obsługującym kredyty). Wskazujemy, iż skierowanie takiego żądania w ramach sprawowania nadzoru przez Komisję Nadzoru Finansowego jest zasadne zarówno z perspektywy działalności nabywcy kredytu jak i podmiotu obsługującego kredyty.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
Art. 20				
44.	Art. 20	RF	Projektowany art. 20 ustawy dotyczy wyznaczenia przez nabywcę kredytu lub jego przedstawiciela podmiotu obsługującego kredyty. W projektowanym art. 20 ust. 1 uregulowano sposób wyznaczenia takiego podmiotu przez nabywcę posiadającego miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa członkowskiego. W projektowanym art. 20 ust. 2 uregulowano sposób wyznaczenia takiego podmiotu, w sytuacji gdy nabywca nie posiada miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium państwa członkowskiego. Jednakże w obu przepisach (tj. w projektowanym art. 20 ust. 1 i art. 20 ust. 2) różny jest zakres umów o kredyt, które miałyby być obsługiwane przez wyznaczony podmiot. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 wyznaczony podmiot miałby za zadanie obsługiwać prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt zawieranej z konsumentami. W przypadku zaś, o którym mowa w ust. 2 wyznaczony podmiot miałby za zadanie obsługiwać prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów stanowi implementację art. 17 Dyrektywy NPL, który dokonuje rozróżnienia w zakresie umów o kredyt, które miałyby być obsługiwane przez wyznaczony podmiot. 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby: a) nabywca kredytu mający miejsce zamieszkania lub siedzibę statutową lub – w przypadku gdy na mocy swojego prawa krajowego nie posiada on siedziby statutowej – swoje główne

		wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt zawieranej z konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą. Jednocześnie w uzasadnieniu projektu ustawy nie wyjaśniono przyczyny dokonanego rozróżnienia, tzn. nie wskazano, jakie racjonalne powody przemawiają za tym, by umowy o kredyt zawierane z mikro-, małymi i średnimi przedsiębiorcami były przekazywane do obsługi przez wyznaczony podmiot w sytuacji, gdy nabywca kredytu nie ma siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, a jednocześnie analogiczna regulacja nie obowiązywała w przypadku, gdy nabywcą kredytu jest podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego. Konieczne jest zatem albo uzupełnienie uzasadnienia w przedmiotowym zakresie poprzez przejrzyste wyjaśnienie przyczyn dokonanego rozróżnienia albo dokonanie stosownej korekty projektowanego przepisu.	biuro w Unii, wyznaczył podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii), lub podmiot zajmujący się obsługą kredytów, do prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów w odniesieniu do praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, zawartej z konsumentami; b) w przypadku gdy nabywca kredytu nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby statutowej lub – w przypadku gdy na mocy swojego prawa krajowego nie posiada on siedziby statutowej – swojego głównego biura w Unii, jego przedstawiciel wyznaczony zgodnie z art. 19 ust. 1 wyznacza podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii), lub podmiot obsługujący kredyty, z wyjątkiem przypadków, w których sam przedstawiciel jest podmiotem, o którym mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii), lub podmiotem obsługującym kredyty, do celów prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów w odniesieniu do praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, zawartej z: (i) osobami fizycznymi, w tym konsumentami i pracownikami niezależnymi; (ii) mikro-, małymi i średnimi przedsiębiorstwami (MŚP) zgodnie z

				definicją w art. 2 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE (23).
45.	Art. 20 ust. 1	ZPF	Rekomendujemy zmianę treści przepisu w taki sposób, aby wynikało z niego, że chodzi o nabywcę kredytu posiadającego miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego niż Rzeczypospolita Polska.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
46.	Art. 20 ust. 2	ZPF	Przepis stanowi o umowach nieobsługiwanych o kredyt zawieranych nie tylko z konsumentami, ale też z podmiotami SME (MŚP). W ust. 1 z kolei mowa tylko o nieobsługiwanych umowach o kredyt zawieranych z konsumentami (podobnie w Dyrektywie NPL). Brak wyjaśnienia, jaki jest cel takiego rozróżnienia, skoro definicja umowy o kredyt nie precyzuje, kto miałby być jej stroną (konsument/ przedsiębiorca).	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
47.	Art. 20 ust. 2	KNF	Zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2021/2167, instytucja pożyczkowa znajduje się w katalogu podmiotów, które mogą być wyznaczone do celów prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów. Należy zatem rozszerzyć katalog podmiotów w art. 20 ust. 2 projektowanej ustawy o instytucje pożyczkowe. Poniżej propozycja brzmienia tego przepisu: „2. W przypadku gdy nabywca kredytu nie posiada miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium państwa członkowskiego, przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, do obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt zawartej z konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, wyznacza podmiot obsługujący kredyty posiadający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo świadczący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie obsługi kredytów w formie oddziału albo bank krajowy albo oddział instytucji kredytowej, chyba że sam przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, jest takim podmiotem, bankiem krajowym albo oddziałem instytucji kredytowej, albo instytucją pożyczkową.”.	Uwaga nieuwzględniona Instytucje pożyczkowe są wyłączone ze stosowania ustawy – art. 2 pkt 1 lit. h.
Art. 21				
48.	Art. 21	RF	Projektowany art. 21 ust. 1 ustawy stanowi, że „nabywca kredytu, który sam nie prowadzi działalności w zakresie obsługi kredytów, lub przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, zawiera z podmiotem obsługującym kredyty umowę o obsługę kredytów”. Przywołany przepis znajduje zastosowanie w odniesieniu do tych nabywców kredytów, którzy sami nie prowadzą działalności w zakresie obsługi kredytów. Można tym samym założyć, że ustawa przewiduje również istnienie takiej kategorii nabywców	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.

			kredytów, którzy sami prowadzą działalność w zakresie obsługi kredytów. Jednocześnie w kolejnych przepisach ustawy odnoszących się do zasad obsługi kredytów nie występuje podmiot jakim jest „nabywca kredytu, który sam prowadzi działalność w zakresie obsługi kredytów”. W projektowanej ustawie można natomiast odnaleźć szereg przepisów adresowanych do „podmiotów obsługujących kredyty”. Pojawia się zasadne pytanie, czy nie należałoby wprowadzić jasnego doprecyzowania, iż zakres uprawnień i obowiązków „podmiotów obsługujących kredyty” jest tożsamy z zakresem uprawnień i obowiązków „nabywców kredytów, którzy sami prowadzą działalność w zakresie obsługi kredytów”. Przykładowo art. 23 ust. 1 projektowanej ustawy stanowi, że „podmiot obsługujący kredyty” może powierzyć wykonywanie działalności w zakresie obsługi kredytów „dostawcy usług obsługi kredytów”. Pojawia się pytanie, czy taką umowę z dostawcą usług obsługi kredytów może również zawrzeć „nabywca kredytu, który sam prowadzi działalność w zakresie obsługi kredytów”. Innym przykładem przepisu odnoszącego się do „podmiotów obsługujących kredyty” jest art. 29 projektowanej ustawy. Przepis ten nakłada na podmioty obsługujące kredyty obowiązek sporządzania i przekazywania do Komisji Nadzoru Finansowego rocznego sprawozdania. Naturalnie pojawia się pytanie, czy wspomniany obowiązek dotyczy również „nabywców kredytów, którzy sami prowadzą działalność w zakresie obsługi kredytów”. Przedstawione wątpliwości dowodzą potrzeby wprowadzenia przepisu horyzontalnego, który jednoznacznie wskazywałby, że przepisy regulujące uprawnienia i obowiązki podmiotów obsługujących kredyty odnoszą się również do nabywców kredytów, którzy sami prowadzą działalność w zakresie obsługi kredytów.	
49.	Art. 21 ust. 2 pkt 2	ZPF	W celu wykluczenia wątpliwości interpretacyjnych rekomenduje się zmianę treści przepisu na następujący: "2) zakres czynności w ramach prowadzonej przez podmiot obsługujący kredyty działalności w zakresie obsługi kredytów". Takie brzmienie przepisu zapewnia zgodność z definicjami ustawy i pozwala na osiągnięcie celu tego przepisu (wskazanie przez umowę zakresu przedmiotowego).	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
50.	Art. 21 ust. 3	ZPF	Wskazujemy na wątpliwości dotyczące wzajemnej relacji pomiędzy art. 21 ust. 3 a art. 22 ust. 1 Projektu ustawy. Uważamy, iż wystarczającym byłoby przekazanie przez nabywcę/przedstawiciela zawartej z podmiotem obsługującym kredyty umowy w terminie 14 dni do Komisji Nadzoru Finansowego.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
Art. 23				

51.	Art. 23 ust. 2 pkt 5	ZPF	Wskazujemy, iż przepis w aktualnej treści przesądza, że nastąpi powierzenie przetwarzania danych, natomiast do tego dojść nie musi i prawdopodobnym jest, biorąc pod uwagę własne obowiązki podmiotów obsługujących kredyty w zakresie postępowania z danymi w zakresie retencji, raportowania czy zachowania tajemnicy, że podmiot ten będzie uznany za administratora danych. W naszej opinii ustawa nie powinna określać roli podmiotów przetwarzających dane - to same podmioty, po dokonaniu analizy swoich praw i obowiązków, powinny określić swój status i zastosować odpowiednie mechanizmy kontrolne i postępować zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 2016/679 stosownymi do roli, jaką pełnią w danej relacji.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
52.	Art. 23 ust. 3	Konfederacja Lewiatan	Należy poddać w wątpliwość zasadność stosowania procedury notyfikacji w takim przypadku, mając na uwadze dynamikę działalności gospodarczej na rynku zarządzania wierzytelnościami. Wprawdzie w art. 12 Dyrektywy NPL wskazany jest obowiązek informowania przed powierzeniem czynności, jednak przechodząc na grunt projektu ustawy powstaje pytanie czy i jakie ewentualnie ma w tym zakresie kompetencje KNF? Jeśli obowiązek miałby być realizowany czysto informacyjnie to termin mógłby być sformułowany odmiennie, tj. co najmniej na 7 dni przed zawarciem tej umowy notyfikuje zamiar (14 dni przed mogą trwać jeszcze negocjacje i ostatecznie może nie dojść do zawarcia umowy). Nakładanie obowiązku notyfikacji w zakresie każdej zmiany umowy powierzenia/ rozwiązania lub wygaśnięcia jest nadmiarowy – Dyrektywa NPL mówi tylko o notyfikacji właściwemu organowi zamiaru powierzenia W przypadku umowy z POK, nabywca albo przedstawiciel notyfikują po prostu do KNF zawarcie umowy z POK (tam przepis nie jest rozbudowany o każdą zmianę umowy), dlatego tym bardziej nie jest to uzasadnione ujęcie go w takim kształcie na gruncie tego ust. 3.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
53.	Art. 23 ust. 3	ZPF	Przepis w aktualnej treści ustanawia obowiązek notyfikowania Komisji Nadzoru Finansowego zamiaru zawarcia, zmiany, rozwiązania lub wygaśnięcia umowy powierzenia czynności dostawy usług obsługi kredytu przez podmiot obsługujący kredyty. W naszej ocenie należy podać w wątpliwość zasadność stosowania procedury notyfikacji, mając na uwadze dynamikę działalności gospodarczej na rynku zarządzania wierzytelnościami. Na gruncie Projektu ustawy zasadnym jest postawienie pytania, czy i jakie ewentualnie kompetencje posiada Komisja Nadzoru Finansowego - jeśli notyfikacja ma charakter czysto informacyjny, to zasadnym zdaje się być odmienne sformułowanie terminu, tj. co najmniej na 7 dni przed zawarciem tej umowy notyfikuje się zamiar (14 dni przed zawarciem mogą bowiem np. negocjacje, rozmowy z DUOK i ostatecznie może	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.

			nie dojść do zawarcia umowy). Nakładanie obowiązku notyfikacji w zakresie każdej zmiany umowy powierzenia/rozwiązania lub wygaśnięcia jest w naszej opinii nadmiarowy – Dyrektywa NPL stanowi o notyfikacji właściwemu organowi zamiaru powierzenia. W przypadku umowy z podmiotem obsługującym kredyty, nabywca albo przedstawiciel notyfikują po prostu Komisji Nadzoru Finansowego zawarcie umowy z tym podmiotem (przepis nie jest rozbudowany o każdą zmianę umowy), dlatego tym bardziej zdaje się nie być to uzasadnione w takim kształcie na gruncie przedmiotowego art. 23 ust. 3 Projektu ustawy.	
54.	Art. 23 ust. 4	KNF	Dyrektywa 2021/2167 w art. 12 ust. 3 przewiduje, że podmiot obsługujący kredyty powinien prowadzić i przechowywać dokumentację dotyczącą współpracy z dostawcą usług obsługi kredytów, która powinna być przechowywana nie dłużej niż przez okres 10 lat. Analogiczny obowiązek dotyczący dostawców usług obsługi kredytów nie został zawarty w dyrektywie 2021/2167. Jednakże art. 12 ust. 4 tej dyrektywy przewiduje, że państwa członkowskie zapewniają, aby podmiot obsługujący kredyty i dostawca usług obsługi kredytów udostępniali właściwym organom na ich żądanie informacje, o których mowa w art. 12 ust. 3 dyrektywy 2021/2167. W związku z tym należy uspoźnić terminy przechowywania dokumentacji przez podmiot obsługujący kredyty i dostawcę usług obsługi kredyty, aby wynosił on 10 lat. Proponujemy nadać art. 23 ust. 4 brzmienie: „4. Dostawca usług obsługi kredytów przez 10 lat licząc od końca roku, w którym zakończono działalność w zakresie obsługi konkretnej umowy o kredyt, prowadzi i przechowuje dokumentację dotyczącą współpracy z podmiotem obsługującym kredyty oraz dokumentację dotyczącą wykonywania działalności w zakresie obsługi kredytów.”.	Uwaga uwzględniona
55.	Art. 23 ust. 4	ZPF	Rekomendujemy doprecyzowanie treści przepisu w ten sposób, aby wynikało z niego, że dokumentacja prowadzona i przechowywana jest „na trwałym nośniku”.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
56.	Art. 23	KNF	Projekt nie uwzględnia wymogu z art. 12 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 2021/2167, podmiot obsługujący kredyty jest „w pełni odpowiedzialny za spełnienie wszystkich przepisów krajowych transponujących” dyrektywę 2021/2167 przez dostawcę usług obsługi kredytów. Z tego względu proponujemy dodanie art. 23 ust. 7 w brzmieniu: „7. Podmiot obsługujący kredyty ponosi pełną odpowiedzialność za prowadzenie działalności zgodnie z przepisami ustawy przez dostawcę usług obsługi kredytów prowadzoną na podstawie, o której mowa w ust. 1.”.	Uwaga nieuwzględniona W polskim prawie nie jest przewidziana możliwość, zgodnie z którą podmiot podnosiłby odpowiedzialność za działania innego podmiotu.

			Aktualne brzmienie projektu wskazuje, że odpowiedzialność podmiotu obsługującego kredyty za dostawcę usług obsługi kredytów będzie kształtować się na podstawie art. 429-430 Kodeksu cywilnego.	
Art. 24				
57.	Art. 24 ust. 4	ZPF	Wskazujemy, iż aktualne brzmienie ust. 4 jest odmienne od stosowanej w Projekcie ustawy siatki pojęciowej. Mowa jest o sprzedaży kredytu (a nie o przeniesieniu praw kredytodawcy z nieobsługiwanej umowy o kredyt), jak również w treści przepisu funkcjonuje niezdefiniowane pojęcie "kredyt". Postulujemy doprecyzowanie przedmiotowego przepisu.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
58.	Art. 24 ust. 5 i dodatkowy ustęp	KNF	Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 24 ust. 5 projektu, stanowiącego implementację art. 19 ust. 2 dyrektywy 2021/2167, przedstawiciel ponosi odpowiedzialność za prowadzenie działalności zgodnie z przepisami ustawy w tym samym zakresie co nabywca kredytu. Przepis ust. 5 powinien jednak być sformułowany w sposób bardziej precyzyjny. Proponujemy nadać mu poniższe brzmienie: „5. Przedstawiciel odpowiada za szkodę wyrządzoną komukolwiek przez działania nabywcy kredytu w zakresie praw kredytodawcy przysługujących nabywcom kredytów wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt.”. Jest to dopuszczalna zgodnie z art. 421 kodeksu cywilnego modyfikacja odpowiedzialności określonej w art. 417, art. 417(1) i art. 417(2) Kodeksu cywilnego. Treść wzorowana jest na art. 435 § 1 Kodeksu cywilnego. Celem przepisu jest możliwość dochodzenia przez każdego, komu nabywca kredytów wyrządził szkodę przez działalność regulowaną ustawą mógł dochodzić naprawienia szkody przez przedstawiciela. Celem wprowadzenia do ustawy instytucji przedstawiciela, odmiennej od przedstawiciela w rozumieniu art. 95 Kodeksu cywilnego jest właśnie ustalenie podmiotu, który w ramach prowadzonej działalności zagwarantuje naprawienie szkody wyrządzonej działaniem nabywcy. W zakresie odpowiedzialności administracyjnej konieczne jest dodanie odrębnego przepisu w brzmieniu: „6. Za naruszenie przez nabywcę art. 20 ust. 2, 21, 22, 24 ust. 1 i 2, 26 ust. 1-5 i 27 Komisja może zastosować wobec przedstawiciela sankcje, o których mowa w art. 31 ust. 5 i 6.”. Jego celem jest wprowadzenie podstawy nałożenia na przedstawiciela sankcji za naruszenia ustawy przez nabywcę kredytów. Jest to szczególny rodzaj przeniesienia odpowiedzialności za naruszenie prawa przez jeden podmiot na drugi. Uzasadnieniem takiego rozwiązania jest sama konstrukcja nabywania wierzytelności kredytowych i windykacji. W przypadku przelewu wierzytelności na podmiot z siedzibą poza	Uwaga nieuwzględniona Przepis sankcyjny jest uwzględniony w art. 31 ust. 5

			właściwością miejscową KNF oraz organów nadzoru z państw członkowskich, niezbędne jest wskazanie podmiotu, który ze względu na interes prawny i ekonomiczny oraz powiązanie z nabywcą może być adresatem działań KNF.	
Art. 25				
59.	Art. 25 ust. 1	ZPF	Wskazujemy, iż brak jest pewności co do tego, czym różni się nabycie praw kredytodawcy z nieobsługiwanej umowy o kredyt od nabycia wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt. Takie sformułowania wprowadzono w dalszej części Projektu ustawy i nie rozwiązuje to dylematów sygnalizowanych w wyżej wskazanym komentarzu dotyczącym stosowanej w ustawie siatki pojęciowej.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
Art. 26				
60.	Art. 26 ust. 1 pkt 4	ZPF	Wskazujemy na niejednoznaczność treści przedmiotowego przepisu. W obecnej formie pozostawia on możliwość subiektywnej oceny co do tego, co jest dla danego kredytobiorcy uciążliwe, a co nie. Rekomendujemy posłużenie się określeniem z Dyrektywy NPL: „w sposób, który nie stanowi nękania, przymusu lub bezprawnego nacisku.”.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
61.	Art. 26 ust. 2	ZPF	Postulujemy wydłużenie terminu na wykonanie obowiązku informacyjnego określonego w przedmiotowym przepisie do 30 dni. Wskazujemy iż termin 14 dni na przekazanie informacji kredytobiorcy (liczony od dnia przeniesienia, czyli faktycznie od dnia zawarcia umowy) jest terminem zbyt krótkim, w szczególności w realiach biznesowych. Ponadto podnosimy, iż istotne jest, aby termin był uzależniony od otrzymania niezbędnych danych dotyczących wierzytelności. Z praktyki rynkowej wynika, iż dane dotyczące wierzytelności często nie są przekazywane w dniu przeniesienia, lecz kilka, a nawet kilkanaście dni później. Wydłużenie terminu zasadne jest z uwagi na konieczność implementacji danych dotyczących wierzytelności do systemu nabywcy oraz przygotowania do kompleksowej obsługi (w tym przeszkolenia personelu). Kredytobiorca po otrzymaniu informacji zawartych w ust 2. będzie słusznie oczekiwał pełnej obsługi swojego zadłużenia. W związku z powyższym, postulujemy zmianę sformułowania: "nie później niż 14 dni (...)" sformułowaniem: "nie później niż 30 dni od daty otrzymania niezbędnych danych przez nabywcę kredytu". W sytuacji braku uwzględnienia postulatu zawartego w zdaniu poprzedzającym, postulujemy wydłużenie terminu na "nie później niż 30 dni".	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
62.	Art. 26 ust. 2	ZBP	Proponujemy alternatywne brzmienie przepisu:	Uwaga nieuwzględniona

			„W przypadku przeniesienia na nabywcę praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, nabywca kredytu lub przedstawiciel albo podmiot obsługujący kredyty w rozsądnym terminie – najpóźniej w ciągu miesiąca od jej przeniesienia, bezpłatnie, przekazuje kredytobiorcy napisaną jasnym i powszechnie zrozumiałym językiem informację zawierającą: (...)” Uzasadnienie: Ponownie postulujemy o wydłużenie zaproponowanego terminu 14 dni do powiadomienia przez nabywcę o przeniesieniu na nabywcę praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt. Taka zmiana będzie spójna z przepisem art. 14 ust. 3 lit. a) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE („RODO”), zgodnie z którym administrator powinien spełnić obowiązek informacyjny (w przypadku przetwarzania danych osobowych pozyskanych w inny sposób niż od osoby, której dane dotyczą) najpóźniej w ciągu miesiąca.	Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
63.	Art. 26 ust. 2 pkt 5	ZPF	Rekomendujemy zmianę treści przepisu w ten sposób, aby informacja zawierała kwotę należności z podziałem na kapitał, odsetki oraz inne koszty z tytułu umowy o kredyt według stanu "na dzień przesłania informacji".	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
64.	Art. 26 ust. 2 pkt 6	ZPF	Wskazujemy, iż treść pkt 6 należałoby dostosować do siatki pojęciowej funkcjonującej na gruncie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji. Tryb odwoławczy nie jest obligatoryjny dla podmiotu, zaś powszechnie stosuje się sformułowanie dotyczące pozasądowych metod rozstrzygania sporów.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
65.	art. 26 ust. 2 oraz ust. 3 pkt. 4, ust. 7	Konfederacja Lewiatan	Zaproponowany termin 14 dni do powiadomienia o przeniesieniu na nabywcę praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt winien zostać przedłużony i zmieniony w następujący sposób: „W przypadku przeniesienia na nabywcę praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, nabywca kredytu lub przedstawiciel albo podmiot obsługujący kredyty w rozsądnym terminie – najpóźniej w ciągu miesiąca od jej przeniesienia, bezpłatnie, przekazuje kredytobiorcy napisaną jasnym i powszechnie zrozumiałym językiem informację zawierającą: (...)” Taka zmiana będzie spójna z	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.

			zapisami art. 14 ust. 3 pkt a ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych). Z kolei w zakresie ust. 3 pkt. 4 proponujemy jego usunięcie gdyż obecna treść będzie obligowała do ponawiania zawiadomień za każdym razem, gdy dojdzie np. do zmiany firmy (nazwy) lub zmiany siedziby spółki albo np. zmiany: procedury składania reklamacji, skarg i odwołań bądź kwoty kapitału (ust. 2 pkt 6). Taki obowiązek będzie generował dodatkowe koszty dla podmiotu. W zakresie ust. 7 w miejsce wcześniej kilkukrotnie wykorzystywanego w art. 26 sformułowania „dowody jej przekazania” zastosowano wyjątkowo sformułowanie „dowód jej dostarczenia”, co stanowi istotną różnicę i wydaje się niecelowym odstępstwem od wcześniejszej zasady. Przedłożenie dowodu doręczenia, a nawet przekazania będzie często niemożliwy do uzyskania, nabywca korzysta z ostatniego adresu danego kredytobiorcy uzyskanego od zbywcy wiarygodności co oznacza, że doręczenie lub nawet przekazanie nie będzie możliwe, bo klienci bardzo często nie informują banków o zmianie adresu, a nawet celowo się ukrywają. Czasem też dłużnicy celowo unikają doręczenia im takich pism. Obowiązkiem powinno być nakaz wysłania takiej informacji na ostatni znany adres klienta. Rekomendujemy zmianę na "dowód jej przekazania".	
66.	Art. 26 ust. 3	ZPF	Postulujemy doprecyzowanie treści przepisu w ten sposób, aby wynikało z niego, że informacja, o której mowa w ust. 2, jest przekazywana „na trwałym nośniku”. W odniesieniu do art. 26 ust. 3 pkt 1 Projektu ustawy wskazujemy, że obowiązek informacyjny powinien być realizowany, tak jak do tej pory, czyli „wraz z pierwszą czynnością” (wysłanie zawiadomienia o cesji wraz z 1 wezwaniem do zapłaty), nie zaś „przed pierwszą czynnością”. Postulujemy zmianę treści art. 26 ust. 3 pkt 1 w tym zakresie. W odniesieniu do art. 26 ust. 3 pkt 4 Projektu ustawy postulujemy jego usunięcie, albowiem obecna treść tego przepisu będzie obligowała do ponawiania zawiadomień za każdym razem, gdy dojdzie np. do zmiany firmy (nazwy) lub zmiany siedziby spółki albo np. zmiany: procedury składania reklamacji, skarg i odwołań bądź kwoty kapitału (ust. 2 pkt 6). Taki obowiązek będzie generował dodatkowe koszty dla podmiotu.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
67.	Art. 26 ust. 4	ZPF	Wskazujemy, iż zasadnym byłoby dodanie w Projekcie ustawy przepisu określającego retencję danych dla sytuacji zakończenia współpracy z podmiotem obsługującym kredyty, gdy zobowiązanie nie wygasło - wtedy powinno zostać 5 lat od zakończenia tej współpracy z podmiotem (zakończenia umowy o obsługę kredytów).	Uwaga nieuwzględniona

				Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
68.	Art. 26 ust. 7	ZPF	W art. 26 ust. 7 w miejsce wcześniej kilkakrotnie wykorzystywanego w art. 26 sformułowania „dowody jej przekazania” zastosowano wyjątkowo sformułowanie „dowód jej dostarczenia”, co stanowi istotną różnicę i wydaje się niecelowym odstępstwem od wcześniejszej zasady. Przedłożenie dowodu doręczenia, a nawet przekazania będzie często niemożliwy do uzyskania, nabywca korzysta z ostatniego adresu danego kredytobiorcy uzyskanego od zbywcy wierzytelności co oznacza, że doręczenie lub nawet przekazanie nie będzie możliwe, bo klienci bardzo często nie informują banków o zmianie adresu, a nawet celowo się ukrywają. Czasem też dłużnicy celowo unikają doręczenia im takich pism. Obowiązkiem powinno być nakaz wysłania takiej informacji na ostatni znany adres klienta. Rekomendujemy zmianę sformułowania na "dowód jej przekazania".	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
69.	Art. 26 ust. 8	ZPF	Wskazujemy na fakt, iż przepis ten zdaje się być zbędny, skoro bowiem podmiot obsługujący kredyty posługuje się dostawcami usług, to odpowiada za swoje działania i to podmiot obsługujący kredyty ma zapewnić, że jego dostawca będzie przechowywał dokumentację tak długo, żeby podmiot mógł potem zrealizować swoje obowiązki ustawowe. Może bowiem wystąpić sytuacja, że podmiot obsługujący kredyty, po zakończeniu współpracy, będzie chciał odebrać te dokumenty od DUOK i przechowywać je u siebie i na swój koszt, ciągle w ramach swojego 5-letniego obowiązku retencji; nie ma potrzeby narzucenia takiego obowiązku wprost na dostawcę usług.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
70.	Art. 26 ust. 8	KNF	Uzasadnione wydaje się dodanie na końcu tego przepisu wyrazów „albo od wygaśnięcia umowy o współpracę”, co byłoby zgodne z art. 11 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2021/2167. W wyniku takiej zmiany przepis art. 26 ust. 8 projektu otrzymałby brzmienie: „8. Dostawca usług obsługi kredytów przechowuje kopie informacji, o których mowa w ust. 6, oraz dowody jej przekazania kredytobiorcy przez 5 lat licząc od końca roku, w którym zobowiązanie dotyczące nieobsługiwanej umowy wygasło albo nabywca kredytu lub przedstawiciel przeniósł prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt na innego nabywcę kredytu albo od wygaśnięcia umowy o współpracy.”.	Uwaga uwzględniona
Art. 27				
71.	Art. 27	KNF	Proponujemy uzupełnienie obowiązków informacyjnych nabywców kredytu o obowiązek poinformowania KNF o rozpoczęciu i zakończeniu działalności. Zmianę	Uwaga uwzględniona

			proponuje wprowadzić poprzez oznaczenie obecnej treści art. 27 jako ust. 2 i poprzedzić ten ustęp ust. 1 w brzmieniu: „1. Nabywca kredytu informuje Komisję o: 1) dniu rozpoczęcia działalności w zakresie nabywania kredytów w terminie 7 dni od nabycia pierwszego kredytu, 2) dniu zakończeniu działalności w terminie 7 dni od zbycia ostatniego kredytu.”.	
72.	Art. 27	ZPF	Wskazujemy, iż w art. 27 skrajnie nadmiarowo i z poważnym zagrożeniem dla ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa nabywcy uregulowano zakres danych na temat transakcji przeniesienia praw, które mają być przekazywane (raz na pół roku) do Komisji Nadzoru Finansowego. Dane te obejmować mają m.in.: - wycenę wartości praw na dzień sprawozdawczy; - łączną wartość prognozowanych spłat dłużników, kosztów i przepływów pieniężnych netto według prognoz przyjętych w pierwszym dniu wyceny po nabyciu; - wycenę wartości praw w pierwszym dniu wyceny po nabyciu; - łączną wartość prognozowanych spłat dłużników, kosztów i przepływów pieniężnych netto w okresie od nabycia do dnia sprawozdawczego; - łączną wartość zrealizowanych spłat dłużników, poniesionych kosztów i przepływów pieniężnych netto w okresie od nabycia do dnia sprawozdawczego; - łączną wartość prognozowanych spłat dłużników, kosztów i przepływów pieniężnych netto według stanu na dzień sprawozdawczy. Dodatkowo zauważyć należy, że skomplikowane od strony technicznej i jednocześnie niecelowe będzie przekazywanie prognoz, a później wyników, na dany dzień sprawozdawczy. W szczególności odstąpić należy od wymogu wskazywania na ceny jednostkowe nabycia poszczególnych wierzytelności, co (w szczególności dla wierzytelności zabezpieczonych) ujawniałoby oparte o know-how przedsiębiorstwa założenia co do potencjału poszczególnych spraw. Dodać należy, że zgodnie z art. 53 pkt 3 Projektu ustawy, w ustawie Prawo bankowe pojawić miałby się dodatkowy przepis (art. 139a), zgodnie z którym to bank jako zbywca obowiązany byłby do przekazywania Komisji informacji dotyczących charakterystyki sprzedanych portfeli wierzytelności. Wydaje się więc, że raportowanie przez zbywcę powinno być wystarczające dla realizacji nadzoru Komisji Nadzoru Finansowego nad transakcjami zbycia portfeli wierzytelności. Powielanie tych obowiązków także po stronie nabywcy wydaje się nadmiarowe. Rozumiemy również,	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.

			że chodzi o jednorazowe przekazanie informacji o transakcjach przeprowadzonych w danym okresie półrocznym, a nie o raportowanie co pół roku wyników pakietu z danej transakcji przeniesienia praw. Konieczne jest również doprecyzowanie, że raportowane dane powinny dotyczyć sumy spraw w pakiecie, a nie jednostkowych umów. W praktyce stosowane są metody w prognozowaniu oparte o agregację danych i optymalizacji dokładności prognoz na całych portfelach, a nawet całych grup portfeli, a nie na prognozowaniu per poszczególna wierzytelność (czyli umowa kredytu - pojedyncza sprawa). Dodatkowo zaznaczamy, że ustawa nie będzie miała zastosowania do nabytych pakietów wierzytelności, jeżeli nabycie nastąpiło przed 30.12.2023 r. W związku z tym obowiązki sprawozdawcze nie będą dotyczyły pakietów wierzytelności już nabytych w przeszłości.	
73.	Art. 27 pkt 3	ZPF	Wskazujemy, że konstrukcja tego przepisu jest odmienna w pkt 6 - tam zdaje się to być uregulowane czytelniej. Ponadto przepis ten stanowi zbędne powtórzenie pkt 6.	Uwaga nieuwzględniona
Art. 29				
74.	Art. 29 ust. 1 pkt 1	ZPF	Postulujemy doprecyzowanie, czy chodzi o przychody za rok, którego dotyczy dane sprawozdanie.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
75.	art. 29 art. 1 pkt. 4	Konfederacja Lewiatan	Pojęcia "skargi" i "odwołania" nie są zdefiniowane. Ustawa o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej nie posługuje się definicją skargi, lecz "reklamacji". Jeśli z kolei chodzi o tryb odwoławczy, to z ustawy tej nie wynika obowiązek posiadania takiego trybu przez podmiot rynku finansowego, stąd przekazanie takiej informacji będzie opcjonalne.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
76.	art. 29 art. 1 pkt. 4	ZPF	Wskazujemy, iż skargi dotyczące praw kredytodawcy wynikających z umowy NPL-owej i skargi na obsługę praw kredytodawcy z umowy NPL-owej nie są tożsame. W związku z powyższym postulujemy doprecyzowanie, że chodzi o skargi i reklamacje na działalność podmiotu obsługującego kredyty, czyli "dotyczące obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt". Ponadto wskazujemy, iż pojęcia "skargi" i "odwołania" nie są zdefiniowane. Na gruncie tej ustawy podmioty objęte są reżimem ustawy o rozpatrywaniu reklamacji, która nie posługuje się definicją skargi, lecz funkcjonuje tam definicja "reklamacji". Jeśli z kolei chodzi o tryb odwoławczy, to z ustawy o rozpatrywaniu reklamacji nie wynika obowiązek posiadania takiego trybu przez podmiot rynku finansowego, stąd przekazanie takiej informacji będzie opcjonalne.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.

Art. 30				
77.	Art. 30 ust. 3 pkt 1 lit a	ZPF	Przepis powinien wskazywać termin minimalny, jaki podmioty miałyby na przygotowanie wyjaśnień lub uzupełnienia dokumentów w toku postępowania nadzorczego prowadzonego przez KNF. Proponuje się zastąpienie sformułowania „w wyznaczonym terminie” przez „w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 14 dni”.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
78.	Art. 30 ust. 3 pkt 1 lit b	ZPF	Wskazujemy, że do wniosku o wydanie zezwolenia dołącza się opisy procedur i polityk, o których mowa w art. 17. Z kolei art. 17 wskazuje na konieczność posiadania: (...) 2) procedury ochrony praw kredytobiorców w procesie dotyczącym działalności w zakresie obsługi kredytów z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia nr 2016/679; 3) procedury pozwalające na ocenę sytuacji finansowej kredytobiorcy; 4) procedury dotyczące rozpatrywania reklamacji i skarg kredytobiorców. W żadnym z tych przepisów nie ma wymogu, aby procedury ochrony praw kredytobiorców miały odnosić się do przepisów regulujących umowę o kredyt, zwłaszcza że Projektowana ustawa dotyczy wierzytelności o statusie NPL. Brak spójności w przepisach Projektu ustawy co do wymogów jakie powinny spełniać tworzone przez POK polityki i procedury regulujące ochronę praw kredytobiorców stanowić może podstawę do nieuzasadnionej reakcji nadzorczej. Treść lit. b) powinna kończyć się na sformułowaniu "(...) zapewnienia poszanowania praw kredytobiorców").	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
79.	Art. 30 ust. 3 pkt 2	ZPF	Uwaga jak powyżej, odnośnie dodania min. terminu na dostarczenie dokumentów/informacji na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
Art. 31				
80.	Art. 31	ZPF	Wskazujemy, iż generalnie podmiot obsługujący kredyty może obsługiwać także wierzytelności korporacyjne, nie tylko SME.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
81.	Art. 31 ust. 1 pkt 2 i 3	ZPF	Wskazujemy, iż treść przepisów nie jest precyzyjna, mając na uwadze katalog pozostałych uprawnień nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego w razie stwierdzenia naruszeń. Postulujemy doprecyzowanie pkt 2 w taki sposób, aby wynikało z niego, że kara pieniężna na osobę z organu zarządzającego może być	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.

			nałożona, gdy ta osoba jest odpowiedzialna za naruszenie mające charakter rażący lub uporczywy.	
82.	Art. 31 ust. 6 pkt 2	ZPF	Postulujemy doprecyzowanie przepisu w ten sposób, aby było wskazane, że chodzi o członka organu zarządzającego tych podmiotów, tj. POK, DUOK, nabywcy kredytu i przedstawiciela. Postulujemy również wykreślenie słowa "dyrektora".	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
83.	Art. 31 ust. 7	ZPF	Z brzmienia tego przepisu wnika, że KNF w ramach swoich uprawnień nadzorczych może żądać/ nakazać rozwiązanie umowy przeniesienia praw (umowy cesji). Takie uprawnienie zdaje się być nadmierną ingerencją w swobodę działalności gospodarczej przez organ nadzoru.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
84.	art. 31 ust. 7 i 8	GPW	Giełda jako spółka prowadząca rynek regulowany zwraca uwagę, że posłużenie się w art. 31 ust. 7 i 8 Projektu pojęciem „rynku regulowanego” może wprowadzić w błąd uczestników rynku finansowego. Pojęcie „rynku regulowanego” rozumiane jest powszechnie na rynku finansowym w znaczeniu nadanym mu przez art. 14 ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (dalej ustawa o obrocie). Natomiast w art. 31 ust. 7 i 8 Projektu wydaje się, że chodzi o jakiś inny rynek niż rynek regulowany określony w ustawie o obrocie. Z kontekstu art. 31 Projektu można wnioskować, że być może chodzi o rynek finansowy rozumiany szeroko bądź też konkretnie o rynek wtórny kredytów (motyw 15 dyrektywy 2021/2167). Wobec powyższego Giełda zwraca się o odpowiednią modyfikację tego przepisu, aby uniknąć wątpliwości w tym zakresie.	Uwaga uwzględniona
85.	Art. 31 ust. 1 pkt 4	KNF	Proponujemy w art. 31 w ust. 1 pkt 4 nadać brzmienie: „4) nakazać podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub rozwiązanie umowy o której mowa w art. 21 ust. 1 lub art. 23 ust. 1.”. Celem tej zmiany jest dodanie umowy między nabywcą kredytów a podmiotem obsługującym kredyty, czyli rozszerzenie uprawnienia KNF do nakazania rozwiązania tej umowy w okolicznościach wskazanych w przepisie. Przepis daje podstawę nałożenia sankcji na podmiot obsługujący kredyty albo dostawcę usług obsługi kredytów. Przesłanką jest naruszenie ustawy w zakresie obsługi kredytów, zasad prowadzenia działalności podmiotów obsługujących kredyty, naruszenie przesłanek wydania zezwolenia na wykonywanie działalności, przekracza zakresu tego zezwolenia lub naruszenie prawnie chroniony interes kredytobiorców albo kredytodawców oraz utrudnienie lub uniemożliwienie przeprowadzenia kontroli przez KNF. Sposobem uchronienia osób narażonych na skutki bezprawnych działań	Uwaga uwzględniona

			podmiotu obsługującego kredyty i dostawcy usług obsługi kredytów jest odebranie możliwości działania przez te podmioty, czyli rozwiązanie umowy, na podstawie której podmiot podejmuje czynności faktyczne i prawne. Jako, że sankcjonowane naruszenie dotyczy działania zarówno podmiotu obsługującego kredyty albo dostawcy usług obsługi kredytów, środek także powinien dotyczyć umowy upoważniającej do działania każdy z tych podmiotów.	
86.	Art. 31 ust. 2 pkt 6	KNF	Proponujemy przeniesienie z art. 31 ust. 2 pkt 6 projektu wyrazów „nie przekazuje Komisji sprawozdań, o których mowa w art. 29 ust. 2” do art. 31 ust. 1. Po zmianie art. 31 ust. 2 pkt 6 otrzymałoby brzmienie: ~~„6) nie przekazuje Komisji sprawozdań, o których mowa w art. 29 ust. 2, lub informacji, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4,”.~~ Utrzymanie obecnego brzmienia przepisu skutkowałoby tym, że jedyną sankcją dla podmiotu obsługującego kredyty za nieprzekazywanie sprawozdań byłoby cofnięcie zezwolenia. Zmiana zapewnia gradację środków nadzorczych odpowiednio do naruszenia.	Uwaga uwzględniona
87.	Art. 31 ust. 5	KNF	Proponujemy doprecyzowanie w art. 31 ust. 5 pkt 4, że chodzi o „art. 26 ust. 1 pkt 1-2 i 4 i ust. 2-5”, a dodatkowo spójnik „albo” zastąpić spójnikiem „lub” i nadać art. 31 ust. 5 następujące brzmienie: „5. W przypadku gdy nabywca kredytu lub przedstawiciel: 1) nie wykonuje obowiązków określonych w art. 20, 2) narusza art. 21 ust. 1 i 2 oraz art. 22, 3) nie przekazuje Komisji informacji, o których mowa w art. 22 ust. 1, art. 24 ust. 1–3, art. 25 i art. 27, 4) nie wykonuje obowiązków określonych w art. 26 ust. 1 pkt 1-2 i 4 i ust. 2-5 lub wykonuje je niewłaściwie – Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną na nabywcę kredytu lub przedstawiciela lub odpowiedzialnego za naruszenie członka organu zarządzającego nabywcy kredytu lub przedstawiciela.”.	Uwaga uwzględniona
88.	Art. 31	KNF	W art. 31 ust. 7 i 8 projektu proponujemy przesłankę nakazania przez KNF zmiany lub rozwiązania umowy, określoną jako prowadzenie działalności w sposób zagrażający „bezpieczeństwu lub prawidłowemu funkcjonowaniu rynku regulowanego” zastąpić przesłanką prowadzenia działalności w sposób zagrażający „prawnie chronionym interesom kredytobiorców”, co byłoby spójne z celem dyrektywy 2021/2167. W wyniku zmiany przepisy te otrzymałyby następujące brzmienie: „7. W przypadku gdy Komisja powzięła informację, że nabywca kredytu prowadzi działalność w sposób zagrażający prawnie chronionym interesom kredytobiorców	Uwaga uwzględniona

			bezpieczeństwu lub prawidłowemu funkcjonowaniu rynku regulowanego, podmiotu obsługującego kredyty, kredytobiorców lub w inny sposób narusza przepisy prawa, Komisja może nakazać zmianę lub rozwiązanie umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1 lub umowy dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt. 8. W przypadku gdy Komisja powzięła informację, że przedstawiciel prowadzi działalność w sposób zagrażający prawnie chronionym interesom kredytobiorców ~~bezpieczeństwu lub prawidłowemu funkcjonowaniu rynku regulowanego~~, podmiotu obsługującego kredyty, kredytobiorców lub w inny sposób narusza przepisy prawa, Komisja może nakazać zmianę lub rozwiązanie umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1.”.	
89.	Art. 31	KNF	Proponujemy dodanie art. 31a w brzmieniu: „Art. 31a. 1. Decyzja Komisji, o której mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. d, art. 31 ust. 1 pkt 4, ust. 7 oraz 8, jest natychmiast wykonalna. W decyzji nakazuje się podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę albo rozwiązanie umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1 lub art. 23 ust. 1. 2. Od decyzji Komisji, o której mowa w ust. 1, podmiot obsługujący kredyty może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Przepisu art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803) nie stosuje się. 3. W przypadku, gdy w wyznaczonym w decyzji, o której mowa w ust. 1, terminie podmiot obsługujący kredyty nie doprowadzi do zmiany lub rozwiązania umowy, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną na podmiot obsługujący kredyty lub odpowiedzialnego za dokonanie zmiany lub rozwiązania umowy członka organu zarządzającego podmiotu obsługującego kredyty. 4. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 3, wynosi: 1) w przypadku podmiotu obsługującego kredyty – nie więcej niż 20 000 000 zł; 2) w przypadku członka organu zarządzającego podmiotu obsługującego kredyty – nie więcej niż 2 250 000 zł.”. Zaproponowany przepis uzupełnia środek nadzoru polegający na żądaniu/nakazaniu zmiany albo rozwiązania umowy, o których mowa w art. 21 ust. 1 oraz art. 23 ust. 1. Komisja powinna móc nakazać zmianę umowy lub jej rozwiązania w wyznaczonym przez ten organ terminie. Od decyzji Komisji adresat decyzji – podmiot obsługujący kredyty może wnieść skargę do sądu administracyjnego, przy czym podkreślenia wymaga, że powinno to nastąpić w szczególnym terminie 14 dni od dnia doręczenia	Uwaga uwzględniona

			decyzji. Jednocześnie wyłączone zostało stosowanie przepisu art. 127 § 3 k.p.a. Natomiast w przypadku gdy w wyznaczonym terminie podmiot obsługujący kredyty nie doprowadzi do zmiany lub rozwiązania tej umowy, organ nadzoru może, zastosować karę pieniężną. Bez proponowanego przepisu, możliwości skutecznego wyegzekwowania przez KNF zmiany albo rozwiązania umowy nie będzie znacząca.	
Art. 35				
90.	Art. 35 ust. 3	KNF	Proponujemy rozszerzyć katalog przypadków, w których zawiesza się postępowanie o cofnięcie zezwolenia dla podmiotu obsługującego kredyty wszczęte na wniosek tego podmiotu i nadanie art. 35 ust. 3 następującego brzmienia: „3. Postępowanie wszczęte na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, zawiesza się: 1) od dnia zawiadomienia podmiotu obsługującego kredyty o zamiarze przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 39, do 30 dnia od dnia sporządzenia protokołu z tej kontroli; 2) od dnia wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia na podmiot obsługujący kredyty kary pieniężnej do dnia, w którym decyzja w sprawie nałożenia kary pieniężnej stała się ostateczna.”.	Uwaga uwzględniona
Art. 37				
91.	Art. 37 pkt 2	ZPF	Postulujemy doprecyzowanie treści przepisu w ten sposób, aby wskazane zostało, że chodzi o członka organu zarządzającego odpowiedzialnego za dane naruszenie. Podnosimy również, iż nie jest wiadomym, dlaczego przepis zawiera ograniczenie jedynie do członków organów POK, skoro może chodzić również o nabywców kredytów.	Uwaga uwzględniona
Art. 44				
92.	Art. 44	Konfederacja Lewiatan	Wskazujemy na fiskalny i nieuzasadniony realnymi kosztami nadzoru charakter opłaty. Wysokość opłaty ma zostać doprecyzowana przez Prezesa Rady Ministrów w drodze rozporządzenia. Owszem dyspozycja ustawowa zawiera wskazanie, aby „wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia”, wydaje się jednak nadal, że górna granica określona została w sposób rażąco wysoki i obejmuje obszar (przychody) już objęty daninami na rzecz Państwa w postaci innych podatków. Ustawodawca określić powinien górny limit tej opłaty.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
93.	Art. 44 ust. 1	ZPF	Wskazujemy, iż roczna opłata w wysokości „nie wyższej niż 0,5% sumy przychodów uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów za rok obrotowy poprzedzający rok kalendarzowy, w którym powstało zobowiązanie, i nie mniejszej niż 4000 zł” ma fiskalny i nieuzasadniony realnymi kosztami nadzoru charakter.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.

			Wysokość opłaty ma zostać doprecyzowana przez Prezesa Rady Ministrów w drodze rozporządzenia. Owszem, dyspozycja ustawowa zawiera wskazanie, aby „wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia”, wydaje się jednak nadal, że górna granica określona została w sposób rażąco wysoki i obejmuje obszar (przychody) już objęty daninami na rzecz Państwa w postaci innych podatków. Dodatkowo postulujemy, aby ustawodawca określił górny limit tej opłaty.	
94.	Art. 44 ust. 3	KNF	Przepis w obecnym brzmieniu uniemożliwi podmiotom obowiązany do wnoszenia wpłat na pokrycie kosztów nadzoru składanie deklaracji poprzez obecnie wykorzystywany przez UKNF system eDeklaracje KNF (udostępniany nieodpłatnie na stronie internetowej) Ze względu na uwarunkowania techniczne projektowany przepis powinien otrzymać brzmienie analogiczne jak tego rodzaju przepisy w innych ustawach sektorowych: „3. Deklaracje, o których mowa w ust. 2, mogą być składane w postaci dokumentu elektronicznego przez system elektroniczny udostępniony nieodpłatnie za pośrednictwem strony internetowej Urzędu Komisji.”.	Uwaga uwzględniona
Art. 49				
95.	Art. 49	RF	W rozdziale 11 projektowanej ustawy zaproponowano przepis (art. 49) mający na celu zapewnienie ochrony tajemnicy zawodowej. Przy czym adresatem tego przepisu są wyłącznie: przewodniczący Komisji [Nadzoru Finansowego], jego zastępcy, członkowie Komisji, pracownicy Urzędu Komisji i osoby zatrudnione w Urzędzie Komisji oraz wykonujące prace na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze. Przepis ten istotnie różni się od zaproponowanego w projekcie ustawy z dnia 15 czerwca 2023 r., gdzie w sposób szczegółowy określono również obowiązki związane z zachowaniem tajemnicy zawodowej przez „podmioty obsługujące kredyty”. Konieczne jest zatem wyjaśnienie przez projektodawców, z jakich powodów dokonano zawężenia podmiotowego regulacji odnoszących się do tajemnicy zawodowej oraz wykazanie, że istnieją wystarczające regulacje gwarantujące zachowanie tej tajemnicy przez „podmioty obsługujące kredyty”, „nabywców kredytu” oraz „dostawców usług obsługi kredytów”.	Uwaga nieuwzględniona W zakresie kredytów obowiązuje tajemnica bankowa, która stanowi najdalej idącą gwarancję zachowania tajemnicy zawodowej
96.	Art. 49 ust. 1	PANA	W projekcie ustawy skierowanym do powtórnych konsultacji publicznych i opiniowania zmieniony został rozdział 10 Tajemnica zawodowa zawierający katalog podmiotów i instytucji, którym mogą być ujawniane informacje. Zgodnie z obecnie projektowanym art. 49 ust. 1 tajemnicą zawodową mają być objęte informacje uzyskane w ramach nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty oraz nabywcami	Uwaga nieuwzględniona W zakresie kredytów obowiązuje tajemnica bankowa, która stanowi najdalej idącą gwarancję zachowania tajemnicy zawodowej

			kredytów lub ich przedstawicielami. W projekcie przekazany do pierwszych konsultacji tajemnicą objęte były także informacje dotyczące chronionych prawem interesów podmiotów obsługujących kredyty. W raporcie z konsultacji ww. zmiana nie została wyjaśniona. Pod rozważę poddaje się dodanie przepisu umożliwiającego udzielanie przez Komisję Nadzoru Finansowego informacji stanowiących tajemnicę zawodową wynikającą z projektowanych przepisów na rzecz innych podmiotów lub instytucji w przypadkach określonych w odrębnych przepisach.	
97.	Art. 49 ust. 1 i 2	KNF	Konstrukcja art. 49 w zakresie ust. 1 i 2 w obecnym brzmieniu może wywoływać wątpliwości interpretacyjne, gdyż w obydwu ustępach określany jest zakres informacji objętych ustawową ochroną jako tajemnica zawodowa. Wydaje się, że w ust. 1 powinny być rozstrzygnięte kwestie podmiotowe i ustanowienie tajemnicy zawodowej, a w ust. 2 należałoby określić zakres przedmiotowy tej tajemnicy. W celu uspoźnienia regulacji dotyczących tajemnicy zawodowej nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty, nabywcami kredytów lub ich przedstawicielami oraz dostawcami usług obsługi kredytów z analogicznymi przepisami innych ustaw – w szczególności art. 10a ustawy – Prawo bankowe, proponujemy w art. 49 ust. 1 i 2 nadać brzmienie z uwzględnieniem poniższych zmian: „Art. 49. 1. Przewodniczący Komisji, jego zastępcy, członkowie Komisji, pracownicy Urzędu Komisji i osoby zatrudnione w Urzędzie Komisji ~~oraz wykonujące prace~~ na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze, są obowiązani do zachowania w tajemnicy zawodowej ~~uzyskanych informacji dotyczących nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty oraz nabywcami kredytów lub ich przedstawicielami sprawowanego zgodnie z przepisami ustawy.~~ 2. ~~Obowiązek~~ Tajemnicę zawodową, o której mowa w ust. 1, dotyczy wszystkich informacji uzyskanych lub wytworzonych w związku ze sprawowaniem nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty oraz nabywcami kredytów lub ich przedstawicielami sprawowanego zgodnie z przepisami ustawy, których udzielenie, ujawnienie lub potwierdzenie mogłoby naruszyć chroniony prawem interes podmiotów, których te informacje bezpośrednio lub pośrednio dotyczą, lub utrudnić sprawowanie tego nadzoru.”	Uwaga uwzględniona
Art. 52				
98.	Art. 52	Konfederacja Lewiatan	Przepisy karne zamieszczone w art. 52 Projektu penalizujące brak współpracy z KNF w trakcie czynności nadzoru oraz nieprawidłowości w przechowywaniu dokumentów, zakładają odpowiedzialność wykroczeniową oraz wykroczeniowy tryb orzekania. Zgodnie z art. 5 Kodeksu wykroczeń, wykroczenie można popełnić zarówno umyślnie,	Uwaga nieuwzględniona

			jak i nieumyślnie, chyba że ustawa przewiduje odpowiedzialność tylko za wykroczenie umyślne. W związku z powyższym w art. 50 projektu ustawy zastrzec należy odpowiedzialność tylko za wykroczenia umyślne.	Obecne brzmienie przepisów jest jasne, nie budzi wątpliwości oraz jest zgodne z dyrektywą.
Art. 53				
99.	Art. 53	Konfederacja Lewiatan	Wprowadzenie do art. 104 ust. 2 pkt 4a Prawa bankowego nadal stoi w opozycji do zapisów 104 ust. 2 pkt 4 Prawa bankowego, który w pozostawionym brzmieniu pozostaje zapisem „martwym” dla Banków stosujących Międzynarodowe Standardy Rachunkowości (MSR). Od 1.01.2018 r. Banki, które stosują MSR nie klasyfikują ekspozycji kredytowych jako „stracone”. Dlatego proponujemy zmianę zapisów art. 104 ust. 2 pkt 4: ‘udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową jest niezbędne do zawarcia i wykonywania umów sprzedaży wierzytelności zaklasyfikowanych zgodnie z odrębnymi przepisami do kategorii straconych, a w bankach stosujących MSR – opóźnionych w spłacie, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 26 c ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych,	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne oraz nie budzi wątpliwości.
100.	Art. 53	ZBP	Postulujemy o uzupełnienie projektu o następujące przepisy: W art. 105 ust.4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe dodaje się pkt.7) w brzmieniu: „7) funduszom wierzytelności w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi na zasadzie wzajemności informacji, w tym stanowiących tajemnicę bankową w celach związanych z oceną możliwości odzyskania wartości nieobsługiwanego kredytu i zarządzaniem tymi wierzytelnościami” W art. 281 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi dodaje się ustęp 3a w brzmieniu: „3a. Udostępnianie informacji przez fundusze wierzytelności instytucjom utworzonym na podstawie art. 105 ust.4 Prawo bankowe nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej” Uzasadnienie: Powyższe propozycje są spójne z celami projektowanej ustawy oraz z celami określonymi w Dyrektywie 2021/2167, które „mają służyć realizacji kompleksowej strategii rozwiązania problemu nieobsługiwanego kredytów (dalej także: „kredytów zagrożonych”) w wymiarze unijnym. Obecnie brak jest bowiem jednolitych regulacji harmonizujących przenoszenie portfeli kredytów zagrożonych przez banki na podmioty spoza sektora bankowego oraz brak jest określonych wymogów dla uczestników rynków wtórnych aktywów nieobsługiwanego.”	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowana zmiana wykracza poza implementację Dyrektywy NPL

		Jak wynika z motywów Dyrektywy 2021/2167 zmiany „powinny przyczynić się do rozwoju rynków wtórnych nieobsługiwanych kredytów, poprzez usunięcie potencjalnych przeszkód dla przenoszenia nieobsługiwanych kredytów do ich nabywców, przy jednoczesnym zachowaniu wysokiego poziomu ochrony praw kredytobiorców”. Proponowane przez nas zmiany przepisów zmierzają właśnie do tego, aby ułatwić proces sprzedaży nieobsługiwanych kredytów poprzez to, że z kolei fundusze wierzytelności nabywające wierzytelności od banków mogłyby w sposób niemal automatyczny pozyskać zestaw informacji na temat innych zobowiązań kredytobiorcy nieobsługiwanego kredytu co umożliwiłoby znacznie szybciej dokonać oceny możliwości odzyskania wartości takiej umowy. Instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego gromadzą i udostępniają na zasadzie wzajemności informacje stanowiące tajemnicę bankową na temat zobowiązań kredytowych obywateli w bankach, SKOK, a także informacje na temat zobowiązań kredytowych w instytucjach pożyczkowych. W przepisie art. 105 ust. 4 określony jest katalog podmiotów, które mogą przekazywać i pozyskiwać informacje z prowadzonej przez tę instytucję bazy danych. Na dzień dzisiejszy w katalogu tym nie ma funduszy wierzytelności, które stanowią niezwykle ważny element systemu finansowego państwa. Proponowane przez nas przepisy mają na celu eliminację tej luki informacyjnej w procesie wymiany informacji przez podmioty nadzorowane w sektorze finansowym i zmierzają do tego, aby fundusze wierzytelności podobnie jak inne instytucje uprawnione do pozyskiwania informacji z rejestru kredytowego, mogły na zasadzie wzajemności takie informacje pozyskiwać w celach związanych zarówno z oceną możliwości odzyskania wartości nieobsługiwanego kredytu, jak również w celu dalszego zarządzania nabytymi wierzytelnościami. Z drugiej strony informacja przekazana przez fundusze zarządzania wierzytelnościami do instytucji utworzonej na podstawie art. 105 ust.4 Prawa bankowego o dalszych losach takiej wierzytelności, tj. o tym czy i jak szybko dłużnik ją spłacił lub nie miałaby ogromne znaczenie dla banków i innych instytucji uczestniczących w systemie wymiany danych w sektorze bankowym dla dokonywanej przez te podmioty oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Zaś prawidłowa ocena zdolności kredytowej i ocena ryzyka kredytowego ma bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo udzielonych kredytów. Brak funduszy wierzytelności w systemie wymiany danych skutkuje niekompletnością i brakiem ciągłości danych udostępnianych bankom i innym instytucjom finansowym uprawnionym na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego. Rodzi to ryzyko systemowe, gdyż podmioty udzielające finansowania osobom fizycznym lub	

			podmiotom gospodarczym mogą opierać ocenę zdolności i wiarygodności kredytowej o niekompletną historię kredytową klientów.	
101.	Art. 53 pkt 2 lit b	ZPF	Aktualnie pkt 4 art. 104 ust 2 Prawa bankowego jest mowa o wierzytelnościach zakwalifikowanych do kategorii straconych („4) udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową jest niezbędne do zawarcia i wykonywania umów sprzedaży wierzytelności zaklasyfikowanych zgodnie z odrębnymi przepisami do kategorii straconych”) natomiast w definicji nieobsługiwanej umowy o kredyt mowa jest o „umowie o kredyt, która zgodnie z art. 47a rozporządzenia nr 575/2013 została sklasyfikowana jako ekspozycja nieobsługiwana”. W konsekwencji powyższego wskazujemy na brak spójności terminologicznej.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne oraz nie budzi wątpliwości.
102.	Art. 53 pkt 3	ZPF	Postulujemy dodanie odwołania do konkretnej jednostki redakcyjnej tej ustawy celem wykluczenia potencjalnie mogących wystąpić wątpliwości.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne oraz nie budzi wątpliwości.
Art. 55				
103.	art. 55 pkt 1 lit. b)	GPW	W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (dalej ustawa o funduszach) nie występuje odpowiednik art. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, zgodnie z którym objęcie papierów wartościowych w obrocie pierwotnym lub w ramach subskrypcji lub sprzedaży na podstawie pierwszej oferty publicznej uważa się za nabycie papierów wartościowych w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej. W związku z powyższym wydaje się, że pojęcie nabycia akcji na gruncie ustawy o funduszach nie będzie dotyczyło przypadku objęcia akcji w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki. W ocenie GPW wyłączenie przewidziane w art. 8c ust. 1a ustawy o funduszach powinno obejmować także sytuacje gdy alternatywna spółka inwestycyjna posiadająca akcje w obrocie zorganizowanym zamierza przeprowadzić ofertę publiczną akcji nowej emisji. Propozycja brzmienia art. 8c ust. 1a ustawy o funduszach: „1a. Inwestor alternatywnej spółki inwestycyjnej powinien spełniać kryteria klienta profesjonalnego, chyba że: 1) nabył lub objął akcje alternatywnej spółki inwestycyjnej w przypadku, o którym mowa w art. 70k ust. 7 lub 2) nabył lub objął akcje alternatywnej spółki inwestycyjnej, o której mowa w art. 70k ust. 8, lub 3) alternatywna spółka inwestycyjna uzyskała zezwolenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2015/760.”	Uwaga nieuwzględniona W zamyśle projektodawcy jest aby akcje takie były obejmowane wyłącznie przez klientów spełniających kryteria klienta profesjonalnego, które następnie będą mogły być nabywane przez klienta niespełniającego kryteriów klienta profesjonalnego.

108a	Art. 55	KNF	W uzupełnieniu pisma Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego (dalej: „UKNF”) z dnia 7 czerwca 2024 r. (sygn. DBR-DBR0.0211.1.2024) dotyczącego uwag UKNF do projektu ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (dalej: „ustawa NPL”), UKNF przekazuje propozycję modyfikacji zmiany treści art. 8c ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (dalej: „ustawa o funduszach”), wprowadzanej w art. 55 projektu ustawy NPL: „1) W art. 8c: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Inwestorem alternatywnej spółki inwestycyjnej jest podmiot, który posiada prawa uczestnictwa alternatywnej spółki inwestycyjnej.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Inwestor alternatywnej spółki inwestycyjnej powinien spełniać kryteria klienta profesjonalnego, chyba że: 1) nabył akcje alternatywnej spółki inwestycyjnej, o której mowa w art. 70k ust. 8, lub 2) alternatywna spółka inwestycyjna uzyskała zezwolenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2015/760.” W ocenie UKNF proponowana zmiana ustawy o funduszach, obejmująca wprowadzenie w art. 8c – ust. 1a pkt 1 dotyczącego nabywania akcji alternatywnej spółki inwestycyjnej w przypadku, o którym mowa w art. 70k ust. 7 ustawy o funduszach, wykracza poza cel projektowanej zmiany art. 8c i art. 70k, jakim jest wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych w zakresie nabywania akcji ASI dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu. Jej usunięcie jest niezbędne w celu zachowania dotychczasowych rozwiązań i podejścia, iż wszyscy inwestorzy ASI powinni mieć co do zasady status klienta profesjonalnego. Modyfikacja proponowanych zmian zgłoszona przez UKNF pozwoli na zachowanie status quo w odniesieniu do dopuszczalnego grona inwestorów ASI, czyli inwestorów profesjonalnych, również w odniesieniu do ASI, w których co najmniej 50% praw uczestnictwa posiadają ustawowi klienci profesjonalni. Proponowana przez UKNF modyfikacja jest uzasadniona ochroną inwestorów detalicznych, którzy nabywając na rynku wtórnym prawa uczestnictwa ASI niepublicznej z większościowym inwestorem profesjonalnym powinni być weryfikowani, czy posiadają odpowiednią wiedzę i doświadczenie pozwalające na zrozumienie i zaakceptowanie działalności inwestycyjnej ASI, podejmowanych decyzji inwestycyjnych i ryzyka z tym związanego. Obecnie w ocenie UKNF taką możliwość zapewnia art. 70k ust. 1 ustawy o funduszach.	Uwaga uwzględniona

			Przyjmując konsekwentnie podejście, że ASI to produkt dla profesjonalistów, jedyne wyłączenie (oprócz ELTIF) powinno być dopuszczalne dla wtórnego obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu.	
Art. 59				
104.	Art.59	Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa	Projekt służy implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1) oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r., w brzmieniu nadanym rozporządzeniem 2022/2036, ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29, Dz. Urz. UE L 283 z 31.08.2020, str. 2, Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1). Dyrektywy te nie mają zastosowania w Polsce do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych (dalej: „kasy”), do których, w związku z przewidzianym w tzw. dyrektywie bankowej, nie mają zastosowania jej postanowienia, a w konsekwencji nie są one traktowane jako instytucje kredytowe w rozumieniu CRR, któremu nie podlegają. W związku z powyższym proponowana w obecnej wersji projektu zmiana ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych nie jest związana z implementacją tych dyrektyw, brak jest zatem uzasadnienia do włączenia regulacji dotyczących kas do tego projektu. W ocenie Kasy Krajowej włączenie do projektu ustawy materii nie związanych z jej przedmiotem (czyli implementacją wskazanych w projekcie dwu dyrektyw, a w szczególności dyrektywy (UE) 2021/2167), które w związku tym nie będą służyć deklarowanemu celowi regulacji, narusza wynikającą z art. 2 Konstytucji RP zasadę demokratycznego państwa prawnego, w tym, w szczególności wywodzonych z niej	Uwaga częściowo uwzględniona

		zasad ochrony zaufania do państwa i prawa oraz prawidłowej legislacji (por. m.in. wyrok TK z dnia 24 lutego 2003 r. sygn. akt K28/02, OTK-A 2003, nr 2, poz. 13.). Od strony merytorycznej natomiast proponowane zmiany w ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, w ocenie Kasy Krajowej, naruszają wynikającą z art. 20 Konstytucji RP zasadę wolności działalności gospodarczej oraz wynikającą z art. 21 ust. 1 Konstytucji RP zasadę ochrony własności. Zgodnie bowiem z uzasadnieniem do projektu w wersji skierowanej do ponownych konsultacji: „Art. 59 wprowadza zmiany do ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, które uzasadnione są potrzebą zapewnienia transparentności procesu sprzedaży i nabywania wierzytelności kredytowych kasy, a tym samym wyeliminowania ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych o zakresie tego procesu. Zbycie niewymagalnych wierzytelności kredytowych może obecnie następować na podstawie oferty publicznej lub w wyniku negocjacji na podstawie publicznego zaproszenia. Obie formy sprzedaży skierowane są do kas lub banków krajowych. W ocenie projektodawcy zasadne jest jednak stosowne doprecyzowanie kwestii sprzedaży i nabywania wierzytelności kredytowych kas. Tym samym, konieczne wydaje się jednoznaczne wskazanie w proponowanym przepisie, że nabywca wierzytelności kredytowych nie może być powiązany kapitałowo lub organizacyjnie z kasą sprzedającą wierzytelności, a przedmiotem jego działalności może być wyłącznie nabywanie wierzytelności, a także wykonywanie czynności z tym związanych. Wprowadzona zmiana pozwoli na większą transparentność procesu sprzedaży wierzytelności.”. Opierając się na tak określonym uzasadnieniu projektodawca proponuje dodanie do projektu art. 59 w brzmieniu: „Art. 59. W ustawie z dnia z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 512) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1a w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–13 w brzmieniu: „7) fundusz inwestycyjny – fundusz, o którym mowa w art. 3 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 681, 825, 1723 i 1941) zwaną dalej „ustawą o funduszach”; 8) towarzystwo funduszy inwestycyjnych – towarzystwo, o którym mowa w art. 2 pkt 3 ustawy o funduszach;	

		9) spółka zarządzająca – spółce, o której mowa w art. 2 pkt 2 ustawy o funduszach; 10) zarządzający z UE – zarządzającym, o którym mowa w art. 2 pkt 10c ustawy o funduszach; 11) alternatywna spółka inwestycyjna – alternatywnej spółce, o której mowa w art. 8a ustawy o funduszach; 12) zarządzający ASI – zarządzającym, o którym mowa w art. 3a ustawy o funduszach; 13) alternatywny fundusz inwestycyjny – alternatywny fundusz, o którym mowa w art. 2 pkt 10a ustawy o funduszach.”. 2) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu: „Art. 39a. 1. Nabywcą wymagalnych wierzytelności pieniężnych wynikających z tytułu udzielonych przez kasę lub Kasę Krajową pożyczek i kredytów, nie może być: 1) podmiot, nad którym kasa lub Kasa Krajowa sprawuje: a) kontrolę, o której mowa w art. 3 pkt 34 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598 oraz z 2024 r. poz. 619), b) współkontrolę, o której mowa w art. 3 pkt 35 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości; 2) podmiot, na który kasa lub Kasa Krajowa ma znaczący wpływ w rozumieniu art. 3 pkt 36 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości; 3) podmiot, wobec którego kasa lub Kasa Krajowa jest podmiotem dominującym w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 620); 4) podmiot posiadający bliskie powiązania w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe z kasą lub Kasą Krajową; przepisy art. 4a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio; 5) fundusz inwestycyjny zarządzany przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych, spółkę zarządzającą albo zarządzającego z UE, którzy są podmiotami, o których mowa w pkt 1–4, albo którego portfel inwestycyjny lub jego część zostały powierzone w zarządzenie kasie lub Kasie Krajowej zbywających wierzytelności albo podmiotom, o których mowa w pkt 1–4; 6) alternatywna spółka inwestycyjna zarządzana przez zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, którzy są podmiotami, o których mowa w pkt 1–4, albo której	

		portfel inwestycyjny lub jego część zostały powierzone w zarządzanie kasie lub Kasie Krajowej zbywającej wierzytelności albo podmiotom, o których mowa w pkt 1–4; 7) fundusz inwestycyjny lub alternatywny fundusz inwestycyjny utworzone poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzane przez podmioty, o których mowa pkt 1-4, albo których portfel inwestycyjny lub jego część zostały powierzone w zarządzenie kasie lub Kasie Krajowej zbywających wierzytelności albo podmiotom, o których mowa w pkt 1–4. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, oraz podmioty z nimi powiązane lub przez nie kontrolowane w sposób, o którym mowa w ust. 1, nie mogą obejmować lub nabywać udziałów w podmiotach nabywających wierzytelności pieniężne wynikające z tytułu udzielonych przez kasę oraz Kasę Krajową pożyczek i kredytów lub instrumentów finansowych w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 646, 825, 1723 i 1941), wyemitowanych lub wystawionych przez te podmioty, a także udzielać takim podmiotom pożyczek i kredytów. 3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do kasy, która zbywa wierzytelności innej kasy.”.”. Wbrew treści uzasadnienia do projektu powyższe zmiany do ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych nie mają na celu „doprecyzowania”, lecz wprowadzają one bardzo dalekie ograniczenia swobody działalności gospodarczej i możliwości dysponowania własnością poprzez wprowadzenie przez projektodawcę zakazu nabywania wierzytelności zbywanych przez kasy przez podmioty powiązane „kapitałowo lub organizacyjnie z kasą sprzedającą wierzytelności”. Brzmienie proponowanej normy art. 39a, która ma być dodana w ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych przez art. 59 pkt 2 projektu, jest jednak znacznie szersze niż wskazane w uzasadnieniu, gdyż zakaz obejmuje nie tylko wierzytelności zbywane przez kasy, ale także przez Kasę Krajową, a ponadto dotyczy podmiotów powiązanych „kapitałowo lub organizacyjnie” nie tylko z kasą zbywającą wierzytelność, ale także z Kasą Krajową, co uzasadnienie całkowicie pomija. Z uzasadnienia nie wynika zatem dlaczego podmioty powiązane „kapitałowo lub organizacyjnie” z kasą nie mogą nabywać wierzytelności zbywanych przez Kasę Krajową, ani dlaczego podmioty powiązane „kapitałowo lub organizacyjnie” z Kasą Krajową nie mogą nabywać wierzytelności zbywanych przez poszczególne kasy. Projektodawca próbuje zatem wprowadzić ograniczenie prawa własności i swobody działalności gospodarczej w znacznie szerszym zakresie niż wynikałoby to z przedstawionego przez niego uzasadnienia proponowanej zmiany, co w ocenie Kasy	

		Krajowej w pełni uzasadnia ryzyko uznania proponowanych zmian za naruszające art. 2 oraz art. 20 i art. 21 ust. 1 Konstytucji RP. Ponadto z uzasadnienia projektu nie wynika w żaden sposób na czym miałyby polegać zapewnienie „transparentności procesu sprzedaży i nabywania wierzytelności kredytowych kasy, a tym samym wyeliminowania ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych o zakresie tego procesu.” W uzasadnieniu w ogóle nie wskazano na czym miałyby polegać „ewentualne wątpliwości interpretacyjne o zakresie tego procesu”, co oznacza, że cel projektodawcy, proponującego daleko idące ograniczenie swobody działalności gospodarczej i prawa własności, jest całkowicie niesprecyzowany i niemożliwy do odtworzenia przez adresata normy na podstawie uzasadnienia do projektu. Z treści uzasadnienia nie wynika także dlaczego, zdaniem projektodawcy, zbywanie tych wierzytelności „na podstawie oferty publicznej lub w wyniku negocjacji na podstawie publicznego zaproszenia” miałyby nie zapewniać transparentności procesu. Skoro proces ten jest prowadzony de lege lata, jak wskazuje projektodawca „na podstawie oferty publicznej lub w wyniku negocjacji na podstawie publicznego zaproszenia”, to oznacza to niewątpliwie, że proces ten jest transparentny (największa kasa w systemie wskazuje m.in. na okoliczność, że Komisja Nadzoru Finansowego podczas ostatniej inspekcji w tej kasie nie miała uwag do transparentności tego procesu), a ograniczenie kręgu podmiotów mogących uczestniczyć w tym procesie zmniejszy jego transparentność i konkurencyjność, co prowadzić będzie do pogorszenia sytuacji podmiotów nadzorowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego jakimi są kasy i Kasa Krajowa. W efekcie zmniejszenia transparentności i konkurencyjności tego procesu poprzez wyeliminowanie części jego potencjalnych uczestników, istnieje ryzyko osiągnięcia gorszych wyników sprzedaży tych wierzytelności, co może pogorszyć wyniki finansowe kas i Kasy Krajowej, dodatkowo zwiększając ich zapotrzebowanie na kapitał udziałowy, który w praktyce można pozyskać wyłącznie od członków kas (w przypadku kas) lub od samych kas (w przypadku Kasy Krajowej). Zmiana ta dodatkowo może utrudnić realizację przez poszczególne kasy programów postępowania naprawczego, zatem może mieć niekorzystny wpływ na stabilność całego systemu kas, a także zwiększać potencjalne ryzyko konieczności zaangażowania środków Bankowego Funduszu Gwarancyjnego dla ich wsparcia w związku z gwarancjami depozytów. W efekcie proponowane zmiany w tym zakresie mogą wpłynąć negatywnie na prawa własności członków kas (przede wszystkim osób fizycznych, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy o	

		spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, a także zwiększyć zapotrzebowanie na środki ze strony Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Z informacji uzyskanych od największej kasy w systemie wynika, że przyjęcie proponowanego rozwiązania wykluczyłoby w praktyce z postępowań podmioty oferujące najwyższe stawki za zbywane w opisanym wyżej trybie wierzytelności, czyli prowadziłyby do oczywistego pogorszenia jej przychodów. W oparciu o dane za rok 2023, uzyskane od największej kasy w systemie, gdyby tylko inne podmioty składały swoje oferty, po wykluczeniu od udziału w postępowaniu podmiotów, których miałyby dotyczyć projektowana regulacja, największa kasa w systemie uzyskałaby wynik niższy od rzeczywiście uzyskanego w transparentnym procesie z udziałem tych podmiotów o 20% od rzeczywiście wylicytowanej ceny. Dodatkowo istnieje ryzyko, że w przypadku wykluczenia od udziału w postępowaniach podmiotów wskazanych w projekcie, inne podmioty mogłyby wskazywać jeszcze niższe ceny, zatem w praktyce ewentualna strata członków tylko tej kasy z tytułu proponowanej regulacji mogłaby być jeszcze wyższa. W związku z powyższym Kasa Krajowa w imieniu kas wnosi o wyłączenie z projektu proponowanego art. 59 projektowanej ustawy – jako nie związanego z celem ustawy, jakim jest implementacja dyrektyw nie mających zastosowania do kas i Kasy Krajowej, wadliwie uzasadnionego, naruszającego zasady konstytucyjne wywodzone z art. 2, art. 20 oraz art. 21 ust. 1 Konstytucji RP, rozwiązującego nie istniejący problem, prowadzącego do skutków odwrotnych od deklarowanych przez projektodawcę oraz niekorzystnych dla członków kas, Kasy Krajowej oraz krajowej sieci bezpieczeństwa. Konsekwencją uzupełnienia projektu o art. 59 jest dodanie do projektu art. 70, który zgodnie z uzasadnieniem „stanowi przepis przejściowy w zakresie art. 39a ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych”. Otrzymał on następujące brzmienie: „Art. 70. Przepisów art. 39a ustawy zmienianej w art. 59 nie stosuje się do: 1) nabycia wierzytelności pieniężnych wynikających z tytułu udzielonych przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową lub Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową pożyczek, 2) objęcia lub nabycia udziałów w podmiotach nabywających wierzytelności pieniężne wynikające z tytułu udzielonych przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową lub Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową pożyczek i kredytów lub instrumentów finansowych, w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 646, 825, 1723 i	

		1941), wyemitowanych lub wystawionych przez podmioty, o których mowa w art. 39a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 59, 3) udzielenia podmiotom, o których mowa w art. 39a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 59, pożyczek i kredytów – przed dniem wejścia w życie ustawy.”. Z uzasadnienia do projektu nie wynika w żaden sposób dlaczego projektodawca zdecydował się na zawężenie regulacji projektowanego art. 70 pkt 1 wyłącznie do wierzytelności wynikających z tytułu udzielonych przez kasy lub Kasę Krajową pożyczek, wyłączając jednak spod zakresu regulacji wierzytelności wynikające z kredytów udzielonych przez kasy lub Kasę Krajową. Brak jest podstaw merytorycznych, by różnicować w tym zakresie pożyczki od kredytów. Wyłączenie kredytów spod powyższej regulacji przejściowej prowadzi do wniosku, że w stosunku do wierzytelności z tytułu kredytów będą miały zastosowanie przepisy nowe już od dnia wejścia w życie ustawy, zatem w tym zakresie projekt narusza zasadę nie działania prawa wstecz, co także stanowi naruszenie zasad wynikających z art. 2 Konstytucji RP oraz stanowi zróżnicowanie warunków działalności gospodarczej i jej ograniczenie w oparciu o kryterium przyjęte przez projektodawcę bez żadnego uzasadnienia merytorycznego, co także stanowi nieuzasadnione ograniczenie zasad wynikających z art. 20 i art. 20 ust. 1 Konstytucji RP. Kasa Krajowa, jako konsekwencje propozycji skreślenia art. 59, a także wadliwość legislacyjną projektowanego art. 70, wnosi o skreślenie art. 70 projektowanej ustawy. Ponadto w związku z proponowanym brzmieniem art. 30 pkt 1 lit. a wprowadzającym zmiany w art. 30 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim poprzez dodanie nowego pkt 18a w brzmieniu: „18a) informacje o warunkach dokonywania zmian umowy;”; Kasa Krajowa pragnie wskazać, że do zmiany tej nie wprowadzono przepisu przejściowego, czyli kwestią interpretacji będzie uznanie, że obowiązek wynikający z tego dodanego punktu będzie dotyczył wyłącznie umów o kredyt konsumencki zawartych wyłącznie po dniu wejścia w życie projektowanej ustawy. W celu usunięcia ryzyka potencjalnych sporów między kredytodawcami a kredytobiorcami, tj. stronami umów o kredyt konsumencki, Kasa Krajowa sugeruje rozważenie dodania ew. przepisu przejściowego w brzmieniu: „Art. X. Postanowienia art. 30 ust. 1 pkt 18a ustawy zmienianej w art. 60 stosuje się wyłącznie do umów o kredyt konsumencki zawartych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.”.	

			Kasa Krajowa deklaruje gotowość dalszego udziału w pracach nad projektem ustawy oraz liczy na pozytywne ustosunkowanie się do zgłoszonych w imieniu kas uwag i ich uwzględnienie w toku dalszych prac nad projektem.	
105.	Art. 59	KNF	Proponowany przepis, w szczególności poprzez liczne odwołania do wielu różnych regulacji rynku finansowego (w tym regulacji spoza sektora skok oraz odwołania kaskadowe do regulacji unijnych), może powodować problemy z jego właściwym zrozumieniem i stosowaniem, zwłaszcza w przypadku mniejszych kas. Ponadto należy zwrócić uwagę, że proponowane rozwiązania nie znajdują obecnie analogii w regulacjach dotyczących innych niż kasy podmiotów rynku kredytowo-pożyczkowego. Z tych względów sugerujemy rozbudowanie uzasadnienia zawartego w OSR o pełniejsze wyjaśnienie ratio legis oraz zasad i skutków stosowania przez kasy proponowanych rozwiązań.	Uwaga uwzględniona
Art. 60				
106.	Art. 60	Konfederacja Lewiatan	Wskazujemy na potrzebę doprecyzowania o jakie środki tutaj chodzi - czy skargę do UOKiK czy też do Rzecznika Finansowego? Czy że konsument może skierować się do sądu lub arbitrażu (w takim przypadku z jakim roszczeniem) czy może do mediacji? Może przepisy zmierzają do tego, że kredytodawca sam ma stworzyć wewnętrzny tryb składania "środków zaskarżenia"? Prawodawca unijny używa ogólnego pojęcia "środki zaskarżenia", bo kieruje dyrektywę do 27 krajów z różnymi porządkami prawnymi. Na poziomie ustawy krajowej ustawodawca powinien sprecyzować, o czym konsument ma zostać poinformowany, o jakich środkach i do jakiego organu kierowanych. Brak doprecyzowania rodzi dla kredytodawców ryzyko, że UOKiK potencjalnie zarzuci kredytodawcy naruszenie zbiorowych interesów konsumentów z tego powodu podania nie prawidłowej informacji. Warto również w tym kontekście wskazać, że w przypadku skargi do organów ochrony konsumenta, konsument zasadniczo nie ma terminu, w jakim może złożyć skargę. Dlatego też zachodzi konieczność doprecyzowania ww. propozycji przepisów.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne oraz nie budzi wątpliwości.
107.	Art. 60	Konfederacja Lewiatan	Rekomendowana jest zmiana formy z pisemnej na tzw. trwałe nośnik. Warto w tym miejscu wskazać, że obecnie znaczna część kredytów konsumenckich udzielana jest online. Z tych względów również proces restrukturyzacji zadłużenia powinien być możliwy w formie zdalnej. Uprości to proces dla samego konsumenta i pozwoli na sprawniejszą obsługę jego potencjalnego zadłużenia.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne oraz nie budzi wątpliwości.
108.	Art. 60	ZPF	W odniesieniu do art. 60 pkt 1 Projektu ustawy w zakresie dodawanego ust. 3 do ustawy o kredycie konsumenckim wskazujemy, że ustawodawca krajowy powinien doprecyzować, o jakie środki tutaj chodzi - czy chodzi o skargę do UOKiK, czy do	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne oraz nie budzi wątpliwości.

			Rzecznika Finansowego, czy też o możliwość skierowania sprawy przez konsumenta do sądu lub arbitrażu. Prawodawca unijny używa ogólnego pojęcia "środki zaskarżenia" z uwagi na fakt, iż kieruje Dyrektywę NPL do 27 krajów z różnymi porządkami prawnymi. Na poziomie ustawy krajowej powinno zostać sprecyzowane, o czym konsument ma zostać poinformowany, o jakich środkach i do jakiego organu kierowanych. Brak doprecyzowania rodzi dla kredytodawców ryzyko, że UOKiK potencjalnie zarzuci kredytodawcy naruszenie zbiorowych interesów konsumentów z powodu podania nieprawidłowej informacji. Warto również w tym kontekście wskazać, że w przypadku skargi do organów ochrony konsumenta, konsument zasadniczo nie ma terminu, w jakim może złożyć skargę. Dlatego też zachodzi konieczność doprecyzowania ww. propozycji przepisów. Na marginesie wskazać również trzeba, że w polskim systemie prawnym brak jest właściwego organu, do którego konsument może w takim przypadku taką skargę złożyć. W odniesieniu do art. 60 pkt 2 Projektu ustawy w zakresie dodawanego art. 21a ust. 5 do ustawy o kredycie konsumenckim postulujemy zmianę „formy pisemnej” przekazywanych wyjaśnień na tzw. „trwały nośnik”. Warto w tym miejscu wskazać, że obecnie znaczna część kredytów konsumenckich udzielana jest online. Z tych względów również proces restrukturyzacji zadłużenia powinien być możliwy w formie zdalnej. Uprości to proces dla samego konsumenta i pozwoli na sprawniejszą obsługę jego potencjalnego zadłużenia.	
Art. 63				
109.	Art. 63	RF	Uwagi do art. 63 projektowanej ustawy w zakresie, w jakim przepis ten definiuje „podmioty rynku finansowego” oraz „klientów podmiotów rynku finansowego” Ponowna analiza projektowanej ustawy wykazała konieczność wprowadzenia dodatkowych korekt w zaproponowanym art. 63 projektowanej ustawy w zakresie, w jakim rozszerza on treść art. 2 ustawy regulującej funkcjonowanie Rzecznika Finansowego. Rzecznik Finansowy proponuje, aby projektowanym zamianom nadać następujące brzmienie: w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1809, 1723 i 1843) w art. 2: „1) w pkt 1 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h-j w brzmieniu:	Uwaga uwzględniona

			„h) będącego osobą fizyczną kredytobiorcę zobowiązanego do spłaty wierzytelności wobec nabywcy kredytu w rozumieniu art. 3 pkt 11 ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów, zwanej dalej „ustawa o obsługujących kredyty” lub wobec przedstawiciela nabywcy kredytu, o którym mowa w art. 24 ustawy o obsługujących kredyty, i) będącego osobą fizyczną kredytobiorcę, którego zobowiązanie kredytowe jest obsługiwane przez podmiot obsługujący kredyty w rozumieniu art. 3 pkt 14 ustawy o obsługujących kredyty, j) będącego osobą fizyczną kredytobiorcę, którego zobowiązanie kredytowe jest obsługiwane przez dostawcę usług obsługi kredytów w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy o obsługujących kredyty;”; 2) w pkt 3 w lit. p średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. q–s w brzmieniu: „q) podmiot obsługujący kredyty w rozumieniu art. 3 pkt 14 ustawy o obsługujących kredyty, r) nabywcę kredytu, w rozumieniu art. 3 pkt 11 ustawy o obsługujących kredyty oraz przedstawiciela nabywcy kredytu w rozumieniu art. 24 ustawy o obsługujących kredyty, s) dostawcę usług obsługi kredytów w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy o obsługujących kredyty.”. Zaproponowane korekty dotyczą: • zmiany numeracji kolejnych liter w art. 2 ustawy zmienianej w art. 63 projektowanej ustawy; • korekty gramatycznej polegającej na zastosowaniu odpowiednich przypadków rzeczowników w art. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 63 projektowanej ustawy; • wyraźnego wskazania, że w katalogu „podmiotów rynku finansowego” mieszczą się także przedstawiciele nabywców kredytów, zaś w katalogu „klientów podmiotów rynku finansowego” mieszczą się będący osobami fizycznymi kredytobiorcy zobowiązani do spłaty wierzytelności wobec przedstawicieli nabywców kredytów.	
110.	Art. 63	RF	Uwagi do art. 63 projektowanej ustawy w zakresie konieczności zapewnienia adekwatnego finansowania nowych zadań nałożonych na Rzecznika Finansowego Jak wskazano na wstępie projektowane zmiany należałoby uzupełnić w zakresie pokrywania przez uczestników rynku finansowego kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura, tj.:	Uwaga uwzględniona

		1) w art. 20 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1809, 1723 i 1843) w ust. 1 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu: „14) wartości przychodów z tytułu działalności w zakresie obsługi kredytów, o której mowa w art. 3 pkt 3 ustawy o obsługujących kredyty, w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,025% - w przypadku podmiotu obsługującego kredyty.”; 2) w art. 20a ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1809, 1723 i 1843 w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu: „10) wartości przychodów uzyskanych z działalności z tytułu świadczenia usług w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 3 pkt 3 ustawy o obsługujących kredyty.”. Proponowane przepisy ze względu na system finansowania kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura powinny wejść w życie z początkiem roku budżetowego tj. z dniem 1 stycznia 2025 r. W związku z powyższym, konieczne jest również dodanie odpowiedniego przepisu o wejściu w życie proponowanych zmian. Niezależnie od powyższego zasadne wydaje się również rozważenie wprowadzenia odpowiednich regulacji w zakresie opłat od nabywców kredytów i przedstawicieli na finansowanie kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura – analogicznie jak w przypadku projektowanego art. 46 w zakresie kwotowych opłat wnoszonych się na rachunek bankowy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego. Kwestie te wymagają jednak pogłębionej analizy, i nie jest możliwe sformułowanie precyzyjnych regulacji ze względu na niemiernie krótki czas wskazany na przedstawienie opinii do projektowanej ustawy. Przy czym wydaje się, że nawet w przypadku projektowanej regulacji art. 46 zasadne jest ponowne rozważenie projektowanej regulacji. Należy zwrócić uwagę, że w uzasadnieniu wskazuje się, że: „określa wysokość opłaty, którą nabywcy kredytów i przedstawiciele są obowiązani uiścić wobec Komisji od każdej nieobsługiwanej umowy o kredyt, w przypadku gdy doszło do przeniesienia na ten podmiot praw kredytodawcy”. Natomiast projektowany przepis art. 46 ust. 1 wskazuje na stałą kwotową opłatę w wysokości 1 000 zł.	

		Uzasadniając ww. propozycje zmiany przepisów należy podkreślić, że zmiany w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej zawierają przepisy adresowane bezpośrednio do Rzecznika Finansowego, w związku z wprowadzoną na podstawie projektowanych zmian nowej grupy klientów podmiotów rynku finansowego. Zadania w tym obszarze Rzecznik Finansowy może realizować dopiero po zaistnieniu przesłanek o charakterze podmiotowym, charakterystycznych dla instytucji Rzecznika Finansowego, co oznacza że Rzecznik Finansowy podejmuje czynności wobec podmiotów rynku finansowego, reprezentując interesy klientów podmiotu rynku finansowego. Z uwagi na powyższe w art. 63 projektu ustawy wprowadzono rozszerzenie definicji takich terminów, jak „podmiot rynku finansowego” (art. 63 pkt 2) i „klient podmiotu rynku finansowego” (art. 63 pkt 1). Rozszerzenie zadań Rzecznika Finansowego wiąże się też z koniecznością zapewnienia odpowiednich środków na ich wykonywanie. Środki pieniężne na działalność prowadzoną przez Rzecznika Finansowego pochodzą ze składek wpłacanych przez podmioty rynku finansowego. Objęcie nowej grupy klientów podmiotów rynku finansowego obowiązkiem uiszczenia składki na rzecz Rzecznika Finansowego należy zatem uznać za uzasadnione. Zasadność tego obowiązku posiada również dodatkowy wymiar ze względu na postulat równego traktowania wszystkich uczestników rynku finansowego objętych obowiązkiem wpłat na pokrycie kosztów działalności Rzecznika i jego Biura. Ze względu na nieznaną obecnie skalę funkcjonowania nowych podmiotów rynku finansowego objętych projektowaną regulacją jak również ilość dodatkowych spraw, istotne jest zapewnienie adekwatnych regulacji w przepisach rangi ustawowej zapewniających symetryczne rozwiązania w odniesieniu do zmian zarówno w zakresie podmiotów rynku finansowego jak i kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura – umożliwiających efektywne wykonywanie nałożonych projektowaną regulacją dodatkowych zadań. Nowelizacja ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej niewątpliwie zwiększy kompetencje Rzecznika Finansowego, a także wolumen prowadzonych spraw, w tym m. in. w zakresie poradnictwa, postępowań interwencyjnych, przedstawiania sądowi istotnych poglądów, wytaczania powództw i przystępowania do postępowań, skarg nadzwyczajnych (w tym zaskarżanie prawomocnych nakazów zapłaty, gdzie w umowie były klauzule abuzywne niezbadane przez Sąd wydający nakaz). Zwiększona	

			liczba spraw będzie dotyczyła również pozasądowych postępowań w sprawie rozwiązywania sporów między klientem a podmiotem rynku finansowego. Wskazać jednocześnie należy, że klienci, których kredyty stały się kredytami nieobsługiwanymi to osoby, potencjalnie znajdujące się w trudnej sytuacji życiowej, które mogą aktywniej poszukiwać wsparcia w zewnętrznej, niezależnej instytucji jaką jest Rzecznik Finansowy. Mając na uwadze powyższe należy również zwrócić uwagę na konieczność wykreślenia zamieszczonych w dokumencie OSR w pkt 6. Wpływ na sektor finansów publicznych ostatniego akapitu: „Projekt ustawy nie przewiduje dodatkowych obciążeń finansowych Rzecznika Finansowego. Wynika to z faktu, że nie jest spodziewane znaczące zwiększenie liczby skarg kredytobiorców.”.	
111.	Art. 63	Konfederacja Lewiatan	Na gruncie przepisu powstaje pytanie czy w świetle podlegania pod ustawę o rozpatrywaniu reklamacji przez POK/nabywcę kredytów będzie wynikał również obowiązek wnoszenia opłat na działalność rzecznika finansowego? Brak przepisów w tym zakresie w art. 63.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne oraz nie budzi wątpliwości.
112.	Art. 63	KNF	Zgodnie z tabelą zgodności projektowana ustawa implementuje art. 24 dyrektywy 2021/2167 w art. 63, zmieniając ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Fundacji Edukacji Finansowej. Należy jednak uwzględnić, że aktualnie trwają prace nad zmianą wytycznych EBA dotyczących rozpatrywania skarg na podmioty obsługujące kredyty składane przez ich kredytobiorców. Zmiana polega na tym, że do podmiotów obsługujących kredyty miałyby zastosowanie takie same zasady jak do innych instytucji finansowych (https://www.eba.europa.eu/guidelines-complaints-handling-credit-servicers-undercsd). Zgodnie z pkt 2 tych wytycznych adresatem tych wytycznych są właściwe władze wyznaczone na podstawie art. 2 dyrektywy 2021/2167, czyli w przypadku RP – KNF. Uwzględnienie tych wytycznych wymagałoby uzupełnienia projektu o przepisy regulujące zasady przyjmowania przez KNF skarg na podmioty obsługujące kredyty.	Uwaga nieuwzględniona Przepis stanowi implementację art. 24 Dyrektywy NPL
Art. 65				
113.	art. 65 pkt 1	BFG	Proponujemy przepisowi art. 97 ust. 19 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zwanej dalej: „uBFG”, nadać następujące brzmienie: „2) krajowego podmiotu dominującego, jak gdyby był on jednym podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym”	Uwaga uwzględniona Projektodawca jednak poddaje pod wątpliwość zapis i zwrotu „jak gdyby był on...” i jego dopuszczalności legislacyjnej. Chodzi tutaj o porównanie stanu względem hipotetycznego i w mojej opinii

			Propozycja wynika z faktu, że dotychczasowa treść nie odpowiadała celowi przepisu art. 45d ust. 4 BRRD, która wskazuje na określenie dla krajowego podmiotu dominującego wymogu MREL tak jakby był on jedynym podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji w GSII, czyli wymogu bazującego na hipotetycznej sytuacji. Dotychczas proponowane wyrażenie „gdyby był” wskazuje, że taki wymóg dla krajowego podmiotu dominującego będzie określony tylko, jeśli będzie jedynym podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji (co w praktyce stosowania rzeczono art. 97 ust. 19 uBFG nie będzie miało miejsca).	podobny cel osiągnie (a będzie przy tym zgrabniejsze) zapisanie tego „tak jakby był...”, czyli: Propozycja BFG: „2)krajowego podmiotu dominującego, jak gdyby był on jednym podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym” Korekta MF: „2)krajowego podmiotu dominującego, tak jakby był jednym podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym”
114.	art. 65 pkt 2 lit. a	BFG	W przedstawionym projekcie dostrzegamy brak pełnej implementacji przepisu art. 45h ust. 2 BRRD. Aby zadośćuczynić temu postulatowi, proponujemy art. 98 ust. 2d pkt 2 uBFG nadać poniższe brzmienie: „2) sumą kwot o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 2, oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. b rozporządzenia nr 575/2013.”	Uwaga uwzględniona
115.	art. 65 pkt 2 lit. c)	BFG	Pozwalamy sobie wskazać na brak pełnej implementacji art. 45h ust. 2 paragraf 2 lit. b BRRD. W związku z powyższym proponujemy nadać art. 98 ust. 2f uBFG poniższe brzmienie: „2f. Korektę, o której mowa w ust. 2d, można zastosować w odniesieniu do różnic w obliczeniach łącznych kwot ekspozycji na ryzyko między odpowiednimi państwami członkowskimi lub państwami trzecimi. Korekty tej nie stosuje się w celu wyeliminowania różnic będących wynikiem ekspozycji między grupami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji.”	Uwaga nieuwzględniona Projekt ustawy NPL stanowi, że „w ust. 2f zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:”. W efekcie zdanie drugie pozostaje bez zmian względem obecnie obowiązującego, więc nie jest to kwestia braku pełnej implementacji art. 45h ust. 2 paragraf 2 lit. b BRRD, ponieważ ona finalnie zostanie osiągnięta, ponieważ drugie zdanie tego ustępu, które proponuje tutaj BFG jest identyczne względem obecnie

				obowiązującego, i zostanie dodane na zasadzie techniki prawodawczej tj. z obecnego, niezmienionego brzmienia zdania drugiego w ust. 2f.
Art. 67				
116.	Art. 67	ZPF	Wskazujemy, iż negatywnie oceniamy uznanie podmiotu obsługującego kredyty za instytucję obowiązaną. Jak wskazywano wcześniej, nie można uznać, by klientem był dłużnik, ponieważ POK nie świadczy zasadniczo na jego rzecz usług (trudno uznać za takie usługi prowadzenie windykacji). Natomiast, jeśli klientem w rozumieniu AML miałby zostać nabywca wierzytelności, który zlecił ich obsługę POK, wówczas wątpliwe jest, jakie transakcje powinny podlegać weryfikacji, skoro co do zasady właścicielem rachunków do spłat wierzytelności pozostaje i tak nabywca, a analiza przepływów pieniężnych na rachunkach bankowych dokonywana jest de facto przez bank. Pisanie wprost, że POK jest instytucją obowiązaną, rodzi obowiązki stosowania ustawy w pełnym zakresie natomiast stosowanie ustawy AML do POK powinno być całkowicie wyłączone, o co postulujemy.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne oraz nie budzi wątpliwości.
Art. 71				
117.	Art. 71	Konfederacja Lewiatan	Takie określenie terminu obowiązywania ustawy spowoduje naruszenie fundamentalnej zasady niedziałania prawa wstecz. Z ustawy powinno w jasny sposób wynikać, że wierzytelności nabyte/przeniesione i obsługiwane przed dniem wejścia w życie tej ustawy nie są objęte niniejszą regulacją.	Uwaga uwzględniona
118.	Art. 71	ZPF	Wskazujemy na rozbieżność terminologiczną – nie jest wiadomym, czym różni się "przeniesienie praw kredytodawcy" od "nabycia wierzytelności" z tytułu nieobsługiwanej umowy. Literalnie przepis art. 71 odnosi się do działalności nabywców kredytów, zaś brakuje odniesienia do działalności podmiotów w charakterze POK, czyli prowadzących działalność w zakresie obsługi kredytów (obsługujących prawa kredytodawcy z nieobsługiwanych umów o kredyt) i jasnego wskazania, że do działalności prowadzonej przed wejściem w życie przepisów ustawy nie stosuje się tej ustawy. W zakresie art. 71 pkt 2 wskazać należy, że w przepisie tym ustawodawca powinien zaproponować datę wejścia w życie przepisów, nie zaś datę 30 grudnia 2023 r. Takie określenie terminu obowiązywania ustawy może spowodować naruszenie zasady niedziałania prawa wstecz.	Uwaga uwzględniona

			Podnosimy, iż z treści przepisu wynika, że nabycia wierzytelności/przeniesienia praw, które nastąpiło przed 30.12.2023 r. stosuje się przepisy dotychczasowe, jednakże taka konstrukcja zakłada działanie prawa wstecz (czego należy unikać z uwagi na zakaz retroakcji - chodzi o okres od 30.12.23 r. do daty wejścia w życie tej ustawy w 2024 r.). Z ustawy powinno w jasny sposób wynikać, że wierzytelności nabyte/przeniesione i obsługiwane przed dniem wejścia w życie tej ustawy nie są objęte niniejszą regulacją (czyli że nie będzie stosowało się ustawy do tych pakietów wierzytelności, które zostały nabyte wcześniej, zanim te przepisy weszły w życie). Powinno to zostać sformułowane w taki sposób, aby nie było wątpliwości interpretacyjnych w tym zakresie.	
Art. 72				
119.	Art. 72	Konfederacja Lewiatan	Wskazany termin 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy (jako termin, do którego istniejące POK-i mogą działać na dotychczasowych zasadach), ocenić należy jako zbyt krótki. Rekomenduje się zmianę terminu przynajmniej na 3 - 6 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie. Dyrektywa NPL dawała możliwość skorzystania z prawie 6 miesięcznego okresu "przejściowego". Z uwagi na fakt opóźnienia w implementacji Dyrektywy podmioty rynku zarządzania wierzytelnościami nie powinny ponosić negatywnych konsekwencji z tego tytułu. Termin 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy na wystąpienie z wnioskiem może okazać się zbyt krótki dla niektórych (w szczególności mniejszych) podmiotów, ponieważ należy do zezwolenia przedstawić szereg regulacji wewn., oświadczeń itd.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne oraz nie budzi wątpliwości.
120.	Art. 72 ust. 1	ZPF	Wskazany termin 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy (jako termin, do którego istniejące POK-i mogą działać na dotychczasowych zasadach), ocenić należy jako zbyt krótki. Rekomenduje się zmianę terminu przynajmniej na 3 - 6 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie. Dyrektywa NPL dawała możliwość skorzystania z prawie 6 miesięcznego okresu "przejściowego". Z uwagi na fakt opóźnienia w implementacji tej dyrektywy, podmioty rynku zarządzania wierzytelnościami nie powinny ponosić negatywnych konsekwencji z tego tytułu. Termin 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy na wystąpienie z wnioskiem może okazać się zbyt krótki dla niektórych (w szczególności	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne oraz nie budzi wątpliwości.

			mniejszych) podmiotów, ponieważ należy do zezwolenia przedstawić szereg regulacji wewnętrznych, oświadczeń itd. Postulujemy wydłużenie terminu, jeśli nie o 6 miesięcy, to przynajmniej o 3 miesiące.	
Art. 73				
121.	Art. 73	ZPF	Określony termin jest zdecydowanie za krótki na dostosowanie, w szczególności z perspektywy wymogów, które należy spełnić, aby posiadać zezwolenie Komisji oraz tych podmiotów, które będą podlegały jej nadzorowi. Postulowane jest wydłużenie okresu vacatio legis i stosowanie przepisów ustawy od 1 stycznia 2025 r.	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisów jest jasne oraz nie budzi wątpliwości.
UZASADNIENIE				
122.		BFG	W uzasadnieniu projektu w odniesieniu do propozycji zmiany ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (s. 30 projektu uzasadnienia) stwierdzono, że przedmiotem działalności podmiotu nabywającego wierzytelności skok może być wyłącznie nabywanie wierzytelności, a także wykonywanie czynności z tym związanych. Tymczasem w samym projekcie, tj. art. 39a ustawy o skok obejmującego swym zakresem to zagadnienie, nie znajdujemy regulacji prawnych konkretyzujących rzeczzone zamierzenia projektodawcy wyrażone wprost w uzasadnieniu. Zachodzi zatem potrzeba usunięcia wskazanej niespójności między uzasadnieniem projektu a projektowanymi przepisami prawa.	Uwaga uwzględniona

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH 1):		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE		
Legenda: Projekt ustawy o (...) – dalej „projekt”. N – przepis z dyrektywy jest opcją albo już jest zawarty w obecnych przepisach lub nie wymaga wdrożenia				
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)
	TYTUŁ I PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE			
Art. 1	Przedmiot			
	Niniejsza dyrektywa ustanawia wspólne ramy i wymogi dotyczące: a) podmiotów obsługujących kredyty, które realizują prawa kredytodawców wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samą nieobsługiwaną umową o kredyt, sporządzoną przez instytucję kredytową z siedzibą w Unii i działającą w imieniu nabywcy kredytu;	T	Art. 1 projektu	Art. 1. 1. Ustawa określa: 1) zasady podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów; 2) prawa i obowiązki podmiotów obsługujących kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów oraz ich przedstawicieli, o których mowa w art. 24; 3) skutki uchybienia obowiązkom przez podmioty obsługujące kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów oraz ich przedstawicieli, o których mowa w art. 24; 4) zasady sprawowania nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty, dostawcami usług obsługi kredytów, nabywcami kredytów oraz ich przedstawicielami, o których mowa w art. 24. 2. W zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237), ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1497 i ...) oraz ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2022 r. poz. 2245 i 2339 oraz z 2024 r. poz. ...).
	b) nabywców kredytów nabywających prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samą nieobsługiwaną umowę o kredyt, sporządzoną przez instytucję kredytową z siedzibą w Unii.	T	Art. 1 projektu	jw.
Art. 2	Zakres stosowania			
	1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do: a) podmiotów obsługujących kredyty działających w imieniu nabywcy kredytu w odniesieniu do praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub w odniesieniu do samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, sporządzonej przez instytucję kredytową z siedzibą w Unii zgodnie z mającym zastosowanie prawem unijnym i krajowym;	T	Art. 3 pkt 15 projektu	Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o: (...) 15) podmiocie obsługującym kredyty – rozumie się przez to osobę prawną, która wykonuje działalność w zakresie obsługi kredytów;
	b) nabywców kredytów, którzy nabywają prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samą nieobsługiwaną umowę o kredyt, sporządzoną przez instytucję kredytową z siedzibą w Unii zgodnie z mającym zastosowanie prawem unijnym i krajowym.	T	Art. 3 pkt 11 projektu	Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa: (...) 11) nabywcy kredytu – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, niebędącą podmiotem, o którym mowa w art. 3 pkt 9 lit. a–c, która nabywa prawa wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, w ramach wykonywanej działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej;

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

2. W odniesieniu do umów o kredyt objętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, niniejsza dyrektywa nie wpływa na zasady prawa umów ani na zasady prawa cywilnego określone w prawie krajowym w odniesieniu do przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt, lub samej umowy o kredyt, ani na ochronę przyznaną konsumentom lub kredytobiorcom w szczególności na podstawie rozporządzeń (WE) nr 593/2008 i (UE) nr 1215/2012 oraz dyrektyw 93/13/EWG, 2008/48/WE, 2014/17/UE, a także przepisów krajowych transponujących te dyrektywy lub innych odpowiednich przepisów prawa unijnego i krajowego dotyczących ochrony konsumentów i praw kredytobiorców.	T	Art. 1 ust. 2 projektu	Art. 1 (...) 2. W zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237), ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1497 i ...) oraz ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2022 r. poz. 2245 i 2339 oraz z 2024 r. poz. ...).
3. Niniejsza dyrektywa nie wpływa na ograniczenia nałożone w przepisach krajowych państw członkowskich, które dotyczą przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, która nie jest przeterminowana lub jest przeterminowana o mniej niż 90 dni, lub nie została rozwiązana zgodnie z krajowym prawem cywilnym.	T	Art. 1 ust. 2 projektu	Vide wyjaśnienia do ust. 2.
4. Niniejsza dyrektywa nie wpływa na wymogi zawarte w przepisach krajowych państw członkowskich dotyczące obsługi praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt, lub samej umowy o kredyt, gdy nabywca kredytu jest jednostką specjalnego przeznaczenia do celów	N		W zakresie sekurytyzacji i obowiązków określonych jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji zastosowanie ma art. 3f i art. 3g ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

sekurytyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 (20), o ile te przepisy krajowe:			
a) nie wpływają na poziom ochrony konsumentów przewidziany w niniejszej dyrektywie;	N		jw.
b) zapewniają właściwym organom otrzymywanie niezbędnych informacji od podmiotów obsługujących kredyty.	N		jw.
5. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do: a) obsługi praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt, lub obsługi samej umowy o kredyt, prowadzonej przez:	T	Art. 2 pkt 1 projektu	Art. 2. Ustawy nie stosuje się do: 1) obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt prowadzonej przez:
(i) instytucję kredytową z siedzibą w Unii;	T	Art. 2 pkt 1 lit a-c projektu Art. 3 pkt 13 projektu	a) bank krajowy, b) instytucję kredytową, c) oddział instytucji kredytowej, 13) oddziale instytucji kredytowej – rozumie się przez to oddział instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
(ii) zarządzającego alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI), który uzyskał zezwolenie lub został zarejestrowany zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE, lub spółkę zarządzającą lub inwestycyjną, która uzyskała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE, pod warunkiem że spółka inwestycyjna nie wyznaczyła na mocy tej dyrektywy spółki zarządzającej w imieniu zarządzanego przez nią funduszu;	T	Art. 2 pkt 1 lit. d-h i pkt 2-10 projektu	d) podmiot, o którym mowa w art. 192 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034 i ...), zwanej dalej „ustawą o funduszach”, w zakresie zarządzania wierzytelnościami, o których mowa w art. 183 ust. 1 ustawy o funduszach, w tym zarządzania pulą wierzytelności w rozumieniu tej ustawy, e) jednostkę zarządzającą systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2024 r. poz. 352 i ...), f) jednostkę zarządzającą systemem ochrony, o której mowa w art. 130e ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488 oraz z 2024 r. poz. 879 i ...),

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				g) spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową w rozumieniu ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 512, 879 i ...), h) instytucję pożyczkową w rozumieniu art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim; 2) przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt między podmiotami, o których mowa w pkt 1 lit. a–c; 3) nabycia wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt przez podmioty, o których mowa w pkt 1 lit. a–c; 4) czynności z zakresu wykonywania praw kredytodawcy przysługujących nabywcom kredytów wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, wykonywanych przez adwokatów, radców prawnych lub komorników sądowych, niezależnie od formy organizacyjnej, w której podmioty te prowadzą działalność zawodową w tym zakresie; 5) towarzystwa w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o funduszach oraz zarządzanego przez towarzystwo funduszu inwestycyjnego; 6) zarządzającego ASI w rozumieniu art. 2 pkt 3a ustawy o funduszach oraz zarządzanej przez zarządzającego ASI alternatywnej spółki inwestycyjnej w rozumieniu art. 8a ust. 1 ustawy o funduszach; 7) zarządzanej wewnętrznie alternatywnej spółki inwestycyjnej w rozumieniu art. 8a ust. 1 ustawy o funduszach; 8) spółki zarządzającej w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy o funduszach oraz zarządzanego przez spółkę zarządzającą funduszu inwestycyjnego; 9) zarządzającego z UE w rozumieniu art. 2 pkt 10c ustawy o funduszach oraz zarządzanych przez zarządzającego z UE funduszu inwestycyjnego i alternatywnej spółki inwestycyjnej w rozumieniu art. 8a ust. 1 ustawy o funduszach; 10) spółki, o której mowa w art. 276 ustawy o funduszach, oraz osoby prawnej, o której mowa w art. 276i tej ustawy, a także zarządzanych przez nie funduszy inwestycyjnych i alternatywnych funduszy inwestycyjnych.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	(iii) instytucję niekredytową podlegającą nadzorowi właściwego organu państwa członkowskiego zgodnie z art. 20 dyrektywy 2008/48/WE lub art. 35 dyrektywy 2014/17/UE, gdy prowadzi działalność w tym państwie członkowskim;	N		Dyrektywa nie odnosi się do pożyczek udzielnych przez instytucje pozabankowe. Definicja kredytodawcy zawarta w art. 3 pkt 7 nie obejmuje tym samym instytucji pożyczkowej. Art. 3 pkt 9 9) kredytodawcy – rozumie się przez to: a) bank krajowy, b) instytucję kredytową, c) oddział instytucji kredytowej, d) nabywcę kredytu;
	b) obsługi praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt, lub obsługi samej umowy o kredyt, która nie została sporządzona przez instytucję kredytową z siedzibą w Unii, z wyjątkiem sytuacji, w której prawa kredytodawcy wynikające z umowy o kredyt, lub sama umowa o kredyt, zostają zastąpione umową o kredyt sporządzoną przez taką instytucję kredytową;	T	Art. 2 pkt 2 i 3 projektu	Art. 2 (...) 2) przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt między podmiotami, o których mowa w pkt 1 lit. a–c; 3) nabycia wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt przez podmioty, o których mowa w pkt 1 lit. a–c;

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	c) nabycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub nabycia samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, przez instytucję kredytową z siedzibą w Unii;	T	Art. 2 pkt 2 i 3 projektu	jw
	d) przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt, lub przeniesienia samej umowy o kredyt, które miało miejsce przed dniem, o którym mowa w art. 32 ust. 2 akapit pierwszy.	T	Art. 74 projektu	Art. 74. Podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie ustawy działalność w zakresie obsługi kredytów w rozumieniu ustawy może prowadzić taką działalność na podstawie przepisów dotychczasowych do czasu rozpatrzenia przez Komisję wniosku o udzielenie zezwolenia, pod warunkiem złożenia wniosku o jego udzielenie w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.
	6. Państwa członkowskie mogą zwolnić ze stosowania niniejszej dyrektywy obsługę praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt, lub obsługę samej umowy o kredyt, prowadzoną przez notariuszy i komorników zgodnie z definicją w prawie krajowym lub prawników zgodnie z definicją w art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (21), gdy wykonują oni działalność w zakresie obsługi kredytów w ramach swojej działalności zawodowej.	T	Art. 2 pkt 4 projektu	Art. 2 pkt 4 4) czynności z zakresu wykonywania praw kredytodawcy przysługujących nabywcom kredytów wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, wykonywanych przez adwokatów, radców prawnych lub komorników sądowych, niezależnie od formy organizacyjnej, w której podmioty te prowadzą działalność zawodową w tym zakresie;
Art. 3	Definicje			
	1) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 3 pkt 5 i 19 projektu	Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o: (...) 5) instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję kredytową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

			(...) 19) rozporządzeniu nr 575/2013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.)
2) „kredytodawca” oznacza instytucję kredytową, która udzieliła kredytu, lub nabywcę kredytu;	T	Art. 3 pkt 1 i 9 projektu	Art. 3 1) banku krajowym – rozumie się przez to bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe; (...) 9) kredytodawcy – rozumie się przez to: a) bank krajowy, b) instytucję kredytową, c) oddział instytucji kredytowej, d) nabywcę kredytu;
3) „kredytobiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która zawarła umowę o kredyt z instytucją kredytową, wraz z jej następcą prawnym lub cesjonariuszem;	T	Art. 3 pkt 8 projektu	8) kredytobiorcy – rozumie się przez to niebędącą kredytodawcą osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która jest stroną umowy o kredyt;
4) „umowa o kredyt” oznacza pierwotnie sporządzoną, zmienioną lub zastąpioną umowę, na mocy której instytucja kredytowa udziela kredytu w formie płatności odroczonej, pożyczki lub innej podobnej formie finansowej;	T	Art. 3 pkt 22 projektu	22) umowie o kredyt – rozumie się przez to umowę kredytu, o której mowa w art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz umowę, na mocy której bank, instytucja kredytowa lub oddział instytucji kredytowej udziela finansowania w formie płatności odroczonej, pożyczki lub innej podobnej formie finansowej;
5) „umowa o obsługę kredytów” oznacza pisemną umowę zawartą między nabywcą kredytu a podmiotem obsługującym kredyty dotyczącą usług, które podmiot obsługujący kredyty ma świadczyć w imieniu nabywcy kredytu;	T	Art. 3 pkt 24 projektu	24) umowie o obsługę kredytów – rozumie się przez to umowę, o której mowa w art. 21, zawartą w formie pisemnej między nabywcą kredytu a podmiotem obsługującym kredyty, określającą w szczególności czynności w zakresie obsługi kredytów wykonywane przez podmiot obsługujący kredyty w imieniu i na rzecz nabywcy kredytu;
6) „nabywca kredytu” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną, inną niż instytucja kredytowa, która nabywa prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samą nieobsługiwaną umowę o kredyt, w ramach	T	Art. 3 pkt 11 projektu	11) nabywcy kredytu – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, niebędącą podmiotem, o którym mowa w art. 3 pkt 9 lit. a–c, która nabywa prawa wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

wykonywanej przez siebie działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej, zgodnie z mającym zastosowanie prawem unijnym i krajowym;			wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, w ramach wykonywanej działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej;†
7) „dostawca usług obsługi kredytów” oznacza osobę trzecią, z której usług korzysta podmiot obsługujący kredyty w celu wykonywania wszelkiej działalności w zakresie obsługi kredytów;	T	Art. 3 pkt 2, 16 i 17 projektu	2) dostawcy usług obsługi kredytów – rozumie się przez to przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego, z których usług korzysta podmiot obsługujący kredyty w celu wykonywania działalności w zakresie obsługi kredytów; 16) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 i 1222), zwanej dalej „ustawą – Prawo przedsiębiorców”; 17) przedsiębiorcy zagranicznym – rozumie się przez to przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470 oraz Dz. U. z 2024 r. 1222);
8) „podmiot obsługujący kredyty” oznacza osobę prawną, która w ramach wykonywanej przez siebie działalności zarządza prawami i obowiązkami związanymi z prawami kredytodawcy wynikającymi z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub z samą nieobsługiwaną umową o kredyt, oraz egzekwuje te prawa lub obowiązki, w imieniu nabywcy kredytu, oraz wykonuje jedną lub większą liczbę działalności w zakresie obsługi kredytów;	T	Art. 3 pkt 15 projektu	15) podmiocie obsługującym kredyty – rozumie się przez to osobę prawną, która wykonuje działalność w zakresie obsługi kredytów;
9) „działalność w zakresie obsługi kredytów” oznacza jedną lub większą liczbę następujących działalności:	T	Art. 3 pkt 3 projektu	3) działalność w zakresie obsługi kredytów – rozumie się przez to prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na wykonywaniu w odniesieniu do praw kredytodawcy przysługujących nabywcom kredytów wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt co najmniej jednej z następujących czynności:
a) pobieranie lub odzyskiwanie od kredytobiorcy, zgodnie z prawem krajowym, wszelkich należnych płatności związanych z prawami kredytodawcy wynikającymi z umowy kredytowej lub z samą umową kredytową;	T	Art. 3 pkt 3 lit. a projektu	a) odzyskiwanie od kredytobiorcy należności kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub związanych z tą umową,

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

b) renegocjowanie z kredytobiorcą, zgodnie z prawem krajowym, wszelkich warunków związanych z prawami kredytodawcy wynikającymi z umowy o kredyt, lub z samą umową o kredyt, zgodnie z instrukcjami wydanymi przez nabywcę kredytu, w przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty nie jest pośrednikiem kredytowym zgodnie z definicją w art. 3 lit. f) dyrektywy 2008/48/WE lub art. 4 pkt 5 dyrektywy 2014/17/UE;	T	Art. 3 pkt 3 lit. b projektu	b) renegocjowanie postanowień umowy o kredyt w zakresie wynikających z niej praw kredytodawcy lub renegocjowanie postanowień umowy o kredyt, zgodnie z dyspozycjami nabywcy kredytu, w przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty nie jest pośrednikiem kredytowym w rozumieniu art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim lub pośrednikiem kredytu hipotecznego w rozumieniu art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami,
c) zarządzanie wszelkimi skargami dotyczącymi praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub samej umowy o kredyt;	T	Art. 3 pkt 3 lit. c projektu	c) przyjmowanie i rozpatrywanie reklamacji i skarg, które dotyczą dochodzenia praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub wykonywania tej umowy, a także odwołań od tych reklamacji i skarg,
d) informowanie kredytobiorcy o wszelkich zmianach oprocentowania lub opłat, lub jakichkolwiek należności związanych z prawami kredytodawcy wynikającymi z umowy o kredyt lub z samą umową o kredyt;	T	Art. 3 pkt 3 lit. d projektu	d) informowanie kredytobiorcy o zmianach sposobu spłaty kredytu, stopy oprocentowania lub o należnościach i opłatach ponoszonych bezpośrednio przez kredytobiorcę;
10) „macierzyste państwo członkowskie” oznacza, w odniesieniu do podmiotu obsługującego kredyty, państwo członkowskie, w którym znajduje się jego siedziba statutowa lub, jeżeli na mocy swojego prawa krajowego nie posiada on siedziby statutowej, państwo członkowskie, w którym znajduje się jego główna siedziba, lub w odniesieniu do nabywcy kredytu, państwo członkowskie, w którym nabywca kredytu lub jego przedstawiciel ma miejsce zamieszkania, siedzibę statutową lub, w przypadku gdy na mocy swojego prawa krajowego nie posiada on siedziby statutowej, państwo członkowskie, w którym ma swoje główne biuro;	T	Art. 3 pkt 10 projektu	10) macierzystym państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie, w którym podmiot obsługujący kredyty ma siedzibę, a w przypadku nabywcy kredytu lub jego przedstawiciela, o którym mowa w art. 24 – państwo członkowskie, w którym ten nabywca lub ten przedstawiciel ma siedzibę albo miejsce zamieszkania;
11) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, inne niż macierzyste państwo członkowskie, w którym podmiot obsługujący kredyty ma oddział lub w którym prowadzi działalność w zakresie obsługi kredytów, a w każdym	T	Art. 3 pkt 4 projektu	4) goszczącym państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie inne niż macierzyste państwo członkowskie, w którym podmiot obsługujący kredyty ma oddział lub w którym prowadzi transgranicznie działalność w zakresie obsługi kredytów, oraz w którym

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	razie w którym kredytobiorca ma miejsce zamieszkania, siedzibę statutową lub, w przypadku gdy na mocy swojego prawa krajowego nie posiada on siedziby statutowej, państwo członkowskie, w którym ma swoje główne biuro;			kredytobiorca ma odpowiednio miejsce zamieszkania lub siedzibę;
	12) „konsument” oznacza osobę fizyczną, która w ramach umów o kredyt objętych niniejszą dyrektywą działa w celach, które pozostają poza jej działalnością handlową, gospodarczą lub zawodową;	N		Vide definicja konsumenta w rozumieniu art. 22 ¹ Kodeksu cywilnego
	13) „nieobsługiwana umowa o kredyt” oznacza umowę o kredyt, która została sklasyfikowana jako ekspozycja nieobsługiwana zgodnie z art. 47a rozporządzenia (UE) nr 575/2013	T	Art. 3 pkt 12 projektu	12) nieobsługiwanej umowie o kredyt – rozumie się przez to umowę o kredyt, która zgodnie z art. 47a rozporządzenia nr 575/2013 została sklasyfikowana jako ekspozycja nieobsługiwana;
Art. 4	Wymogi ogólne			
	1. Państwa członkowskie wymagają, aby podmiot obsługujący kredyty uzyskał zezwolenie w macierzystym państwie członkowskim, zanim rozpocznie prowadzenie działalności na jego terytorium, zgodnie z wymogami określonymi w przepisach krajowych transponujących niniejszą dyrektywę. 2. Państwa członkowskie powierzają uprawnienia do udzielania zezwoleń, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, właściwym organom wyznaczonym zgodnie z art. 21 ust. 3.	T	Art. 4 ust 1-3 projektu	Art. 4. 1. Prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów wymaga uzyskania zezwolenia Komisji na wykonywanie działalności w zakresie obsługi kredytów, zwanego dalej „zezwoleнием”. 2. Zezwolenie wydaje się na wniosek zawierający: 1) firmę (nazwę), adres siedziby oraz numer wnioskodawcy w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego; 2) imiona i nazwiska oraz numery PESEL albo daty urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serie i numery dowodów osobistych lub innych dokumentów potwierdzających tożsamość członków organu zarządzającego oraz osób posiadających znaczny pakiet akcji lub udziałów wnioskodawcy; w przypadku gdy znaczny pakiet akcji lub udziałów wnioskodawcy należy do osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej – jej firmę (nazwę) i adres siedziby oraz numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo innym równoważnym rejestrze w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, w którym ta osoba prawna lub jednostka posiada siedzibę, a także imiona i nazwiska oraz numery PESEL albo daty urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serie i numery dowodów osobistych lub innych dokumentów potwierdzających tożsamość członków organu zarządzającego tą osobą prawną lub jednostką;

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				3) numer identyfikacji podatkowej (NIP); 4) identyfikator podmiotu prawnego (LEI) – o ile został nadany; 5) dane kontaktowe, o których mowa w art. 11 pkt 8. 3. Do wniosku załącza się: 1) statut, akt założycielski lub umowę spółki; 2) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b–e; 3) opis wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17; 4) zatwierdzone sprawozdania finansowe wnioskodawcy za ostatnie trzy lata poprzedzające rok złożenia wniosku wraz z uchwałami o ich zatwierdzeniu, a w przypadku gdy wnioskodawca prowadzi działalność w okresie krótszym niż trzy lata – za cały ten okres; 5) oświadczenia członków organów zarządzających wnioskodawcy o spełnianiu wymogu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. a; 6) projekt umowy powierzenia, o której mowa w art. 23 ust. 1, w przypadku zamiaru współpracy wnioskodawcy z dostawcą usług obsługi kredytów; 7) potwierdzenie wniesienia opłaty, o której mowa w art. 47 ust. 1.
			Art. 3 pkt 14 i 24	Art. 3. (...) 14) organie zarządzającym – rozumie się przez to: a) zarząd oraz radę nadzorczą albo komisję rewizyjną, albo, o ile umowa tak stanowi, oba te organy – w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, b) zarząd oraz radę nadzorczą – w przypadku spółki akcyjnej, c) zarząd oraz radę nadzorczą albo radę dyrektorów – w przypadku prostej spółki akcyjnej;; (...) 24) znacznym pakiecie akcji lub udziałów – rozumie się przez to akcje lub udziały w ilości: a) oznaczającej posiadanie przez podmiot bezpośrednio lub

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

			Art. 5	pośrednio co najmniej 10% kapitału innego podmiotu lub b) uprawniającej podmiot do wykonywania praw z co najmniej 10% głosów w organie stanowiącym innego podmiotu, lub c) dającej inne prawa do kapitału podmiotu w sposób umożliwiający wywieranie wpływu na kierowanie jego polityką finansową i operacyjną.
			Art. 59 projektu	Art. 5. 1. Komisja dokonuje oceny kompletności wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 2, w terminie 45 dni od dnia jego złożenia. 2. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 2, jest niekompletny, Komisja wzywa wnioskodawcę do jego uzupełnienia. 3. Komisja wydaje decyzję w przedmiocie zezwolenia nie później niż w terminie 90 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku.
			Art. 3 pkt 6 projektu	Art. 59. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu: „15) nadzór nad podmiotami obsługującymi kredyty, dostawcami usług obsługi kredytów, nabywcami kredytów oraz przedstawicielami sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. poz. ...).”; Art. 3 (...) 6) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;
Art. 5	Wymogi dotyczące udzielenia zezwolenia			
	1. Bez uszczerbku dla art. 6 państwa członkowskie określają wymogi dotyczące udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, zgodnie z którymi:	T	Art. 4 ust 1-5 i art. 5 projektu	j.w.
	a) wnioskodawca jest osobą prawną, o której mowa w art. 54 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a jego statutowa siedziba lub, jeżeli na mocy swojego prawa krajowego nie	T	Art. 6 projektu	Art. 6. 1. Zezwolenie jest udzielane, jeżeli wnioskodawca: 1) posiada siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) prowadzi działalność w formie spółki akcyjnej, prostej spółki

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	posiada on statutowej siedziby, jego główne biuro, znajduje się w państwie członkowskim, w którym wnioskodawca ubiega się o zezwolenie;		akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością; 3) jest zarządzany i nadzorowany przez osoby wchodzące w skład organów zarządzających: a) posiadające pełną zdolność do czynności prawnych, b) dające rękojmię należytego wykonywania swoich obowiązków, w tym: – wobec których łączne skutki drobnych incydentów nie rzutują na ich nieskazitelną opinię, – w swoich wcześniejszych kontaktach służbowych z Komisją oraz właściwymi organami nadzoru z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich i państw trzecich, a także organami regulacyjnymi zawsze działały w sposób przejrzysty i otwarty oraz współpracowały z tymi organami; c) wobec których nie toczy się postępowanie upadłościowe albo restrukturyzacyjne oraz nie została ogłoszona ich upadłość; d) które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, przeciwko życiu i zdrowiu, przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przeciwko ochronie informacji lub za przestępstwo skarbowe, lub skazane prawomocnym wyrokiem za wykroczenie przeciwko interesom konsumentów, e) posiadające odpowiednią wiedzę oraz doświadczenie niezbędne do wykonywania czynności w kompetentny i odpowiedzialny sposób; 4) posiada procedury i polityki dotyczące prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17; 5) posiada zatwierdzone sprawozdania finansowe za ostatnie trzy lata poprzedzające rok złożenia wniosku wraz z uchwałami o ich zatwierdzeniu, a w przypadku gdy wnioskodawca prowadzi działalność w okresie krótszym niż trzy lata – za cały ten okres; 6) złożył wraz z wnioskiem, o którym mowa w art. 4 ust. 2, projekt umowy powierzenia, o której mowa w art. 23 ust. 1, w przypadku zamiaru współpracy wnioskodawcy z dostawcą usług obsługi kredytów.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

			Art. 70 projektu	2. Przepisy ust. 1 pkt 3 lit. c oraz d stosuje się także do osób posiadających znaczny pakiet akcji lub udziałów. 3. Komisja, w drodze decyzji, odmawia udzielenia zezwolenia, jeżeli nie zostały spełnione wymogi określone w ust. 1 i 2. 4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj i formę dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b-e, mając na względzie konieczność sprawdzenia, czy wnioskodawca spełnia te warunki, oraz kompletność i wiarygodność dokumentacji dołączanej do wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 2. Art. 70. W ustawie z dnia 12 kwietnia 2018 r. o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 580) w art. 2 w ust. 1 w pkt 64 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 65 w brzmieniu: „65) podmiot obsługujący kredyty w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. poz....).”.
	b) członkowie zarządu lub organu wykonawczego wnioskodawcy cieszą się wystarczająco dobrą reputacją, co wykazuje się poprzez udowodnienie, że:	T	Art. 6 ust. 1 projektu	Vide wyjaśnienia do art. 6.
	(i) nie są oni notowani w rejestrach policyjnych ani innych odpowiednikach krajowych w związku z odnośnymi poważnymi przestępstwami, w szczególności przestępstwami przeciwko mieniu, poważnymi przestępstwami związanymi z usługami i działalnością finansową, praniem pieniędzy, lichwą, oszustwami, przestępstwami podatkowymi, naruszeniem tajemnicy zawodowej lub integralności cielesnej, a także w związku z jakimikolwiek innymi przestępstwami na podstawie przepisów dotyczących spółek, upadłości, niewypłacalności lub ochrony konsumentów;	T	Art. 6 ust. 1 projektu	Vide wyjaśnienia do art. 6.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	(ii) łączne skutki drobnych incydentów nie rzutują na ich dobrą reputację;	T	Art. 6 ust. 1 projektu	Vide wyjaśnienia do art. 6.
	(iii) w swoich wcześniejszych kontaktach służbowych z organami nadzorczymi i regulacyjnymi zawsze byli przejrzysti, otwarci i skłonni do współpracy;	T	Art. 6 ust. 1 projektu	Vide wyjaśnienia do art. 6.
	(iv) nie są przedmiotem jakiegokolwiek postępowania upadłościowego ani nie została ogłoszona ich upadłość w przeszłości, chyba że przywrócono im odpowiednie prawa zgodnie z prawem krajowym;	T	Art. 6 projektu ust. 1 projektu	Vide wyjaśnienia do art. 6.
	c) zarząd lub organ wykonawczy wnioskodawcy posiada, jako całość, odpowiednią wiedzę i doświadczenie do prowadzenia działalności w kompetentny i odpowiedzialny sposób;	T	Art. 6 ust. 1 projektu	Vide wyjaśnienia do art. 6.
	d) osoby posiadające znaczny pakiet akcji wnioskodawcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 cieszą się wystarczająco dobrą reputacją, co wykazuje się poprzez spełnianie wymogów określonych w lit. b) ppkt (i) oraz (iv) niniejszego ustępu;	T	Art. 6 ust. 1 projektu	Vide wyjaśnienia do art. 6.
	e) wnioskodawca wprowadził solidne zasady zarządzania oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej, w tym procedury zarządzania ryzykiem i procedury księgowe, które zapewniają poszanowanie praw kredytobiorcy oraz zgodność z przepisami regulującymi prawa kredytodawcy wynikające z umowy o kredyt, lub przepisami regulującymi samą umowę o kredyt, oraz z rozporządzeniem (UE) 2016/679;	T	Art. 17 projektu	Art. 17. 1. Podmiot obsługujący kredyty jest obowiązany do opracowania i stosowania wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów obejmujących co najmniej: 1) system zarządzania ryzykiem i system kontroli wewnętrznej, w tym procedury księgowe, które zapewniają ochronę praw kredytobiorcy oraz zgodność z przepisami regulującymi prawa kredytodawcy wynikające z umowy o kredyt, przepisami regulującymi umowę kredytu oraz przepisami rozporządzenia nr 2016/679; 2) procedury ochrony praw kredytobiorców zapewniające, z zachowaniem należytej staranności, sprawiedliwe ich traktowanie, w tym przez uwzględnianie sytuacji finansowej kredytobiorców oraz konieczności poinformowania ich o istniejących możliwościach uzyskania wsparcia; 3) procedury pozwalające na ocenę sytuacji finansowej kredytobiorcy; 4) procedury dotyczące przyjmowania reklamacji i skarg, a także odwołań od tych reklamacji i skarg;

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				5) procedury, w tym rozwiązania techniczne i organizacyjne, zapewniające ochronę tajemnic prawnie chronionych oraz regulamin ochrony przepływu informacji objętych takimi tajemnicami; 6) procedury przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. 2. System zarządzania ryzykiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zapewnia prawidłowość procesu wyznaczania i realizacji szczegółowych celów działalności prowadzonej przez podmiot obsługujący kredyty przez odpowiednio zaprojektowane i wdrożone procedury identyfikacji, pomiaru lub szacowania, monitorowania, raportowania i kontroli oraz ograniczania ryzyka. 3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób organizacji systemu zarządzania ryzykiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w tym rodzaje procedur go tworzących, mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania organów statutowych podmiotów obsługujących kredyty i należytego podejścia do podejmowanego ryzyka w zakresie prowadzonej działalności, a także zapewnienie skutecznego działania mechanizmów wykrywania tego ryzyka.
	f) wnioskodawca stosuje odpowiednią politykę zapewniającą zgodność z przepisami dotyczącymi ochrony kredytobiorców, oraz sprawiedliwe traktowanie kredytobiorców, z dołożeniem należytej staranności, w tym przez uwzględnianie ich sytuacji finansowej oraz, w miarę możliwości, konieczności skierowania takich kredytobiorców do służb doradztwa w zakresie zadłużenia lub służb socjalnych;	T	Art. 17 pkt 3 projektu	3) procedury pozwalające na ocenę sytuacji finansowej kredytobiorcy;
	g) wnioskodawca wprowadził odpowiednie, specjalne procedury wewnętrzne zapewniające dokumentowanie i rozpatrywanie skarg kredytobiorców;	T	Art. 17 pkt 4 projektu	4) procedury dotyczące przyjmowania reklamacji i skarg, a także odwołań od tych reklamacji i skarg;
	h) wnioskodawca wprowadził odpowiednie procedury przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w przypadku gdy przepisy krajowe transponujące dyrektywę (UE) 2015/849 wyznaczają podmioty obsługujące kredyty jako	T	Art. 17 pkt 5 i 6 projektu	5) procedury, w tym rozwiązania techniczne i organizacyjne, zapewniające ochronę tajemnic prawnie chronionych oraz regulamin ochrony przepływu informacji objętych takimi tajemnicami; 6) procedury przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

podmioty zobowiązane do celu zapobiegania i przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;		Art. 69 projektu	terroryzmu. Art. 69. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, 1285, 1723 i 1843 oraz z 2024 r. poz. 850 i 1222) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 26 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 27 w brzmieniu: „27) podmiot obsługujący kredyty w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. poz.....).”;
i) na mocy mających zastosowanie przepisów prawa krajowego wnioskodawca podlega wymogom w zakresie sprawozdawczości oraz podawania informacji do wiadomości publicznej.	N		Kwestia regulowana art. 30 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2023 r., poz. 773).
2. EUNB, po przeprowadzeniu konsultacji ze wszystkimi właściwymi zainteresowanymi stronami oraz uwzględnieniu wszystkich odnośnych interesów, wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 dotyczące wymogów określonych w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu.	N		Przepis dotyczy kompetencji EUNB.
3. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego odmawiają udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w przypadku gdy wnioskodawca nie spełnia wymogów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu oraz, w stosownych przypadkach, w art. 6 ust. 2 lit. a).	T	Art. 6 ust 3 projektu Art. 7 Art. 8	Art. 6 (...) 3. Komisja, w drodze decyzji, odmawia udzielenia zezwolenia, jeżeli nie zostały spełnione wymogi określone w ust. 1 i 2. Art. 7. W terminie 2 dni roboczych od udzielenia zezwolenia, Komisja z urzędu dokonuje wpisu podmiotu obsługującego kredyty do rejestru, o którym mowa w art. 9. Art. 8. 1. Komisja stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie zezwolenia w przypadku gdy: 1) podmiot obsługujący kredyty nie podjął prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów przez okres 12 miesięcy od dnia wydania

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

			zezwolenia; 2) podmiot obsługujący kredyty nie prowadził działalności w zakresie obsługi kredytów przez okres dłuższy niż 12 miesięcy; 3) wydane zostało prawomocne postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu obsługującego kredyty lub postanowienie o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek tego podmiotu nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania lub wystarcza jedynie na zaspokojenie kosztów postępowania. 2. W terminie 2 dni roboczych od wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja z urzędu dokonuje wpisu w sprawie wygaśnięcia zezwolenia do rejestru, o którym mowa w art. 9. 3. W przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 pkt 1, prowadzi działalność transgranicznie lub w formie oddziału, Komisja niezwłocznie informuje o wygaśnięciu zezwolenia właściwe organy nadzoru goszczącego państwa członkowskiego, a także właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska.
		Art.31 ust. 1-9 i 35 projektu	Art. 31. 1. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może: 1) odwołać odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie członka organu zarządzającego tego podmiotu obsługującego kredyty lub tego dostawcy usług obsługi kredytów albo osoby podejmującej decyzje w imieniu tego dostawcy usług obsługi kredytów, w przypadku gdy naruszenia mają charakter rażący lub uporczywy; 2) nałożyć na osobę, o której mowa w pkt 1, karę pieniężną;

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				3) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną; 4) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. 2. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może: 1) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną; 2) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. 3. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1: 1) przestał spełniać wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 1 lub 2, 2) uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów lub w inny sposób niezgodny z prawem, 3) nie wprowadził lub nie stosuje wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, lub nie dokonał ich zmian na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. a, 4) wykonuje działalność w zakresie obsługi kredytów bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1, lub na podstawie umowy, która została zawarta z naruszeniem przepisów art. 21 ust. 2, 5) nie przekazuje Komisji dokumentacji, informacji i wyjaśnień, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4, 6) narusza art. 18 lub rażąco lub uporczywie narusza art. 13 ust. 1,

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				art. 14 ust. 5, art. 23 ust. 1, 2 i 5 lub art. 26 ust. 1–4 i 6 – Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. 4. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2: 1) nie wprowadził lub nie stosuje wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, lub nie dokonał ich zmian na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. a, 2) wykonuje działalność w zakresie obsługi kredytów bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1, lub na podstawie umowy, która została zawarta z naruszeniem przepisów art. 21 ust. 2, 3) nie przekazuje Komisji informacji, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4, 4) narusza art. 18 lub rażąco lub uporczywie narusza art. 23 ust. 1, 2 i 5 oraz art. 26 ust. 1–4 i 6 - Komisja może, w drodze decyzji, wykreślić ten podmiot z rejestru. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. 5. W przypadku stwierdzenia, że oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, nie przekazuje informacji i dokumentacji, o której mowa w art. 19 ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji, wykreślić ten oddział z rejestru. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. 6. W przypadku stwierdzenia, że dostawca usług obsługi kredytów nie przekazuje informacji i dokumentacji, o której mowa w art. 23 ust. 4, Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie udzielone podmiotowi obsługującemu kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, albo wykreślić z rejestru podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. 7. W decyzji, o której mowa w ust. 3, Komisja może określić termin i warunki zaprzestania prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów. Komisja w terminie dwóch dni roboczych od dnia wydania tej decyzji dokonuje wpisu do rejestru, wskazując datę cofnięcia zezwolenia.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				8. W przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, prowadzi działalność transgranicznie lub w formie oddziału, Komisja niezwłocznie informuje o cofnięciu zezwolenia właściwe organy nadzoru goszczącego państwa członkowskiego, a także właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska. 9. W przypadku podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, Komisja niezwłocznie informuje o wykreśleniu z rejestru właściwe organy nadzoru w macierzystym państwie członkowskim, a także właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska. Art. 35. 1. Komisja, w drodze decyzji, cofa zezwolenie na wniosek podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1. 2. Postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na wniosek nie wszczyna się, jeżeli: 1) w podmiocie obsługującym kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, jest prowadzona kontrola, o której mowa w art. 39, lub został on zawiadomiony o zamiarze przeprowadzenia takiej kontroli; 2) wszczęto postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 lub 3. 3. Postępowanie wszczęte na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, zawieszają się od dnia: 1) zawiadomienia podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, o zamiarze przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 39, do 30 dnia od dnia doręczenia protokołu z tej kontroli; 2) wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 lub 3, do dnia, w którym decyzja w sprawie nałożenia kary pieniężnej stała się ostateczna. 4. W terminie 2 dni roboczych od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja z urzędu dokonuje wpisu w sprawie cofnięcia zezwolenia

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				do rejestru.
Art. 6	Zdolność do przechowywania środków finansowych			
	1. Państwa członkowskie ustalają, czy prowadząc działalność w zakresie obsługi kredytów na ich terytorium, podmioty obsługujące kredyty:	T	Art. 18 projektu	Art. 18. Podmiot obsługujący kredyty nie może przyjmować ani przechowywać środków finansowych od kredytobiorców podczas prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów.
	a) są uprawnione do otrzymywania i przechowywania środków finansowych od kredytobiorców w celu przekazania tych środków finansowych nabywcom kredytów; albo	T	Art. 18 projektu	jw.
	b) są objęte zakazem otrzymywania i przechowywania środków finansowych od kredytobiorców.	T	Art. 18 projektu	jw.
	2. W przypadku gdy podmioty obsługujące kredyty są uprawnione do otrzymywania i przechowywania środków finansowych od kredytobiorców zgodnie z ust. 1 lit. a), państwa członkowskie:	T	Art. 18 projektu	jw.
	a) ustanawiają, oprócz wymogów dotyczących udzielania zezwolenia określonych w art. 5 ust. 1, wymóg posiadania przez wnioskodawcę odrębnego rachunku w instytucji kredytowej, na który mają być przekazywane i na którym mają być przechowywane wszystkie środki finansowe otrzymywane od kredytobiorców do czasu przekazania tych środków odpowiedniemu nabywcy kredytu, na warunkach uzgodnionych z nabywcą kredytu;	T	Art. 18 projektu	jw.
	b) zapewniają ochronę tych środków finansowych zgodnie z prawem krajowym w interesie nabywców kredytów przed roszczeniami innych kredytodawców podmiotów obsługujących kredyty, w szczególności w przypadku niewypłacalności;	T	Art. 18 projektu	jw.
	c) określają, że gdy kredytobiorca dokonuje płatności na rzecz podmiotu obsługującego kredyty w celu częściowego lub	T	Art. 18 projektu	jw.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	całkowitego zwrotu należnych kwot związanych z prawami kredytodawcy wynikającymi z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub z samą nieobsługiwaną umową o kredyt, płatność ta jest traktowana jako dokonana na rzecz nabywcy kredytu;			
	d) wymagają od podmiotu obsługującego kredyty, aby w każdym przypadku otrzymania przez niego środków finansowych od kredytobiorcy dostarczał on kredytobiorcy pokwitowanie lub potwierdzenie wygaśnięcia zobowiązania, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku, potwierdzające otrzymane kwoty.	T	Art. 18 projektu	jw.
	3. W przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty nie zamierza przyjmować i przechowywać środków finansowych od kredytobiorców w ramach swojego modelu biznesowego, informuje on o tym zamiarze w swoim wniosku o zezwolenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1. W takich przypadkach wymogi ustanowione zgodnie z ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu nie mają zastosowania.	T	Art. 18 projektu	jw.
Art. 7	Procedura udzielenia zezwolenia podmiotom obsługującym kredyty			
	1. Państwa członkowskie ustanawiają procedurę udzielania zezwolenia podmiotom obsługującym kredyty, która umożliwia wnioskodawcy złożenie wniosku wraz ze wszystkimi informacjami niezbędnymi właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego do sprawdzenia, czy wnioskodawca spełnia wszystkie warunki określone w przepisach krajowych transponujących art. 5 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 6 ust. 2 lit. a).	T	Art. 4 ust 2-3 projektu	2. Zezwolenie wydaje się na wniosek zawierający: 1) firmę (nazwę), adres siedziby oraz numer wnioskodawcy w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego; 2) imiona i nazwiska oraz numery PESEL albo daty urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serie i numery dowodów osobistych lub innych dokumentów potwierdzających tożsamość członków organu zarządzającego oraz osób posiadających znaczny pakiet akcji lub udziałów wnioskodawcy; w przypadku gdy znaczny pakiet akcji lub udziałów wnioskodawcy należy do osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej – jej firmę (nazwę) i adres siedziby oraz numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo innym równoważnym rejestrze w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, w którym ta osoba prawna lub jednostka posiada

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				siedzibę, a także imiona i nazwiska oraz numery PESEL albo daty urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serie i numery dowodów osobistych lub innych dokumentów potwierdzających tożsamość członków organu zarządzającego tą osobą prawną lub jednostką; 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP); 4) identyfikator podmiotu prawnego (LEI) – o ile został nadany; 5) dane kontaktowe, o których mowa w art. 11 pkt 8. 3. Do wniosku załącza się: 1) statut, akt założycielski lub umowę spółki; 2) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. b–e; 3) opis wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17; 4) zatwierdzone sprawozdania finansowe wnioskodawcy za ostatnie trzy lata poprzedzające rok złożenia wniosku wraz z uchwałami o ich zatwierdzeniu, a w przypadku gdy wnioskodawca prowadzi działalność w okresie krótszym niż trzy lata – za cały ten okres; 5) oświadczenia członków organów zarządzających wnioskodawcy o spełnianiu wymogu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. a; 6) projekt umowy powierzenia, o której mowa w art. 23 ust. 1, w przypadku zamiaru współpracy wnioskodawcy z dostawcą usług obsługi kredytów; 7) potwierdzenie wniesienia opłaty, o której mowa w art. 47 ust. 1.
			Art. 6 projektu	Art. 6. 1. Zezwolenie jest udzielane, jeżeli wnioskodawca: 1) posiada siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) prowadzi działalność w formie spółki akcyjnej, prostej spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością; 3) jest zarządzany i nadzorowany przez osoby wchodzące w skład organów zarządzających: a) posiadające pełną zdolność do czynności prawnych, b) dające rękojmię należytego wykonywania swoich obowiązków, w tym:

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				– wobec których łączne skutki drobnych incydentów nie rzutują na ich nieskazitelną opinię, – w swoich wcześniejszych kontaktach służbowych z Komisją oraz właściwymi organami nadzoru z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich i państw trzecich, a także organami regulacyjnymi zawsze działały w sposób przejrzysty i otwarty oraz współpracowały z tymi organami; c) wobec których nie toczy się postępowanie upadłościowe albo restrukturyzacyjne oraz nie została ogłoszona ich upadłość; d) które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, przeciwko życiu i zdrowiu, przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przeciwko ochronie informacji lub za przestępstwo skarbowe, lub skazane prawomocnym wyrokiem za wykroczenie przeciwko interesom konsumentów, e) posiadające odpowiednią wiedzę oraz doświadczenie niezbędne do wykonywania czynności w kompetentny i odpowiedzialny sposób; 4) posiada procedury i polityki dotyczące prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17; 5) posiada zatwierdzone sprawozdania finansowe za ostatnie trzy lata poprzedzające rok złożenia wniosku wraz z uchwałami o ich zatwierdzeniu, a w przypadku gdy wnioskodawca prowadzi działalność w okresie krótszym niż trzy lata – za cały ten okres; 6) złożył wraz z wnioskiem, o którym mowa w art. 4 ust. 2, projekt umowy powierzenia, o której mowa w art. 23 ust. 1, w przypadku zamiaru współpracy wnioskodawcy z dostawcą usług obsługi kredytów. 2. Przepisy ust. 1 pkt 3 lit. c oraz d stosuje się także do osób posiadających znaczny pakiet akcji lub udziałów. 3. Komisja, w drodze decyzji, odmawia udzielenia zezwolenia, jeżeli nie zostały spełnione wymogi określone w ust. 1 i 2. 4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj i formę dokumentów potwierdzających spełnienie

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b-e, mając na względzie konieczność sprawdzenia, czy wnioskodawca spełnia te warunki, oraz kompletność i wiarygodność dokumentacji dołączanej do wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 2.
			Art. 46	Art. 46. 1. Nabywca kredytów wnosi wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru w wysokości 1 000 zł za każde półrocze roku kalendarzowego, w którym na jego rzecz zostały przeniesione prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt. 2. W przypadku gdy nabywca kredytu wyznaczył przedstawiciela, do wnoszenia wpłaty, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany ten przedstawiciel. 3. Wpłaty, o których mowa w ust. 1, wnosi się na rachunek bankowy Urzędu Komisji.
			Art.44 projektu	Art. 44. 1. Podmioty obsługujące kredyty, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, nabywcy kredytów oraz przedstawiciele są obowiązani do wnoszenia wpłat na pokrycie kosztów nadzoru, o którym mowa w art. 30 ust. 1. 2. Suma wpłat, o których mowa w art. 46 ust. 1, oraz opłat, o których mowa w art. 47 ust. 1 i 2, dokonanych w poprzednim roku pomniejsza łączną kwotę wpłat na pokrycie kosztów nadzoru należnych w danym roku zgodnie z art. 45 ust. 1.
			Art. 45	Art. 45. 1. Podmioty obsługujące kredyty, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, wnoszą roczne wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie nie wyższej niż 0,5% sumy przychodów uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów za rok obrotowy poprzedzający rok kalendarzowy, w którym należna jest wpłata, i nie mniejszej niż 4000 zł. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, przekazują Urzędowi Komisji

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

			Art. 47-49 Art. 47. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 2, podlega opłacie w wysokości 18 000 zł. 2. Wniosek o dokonanie zmiany wpisu do rejestru podlega opłacie w wysokości 250 zł. 3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, wnosi się na rachunek bankowy Urzędu Komisji. Art. 48. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia: 1) sposób obliczenia wysokości wpłat, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz termin ich wnoszenia, 2) termin wnoszenia wpłat, o których mowa w art. 46 ust. 1 – uwzględniając rodzaje wpłat, zakres sprawowanego nadzoru oraz konieczność zapewnienia jego skuteczności, a także mając na względzie, że wysokość wpłaty nie powinna w istotny sposób wpływać na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia, a sposób obliczania wpłat nie powinien stwarzać nadmiernych obciążeń administracyjnych dla podmiotów obowiązanych. Art. 49. 1. Przewodniczący Komisji, jego zastępcy, członkowie Komisji,

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				pracownicy Urzędu Komisji oraz osoby wykonujące pracę na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze są obowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej, którą stanowią wszystkie informacje uzyskane lub wytworzone w związku ze sprawowaniem nadzoru, o którym mowa w art. 30 ust. 1, których udzielenie, ujawnienie lub potwierdzenie mogłoby naruszyć chroniony prawem interes podmiotów, których te informacje bezpośrednio lub pośrednio dotyczą, lub utrudnić sprawowanie tego nadzoru.2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w tym przepisie. 3. Nie stanowi naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1: 1) udzielenie informacji dotyczących nabywania kredytów i działalności w zakresie obsługi kredytów właściwym organom nadzoru goszczącego państwa członkowskiego lub państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, dla celów sprawowanego przez te organy nadzoru nad rynkiem finansowym oraz w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru, jeżeli wskutek tego nie zostanie naruszony interes gospodarczy Rzeczypospolitej Polskiej, jest zapewnione wykorzystanie udzielonych informacji tylko na potrzeby sprawowanego nadzoru nad rynkiem finansowym lub w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru, oraz jest zagwarantowane, że przekazywanie udzielonych informacji poza organ nadzoru jest możliwe wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji; 2) złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa; 3) udzielenie informacji bankowi centralnemu, będącemu w Europejskim Systemie Banków Centralnych, niezbędnych do realizacji przez niego zadań, w tym zadań dotyczących polityki monetarnej i zapewnienia związanej z tym płynności, zadań związanych z nadzorem nad systemami płatności, rozliczeń i rozrachunku oraz zadań realizowanych w przypadku zagrożenia dla stabilności systemu finansowego; 4) udostępnienie informacji i dokumentów dotyczących działalności w zakresie obsługi kredytów właściwym organom nadzoru państw członkowskich w przypadku zagrożenia dla stabilności systemu

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				finansowego oraz w wykonaniu zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej; 5) udzielenie Komitetowi Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 559), informacji niezbędnych do realizacji przez niego zadań ustawowych; 6) udzielenie instytucjonalnym systemom ochrony, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, informacji niezbędnych do realizacji ich zadań; 7) udzielenie informacji jednostce zarządzającej systemem ochrony, o której mowa w art. 130e ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, w zakresie informacji niezbędnych do realizacji celów, o których mowa w art. 130b ust. 1 tej ustawy, i wsparcia, o którym mowa w art. 130b ust. 2 tej ustawy, lub zadań organu zarządzającego systemem ochrony określonych w art. 130k ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 2 tej ustawy; 8) udzielenie Europejskiej Radzie do spraw Ryzyka Systemowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych lub Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych informacji niezbędnych do realizacji ich zadań, jeżeli obowiązek taki wynika z przepisów dotyczących utworzenia i działalności tych podmiotów; 9) udzielenie informacji Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, 1285, 1723 i 1843 oraz z 2024 r. poz. 850, 1222 i ...). 4. Udzielenie właściwym organom nadzoru państwa innego niż goszczące państwo członkowskie lub macierzyste państwo członkowskie informacji stanowiących tajemnicę zawodową może nastąpić jedynie wówczas, gdy zapewniona będzie ochrona tych informacji co najmniej równoważna określonej w ust.1, 2 i 5-7.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				5. Uzyskane od właściwych organów nadzoru informacje, stanowiące tajemnicę zawodową tych organów, mogą być udzielane jedynie po uzyskaniu zgody tych organów i dla celów określonych tą zgodą. 6. Zgoda, o której mowa w ust. 5, nie jest wymagana, jeżeli informacje uzyskane od właściwych organów nadzoru państwa członkowskiego są przekazywane właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich lub udzielenie informacji jest niezbędne dla celów wykonywania nadzoru finansowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 15 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. 7. Do zachowania w tajemnicy informacji, o których mowa w ust. 1, są obowiązane także osoby, którym informacje te zostały ujawnione zgodnie z ust. 3, 5 lub 6, chyba że na ujawnienie takich informacji przez te osoby zezwala przepis prawa. Obowiązek zachowania informacji istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, na podstawie których uzyskano dostęp do tych informacji. 8. Podmioty, wskazane w ust. 1 mają obowiązek udostępnienia informacji stanowiących tajemnicę zawodową lub przekazywania związanych z nimi dokumentów na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawach o przestępstwa skarbowe.
	2. Do wniosku o udzielenie zezwolenia podmiotom obsługującym kredyty, o którym mowa w ust. 1, załącza się następujące informacje:	T	Art. 4 ust. 2	Art. 4. (...)
	a) dowody potwierdzające status prawny wnioskodawcy oraz kopię jego aktu założycielskiego i statutu spółki;	T	Art. 4 ust. 2 pkt 1	2. Zezwolenie wydaje się na wniosek zawierający: 1) firmę (nazwę), adres siedziby oraz numer wnioskodawcy w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego;
	b) adres głównego biura lub siedziby statutowej wnioskodawcy;	T	Art. 4 ust. 2 pkt 1	iw.
	c) tożsamość członków zarządu lub organu wykonawczego wnioskodawcy oraz osób posiadających znaczny pakiet akcji wnioskodawcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 4 ust. 2 pkt 2	2) imiona i nazwiska oraz numery PESEL albo daty urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serie i numery dowodów osobistych lub innych dokumentów potwierdzających tożsamość członków organu zarządzającego oraz osób posiadających znaczny pakiet akcji lub udziałów

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				wnioskodawcy; w przypadku gdy znaczny pakiet akcji lub udziałów wnioskodawcy należy do osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej – jej firmę (nazwę) i adres siedziby oraz numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo innym równoważnym rejestrze w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, w którym ta osoba prawna lub jednostka posiada siedzibę, a także imiona i nazwiska oraz numery PESEL albo daty urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serie i numery dowodów osobistych lub innych dokumentów potwierdzających tożsamość członków organu zarządzającego tą osobą prawną lub jednostką;
	d) dowody potwierdzające, że wnioskodawca spełnia warunki określone w art. 5 ust. 1 lit. b) i c);	T	Art. 6 ust. 1 pkt 2 -6 i ust. 2 i 3 projektu	Art. 6. 1. Zezwolenie jest udzielane, jeżeli wnioskodawca: 2) prowadzi działalność w formie spółki akcyjnej, prostej spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością; 3) jest zarządzany i nadzorowany przez osoby wchodzące w skład organów zarządzających: a) posiadające pełną zdolność do czynności prawnych, b) dające rękojmię należytego wykonywania swoich obowiązków, w tym: – wobec których łączne skutki drobnych incydentów nie rzutują na ich nieskazitelną opinię, – w swoich wcześniejszych kontaktach służbowych z Komisją oraz właściwymi organami nadzoru z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich i państw trzecich, a także organami regulacyjnymi zawsze działały w sposób przejrzysty i otwarty oraz współpracowały z tymi organami; c) wobec których nie toczy się postępowanie upadłościowe albo restrukturyzacyjne oraz nie została ogłoszona ich upadłość; d) które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, przeciwko życiu i zdrowiu, przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przeciwko ochronie informacji lub za przestępstwo skarbowe, lub skazane prawomocnym wyrokiem za wykroczenie

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

			Art. 3 pkt 7 projektu	przeciwko interesom konsumentów, e) posiadające odpowiednią wiedzę oraz doświadczenie niezbędne do wykonywania czynności w kompetentny i odpowiedzialny sposób; 4) posiada procedury i polityki dotyczące prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17; 5) posiada zatwierdzone sprawozdania finansowe za ostatnie trzy lata poprzedzające rok złożenia wniosku wraz z uchwałami o ich zatwierdzeniu, a w przypadku gdy wnioskodawca prowadzi działalność w okresie krótszym niż trzy lata – za cały ten okres; 6) złożył wraz z wnioskiem, o którym mowa w art. 4 ust. 2, projekt umowy powierzenia, o której mowa w art. 23 ust. 1, w przypadku zamiaru współpracy wnioskodawcy z dostawcą usług obsługi kredytów. 2. Przepisy ust. 1 pkt 3 lit. c oraz d stosuje się także do osób posiadających znaczny pakiet akcji lub udziałów. 3. Komisja, w drodze decyzji, odmawia udzielenia zezwolenia, jeżeli nie zostały spełnione wymogi określone w ust. 1 i 2. Art. 3 (...) 7) konsumentom – rozumie się przez to konsumenta, o którym mowa w art. 221 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny;
	e) dowody potwierdzające, że osoby posiadające znaczny pakiet akcji w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 spełniają warunki określone w art. 5 ust. 1 lit. d) niniejszej dyrektywy;	T	Art. 6 ust. 1 pkt 2 – 6 i ust. 2 i 3 projektu	jw.
	f) dowody potwierdzające istnienie zasad zarządzania i mechanizmów kontroli wewnętrznej, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. e);	T	Art. 17 projektu	Art. 17. 1. Podmiot obsługujący kredyty jest obowiązany do opracowania i stosowania wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów obejmujących co najmniej: 1) system zarządzania ryzykiem i system kontroli wewnętrznej, w tym procedury księgowe, które zapewniają ochronę praw kredytobiorcy oraz zgodność z przepisami regulującymi prawa kredytodawcy wynikające

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				z umowy o kredyt, przepisami regulującymi umowę kredytu oraz przepisami rozporządzenia nr 2016/679; 2) procedury ochrony praw kredytobiorców zapewniające, z zachowaniem należytej staranności, sprawiedliwe ich traktowanie, w tym przez uwzględnianie sytuacji finansowej kredytobiorców oraz konieczności poinformowania ich o istniejących możliwościach uzyskania wsparcia; 3) procedury pozwalające na ocenę sytuacji finansowej kredytobiorcy; 4) procedury dotyczące przyjmowania reklamacji i skarg, a także odwołań od tych reklamacji i skarg; 5) procedury, w tym rozwiązania techniczne i organizacyjne, zapewniające ochronę tajemnic prawnie chronionych oraz regulamin ochrony przepływu informacji objętych takimi tajemnicami; 6) procedury przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. 2. System zarządzania ryzykiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zapewnia prawidłowość procesu wyznaczania i realizacji szczegółowych celów działalności prowadzonej przez podmiot obsługujący kredyty przez odpowiednio zaprojektowane i wdrożone procedury identyfikacji, pomiaru lub szacowania, monitorowania, raportowania i kontroli oraz ograniczania ryzyka. 3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób organizacji systemu zarządzania ryzykiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w tym rodzaje procedur go tworzących, mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania organów statutowych podmiotów obsługujących kredyty i należytego podejścia do podejmowanego ryzyka w zakresie prowadzonej działalności, a także zapewnienie skutecznego działania mechanizmów wykrywania tego ryzyka.
	g) dowody potwierdzające istnienie polityki, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. f);	T	Art. 17 ust. 1 pkt 3 projektu	jw.
	h) dowody potwierdzające istnienie procedur wewnętrznych, o	T	Art. 17 ust. 1	jw.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	których mowa w art. 5 ust. 1 lit. g);		pkt 4 projektu	
	i) dowody potwierdzające istnienie procedur, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. h);	T	Art. 17 ust. 1 pkt 5 i 6 projektu	jw.
	j) w stosownych przypadkach, dowody potwierdzające istnienie odrębnego rachunku w instytucji kredytowej, jak przewidziano w art. 6 ust. 2 lit. a);	N		Przepis ma charakter opcji nie wymaga wdrożenia.
	k) każdą umowę powierzenia wykonywania, o której mowa w art. 12 ust. 1.	T	Art. 19 ust. 1 i art. 23 ust. 4	W ocenie projektodawcy powierzenie wykonywania działalności w zakresie obsługi kredytów możliwe jest dopiero po uzyskaniu zezwolenia. W ramach art. 19 ust. 1 i art. 23 ust. 4 podmiot obsługujących kredyty i dostawca usług obsługi kredytów zobowiązani są do przechowywania dokumentacji dotyczącej ich współpracy oraz dokumenty dotyczące wykonywania działalności w zakresie obsługi kredytów. Ponadto podmiot obsługujący kredyty i dostawca usług obsługi kredytów, zobowiązani są na żądanie Komisji, do przekazywania informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 19 ust. 1 i art. 23 ust. 4, na własny koszt.
	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego w terminie 45 dni od otrzymania wniosku o udzielenie zezwolenia oceniały, czy wniosek jest kompletny.	T	Art. 5 ust. 1 i 2 projektu	Art. 5. 1. Komisja dokonuje oceny kompletności wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 2, w terminie 45 dni od dnia jego złożenia. 2. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 2, jest niekompletny, Komisja wzywa wnioskodawcę do jego uzupełnienia.
	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w terminie 90 dni od otrzymania kompletnego wniosku lub, jeżeli wniosek zostanie uznany za niekompletny, od otrzymania wymaganych informacji, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego powiadomiły wnioskodawcę, czy zezwolenie zostało udzielone czy też odmówiono jego udzielenia, oraz podały powody odmowy.	T	Art. 5 ust. 3 projektu	3. Komisja wydaje decyzję w przedmiocie zezwolenia nie później niż w terminie 90 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku.
	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby wnioskodawcy przysługiwało prawo odwołania się do sądu, w przypadkach	N		Vide przepisy Rozdział 10, art., 127 i n. Kodeksu Postępowania Administracyjnego

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego podejmą decyzję odmowną w sprawie wniosku o udzielenie zezwolenia zgodnie z art. 5 ust. 3, a także w przypadkach gdy w terminie przewidzianym w ust. 4 niniejszego artykułu właściwe organy nie podejmą żadnej decyzji w sprawie wniosku.			
Art. 8	Cofnięcie zezwolenia			
	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego posiadały niezbędne uprawnienia nadzorcze oraz uprawnienia w zakresie prowadzenia dochodzeń i uprawnienia w zakresie nakładania sankcji, zgodnie z art. 22, aby cofnąć zezwolenie udzielone podmiotowi obsługującemu kredyty, w przypadku gdy którekolwiek z poniższych ma zastosowanie do podmiotu obsługującego kredyty:	T	Art. 31 ust. 1 -9	Art. 31. 1. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może: 1) odwołać odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie członka organu zarządzającego tego podmiotu obsługującego kredyty lub tego dostawcy usług obsługi kredytów albo osoby podejmującej decyzje w imieniu tego dostawcy usług obsługi kredytów, w przypadku gdy naruszenia mają charakter rażący lub uporczywy; 2) nałożyć na osobę, o której mowa w pkt 1, karę pieniężną; 3) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną; 4) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. 2. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może:

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				1) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną; 2) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. 3. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1: 1) przestał spełniać wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 1 lub 2, 2) uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów lub w inny sposób niezgodny z prawem, 3) nie wprowadził lub nie stosuje wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, lub nie dokonał ich zmian na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. a, 4) wykonuje działalność w zakresie obsługi kredytów bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1, lub na podstawie umowy, która została zawarta z naruszeniem przepisów art. 21 ust. 2, 5) nie przekazuje Komisji dokumentacji, informacji i wyjaśnień, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4, 6) narusza art. 18 lub rażąco lub uporczywie narusza art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 5, art. 23 ust. 1, 2 i 5 lub art. 26 ust. 1–4 i 6 – Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. 4. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2: 1) nie wprowadził lub nie stosuje wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, lub nie dokonał ich zmian na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. a, 2) wykonuje działalność w zakresie obsługi kredytów bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1, lub na podstawie umowy, która została zawarta z naruszeniem przepisów art. 21 ust. 2, 3) nie przekazuje Komisji informacji, o których mowa w art. 30 ust. 3

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				pkt 4, 4) narusza art. 18 lub rażąco lub uporczywie narusza art. 23 ust. 1, 2 i 5 oraz art. 26 ust. 1–4 i 6 - Komisja może, w drodze decyzji, wykreślić ten podmiot z rejestru. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. 5. W przypadku stwierdzenia, że oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, nie przekazuje informacji i dokumentacji, o której mowa w art. 19 ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji, wykreślić ten oddział z rejestru. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. 6. W przypadku stwierdzenia, że dostawca usług obsługi kredytów nie przekazuje informacji i dokumentacji, o której mowa w art. 23 ust. 4, Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie udzielone podmiotowi obsługującemu kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, albo wykreślić z rejestru podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. 7. W decyzji, o której mowa w ust. 3, Komisja może określić termin i warunki zaprzestania prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów. Komisja w terminie dwóch dni roboczych od dnia wydania tej decyzji dokonuje wpisu do rejestru, wskazując datę cofnięcia zezwolenia. 8. W przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, prowadzi działalność transgranicznie lub w formie oddziału, Komisja niezwłocznie informuje o cofnięciu zezwolenia właściwe organy nadzoru goszczącego państwa członkowskiego, a także właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska. 9. W przypadku podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, Komisja niezwłocznie informuje o wykreśleniu z rejestru właściwe organy nadzoru w macierzystym państwie członkowskim, a także właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

a) nie skorzystał z zezwolenia w ciągu 12 miesięcy od jego udzielenia;	T	Art. 8 pkt 1	Art. 8. 1. Komisja stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie zezwolenia w przypadku gdy: 1) podmiot obsługujący kredyty nie podjął prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów przez okres 12 miesięcy od dnia wydania zezwolenia;
b) wyrażnie zrzekł się zezwolenia;	T	Art. 35 ust. 1	Art. 35. 1. Komisja, w drodze decyzji, cofa zezwolenie na wniosek podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1. 2. Postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na wniosek nie wszczyna się, jeżeli: 1) w podmiocie obsługującym kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, jest prowadzona kontrola, o której mowa w art. 39, lub został on zawiadomiony o zamiarze przeprowadzenia takiej kontroli; 2) wszczęto postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 lub 3. 3. Postępowanie wszczęte na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, zawieszają się od dnia: 1) zawiadomienia podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, o zamiarze przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 39, do 30 dnia od dnia doręczenia protokołu z tej kontroli; 2) wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 lub 3, do dnia, w którym decyzja w sprawie nałożenia kary pieniężnej stała się ostateczna. 4. W terminie 2 dni roboczych od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja z urzędu dokonuje wpisu w sprawie cofnięcia zezwolenia do rejestru.
c) zaprzestał prowadzenia działalności podmiotu obsługującego kredyty przez okres dłuższy niż 12 miesięcy;	T	Art. 8 pkt 2 projektu	2) podmiot obsługujący kredyty nie prowadził działalności w zakresie obsługi kredytów przez okres dłuższy niż 12 miesięcy;
d) uzyskał zezwolenie za pomocą złożenia fałszywych oświadczeń lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;	T	Art. 31 ust. 2 pkt 2 projektu	2) uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów lub w inny sposób niezgodny z prawem,
e) nie spełnia już wymogów niezbędnych do udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot	T	Art. 31 ust. 2 pkt 1 projektu	1) przestał spełniać wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2,

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	obsługujący kredyty określonych w art. 5 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 6 ust. 2 lit. a);			
	f) dopuścić się poważnego naruszenia mających zastosowanie przepisów, w tym przepisów prawa krajowego transponujących niniejszą dyrektywę, lub innych przepisów dotyczących ochrony konsumentów, w tym mających zastosowanie przepisów przyjmującego państwa członkowskiego i państwa członkowskiego, w którym kredyt został udzielony.	T	Art. 31 ust. 2 pkt 7 projektu	7) rażąco lub uporczywie narusza art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 5, art. 18, art. 23 ust. 1, 2 i 5 oraz art. 26 ust. 1–4 i 6
	2. W przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego natychmiast poinformowały właściwe organy w przyjmującym państwie członkowskim w przypadkach, gdy podmiot obsługujący kredyty świadczy usługi zgodnie z art. 13, a także właściwe organy państwa członkowskiego, w którym został udzielony kredyt, jeżeli jest ono inne niż przyjmujące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie.	T	Art. 31 ust 8	8. W przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, prowadzi działalność transgranicznie lub w formie oddziału, Komisja niezwłocznie informuje o cofnięciu zezwolenia właściwe organy nadzoru w goszczącym państwie członkowskim, a także właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego, w którym został udzielony kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska.
Art. 9	Wykaz lub rejestr posiadających zezwolenie podmiotów obsługujących kredyty			
	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy ustanowiły i prowadziły co najmniej wykaz lub, jeśli okaże się to bardziej odpowiednie, krajowy rejestr wszystkich podmiotów obsługujących kredyty posiadających zezwolenie na świadczenie usług na ich terytorium, w tym podmiotów obsługujących kredyty świadczących usługi zgodnie z art. 13 niniejszej dyrektywy.	T	Art. 9 – 12 projektu	Art. 9. 1. Komisja prowadzi, w systemie teleinformatycznym, rejestr podmiotów obsługujących kredyty, zwany dalej „rejestrem”. 2. Dane zawarte w rejestrze są jawne. Każdy ma prawo dostępu do tych danych i informacji. Art. 10. 1. Rejestr obejmuje: 1) podmioty obsługujące kredyty, które uzyskały zezwolenie, 2) podmioty obsługujące kredyty, w odniesieniu do których organ nadzoru w macierzystym państwie członkowskim przekazał Komisji zawiadomienie, o którym mowa w art. 16. 2. Komisja udostępnia rejestr na swojej stronie internetowej. Art. 11. 1. Rejestr zawiera dane dotyczące podmiotu obsługującego kredyty obejmujące: 1) numer wpisu do rejestru;

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				2) identyfikator podmiotu prawnego (LEI), o ile posiada; 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile posiada; 4) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub innym równoważnym rejestrze w państwie, w którym podmiot ten posiada siedzibę oraz nazwę tego rejestru; 5) numer REGON, o ile posiada; 6) firmę (nazwę); 7) adres siedziby; 8) dane kontaktowe: a) adres poczty elektronicznej, b) adres URL formularza elektronicznego podmiotu obsługującego kredyty, c) numer telefonu, d) adres do doręczeń elektronicznych, e) adres skrytki powiązanej z kontem na elektronicznej platformie usług administracji publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307 i 1222), f) do celów przyjmowania reklamacji i skarg oraz odwołań; 9) status zezwolenia; 10) datę udzielenia zezwolenia; 11) datę cofnięcia albo wygaśnięcia zezwolenia; 12) datę ponownego udzielenia zezwolenia; 13) dane dotyczące prowadzenia przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, działalności w goszczącym państwie członkowskim w formie oddziału obejmujące; 14) dane dotyczące prowadzenia przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, działalności transgranicznie w goszczącym państwie członkowskim obejmujące: a) nazwę goszczącego państwa członkowskiego, b) datę rozpoczęcia działalności transgranicznie, c) datę zakończenia działalności transgranicznie. 2. W przypadku podmiotów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, rejestr

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				zawiera dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1-12, a także: 1) firmę (nazwę) podmiotu i nazwę handlową w języku macierzystego państwa członkowskiego; 2) dane oddziału podmiotu obsługującego kredyty, który posiada siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, obejmujące: a) adres siedziby, b) nazwę macierzystego państwa członkowskiego; c) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego; 3) datę rozpoczęcia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 4) datę zakończenia prowadzenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 3. W przypadku podmiotów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, dane, o których mowa w ust. 1 pkt 9-12, obejmują informacje dotyczące zezwolenia udzielonego przez właściwy organ nadzoru w macierzystym państwie członkowskim, wynikające z zawiadomienia, o którym mowa w art. 16. Art. 12. 1. Przez wpis do rejestru rozumie się także zmianę wpisu. 2. Komisja prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy, omyłki lub niezgodności ze stanem faktycznym.
	EUNB opracowuje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, w zakresie sporządzania i prowadzenia takich wykazów lub rejestrów oraz określenia zawartych w nich rodzajów informacji w celu zagwarantowania równych warunków konkurencji w całej Unii oraz przejrzystości dla nabywców kredytów i dla kredytobiorców.	N		Przepis dotyczy kompetencji EUNB.
	2. Wykaz lub rejestr, o których mowa w ust. 1, jest udostępniany publicznie w internecie na stronie właściwych organów oraz systematycznie aktualizowany.	T	Art. 10 ust. 2 projektu	Art. 10. (...) 2. Komisja udostępnia rejestr na swojej stronie internetowej.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	3. W przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 8 właściwe organy niezwłocznie aktualizują wykaz lub rejestr, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.	T	Art. 11 ust. 1 pkt 11 oraz art. 13 projektu	Art. 11. 1. Rejestr zawiera dane dotyczące podmiotu obsługującego kredyty obejmujące: (...) 11) datę cofnięcia albo wygaśnięcia zezwolenia; Art. 13. 1. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, informuje Komisję o każdej zmianie danych wpisanych do rejestru, nie później niż w terminie 7 dni od dnia zmiany tych danych, składając wniosek o ich zmianę. 2. Komisja aktualizuje dane wpisane do rejestru w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1. 3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się potwierdzenie wniesienia opłaty, o której mowa w art. 47 ust. 2. 4. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest niekompletny, Komisja wzywa do jego uzupełnienia we wskazanym terminie, nie krótszym niż 7 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania. 5. Komisja informuje właściwy organ nadzoru goszczącego państwa członkowskiego o dokonaniu zmiany danych podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, wpisanych do rejestru. 6. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku otrzymania informacji o zmianie danych dotyczących podmiotu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, wpisanych do rejestru, przekazanych Komisji przez właściwy organ nadzoru macierzystego państwa członkowskiego.
Art. 10	Stosunek z kredytobiorcą, zawiadomienia o przeniesieniu i późniejsze zawiadomienia			
	1. Państwa członkowskie wymagają, aby w swoich stosunkach z kredytobiorcami nabywcy kredytów i podmioty obsługujące kredyty:	T	Art. 26 ust. 1	Art. 26. 1. Nabywca kredytów, przedstawiciel, podmiot obsługujący kredyty i dostawca usług w zakresie obsługi kredytów w stosunkach z kredytobiorcami:
	a) działali w dobrej wierze, uczciwie i profesjonalnie;	T	Art. 26 ust. 1 pkt 1	1) działa w dobrej wierze, uczciwie i profesjonalnie;
	b) przekazywali kredytobiorcom informacje, które nie wprowadzają w błąd, nie są niejasne ani fałszywe;	T	Art. 26 ust. 1 pkt 2	2) przekazuje kredytobiorcom informacje, które nie wprowadzają w błąd, nie są niejasne ani fałszywe;
	c) szanowali i chronili dane osobowe i prywatność kredytobiorców;	T	Art. 26 ust. 1 pkt 3	3) przestrzega przepisów, a w stosownych przypadkach także procedur, w zakresie ochrony danych osobowych kredytobiorców, z

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				uwzględnieniem przepisów rozporządzenia nr 2016/679;
	d) komunikowali się z kredytobiorcami w sposób, który nie stanowi nękania, przymusu lub bezprawnego nacisku.	T	Art. 26 ust. 1 pkt 4	4) komunikuje się z kredytobiorcami w sposób najmniej dla nich uciążliwy.
	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby po każdym przeniesieniu praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, na nabywcę kredytu i zawsze przed pierwszą windykacją należności, ale także na każde żądanie kredytobiorcy, nabywca kredytu lub – jeżeli został wyznaczony do prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów – podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii), lub podmiot zajmujący się obsługą kredytów, przesyłał kredytobiorcy zawiadomienie, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku, które zawiera co najmniej:	T	Art. 26 ust. 2-9 projektu	2. W przypadku przeniesienia na nabywcę kredytu praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, nabywca kredytu lub przedstawiciel albo podmiot obsługujący kredyty, w terminie 14 dni od dnia tego przeniesienia, bezpłatnie, przekazuje kredytobiorcy napisaną jasnym i powszechnie zrozumiałym językiem informację zawierającą: 1) datę nabycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt; 2) w przypadku nabywcy kredytu lub przedstawiciela będącego: a) osobą fizyczną – imię i nazwisko oraz numer PESEL albo datę urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serię i numer dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i adres prowadzenia działalności gospodarczej, b) osobą prawną – firmę (nazwę) i adres siedziby oraz numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub innym równoważnym rejestrze w państwie, w którym nabywca kredytu lub przedstawiciel posiada siedzibę, oraz nazwę tego rejestru; 3) w przypadku podmiotu obsługującego kredyty – numer wpisu do rejestru; 4) w przypadku ustanowienia dostawcy usług obsługi kredytów będącego: a) osobą fizyczną – imię i nazwisko oraz numer PESEL albo datę urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serię i numer dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i adres prowadzenia działalności, b) osobą prawną – firmę (nazwę) i adres siedziby oraz numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub innym równoważnym rejestrze w państwie, w którym dostawca ten posiada siedzibę, oraz nazwę tego rejestru;

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				5) kwotę należności z podziałem na kapitał, odsetki oraz inne koszty z tytułu umowy o kredyt, według stanu na dzień nabycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, numer rachunku, na jaki kredytobiorca jest obowiązany wpłacać należności z tytułu umowy o kredyt, oraz harmonogram płatności tych należności; 6) informację dotyczącą procedury przyjmowania reklamacji i skarg oraz odwołań od tych reklamacji i skarg, a także korzystania z pozasądowych procedur rozwiązywania sporów; 7) informację, że przeniesienie praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt nie prowadzi do zmiany prawa właściwego dla umowy o kredyt zawartej przez kredytobiorcę. 3. Informacja, o której mowa w ust. 2, jest przekazywana: 1) przed dokonaniem pierwszej czynności w zakresie obsługi kredytów dotyczącej danej nieobsługiwanej umowy o kredyt; 2) na każde żądanie kredytobiorcy; 3) po każdej zmianie nabywcy kredytu, przedstawiciela, podmiotu obsługującego kredyty lub dostawcy usług obsługi kredytów; 4) po każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 2. 4. Nabywca kredytu, przedstawiciel oraz podmiot obsługujący kredyty przechowują kopię informacji, o której mowa w ust. 2, oraz dowód jej przekazania kredytobiorcy przez 7 lat, licząc od końca roku, w którym ostatnie ze zobowiązań wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt wygasło albo nabywca kredytu przeniósł na innego nabywcę kredytu prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt. 5. Nabywca kredytu, przedstawiciel oraz podmiot obsługujący kredyty, na żądanie Komisji, przekazują kopię informacji, o której mowa w ust. 2, lub dowód jej przekazania, na własny koszt. 6. Podmiot obsługujący kredyty przekazuje dostawcy usług obsługi kredytów kopię informacji, o której mowa w ust. 2, oraz dowód jej przekazania kredytobiorcy.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				7. Dostawca usług obsługi kredytów przechowuje kopię informacji, o której mowa w ust. 2, oraz dowód jej przekazania kredytobiorcy przez 7 lat, licząc od końca roku, w którym ostatnie ze zobowiązań wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt wygasło albo nabywca kredytu lub przedstawiciel przeniósł na innego nabywcę prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, albo od rozwiązania albo wygaśnięcia umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. 8. Dostawca usług obsługi kredytów, na żądanie Komisji, przekazuje kopię informacji, o której mowa w ust. 2, lub dowód jej przekazania, na własny koszt.
	a) informacje o przeniesieniu, które miało miejsce, w tym o dacie przeniesienia;	T	Art. 26 ust. 2 pkt 1 projektu	jw.
	b) dane identyfikacyjne i kontaktowe nabywcy kredytu;	T	Art. 26 ust 2 pkt 2 projektu	jw.
	c) dane identyfikacyjne i kontaktowe podmiotu obsługującego kredyty lub podmiotu, o którym mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii), jeżeli został wyznaczony;	T	Art. 26 ust 2 pkt 3-4 projektu	jw.
	d) dowody dotyczące zezwolenia udzielonego podmiotowi obsługującemu kredyty zgodnie z art. 7, jeżeli takie podmioty zostały wyznaczone;	T	Art. 26 ust 1 pkt 4 projektu	jw.
	e) w stosownych przypadkach – dane identyfikacyjne i kontaktowe dostawcy usług obsługi kredytów;	T	Art. 26 ust 1 pkt 5 projektu	jw.
	f) przedstawione w widoczny sposób dane punktu kontaktowego u nabywcy kredytu lub – jeżeli został wyznaczony do prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów – u podmiotu, o którym mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii), lub u podmiotu obsługującego kredyty oraz, w stosownych przypadkach, u dostawcy usług obsługi kredytów, w którym można w razie potrzeby uzyskać informacje;	T	Art. 26 ust 1 pkt 2 projektu	jw.
	g) informacje o kwotach należnych od kredytobiorcy w momencie zawiadomienia, z wyszczególnieniem należności z tytułu kapitału, odsetek, prowizji i innych dozwolonych opłat;	T	Art. 26 ust 1 pkt 6 projektu	jw.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	h) oświadczenie, że nadal mają zastosowanie wszystkie odpowiednie przepisy prawa unijnego i krajowego dotyczące w szczególności egzekwowania umów, ochrony konsumentów, praw kredytobiorcy i prawa karnego;	T	Art. 26 ust 1 pkt 7 projektu	jw.
	i) nazwa, adres i dane kontaktowe właściwych organów państwa członkowskiego, w którym kredytobiorca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę statutową lub, w przypadku gdy na mocy swojego prawa krajowego nie posiada on siedziby statutowej, państwa członkowskiego, w którym ma swoje główne biuro, i do których kredytobiorca może złożyć skargę. Zawiadomienie przewidziane w akapicie pierwszym musi być napisane jasnym i powszechnie zrozumiałym językiem.	T	Art. 26 ust 1 pkt 7 projektu	jw.
	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby we wszystkich późniejszych zawiadomieniach przekazywanych kredytobiorcy, nabywca kredytu lub – jeżeli został wyznaczony do prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów – podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii), lub podmiot obsługujący kredyt, podawał informacje określone w ust. 2 lit. f) niniejszego artykułu, z wyjątkiem sytuacji, gdy jest to pierwsze zawiadomienie po wyznaczeniu nowego podmiotu obsługującego kredyty, w którym to przypadku podaje się również informacje określone w ust. 2 lit. c) i d) niniejszego artykułu.	T	Art. 26 ust. 2-9 Art. 33 -34 projektu	jw. Art. 33. Komisja niezwłocznie przekazuje właściwym organom nadzoru państwa, w którym nabywca kredytu prowadzi działalność, lub państwa, w którym nabywca kredytu posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę, informacje istotne z punktu widzenia sprawowanego przez te organy nadzoru. Art. 34. 1. W celu wykonywania zadań wynikających z ustawy, Komisja współpracuje z właściwymi organami nadzoru macierzystego państwa członkowskiego albo goszczącego państwa członkowskiego, w tym zawiera porozumienia o współdziałaniu w zakresie nadzoru, Narodowym Bankiem Polskim oraz bankami centralnymi z innych państw członkowskich. 2. Przepis ust. 1 stosuje się również do państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie. 3. Komisja informuje o środkach nadzorczych zastosowanych wobec podmiotu obsługującego kredyty właściwe organy nadzoru goszczącego państwa członkowskiego oraz państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	4. Ust. 2 i 3 pozostają bez uszczerbku dla wszelkich dodatkowych wymogów dotyczących zawiadomień, przewidzianych w innych mających zastosowanie przepisach prawa unijnego lub krajowego.	T	Art. 1 ust. 2	Vide wyjaśnienia do art. 1 (W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny).
Art. 11	Stosunek umowny między podmiotem obsługującym kredyty a nabywcą kredytu			
	1. W przypadku gdy nabywca kredytu sam nie prowadzi działalności w zakresie obsługi kredytów, państwa członkowskie zapewniają, aby wyznaczony podmiot obsługujący kredyty świadczył usługi związane z zarządzaniem prawami kredytodawcy wynikającymi z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samą nieobsługiwaną umową o kredyt, oraz ich egzekwowaniem, na podstawie umowy o obsługę kredytów z nabywcą kredytu.	T	Art. 21 ust. 1 i 3 projektu	Art. 21. 1. Nabywca kredytu, który sam nie prowadzi działalności w zakresie obsługi kredytów, lub przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, wyznaczając podmiot obsługujący kredyty zgodnie z art. 20, zawiera z tym podmiotem umowę o obsługę kredytów. (...) 3. Nabywca kredytu lub przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, informują Komisję o zawarciu umowy, o której mowa w ust. 1: 1) w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, wskazując podmiot obsługujący kredyty, z którym została zawarta ta umowa; 2) najpóźniej w dniu zawarcia umowy z podmiotem obsługującym kredyty, innym niż dotychczasowy, wskazując ten podmiot. 4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio w przypadku wyznaczenia przez nabywcę kredytu podmiotu obsługującego kredyty do obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, zawartej z podmiotem innym niż konsument lub mikro-, mały lub średni przedsiębiorca.
	2. Umowa o obsługę kredytów, o której mowa w ust. 1, zawiera:	T	Art. 21 ust. 2 pkt 1 projektu	2. Umowa o obsługę kredytów zawiera w szczególności: 1) dane identyfikacyjne podmiotu obsługującego kredyty;
	a) szczegółowy opis działalności w zakresie obsługi kredytów wykonywanych przez podmiot obsługujący kredyty;	T	Art. 21 ust. 2 pkt 2 projektu	2) szczegółowy opis działalności w zakresie obsługi kredytów wykonywanej przez podmiot obsługujący kredyty;
	b) poziom wynagrodzenia podmiotu obsługującego kredyty lub sposób obliczenia tego wynagrodzenia;	T	Art. 21 ust. 2 pkt 3 projektu	3) wynagrodzenie albo sposób jego obliczenia;
	c) zakres, w jakim podmiot obsługujący kredyty może reprezentować nabywcę kredytu wobec kredytobiorcy;	T	Art. 21 ust. 2 pkt 4 projektu	4) określenie czynności objętych działalnością w zakresie obsługi kredytów powierzonych podmiotowi obsługującemu kredyty;

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

d) zobowiązanie stron do przestrzegania prawa unijnego i krajowego właściwego dla praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub samej umowy o kredyt, w tym w zakresie ochrony konsumentów i ochrony danych;	T	Art. 21 ust. 2 pkt 5 projektu	5) zobowiązanie stron do przestrzegania prawa krajowego właściwego dla praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwanej umowy o kredyt, w tym w zakresie ochrony kredytobiorców i ochrony danych osobowych;
e) klauzulę wymagającą sprawiedliwego traktowania kredytobiorców z zachowaniem należytej staranności.	T	Art. 21 ust. 2 pkt 6 projektu	6) zobowiązanie do sprawiedliwego traktowania kredytobiorców oraz do działania w relacjach z nimi w dobrej wierze oraz w sposób uczciwy i profesjonalny z uwzględnieniem indywidualnej sytuacji danego dłużnika oraz z zachowaniem należytej staranności;
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby umowa o obsługę kredytów, o której mowa w ust. 1, zawierała wymóg, zgodnie z którym podmiot obsługujący kredyty powiadamia nabywcę kredytu przed powierzeniem wykonywania którejkolwiek ze swoich działalności w zakresie obsługi kredytów.	T	Art. 21 ust. 2 pkt 7 projektu	7) obowiązek powiadomienia nabywcy kredytu przez podmiot obsługujący kredyty o powierzeniu dostawcy usług obsługi kredytów wykonywania czynności, o których mowa w pkt 4, przed dokonaniem takiego powierzenia.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby przez co najmniej pięć lat od dnia zakończenia umowy o obsługę kredytów, o której mowa w ust. 1, lub przez ustawowy okres przedawnienia mający zastosowanie w macierzystym państwie członkowskim, lecz w żadnym przypadku nie dłużej niż przez 10 lat, podmiot obsługujący kredyty prowadził i przechowywał dokumentację obejmującą:	T	Art. 19 ust. 1-2 projektu	Art. 19. 1. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, prowadzi i przechowuje na trwałym nośniku przez 7 lat, licząc od końca roku, w którym zakończył działalność w zakresie obsługi danej umowy o kredyt, dokumentację związaną z prowadzeniem tej działalności obejmującą: 1) korespondencję prowadzoną zarówno z nabywcą kredytu, jak i z kredytobiorcą, 2) umowę o obsługę kredytów, 3) dokumenty dotyczące współpracy z dostawcą usług obsługi kredytów oraz informuje Komisję o miejscu przechowywania tej dokumentacji. 2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wykonany także w przypadku zapewnienia przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, przechowywania dokumentacji przez następcę prawnego tego podmiotu lub tego oddziału lub przez podmiot trzeci świadczący usługi w zakresie przechowywania dokumentów.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

			Art. 3 pkt 21	Art. 3 (...) 21) trwałym nośniku – rozumie się przez to trwały nośnik w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 46 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
	a) jednostronną korespondencję prowadzoną zarówno z nabywcą kredytu, jak i z kredytobiorcą, na warunkach przewidzianych w mających zastosowanie przepisach prawa krajowego;	T	Art. 21 ust. 3 pkt 1 projektu	jw.
	b) jednostronne instrukcje otrzymane od nabywcy kredytu w odniesieniu do praw kredytodawcy wynikających z każdej nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub do samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, którymi zarządza i które egzekwuje w imieniu tego nabywcy kredytu na warunkach określonych w mających zastosowanie przepisach prawa krajowego;	T	Art. 21 projektu	jw.
	c) umowę o obsługę kredytów.	T	Art. 21 ust.3 pkt 2 projektu	jw.
	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmiot obsługujący kredyty udostępniał dokumentację, o której mowa w ust. 4, właściwym organom na żądanie.	T	Art. 19 ust. 3 projektu	jw.
Art. 12	Stosowanie powierzania wykonywania przez podmiot obsługujący kredyty			
	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmiot obsługujący kredyty, który zleca dostawcy usług obsługi kredytów wykonanie jakiejkolwiek działalności w zakresie obsługi kredytów, pozostawał w pełni odpowiedzialny za spełnienie wszystkich obowiązków wynikających z przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę. Powierzenie wykonywania tych działalności w zakresie obsługi kredytów podlega następującym warunkom:	T	Art. 23 ust. 1 i 2 pkt 2 projektu	Art. 23. 1. Podmiot obsługujący kredyty może, w drodze umowy, zawartej w formie pisemnej, powierzyć dostawcy usług obsługi kredytów wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów. 2. Umowa, o której mowa w ust. 1, w szczególności: 1) zapewnia podmiotowi obsługującemu kredyty bezpośredni dostęp do informacji dotyczących powierzonych czynności w zakresie obsługi kredytów; 2) obejmuje postanowienia w zakresie powierzenia przetwarzania danych osobowych kredytobiorców z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia nr 2016/679.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				3. Podmiot obsługujący kredyty zawiadamia Komisję o zamiarze zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, oraz o każdej jej zmianie, rozwiązaniu albo o jej wygaśnięciu, co najmniej na 14 dni przed dniem jej zawarcia, zmiany, rozwiązania albo wygaśnięcia. 4. Dostawca usług obsługi kredytów prowadzi i przechowuje na trwałym nośniku przez 7 lat, licząc od końca roku, w którym zakończył działalność w zakresie obsługi danej umowy o kredyt, dokumentację dotyczącą współpracy z podmiotem obsługującym kredyty oraz dokumentację dotyczącą wykonywania czynności w zakresie obsługi kredytów oraz informuje Komisję o miejscu przechowywania tej dokumentacji.
	a) zawarcie pisemnej umowy powierzenia wykonania między podmiotem obsługującym kredyty a dostawcą usług obsługi kredytów, na mocy której dostawca usług obsługi kredytów jest zobowiązany do przestrzegania mających zastosowanie przepisów prawa, w tym przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę, a także odpowiednich przepisów prawa unijnego lub krajowego mającego zastosowanie do praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt, lub do samej umowy o kredyt;	T	Art. 23 ust. 1 projektu	jw.
	b) zabronione jest powierzenie wykonywania dostawcy usług obsługi kredytów całej działalności w zakresie obsługi kredytów w tym samym czasie;	T	Art. 23 ust. 5 pkt 1 projektu	Art. 23 (...) 5. Powierzenie wykonywania czynności w zakresie obsługi kredytów: 1) nie może obejmować powierzenia wykonywania wszystkich czynności objętych działalnością w zakresie obsługi kredytów (...)
	c) umowa powierzenia wykonywania z dostawcą usług obsługi kredytów nie zmienia stosunku umownego między podmiotem obsługującym kredyty a nabywcą kredytu ani obowiązków umownych podmiotu obsługującego kredyty wobec nabywcy kredytu lub wobec kredytobiorców;	T	Art. 23 ust. 5 pkt 2 projektu	2) nie może być sprzeczne z postanowieniami umowy o obsługę kredytów, zawartej przez podmiot obsługujący kredyty;
	d) powierzenie wykonania części działalności w zakresie obsługi kredytów nie wpływa na spełnienie przez podmiot obsługujący kredyty wymogów dotyczących udzielenia zezwolenia, jak	T	Art. 23 ust. 5 pkt 3 projektu	3) nie może wpływać na spełnienie przez podmiot obsługujący kredyty przesłanek do udzielenia zezwolenia;

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	określono w art. 5 ust. 1;			
	e) powierzenie wykonania dostawcy usług obsługi kredytów nie uniemożliwia właściwym organom sprawowania nadzoru nad podmiotem obsługującym kredyty zgodnie z art. 14 i 21;	T	Art. 23 ust. 5 pkt 4 projektu	4) nie może uniemożliwiać Komisji sprawowania nadzoru nad podmiotem obsługującym kredyty;
	f) podmiot obsługujący kredyty ma bezpośredni dostęp do wszystkich odpowiednich informacji dotyczących działalności w zakresie obsługi kredytów, których wykonywanie powierzono dostawcy usług obsługi kredytów;	T	Art. 23 ust. 2 pkt 1 projektu	jw.
	g) po zakończeniu umowy powierzenia wykonania podmiot obsługujący kredyty posiada wiedzę ekspercką i zasoby, umożliwiające wykonywanie działalności w zakresie obsługi kredytów, których wykonywanie powierzono.	T	Art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. e projektu	Vide wyjaśnienia do art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. e
	Powierzenie wykonywania działalności w zakresie obsługi kredytów nie prowadzi się w sposób pogarszający jakość kontroli wewnętrznej podmiotu obsługującego kredyty lub rzetelność czy ciągłość jego działalności w zakresie obsługi kredytów.	T	Art. 23 ust. 5 pkt 5 projektu	5. Powierzenie wykonywania czynności w zakresie obsługi kredytów: (...) 5) nie może prowadzić do pogorszenia jakości kontroli wewnętrznej podmiotu obsługującego kredyty, rzetelności lub ciągłości jego działalności w zakresie obsługi kredytów.
	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmiot obsługujący kredyty informował właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, państwa członkowskiego, przed powierzeniem wykonania jego działalności w zakresie obsługi kredytów zgodnie z ust. 1.	T	Art. 23 ust. 3 projektu	3. Podmiot obsługujący kredyty zawiadamia Komisję o zamiarze zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, oraz o każdej jej zmianie, rozwiązaniu albo o jej wygaśnięciu, co najmniej na 14 dni przed dniem jej zawarcia, zmiany, rozwiązania albo wygaśnięcia.
	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmiot obsługujący kredyty prowadził i przechowywał dokumentację obejmującą odnośne instrukcje przekazane dostawcy usług obsługi kredytów, zgodnie z warunkami przewidzianymi w mających zastosowanie przepisach prawa krajowego, oraz dokumentację umowy powierzenia wykonania, o której mowa w ust. 1, przez okres co najmniej pięciu lat od dnia zakończenia umowy powierzenia wykonania lub przez ustawowy okres przedawnienia mający zastosowanie w danym państwie członkowskim, lecz w żadnym przypadku nie dłużej niż przez	T	Art. 19 projektu	Art. 19. 1. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, prowadzi i przechowuje na trwałym nośniku przez 7 lat, licząc od końca roku, w którym zakończył działalność w zakresie obsługi danej umowy o kredyt, dokumentację związaną z prowadzeniem tej działalności obejmującą: 1) korespondencję prowadzoną zarówno z nabywcą kredytu, jak i z kredytobiorcą, 2) umowę o obsługę kredytów, 3) dokumenty dotyczące współpracy z dostawcą usług obsługi

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	okres 10 lat.			kredytów oraz informuje Komisję o miejscu przechowywania tej dokumentacji. 2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wykonany także w przypadku zapewnienia przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, przechowywania dokumentacji przez następcę prawnego tego podmiotu lub tego oddziału lub przez podmiot trzeci świadczący usługi w zakresie przechowywania dokumentów.
	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmiot obsługujący kredyty i dostawca usług obsługi kredytów udostępniali właściwym organom na ich żądanie informacje, o których mowa w ust. 3.	T	Art. 26 ust. 5 -8 projektu	Art. 26 (...) 5. Nabywca kredytu, przedstawiciel oraz podmiot obsługujący kredyty, na żądanie Komisji, przekazują kopię informacji, o której mowa w ust. 2, lub dowód jej przekazania, na własny koszt. 6. Podmiot obsługujący kredyty przekazuje dostawcy usług obsługi kredytów kopię informacji, o której mowa w ust. 2, oraz dowód jej przekazania kredytobiorcy. 7. Dostawca usług obsługi kredytów przechowuje kopię informacji, o której mowa w ust. 2, oraz dowód jej przekazania kredytobiorcy przez 7 lat, licząc od końca roku, w którym ostatnie ze zobowiązań wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt wygasło albo nabywca kredytu lub przedstawiciel przeniósł na innego nabywcę prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, albo od rozwiązania albo wygaśnięcia umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. 8. Dostawca usług obsługi kredytów, na żądanie Komisji, przekazuje kopię informacji, o której mowa w ust. 2, lub dowód jej przekazania, na własny koszt.
	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcom usług obsługi kredytów nie było wolno przyjmować ani przechowywać środków finansowych od kredytobiorców.	N		Projekt nie przewiduje uprawnienia dla dostawcom usług obsługi kredytów w zakresie przechowywania środków finansowych kredytobiorców.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

Rozdział II Transgraniczna działalność w zakresie obsługi kredytów				
Art. 13	Swoboda prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów w przyjmującym państwie członkowskim			
	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby po uzyskaniu zezwolenia zgodnie z art. 4 ust. 1 w macierzystym państwie członkowskim podmiot obsługujący kredyty miał prawo świadczyć w Unii usługi, które są objęte zakresem tego zezwolenia, bez uszczerbku dla wszelkich ograniczeń lub wymogów określonych w prawie krajowym przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z niniejszą dyrektywą, w tym, w stosownych przypadkach, zakazu przyjmowania i przechowywania środków finansowych pochodzących od kredytobiorców, które nie są związane z innymi wymogami dotyczącymi zezwoleń dla podmiotów obsługujących kredyty, lub dla ograniczeń lub wymogów określonych na potrzeby renegotjowania warunków związanych z prawami kredytodawcy wynikającymi z umowy o kredyt lub z samą umową o kredyt.	T	Art. 14 ust. 1 projektu	Art. 14. 1. Podmiot obsługujący kredyty może prowadzić działalność na terytorium goszczącego państwa członkowskiego w formie oddziału lub transgranicznie.
	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmiot obsługujący kredyty, który uzyskał zezwolenie zgodnie z art. 4 ust. 1 w macierzystym państwie członkowskim, i który zamierza świadczyć usługi w przyjmującym państwie członkowskim, przekazywał właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego następujące informacje:	T	Art. 14 ust. 2 i 3 projektu	2. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, zawiadamia Komisję, w formie pisemnej, o zamiarze prowadzenia działalności na terytorium goszczącego państwa członkowskiego. 3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
	a) wskazanie przyjmującego państwa członkowskiego, w którym podmiot obsługujący kredyty zamierza świadczyć usługi, oraz – w przypadku gdy informacje te są już znane podmiotowi obsługującemu kredyty – państwa członkowskiego, w którym udzielono kredytu, jeżeli jest ono inne niż przyjmujące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie;	T	Art. 14 ust. 3 pkt 1 projektu	1) nazwę goszczącego państwa członkowskiego oraz nazwę państwa, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli nie jest to Rzeczpospolita Polska i goszczące państwo członkowskie;
	b) w stosownych przypadkach adres oddziału podmiotu	T	Art. 14 ust. 3	2) firmę (nazwę) i adres siedziby oraz adres siedziby oddziału na

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	obsługującego kredyty, którego siedziba znajduje się w przyjmującym państwie członkowskim;		pkt 2 projektu	terytorium goszczącego państwa członkowskiego albo informację o zamiarze prowadzenia działalności transgranicznie;
	c) w stosownych przypadkach tożsamość i adres dostawcy usług obsługi kredytów w przyjmującym państwie członkowskim;	T	Art. 14 ust. 3 pkt 3 projektu	3) firmę (nazwę) i adres siedziby albo oddziału dostawcy usług obsługi kredytów w przypadku korzystania z usług dostawcy usług obsługi kredytów;
	d) tożsamość osób odpowiedzialnych za zarządzanie świadczoną działalnością w zakresie obsługi kredytów w przyjmującym państwie członkowskim;	T	Art. 14 ust. 3 pkt 4 projektu	4) imiona i nazwiska oraz numery PESEL albo daty urodzenia– w przypadku braku numeru PESEL, oraz serie i numery dowodów osobistych lub innych dokumentów potwierdzających tożsamość osób odpowiedzialnych za prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów w goszczącym państwie członkowskim;
	e) w stosownych przypadkach szczegółowe informacje dotyczące działań podjętych w celu dostosowania procedur wewnętrznych, zasad zarządzania i mechanizmów kontroli wewnętrznej podmiotu obsługującego kredyty, aby zapewnić zgodność z przepisami właściwymi dla praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt lub dla samej umowy o kredyt;	T	Art. 14 ust. 3 pkt 5 projektu	5) oświadczenie o posiadaniu wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, w goszczącym państwie członkowskim, zgodnych z przepisami obowiązującymi w tym państwie;
	f) opis procedury ustanowionej w celu zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, przy czym prawo krajowe przyjmującego państwa członkowskiego transponujące dyrektywę (UE) 2015/849 wyznacza podmioty obsługujące kredyty jako podmioty zobowiązane do celu zapobiegania i przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;	T	Art. 14 ust. 3 pkt 6 projektu	6) opis procedury ustanowionej w celu zapewnienia zgodności prowadzonej działalności w zakresie obsługi kredytów z przepisami goszczącego państwa członkowskiego dotyczącymi przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
	g) że podmiot obsługujący kredyty posiada odpowiednie środki do porozumiewania się w języku przyjmującego państwa członkowskiego lub w języku, w którym została sporządzona umowa o kredyt;	T	Art. 14 ust. 3 pkt 7 projektu	7) oświadczenie o posiadaniu odpowiednich środków do porozumiewania się w języku goszczącego państwa członkowskiego lub w języku, w którym umowa o kredyt została sporządzona.
	h) czy podmiot obsługujący kredyty posiada zezwolenie w swoim macierzystym państwie członkowskim do przyjmowania i przechowywania środków finansowych od kredytobiorców.	T	Art. 18 projektu	Art. 18. Podmiot obsługujący kredyty nie może przyjmować ani przechowywać środków finansowych od kredytobiorców podczas prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów.
	3. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego w terminie 45 dni od otrzymania wszystkich informacji, o których mowa w ust. 2, przekazują te informacje właściwym organom	T	Art. 14 ust. 4 -- 6 projektu	Art. 14 (...) 4. W terminie 45 dni od dnia otrzymania kompletnego zawiadomienia, o

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	przyjmującego państwa członkowskiego, które niezwłocznie potwierdzają ich odbiór. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego informują następnie podmiot obsługujący kredyty o dacie przekazania tych informacji właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego oraz o dacie potwierdzenia otrzymania informacji przez te właściwe organy. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego przekazują również wszystkie informacje, o których mowa w ust. 2, właściwym organom państwa członkowskiego, w którym udzielono kredytu, jeżeli jest ono inne niż przyjmujące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie.			którym mowa w ust. 2, Komisja przesyła je właściwym organom nadzoru goszczącego państwa członkowskiego wraz z informacją, że na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podmioty obsługujące kredyty są objęte zakazem, o którym mowa w art. 18. O przesłaniu zawiadomienia Komisja powiadamia podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz właściwy organ nadzoru państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest inny niż organ nadzoru, do którego jest przesyłane zawiadomienie. 5. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, informuje Komisję o zmianie informacji, o których mowa w ust. 3. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio. 6. Komisja informuje podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, o potwierdzeniu otrzymania zawiadomienia przez właściwy organ nadzoru goszczącego państwa członkowskiego.
	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmiotowi obsługującemu kredyty przysługiwało prawo odwołania się do sądu, w przypadku gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego nie przekażą informacji, o których mowa w ust. 2.	N		Vide przepisy rozdział 10, art. 127 i n. Kodeksu postępowania administracyjnego
	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmiot obsługujący kredyty mógł rozpocząć świadczenie usług w przyjmującym państwie członkowskich od wcześniejszej z poniższych dat:	T	Art. 15 ust. 1 projektu	Art. 15. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, może rozpocząć prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów w goszczącym państwie członkowskim:
	a) od daty otrzymania zawiadomienia od właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, w którym organy te potwierdzają otrzymanie informacji, o których mowa w ust. 3;	T	Art. 15 ust. 1 pkt 1 projektu	1) od dnia otrzymania od właściwych organów nadzoru goszczącego państwa członkowskiego potwierdzenia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 14 ust. 2, albo
	b) w przypadku nieotrzymania zawiadomienia, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu – po upływie dwóch miesięcy od dnia przekazania właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego wszystkich informacji, o których mowa w ust. 2.	T	Art. 15 ust. 1 pkt 2 projektu	2) w przypadku braku potwierdzenia od właściwych organów nadzoru goszczącego państwa członkowskiego otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 14 ust. 2 – po upływie 2 miesięcy od dnia przekazania właściwym organom nadzoru goszczącego państwa członkowskiego tego zawiadomienia.
	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmiot obsługujący kredyty poinformował właściwe organy macierzystego państwa	T	Art. 14 ust. 5 projektu	Art. 14 (...)

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	członkowskiego o każdej późniejszej zmianie informacji, których przekazanie jest wymagane zgodnie z ust. 2. W takich przypadkach państwa członkowskie zapewniają zgodność z procedurą określoną w ust. 3, 4 i 5.			5. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, informuje Komisję o zmianie informacji, o których mowa w ust. 3. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.
	7. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego wprowadzały do wykazu lub rejestru, o których mowa w art. 9, podmioty obsługujące kredyty, które posiadają zezwolenie na świadczenie działalności w zakresie obsługi kredytów na terytorium tego państwa oraz szczegółowe informacje dotyczące macierzystego państwa członkowskiego.	T	Art. 9-11 projektu	Art. 9. 1. Komisja prowadzi, w systemie teleinformatycznym, rejestr podmiotów obsługujących kredyty, zwany dalej „rejestrem”. 2. Dane zawarte w rejestrze są jawne. Każdy ma prawo dostępu do tych danych i informacji. Art. 10. 1. Rejestr obejmuje: 1) podmioty obsługujące kredyty, które uzyskały zezwolenie, 2) podmioty obsługujące kredyty, w odniesieniu do których organ nadzoru w macierzystym państwie członkowskim przekazał Komisji zawiadomienie, o którym mowa w art. 16. 2. Komisja udostępnia rejestr na swojej stronie internetowej. Art. 11. 1. Rejestr zawiera dane dotyczące podmiotu obsługującego kredyty obejmujące: 1) numer wpisu do rejestru; 2) identyfikator podmiotu prawnego (LEI), o ile posiada; 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile posiada; 4) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub innym równoważnym rejestrze w państwie, w którym podmiot ten posiada siedzibę oraz nazwę tego rejestru; 5) numer REGON, o ile posiada; 6) firmę (nazwę); 7) adres siedziby; 8) dane kontaktowe: a) adres poczty elektronicznej, b) adres URL formularza elektronicznego podmiotu obsługującego kredyty, c) numer telefonu, d) adres do doręczeń elektronicznych, e) adres skrytki powiązanej z kontem na elektronicznej platformie usług administracji publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307 i 1222), f) do celów przyjmowania reklamacji i skarg oraz odwołań; 9) status zezwolenia; 10) datę udzielenia zezwolenia; 11) datę cofnięcia albo wygaśnięcia zezwolenia; 12) datę ponownego udzielenia zezwolenia; 13) dane dotyczące prowadzenia przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, działalności w goszczącym państwie członkowskim w formie oddziału obejmujące: 14) dane dotyczące prowadzenia przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, działalności transgranicznie w goszczącym państwie członkowskim obejmujące: a) nazwę goszczącego państwa członkowskiego, b) datę rozpoczęcia działalności transgranicznie, c) datę zakończenia działalności transgranicznie. 2. W przypadku podmiotów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, rejestr zawiera dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1-12, a także: 1) firmę (nazwę) podmiotu i nazwę handlową w języku macierzystego państwa członkowskiego; 2) dane oddziału podmiotu obsługującego kredyty, który posiada siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, obejmujące: a) adres siedziby, b) nazwę macierzystego państwa członkowskiego; c) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego; 3) datę rozpoczęcia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 4) datę zakończenia prowadzenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 3. W przypadku podmiotów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, dane, o których mowa w ust. 1 pkt 9-12, obejmują informacje dotyczące

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				zezwolenia udzielonego przez właściwy organ nadzoru w macierzystym państwie członkowskim, wynikające z zawiadomienia, o którym mowa w art. 16.
Art. 14	Nadzór nad podmiotami obsługującymi kredyty, które świadczą usługi transgraniczne			
	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego dokonywały przeglądu i oceny bieżącego spełniania wymogów określonych w niniejszej dyrektywie przez podmiot obsługujący kredyty, który prowadzi działalność w zakresie obsługi kredytów w przyjmującym państwie członkowskim.	T	Art. 33 projektu	Art. 33. Komisja niezwłocznie przekazuje właściwym organom nadzoru państwa, w którym nabywca kredytu prowadzi działalność, lub państwa, w którym nabywca kredytu posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę, informacje istotne z punktu widzenia sprawowanego przez te organy nadzoru.
	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego były uprawnione do nadzorowania podmiotów obsługujących kredyty, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, nakładania na nie kar administracyjnych i podejmowania w stosunku do nich środków naprawczych, w odniesieniu do wymogów niniejszej dyrektywy, gdy prowadzą one swoją działalność w zakresie obsługi kredytów w przyjmującym państwie członkowskim.	T	Art. 30, art. 31 ust. 1, art. 32 oraz art. 38 projektu	Art. 30. 1. Działalność podmiotów obsługujących kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów oraz przedstawicieli podlega nadzorowi Komisji sprawowanemu w zakresie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie i w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i ...), zwanej dalej „ustawą o nadzorze nad rynkiem finansowym”. 2. Celem nadzoru jest zapewnienie przestrzegania przepisów ustawy przez podmioty obsługujące kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów oraz przedstawicieli, prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 3. Komisja w ramach nadzoru może: 1) żądać od podmiotu obsługującego kredyty: a) opracowania, stosowania lub zmiany wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, w celu skutecznego zapewnienia poszanowania praw kredytobiorców zgodnie z przepisami regulującymi umowę o kredyt, b) wykazania: – sprawiedliwego i należytego traktowania kredytobiorców, – należytego rozpatrywania reklamacji i skarg kredytobiorców oraz odwołań od tych reklamacji i skarg, a także dokumentowania czynności w tym zakresie, c) zmiany lub rozwiązania umowy o obsługę kredytów, jeżeli jest to niezbędne w celu zapewnienia zgodności z art. 6 ust. 1 i 2, art. 17, art. 18,

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				art. 21 ust. 2 oraz art. 26 ust. 1–4 i 6; 2) żądać od nabywcy kredytów lub przedstawiciela złożenia w wyznaczonym terminie wyjaśnień dotyczących obowiązków, o których mowa w art. 22 ust. 1, art. 24 ust. 2, art. 26 ust. 4 lub art. 27; 3) dokonywać przeglądu umów, o których mowa w art. 23 ust. 1, pod względem zgodności z art. 23 ust. 2 i 5; 4) żądać od podmiotu obsługującego kredyty, dostawcy usług obsługi kredytów oraz nabywcy kredytów i przedstawiciela złożenia dokumentacji, informacji i wyjaśnień innych niż określone w pkt 1 i 2, które są niezbędne do realizacji celów nadzoru. Art. 31. 1. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może: 1) odwołać odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie członka organu zarządzającego tego podmiotu obsługującego kredyty lub tego dostawcy usług obsługi kredytów albo osoby podejmującej decyzje w imieniu tego dostawcy usług obsługi kredytów, w przypadku gdy naruszenia mają charakter rażący lub uporczywy; 2) nałożyć na osobę, o której mowa w pkt 1, karę pieniężną; 3) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną; 4) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. Art. 32. 1. Decyzja Komisji, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4, ust. 2 pkt 2, ust. 12 i 13, jest natychmiast wykonalna.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				2. W decyzji, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4, ust. 2 pkt 2, ust. 12 i 13, Komisja wyznacza termin, nie krótszy niż 14 dni, na zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. W przypadku gdy w wyznaczonym terminie podmiot obsługujący kredyty, nabywca kredytu lub przedstawiciel nie dokona zmiany lub rozwiązania umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1, Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną na podmiot obsługujący kredyty lub odpowiedzialnego za dokonanie zmiany lub rozwiązania umowy członka organu zarządzającego podmiotu obsługującego kredyty, nabywcę kredytu lub przedstawiciela. 3. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 2, wynosi: 1) w przypadku podmiotu obsługującego kredyty, nabywcy kredytu lub przedstawiciela – nie więcej niż 20 000 000 zł; 2) w przypadku członka organu zarządzającego podmiotu obsługującego kredyty – nie więcej niż 2 250 000 zł. Art. 38. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 31 ust. 1-6 i 10 oraz art. 36, Komisja może przekazać do publicznej wiadomości informację o treści ostatecznej decyzji oraz rodzaju i charakterze naruszenia wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub firmy (nazwy) podmiotu, których decyzja ta dotyczy. 2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 31 ust. 1-6 i 10 oraz art. 36, Komisja może przekazać do publicznej wiadomości informację o treści decyzji, która nie jest ostateczna, oraz rodzaju i charakterze naruszenia wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub firmy (nazwy) podmiotu, których decyzja ta dotyczy. 3. Komisja może przekazać do publicznej wiadomości informację o złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 51 i art. 52, jak również o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wydania decyzji, o której mowa w art. 31 ust. 1-6 i 10 oraz art. 36. 4. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 1–3 wymaga podjęcia uchwały przez Komisję.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				5. Informacje, o których mowa w ust. 1–3, dotyczące imienia i nazwiska osoby, której dotyczy decyzja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres jednego roku, licząc od dnia ich udostępnienia. W pozostałym zakresie informacje, o których mowa w ust. 1–3, są udostępniane na stronie internetowej Komisji na okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia. 6. Komisja nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej, w przypadku gdy udostępnienie tych danych byłoby środkiem niewspółmiernym do wagi dokonanego naruszenia, stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych, zagroziłoby prowadzonemu postępowaniu karnemu lub postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe, wyrządziłoby niewspółmierną szkodę tej osobie.
	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego informowały o środkach zastosowanych wobec podmiotu obsługującego kredyty właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, państwa członkowskiego, w którym udzielono kredytu, jeżeli jest ono inne niż przyjmujące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie.	T	Art. 33-34 projektu	Art. 33. Komisja niezwłocznie przekazuje właściwym organom nadzoru państwa, w którym nabywca kredytu prowadzi działalność, lub państwa, w którym nabywca kredytu posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę, informacje istotne z punktu widzenia sprawowanego przez te organy nadzoru. Art. 34. 1. W celu wykonywania zadań wynikających z ustawy, Komisja współpracuje z właściwymi organami nadzoru macierzystego państwa członkowskiego albo goszczącego państwa członkowskiego, w tym zawiera porozumienia o współdziałaniu w zakresie nadzoru, Narodowym Bankiem Polskim oraz bankami centralnymi z innych państw członkowskich. 2. Przepis ust. 1 stosuje się również do państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie. 3. Komisja informuje o środkach nadzorczych zastosowanych wobec podmiotu obsługującego kredyty właściwe organy nadzoru goszczącego państwa członkowskiego oraz państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska.
	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty prowadzi działalność w zakresie obsługi kredytów w przyjmującym państwie członkowskim,	T	Art. 31-32 projektu	jw.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego i właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, państwa członkowskiego, w którym udzielono kredytu, jeżeli jest ono inne niż przyjmujące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie, ściśle współpracowały w wykonywaniu swych funkcji i obowiązków, w szczególności przy przeprowadzaniu inspekcji, dochodzeń i kontroli na miejscu.			
	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby w ramach wykonywania swoich funkcji i obowiązków przewidzianych w niniejszej dyrektywie właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego zwracały się do właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego o pomoc w przeprowadzeniu kontroli na miejscu w oddziale utworzonym na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego lub wobec dostawcy usług obsługi kredytów wyznaczonego na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego. Kontrolę na miejscu w oddziale lub u dostawcy usług obsługi kredytów przeprowadza się zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, w którym kontrola się odbywa.	T	Art. 41 projektu	Art. 41. Komisja może zwrócić się do właściwego organu nadzoru goszczącego państwa członkowskiego o pomoc w przeprowadzeniu kontroli działalności: 1) podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, prowadzącego działalność na terytorium goszczącego państwa członkowskiego; 2) dostawcy usług obsługi kredytów wyznaczonego przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, prowadzącego działalność na terytorium goszczącego państwa członkowskiego.
	6. Państwa członkowskie zapewniają ponadto, aby właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego były uprawnione do podejmowania decyzji w sprawie najodpowiedniejszych środków, jakie należy zastosować w każdym poszczególnym przypadku w odpowiedzi na wniosek o pomoc ze strony właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego.	T	Art. 40 projektu	Art. 40. 1. Komisja przy przeprowadzaniu kontroli w miejscu prowadzenia przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, działalności w zakresie obsługi kredytów współpracuje z właściwym organem nadzoru goszczącego państwa członkowskiego oraz właściwym organem nadzoru państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli nie jest to Rzeczpospolita Polska i goszczące państwo członkowskie, w zakresie niezbędnym do prawidłowego wykonywania swych funkcji i obowiązków. 2. Komisja, na wniosek właściwego organu nadzoru macierzystego państwa członkowskiego, może prowadzić kontrole w odniesieniu do działalności w zakresie obsługi kredytów prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, lub u dostawców usług obsługi kredytów

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Komisja przekazuje wyniki tych kontroli właściwym organom nadzoru macierzystego państwa członkowskiego. 3. Komisja, w przypadku posiadania informacji, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, narusza przepisy mające zastosowanie do podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów, przekazuje dowody właściwym organom nadzoru macierzystego państwa członkowskiego oraz może zwrócić się do nich o zastosowanie odpowiednich środków nadzorczych, bez uszczerbku dla uprawnień przysługujących Komisji w odniesieniu do podmiotu obsługującego kredyty na podstawie ustawy.
	7. W przypadku gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmą decyzję o przeprowadzeniu kontroli na miejscu w imieniu właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego, niezwłocznie informują właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego o wynikach takich kontroli.	T	Art. 42-43 projektu	Art. 42. Komisja, w terminie dwóch miesięcy od dnia zastosowania środka nadzorczego, przekazuje właściwym organom nadzoru macierzystego państwa członkowskiego informacje dotyczące środków nadzorczych zastosowanych wobec oddziału podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, a w przypadku, o którym mowa w art. 40 ust. 3, informację o niezastosowaniu sankcji. W przypadku wszczęcia odpowiedniej procedury, Komisja regularnie informuje właściwe organy nadzoru macierzystego państwa członkowskiego o jej przebiegu. Art. 43. Przy wykonywaniu zadań w zakresie nadzoru określonego w ustawie Komisja uwzględnia wytyczne i zalecenia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. W przypadku nieuwzględnienia wytycznych lub zaleceń Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego Komisja podaje powody ich nieuwzględnienia.
	8. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą z własnej inicjatywy prowadzić inspekcje, kontrole oraz dochodzenia w odniesieniu do działalności w zakresie obsługi kredytów prowadzoną na terytorium ich państwa przez podmiot obsługujący kredyty posiadający zezwolenie w macierzystym państwie członkowskim. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego niezwłocznie przekazują wyniki tych inspekcji, kontroli i dochodzeń właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego.	T	Art. 43 projektu	jw.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	9. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego dysponują dowodami na to, że podmiot obsługujący kredyty prowadzący działalność w zakresie obsługi kredytów na terytorium ich państwa, jak przewidziano w art. 13, narusza mające zastosowanie przepisy, w tym obowiązki wynikające z przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę, te właściwe organy przekazywały te dowody właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego oraz żądały od nich zastosowania odpowiednich środków, bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych, dochodzeniowych oraz uprawnień do nakładania kar, przysługujących właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego w odniesieniu do podmiotu obsługującego kredyty na mocy prawa krajowego, a mianowicie tych mających zastosowanie do kredytu lub umowy o kredyt.	T	Art. 40 ust. 3 projektu	Art. 40 (...) 3. Komisja, w przypadku posiadania informacji, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, narusza przepisy mające zastosowanie do podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów, przekazuje dowody właściwym organom nadzoru macierzystego państwa członkowskiego oraz może zwrócić się do nich o zastosowanie odpowiednich środków nadzorczych, bez uszczerbku dla uprawnień przysługujących Komisji w odniesieniu do podmiotu obsługującego kredyty na podstawie ustawy.
	10. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego, w którym udzielono kredytu, jeżeli jest ono inne niż przyjmujące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie, dysponują dowodami na to, że podmiot obsługujący kredyty narusza obowiązki przewidziane w niniejszej dyrektywie lub w przepisach krajowych mających zastosowanie do kredytu lub umowy o kredyt, przekazywały te dowody właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego oraz żądały od nich zastosowania odpowiednich środków, bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych oraz uprawnień do nakładania kar, przysługujących właściwym organom państwa członkowskiego, w którym udzielono kredytu, jeżeli jest ono inne niż przyjmujące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie.	T	Art. 40 ust. 3 projektu	jw.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	11. Państwa członkowskie zapewniają, aby nie później niż w terminie dwóch miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 9, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego przekazywały właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, które przekazały dowody, szczegółowe informacje dotyczące każdej procedury administracyjnej lub innej procedury wszczętej w związku z dowodami przekazanymi przez przyjmujące państwo członkowskie lub szczegółowe informacje dotyczące wszelkich nałożonych kar administracyjnych i środków naprawczych zastosowanych wobec podmiotu obsługującego kredyty lub uzasadnioną decyzję o niezastosowaniu żadnych środków. W przypadku gdy została wszczęta procedura, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego regularnie informują właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego o statusie takiej procedury.	T	Art. 42 projektu	jw.
	12. W przypadku gdy podmiot obsługujący kredyty nadal narusza mające zastosowanie przepisy, w tym obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie – po poinformowaniu o tym macierzystego państwa członkowskiego przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego – zapewniają, aby właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego były uprawnione do nakładania odpowiednich kar administracyjnych i środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą, gdy zachodzi którakolwiek z poniższych sytuacji:	T	Art. 42 projektu	jw.
	a) podmiot obsługujący kredyty nie podjął żadnych odpowiednich i skutecznych kroków w celu usunięcia naruszenia w rozsądnym terminie; lub	T	Art. 42 projektu	jw.
	b) w pilnym przypadku, gdy konieczne jest natychmiastowe działanie w celu zaradzenia poważnemu zagrożeniu dla	T	Art. 42 projektu	jw.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	zbiorowych interesów kredytobiorców.			
	Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą nakładać kary administracyjne i środki naprawcze, o których mowa w akapicie pierwszym, niezależnie od wszelkich kar administracyjnych i środków naprawczych już nałożonych przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego. Ponadto właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą zakazać dalszej działalności podmiotowi obsługującemu kredyty, który narusza mające zastosowanie przepisy, w tym obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy, dopóki właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego nie podejmie odpowiedniej decyzji lub dopóki podmiot obsługujący kredyty nie podejmie kroków w celu zaradzenia naruszeniu.	N		Przepis ma charakter opcji nie wymaga wdrożenia. Ponadto Komisja ma uprawnienia wynikające z tego art. 31 do sprawowania nadzoru nad działalnością podmiotów obsługujących kredyty, nabywców kredytów oraz ich przedstawicieli.
Tytuł III Nabywcy kredytów				
Art. 15				
	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucja kredytowa przekazywała potencjalnemu nabywcy kredytu niezbędne informacje dotyczące praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt oraz – w stosownych przypadkach – zabezpieczenia, w celu umożliwienia potencjalnemu nabywcy kredytu samodzielnego oszacowania wartości praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt oraz prawdopodobieństwa odzyskania wartości takiej umowy przed zawarciem umowy o przeniesienie praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub przeniesienie samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony informacji udostępnionych przez instytucję kredytową oraz poufności danych gospodarczych.	T	Art. 25 projektu	Art. 25. 1. Kredytodawca udostępnia na wniosek podmiotu, który przystąpił do negocjacji w rozumieniu art. 72 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny w celu nabycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, na trwałym nośniku, informacje dotyczące tych praw kredytodawcy lub tej wierzytelności, które umożliwiają ocenę możliwości odzyskania wartości wierzytelności wynikającej z takiej umowy w przypadku nabycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt. Przepisy art. 104 ust. 2 pkt 2 lit. d i pkt 4a oraz ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio. 2. Przekazując informacje, o których mowa w ust. 1, kredytodawca przekazuje dane osobowe kredytobiorców w zakresie niezbędnym do oceny możliwości odzyskania wartości wierzytelności wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				3. Przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 1, odbywa się zgodnie z art. 24 oraz art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 2016/679. 4. Komisja współpracuje z organami nadzoru właściwymi dla miejsca zamieszkania albo siedziby nabywcy kredytu w zakresie wymiany informacji dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt w zakresie, o którym mowa w art. 27 ust. 1. 5. Dokonując oceny wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, Komisja uwzględnia wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane w porozumieniu z Europejską Radą do spraw Ryzyka Systemowego zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr 1093/2010 oraz rekomendację Komitetu Stabilności Finansowej dotyczącą metodyki, kryteriów identyfikacji i kalibracji buforów innych instytucji o znaczeniu systemowym oraz wykonawcze standardy techniczne wydane na podstawie art. 16 ust. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1).
			Art. 3 pkt 18 i 20	
	2. Dwa razy w roku państwa członkowskie wymagają, aby instytucje kredytowe, które przenoszą na nabywcę kredytu prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub samą nieobsługiwaną umowę o kredyt, przekazywały właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, wyznaczonym zgodnie z art. 21 ust. 3 niniejszej dyrektywy oraz właściwym organom, o których mowa w art. 4 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (22), co najmniej następujące informacje:	T	Art. 25 ust. 4 projektu	Art. 25 (...) 4. Komisja współpracuje z organami nadzoru właściwymi dla miejsca zamieszkania albo siedziby nabywcy kredytu w zakresie wymiany informacji dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt w zakresie, o którym mowa w art. 27 ust. 1.
			Art. 27	Art. 27. 1. Nabywca kredytu informuje Komisję o:

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				1) dniu, w którym na jego rzecz zostały po raz pierwszy przeniesione prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, w terminie 7 dni od dnia tego przeniesienia, jeżeli w dniu tego przeniesienia nie wykonuje praw kredytodawcy wynikających z innej nieobsługiwanej umowy o kredyt albo wierzytelności z tytułu innej nieobsługiwanej umowy o kredyt; 2) dniu zbycia albo wygaśnięcia ostatniego z praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt albo ostatniej z wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt w terminie 7 dni od dnia tego zbycia albo wygaśnięcia. 2. Nabywca kredytu albo przedstawiciel przekazuje Komisji, w okresach półrocznych, informacje dotyczące przeniesienia na kolejnego nabywcę kredytów praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt, zawierające: 1) kod LEI dotychczasowego nabywcy kredytu; 2) w przypadku braku kodu LEI dotychczasowego nabywcy kredytu – informacje, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2; 3) dane przedstawiciela dotychczasowego nabywcy kredytu, o których mowa w art. 24 ust. 1; 4) kod LEI kolejnego nabywcy kredytu; 5) w przypadku braku kodu LEI kolejnego nabywcy kredytu – informacje, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2; 6) dane przedstawiciela kolejnego nabywcy kredytu, o których mowa w art. 24 ust. 1; 7) dane kredytodawcy, o którym mowa w art. 3 pkt 9 lit. a–c, który zawarł umowę o kredyt z kredytobiorcą obejmujące firmę (nazwę) i adres siedziby tego kredytodawcy oraz jego numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub innym równoważnym rejestrze w państwie, w którym kredytodawca ten posiada siedzibę, oraz nazwę tego rejestru; 8) kwotę, którą nabywca zapłacił za prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				nieobsługiwanych umów o kredyt w danym okresie sprawozdawczym; 9) łączną wartość, na koniec okresu sprawozdawczego, należności z tytułu przeniesionych praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt, w podziale na umowy o kredyt z kredytobiorcami będącymi konsumentami i pozostałymi podmiotami; 10) liczbę umów, na koniec okresu sprawozdawczego, dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt, w podziale na umowy o kredyt z konsumentami i pozostałymi podmiotami; 11) informację o rodzajach i wartości zabezpieczeń wierzytelności wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt; 12) wartość nominalną praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt oraz wartość bilansową na dzień przeniesienia, w podziale na umowy o kredyt z konsumentami i pozostałymi podmiotami; 13) średnią liczbę dni, w których kredytobiorca nie spłaca rat z umowy o kredyt, ważoną wartościami nominalnymi poszczególnych składowych na dzień sprawozdawczy, w podziale na umowy o kredyt z konsumentami i pozostałymi podmiotami; 14) łączną wartość zrealizowanych spłat kredytobiorców z praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt w okresie sprawozdawczym; 15) łączną wartość poniesionych kosztów dotyczących praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt poniesionych w okresie sprawozdawczym. 3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, dotyczy także nabywców kredytów, którzy przed końcem okresu sprawozdawczego dokonali przeniesienia wszystkich praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				nieobsługiwanej umowy o kredyt, albo przedstawicieli.
	a) identyfikator podmiotu prawnego (LEI) nabywcy kredytu lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela wyznaczonego zgodnie z art. 19, lub w przypadku braku takiego identyfikatora:	T	Art. 27 ust. 1 i 2	jw.
	(i) tożsamość nabywcy kredytu lub członków zarządu lub organu wykonawczego nabywcy kredytu i osób posiadających znaczny pakiet akcji nabywcy kredytu w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz	T	Art. 26 ust. 2 pkt 1 i 2 projektu	2. W przypadku przeniesienia na nabywcę kredytu praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, nabywca kredytu lub przedstawiciel albo podmiot obsługujący kredyty, w terminie 14 dni od dnia tego przeniesienia, bezpłatnie, przekazuje kredytobiorcy napisaną jasnym i powszechnie zrozumiałym językiem informację zawierającą: 1) datę nabycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt; 2) w przypadku nabywcy kredytu lub przedstawiciela będącego: a) osobą fizyczną – imię i nazwisko oraz numer PESEL albo datę urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serię i numer dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i adres prowadzenia działalności gospodarczej, b) osobą prawną – firmę (nazwę) i adres siedziby oraz numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub innym równoważnym rejestrze w państwie, w którym nabywca kredytu lub przedstawiciel posiada siedzibę, oraz nazwę tego rejestru;
	(ii) adres nabywcy kredytu lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela wyznaczonego zgodnie z art. 19;	T	Art. 26 ust. 1 pkt 2 projektu	jw.
	b) zagregowane saldo należności z tytułu przeniesionych praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub nieobsługiwanych umów o kredyt;	T	Art. 27 ust. 1 pkt 9 projektu	9) łączną wartość, na koniec okresu sprawozdawczego, należności z tytułu przeniesionych praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt, w podziale na umowy o kredyt z kredytobiorcami będącymi konsumentami i pozostałymi podmiotami;
	c) liczbę i wielkość przeniesionych praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub nieobsługiwanych umów o kredyt;	T	Art. 27 ust. 1 pkt 10 i 14 projektu	10) liczbę umów, na koniec okresu sprawozdawczego, dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt, w

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				podziale na umowy o kredyt z konsumentami i pozostałymi podmiotami; 14) łączną wartość zrealizowanych spłat kredytobiorców z praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt w okresie sprawozdawczym;
	d) informację, czy przeniesienie obejmuje prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanych umów o kredyt, lub samych nieobsługiwanych umów o kredyt, zawartych z konsumentami, oraz, w stosownych przypadkach, informację o rodzajach aktywów stanowiących zabezpieczenie nieobsługiwanych umów o kredyt.	T	Art. 27 ust.1 pkt 11 i 12 projektu	11) informację o rodzajach i wartości zabezpieczeń wierzytelności wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt; 12) informację o rodzajach aktywów stanowiących zabezpieczenie nieobsługiwanych umów o kredyt; 12) wartość nominalną praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt oraz wartość bilansową na dzień przeniesienia, w podziale na umowy o kredyt z konsumentami i pozostałymi podmiotami;
	3. Właściwe organy, o których mowa w ust. 2, mogą wymagać od instytucji kredytowych przekazywania informacji, o których mowa w tym ustępie, z częstotliwością kwartalną, gdy tylko uznają to za niezbędne, w tym w celu lepszego monitorowania dużej liczby przeniesień, które mogą mieć miejsce w okresie kryzysu.	T	Art. 28 i 29 projektu	Art. 28. 1. Podmiot obsługujący kredyty sporządza roczne sprawozdanie z działalności w zakresie obsługi kredytów, obejmujące informacje o: 1) łącznych przychodach uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów, z uwzględnieniem struktury walutowej; 2) liczbie podmiotów, na rzecz których podmiot obsługujący kredyty prowadzi działalność w zakresie obsługi kredytów na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego; 3) liczbie obsługiwanych przez niego nieobsługiwanych umów o kredyt na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego; 4) liczbie otrzymanych oraz rozpatrzonych reklamacji i skarg dotyczących praw kredytodawcy wynikających z obsługiwanych przez niego nieobsługiwanych umów o kredyt, z podziałem na reklamacje i skargi uwzględnione i odrzucone oraz wskazaniem liczby odwołań od tych reklamacji i skarg na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego. 2. Podmiot obsługujący kredyty przekazuje Komisji sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1. 3. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				ust. 1 pkt 2, przekazuje Komisji roczne sprawozdanie finansowe, sporządzone zgodnie z przepisami o rachunkowości wraz ze sprawozdaniem z badania oraz odpisem uchwały o zatwierdzeniu tego sprawozdania. Art. 29. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia: 1) terminy oraz sposób sporządzania i przekazywania informacji, o których mowa w art. 27 ust. 2 i 3, 2) terminy oraz sposób przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 3 – mając na względzie zapewnienie Komisji dostępu do danych niezbędnych do sprawowania skutecznego nadzoru nad nabywcami kredytów, przedstawicielami oraz podmiotami obsługującymi kredyty.
	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego niezwłocznie przekazywały właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego nabywcy kredytu informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz wszelkie inne informacje, które mogą uznać za niezbędne do wykonywania ich funkcji i obowiązków zgodnie z niniejszą dyrektywą.	T	Art. 16 projektu	Art. 16. 1. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, może prowadzić działalność w zakresie obsługi kredytów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału albo transgranicznie. 2. Jeżeli organ nadzoru macierzystego państwa członkowskiego, w którym podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, ma swoją siedzibę, zawiadamia Komisję o zamiarze rozpoczęcia przez ten podmiot prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału lub transgranicznie, Komisja z urzędu przekazuje potwierdzenie otrzymania zawiadomienia temu podmiotowi oraz organowi nadzoru macierzystego państwa członkowskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego zawiadomienia. 3. Podmiot, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, może rozpocząć prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału lub transgranicznie: 1) od dnia otrzymania potwierdzenia, o którym mowa w ust. 2, albo 2) w przypadku nieotrzymania potwierdzenia, o którym mowa w ust. 2, po upływie 2 miesięcy od dnia przekazania Komisji zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	5. Ust. 1–4 stosuje się zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2016/679 i (UE) 2018/1725.	T	Art. 26 ust. 1 pkt 3 projektu	Art. 26. 1. Nabywca kredytów, przedstawiciel, podmiot obsługujący kredyty i dostawca usług w zakresie obsługi kredytów w stosunkach z kredytobiorcami: (...) 3) przestrzega przepisów, a w stosownych przypadkach także procedur, w zakresie ochrony danych osobowych kredytobiorców, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia nr 2016/679;
Art. 16	Wykonawcze standardy techniczne formularzy dotyczących danych			
	1. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formularzy, które mają być stosowane przez instytucje kredytowe na potrzeby przekazywania informacji, o których mowa w art. 15 ust. 1, aby przedstawić nabywcom kredytów szczegółowe informacje na temat ich ekspozycji kredytowych w portfelu bankowym do celów zbadania, przeprowadzenia finansowej analizy due diligence oraz wyceny praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt.	N		Przepis dotyczy kompetencji EUNB.
	2. W projektach wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, EUNB określa pola danych, w tym pola obowiązkowe, oraz sposób postępowania z danymi w odniesieniu do informacji poufnych, jak określono w art. 15 ust. 1.	N		Przepis dotyczy kompetencji EUNB.
	3. Projekty wykonawczych standardów technicznych muszą być proporcjonalne do rodzaju i wielkości kredytów i portfeli kredytowych.	N		Przepis dotyczy kompetencji EUNB.
	4. Opracowując projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w ust. 1, EUNB bierze pod uwagę wszystkie poniższe elementy:	N		Przepis dotyczy kompetencji EUNB.
	a) istniejące praktyki rynkowe w zakresie wymiany danych między nabywcami a sprzedającymi;	N		Przepis dotyczy kompetencji EUNB.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	b) informacje zwrotne otrzymane od użytkowników dotyczące ich doświadczeń w stosowaniu istniejących formularzy EUNB dotyczących nieobsługiwanych kredytów;	N		Przepis dotyczy kompetencji EUNB.
	c) istniejące podobne wymogi na poziomie państwa członkowskiego;	N		Przepis dotyczy kompetencji EUNB.
	d) znaczenie minimalizacji kosztów przetwarzania dla instytucji kredytowych i nabywców kredytów.	N		Przepis dotyczy kompetencji EUNB.
	5. EUNB przedkłada Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w ust. 1, do dnia 29 września 2022 r.	N		Przepis dotyczy kompetencji EUNB.
	6. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w ust. 1, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N		Przepis dotyczy kompetencji KE.
	7. Formularze dotyczące danych stosuje się dla transakcji dotyczących kredytów udzielonych w dniu 1 lipca 2018 r. lub po tym dniu, które stały się nieobsługiwane po dniu 28 grudnia 2021 r. W odniesieniu do kredytów udzielonych między dniem 1 lipca 2018 r. a dniem wejścia w życie wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w ust. 1, instytucje kredytowe wypełniają formularz dotyczący danych, podając informacje już im dostępne.	N		Przepis będzie miał charakter powszechnie obowiązujący, nie wymaga implementacji
	8. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje kredytowe stosowały wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w ust. 6, również do przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, do innych instytucji kredytowych. Instytucje kredytowe stosują formularze dotyczące danych do przekazywania informacji między instytucjami kredytowymi w przypadku wyłącznie przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt.	N		Przepis będzie miał charakter powszechnie obowiązujący, nie wymaga implementacji
Art. 17	Obowiązki nabywców kredytów			
	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby:	T	Art. 20 projektu	Art. 20. 1. Nabywca kredytu posiadający miejsce zamieszkania lub siedzibę

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				na terytorium państwa członkowskiego do obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, zawartej z konsumentem, wyznacza bank krajowy, oddział instytucji kredytowej albo podmiot obsługujący kredyty, chyba że sam jest takim bankiem krajowym, oddziałem instytucji kredytowej albo podmiotem obsługującym kredyty. 2. W przypadku gdy nabywca kredytu nie posiada miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium państwa członkowskiego, jego przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, wyznacza podmiot obsługujący kredyty albo bank krajowy, albo oddział instytucji kredytowej do obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, zawartej z konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu odpowiednio art. 7 ust. 1 pkt 1–3 ustawy – Prawo przedsiębiorców, chyba że przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, jest takim bankiem krajowym, oddziałem instytucji kredytowej albo podmiotem obsługującym kredyty.
	a) nabywca kredytu mający miejsce zamieszkania lub siedzibę statutową lub – w przypadku gdy na mocy swojego prawa krajowego nie posiada on siedziby statutowej – swoje główne biuro w Unii, wyznaczył podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii), lub podmiot zajmujący się obsługą kredytów, do prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów w odniesieniu do praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, zawartej z konsumentami;	T	Art. 20 ust. 1-2 projektu	jw.
	b) w przypadku gdy nabywca kredytu nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby statutowej lub – w przypadku gdy na mocy swojego prawa krajowego nie posiada on siedziby statutowej – swojego głównego biura w Unii, jego przedstawiciel wyznaczony zgodnie z art. 19 ust. 1 wyznacza podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii), lub podmiot obsługujący kredyty, z wyjątkiem przypadków, w których sam przedstawiciel jest podmiotem, o którym mowa w	T	Art. 24 projektu	Art. 24. 1. W przypadku gdy nabywca kredytu nie posiada miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium państwa członkowskiego, wyznacza w drodze umowy, zawartej w formie pisemnej, swojego przedstawiciela, zwanego dalej „przedstawicielem”, który posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i w terminie 14 dni o dnia jego wyznaczenia informuje o tym Komisję, przekazując dane dotyczące tego przedstawiciela obejmujące: 1) w przypadku osoby fizycznej – imię i nazwisko, numer PESEL albo

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii), lub podmiotem obsługującym kredyty, do celów prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów w odniesieniu do praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, zawartej z:			datę urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serię i numer dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, a także adres prowadzenia działalności gospodarczej; 2) w przypadku osoby prawnej – firmę (nazwę) i adres siedziby oraz numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. 2. Nabywca kredytu informuje Komisję o każdej zmianie przedstawiciela albo danych przedstawiciela, o których mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia tej zmiany. 3. Umowa zbycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt zawarta przez nabywcę kredytu nieposiadającego miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium państwa członkowskiego, który nie wyznaczył przedstawiciela zgodnie z ust. 1, jest nieważna. 4. Przedstawiciel ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków nabywcy kredytu określonych w ustawie w tym samym zakresie co nabywca kredytu.
	(i) osobami fizycznymi, w tym konsumentami i pracownikami niezależnymi;	T	Art. 20 ust. 1 projektu	Art. 20. 1. Nabywca kredytu posiadający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa członkowskiego do obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, zawartej z konsumentem, wyznacza bank krajowy, oddział instytucji kredytowej albo podmiot obsługujący kredyty, chyba że sam jest takim bankiem krajowym, oddziałem instytucji kredytowej albo podmiotem obsługującym kredyty.
	(ii) mikro-, małymi i średnimi przedsiębiorstwami (MŚP) zgodnie z definicją w art. 2 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE (23).	T	Art. 20 ust. 2 projektu	2. W przypadku gdy nabywca kredytu nie posiada miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium państwa członkowskiego, jego przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, wyznacza podmiot obsługujący kredyty albo bank krajowy, albo oddział instytucji kredytowej do obsługi praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, zawartej z konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu odpowiednio art. 7 ust. 1 pkt 1–3 ustawy – Prawo przedsiębiorców, chyba że przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, jest takim bankiem krajowym, oddziałem

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				instytucji kredytowej albo podmiotem obsługującym kredyty.
	Przyjmujące państwa członkowskie mogą rozszerzyć wymóg przewidziany w akapicie pierwszym na inne umowy o kredyt.	N		Przepis ma charakter opcji i nie wymaga wdrożenia.
	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby nabywca kredytu nie podlegał jakimkolwiek dodatkowym wymogom w zakresie nabywania praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, innym niż wymogi przewidziane w przepisach krajowych transponujących niniejszą dyrektywę lub w przepisach mających zastosowanie przepisów prawa ochrony konsumentów, prawa umów, prawa cywilnego lub prawa karnego. Państwa członkowskie zapewniają, aby odpowiednie przepisy prawa unijnego i krajowego dotyczące w szczególności egzekwowania umów, ochrony konsumentów, praw kredytobiorców, udzielania kredytów, tajemnicy bankowej oraz prawa karnego nadal miały zastosowanie do nabywcy kredytu po przeniesieniu praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt, lub samej umowy o kredyt, na nabywcę kredytu. Przeniesienie praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt, lub samej umowy o kredyt, na nabywcę kredytu nie może wpływać na poziom ochrony konsumentów i innych kredytobiorców przewidziany w prawie unijnym i krajowym, a także w przepisach dotyczących niewypłacalności, bez uszczerbku dla krajowych i międzynarodowych przepisów dotyczących weksli trasowanych i własnych.	T	Art. 53 projektu	Art. 53. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488 oraz z 2024 r. poz. 879) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 104 w ust. 2: a) w pkt 2 w lit. c dodaje się przecinek i lit. d w brzmieniu: „d) wykonującym czynności na podstawie umów, o których mowa w art. 21 ust. 1 lub art. 23 ust. 1 ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. poz. ...)”, b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową jest niezbędne do zawarcia i wykonywania umów przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nabycia wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt w rozumieniu ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów, w tym udostępnienia informacji w trybie, o którym mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy.”; 3) po art. 139 dodaje się art. 139a w brzmieniu: „Art. 139a. 1. Bank przekazuje Komisji informację dotyczącą charakterystyki portfeli wierzytelności sprzedanych innym podmiotom, w szczególności nabywcom kredytów w rozumieniu ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów. 2. Informację, o której mowa w ust. 1, przekazuje się za okresy półroczne. 3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych uwzględnianych w informacji, o której mowa w ust. 1, oraz sposób i terminy przekazywania tej informacji, mając na względzie zapewnienie Komisji dostępu do danych niezbędnych do sprawowania skutecznego nadzoru.”.
	3. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień krajowych dotyczących rejestrów kredytowych, w tym dla	T	Art. 31 ust. 1	Art. 31. 1. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, lub dostawca usług obsługi kredytów,

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	uprawnień do żądania od nabywców kredytów informacji na temat praw kredytodawcy wynikających z umowy o kredyt, lub na temat samej umowy o kredyt, oraz jej wykonania.			któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może: 1) odwołać odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie członka organu zarządzającego tego podmiotu obsługującego kredyty lub tego dostawcy usług obsługi kredytów albo osoby podejmującej decyzje w imieniu tego dostawcy usług obsługi kredytów, w przypadku gdy naruszenia mają charakter rażący lub uporczywy; 2) nałożyć na osobę, o której mowa w pkt 1, karę pieniężną; 3) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną; 4) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1.
	4. Państwa członkowskie mogą zezwolić nabywcom kredytów na angażowanie osób fizycznych do obsługi nabytych przez nich umów o kredyt. Te osoby fizyczne podlegają krajowemu systemowi regulacji i nadzoru oraz nie mogą korzystać z przewidzianej w niniejszej dyrektywie swobody prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów w innym państwie członkowskim.	N		Przepis ma charakter opcji; nie wymaga wdrożenia.
	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmiot obsługujący kredyty lub podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii), wyznaczony przez nabywcę kredytu przestrzegał – w imieniu nabywcy kredytu – obowiązków nałożonych na nabywcę kredytu zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu oraz art. 18 i 20. W przypadku gdy nie wyznaczono podmiotu obsługującego kredyty ani podmiotu, o którym mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii), obowiązkom tym podlega nadal podmiot obsługujący kredyty lub jego przedstawiciel.	N		W ocenie projektodawcy nie wydaje się właściwe przenoszenie odpowiedzialności na podmiot obsługujący kredyty za działania nabywcy kredytu lub jego przedstawiciela. Nabywca kredytów i podmiot obsługujący kredyty to dwa różne, samodzielne pod względem prawnym podmioty gospodarcze.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	Państwa członkowskie mogą wymagać, aby podmiot obsługujący kredyty lub podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii), wyznaczony przez nabywcę kredytu przestrzegał – w imieniu nabywcy kredytu – obowiązków nałożonych na nabywcę kredytu zgodnie z prawem krajowym, w tym w odniesieniu do ust. 3 niniejszego artykułu.			
Art. 18	Korzystanie z usług podmiotów obsługujących kredyty lub innych podmiotów			
	1. W przypadku gdy nabywca kredytu lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciel wyznaczony zgodnie z art. 19 wyznacza podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii), lub podmiot obsługujący kredyty, do prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów w związku z przeniesionymi prawami kredytodawcy wynikającymi z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, państwa członkowskie wymagają, aby ten nabywca kredytu lub jego przedstawiciel poinformował właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego o tożsamości i adresie podmiotu, o którym mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii), lub podmiotu obsługującego kredyty, najpóźniej w dniu rozpoczęcia działalności w zakresie obsługi kredytów.	T	Art. 22 ust. 1 projektu	Art. 22. 1. Nabywca kredytu lub przedstawiciel, o którym mowa w art. 24, informuje Komisję o wyznaczeniu, zgodnie z art. 20, banku krajowego albo oddziału instytucji kredytowej, w terminie 14 dni od dnia tego wyznaczenia, nie później niż w dniu rozpoczęcia obsługi tego kredytu.
	2. W przypadku gdy nabywca kredytu lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciel wyznaczony zgodnie z art. 19 wyznacza podmiot inny niż podmiot zgłoszony zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, powiadamia o tym właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego najpóźniej w dniu tej zmiany oraz wskazuje tożsamość i adres nowego podmiotu, który wyznaczył do prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów w związku z przeniesionymi prawami kredytodawcy wynikającymi z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt.	T	Art. 22 ust. 2 projektu	2. Przepis art. 21 ust. 3 pkt 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wyznaczenia banku krajowego albo oddziału instytucji kredytowej, innego niż dotychczasowy, do obsługi danego kredytu.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	3. Państwa członkowskie wymagają, aby właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego nabywcy kredytu bez zbędnej zwłoki przekazywały właściwym organom państwa członkowskiego, w którym udzielono kredytu, oraz właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego nowego podmiotu obsługującego kredyty, informacje otrzymane zgodnie z ust. 1 i 2.	T	Art. 22 ust. 2 projektu	jw.
Art. 19	Przedstawiciele nabywców kredytów z państw trzecich			
	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy dokonywane jest przeniesienie praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, nabywca kredytu, który nie ma miejsca zamieszkania, siedziby statutowej lub, w przypadku gdy na mocy swojego prawa krajowego nie posiada on siedziby statutowej, swojego głównego biura w Unii, wyznaczył na piśmie przedstawiciela mającego miejsce zamieszkania, siedzibę statutową lub, w przypadku gdy na mocy swojego prawa krajowego nie posiada on siedziby statutowej, swoje główne biuro w Unii. 2. Właściwe organy zwracają się do przedstawiciela, o którym mowa w ust. 1, dodatkowo lub zamiast zwracać się do nabywcy kredytu, we wszystkich kwestiach związanych z bieżącym przestrzeganiem niniejszej dyrektywy i przedstawiciel ten ponosi pełną odpowiedzialność za przestrzeganie obowiązków nałożonych na nabywcę kredytu zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi niniejszą dyrektywę.	T	Art. 24 projektu	Art. 24. 1. W przypadku gdy nabywca kredytu nie posiada miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium państwa członkowskiego, wyznacza w drodze umowy, zawartej w formie pisemnej, swojego przedstawiciela, zwanego dalej „przedstawicielem”, który posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i w terminie 14 dni od dnia jego wyznaczenia informuje o tym Komisję, przekazując dane dotyczące tego przedstawiciela obejmujące: 1) w przypadku osoby fizycznej – imię i nazwisko, numer PESEL albo datę urodzenia - w przypadku braku numeru PESEL, oraz serię i numer dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, a także adres prowadzenia działalności gospodarczej; 2) w przypadku osoby prawnej – firmę (nazwę) i adres siedziby oraz numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. 2. Nabywca kredytu informuje Komisję o każdej zmianie przedstawiciela albo danych przedstawiciela, o których mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia tej zmiany. 3. Umowa zbycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt zawarta przez nabywcę kredytu nieposiadającego miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium państwa członkowskiego, który nie wyznaczył przedstawiciela zgodnie z ust. 1, jest nieważna. 4. Przedstawiciel ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków nabywcy kredytu określonych w ustawie w tym samym zakresie co nabywca kredytu.
Art. 20	Przeniesienie praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, przez nabywcę kredytu oraz			

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

poinformowanie właściwych organów				
	1. Państwa członkowskie wymagają, aby nabywca kredytu lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciel wyznaczony zgodnie z art. 19, który przenosi prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samą nieobsługiwaną umowę o kredyt, dwa razy do roku przekazywał właściwym organom swojego macierzystego państwa członkowskiego identyfikator podmiotu prawnego (LEI) nowego nabywcy kredytu oraz, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela wyznaczonego zgodnie z art. 19, lub w przypadku braku takiego identyfikatora:	T	Art. 27 i 28 projektu	Art. 28. 1. Podmiot obsługujący kredyty sporządza roczne sprawozdanie z działalności w zakresie obsługi kredytów, obejmujące informacje o: 1) łącznych przychodach uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów, z uwzględnieniem struktury walutowej; 2) liczbie podmiotów, na rzecz których podmiot obsługujący kredyty prowadzi działalność w zakresie obsługi kredytów na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego; 3) liczbie obsługiwanych przez niego nieobsługiwanych umów o kredyt na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego; 4) liczbie otrzymanych oraz rozpatrzonych reklamacji i skarg dotyczących praw kredytodawcy wynikających z obsługiwanych przez niego nieobsługiwanych umów o kredyt, z podziałem na reklamacje i skargi uwzględnione i odrzucone oraz wskazaniem liczby odwołań od tych reklamacji i skarg na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego. 2. Podmiot obsługujący kredyty przekazuje Komisji sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1. 3. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, przekazuje Komisji roczne sprawozdanie finansowe, sporządzone zgodnie z przepisami o rachunkowości wraz ze sprawozdaniem z badania oraz odpisem uchwały o zatwierdzeniu tego sprawozdania.
	a) tożsamość nowego nabywcy kredytu lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela wyznaczonego zgodnie z art. 19, lub członków zarządu lub organu wykonawczego nowego nabywcy kredytu lub jego przedstawiciela oraz osób posiadających znaczny pakiet akcji nowego nabywcy kredytu lub jego przedstawiciela w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz	T	Art. 26 ust. 2 pkt 1 i 2 projektu	Art. 26 ust. 2 pkt 1 i 2: 2. W przypadku przeniesienia na nabywcę kredytu praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, nabywca kredytu lub przedstawiciel albo podmiot obsługujący kredyty, w terminie 14 dni od dnia tego przeniesienia, bezpłatnie, przekazuje kredytobiorcy napisaną jasnym i powszechnie zrozumiałym językiem informację zawierającą: 1) datę nabycia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt;

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				2) w przypadku nabywcy kredytu lub przedstawiciela będącego: a) osobą fizyczną – imię i nazwisko oraz numer PESEL albo datę urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serię i numer dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i adres prowadzenia działalności gospodarczej, b) osobą prawną – firmę (nazwę) i adres siedziby oraz numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub innym równoważnym rejestrze w państwie, w którym nabywca kredytu lub przedstawiciel posiada siedzibę, oraz nazwę tego rejestru;
	b) adres nowego nabywcy kredytu lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela wyznaczonego zgodnie z art. 19.	T	Art. 26 ust. 2 pkt 1 projektu	jw.
	Ponadto nabywca kredytu lub jego przedstawiciel przekazuje właściwym organom swojego macierzystego państwa członkowskiego co najmniej następujące informacje:	T	Art. 27 ust 1 i 2 projektu	Art. 27. 1. Nabywca kredytu informuje Komisję o: 1) dniu, w którym na jego rzecz zostały po raz pierwszy przeniesione prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, w terminie 7 dni od dnia tego przeniesienia, jeżeli w dniu tego przeniesienia nie wykonuje praw kredytodawcy wynikających z innej nieobsługiwanej umowy o kredyt albo wierzytelności z tytułu innej nieobsługiwanej umowy o kredyt; 2) dniu zbycia albo wygaśnięcia ostatniego z praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt albo ostatniej z wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt w terminie 7 dni od dnia tego zbycia albo wygaśnięcia. 2. Nabywca kredytu albo przedstawiciel przekazuje Komisji, w okresach półrocznych, informacje dotyczące przeniesienia na kolejnego nabywcę kredytów praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt, zawierające:

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

a) zagregowane saldo należności z tytułu przeniesionych praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub nieobsługiwanych umów o kredyt;	T	Art. 27 ust. 2 pkt 9 projektu	9) łączną wartość, na koniec okresu sprawozdawczego, należności z tytułu przeniesionych praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt, w podziale na umowy o kredyt z kredytobiorcami będącymi konsumentami i pozostałymi podmiotami;
b) liczbę i wielkość przeniesionych praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub nieobsługiwanych umów o kredyt;	T	Art. 27 ust. 1 pkt 10 i 12 projektu	10) liczbę umów, na koniec okresu sprawozdawczego, dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt, w podziale na umowy o kredyt z konsumentami i pozostałymi podmiotami; 12) wartość nominalną praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt oraz wartość bilansową na dzień przeniesienia, w podziale na umowy o kredyt z konsumentami i pozostałymi podmiotami;
c) informację o tym, czy przeniesienie obejmuje prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub samą nieobsługiwaną umowę o kredyt zawartą z konsumentami, oraz, w stosownych przypadkach, informację o rodzajach aktywów stanowiących zabezpieczenie nieobsługiwanej umowy o kredyt.	T	Art. 27 ust. 1 pkt 11 projektu	11) informację o rodzajach i wartości zabezpieczeń wierzytelności wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt;
2. Właściwe organy, o których mowa w ust. 1, mogą wymagać od nabywców kredytów lub, w stosownych przypadkach, od ich przedstawicieli wyznaczonych zgodnie z art. 19, przekazywania informacji, o których mowa w tym ustępie, z częstotliwością kwartalną, gdy tylko organy te uznają to za konieczne, w tym w celu lepszego monitorowania dużej liczby przeniesień, które mogą mieć miejsce w okresie kryzysu.	T	Art. 28 projektu	Art. 28. 1. Podmiot obsługujący kredyty sporządza roczne sprawozdanie z działalności w zakresie obsługi kredytów, obejmujące informacje o: 1) łącznych przychodach uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów, z uwzględnieniem struktury walutowej; 2) liczbie podmiotów, na rzecz których podmiot obsługujący kredyty prowadzi działalność w zakresie obsługi kredytów na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego; 3) liczbie obsługiwanych przez niego nieobsługiwanych umów o kredyt na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego; 4) liczbie otrzymanych oraz rozpatrzonych reklamacji i skarg dotyczących praw kredytodawcy wynikających z obsługiwanych przez niego nieobsługiwanych umów o kredyt, z podziałem na reklamacje i

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				skargi uwzględnione i odrzucone oraz wskazaniem liczby odwołań od tych reklamacji i skarg na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego. 2. Podmiot obsługujący kredyty przekazuje Komisji sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1. 3. Podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, przekazuje Komisji roczne sprawozdanie finansowe, sporządzone zgodnie z przepisami o rachunkowości wraz ze sprawozdaniem z badania oraz odpisem uchwały o zatwierdzeniu tego sprawozdania.
	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy, o których mowa w ust. 1 i 2, przekazywały bez zbędnej zwłoki informacje otrzymane zgodnie z tymi ustępami właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego oraz właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego nowego nabywcy kredytu.	T	Art. 25 ust. 4 i art. 33-34	Art. 25. (...) 4. Komisja współpracuje z organami nadzoru właściwymi dla miejsca zamieszkania albo siedziby nabywcy kredytu w zakresie wymiany informacji dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt w zakresie, o którym mowa w art. 27 ust. 1. Art. 33. Komisja niezwłocznie przekazuje właściwym organom nadzoru państwa, w którym nabywca kredytu prowadzi działalność, lub państwa, w którym nabywca kredytu posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę, informacje istotne z punktu widzenia sprawowanego przez te organy nadzoru. Art. 34. 1. W celu wykonywania zadań wynikających z ustawy, Komisja współpracuje z właściwymi organami nadzoru macierzystego państwa członkowskiego albo goszczącego państwa członkowskiego, w tym zawiera porozumienia o współdziałaniu w zakresie nadzoru, Narodowym Bankiem Polskim oraz bankami centralnymi z innych państw członkowskich. 2. Przepis ust. 1 stosuje się również do państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie. 3. Komisja informuje o środkach nadzorczych zastosowanych wobec

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				podmiotu obsługującego kredyty właściwe organy nadzoru goszczącego państwa członkowskiego oraz państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska.
	TYTUŁ IV NADZÓR			
Art. 21	Nadzór ze strony właściwych organów			
	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty obsługujące kredyty oraz, w stosownych przypadkach, dostawcy usług obsługi kredytów, którym powierzono wykonywanie działalności w zakresie obsługi kredytów zgodnie z art. 12, stale przestrzegali przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę, a także zapewniają, aby działalność ta podlegała właściwemu nadzorowi ze strony właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego w celu oceny przestrzegania tych przepisów.	T	Art.59 pkt 1 – 4 projektu	Art. 59. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu: „15) nadzór nad podmiotami obsługującymi kredyty, dostawcami usług obsługi kredytów, nabywcami kredytów oraz przedstawicielami sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. poz. ...)”; 2) użyte w art. 6 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „oraz ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom,” zastępuje się wyrazami „ , ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom, ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami oraz ustawie z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów,”; 3) użyte w art. 6b w ust. 1 wyrazy „lub art. 59h i art. 59i ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim lub art. 37 i art. 38 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom” zastępuje się wyrazami „ , art. 59h i art. 59i ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, art. 37 i art. 38 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom, art. 76 i art. 77 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami lub art. 50 ustawy z dnia... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów”; 4) w art. 12 w ust. 2 w pkt 6 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) nadzoru nad: a) podmiotami obsługującymi kredyty w sprawach wydawania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów, b) podmiotami obsługującymi kredyty w sprawach cofania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów, c) podmiotami obsługującymi kredyty, dostawcami usług obsługi kredytów, nabywcami kredytów lub przedstawicielami w sprawach nakładania kar pieniężnych.”
	2. Macierzyste państwa członkowskie nabywcy kredytów lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela wyznaczonego zgodnie z art. 19, zapewniają, aby właściwe organy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, były odpowiedzialne za nadzór nad obowiązkami określonymi w art. 10 i w art. 17–20 w odniesieniu do nabywcy kredytów lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela wyznaczonego zgodnie z art. 19.	T	Art. 31 ust. 5 projektu oraz Art. 20 ust. 1 i 2 projektu Art. 21 projektu Art. 24 projektu	Art. 31 ust. 5 10. W przypadku gdy nabywca kredytu lub przedstawiciel: 1) nie wykonuje obowiązków określonych w art. 20, art. 24 ust. 1 lub w art. 26 ust. 1-5 lub wykonuje te obowiązki niewłaściwie, 2) narusza art. 21 ust. 1 i 2, 3) nie przekazuje Komisji informacji, o których mowa w art. 22 ust. 1, art. 24 ust. 2, art. 25 ust. 4 i art. 27 – Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną na nabywcę kredytu lub przedstawiciela lub odpowiedzialnego za naruszenie członka organu zarządzającego nabywcy kredytu lub przedstawiciela, lub osobę podejmującą decyzje w ich imieniu.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

			Art. 26 projektu Art. 27 i 28 projektu Art. 29 projektu Art. 30 projektu Art. 53 pkt 2 i 3	
	3. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy odpowiedzialne za wykonywanie funkcji i obowiązków zgodnie z krajowymi przepisami transponującymi niniejszą dyrektywę.	T	Art. 59 pkt 1 – 4 projektu	Art. 59. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu: „15) nadzór nad podmiotami obsługującymi kredyty, dostawcami usług obsługi kredytów, nabywcami kredytów oraz przedstawicielami sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. poz. ...).”; 2) użyte w art. 6 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „oraz ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom,” zastępuje się wyrazami „, ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom, ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami oraz ustawie z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów,”; 3) użyte w art. 6b w ust. 1 wyrazy „lub art. 59h i art. 59i ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. lub art. 37 i art. 38 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom” zastępuje się wyrazami „, art.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				59h i art. 59i ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, art. 37 i art. 38 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom, art. 76 i art. 77 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami lub art. 50 ustawy z dnia... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów”; 4) w art. 12 w ust. 2 w pkt 6 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) nadzoru nad: a) podmiotami obsługującymi kredyty w sprawach wydawania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów, b) podmiotami obsługującymi kredyty w sprawach cofania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów, c) podmiotami obsługującymi kredyty, dostawcami usług obsługi kredytów, nabywcami kredytów lub przedstawicielami w sprawach nakładania kar pieniężnych.”
	4. W przypadku gdy państwa członkowskie wyznaczają więcej niż jeden właściwy organ zgodnie z ust. 3, określają one zadania poszczególnych organów oraz wyznaczają jeden z nich jako pojedynczy punkt kontaktowy na potrzeby całej niezbędnej wymiany informacji i kontaktów wzajemnych z właściwymi organami macierzystych państw członkowskich lub przyjmujących państw członkowskich	N		Przepis ma charakter opcji, nie wymaga wdrożenia.
	5. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie odpowiednich środków umożliwiających właściwym organom wyznaczonym zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu uzyskanie od nabywców kredytów lub ich przedstawicieli wyznaczonych zgodnie z art. 19, podmiotów obsługujących kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, którym podmiot obsługujący kredyty powierza wykonywanie działalności w zakresie obsługi kredytów zgodnie z art. 12, kredytobiorców oraz wszelkich innych osób lub organów publicznych informacji niezbędnych do:	T	Art. 39 i 41 projektu	Art. 39. 1. Komisja może przeprowadzać kontrolę działalności: 1) podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddziału podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, obejmującą: a) badanie działalności w zakresie obsługi kredytów, b) powierzenie przez podmiot obsługujący kredyty wykonywania czynności przez dostawcę usług obsługi kredytów; 2) dostawcy usług obsługi kredytów obejmującą wykonanie umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. 2. Czynności kontrolne są wykonywane przez pracowników Urzędu Komisji

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				po okazaniu legitymacji służbowej oraz okazaniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, wydanego przez Przewodniczącego Komisji lub upoważnioną przez niego osobę. 3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, jest udzielane na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo elektronicznej. Upoważnienie udzielane na piśmie utrwalonym w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym. Upoważnienie utrwalone w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Komisji ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią. 4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, oraz zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, o którym mowa w ustawie – Prawo przedsiębiorców, protokół z kontroli, a także zalecenia pokontrolne udzielone albo sporządzone na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej doręcza się na adres do doręczeń elektronicznych. 5. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 51 ust. 3a ustawy – Prawo przedsiębiorców. 6. Pracownicy, o których mowa w ust. 2, w zakresie ustalonym w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli, mają prawo do: 1) wstępu do pomieszczeń kontrolowanego podmiotu; 2) swobodnego dostępu do oddzielnego pomieszczenia biurowego i środków komunikacji elektronicznej; 3) wglądu do dokumentacji kontrolowanego podmiotu oraz żądania sporządzenia kopii i odpisów tych dokumentów oraz wyciągów z nich; 4) wglądu do danych zawartych w systemie teleinformatycznym kontrolowanego podmiotu oraz żądania sporządzenia kopii tych danych lub wyciągów z nich, w tym w postaci dokumentów elektronicznych w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne; 5) żądania okazania nośników informacji oraz udostępnienia danych w nich zawartych mających związek z przedmiotem kontroli. 7. Podmiot kontrolowany jest obowiązany umożliwić upoważnionym

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				pracownikom, o których mowa w ust. 2, wykonywanie czynności kontrolnych, a w szczególności udostępnić do wglądu księgi, bilanse, rejestry, plany, sprawozdania i inne dokumenty oraz umożliwić, na pisemne żądanie, sporządzenie kopii tych dokumentów i innych nośników informacji, jak również udzielać wyjaśnień żądanych przez te osoby. 8. Z kontroli, o której mowa w ust. 1, sporządza się protokół. 9. Podmiot kontrolowany przed podpisaniem protokołu kontroli ma prawo zgłoszenia zastrzeżeń lub wyjaśnień do ustaleń zawartych w protokole kontroli w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania. 10. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości Komisja przedstawia podmiotowi kontrolowanemu zalecenia pokontrolne. 11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy sposób i tryb wykonywania czynności kontrolnych w podmiotach obsługujących kredyty, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oddziałach podmiotów obsługujących kredyty, o których mowa w art. 10 pkt 2, i u dostawców usług obsługi kredytów, 2) szczegółowy zakres protokołu kontroli oraz sposób i tryb jego sporządzenia, 3) sposób i tryb wnoszenia zastrzeżeń lub wyjaśnień do ustaleń kontroli zawartych w protokole kontroli, 4) sposób przekazania zaleceń pokontrolnych - uwzględniając cele nadzoru sprawowanego nad tymi podmiotami oraz zapewnienie efektywności tego nadzoru. Art. 41. Komisja może zwrócić się do właściwego organu nadzoru goszczącego państwa członkowskiego o pomoc w przeprowadzeniu kontroli działalności: 1) podmiotu obsługującego kredyty prowadzącego działalność na terytorium goszczącego państwa członkowskiego; 2) dostawcy usług obsługi kredytów wyznaczonego przez podmiot obsługujący kredyty, prowadzącego działalność na terytorium goszczącego państwa członkowskiego.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	a) oceny bieżącej zgodności z wymogami określonymi w przepisach krajowych transponujących niniejszą dyrektywę;	T	Art. 30 ust. 1 i 2 projektu	Art. 30. 1. Działalność podmiotów obsługujących kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów oraz przedstawicieli podlega nadzorowi Komisji sprawowanemu w zakresie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie i w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i ...), zwanej dalej „ustawą o nadzorze nad rynkiem finansowym”. 2. Celem nadzoru jest zapewnienie przestrzegania przepisów ustawy przez podmioty obsługujące kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów oraz przedstawicieli, prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
	b) zbadania możliwych naruszeń tych wymogów;	T	Art. 30 ust. 3 projektu	Art. 30 (...) 3. Komisja w ramach nadzoru może: 1) żądać od podmiotu obsługującego kredyty: a) opracowania, stosowania lub zmiany wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, w celu skutecznego zapewnienia poszanowania praw kredytobiorców zgodnie z przepisami regulującymi umowę o kredyt, b) wykazania: – sprawiedliwego i należytego traktowania kredytobiorców, – należytego rozpatrywania reklamacji i skarg kredytobiorców oraz odwołań od tych reklamacji i skarg, a także dokumentowania czynności w tym zakresie, c) zmiany lub rozwiązania umowy o obsługę kredytów, jeżeli jest to niezbędne w celu zapewnienia zgodności z art. 6 ust. 1 i 2, art. 17, art. 18, art. 21 ust. 2 oraz art. 26 ust. 1–4 i 6; 2) żądać od nabywcy kredytów lub przedstawiciela złożenia w wyznaczonym terminie wyjaśnień dotyczących obowiązków, o których mowa w art. 22 ust. 1, art. 24 ust. 2, art. 26 ust. 4 lub art. 27; 3) dokonywać przeglądu umów, o których mowa w art. 23 ust. 1, pod względem zgodności z art. 23 ust. 2 i 5; 4) żądać od podmiotu obsługującego kredyty, dostawcy usług obsługi

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				kredytów oraz nabywcy kredytów i przedstawiciela złożenia dokumentacji, informacji i wyjaśnień innych niż określone w pkt 1 i 2, które są niezbędne do realizacji celów nadzoru.
	c) nałożenia kar administracyjnych i zastosowania środków naprawczych zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi art. 23.	T	Art. 31 ust. 1 - 7 projektu	Art. 31. 1. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może: 1) odwołać odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie członka organu zarządzającego tego podmiotu obsługującego kredyty lub tego dostawcy usług obsługi kredytów albo osoby podejmującej decyzje w imieniu tego dostawcy usług obsługi kredytów, w przypadku gdy naruszenia mają charakter rażący lub uporczywy; 2) nałożyć na osobę, o której mowa w pkt 1, karę pieniężną; 3) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną; 4) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. 2. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może: 1) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną; 2) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. 3. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1: 1) przestał spełniać wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 1 lub 2, 2) uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów lub w inny sposób niezgodny z prawem, 3) nie wprowadził lub nie stosuje wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, lub nie dokonał ich zmian na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. a, 4) wykonuje działalność w zakresie obsługi kredytów bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1, lub na podstawie umowy, która została zawarta z naruszeniem przepisów art. 21 ust. 2, 5) nie przekazuje Komisji dokumentacji, informacji i wyjaśnień, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4, 6) narusza art. 18 lub rażąco lub uporczywie narusza art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 5, art. 23 ust. 1, 2 i 5 lub art. 26 ust. 1–4 i 6 – Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. 4. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2: 1) nie wprowadził lub nie stosuje wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, lub nie dokonał ich zmian na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. a, 2) wykonuje działalność w zakresie obsługi kredytów bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1, lub na podstawie umowy, która została zawarta z naruszeniem przepisów art. 21 ust. 2, 3) nie przekazuje Komisji informacji, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4, 4) narusza art. 18 lub rażąco lub uporczywie narusza art. 23 ust. 1, 2 i 5 oraz art. 26 ust. 1–4 i 6

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				- Komisja może, w drodze decyzji, wykreślić ten podmiot z rejestru. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. 5. W przypadku stwierdzenia, że oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, nie przekazuje informacji i dokumentacji, o której mowa w art. 19 ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji, wykreślić ten oddział z rejestru. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. 6. W przypadku stwierdzenia, że dostawca usług obsługi kredytów nie przekazuje informacji i dokumentacji, o której mowa w art. 23 ust. 4, Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie udzielone podmiotowi obsługującemu kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, albo wykreślić z rejestru podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. 7. W decyzji, o której mowa w ust. 3, Komisja może określić termin i warunki zaprzestania prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów. Komisja w terminie dwóch dni roboczych od dnia wydania tej decyzji dokonuje wpisu do rejestru, wskazując datę cofnięcia zezwolenia.
	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy wyznaczone zgodnie z ust. 3 posiadały wiedzę ekspercką, zasoby, zdolność operacyjną oraz uprawnienia niezbędne do wykonywania ich funkcji i obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie.	T	Art. 59 projektu (wyznaczenie KNF jako organu nadzoru)	
Art. 22	Funkcja nadzorcza i uprawnienia właściwych organów			
	1. Państwa członkowskie zapewniają właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego wyznaczonym zgodnie z art. 21 ust. 3 wszelkie uprawnienia w zakresie nadzoru, przeprowadzania dochodzenia i nakładania kar niezbędne do wykonywania ich funkcji i obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie, w tym co najmniej:	T	Art. 59 projektu (zmiana ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym)	Art. 59. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu: „15) nadzór nad podmiotami obsługującymi kredyty, dostawcami usług obsługi kredytów, nabywcami kredytów oraz przedstawicielami sprawowanymi zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. poz. ...).”;

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				2) użyte w art. 6 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „oraz ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom,” zastępuje się wyrazami „ , ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom, ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami oraz ustawie z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów,”; 3) użyte w art. 6b w ust. 1 wyrazy „lub art. 59h i art. 59i ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. lub art. 37 i art. 38 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom” zastępuje się wyrazami „ , art. 59h i art. 59i ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, art. 37 i art. 38 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom, art. 76 i art. 77 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami lub art. 50 ustawy z dnia... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów”; 4) w art. 12 w ust. 2 w pkt 6 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) nadzoru nad: a) podmiotami obsługującymi kredyty w sprawach wydawania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów, b) podmiotami obsługującymi kredyty w sprawach cofania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów, c) podmiotami obsługującymi kredyty, dostawcami usług obsługi kredytów, nabywcami kredytów lub przedstawicielami w sprawach nakładania kar pieniężnych.”
	a) uprawnienie do udzielania lub odmowy udzielenia zezwolenia zgodnie z art. 5 i 6;	T	Art. 59 projektu pkt 4 (zmiana ustawy z dnia 21 lipca	jw.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

			2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym)	
	b) uprawnienie do cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 8;	T	Art. 31ust. 3 projektu	Art. 31. (...) 3. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1: 1) przestał spełniać wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2, 2) uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów lub w inny sposób niezgodny z prawem, 3) nie wprowadził lub nie stosuje wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, lub nie dokonał ich zmian na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. a, 4) wykonuje działalność w zakresie obsługi kredytów bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1, lub na podstawie umowy, która została zawarta z naruszeniem przepisów art. 21 ust. 2, 5) nie przekazuje Komisji dokumentacji, informacji i wyjaśnień, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4, 6) narusza art. 18 lub rażąco lub uporczywie narusza art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 5, art. 23 ust. 1, 2 i 5 lub art. 26 ust. 1–4 i 6 – Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.
	c) uprawnienie do zakazania wszelkiej działalności w zakresie obsługi kredytów;	T	Art. 6 ust. 3 projektu	Art. 6 (...) 3. Komisja, w drodze decyzji, odmawia udzielenia zezwolenia, jeżeli nie zostały spełnione wymogi określone w ust. 1 i 2.
	d) uprawnienie do przeprowadzania kontroli na miejscu i kontroli poza siedzibą podmiotu kontrolowanego;	T	Art. 39 ust. 1-6 projektu	Art. 39. 1. Komisja może przeprowadzać kontrolę działalności: 1) podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, oraz oddziału podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, obejmującą: a) badanie działalności w zakresie obsługi kredytów,

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				b) powierzenie przez podmiot obsługujący kredyty wykonywania czynności przez dostawcę usług obsługi kredytów; 2) dostawcy usług obsługi kredytów obejmującą wykonanie umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. 2. Czynności kontrolne są wykonywane przez pracowników Urzędu Komisji po okazaniu legitymacji służbowej oraz okazaniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, wydanego przez Przewodniczącego Komisji lub upoważnioną przez niego osobę. 3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, jest udzielane na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo elektronicznej. Upoważnienie udzielane na piśmie utrwalonym w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym. Upoważnienie utrwalone w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Komisji ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią. 4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, oraz zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, o którym mowa w ustawie – Prawo przedsiębiorców, protokół z kontroli, a także zalecenia pokontrolne udzielone albo sporządzone na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej doręcza się na adres do doręczeń elektronicznych. 5. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 51 ust. 3a ustawy – Prawo przedsiębiorców. 6. Pracownicy, o których mowa w ust. 2, w zakresie ustalonym w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli, mają prawo do: 1) wstępu do pomieszczeń kontrolowanego podmiotu; 2) swobodnego dostępu do oddzielnego pomieszczenia biurowego i środków komunikacji elektronicznej; 3) wglądu do dokumentacji kontrolowanego podmiotu oraz żądania sporządzenia kopii i odpisów tych dokumentów oraz wyciągów z nich; 4) wglądu do danych zawartych w systemie teleinformatycznym kontrolowanego podmiotu oraz żądania sporządzenia kopii tych danych lub wyciągów z nich, w tym w postaci dokumentów elektronicznych w

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne; 5) żądania okazania nośników informacji oraz udostępnienia danych w nich zawartych mających związek z przedmiotem kontroli.
	e) uprawnienie do nałożenia kar administracyjnych i zastosowania środków naprawczych zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi art. 23;	T	Art.31 ust. 11 pkt 2 projektu	Art. 31 (...) 2) w przypadku członka organu zarządzającego podmiotu obsługującego kredyty, dostawcy usług obsługi kredytów, nabywcy kredytu lub przedstawiciela albo osoby podejmującej decyzje w imieniu dostawcy usług obsługi kredytów, nabywcy kredytu lub przedstawiciela – nie więcej niż 2 250 000 zł.
	f) uprawnienie do przeglądu umów powierzenia wykonania zawieranych między podmiotami obsługującymi kredyty a dostawcami usług obsługi kredytów zgodnie z art. 12 ust. 1;	T	Art. 39 ust. 6 pkt 3 i 5 projektu	6. Pracownicy, o których mowa w ust. 2, w zakresie ustalonym w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli, mają prawo do: (...) 3) wglądu do dokumentacji kontrolowanego podmiotu oraz żądania sporządzenia kopii i odpisów tych dokumentów oraz wyciągów z nich; (...) 5) żądania okazania nośników informacji oraz udostępnienia danych w nich zawartych mających związek z przedmiotem kontroli.
	g) uprawnienie do żądania od podmiotów obsługujących kredyty usunięcia członków ich zarządu lub organu wykonawczego, jeżeli nie spełniają oni wymogów określonych w art. 5 ust. 1 lit. b);	T	Art. 31 ust. 1 pkt 1 projektu	Art. 31. 1. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może: 1) odwołać odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie członka organu zarządzającego tego podmiotu obsługującego kredyty lub tego dostawcy usług obsługi kredytów albo osoby podejmującej decyzje w imieniu tego dostawcy usług obsługi kredytów, w przypadku gdy naruszenia mają charakter rażący lub uporczywy;
	h) uprawnienie do żądania od podmiotów obsługujących	T	Art. 30 ust. 3	3. Komisja w ramach nadzoru może:

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	kredyty zmiany lub aktualizacji ich wewnętrznych zasad zarządzania i wewnętrznych mechanizmów kontroli w celu skutecznego zapewnienia poszanowania praw kredytobiorców zgodnie z przepisami regulującymi daną umowę o kredyt;		pkt 1 lit. a i c projektu	1) żądać od podmiotu obsługującego kredyty: a) opracowania, stosowania lub zmiany wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, w celu skutecznego zapewnienia poszanowania praw kredytobiorców zgodnie z przepisami regulującymi umowę o kredyt, c) zmiany lub rozwiązania umowy o obsługę kredytów, jeżeli jest to niezbędne w celu zapewnienia zgodności z art. 6 ust. 1 i 2, art. 17, art. 18, art. 21 ust. 2 oraz art. 26 ust. 1–4 i 6;
	i) uprawnienie do żądania od podmiotów obsługujących kredyty zmiany lub aktualizacji przyjętych przez nie polityk w celu zapewnienia sprawiedliwego i należytego traktowania kredytobiorców oraz dokumentowania i rozpatrywania ich skarg;	T	Art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. b projektu	3. Komisja w ramach nadzoru może: 1) żądać od podmiotu obsługującego kredyty: (...) b) wykazania: – sprawiedliwego i należytego traktowania kredytobiorców, – należytego rozpatrywania reklamacji i skarg kredytobiorców oraz odwołań od tych reklamacji i skarg, a także dokumentowania czynności w tym zakresie,
	j) uprawnienie do żądania dalszych informacji dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt.	T	Art. 30 ust. 3 pkt 4 projektu	3. Komisja w ramach nadzoru może: (...) 4) żądać od podmiotu obsługującego kredyty, dostawcy usług obsługi kredytów oraz nabywcy kredytów i przedstawiciela złożenia dokumentacji, informacji i wyjaśnień innych niż określone w pkt 1 i 2, które są niezbędne do realizacji celów nadzoru.
	2. Państwa członkowskie zapewniają właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia wyznaczonym zgodnie z art. 21 ust. 3 oraz państwa członkowskiego, w którym udzielono kredytu, jeżeli jest ono inne niż przyjmujące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie, wszystkie niezbędne uprawnienia do wykonywania ich funkcji i obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie.	T	Art. 33 i 34 projektu	Art. 33. Komisja niezwłocznie przekazuje właściwym organom nadzoru państwa, w którym nabywca kredytu prowadzi działalność, lub państwa, w którym nabywca kredytu posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę, informacje istotne z punktu widzenia sprawowanego przez te organy nadzoru. Art. 34. 1. W celu wykonywania zadań wynikających z ustawy, Komisja współpracuje z właściwymi organami nadzoru macierzystego państwa członkowskiego albo goszczącego państwa członkowskiego, w tym zawiera porozumienia o współdziałaniu w zakresie nadzoru, Narodowym Bankiem Polskim oraz bankami centralnymi z innych państw członkowskich. 2. Przepis ust. 1 stosuje się również do państwa członkowskiego, w którym

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie. 3. Komisja informuje o środkach nadzorczych zastosowanych wobec podmiotu obsługującego kredyty właściwe organy nadzoru goszczącego państwa członkowskiego oraz państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska.
	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego dokonywały oceny wdrożenia przez podmiot obsługujący kredyty wymogów określonych w art. 5 ust. 1 lit. e)–h), wykorzystując do tego podejście oparte na ocenie ryzyka.	T	Art. 30 projektu oraz art. 17 (implementacja przywołanego art. 5 ust. 1 lit. e-h Dyrektywy)	
	4. Państwa członkowskie określają zakres oceny, o której mowa w ust. 3, przy uwzględnieniu wielkości, charakteru, skali i złożoności działalności danego podmiotu obsługującego kredyty.	N		KPA – Rozdział 6
	5. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego informują właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego lub państwa członkowskiego, w którym udzielono kredytu, jeżeli jest ono inne niż przyjmujące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie, o wynikach oceny, o której mowa w ust. 3, na wniosek jednego z tych właściwych organów lub gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego uznają to za stosowne. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego zawsze przekazują szczegółowe informacje dotyczące wszelkich nałożonych kar administracyjnych lub zastosowanych środków naprawczych właściwe organy przyjmującego państwa	T	Art. 34 ust. 3 projektu	Art. 34. (...) 3. Komisja informuje o środkach nadzorczych zastosowanych wobec podmiotu obsługującego kredyty właściwe organy nadzoru goszczącego państwa członkowskiego oraz państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, państwa członkowskiego, w którym udzielono kredytu, jeżeli jest ono inne niż przyjmujące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie.			
	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy dokonywaniu oceny, o której mowa w ust. 3, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego oraz państwa członkowskiego, w którym udzielono kredytu, jeżeli jest ono inne niż przyjmujące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie, wymieniały wszystkie informacje niezbędne do umożliwienia im wykonywania ich odpowiednich funkcji i obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie.	T	Art. 33 i 34 projektu	Art. 33. Komisja niezwłocznie przekazuje właściwym organom nadzoru państwa, w którym nabywca kredytu prowadzi działalność, lub państwa, w którym nabywca kredytu posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę, informacje istotne z punktu widzenia sprawowanego przez te organy nadzoru. Art. 34. 1. W celu wykonywania zadań wynikających z ustawy, Komisja współpracuje z właściwymi organami nadzoru macierzystego państwa członkowskiego albo goszczącego państwa członkowskiego, w tym zawiera porozumienia o współdziałaniu w zakresie nadzoru, Narodowym Bankiem Polskim oraz bankami centralnymi z innych państw członkowskich. 2. Przepis ust. 1 stosuje się również do państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie. 3. Komisja informuje o środkach nadzorczych zastosowanych wobec podmiotu obsługującego kredyty właściwe organy nadzoru goszczącego państwa członkowskiego oraz państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska.
	7. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego miały możliwość wymagać od podmiotu obsługującego kredyty, dostawcy usług obsługi kredytów lub nabywcy kredytu lub jego przedstawiciela wyznaczonego zgodnie z art. 19, który nie spełnia wymogów określonych w przepisach krajowych transponujących niniejszą dyrektywę, podjęcia na wczesnym etapie wszelkich niezbędnych działań lub kroków w celu zastosowania się do tych przepisów.	T	Art. 30 ust. 1-2 projektu	Art. 30. 1. Działalność podmiotów obsługujących kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów oraz przedstawicieli podlega nadzorowi Komisji sprawowanemu w zakresie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie i w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i ...), zwanej dalej „ustawą o nadzorze nad rynkiem finansowym”. 2. Celem nadzoru jest zapewnienie przestrzegania przepisów ustawy przez podmioty obsługujące kredyty, dostawców usług obsługi kredytów, nabywców kredytów oraz przedstawicieli, prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

Art. 23	Kary administracyjne i środki naprawcze			
	1. Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do ustanawiania sankcji karnych, państwa członkowskie ustanawiają przepisy określające odpowiednie kary administracyjne i środki naprawcze mające zastosowanie co najmniej w następujących sytuacjach:	T	Art. 31 ust. 1-6 oraz art. 36, 37projektu	Art. 31. 1. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może: 1) odwołać odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie członka organu zarządzającego tego podmiotu obsługującego kredyty lub tego dostawcy usług obsługi kredytów albo osoby podejmującej decyzje w imieniu tego dostawcy usług obsługi kredytów, w przypadku gdy naruszenia mają charakter rażący lub uporczywy; 2) nałożyć na osobę, o której mowa w pkt 1, karę pieniężną; 3) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną; 4) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. 2. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może: 1) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną; 2) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				3. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1: 1) przestał spełniać wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 1 lub 2, 2) uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów lub w inny sposób niezgodny z prawem, 3) nie wprowadził lub nie stosuje wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, lub nie dokonał ich zmian na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. a, 4) wykonuje działalność w zakresie obsługi kredytów bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1, lub na podstawie umowy, która została zawarta z naruszeniem przepisów art. 21 ust. 2, 5) nie przekazuje Komisji dokumentacji, informacji i wyjaśnień, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4, 6) narusza art. 18 lub rażąco lub uporczywie narusza art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 5, art. 23 ust. 1, 2 i 5 lub art. 26 ust. 1–4 i 6 – Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. 4. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2: 1) nie wprowadził lub nie stosuje wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, lub nie dokonał ich zmian na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. a, 2) wykonuje działalność w zakresie obsługi kredytów bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1, lub na podstawie umowy, która została zawarta z naruszeniem przepisów art. 21 ust. 2, 3) nie przekazuje Komisji informacji, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4, 4) narusza art. 18 lub rażąco lub uporczywie narusza art. 23 ust. 1, 2 i 5 oraz art. 26 ust. 1–4 i 6 - Komisja może, w drodze decyzji, wykreślić ten podmiot z rejestru. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				5. W przypadku stwierdzenia, że oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, nie przekazuje informacji i dokumentacji, o której mowa w art. 19 ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji, wykreślić ten oddział z rejestru. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. 6. W przypadku stwierdzenia, że dostawca usług obsługi kredytów nie przekazuje informacji i dokumentacji, o której mowa w art. 23 ust. 4, Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie udzielone podmiotowi obsługującemu kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, albo wykreślić z rejestru podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. Art. 36. W przypadku gdy: 1) podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności w zakresie obsługi kredytów, 2) oddział podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności w zakresie obsługi kredytów, 3) dostawca usług obsługi kredytów, wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 23 ust. 4, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji dotyczącej współpracy z podmiotem obsługującym kredyty oraz wykonywania czynności w zakresie obsługi kredytów – Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie podmiotu obsługującego kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, albo wykreślić z rejestru podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, jeżeli podmiot obsługujący kredyty nie podjął odpowiednich i skutecznych działań w celu usunięcia nieprawidłowości. Przepis art. 35 ust. 4 stosuje się odpowiednio. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				Art. 37. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 2 pkt 1 i ust. 10 oraz w art. 32 ust. 2, uwzględnia: 1) wagę i czas trwania naruszenia; 2) stopień przyczynienia się do powstałego naruszenia; 3) sytuację finansową odpowiedzialnego za naruszenie, w tym w przypadku osoby prawnej – przychody tej osoby, a w przypadku osoby fizycznej – jej roczny dochód; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialnego za naruszenie w wyniku tego naruszenia, o ile można te korzyści lub straty ustalić; 5) straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, o ile można te straty ustalić; 6) gotowość odpowiedzialnego za naruszenie do współpracy z Komisją; 8) uprzednie naruszenia dokonane przez odpowiedzialnego za naruszenie; 9) rzeczywiste lub potencjalne skutki systemowe naruszenia. Art. 50. 1. Kto bez zezwolenia prowadzi działalność w zakresie obsługi kredytów, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. 2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Art. 51. 1. Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 49, ujawnia lub wykorzystuje informacje stanowiące taką tajemnicę, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. 2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Art. 52. 1. Kto działając w imieniu własnym lub w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				prawnej: 1) wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności w zakresie obsługi kredytów, 2) wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 23 ust. 4, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji dotyczącej współpracy z podmiotem obsługującym kredyty oraz dokumentacji dotyczącej wykonywania czynności w zakresie obsługi kredytów, 3) nie wykonuje obowiązku przekazywania, na żądanie Komisji, informacji lub dokumentacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 oraz art. 23 ust. 4 podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. 2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2024 r. poz. 977).
			Art. 50 – 52 projektu	

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

a) podmiot obsługujący kredyty nie spełnia wymogu określonego w krajowych przepisach transponujących art. 11 lub zawiera umowę powierzenia wykonania z naruszeniem przepisów krajowych transponujących art. 12 lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu powierzono wykonywanie działalności w zakresie obsługi kredytów, poważnie narusza mające zastosowanie przepisy prawne, w tym przepisy krajowe transponujące niniejszą dyrektywę;	T	Art. 31 ust. 3 pkt 5 projektu	Art. 31. 3. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1: (...) 5) wykonuje działalność w zakresie obsługi kredytów bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 21 ust. 1, lub na podstawie umowy, która została zawarta z naruszeniem przepisów art. 21 ust. 2, (...) – Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.
b) zasady zarządzania i mechanizmy kontroli wewnętrznej podmiotu obsługującego kredyty, jak określono w art. 5 ust. 1 lit. e), nie zapewniają poszanowania praw kredytobiorcy i zgodności z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych;	T	Art. 31 ust. 3 pkt 3 projektu	Art. 31. 3. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1: (...) 3) nie wprowadził lub nie stosuje wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, lub nie dokonał ich zmian na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. a, (...) – Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.
c) polityka podmiotu obsługującego kredyty jest nieodpowiednia do zapewnienia właściwego sposobu traktowania kredytobiorców, jak określono w art. 5 ust. 1 lit. f);	T	Art. 31 ust. 1 projektu	Art. 31. 1. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może: 1) odwołać odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie członka organu zarządzającego tego podmiotu obsługującego kredyty lub tego dostawcy usług obsługi kredytów albo osoby podejmującej decyzje w imieniu tego dostawcy usług obsługi kredytów, w przypadku gdy naruszenia mają charakter rażący lub uporczywy; 2) nałożyć na osobę, o której mowa w pkt 1, karę pieniężną;

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				3) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną; 4) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1.
	d) procedury wewnętrzne podmiotu obsługującego kredyty, jak określono w art. 5 ust. 1 lit. g), nie zapewniają dokumentowania i rozpatrywania skarg kredytobiorców zgodnie z obowiązkami określonymi w krajowych przepisach transponujących niniejszą dyrektywę;	T	Art. 31 ust. 3 pkt 3 projektu	Art. 31. 3. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1: (...) 3) nie wprowadził lub nie stosuje wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, lub nie dokonał ich zmian na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. a, – Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.
	e) nabywca kredytu lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciel wyznaczony zgodnie z art. 19 nie przekazuje informacji przewidzianych w krajowych przepisach transponujących art. 18 i 20;	T	Art. 31 ust. 10 pkt 3 projektu	10. W przypadku gdy nabywca kredytu lub przedstawiciel: (...) 3) nie przekazuje Komisji informacji, o których mowa w art. 22 ust. 1, art. 24 ust. 2 i art. 27 – Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną na nabywcę kredytu lub przedstawiciela, lub odpowiedzialnego za naruszenie członka organu zarządzającego nabywcy kredytu lub przedstawiciela, lub osobę podejmującą decyzje w ich imieniu.
	f) nabywca kredytu lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciel wyznaczony zgodnie z art. 19 nie spełnia wymogu określonego w krajowych przepisach transponujących art. 17;	T	Art. 31 ust. 10 pkt 1 i 3 projektu	10. W przypadku gdy nabywca kredytu lub przedstawiciel: 1) nie wykonuje obowiązków określonych w art. 20, art. 24 ust. 1 lub w art. 26 ust. 1-5 lub wykonuje te obowiązki niewłaściwie, (...) 3) nie przekazuje Komisji informacji, o których mowa w art. 22 ust. 1, art. 24 ust. 2 i art. 27 – Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną na nabywcę kredytu lub przedstawiciela, lub odpowiedzialnego za naruszenie członka organu zarządzającego nabywcy kredytu lub przedstawiciela, lub osobę podejmującą decyzje w ich imieniu.
	g) nabywca kredytu nie spełnia wymogu określonego w	T	Art. 31 ust. 10	jw.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	krajowych przepisach transponujących art. 19;		pkt 3 projektu	
	h) instytucja kredytowa nie przekazuje informacji określonych w krajowych przepisach transponujących art. 15;	N		Projekt nie ma zastosowania do obsługi kredytów prowadzonej przez instytucję kredytową.
	i) podmiot obsługujący kredyty zezwala, aby jedna lub większa liczba osób, które nie spełniają wymogów określonych w art. 5 ust. 1 lit. b), zostały lub pozostały członkami jego zarządu lub organu wykonawczego;	T	Art. 31 ust 1-3 pkt 1	Art. 31. 1. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może: 1) odwołać odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie członka organu zarządzającego tego podmiotu obsługującego kredyty lub tego dostawcy usług obsługi kredytów albo osoby podejmującej decyzje w imieniu tego dostawcy usług obsługi kredytów, w przypadku gdy naruszenia mają charakter rażący lub uporczywy; 2) nałożyć na osobę, o której mowa w pkt 1, karę pieniężną; 3) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną; 4) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. 2. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może: 1) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną; 2) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1. 3. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1: 1) przestał spełniać wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 1 lub 2, (...) – Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.
	j) podmiot obsługujący kredyty nie spełnia wymogów określonych w krajowych przepisach transponujących art. 24;	T	Art. 31 ust. 3 pkt 3 projektu	3. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1: (...) 3) nie wprowadził lub nie stosuje wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, lub nie dokonał ich zmian na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 lit. a, (...) – Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.
	k) nabywca kredytu lub, w stosownych przypadkach, podmioty obsługujące kredyty lub którykolwiek z podmiotów wymienionych w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i) lub (iii) nie spełnia krajowych przepisów transponujących art. 10;	T	Art. 31 ust. 10 pkt 1	Art. 31 (...) 10. W przypadku gdy nabywca kredytu lub przedstawiciel: 1) nie wykonuje obowiązków określonych w art. 20, art. 24 ust. 1 lub w art. 26 ust. 1-5 lub wykonuje te obowiązki niewłaściwie, (...) – Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną na nabywcę kredytu lub przedstawiciela lub odpowiedzialnego za naruszenie członka organu zarządzającego nabywcy kredytu lub przedstawiciela.
	l) podmiot obsługujący kredyty przyjmuje i przechowuje środki finansowe od kredytobiorców, jeżeli nie jest to dozwolone w państwie członkowskim zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b);	N		Przepis ma charakter opcji; nie wymaga wdrożenia.
	m) podmiot obsługujący kredyty nie spełnia wymogów określonych w krajowych przepisach transponujących art. 6 ust. 2.	N		Przepis ma charakter opcji; nie wymaga wdrożenia.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	2. Kary administracyjne i środki naprawcze, o których mowa w ust. 1, muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające oraz obejmować co najmniej:	T	Art. 31 ust. 1 projektu	Vide art. 21 ust. 1
	a) cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot obsługujący kredyty;	T	Art. 31 ust. 3 projektu	Art. 31 ust. 2 (...) – Komisja może, w drodze decyzji, cofnąć zezwolenie. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.
	b) wydanie decyzji nakładającej na podmiot obsługujący kredyty lub nabywcę kredytu lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela wyznaczonego zgodnie z art. 19 obowiązek polegający na zaradzeniu naruszeniu oraz zaprzestaniu danego działania i zaniechaniu powtarzania tego działania;	T	Art. 31 ust. 1 projektu	Art. 31. 1. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może: 1) odwołać odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie członka organu zarządzającego tego podmiotu obsługującego kredyty lub tego dostawcy usług obsługi kredytów albo osoby podejmującej decyzje w imieniu tego dostawcy usług obsługi kredytów, w przypadku gdy naruszenia mają charakter rażący lub uporczywy; 2) nałożyć na osobę, o której mowa w pkt 1, karę pieniężną; 3) nałożyć na ten podmiot obsługujący kredyty lub tego dostawcę usług obsługi kredytów karę pieniężną; 4) nakazać temu podmiotowi obsługującemu kredyty zmianę lub rozwiązanie umowy o obsługę kredytów lub umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1.
	c) administracyjne kary finansowe.	T	Art. 31 ust. 11 projektu	Art. 31 (...) 11. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 2 pkt 1 oraz ust. 10, wynosi: 1) w przypadku podmiotu obsługującego kredyty, dostawcy usług obsługi kredytu, nabywcy kredytu lub przedstawiciela – nie więcej niż 20 000 000 zł;

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				2) w przypadku członka organu zarządzającego podmiotu obsługującego kredyty, dostawcy usług obsługi kredytów, nabywcy kredytu lub przedstawiciela albo osoby podejmującej decyzje w imieniu dostawcy usług obsługi kredytów, nabywcy kredytu lub przedstawiciela – nie więcej niż 2 250 000 zł.
	3. Państwa członkowskie zapewniają skuteczne wdrożenie kar administracyjnych i środków naprawczych.	T	Art. 34	Vide przepisy KPA
	4. Państwa członkowskie zapewniają uwzględnianie przez właściwe organy – przy ustalaniu rodzaju kar administracyjnych lub środków naprawczych oraz kwot administracyjnych kar finansowych – istotnych okoliczności, w tym:	T	Art. 37 projektu	Art. 37. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 2 pkt 1 i ust. 10 oraz w art. 32 ust. 2, uwzględnia:
	a) wagi naruszenia i czasu jego trwania;	T	Art. 37 pkt 1 projektu	1) wagę i czas trwania naruszenia;
	b) stopnia odpowiedzialności odpowiedzialnego za naruszenie podmiotu obsługującego kredyty lub nabywcy kredytu lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela wyznaczonego zgodnie z art. 19;	T	Art. 37 pkt 2 projektu	2) stopień przyczynienia się do powstałego naruszenia;
	c) sytuacji finansowej odpowiedzialnego za naruszenie podmiotu obsługującego kredyty lub nabywcy kredytu, w tym przez odniesienie do wysokości całkowitych obrotów osoby prawnej lub rocznego dochodu osoby fizycznej;	T	Art. 37 pkt 3 projektu	3) sytuację finansową odpowiedzialnego za naruszenie, w tym w przypadku osoby prawnej – przychody tej osoby, a w przypadku osoby fizycznej – jej roczny dochód;
	d) znaczenia korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia przez odpowiedzialny za naruszenie podmiot obsługujący kredyty lub odpowiedzialnego za naruszenie nabywcę kredytu lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela wyznaczonego zgodnie z art. 19, w zakresie w jakim te korzyści lub straty są możliwe do ustalenia;	T	Art. 37 pkt 4 projektu	4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialnego za naruszenie w wyniku tego naruszenia, o ile można te korzyści lub straty ustalić;
	e) strat poniesionych przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, w zakresie w jakim te straty są możliwe do ustalenia;	T	Art. 37 pkt 5 projektu	5) straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, o ile można te straty ustalić;
	f) stopnia współpracy z właściwymi organami podmiotu obsługującego kredyty lub nabywcy kredytu odpowiedzialnego za naruszenie;	T	Art. 37 pkt 6 projektu	6) gotowość odpowiedzialnego za naruszenie do współpracy z Komisją;

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

g) poprzednich naruszeń dokonanych przez odpowiedzialny za naruszenie podmiot obsługujący kredyty lub odpowiedzialnego za naruszenie nabywcę kredytu lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela wyznaczonego zgodnie z art. 19;	T	Art. 37 pkt 7 projektu	7) uprzednie naruszenia dokonane przez odpowiedzialnego za naruszenie;
h) wszelkich rzeczywistych lub potencjalnych skutków systemowych naruszenia.	T	Art. 37 pkt 8 projektu	8) rzeczywiste lub potencjalne skutki systemowe naruszenia.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy mogły stosować kary administracyjne i środki naprawcze określone w ust. 2 wobec członków zarządu lub organu wykonawczego oraz wobec innych osób fizycznych, które na mocy prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za naruszenie.	T	Art. 31 ust. 1 pkt 1 projektu	Art. 31. 1. W przypadku stwierdzenia, że podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, lub dostawca usług obsługi kredytów, któremu ten podmiot powierzył wykonywanie czynności w zakresie obsługi kredytów, narusza przepisy ustawy lub narusza prawnie chroniony interes kredytobiorcy będącego konsumentem, mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą albo kredytodawcy, lub utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja, w drodze decyzji, może: 1) odwołać odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie członka organu zarządzającego tego podmiotu obsługującego kredyty lub tego dostawcy usług obsługi kredytów albo osoby podejmującej decyzje w imieniu tego dostawcy usług obsługi kredytów, w przypadku gdy naruszenia mają charakter rażący lub uporczywy;
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji nakładającej kary administracyjne lub środki naprawcze określone w ust. 2 niniejszego artykułu właściwe organy zapewniły danemu podmiotowi obsługującemu kredyty, nabywcy kredytu lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawicielowi wyznaczonemu zgodnie z art. 19 możliwość przedstawienia swojego stanowiska.	T	Art. 30 ust. 3 pkt 1 i 2 projektu	Art. 30 (...) 3. Komisja w ramach nadzoru może: 1) żądać od podmiotu obsługującego kredyty: a) opracowania, stosowania lub zmiany wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów, o których mowa w art. 17, w celu skutecznego zapewnienia poszanowania praw kredytobiorców zgodnie z przepisami regulującymi umowę o kredyt, b) wykazania: – sprawiedliwego i należytego traktowania kredytobiorców, – należytego rozpatrywania reklamacji i skarg kredytobiorców oraz odwołań od tych reklamacji i skarg, a także dokumentowania czynności w tym zakresie,

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				c) zmiany lub rozwiązania umowy o obsługę kredytów, jeżeli jest to niezbędne w celu zapewnienia zgodności z art. 6 ust. 1 i 2, art. 17, art. 18, art. 21 ust. 2 oraz art. 26 ust. 1–4 i 6; 2) żądać od nabywcy kredytów lub przedstawiciela złożenia w wyznaczonym terminie wyjaśnień dotyczących obowiązków, o których mowa w art. 22 ust. 1, art. 24 ust. 2, art. 26 ust. 4 lub art. 27;
	7. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda decyzja nakładająca kary administracyjne lub środki naprawcze określone w ust. 2 była właściwie uzasadniona i podlegała prawu do odwołania.	N		Art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego wprowadza obowiązek zapewnienia stronom czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Stosowanie kodeksu postępowania administracyjnego w odniesieniu do postępowania KNF w przedmiocie decyzji o nałożeniu sankcji administracyjnej, wynika z art. 11 ust. 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. Stosowanie kodeksu postępowania administracyjnego w odniesieniu do postępowania KNF w przedmiocie decyzji o nałożeniu sankcji administracyjnej, wynika z art. 11 ust. 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. Art. 15 i nast., art. 107 § 1 pkt 6 i 7 kodeksu postępowania administracyjnego
	8. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niewprowadzaniu przepisów dotyczących kar administracyjnych za naruszenia, które na mocy ich prawa krajowego podlegają sankcjom karnym. W takim przypadku państwa członkowskie informują Komisję o odpowiednich przepisach prawa karnego.	N		Przepis ma charakter opcji; nie wymaga wdrożenia.
TYTUŁ V ŚRODKI OCHRONNE I OBOWIĄZEK WSPÓŁPRACY				

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

Art. 24		Skargi	
	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty obsługujące kredyty ustanawiały i utrzymywały skuteczne i przejrzyste procedury rozpatrywania skarg od kredytobiorców. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby rozpatrywanie przez podmioty obsługujące kredyty skarg od kredytobiorców było bezpłatne i aby podmioty obsługujące kredyty prowadziły dokumentację skarg i środków zastosowanych w celu ich uwzględnienia. 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy ustanowiły i opublikowały procedurę rozpatrywania skarg od kredytobiorców dotyczących nabywców kredytów, podmiotów obsługujących kredyty i dostawców usług obsługi kredytów, oraz zapewniają procedurę zapewniającą rozpatrywanie skarg niezwłocznie po ich złożeniu	T	Art. 17 ust. 1 pkt 4 Art. 64 projektu
			Art. 17. 1. Podmiot obsługujący kredyty jest obowiązany do opracowania i stosowania wewnętrznych procedur i polityk dotyczących prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów obejmujących co najmniej: (...) 4) procedury dotyczące przyjmowania reklamacji i skarg, a także odwołań od tych reklamacji i skarg; Art. 64. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2: a) w pkt 1 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h–k w brzmieniu: „h) będącego osobą fizyczną kredytobiorcę zobowiązanego do spłaty wierzytelności przysługującej nabywcy kredytu w rozumieniu art. 3 pkt 11 ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o obsługujących kredyty”, i) będącego osobą fizyczną kredytobiorcę, w przypadku gdy nabywca, o którym mowa w lit. h, wyznaczył przedstawiciela, o którym mowa w art. 24 ustawy o obsługujących kredyty, j) będącego osobą fizyczną kredytobiorcę, którego zobowiązanie kredytowe jest obsługiwane przez podmiot obsługujący kredyty w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy o obsługujących kredyty, k) będącego osobą fizyczną kredytobiorcę, którego zobowiązanie kredytowe jest obsługiwane przez dostawcę usług obsługi kredytów w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy o obsługujących kredyty;”, b) w pkt 3 w lit. o średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. p–r w brzmieniu: „p) podmiocie obsługującym kredyty w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy o obsługujących kredyty, q) nabywcy kredytu w rozumieniu art. 3 pkt 11 ustawy o

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				obsługujących kredyty oraz przedstawiciela, o którym mowa w art. 24 tej ustawy, r) dostawcy usług obsługi kredytów w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy o obsługujących kredyty;”; 2) w art. 20 w ust. 1 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu: „14) wartości przychodów z tytułu działalności w zakresie obsługi kredytów, o której mowa w art. 3 pkt 3 ustawy o obsługujących kredyty, w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,025% – w przypadku podmiotu obsługującego kredyty.”; 3) w art. 20a w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu: „10) wartości przychodów uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów, o której mowa w art. 3 pkt 3 ustawy o obsługujących kredyty.”.
Art. 25	Ochrona danych osobowych			
	Przetwarzanie danych osobowych na potrzeby niniejszej dyrektywy musi odbywać się zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2016/679 i (UE) 2018/1725.	T	Art. 3 pkt 20	Art. 3 pkt 19 Zasady przetwarzania danych wynikają z przywołanych rozporządzeń. 20) rozporządzeniu nr 2016/679 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, str. 1, z późn. zm.));
Art. 26	Współpraca między właściwymi organami			
	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy, o których mowa w art. 8, 13, 14, 15, 18, 20 i 22, współpracowały ze sobą zawsze, gdy jest to niezbędne w celu wykonywania ich funkcji i obowiązków lub wykonywania ich uprawnień ustanowionych na mocy przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę. Te właściwe organy koordynują również swoje działania w celu uniknięcia ewentualnego powielania się	T	Art. 34 i 34 projektu	Art. 33. Komisja niezwłocznie przekazuje właściwym organom nadzoru państwa, w którym nabywca kredytu prowadzi działalność, lub państwa, w którym nabywca kredytu posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę, informacje istotne z punktu widzenia sprawowanego przez te organy nadzoru. Art. 34. 1. W celu wykonywania zadań wynikających z ustawy, Komisja współpracuje z właściwymi organami nadzoru macierzystego państwa

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	i nakładania przy stosowaniu uprawnień nadzorczych oraz kar administracyjnych i środków naprawczych w sprawach transgranicznych.			członkowskiego albo goszczącego państwa członkowskiego, w tym zawiera porozumienia o współdziałaniu w zakresie nadzoru, Narodowym Bankiem Polskim oraz bankami centralnymi z innych państw członkowskich. 2. Przepis ust. 1 stosuje się również do państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i macierzyste państwo członkowskie. 3. Komisja informuje o środkach nadzorczych zastosowanych wobec podmiotu obsługującego kredyty właściwe organy nadzoru goszczącego państwa członkowskiego oraz państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, jeżeli jest ono inne niż goszczące państwo członkowskie i Rzeczpospolita Polska.
	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy udostępniały sobie nawzajem, na wniosek i bez zbędnej zwłoki, informacje wymagane do celu wykonywania ich funkcji i obowiązków wynikających z przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę.	T	Art. 31 projektu	jw.
	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy otrzymujące informacje poufne w ramach wykonywania swoich funkcji i obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy wykorzystywały te informacje wyłącznie w toku wykonywania swoich funkcji i obowiązków wynikających z przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę. Wymiana informacji między właściwymi organami podlega obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej, o którym mowa w art. 76 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE (24).	T	Art. 49 projektu	Art. 49. 1. Przewodniczący Komisji, jego zastępcy, członkowie Komisji, pracownicy Urzędu Komisji oraz osoby wykonujące pracę na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze są obowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej, którą stanowią wszystkie informacje uzyskane lub wytworzone w związku ze sprawowaniem nadzoru, o którym mowa w art. 30 ust. 1, których udzielenie, ujawnienie lub potwierdzenie mogłoby naruszyć chroniony prawem interes podmiotów, których te informacje bezpośrednio lub pośrednio dotyczą, lub utrudnić sprawowanie tego nadzoru. 2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w tym przepisie. 3. Nie stanowi naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1: 1) udzielenie informacji dotyczących nabywania kredytów i działalności w zakresie obsługi kredytów właściwym organom nadzoru goszczącego państwa członkowskiego lub państwa członkowskiego, w którym zawarto umowę o kredyt, dla celów sprawowanego przez te organy nadzoru nad rynkiem finansowym oraz w sprawach związanych z

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				wykonywaniem tego nadzoru, jeżeli wskutek tego nie zostanie naruszony interes gospodarczy Rzeczypospolitej Polskiej, jest zapewnione wykorzystanie udzielonych informacji tylko na potrzeby sprawowanego nadzoru nad rynkiem finansowym lub w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru, oraz jest zagwarantowane, że przekazywanie udzielonych informacji poza organ nadzoru jest możliwe wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji; 2) złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa; 3) udzielenie informacji bankowi centralnemu, będącemu w Europejskim Systemie Banków Centralnych, niezbędnych do realizacji przez niego zadań, w tym zadań dotyczących polityki monetarnej i zapewnienia związanej z tym płynności, zadań związanych z nadzorem nad systemami płatności, rozliczeń i rozrachunku oraz zadań realizowanych w przypadku zagrożenia dla stabilności systemu finansowego; 4) udzielenie informacji i udostępnienie dokumentacji dotyczących działalności w zakresie obsługi kredytów właściwym organom nadzoru państw członkowskich w przypadku zagrożenia dla stabilności systemu finansowego oraz w wykonaniu zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej; 5) udzielenie Komitetowi Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 559), informacji niezbędnych do realizacji przez niego zadań ustawowych; 6) udzielenie instytucjonalnym systemom ochrony, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, informacji niezbędnych do realizacji ich zadań; 7) udzielenie informacji jednostce zarządzającej systemem ochrony, o której mowa w art. 130e ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, w zakresie informacji niezbędnych do realizacji celów, o których mowa w art. 130b ust. 1 tej ustawy, i wsparcia, o którym mowa w art. 130b ust. 2 tej ustawy, lub zadań organu zarządzającego systemem ochrony określonych w art. 130k ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 2 tej ustawy;

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				8) udzielenie Europejskiej Radzie do spraw Ryzyka Systemowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych lub Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych informacji niezbędnych do realizacji ich zadań, jeżeli obowiązek taki wynika z przepisów dotyczących utworzenia i działalności tych podmiotów; 9) udzielenie informacji Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, 1285, 1723 i 1843 oraz z 2024 r. poz. 850 i ...). 4. Udzielenie właściwym organom nadzoru państwa innego niż goszczące państwo członkowskie lub macierzyste państwo członkowskie informacji stanowiących tajemnicę zawodową może nastąpić jedynie wówczas, gdy zapewniona będzie ochrona tych informacji co najmniej równoważna określonej w ust. 1, 2 i 5⁷. 5. Uzyskane od właściwych organów nadzoru informacje, stanowiące tajemnicę zawodową tych organów, mogą być udzielane jedynie po uzyskaniu zgody tych organów i dla celów określonych tą zgodą. 6. Zgoda, o której mowa w ust. 5, nie jest wymagana, jeżeli informacje uzyskane od właściwych organów nadzoru państwa członkowskiego są przekazywane właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich lub udzielenie informacji jest niezbędne dla celów wykonywania nadzoru finansowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 15 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. 7. Do zachowania informacji, o których mowa w ust. 1, w tajemnicy są obowiązane także osoby, którym informacje te zostały ujawnione zgodnie z ust. 3, 5 lub 6, chyba że na ujawnienie takich informacji przez te osoby zezwala przepis prawa. Obowiązek zachowania informacji w tajemnicy istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, na podstawie których uzyskano dostęp do tych informacji. 8. Osoby, o których mowa w ust. 1, mają obowiązek udostępnienia

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				informacji stanowiących tajemnicę zawodową lub przekazywania związanych z nimi dokumentów na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawach o przestępstwa skarbowe.
	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie osoby zatrudnione lub które były zatrudnione przez właściwe organy oraz biegli rewidenci lub eksperci działający w imieniu właściwych organów podlegali obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej.	T	Art. 49 projektu	jw.
.	5. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki administracyjne i organizacyjne, aby ułatwić współpracę przewidzianą w niniejszym artykule.	T	Art. 49 projektu	jw.
	6. EUNB ułatwia wymianę informacji między właściwymi organami w państwach członkowskich oraz wspiera ich współpracę.	N		Dotyczy kompetencji EUNB
	TYTUŁ VI ZMIANY			
Art. 27	Zmiany w dyrektywie 2008/48/WE			
	W dyrektywie 2008/48/WE wprowadza się następujące zmiany:	T	Art. 61 projektu	Art. 61. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2023 r. poz. 1028, 1285, 1394 i 1723 oraz z 2024 r. poz. 653) wprowadza się następujące zmiany:
	1) dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 11a Informacje dotyczące zmiany warunków umowy o kredyt Bez uszczerbku dla innych obowiązków przewidzianych w niniejszej dyrektywie państwa członkowskie zapewniają, aby przed zmianą warunków umowy o kredyt kredytodawca przekazał konsumentowi następujące informacje:	T	Art. 61 projektu	1) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu: „Art. 21a. 1. W przypadku gdy kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, kredytodawca wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych od dnia otrzymania zawiadomienia. 2. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, kredytodawca informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. 3. Kredytodawca, na wniosek kredytobiorcy, jeżeli jest to uzasadnione

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				sytuacją kredytobiorcy, może wyrazić zgodę na restrukturyzację zadłużenia polegającą na całkowitym lub częściowym refinansowaniu umowy o kredyt lub zmianie postanowień umowy o kredyt, która mogą obejmować w szczególności: 1) wydłużenie okresu obowiązywania umowy o kredyt; 2) zmianę rodzaju umowy o kredyt; 3) odroczenie spłaty wszystkich lub części rat na wskazany okres; 4) zmianę oprocentowania; 5) zaoferowanie zawieszenia spłaty kredytu; 6) częściowe spłaty; 7) przewalutowanie; 8) częściowe umorzenie i konsolidację zadłużenia. 4. Restrukturyzacja zadłużenia, o której mowa w ust. 3, jest dokonywana na warunkach uzgodnionych przez kredytodawcę i kredytobiorcę. 5. Kredytodawca, w przypadku odrzucenia wniosku kredytobiorcy o restrukturyzację zadłużenia, przekazuje kredytobiorcy, w formie pisemnej, bez zbędnej zwłoki, szczegółowe wyjaśnienia dotyczące przyczyn odrzucenia tego wniosku. 6. Kredytodawca jest obowiązany do posiadania odpowiednich polityk i procedur dotyczących stosowania adekwatnych środków restrukturyzacyjnych przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego.”;
	a) przejrzysty opis proponowanych zmian oraz, w stosownych przypadkach, potrzeby uzyskania zgody konsumenta lub zmian wprowadzonych z mocy prawa;	T	Art. 61 projektu	2) w art. 30: a) w ust. 1 po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu: „18a) informacje o warunkach dokonywania zmian umowy;”; b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy przed zmianą postanowień umowy o kredyt przekazuje konsumentowi informacje zawierające co najmniej: 1) przejrzysty opis proponowanych zmian, w tym zmian wymagających uzyskania zgody konsumenta, lub zmian wprowadzonych z mocy prawa, wraz z harmonogramem; 2) informację o przysługujących konsumentowi środkach zaskarżenia

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				dotyczących zmian, o których mowa w pkt 1; 3) terminy na wniesienie środków zaskarżenia, o których mowa w pkt 2; 4) nazwy i adresy właściwych organów, do których konsument może złożyć środki zaskarżenia, o których mowa w pkt 2.”.
	b) harmonogram wdrożenia zmian, o których mowa w lit. a);	T	Art. 61 projektu	jw.
	c) przysługujące konsumentowi środki zaskarżenia w odniesieniu do zmian, o których mowa w lit. a);	T	Art. 61 projektu	jw.
	d) okres dostępny na wniesienie takiej skargi;	T	Art. 61 projektu	jw.
	e) nazwę i adres właściwego organu, do którego konsument może złożyć skargę.”;	T	Art. 61 projektu	jw.
	2) dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 16a Zaległości w spłacie i egzekucja 1. Państwa członkowskie wymagają od kredytodawców posiadania odpowiednich polityk i procedur, tak aby podejmowali oni starania w celu zastosowania, w stosownych przypadkach, rozsądnych środków restrukturyzacyjnych przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego. Takie środki restrukturyzacyjne uwzględniają, wśród innych elementów, sytuację konsumenta i mogą obejmować między innymi możliwość: a) całkowitego lub częściowego refinansowania umowy o kredyt; b) zmiany obowiązujących warunków umowy o kredyt, która może obejmować między innymi: (i) przedłużenie okresu obowiązywania umowy o kredyt; (ii) zmianę rodzaju umowy o kredyt; (iii) odroczenie spłaty wszystkich lub części rat na pewien okres; (iv) zmianę oprocentowania; (v) zaoferowanie wakacji kredytowych; (vi) częściowe spłaty;	T	Art. 61 projektu	jw.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	(vii) przewalutowanie; (viii) częściowe umorzenie i konsolidację zadłużenia. 2. Wykaz możliwych środków restrukturyzacyjnych określony w ust. 1 lit. b) pozostaje bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego i nie wymaga od państw członkowskich określenia wszystkich tych środków w ich prawie krajowym. 3. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby w sytuacji gdy dozwolone jest określanie i nakładanie na konsumenta przez kredytodawcę opłat wynikających z zaległości w spłacie, takie opłaty nie były większe, niż jest to konieczne do pokrycia kosztów kredytodawcy, jakie poniósł on w wyniku zaległości w spłacie. 4. Państwa członkowskie mogą zezwolić kredytodawcom na nakładanie na konsumenta dodatkowych opłat w przypadku zaległości w spłacie. W takim przypadku państwa członkowskie nakładają górny limit takich opłat.”; 3) art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa zawiera zharmonizowane przepisy, państwa członkowskie nie mogą utrzymywać w swoim prawie krajowym ani wprowadzać do niego przepisów odbiegających od przepisów określonych w niniejszej dyrektywie. Art. 16a ust. 3 i 4 nie uniemożliwiają państwom członkowskim utrzymania lub wprowadzenia bardziej rygorystycznych przepisów w celu ochrony konsumentów.”.			
Art. 28	Zmiany w dyrektywie 2014/17/UE			
	W dyrektywie 2014/17/UE wprowadza się następujące zmiany: 1) dodaje się artykuł w brzmieniu:	T	Art. 68 projektu (zmiana ustawy)	Art. 68. W ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

„Artykuł 27a Informacje dotyczące zmiany warunków umowy o kredyt Bez uszczerbku dla innych obowiązków przewidzianych w niniejszej dyrektywie państwa członkowskie zapewniają, aby przed zmianą warunków umowy o kredyt kredytodawca przekazał konsumentowi następujące informacje: a) przejrzysty opis proponowanych zmian oraz, w stosownych przypadkach, potrzeby uzyskania zgody konsumenta lub zmian wprowadzonych z mocy prawa; b) harmonogram wdrożenia zmian, o których mowa w lit. a); c) przysługujące konsumentowi środki zaskarżenia w odniesieniu do zmian, o których mowa w lit. a); d) okres dostępny na wniesienie takiej skargi; e) nazwę i adres właściwego organu, do którego konsument może złożyć skargę.”; 2) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Państwa członkowskie wymagają od kredytodawców posiadania odpowiednich polityk i procedur, tak aby podejmowali oni starania w celu zastosowania, w stosownych przypadkach, rozsądnych środków restrukturyzacyjnych przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego. Takie środki restrukturyzacyjne uwzględniają, wśród innych elementów, sytuację konsumenta i mogą obejmować między innymi:	o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami). N	2022 r. poz. 2245 i 2339) w art. 10 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu: „3. Kredytodawca przekazuje konsumentowi informacje dotyczące zmiany postanowień umowy o kredyt hipoteczny na trwałym nośniku. 4. Informacja, o której mowa w ust. 3, zawiera w szczególności: 1) przejrzysty opis proponowanych zmian, w tym zmian wymagających uzyskania zgody konsumenta, lub zmian wprowadzonych z mocy prawa; 2) harmonogram wdrożenia zmian, o których mowa w pkt 1; 3) przysługujące kredytobiorcy środki zaskarżenia w odniesieniu do zmian, o których mowa w pkt 1; 4) terminy na wniesienie środków zaskarżenia, o których mowa w pkt 3; 5) nazwy i adresy właściwych organów, do których kredytobiorca może złożyć środki zaskarżenia, o których mowa w pkt 3.”. Vide art. 75c Prawa bankowego Vide art. 33 ustawy o kredycie hipotecznym

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

a) całkowite lub częściowe refinansowanie umowy o kredyt; b) zmianę obowiązujących warunków umowy o kredyt, która może obejmować między innymi: (i) przedłużenie okresu obowiązywania umowy o kredyt; (ii) zmianę rodzaju umowy o kredyt; (iii) odroczenie spłaty wszystkich lub części rat na pewien okres; (iv) zmianę oprocentowania; (v) zaoferowanie wakacji kredytowych; (vi) częściowe spłaty; (vii) przewalutowanie; (viii) częściowe umorzenie i konsolidację zadłużenia.”; b) dodaje się ustęp w brzmieniu: „1a. Wykaz możliwych środków restrukturyzacyjnych określony w ust. 1 lit. b) pozostaje bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego i nie wymaga od państw członkowskich określenia wszystkich tych środków w ich prawie krajowym.”; 3) dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 28a			

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	Przeniesienie praw kredytodawcy lub samej umowy o kredyt 1. W przypadku gdy prawa kredytodawcy wynikające z umowy o kredyt lub sama umowa zostają przeniesione na osobę trzecią, konsument ma prawo powoływać się wobec cesjonariusza na wszelkie środki obrony, jakie przysługiwały mu względem pierwotnego kredytodawcy, włącznie z potrąceniem wzajemnych roszczeń, jeżeli jest ono dozwolone w danym państwie członkowskim. 2. Konsumenta informuje się o przeniesieniu praw, o którym mowa w ust. 1, z wyjątkiem sytuacji, gdy pierwotny kredytodawca, w porozumieniu z cesjonariuszem, nadal zajmuje się obsługą kredytu wobec danego konsumenta.”.			
TYTUŁ VII PRZEPISY KOŃCOWE				
Art. 29	Komitet			
	1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (25). 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		Przepis dotyczy kompetencji KE.
Art. 30	Ocena			
	1. Do dnia 29 grudnia 2026 r. Komisja dokonuje oceny niniejszej dyrektywy oraz przedstawia sprawozdanie na temat głównych jej ustaleń Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu. Ocena obejmuje co najmniej: a) liczbę posiadających zezwolenie podmiotów obsługujących kredyty w Unii oraz liczbę podmiotów obsługujących kredyty,	N		Przepis dotyczy kompetencji KE.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	które świadczą swoje usługi w przyjmującym państwie członkowskim; b) liczbę praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub nieobsługiwanych umów o kredyt nabytych od instytucji kredytowych przez nabywców kredytów mających miejsce zamieszkania lub siedzibę statutową lub, w przypadku gdy na mocy swojego prawa krajowego nie posiadają oni siedziby statutowej, swoje główne biuro w tym samym państwie członkowskim co instytucja kredytowa, lub w innym państwie członkowskim niż instytucja kredytowa, lub poza Unią; c) ocenę istniejącego ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu występującego w związku z działalnością prowadzoną przez podmioty obsługujące kredyty i nabywców kredytów; d) ocenę współpracy między właściwymi organami zgodnie z art. 26. 2. W przypadku gdy w ramach oceny stwierdzone zostaną znaczące problemy z funkcjonowaniem niniejszej dyrektywy, w sprawozdaniu tym zawiera się opis tego, w jaki sposób Komisja zamierza rozwiązać stwierdzone problemy, w tym kroki mające na celu ewentualną zmianę oraz ich harmonogram.			
Art. 31	Klauzula przeglądowa			
	Bez uszczerbku dla prerogatyw ustawodawczych Parlamentu Europejskiego Rady, do dnia 29 grudnia 2023 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące:	N		Przepis dotyczy kompetencji KE.

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

a) adekwatności ram regulacyjnych w odniesieniu do ewentualnego wprowadzenia górnych limitów opłat wynikających z niewykonania zobowiązania mających zastosowanie do umów o kredyt zawartych z: (i) osobami fizycznymi do celów związanych z działalnością handlową, gospodarczą lub zawodową tych osób fizycznych; (ii) MŚP zgodnie z definicją w art. 2 załącznika do zalecenia 2003/361/WE; (iii) jakimkolwiek kredytobiorcą, pod warunkiem że kredyt jest gwarantowany przez osobę fizyczną lub jest zabezpieczony aktywami lub nieruchomościami należącymi do tej osoby fizycznej; b) odnośnych aspektów, w tym potencjalnych środków restrukturyzacyjnych, umów o kredyt zawartych z: (i) osobami fizycznymi do celów związanych z działalnością handlową, gospodarczą lub zawodową tych osób fizycznych; (ii) MŚP zgodnie z definicją w art. 2 załącznika do zalecenia 2003/361/WE; (iii) jakimkolwiek kredytobiorcą, pod warunkiem że kredyt jest gwarantowany przez osobę fizyczną lub jest zabezpieczony aktywami lub nieruchomościami należącymi do tej osoby fizycznej; c) potrzeby i wykonalności opracowania wykonawczych lub regulacyjnych standardów technicznych lub innych odpowiednich działań w celu wprowadzenia wspólnych			

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	formatów sprawozdawczych dotyczących zawiadomień dla kredytobiorców zgodnie z art. 10 ust. 2 oraz środków restrukturyzacyjnych. W stosownych przypadkach sprawozdaniu, o którym mowa w akapicie pierwszym, towarzyszy wniosek ustawodawczy.			
Art. 32	Transpozycja			
	1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 29 grudnia 2023 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów. 2. Państwa członkowskie stosują przepisy, o których mowa w ust. 1, od dnia 30 grudnia 2023 r. Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego podmioty, które prowadzą już zgodnie z prawem krajowym działalność w zakresie obsługi kredytów w dniu 30 grudnia 2023 r. mogą nadal prowadzić tę działalność w swoim macierzystym państwie członkowskim do dnia 29 czerwca 2024 r. lub do dnia uzyskania zezwolenia zgodnie z niniejszą dyrektywą, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi wcześniej. Państwa członkowskie, które posiadają już systemy równoważne z systemami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie dotyczącymi działalności w zakresie obsługi kredytów lub bardziej od nich rygorystyczne, mogą zezwolić podmiotom prowadzącym już działalność w zakresie obsługi kredytów w ramach tych systemów w dniu 30 grudnia 2023 r. na automatyczne uznanie na mocy przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę za posiadające zezwolenie podmioty obsługujące kredyty.	T	Art. 78 projektu Art. 76 Art. 73	Art. 77. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 65, art. 67 i art. 77, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia; 2) art. 71, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.; 3) art. 70, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2025 r. Art. 76. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 64, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 64, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Art. 73. Do: 1) przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, 2) nabycia wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt – które nastąpiło przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	3. Przepisy, o których mowa w ust. 1, przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie. 4. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.			
Art. 33	Wejście w życie			
	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	T	Art. 77 projektu	Art. 78. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 65, art. 67 i art. 77, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia; 2) art. 72, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.; 3) art. 71, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2025 r.
Art. 34	Adresaci			
	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N		Przepis nie ma charakteru normatywnego, określa adresatów dyrektywy

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH 1):	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2036 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do traktowania ostrożnościowego instytucji globalnych o znaczeniu systemowym, które realizują strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych oraz w odniesieniu do metod pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.
Legenda: N – przepis z dyrektywy jest opcją albo już jest zawarty w obecnych przepisach lub nie wymaga wdrożenia	

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)
Art. 2	Zmiany w dyrektywie 2014/59/UE (dalej: BRRD)			
w art. 45d ust. 4 BRRD otrzymuje brzmienie	"4. Do celów art. 45h ust. 2, w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot, który jest globalną instytucją o znaczeniu systemowym będący częścią tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotem z państwa trzeciego, który byłby podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miał siedzibę w Unii, odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obliczają kwotę, o której mowa w ust. 3 niniejszego artykułu: a) w odniesieniu do każdego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miał siedzibę w Unii; b) w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, jak gdyby była jedynym podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.";	T	Art. 66 projektu – zmiana art. 97 ust. 19 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 2253 oraz z 2023 r. poz. 825) otrzymuje brzmienie	w art. 97 ust. 19 otrzymuje brzmienie: „19. W celu realizacji art. 98 ust. 2d, w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący częścią tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji lub jest podmiotem z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych określają kwotę wymogu, o którym mowa w ust. 18, dla: 1) każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub każdego podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim oraz 2) krajowego podmiotu dominującego, tak jakby był jedynym podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.”; Poprawka do art. 97 ust. 19 jest konsekwencją poprawki wprowadzonej do art. 98 ustawy oraz stanowi uwzględnienie zmiany wprowadzanej do art. 45d ust. 4 dyrektywy BRR na mocy art. 2 pkt 1 rozporządzenia delegowanego 2022/2036. Dodatkowo poprawka koryguje oczywisty błąd polegający na użyciu niewłaściwego spójnika pomiędzy pkt 1 i pkt 2 oraz – poprzez wprowadzenie sformułowania „kwota wymogu” – uwzględnia w warstwie leksykalnej fakt, że kwota wyliczana zgodnie z pkt 2 ma charakter

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				teoretyczny i nie przekłada się wprost na nałożenie na podmiot wymogu w kwocie w ten sposób wyliczony.
w art. 45f BRRD	Uchyla się ust. 6.	N		Art. 45f ust. 6 dyrektywy BRRD nie wymagał implementacji do prawa krajowego, tym niemniej należy wskazać, że uchylenie przepisu dyrektywy jest konsekwencją zmian wprowadzonych do rozporządzenia 575/2013 rozporządzeniem 2022/2036. Mandat określony w uchylonej delegacji dla EUNB został zrealizowany poprzez wprowadzenie zmian bezpośrednio do rozporządzenia CRR.
art. 45h ust. 2 BRRD otrzymuje brzmienie:	"2. W przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym będący częścią tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotem z państwa trzeciego, który byłby podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miał siedzibę w Unii, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, poddają dyskusji oraz - w stosownych przypadkach i gdy jest to zgodne ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym - wydają zgodę na zastosowanie art. 72e rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz wszelkich korekt służących zminimalizowaniu lub wyeliminowaniu różnicy między sumą kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. a) niniejszej dyrektywy i art. 12a lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla poszczególnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotów z państw trzecich, a sumą kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. b) niniejszej dyrektywy i art. 12a lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Taką korektę można zastosować z zastrzeżeniem następujących warunków: a) korektę tę można zastosować w odniesieniu do różnic w obliczeniach łącznych kwot ekspozycji na ryzyko między	T	Art. 66 projektu – zmiana art. 98 ust. 2d, ust. 2e, ust. 2f i art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 2253 oraz z 2023 r. poz. 825) otrzymują brzmienie	w art. 98: a) ust. 2d i 2e otrzymują brzmienie: „2d. W przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący częścią tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji lub jest podmiotem z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim, oraz jeżeli jest to uzasadnione i zgodne ze strategią przymusowej restrukturyzacji tej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, Fundusz oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych wydają zgodę na stosowanie art. 72e rozporządzenia nr 575/2013 oraz na zastosowanie korekty służącej zmniejszeniu lub usunięciu różnicy między: 1) sumą kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 1, oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. a) rozporządzenia nr 575/2013 – dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim, a 2) sumą kwot o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 2, oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. b) rozporządzenia nr 575/2013. 2e. Suma kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 1, oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. a) rozporządzenia nr 575/2013, określonych dla podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji oraz podmiotów z państw trzecich, które byłyby podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, gdyby miały siedziby w państwach członkowskich, nie może być mniejsza niż suma kwot, o których mowa w

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

	odnośnymi państwami członkowskimi lub państwami trzecimi poprzez dostosowanie poziomu wymogu; b) korekty tej nie stosuje się w celu wyeliminowania różnic będących wynikiem ekspozycji między grupami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Suma kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. a) niniejszej dyrektywy i art. 12a lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla poszczególnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotów z państw trzecich, które byłyby podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miały siedzibę w Unii, nie może być niższa niż suma kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. b) niniejszej dyrektywy i w art. 12a lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”;		art. 97 ust. 19 pkt 2, oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. b) rozporządzenia nr 575/2013, określonych dla krajowego podmiotu dominującego.”, b) w ust. 2f zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Korektę, o której mowa w ust. 2d, można zastosować w odniesieniu do różnic w obliczeniach łącznych kwot ekspozycji na ryzyko między odpowiednimi państwami członkowskimi lub państwami trzecimi.”; Celem poprawki do art. 98 ustawy jest uwzględnienie zmiany wprowadzanej do art. 45h ust. 2 dyrektywy BRR na mocy art. 2 pkt 3 rozporządzenia delegowanego 2022/2036, która doprecyzowuje zakres podmiotowy stosowania przepisu. Nowe brzmienie w bardziej wyraźny sposób uwzględnia sytuację, w której w strategii wielu punktów kontaktowych (MPE) jednym z podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji jest pierwotny podmiot dominujący będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym (G-SII). Dotychczasowe brzmienie posługujące się pojęciem „należący do” mogło sugerować, że przepis stosuje się tylko do podmiotów zależnych od G-SII, a nie samego G-SII. Dodatkowo w procesie wyznaczania korekt do MREL dla podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji uwzględniono również ich podmioty zależne z siedzibą w państwie trzecim, co zapewnia zgodność z globalnym standardem TLAC opublikowanym przez FSB. w art. 99 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Przepisy art. 97 ust. 16–19 oraz art. 98 ust. 2c i 2d stosuje się odpowiednio.” Zmiana do art. 99 ust. 1 ma charakter komplementarny a jej celem jest ujęcie przepisów dotyczących wyznaczania w ramach kolegów przymusowej restrukturyzacji wymogu MREL dla podmiotów będących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji wchodzących w skład tego samego G-SII w zakresie przepisów, które BFG stosuje

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

				odpowiednio, w sytuacji gdy nie jest grupowym organem przymusowej restrukturyzacji.
w art. 129 BRRD dodaje się akapit	"Do dnia 31 grudnia 2022 r. Komisja dokona przeglądu wpływu pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na równe warunki działania dla różnych struktur grup bankowych, w tym w przypadku gdy grupy posiadają spółkę operacyjną pomiędzy spółką holdingową wskazaną jako podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a jej jednostkami zależnymi. Komisja oceni w szczególności: a) możliwość zezwolenia podmiotom, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na spełnienie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na zasadzie skonsolidowanej; b) traktowanie, zgodnie z przepisami regulującymi minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, podmiotów, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że mają one zostać zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego; c) adekwatność ograniczenia kwoty odliczeń wymaganych na podstawie art. 72e ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Komisja przedłoży sprawozdanie na ten temat Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszyć będzie wniosek ustawodawczy, z uwzględnieniem daty rozpoczęcia stosowania art. 72e ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013."	N		Nie wymaga transpozycji. Norma jest adresowana do Komisji Europejskiej.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

Art. 3	Transpozycja			
	1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 2 pkt 1 i 3 do dnia 15 listopada 2023 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszego rozporządzenia lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem art. 2 pkt 1 i 3 niniejszego rozporządzenia.	T		Proponuje się zmiany służące transpozycji i stosowaniu norm wskazanych w art. 2 pkt 1 i 3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2036 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do traktowania ostrożnościowego instytucji globalnych o znaczeniu systemowym, które realizują strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych oraz w odniesieniu do metod pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, są to zmiany zaproponowane w art. 97 ust. 19 i art. 98 ust. 2d, ust. 2e i ust. 2f ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 2253 oraz z 2023 r. poz. 825). Termin wejścia w życie tych regulacji będzie określony na dzień wejścia w życie projektowanej ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów. Notyfikacja transpozycji norm nastąpi zgodnie z procedurami.

Ministerstwo Finansów
Departament Rozwoju Rynku Finansowego

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 53 - ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe		
Art. 25i ust. 2	Art. 53. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488 oraz z 2024 r. poz. 879) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 25i ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Terminy przewidziane dla doręczenia decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie sprzeciwu uważa się za zachowane, jeżeli przed ich upływem decyzja została nadana w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467 i 1222) lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczeniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej albo wysłana na adres do doręczeń elektronicznych.”;	Powyższa zmiana ma na celu dostosowanie art. 25i ust. 2 ustawy Prawo bankowe do art. 8 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. (Dz. Urz. UE L 52 z 27.02.2008, str. 3). Proponowana zmiana nawiązuje także do wyroku TSUE z dnia 27 marca 2019 (C-545/17).Przewidziane, w ustawie Prawo bankowe, rozwiązanie w zakresie możliwości nadawania pisma w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej zostało analogicznie wprowadzone także do innych ustaw
Art. 54 - ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych		
Art. 18 ust. 3	Art. 54. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2500) w art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku nadania oświadczenia o wypowiedzeniu lub odstąpieniu od umowy ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w art. 4 pkt 1–3, przesyłką listową, za chwilę jego złożenia uważa się datę nadania oświadczenia w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467 i 1222) lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej albo w przypadku wysłania oświadczenia na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy	Powyższa zmiana ma na celu dostosowanie art. 18 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych do art. 8 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. (Dz. Urz. UE L 52 z 27.02.2008, str. 3). Proponowana zmiana nawiązuje także do wyroku TSUE z dnia 27 marca 2019 (C-545/17).Przewidziane, w ustawie rozwiązanie w zakresie możliwości nadawania pisma w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej zostało analogicznie wprowadzone także do innych ustaw

	z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), datę wystawienia dowodu wysłania, o którym mowa w art. 40 tej ustawy.”.	
Art. 55 - ustawa z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi		
Art. 8c Art. 54i ust. 2 Art. 70k Art. 81d	Art. 55. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 8c: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Inwestorem alternatywnej spółki inwestycyjnej jest podmiot, który posiada prawa uczestnictwa alternatywnej spółki inwestycyjnej.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Inwestor alternatywnej spółki inwestycyjnej spełnia kryteria klienta profesjonalnego, chyba że: 1) nabył akcje alternatywnej spółki inwestycyjnej, o której mowa w art. 70k ust. 8, lub 2) alternatywna spółka inwestycyjna uzyskała zezwolenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2015/760.”; 2) w art. 54i ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Terminy przewidziane dla doręczenia decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie zawiadomienia uważa się za zachowane, jeżeli przed ich upływem decyzja została nadana w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467 i 1222) lub placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej albo wysłana na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045).”; 3) w art. 70k dodaje się ust. 8 w brzmieniu: „8. Przepisu ust. 6 nie stosuje się w przypadku alternatywnej spółki inwestycyjnej, której akcje są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu.”;	Powyższa zmiana ma na celu dostosowanie art. 54i ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi do art. 8 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. (Dz. Urz. UE L 52 z 27.02.2008, str. 3). Proponowana zmiana nawiązuje także do wyroku TSUE z dnia 27 marca 2019 (C-545/17).Przewidziane, w ustawie rozwiązanie w zakresie możliwości nadawania pisma w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej zostało analogicznie wprowadzone także do innych ustaw Ponadto art. 55 wprowadza zmiany do ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, które uzasadnione są potrzebą wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych w zakresie stanu prawnego akcji alternatywnych spółek inwestycyjnych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzonych do alternatywnego obrotu. Proponowana zmiana ustawy o funduszach, pozwoli na zachowanie status quo w odniesieniu do dopuszczalnego grona inwestorów ASI, czyli inwestorów profesjonalnych, również w odniesieniu do ASI, w których co najmniej 50% praw uczestnictwa posiadają ustawowi klienci profesjonalni. Proponowana modyfikacja jest uzasadniona ochroną inwestorów detalicznych, którzy nabywając na rynku wtórnym prawa uczestnictwa ASI niepublicznej z większościowym inwestorem profesjonalnym powinni być weryfikowani, czy posiadają odpowiednią wiedzę i doświadczenie pozwalające na zrozumienie i zaakceptowanie działalności inwestycyjnej ASI, podejmowanych decyzji inwestycyjnych i ryzyka z tym związanego. Obecnie taką możliwość zapewnia art. 70k ust. 1 ustawy o funduszach.

	4) w art. 81d w ust. 1 skreśla się wyrazy „, która uzyskała zezwolenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2015/760,”.	Przyjmując konsekwentnie podejście, że ASI to produkt dla profesjonalistów, jedyne wyłączenie (oprócz ELTIF) powinno być dopuszczalne dla wtórnego obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu.
Art. 56 - ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi		
Art. 110zx ust. 8	Art. 57. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722) w art. 110zx ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Termin 5 dni roboczych, o którym mowa w ust. 3, uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem decyzja została nadana w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego lub podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej.”.	Powyższa zmiana ma na celu dostosowanie art. 110zx ust. 8 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi do art. 8 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. (Dz. Urz. UE L 52 z 27.02.2008, str. 3). Proponowana zmiana nawiązuje także do wyroku TSUE z dnia 27 marca 2019 (C-545/17).Przewidziane, w ustawie rozwiązanie w zakresie możliwości nadawania pisma w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej zostało analogicznie wprowadzone także do innych ustaw
Art. 57- ustawa o nadzorze nad rynkiem kapitałowym		
Art. 36 ust. 1 i 9	Art. 56. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1161 i 1222) w art. 36: 1) w ust. 1 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie: „Protokoły kontroli doręcza się kontrolowanemu bezpośrednio, za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467 i 1222) lub podmiot zajmujący się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej albo na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045).”; 2) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Terminy, o których mowa w ust. 1, 2a, 3–5a i 8, uważa się za zachowane, jeżeli przed ich upływem pismo zostało doręczone bezpośrednio, nadane w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub placówce podmiotu zajmującego się	Powyższa zmiana ma na celu dostosowanie art. 36 ust. 1 i 9 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym do art. 8 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. (Dz. Urz. UE L 52 z 27.02.2008, str. 3). Proponowana zmiana nawiązuje także do wyroku TSUE z dnia 27 marca 2019 (C-545/17).Przewidziane, w ustawie rozwiązanie w zakresie możliwości nadawania pisma w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej zostało analogicznie wprowadzone także do innych ustaw

	doręczaniem korespondencji na terytorium Unii Europejskiej albo wysłane na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.”.	
Art. 58. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych		
Art. 92	Art. 58. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 620) w art. 92 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. W przypadku, gdy podział spółki publicznej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dokonywany w drodze podziału przez wyodrębnienie, o którym mowa w art. 529 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 września 200 r. – Kodeks spółek handlowych, przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się.”.	Celem zmiany zaproponowanej w art. 58 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (dalej: ustawa o ofercie publicznej) jest umożliwienie zastosowania podziału spółki przez wyodrębnienie w procesach reorganizacyjnych dotyczących spółek publicznych w ramach ich grup kapitałowych — bez konieczności wycofania akcji tych spółek z obrotu na rynku regulowanym oraz z wykorzystaniem sukcesji uniwersalnej. Ustawą z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1705) wprowadzono do polskiego systemu prawnego instytucję umożliwiającą przeniesienie składników majątku ulokowanych w spółce dominującej do spółki zależnej. Znowelizowany przepis art. 529 S 1 pkt 5 KSH stanowi, że podział spółki może być dokonany przez przeniesienie części majątku spółki dzielonej na istniejącą lub nowo zawiązaną spółkę albo spółki za udziały lub akcje spółki albo spółek przejmujących lub nowo zawiązaných, które obejmuje spółka dzielona (podział przez wyodrębnienie). Rozwiązanie to oznacza w praktyce możliwość przeniesienia określonych aktywów spółki dominującej (spółka dzielona) na spółkę zależną (spółka przejmująca) w drodze podziału i przy zastosowaniu instytucji sukcesji uniwersalnej oraz objęcie udziałów albo akcji w podwyższonym kapitale spółki zależnej przez spółkę dominującą, nie zaś jej wspólników czy też akcjonariuszy. Zastosowanie sukcesji uniwersalnej jest szczególnie istotne w przypadku złożonych procesów reorganizacji, w których zachodzi potrzeba przeniesienia do spółki zależnej określonych aktywów ulokowanych w spółce dominującej, będącej spółką publiczną w rozumieniu

		ustawy o ofercie publicznej. Zgodnie z art. 531 § 1 i 2 KSH na spółkę przejmującą z dniem wyodrębnienia przechodzą prawa i obowiązki spółki dzielonej, w szczególności zezwolenia, koncesje oraz ulgi, pozostające w związku z przydzielonymi jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej. Należy podkreślić, że obok realnych usprawnień procesu transakcyjnego, jakie wiążą się z zastosowaniem instytucji prawnych powiązanych z konstrukcją sukcesji uniwersalnej, sprzyja ona zachowaniu ciągłości działania, zwłaszcza w przypadku aktywów złożonych (np. przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część), funkcjonujących w oparciu o zgody publiczno-prawne, takie jak np. koncesje. W odniesieniu do spółek publicznych instytucja podziału przez wyodrębnienie nie znajduje jednak praktycznego zastosowania, ponieważ przy okazji nowelizacji KSH z dnia 16 sierpnia 2023 r. ustawa o ofercie publicznej nie została zmieniona w sposób, który zapewniałby kompatybilność obu regulacji. W myśl art. 92 pkt 2 ustawy o ofercie publicznej podział spółki publicznej z udziałem spółki niepublicznej jako spółki przejmującej nie może zostać przeprowadzony bez wycofania akcji spółki publicznej (dzielonej) z obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu (tzw. delisting). Obowiązkowy delisting nie dotyczy sytuacji podziału spółki publicznej z udziałem innej spółki publicznej, jednak takie sytuacje należy uznać za odosobnione, zwłaszcza w przypadku reorganizacji wewnętrznych w grupach kapitałowych spółek publicznych, w których zwykle jedynie spółka dominująca ma status spółki publicznej.
Art. 59. Ustawa o nadzorze nad rynkiem finansowym		
Art. 16 Art. 17ca	Art. 59. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135) wprowadza się następujące zmiany: 5) w art. 16: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również pracowników podmiotów pozostających w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z Komisją lub Urzędem Komisji, oraz osób wykonujących pracę na podstawie	W art. 16 dodaje się ust. 1a, który ma usunąć wątpliwości co do możliwości uprawnionego przekazywania kontrahentom Urzędu Komisji informacji chronionych ustawowo, co w wielu przypadkach stanowi warunek zrealizowania umowy. Projektowana regulacja obejmuje także podwykonawców i osoby, którymi się podwykonawcy posługują, co odpowiada konstrukcji umów zawieranych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2023 r. poz. 1605 i 1720). Dodawany ustęp, podobnie

	umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze. Przepis zdania pierwszego stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy dany podmiot, wykonując zlecenie lub inną umowę o podobnym charakterze, posługuje się innym podmiotem, zlecając mu wykonanie części lub całości umowy. Obowiązek zachowania tajemnicy istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w zdaniu pierwszym i drugim.”, b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu: „6. W przypadku gdy przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2, nie przewidują odrębnego trybu podania określonych informacji do wiadomości publicznej, Komisja może, w drodze uchwały, zdecydować o podaniu do publicznej wiadomości informacji, w tym informacji objętych tajemnicą chronioną na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, w zakresie, w jakim jest to uzasadnione celem nadzoru nad rynkiem finansowym, a ujawnienie takich informacji nie narazi rynku finansowego na poważne niebezpieczeństwo lub nie spowoduje poniesienia przez podmioty, których informacje te dotyczą, niewspółmiernej szkody. 7. Informacje, o których mowa w ust. 6, nie mogą zawierać danych osobowych. Zakazu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie narusza podanie do publicznej wiadomości firmy (nazwy), pod którą prowadzi działalność osoba fizyczna.”; 6) w art. 17ca: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Przewodniczący Komisji przekazuje Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Komendantowi Głównemu Policji, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Ministrowi Sprawiedliwości, Prokuratorowi Generalnemu oraz Prokuratorowi Krajowemu dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Agencji	jak ust. 1, nakłada obowiązek zachowania tajemnicy, co przesądzi o możliwości udostępnienia takich informacji kontrahentom Urzędu Komisji. Wprowadzenie takiego przepisu do ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym jest celowe ze względu na art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Obecny stan prawny, w ramach którego jeden sektor ma uregulowaną tę kwestię wprost, a w pozostałych jest to wywodzone w drodze interpretacji, może rodzić wątpliwości, które należy usunąć poprzez interwencję legislacyjną. Dodanie w art. 16 przepisów ust. 6 i 7 ma na celu stworzenie podstawy prawnej dla Komisji, aby w uzasadnionych przypadkach była uprawniona zdecydować, podejmując w tym celu odrębną uchwałę, o podaniu do publicznej wiadomości określonych informacji, jeżeli ich upublicznienie mogłoby przyczynić się do pełniejszego zrealizowania ustawowych celów nadzoru nad rynkiem finansowym, a jednocześnie nie narażałoby rynku na istotne zagrożenie, ani nie powodowało poniesienia przez osoby (podmioty), których informacje te dotyczą, niewspółmiernej szkody. W obecnym stanie prawnym uprawnienie takie funkcjonuje w art. 25 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, jest jednak ograniczone do rynku kapitałowego. Celowe jest zatem wprowadzenie możliwości podjęcia takiego działania przez Komisję także w pozostałych obszarach rynku finansowego. Projektowane rozwiązanie nie miałyby zastosowania w przypadkach, gdy istnieje odrębny tryb przekazywania określonych informacji do publicznej wiadomości, w szczególności mogący stanowić rozwiązania wynikające z przepisów prawa europejskiego. Projektowana zmiana brzmienia art. 17ca ust. 1, 2 i 2b rozszerza katalog podmiotów, z którymi wymieniane są dokumenty i informacje, w tym chronione ustawowo, o Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego (co jest istotne również ze względu na zapowiedziane rozdzielenie funkcji Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego). Przepisy art. 17ca ust. 1 i 2 służą usprawnieniu współpracy pomiędzy Komisją a

	Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Krajowej Administracji Skarbowej, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Policji, Straży Granicznej, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Ministra Sprawiedliwości oraz Prokuratury.”, b) w ust. 2 po wyrazach „Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej” dodaje się wyrazy „, Minister Sprawiedliwości, Prokurator Generalny”, c) w ust. 2b wyrazy „Prokurator Krajowy nie przekazuje” zastępuje się wyrazami „Prokurator Generalny i Prokurator Krajowy nie przekazują”.	kluczowymi organami państwa, i są konieczne ze względu na szeroki katalog informacji ustawowo chronionych będących w dyspozycji Komisji. Negatywne zjawiska na rynku finansowym, w tym przestępstwa związane z prowadzeniem działalności na rynku finansowym, znacząco oddziałują na wymiar sprawiedliwości i wymagają zapewnienia podstaw prawnych dla systemowej współpracy nie tylko z Prokuratorem Krajowym, ale także z Prokuratorem Generalnym oraz Ministrem Sprawiedliwości.
Art. 60 – ustawa o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych		
Art. 1a Art. 39a	Art. 60. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 512 i 879) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1a w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–13 w brzmieniu: „7) fundusz inwestycyjny – fundusz, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034), zwanej dalej „ustawą o funduszach inwestycyjnych”; 8) towarzystwo – towarzystwo, o którym mowa w art. 2 pkt 3 ustawy o funduszach inwestycyjnych; 9) spółka zarządzająca – spółkę, o której mowa w art. 2 pkt 10 ustawy o funduszach inwestycyjnych; 10) zarządzający z UE – zarządzającego, o którym mowa w art. 2 pkt 10c ustawy o funduszach inwestycyjnych; 11) alternatywna spółka inwestycyjna – alternatywną spółkę, o której mowa w art. 8a ustawy o funduszach inwestycyjnych; 12) zarządzający ASI – zarządzającego, o którym mowa w art. 2 pkt 3a ustawy o funduszach inwestycyjnych; 13) alternatywny fundusz inwestycyjny – alternatywny fundusz, o którym mowa w art. 2 pkt 10a ustawy o funduszach inwestycyjnych.”;	Art. 60 wprowadza zmiany do ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, które uzasadnione są potrzebą zapewnienia transparentności procesu sprzedaży i nabywania wierzytelności kredytowych kasy, a tym samym wyeliminowania ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych o zakresie tego procesu. Zbycie niewymagalnych wierzytelności kredytowych może obecnie następować na podstawie oferty publicznej lub w wyniku negocjacji na podstawie publicznego zaproszenia. Obie formy sprzedaży skierowane są do kas lub banków krajowych. W ocenie projektodawcy zasadne jest jednak stosowne doprecyzowanie kwestii sprzedaży i nabywania wierzytelności kredytowych kas. Tym samym, konieczne wydaje się jednoznaczne wskazanie w proponowanym przepisie, że nabywca wierzytelności kredytowych nie może być powiązany kapitałowo lub organizacyjnie z kasą sprzedającą wierzytelności. Wprowadzona zmiana pozwoli na większą transparentność procesu sprzedaży wierzytelności. Ponadto projektowany przepis art. 38 ust. 3 ustawy skok rozszerza katalog przedmiotowy lokat współkształtujących rezerwę płynną. Wskazany katalog został rozszerzony o m.in. papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski. Wskazane rodzaje papierów wartościowych cechują się niewątpliwie wysokim bezpieczeństwem oraz

	2) w art. 38: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Rezerwę płynną stanowią: 1) środki pieniężne zgromadzone w kasie w formie gotówki; 2) środki pieniężne utrzymywane na odrębnych rachunkach w Kasie Krajowej; 3) jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego, o których mowa w art. 178 ustawy o funduszach inwestycyjnych, o ile ich odkupienie nie zostało zawieszane w trybie określonym w art. 89 ust. 4 i ust. 5 pkt 1 i art. 227b tej ustawy oraz przypadku, o którym mowa w art. 246 ust. 3 tej ustawy; 4) papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski.”, b) dodaje się ust. 13 w brzmieniu: „13. Jeśli konieczne stanie się finansowanie kredytu, o którym mowa w ust. 5, w związku z wykorzystaniem przez Kasę Krajową środków pieniężnych, o których mowa w ust. 3 pkt 2, Kasa Krajowa może wezwać kasę, która utrzymuje rezerwę płynną w formie określonej w ust. 3 pkt 4, do przekazania środków pieniężnych na rachunki, o których mowa w ust. 3 pkt 2, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania, wskazując kwotę, która podlega przekazaniu.”; 3) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu: „Art. 39a. 1. Nabywcą wymagalnych wierzytelności pieniężnych wynikających z tytułu udzielonych przez kasę lub Kasę Krajową pożyczek i kredytów, nie może być: 1) podmiot, nad którym kasa lub Kasa Krajowa sprawuje: a) kontrolę, o której mowa w art. 3 pkt 34 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598 oraz z 2024 r. poz. 619), b) współkontrolę, o której mowa w art. 3 pkt 35 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości; 2) podmiot, na który kasa lub Kasa Krajowa ma znaczący wpływ w rozumieniu art. 3 pkt 36 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;	wysoką płynnością i tym samym wpisują się w charakterystykę środków pieniężnych stanowiących rezerwę płynną, której celem jest zapewnienie płynności spółdzielczych kas oszczędnościowo – kredytowych. Na skutek zmiany zaistnieje możliwość zwiększenia rentowności w porównaniu do aktualnie osiąganego z lokat w Kasie Krajowej, przy jednoczesnym obniżeniu wagi ryzyka (0% obligacje skarbowe wobec 20% lokaty w kasie krajowej).

	3) podmiot, wobec którego kasa lub Kasa Krajowa jest podmiotem dominującym w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 620); 4) podmiot posiadający bliskie powiązania w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe z kasą lub Kasą Krajową; przepisy art. 4a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio; 5) fundusz inwestycyjny zarządzany przez towarzystwo, spółkę zarządzającą albo zarządzającego z UE, którzy są podmiotami, o których mowa w pkt 1–4, albo którego portfel inwestycyjny lub jego część zostały powierzone w zarządzanie kasie lub Kasie Krajowej zbywających wierzytelności albo podmiotom, o których mowa w pkt 1–4; 6) alternatywna spółka inwestycyjna zarządzana przez zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, którzy są podmiotami, o których mowa w pkt 1–4, albo której portfel inwestycyjny lub jego część zostały powierzone w zarządzanie kasie lub Kasie Krajowej zbywającej wierzytelności albo podmiotom, o których mowa w pkt 1–4; 7) fundusz inwestycyjny lub alternatywny fundusz inwestycyjny utworzone poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzane przez podmioty, o których mowa pkt 1–4, albo których portfel inwestycyjny lub jego część zostały powierzone w zarządzanie kasie lub Kasie Krajowej zbywających wierzytelności albo podmiotom, o których mowa w pkt 1–4. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, oraz podmioty z nimi powiązane lub przez nie kontrolowane w sposób, o którym mowa w ust. 1, nie mogą obejmować lub nabywać udziałów w podmiotach nabywających wierzytelności pieniężne wynikające z tytułu udzielonych przez kasę oraz Kasę Krajową pożyczek i kredytów lub instrumentów finansowych w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r.	

	poz. 722), wyemitowanych lub wystawionych przez te podmioty, a także udzielać takim podmiotom pożyczek i kredytów. 3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do kasy, która zbywa wierzytelności innej kasy.”. Art. 75. Przepisów art. 39a ustawy zmienianej w art. 60 nie stosuje się do: 1) wierzytelności pieniężnych wynikających z tytułu udzielonych przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową lub Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową pożyczek i kredytów nabytych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy; 2) udziałów w podmiotach nabywających wierzytelności pieniężne wynikające z tytułu udzielonych przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową lub Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową pożyczek i kredytów lub instrumentów finansowych w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722), wyemitowanych lub wystawionych przez podmioty, o których mowa w art. 39a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 60, objętych lub nabytych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy; 3) pożyczek i kredytów udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podmiotom, o których mowa w art. 39a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 60.	
Art. 62. - ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych		
Art. 15a ust. 4	Art. 62. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 30, 731 i 1222) w art. 15a ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Do zachowania terminów, o których mowa w ust. 2 i ust. 3 pkt 3, jest wystarczające wysłanie odpowiedzi przed ich upływem, również na adres do doręczeń elektronicznych, a w przypadku odpowiedzi udzielonych na piśmie – nadanie w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r.	Powyższa zmiana ma na celu dostosowanie art. 15a ust. 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych do art. 8 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. (Dz. Urz. UE L 52 z 27.02.2008, str. 3). Proponowana zmiana nawiązuje także do wyroku TSUE z dnia 27 marca 2019 (C-545/17).Przewidziane, w ustawie rozwiązanie w zakresie możliwości nadawania

	poz. 467 i 1222) lub placówce podmiotu zajmującego się doręczeniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej.”.	pisma w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej zostało analogicznie wprowadzone także do innych ustaw
Art. 63– ustawa z dnia 23 października 2014 r. o odwróconym kredycie hipotecznym		
Art. 12 ust. 1	Art. 63. W ustawie z dnia 23 października 2014 r. o odwróconym kredycie hipotecznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 152) w art. 12 ust. 1 otrzymuje: „1. Kredytobiorca może bez podania przyczyny odstąpić od umowy odwróconego kredytu hipotecznego, w terminie 30 dni od dnia jej zawarcia. Termin do odstąpienia uważa się za zachowany, jeżeli kredytobiorca złoży oświadczenie o odstąpieniu od umowy przed jego upływem pod wskazany przez kredytodawcę adres lub nada je w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz.U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467 i 1222) lub podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej albo wyśle na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.”.	Powyższa zmiana ma na celu dostosowanie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 23 października 2014 r. o odwróconym kredycie hipotecznym do art. 8 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. (Dz. Urz. UE L 52 z 27.02.2008, str. 3). Proponowana zmiana nawiązuje także do wyroku TSUE z dnia 27 marca 2019 (C-545/17).Przewidziane, w ustawie rozwiązanie w zakresie możliwości nadawania pisma w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej zostało analogicznie wprowadzone także do innych ustaw
Art. 65 ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym		
Art. 49	Art. 65. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 559) wprowadza się następujące zmiany: 1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy tiret pierwsze otrzymuje brzmienie: „ – w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str.	Projektowane zmiany stanowią częściową implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1619 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do uprawnień nadzorczych, sankcji, oddziałów z państw trzecich i ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego (Dz. Urz. UE. L 2024/1619 z 19.06.2024), zwaną dalej „dyrektywą CRD VI”. Celem powyższej regulacji jest uzupełnienie i doprecyzowanie istniejących wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych, a także wzmocnienie bezpieczeństwa i stabilności systemu finansowego oraz zapewnienie stałego finansowania gospodarki w kontekście jej odbudowy po kryzysie związanym z pandemią COVID-19. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 49 ust. 2, zgoda Komisji Europejskiej na nałożenie wymogu połączonego bufora jest wymagana tylko wtedy, jeżeli będzie to skutkowało podwyższeniem wskaźnika bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, wskaźnika bufora

	1, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 203 z 26.06.2020, str. 95, Dz. Urz. UE L 212 z 03.07.2020, str. 20, Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 14, Dz. Urz. UE L 2023/2864 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/1619 z 19.06.2024),”; 2) w art. 49 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Jeżeli wymóg stanowiący sumę dodatkowej kwoty kapitału podstawowego Tier I nałożonej na instytucję na podstawie art. 47 oraz wyższej z kwot nałożonych na tę instytucję na podstawie art. 34 ust. 1 lub art. 38 ust. 1 w stosunku do łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 miałyby być wyższy niż 5%, na stosowanie tego wymogu w takiej wysokości jest wymagana zgoda Komisji Europejskiej, chyba że nałożenie nowych kwot na podstawie art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 lub art. 47 skutkowałoby ich obniżeniem albo brakiem ich zmiany w stosunku do kwot nałożonych dotychczas na podstawie tych przepisów.”; 3) w art. 51: a) uchyla się ust. 3, b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego ma być określony w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8 w wysokości powyżej 3 % do 5 %, przekazując powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych zwraca się także o opinie Komisji Europejskiej i Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego. Jeżeli opinia Komisji Europejskiej jest negatywna, minister właściwy do spraw instytucji finansowych uwzględnia tę opinię albo informuje Komisję Europejską, za pośrednictwem Komitetu, o przyczynach jej nieuwzględnienia.”, c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wysyła się nie później niż 3 miesiące przed dniem określenia wskaźnika bufora ryzyka systemowego.”, d) w ust. 5 wyrazy „Jeżeli zalecenia Komisji Europejskiej i Europejskiej Rady do spraw Ryzyka	innej instytucji o znaczeniu systemowym lub wskaźnika bufora ryzyka systemowego. Obniżenie lub brak zmiany wskaźnika bufora nie wymaga zgody Komisji Europejskiej. Na podstawie dotychczasowego brzmienia art. 51 ust. 3, wskaźnik bufora ryzyka systemowego ustalony przez organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska nie był wliczany do wskaźnika bufora ryzyka systemowego ustanowionego do wysokości 3%. Ze względu na rozszerzenie tej zasady, uchyla się ust. 3 i wprowadza ust. 6a, stanowiący o niewliczaniu do progów ustanowionych do wysokości 3%, pomiędzy 3% i 5% lub powyżej 5% wskaźnika bufora ustalonego przez organ nadzorczy państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska. W art. 51 ust. 4 otrzymuje nowe brzmienie, z uwagi, iż nie istnieje już obowiązek zwrócenia się przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do Komisji Europejskiej i Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego o wydanie zalecenia, w przypadku gdy bufor ryzyka systemowego ma dotyczyć jednostki zależnej jednostki dominującej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 575/2013, która ma siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska. Zgodnie z nowym brzmieniem ust. 4 minister właściwy do spraw instytucji finansowych zwraca się o opinię Komisji Europejskiej i Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego, w przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego ma być określony w wysokości powyżej 3 % do 5 %. Natomiast do tej pory, w art. 51 ust. 4 pkt 1 przewidziany był obowiązek zwrócenia się o zalecenie Komisji Europejskiej. Zmiany w ust. 5, wynikające z nowego brzmienia art. 51 ust. 4, mają charakter redakcyjny. Termin wejścia w życie powyższych zmian, tj. z dniem następującym po dniu ogłoszenia, został przyjęty w związku z brzmieniem art. 3 dyrektywy CRD VI, zgodnie z którym art. 1 pkt 44 lit. c i pkt 45 lit. c tej dyrektywy mają zastosowanie od dnia 29 lipca 2024 r. Jednocześnie należy wskazać, że bufor ryzyka systemowego, o którym mowa w art. 47 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, nie został

	Systemowego, o których mowa w ust. 4 pkt 2” zastępuje się wyrazami „Jeżeli opinie Komisji Europejskiej i Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego, o których mowa w ust. 4”, e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Do progów w wysokości 3%, powyżej 3% do 5% i powyżej 5%, o których mowa odpowiednio w ust. 2, 4 i 6, nie wlicza się wskaźnika bufora ryzyka systemowego ustalonego przez organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska.”.	wprowadzony w Polsce. W związku z tym, nie występują okoliczności, o których mowa w zmienianych przepisach. Tym samym, regulacje intertemporalne odnoszące się do zmian w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym nie są potrzebne.
Art. 66- ustawa z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej		
Art. 91 ust. 2	Art. 66. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 838) w art. 91 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Terminy przewidziane dla doręczenia decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie zawiadomienia uważa się za zachowane, jeżeli przed ich upływem decyzja została nadana w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467i 1222) lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczeniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej albo wysłana na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), zwany dalej „adresem do doręczeń elektronicznych”.”.	Powyższa zmiana ma na celu dostosowanie art. art. 91 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej do art. 8 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. (Dz. Urz. UE L 52 z 27.02.2008, str. 3). Proponowana zmiana nawiązuje także do wyroku TSUE z dnia 27 marca 2019 (C-545/17).Przewidziane, w ustawie rozwiązanie w zakresie możliwości nadawania pisma w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej zostało analogicznie wprowadzone także do innych ustaw
Art. 67. ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji		
Odnosnik nr 1	1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy tiret pierwsze otrzymuje brzmienie : „ – dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i	Zmiana w odnośniku nr 1 ma charakter porządkujący. Stanowi aktualizację brzmienia publikatora dyrektywy BRR w ustawie o BFG.

	2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 169 z 30.06.2017, str.46, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29, Dz. Urz. UE L 283 z 31.08.2020, str. 2, Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153, Dz. Urz. UE L 2023/2864 z 20.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1174 z 22.04.2024),”;	
Art. 121a	5) po art. 121 dodaje się art. 121a w brzmieniu: „Art. 121a. Do działań podejmowanych przez Fundusz w związku z przygotowaniem i przeprowadzeniem przymusowej restrukturyzacji nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 423).”;	Dodatkowe zmiany wprowadzone w art. 66 pkt 5-7 projektu ustawy mają na celu zwiększenie efektywności przepisów prawa Unii Europejskiej poprzez większe uwzględnienie w regulacjach krajowych specyfiki procesu przymusowej restrukturyzacji – wynikającego z dyrektywy BRR, w ramach którego działania organu przymusowej restrukturyzacji tj. w polskiej jurysdykcji BFG, któremu zostały powierzone te funkcje, podejmowane są przy szczególnej dbałości o zachowanie zasad konfidencjonalności, jak również z zapewnieniem swobody kształtowania przez BFG sposobu przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji m.in. co do wyboru wykorzystywanego instrumentu przymusowej restrukturyzacji, sposobu, zakresu praw majątkowych i zobowiązań obejmowanych stosowanym instrumentem przymusowej restrukturyzacji, a także np. przy sprzedaży instytucji pomostowej. W tym kontekście zidentyfikowano, że aktualna treść przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 423) może powodować wątpliwości interpretacyjne z uwagi na fakt, iż regulacje tej ustawy nie zawierają wprost wyrażonego wyłączenia w odniesieniu do czynności podejmowanych przez BFG w ramach prowadzenia przymusowej restrukturyzacji. Wątpliwości interpretacyjne dotyczą zwłaszcza potencjalnej konieczności uzyskiwania ewentualnych zgód Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa (dalej: KOWR)

		w związku z przeniesieniem własności nieruchomości w toku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji lub też następczego informowania o zastosowaniu takiego instrumentu, w efekcie ewentualnej możliwości skorzystania przez KOWR z prawa pierwokupu akcji instytucji pomostowej – co znacząco utrudniałoby przeprowadzenie procesu przymusowej restrukturyzacji. Przepisy ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego z uwagi na wskazany w art. 3a ust. 4 tego aktu normatywnego dwumiesięczny termin na skorzystanie przez KOWR z prawa pierwokupu np. akcji instytucji pomostowej posiadającej ponad 5 ha ziemi rolnej w sposób znaczący utrudniają zbycie akcji tejże instytucji. Wskazać należałoby, że w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, dalej: „ustawa o BFG”, określone zostały w sposób enumeratywny podmioty, których udział został przewidziany w procesie przymusowej restrukturyzacji. Są to: Ministerstwo Finansów, Komisja Nadzoru Finansowego i Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Podkreślić należy, że do kompetencji tych podmiotów należy szeroko rozumiany nadzór nad rynkiem finansowym – stosownie do kompetencji każdego z tych podmiotów. Trudno wskazać racje, aby do tej grupy podmiotów zaliczać także KOWR, którego zakres działania i kompetencje pozostają bez jakiegokolwiek związku z problematyką rynku finansowego. W konsekwencji zmiana ma na celu doprecyzowanie i jednoznaczne przesądzenie na płaszczyźnie prawnej, że ustawa o kształtowaniu ustroju rolnego nie znajduje swego zastosowania w ramach przymusowej restrukturyzacji, a także równolegle ogranicza efektywność prawa Unii Europejskiej. Taki wniosek można potencjalnie prezentować na gruncie aktualnego stanu prawnego poprzez stosowanie złożonych zabiegów wykładniczych, niemniej kwestia ta wymaga jednoznacznego przesądzenia na gruncie ustawowym, aby uniknąć jakichkolwiek wątpliwości prawnych, które utrudniać mogą efektywne prowadzenie przymusowej restrukturyzacji. Obecnie obowiązujące

		przepisy ustawy o BFG przewidują bowiem rozwiązania, na mocy których dochodzi do wyłączenia przepisów powszechnie obowiązujących w toku przymusowej restrukturyzacji, czego egzemplifikacją stanowi m.in. art. 121 i art. 70a ust. 2 ustawy o BFG. W związku z powyższym, w projekcie ustawy proponuje się dodanie w ustawie o BFG art. 121a przewidującego w tym kontekście wyłączenie stosowania przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego. Zaproponowane regulacje będą zgodne z przepisami dyrektywy BRR i służą osiągnięciu jej celów. Zgodnie z art. 63 ust. 2 dyrektywy BRR: Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki celem dopilnowania, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie podlegały jakimkolwiek z następujących wymogów, które miałyby w innym przypadku zastosowanie na mocy prawa krajowego lub umowy lub z innych względów: a) z zastrzeżeniem art. 3 ust. 6 i art. 85 ust. 1 BRR wymogom uzyskania aprobaty lub zgody jakichkolwiek osób publicznych bądź prywatnych, w tym akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; b) przed wykonaniem uprawnienia wymogom proceduralnym dotyczącym powiadomienia określonych osób, w tym ewentualnym wymogom dotyczącym publikacji wszelkich ogłoszeń lub prospektu emisyjnego, bądź złożenia lub zarejestrowania wszelkich dokumentów u dowolnego innego organu. Państwa członkowskie zapewniają w szczególności, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły wykonywać uprawnienia na mocy niniejszego artykułu niezależnie od jakichkolwiek ograniczeń lub wymogów dotyczących uzyskania zgody w odniesieniu do przeniesienia odnośnych instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które mogą mieć w innym przypadku zastosowanie[...].”

		Stosowanie ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego w toku przymusowej restrukturyzacji może tymczasem stać w sprzeczności z treścią dyrektywy BRR.
Art. 193 ust. 4	6) w art. 193 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1, a także w przypadku zbycia praw udziałowych w instytucji pomostowej przez akcjonariusza albo wspólnika innego niż Fundusz, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego.”;	Zaproponowane zmiany tj. dodanie w art. 193 ust. 4, jak i dodanie art. 228a ustawy BFG obejmują sytuację w której prawa udziałowe zbywa podmiot inny niż BFG. Należy bowiem wskazać, że zgodnie z ustawą o BFG, możliwe jest, że BFG nie jest jedynym akcjonariuszem/ wspólnikiem instytucji pomostowej (por. art. 187 ustawy o BFG) lub podmiotu zarządzającego aktywami (art. 224 ust. 6 ustawy o BFG).
Art. 228a	7) po art. 228 dodaje się art. 228a w brzmieniu: „Art. 228a. Do zbycia praw udziałowych w podmiocie zarządzającym aktywami nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego.”.	Zmiana polegająca na dodaniu do ustawy o BFG nowego art. 228a wskazującego, że ustawa o kształtowaniu ustroju rolnego nie znajduje zastosowania do zbycia praw udziałowych podmiotu zarządzającego aktywami stanowi odzwierciedlenie zmian dotyczących zbywania praw udziałowych instytucji pomostowej.
Art. 69. ustawa z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu		
Art. 105	Art. 69. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, 1285, 1723 i 1843 oraz z 2024 r. poz. 850 i 1222) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 105: a) w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w związku z realizacją zadań wynikających z ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 2017 r. poz. 2278).”, b) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Do informacji udostępnianych na podstawie ust. 1, 2, ust. 3 pkt 5 i 6 oraz ust. 4 nie stosuje się art. 99 ust. 7, z wyjątkiem przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.”.	W art. 105 w ust. 3 po pkt 5 ww. ustawy dodaje się pkt 6, związana jest z realizacją przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zadań, wynikających z ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców. Jednym z tych zadań jest badanie spełniania przez cudzoziemców przesłanek do udzielenia zezwolenia na nabycie nieruchomości położonych na terytorium Polski oraz udziałów lub akcji w spółkach, będących właścicielami, lub użytkownikami wieczystymi nieruchomości położonych w Polsce. Mając na uwadze rangę zezwolenia udzielanego cudzoziemcowi i skutki, jakie pociąga za sobą posiadanie prawa własności (użytkowania wieczystego) nieruchomości na terytorium Polski, konieczne jest szczegółowe zbadanie przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji złożonego przez cudzoziemca wniosku oraz dokumentów załączonych do wniosku, w tym także dokumentów potwierdzających źródło pochodzenia środków finansowych na zakup nieruchomości. Obowiązek badania źródeł pochodzenia środków finansowych na zakup nieruchomości wynika z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 czerwca 2012 r. w sprawie szczegółowych informacji oraz rodzajów dokumentów, jakie jest

		obowiązany przedstawić cudzoziemiec ubiegający się o wydanie zezwolenia na nabycie nieruchomości, zgodnie z którym wniosek o wydanie zezwolenia na nabycie nieruchomości powinien zawierać szczegółowe informacje dotyczące źródeł pochodzenia środków finansowych na zakup nieruchomości. Natomiast zgodnie z art. 1a ust. 4 ww. ustawy, do wniosku cudzoziemiec ubiegający się o wydanie zezwolenia jest obowiązany dołączyć dokumenty potwierdzające okoliczności wskazane we wniosku oraz okoliczności, o których mowa w ust. 2, a także inne dokumenty umożliwiające ustalenie prawidłowości nabycia nieruchomości. Badając źródło pochodzenia środków, które mają zostać przeznaczone na zakup nieruchomości przez cudzoziemców ubiegających się o wydanie zezwolenia Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa państwa, w pojęciu którego zawiera się również bezpieczeństwo finansowe i bezpieczeństwo obrotu. Przy czym cudzoziemiec musi legitymować się realnym i legalnym źródłem pochodzenia tych środków czyli musi wykazać, że dysponuje realnie a nie tylko potencjalnie środkami finansowymi, które chce przeznaczyć na nabycie nieruchomości oraz, że środki w niezbędnej wysokości pochodzą z legalnego źródła, a nie np. z działalności w szarej strefie czy przestępstwa. Kwoty, które cudzoziemiec zamierza przeznaczyć na nabycie nieruchomości wynoszą od kilkuset tysięcy do kilku a nawet kilkunastu czy kilkudziesięciu milionów polskich złotych. Z dotychczasowej praktyki wynika także, że cudzoziemcy powołują się na różne źródła, np. kredyty hipoteczne, darowizny otrzymane od członków rodziny, środki ze sprzedaży nieruchomości poza granicami Polski, sprzedaży ruchomości (np. samochodów), wynajmu mieszkania, oszczędności z wykonywanej pracy w Polsce, z prowadzonej działalności gospodarczej, czy – co wzbudza znaczące wątpliwości – dywidend ze spółek mających siedziby np. na terytorium Białorusi itp. W aktualnej sytuacji, związanej z napływem do Polski cudzoziemców minister właściwy do spraw wewnętrznych ma trudności ze wskazywanymi przez cudzoziemców źródłami pochodzenia środków finansowych na zakup

		nieruchomości, które budzą uzasadnione wątpliwości, co do ich pochodzenia. Ustawa o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców przyznaje wprawdzie Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji uprawnienie do zwrócenia się w trybie art. 2a ww. ustawy do właściwych organów o wyrażenie opinii oraz przekazanie dokumentów i informacji do organów, o których mowa w tym przepisie, jednakże przepis ten nie może stanowić samodzielnej podstawy prawnej do udostępnienia przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej informacji, objętych tajemnicą informacji finansowej. Zgodnie z art. 99 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu informacje gromadzone przez organy informacji finansowej, w tym przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej są objęte tajemnicą informacji finansowej i udostępniane wyłącznie w trybie przewidzianym w tejże ustawie podmiotom enumeratywnie w niej wskazanym. Minister właściwy do spraw wewnętrznych nie należy do kategorii podmiotów uprawnionych do uzyskania informacji objętych tajemnicą informacji finansowej na podstawie ww. przepisów. W związku z powyższym, w celu prawidłowej realizacji zadań wynikających z ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców, w tym konieczności badania źródeł pochodzenia środków finansowych na nabycie przez cudzoziemców nieruchomości zachodzi potrzeba upoważnienia ministra właściwego do spraw wewnętrznych do możliwości występowania do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej o uzyskanie informacji objętych tajemnicą informacji finansowej. Proponowana zmiana ma umożliwić Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji możliwość weryfikacji prawdziwości i rzetelności dokumentów poświadczających źródła pochodzenia środków finansowych na zakup nieruchomości (udziałów, akcji), jak również twierdzeń w nich zawartych oraz weryfikację prawdziwości dokumentów finansowych składanych przez strony, zwłaszcza dokumentów wydawanych za granicą.
Art. 71. ustawa z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych		

Art. 5	Art. 71. W ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 564, 1081 i 1155) w art. 5 w ust. 2 w pkt 32 w lit. m średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. n w brzmieniu: „n) pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego;”.	Art. 70 projektowanej ustawy wprowadza zmianę w ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych polegającą na włączeniu legitymacji służbowych pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego (UKNF) do katalogu dokumentów publicznych kategorii pierwszej. Uzasadnieniem dla wprowadzenia powyższej zmiany jest zapewnienie dla legitymacji pracowników UKNF prawnych wymogów wytwarzania w sposób uwzględniający szczególne zasady bezpieczeństwa, jakie ustawa o dokumentach publicznych przewiduje dla dokumentów mających znaczenie z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa. Wymogi takie obejmują nie tylko dowody osobiste i dokumenty paszportowe, ale między innymi legitymacje służbowe funkcjonariuszy i pracowników Krajowej Administracji Skarbowej czy inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego. W przypadku legitymacji służbowych pracowników UKNF jest to związane z szerokim zakresem uprawnień przysługujących upoważnionym pracownikom UKNF w toku kontroli działalności podmiotów nadzorowanych, a także w toku tzw. wizyt nadzorczych oraz postępowań wyjaśniających. Z prowadzeniem takich czynności wiąże się dostęp do szerokiego katalogu informacji ustawowo chronionych, w tym tajemnicy bankowej czy tajemnicy ubezpieczeniowej. W ostatnich latach UKNF coraz częściej odnotowuje przypadki posługiwania się sfałszowanymi legitymacjami służbowymi pracownika UKNF, co jednoznacznie wskazuje na konieczność podjęcia niezbędnych działań prewencyjnych.
Art. 72. ustawa z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku		
Art. 73 pkt 10	Art. 72. W ustawie z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. poz. 1723) w art. 73 pkt 10 otrzymuje brzmienie: „10) art. 19 pkt 4, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2025 r.”.	Projektowany art. 71 wprowadza nowelizację w ustawie z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku poprzez zmianę terminu wejścia w życie przepisu w zakresie wydawania legitymacji służbowych pracownikom Urzędu Komisji.
Art. 77 – przepis przejściowy		

Art. 76	Art. 77. Do przymusowych restrukturyzacji rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 67 stosuje się przepisy art. 121a, art. 193 ust. 4 i art. 228a ustawy zmienianej w art. 67, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Art. 76 ma na celu wskazanie, że proponowane wyłączenie należy już zastosować do trwających procesów przymusowych restrukturyzacji, ponieważ takie rozwiązanie zapewni ich spójność i zgodność z przepisami dotyczącymi pomocy publicznej, w tym także z wiążącymi decyzjami Komisji Europejskiej w zakresie dotyczącym tej problematyki. Ponadto, aby uniknąć ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych należy opowiedzieć się za koncepcją bezpośredniego stosowania nowego prawa, jako odpowiadającego rzeczywistym i aktualnym potrzebom unormowania w określony sposób kwestii zaistniałych w toku procesu przymusowej restrukturyzacji

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie rodzaju i formy dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na
prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów**

Na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaj i formę dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. b-e ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. b-e ustawy, obejmują w odniesieniu do osób wchodzących w skład organów zarządzających wnioskodawcy informacje w zakresie:

- 1) imion i nazwisk oraz numerów PESEL albo dat urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL, oraz serii i numerów dowodów osobistych lub innych dokumentów potwierdzających tożsamość osób wchodzących w skład organu zarządzającego;
- 2) przypadków odmowy uzyskania lub cofnięcia zezwolenia, zgody lub rejestracji w związku z wykonywaną lub planowaną działalnością albo pełnieniem funkcji w organach zarządzających podmiotu prowadzącego działalność na rynku finansowym, z podaniem przyczyn;
- 3) prowadzonych w okresie ostatnich 5 lat przed złożeniem wniosku przez właściwe organy nadzoru postępowań z wniosku lub zawiadomienia osób wchodzących w skład organów zarządzających wnioskodawcy zamiaru nabycia albo objęcia akcji lub udziałów albo stania się podmiotem dominującym instytucji kredytowej, banku, zakładu ubezpieczeń, firmy inwestycyjnej, instytucji pieniądza elektronicznego lub instytucji płatniczej, podmiotu finansowania społecznościowego, z podaniem organu prowadzącego postępowanie, daty wszczęcia i zakończenia postępowania oraz oznaczeniem podmiotu, którego dotyczył zamiar, oraz wskazaniem wyników postępowania;
- 4) środków nadzorczych, jakie były podejmowane w okresie ostatnich 5 lat przez właściwe organy nadzoru w stosunku do osób wchodzących w skład organów zarządzających wnioskodawcy w związku z nieprawidłowościami w jego działalności, jeżeli wykonywał lub wykonuje on działalność podlegającą

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 2710).

- nadzorowi właściwego organu sprawującego nadzór w innym państwie albo oświadczenie, że wnioskodawca nie wykonywał i nie wykonuje takiej działalności;
- 5) potwierdzenia, że wobec osób wchodzących w skład organów zarządzających wnioskodawcy nie toczy się postępowanie upadłościowe, ani restrukturyzacyjne oraz nie została ogłoszona ich upadłość, uzyskanego z Krajowego Rejestru Zadłużonych;
 - 6) potwierdzenia o niekaralności za przestępstwa, uzyskanego z Krajowego Rejestru Karnego, wystawione nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku;
 - 7) ukończonych :
 - a) szkołach ponadpodstawowych, ze wskazaniem profilu wykształcenia oraz nazwy i roku ukończenia szkoły – jeżeli osoba zarządzająca nie posiada wyższego wykształcenia,
 - b) studiach stacjonarnych lub niestacjonarnych, ze wskazaniem nazwy uczelni, wydziału i kierunku, trybu (studia dzienne, wieczorowe, zaoczne), stopnia (studia pierwszego stopnia – licencjat, studia drugiego stopnia – magisterskie), uzyskanego tytułu zawodowego i roku ukończenia studiów,
 - c) studiach trzeciego stopnia, szkół doktorskich lub uzyskanych tytułów i stopni naukowych lub stopni w zakresie sztuki, ze wskazaniem nazwy jednostki organizacyjnej uczelni, jednostki naukowej lub szkoły doktorskiej, wydziału lub instytutu, zakresu dyscyplin, uzyskanego tytułu lub stopnia naukowego, roku ukończenia studiów albo roku uzyskania tytułu lub stopnia naukowego,
 - d) studiach podyplomowych, aplikacjach, szkoleniach specjalistycznych i innych formach uzupełniającego kształcenia, ze wskazaniem nazwy uczelni lub instytucji organizującej kształcenie, przedmiotu i roku ukończenia kształcenia;
 - 8) życiorysów zawodowych członków zarządu i rady dyrektorów, wskazujących w szczególności miejsca pracy, zajmowane stanowisko i pełnione funkcje oraz ukończone szkolenia zawodowe – w przypadku ich posiadania.

§ 3. Informacje, o których mowa w § 2, przedstawia się Komisji Nadzoru Finansowego w formie oświadczenia lub innego dokumentu poświadczającego ich prawdziwość.

§ 4. 1. Dokumenty sporządzone w języku obcym dołącza się wraz z ich tłumaczeniem na język polski:

- 1) sporządzonym i poświadczonym przez tłumacza przysięgłego albo sprawdzonym i poświadczonym przez tłumacza przysięgłego wykonujących zawód tłumacza przysięgłego na warunkach określonych w ustawie z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1326) lub
- 2) sporządzonym i poświadczonym przez tłumacza przysięgłego mającego siedzibę na terytorium jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – w przypadku przedsiębiorców zagranicznych z tych państw.

2. Tłumaczenie, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane, w przypadku gdy do dokumentu urzędowego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1191 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli poprzez uproszczenie wymogów dotyczących przedkładania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniającego

rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 1) został dołączony wielojęzyczny standardowy formularz.

§ 5. Załączane urzędowe odpisy dokumentów wydane przez organ właściwy miejsca zamieszkania osób wchodzących w skład organów zarządzających wnioskodawcy powinny być poświadczone przez apostille, jeżeli osoba ta działa na terenie państwa będącego stroną Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 2005 r. poz. 938 i 939), albo przez legalizację, jeżeli osoba ta działa na terytorium państwa niebędącego stroną tej konwencji.

§ 6. Zamiast oryginału dokumentu może być przedstawiony jego odpis, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem lub radcą prawnym.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. ...), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, rodzaju i formy dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. b-e ustawy, dołączanych przez wnioskodawcę do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów jako podmiot obsługujący kredyty.

Konieczność wydania rozporządzenia wynika z ustawy implementującej do prawa krajowego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1). Zgodnie z przepisami tej ustawy działalność podmiotów obsługujących kredyty oraz dostawców usług obsługi kredytów podlega nadzorowi sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego, zwanego dalej: „KNF”. W ramach sprawowanego nadzoru KNF dokonuje sprawdzenia, czy wnioskodawca spełnia warunki konieczne do uzyskania zezwolenia oraz kompletność i wiarygodność dokumentacji dołączanej do wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 4 ustawy.

Celem rozporządzenia jest określenie rodzaju i formy dokumentów dołączanych do wniosku o udzielenie zezwolenia przez KNF z uwzględnieniem stosowanej praktyki nadzorczej KNF. W celu zwiększenia przejrzystości procesu uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów w rozporządzeniu zostały uwzględnione podstawowe dokumenty wymagane przez nadzorcę w stosunku do wnioskodawców. Projekt rozporządzenia wskazuje przy tym kiedy dokumenty składane są w formie oryginałów lub poświadczonych kopii.

Zakres informacji oraz rodzaj i forma dokumentów dołączanych do wniosku został ustalony w sposób, który pozwoli na prawidłową weryfikację spełniania przez wnioskodawcę warunków koniecznych do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów oraz zapewni kompletność i wiarygodność dokumentacji dołączanej do wniosku. Informacje przedstawione przez wnioskodawcę stanowią podstawę oceny dokonywanej przez KNF w tym postępowaniu. Szczegółowe doprecyzowanie zakresu informacji oraz wymagań dotyczących dokumentacji ma na celu ułatwienie tym podmiotom spełnienia ustawowych wymagań w postępowaniu przed KNF. Ustawowy cel, jakim jest wspieranie rozwoju rynków wtórnych nieobsługiwanych kredytów oraz usunięcie przeszkód dla przeniesienia nieobsługiwanych kredytów do nabywców kredytów, dokonywanego przez instytucje kredytowe, przy jednoczesnej ochronie praw kredytobiorców, wymaga dokonania przez KNF - przed wydaniem zezwolenia - rzetelnej oceny wszystkich aspektów związanych z prowadzeniem działalności w zakresie obsługi kredytów. Chodzi przede wszystkim o analizę programu działalności i jego ocenę pod względem wiarygodności i skuteczności, ocenę danych pozwalających na ustalenie tożsamości i kwalifikacji osób zaangażowanych w działalność w zakresie obsługi kredytów oraz dokumentów potwierdzających rękojmię ostrożnego i stabilnego zarządzania podmiotem

obsługującym kredyty przez te osoby. Podstawowym celem projektowanych przepisów jest stworzenie jasnych co do zakresu i treści wymogów, które mają na celu ułatwić wnioskodawcom sporządzenie kompletnego wniosku zawierającego wszystkie niezbędne informacje i przyspieszenie postępowania w sprawach o wydanie zezwolenia. Zwiększenie obowiązków w zakresie dokumentów załączanych do wniosku jest skutkiem implementacji do ustawy przepisów dyrektywy 2021/2167. W pozostałym zakresie dotychczasowe obowiązki zostały doprecyzowane w celu ograniczenia wątpliwości, które dotychczas pojawiały się we wnioskach o wydanie zezwolenia.

W § 2 projektu rozporządzenia, wskazano warunki o osobach wchodzących w skład organów zarządzających wnioskodawcy, w tym m.in. ich dane osobowe oraz informacje na temat środków nadzorczych podejmowanych wobec nich w okresie ostatnich pięciu lat. Przepis ten ma na celu zwiększenie transparentności oraz weryfikację wiarygodności osób pełniących kluczowe funkcje w zarządzaniu podmiotami obsługującymi kredyty.

Przepis ten ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia, że osoby wchodzące w skład organów zarządzających wnioskodawcy posiadają m.in. odpowiednie kwalifikacje i wiedzę, a także, że w przeszłości nie były objęte sankcjami nadzorczymi wynikającymi z nieprawidłowości w działalności, którą nadzorował organ w Polsce lub za granicą. Jest to szczególnie istotne w kontekście ochrony interesów konsumentów i rynku, gdyż członkowie organów zarządzających odgrywają kluczową rolę w kształtowaniu polityki i działania danej instytucji. Ponadto doświadczenie KNF jako organu nadzorczego wskazuje, iż dokonanie oceny ostrożnego i stabilnego zarządzania instytucją finansową przez daną osobę wymaga weryfikacji jej dotychczasowej aktywności, w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej, zwłaszcza w obszarze rynku finansowego. Przepis ten służy zatem wzmocnieniu nadzoru i zapewnieniu, że działalność w zakresie obsługi kredytów będzie prowadzona przez osoby odpowiedzialne, co ma bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo systemu finansowego oraz ochronę interesów konsumentów i innych uczestników rynku.

Przepisy określone w § 3-6 mają na celu zapewnienie przejrzystości i wiarygodności dokumentów przedkładanych KNF oraz ujednolicenie standardów ich dostarczania, szczególnie w kontekście transakcji międzynarodowych i udziału zagranicznych podmiotów.

W § 3 ustanowiono, że dokumenty i informacje powinny być przedstawiane KNF w formie oświadczenia lub innego dokumentu poświadczającego prawdziwość informacji. Ma to na celu zapewnienie, że informacje są rzetelne i odpowiednio zweryfikowane, co umożliwia sprawną ocenę wnioskodawcy oraz zmniejsza ryzyko błędów i nadużyć.

Przepis § 4 wprowadza wymóg dołączenia tłumaczeń dokumentów sporządzonych w języku obcym. Tłumaczenie musi być poświadczane przez tłumacza przysięgłego, co gwarantuje, że informacje zawarte w dokumentach są zgodne z oryginałem i mogą być zrozumiane przez polskie organy nadzorcze. Z uwagi na to, że KNF działa w Polsce, wymóg tłumaczeń pozwala na efektywną ocenę dokumentów i minimalizuje ryzyko błędnej interpretacji. Wyjątek od tego wymogu dotyczy dokumentów urzędowych objętych przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady, co upraszcza procedury w przypadku określonych dokumentów uznawanych w całej Unii Europejskiej.

§ 5 odnosi się do poświadczenia autentyczności dokumentów przez apostille, co dotyczy sytuacji, gdy dokumenty wydawane są za granicą. Apostille stanowi międzynarodowy mechanizm uznawania dokumentów urzędowych i pozwala na ich uproszczone przedkładanie bez konieczności dalszej legalizacji, co znosi nadmierne bariery formalne przy współpracy z podmiotami z zagranicy.

§ 6 daje możliwość przedstawienia odpisu dokumentu zamiast oryginału, pod warunkiem, że jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza lub pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. Umożliwia to bardziej elastyczne dostarczanie dokumentacji, jednocześnie zachowując odpowiednie standardy prawne, które zapewniają ich autentyczność i ważność.

Wprowadzenie tych przepisów przyczynia się do usprawnienia procesów nadzorczych, ułatwia współpracę z podmiotami zagranicznymi i zapewnia, że dostarczane dokumenty są odpowiednio zweryfikowane i zgodne z międzynarodowymi standardami.

Zgodnie z § 7 przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Taki okres *vacatio legis* jest zgodny z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1461), który stanowi, że akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego, w związku z tym nie wymaga przedstawienia do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr 239, poz. 2039).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia zgodnie z § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806).

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Rozporządzenie reguluje kwestie dotyczące sposobu kontroli wykonywanej przez organy KNF. Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają lub wpływają w minimalnym stopniu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie rodzaju i formy dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jurand Drop, Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Niezgoda, Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów, tel. 22 694 58 28, e-mail: sekretariat.fn@mf.gov.pl Aleksandra Mendel, Specjalista, Departament Rozwoju Rynku Finansowego, Wydział Sektora Bankowego, e-mail: aleksandra.mendel@mf.gov.pl	Data sporządzenia Kliknij tutaj, aby wprowadzić datę. Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. z) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. z) upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju i formy dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. b-e tej ustawy.

Konieczność wydania rozporządzenia wynika z ustawy implementującej do prawa krajowego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1) dalej „dyrektywa 2021/2167”.

Rozporządzenie wprowadza standaryzację dokumentów oraz określa, jakie informacje i dokumenty muszą być dołączone do wniosku, co usprawnia proces rozpatrywania wniosków przez organy nadzorcze. Dzięki temu możliwe jest szybsze i bardziej efektywne podejmowanie decyzji w sprawie wydawania zezwoleń, co jednocześnie zwiększa bezpieczeństwo rynku finansowego, ułatwiając ocenę wiarygodności i kompetencji podmiotów wnioskujących.

W szczególności, regulacja ta eliminuje ryzyko dostarczania niekompletnych lub nieprawidłowo sporządzonych dokumentów, ułatwia weryfikację zgodności działalności z przepisami prawa oraz wzmacnia nadzór nad działalnością w zakresie obsługi kredytów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem rozporządzenia jest określenie rodzaju i formy dokumentów dołączanych do wniosku o udzielenie zezwolenia przez Komisję Nadzoru Finansowego (KNF). Przedmiotowe rozporządzenie określa rodzaje dokumentów, które należy dołączyć do wniosku, w oparciu o „Wymogi dotyczące udzielenia zezwolenia” zgodnie z art. 5 ust. 5 dyrektywy 2021/2167. Rodzaj i forma dokumentów dołączanych do wniosku został ustalony w sposób, który pozwoli na prawidłową weryfikację spełniania przez wnioskodawcę warunków koniecznych do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów oraz zapewni kompletność i wiarygodność dokumentacji dołączanej do wniosku. Informacje przedstawione przez wnioskodawcę stanowią podstawę oceny dokonywanej przez KNF w tym postępowaniu. Szczegółowe doprecyzowanie zakresu informacji oraz wymagań dotyczących dokumentacji ma na celu ułatwienie tym podmiotom spełnienia ustawowych wymagań w postępowaniu przed KNF.

Celem rozporządzenia jest usprawnienie i przyspieszenie procesu wnioskowania o zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów poprzez ujednolicenie wymagań dotyczących dokumentacji. Ma to zapewnić większą przejrzystość, poprawić jakość składanych wniosków i ułatwić organom nadzorczym ocenę wiarygodności wnioskodawców, co przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa na rynku.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty zamierzające złożyć wnioski o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze podmiotu obsługującego kredyty			Poinformowanie wnioskodawców o informacjach oraz dokumentach wymaganych przy złożeniu wniosku o udzielenie zezwolenia KNF
KNF			Weryfikacja spełnienia przez wnioskodawcę warunków koniecznych do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, osoby niepełnosprawne i starsze.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowane rozwiązania nie będą miały wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Obciążenia regulacyjne w zakresie dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów wynikają z wdrożenia dyrektywy 2021/2167. Podstawowym celem projektowanych przepisów jest stworzenie jasnych co do zakresu i treści wymogów, które mają na celu ułatwić wnioskodawcom sporządzenie kompletnego wniosku zawierającego wszystkie niezbędne informacje i przyspieszyć postępowania w sprawach o wydanie zezwolenia. Zwiększenie obowiązków w zakresie dokumentów załączanych do wniosku jest skutkiem implementacji do ustawy przepisów dyrektywy.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie, po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Komisję Nadzoru Finansowego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie systemu zarządzania ryzykiem w podmiocie obsługującym kredyty

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób organizacji systemu zarządzania ryzykiem, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów, zwanej dalej „ustawą”, w tym rodzaje procedur go tworzących.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) dostawcy usług obsługi kredytów - rozumie się przez to dostawcę usług obsługi kredytów, o którym mowa w art. 3 pkt 2 ustawy;
- 2) podmiocie obsługującym kredyty – rozumie się przez to podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 3 pkt 15 ustawy.

§ 3. 1. Podmiot obsługujący kredyty opracowuje i stosuje system zarządzania ryzykiem, na które jest lub może być narażony w związku z prowadzoną działalnością lub które stwarza lub mógłby stwarzać dla innych, uwzględniając w szczególności systemy i procesy stosowane w tej działalności oraz czynniki występujące w otoczeniu zewnętrznym, w szczególności wynikające ze stanu cyklu koniunkturalnego.

2. Podmiot obsługujący kredyty opracowuje i stosuje wewnętrzne procedury w zakresie identyfikacji, pomiaru lub szacowania, monitorowania i kontroli oraz ograniczania ryzyka, uwzględniając skutki podejmowania ryzyka oraz sposoby zarządzania ryzykiem i jego zgłaszania, włącznie z ryzykiem, jakie niesie otoczenie zewnętrzne oraz zasady sprawozdawczości w tym zakresie.

3. Procedury, o których mowa w ust. 2, są proporcjonalne do złożoności, profilu ryzyka i zakresu działalności podmiotu obsługującego kredyty, a także odzwierciedlają jego znaczenie w każdym państwie członkowskim, w którym prowadzi działalność.

4. Procedury, o których mowa w ust. 2, zatwierdza zarząd albo rada dyrektorów.

§ 4. 1. Procedury, o których mowa w § 3 ust. 2, określają zasady identyfikacji, pomiaru, zarządzania i monitorowania w odniesieniu do:

- 1) istotnych źródeł i skutków ryzyka dla kredytobiorców oraz istotnych skutków tego ryzyka dla funduszy własnych;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 2710).

- 2) istotnych źródeł i skutków ryzyka dla rynku oraz istotnych skutków tego ryzyka dla funduszy własnych;
- 3) istotnych źródeł i skutków ryzyka, w szczególności tych, które mogą obniżyć poziom dostępnych funduszy własnych;
- 4) ryzyka utraty płynności w różnych odpowiednich horyzontach czasowych w celu zapewnienia utrzymania odpowiednich poziomów zasobów płynnych, w tym w odniesieniu do przeciwdziałania istotnym źródłom ryzyka określonym w pkt 1–3.

2. W zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 podmiot obsługujący kredyty uwzględnia przepisy regulujące wyodrębnianie środków pieniężnych kredytobiorców oraz zawiera umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności.

3. Podmiot obsługujący kredyty uwzględnia istotne skutki zidentyfikowanych źródeł ryzyka dla funduszy własnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, w przypadku gdy takie ryzyka nie są w odpowiedni sposób pokryte wymogiem w zakresie funduszy własnych.

4. Istotne źródła ryzyka, o których mowa w ust. 1 pkt 3, obejmują istotne zmiany wartości księgowej aktywów, w tym roszczeń związanych z działalnością dostawców usług obsługi kredytów, roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonywania zobowiązań przez kredytobiorców lub kontrahentów, pozycji w instrumentach finansowych, walutach obcych i towarach.

5. Podmiot obsługujący kredyty, w ramach systemu zarządzania ryzykiem, określa zasady zarządzania kapitałowego, w tym awaryjny plan kapitałowy, oraz zasady zarządzania płynnościowego, w tym awaryjny plan płynności.

§ 5. Realizując procedury zarządzania ryzykiem, podmiot obsługujący kredyty wprowadza i aktualizuje procedury zarządzania ryzykiem, określające w szczególności:

1) w zakresie ryzyka operacyjnego:

- a) procedury zarządzania ryzykiem, system kontroli wewnętrznej i procedury księgowe, obejmujące:
 - definicje tego ryzyka i jego zdarzeń,
 - tryb i sposób monitorowania strat z tytułu tego ryzyka oraz ocenę ekspozycji na ryzyko,
 - zasady zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem ryzyka związanego ze zdarzeniami o niskiej częstotliwości występowania, których skutkiem są wysokie straty,
 - zasady zarządzania ryzykiem powierzenia wykonywania czynności podmiotom zewnętrznym,
 - zasady zarządzania rodzajami ryzyka, na które jest narażone bezpieczeństwo sieci i systemów informacyjnych, w celu zapewnienia poufności, integralności i dostępności procesów oraz danych i aktywów podmiotu obsługującego kredyty,
 - zasady zarządzania ryzykiem związanym z dużymi wolumenami transakcji zawieranych przez podmiot obsługujący kredyty na własny rachunek albo w imieniu własnym na rzecz kredytobiorców, które mogłyby wynikać z nieodpowiednich lub zawodnych procedur wewnętrznych, błędów ludzkich i nieodpowiednich lub zawodnych systemów lub ze zdarzeń zewnętrznych – w przypadku gdy jest to uzasadnione charakterem prowadzonej działalności,

- b) plany utrzymania ciągłości działania oraz plany awaryjne służące zapewnieniu możliwości prowadzenia działalności i ograniczeniu strat w przypadku wystąpienia niekorzystnych zdarzeń, które mogą poważnie zakłócić tę działalność,
 - c) politykę w zakresie kryteriów wyboru, uzupełniania oraz monitorowania potrzeb kadrowych i planowania zaplecza kadrowego;
- 2) w zakresie ryzyka kredytowego i ryzyka kontrahenta:
- a) system klasyfikacji ekspozycji według rodzaju kontrahenta określonego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, w przypadku gdy mają zastosowanie przepisy dotyczące niewykonania zobowiązania przez kontrahenta transakcyjnego,
 - b) zasady monitorowania ekspozycji,
 - c) zasady dywersyfikacji portfela ekspozycji zgodnie z założeniami w zakresie dopuszczalnego poziomu ryzyka kredytowego, z uwzględnieniem rynków, na których działa podmiot obsługujący kredyty,
 - d) wewnętrzne zasady oceny ryzyka kredytowego ekspozycji wobec dłużników i kontrahentów;
- 3) w zakresie ryzyka rynkowego - zasady pozwalające na zarządzanie ryzykiem, w tym na pomiar ryzyka rynkowego, które podmiot obsługujący kredyty uznaje za istotne, przy czym zabezpiecza się również przed ryzykiem braku płynności, które może występować na poszczególnych rynkach;
- 4) w zakresie ryzyka stopy procentowej i ryzyka płynności oraz finansowania - zasady zarządzania tymi rodzajami ryzyka.

§ 6. W ramach procedur, o których mowa w § 3 ust. 2, podmiot obsługujący kredyty uwzględnia zasady zarządzania rodzajami ryzyka innymi niż określone w § 5, które zostały zidentyfikowane jako istotne w działalności w zakresie obsługi kredytów, zgodnie z zasadami, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1–3.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia ... 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. z ...), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu organizacji systemu zarządzania ryzykiem, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy, w tym rodzajów procedur go tworzących.

Konieczność wydania rozporządzenia wynika z ustawy implementującej do prawa krajowego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1).

Projekt określa m.in. zasady procedury zarządzania ryzykiem, system kontroli wewnętrznej i procedury księgowe, które zapewniają poszanowanie praw kredytobiorcy oraz zgodność z przepisami regulującymi prawa kredytodawcy wynikające z umowy o kredyt, lub przepisami regulującymi samą umowę o kredyt, oraz z rozporządzeniem (UE) nr 2016/679.

Przepis § 2 wprowadza definicje dostawcy usług obsługi kredytów oraz podmiotu obsługującego kredyty.

Przepis § 3 ust. 1 określa sposób organizacji systemu zarządzania ryzykiem w podmiotach obsługujących kredyty.

Przepisy § 3 ust. 2-4 wprowadzają obowiązek podmiotu obsługującego kredyty opracowywania i stosowania wewnętrznych procedur w zakresie identyfikacji, pomiaru lub szacowania, monitorowania i kontroli oraz ograniczania ryzyka, oraz ich formę proces zatwierdzania i weryfikacji. Przepis ten ma na celu zapewnienie, że podmiot obsługujący kredyty posiada odpowiednie mechanizmy zarządzania ryzykiem, które są niezbędne do prowadzenia bezpiecznej i stabilnej działalności w zakresie obsługi kredytów. Zarządzanie ryzykiem jest kluczowym elementem funkcjonowania instytucji finansowych, szczególnie tych obsługujących kredyty, ponieważ mają one bezpośredni wpływ na stabilność rynku finansowego oraz sytuację kredytobiorców. Wymóg opracowania i stosowania systemu zarządzania ryzykiem uwzględnia różnorodne czynniki, zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne, takie jak cykle koniunkturalne, które mogą wpływać na poziom ryzyka. Przepis ten zobowiązuje podmioty obsługujące kredyty do kompleksowej identyfikacji, oceny, monitorowania i kontroli ryzyka, co pozwala na szybkie reagowanie na pojawiające się zagrożenia i minimalizowanie ich negatywnych skutków. Dodatkowo, proporcjonalność procedur zarządzania ryzykiem do skali i złożoności działalności zapewnia, że podmioty różnej wielkości są w stanie dostosować systemy zarządzania ryzykiem do swoich potrzeb, co zwiększa efektywność i adekwatność tych procedur. Zatwierdzenie procedur przez zarząd lub radę dyrektorów ma na celu zapewnienie, że odpowiedzialność za zarządzanie ryzykiem jest na najwyższym szczeblu organizacyjnym, co zwiększa zaangażowanie kierownictwa w utrzymanie stabilności operacyjnej podmiotu. W efekcie przepis ten wzmacnia stabilność rynku finansowego oraz chroni interesy konsumentów i innych uczestników rynku, zmniejszając ryzyko wystąpienia destabilizacji spowodowanej niewłaściwym zarządzaniem ryzykiem przez podmioty obsługujące kredyty.

§ 4 ust. 1 wskazuje, że procedury, o których mowa w § 3 ust. 2, określają zasady identyfikacji, pomiaru, zarządzania i monitorowania w odniesieniu do wskazanych w rozporządzeniu przypadków. Ust. 2. określa przypadek, w którym podmiot obsługujący kredyty uwzględnia przepisy regulujące wyodrębnianie środków pieniężnych kredytobiorców oraz zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności. Jednocześnie podmiot obsługujący kredyty uwzględnia istotne skutki zidentyfikowanych źródeł ryzyka dla funduszy własnych, w sytuacji określonej rozporządzeniem. Ust. 4 określa katalog przypadków objętych pojęciem istotnego ryzyka. Ust. 5 wskazuje obowiązek podmiotu obsługującego kredyty, w ramach systemu zarządzania ryzykiem oraz określa zasady zarządzania kapitałowego. Przepis ten ma na celu zapewnienie, że podmiot obsługujący kredyty skutecznie identyfikuje, mierzy, zarządza i monitoruje ryzyka związane z prowadzoną działalnością, które mogą mieć istotny wpływ na kredytobiorców, rynek oraz fundusze własne. Dzięki wyodrębnieniu źródeł ryzyka oraz uwzględnieniu ich skutków dla stabilności finansowej, przepis ten zmniejsza ryzyko utraty płynności oraz obniżenia wartości funduszy własnych, co w dłuższej perspektywie zwiększa bezpieczeństwo rynku i interesy kredytobiorców. Wymóg uwzględnienia przepisów dotyczących wyodrębniania środków kredytobiorców oraz zawierania umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dodatkowo chroni konsumentów i zabezpiecza ich środki w przypadku problemów finansowych podmiotu. Ponadto, wprowadzenie zasad zarządzania kapitałowego i płynnościowego, wraz z awaryjnymi planami, pozwala na odpowiednie przygotowanie się na nieprzewidziane sytuacje i minimalizowanie skutków kryzysów. Przepis ten wzmacnia stabilność podmiotów obsługujących kredyty i przeciwdziała potencjalnym zagrożeniom wynikającym z działalności rynkowej oraz ryzyka płynności, co jest kluczowe dla ochrony interesów zarówno kredytobiorców, jak i całego systemu finansowego.

Przepisy § 5 wprowadzają otwarty katalog przypadków, które stanowią procedury zarządzania ryzykiem oraz obowiązek podmiotu obsługującego kredyty do ich wprowadzania i aktualizacji.

§ 6 wskazuje, w ramach procedur sposób w jaki podmiot obsługujący kredyty uwzględnia zasady zarządzania rodzajami ryzyka. Przepis zobowiązuje podmioty obsługujące kredyty do uwzględnienia w swoich procedurach zasad zarządzania rodzajami ryzyka, które nie zostały bezpośrednio ujęte w innych przepisach, ale które zostały zidentyfikowane jako istotne dla prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów. Celem tego wymogu jest zapewnienie, że wszystkie istotne ryzyka, które mogą wpływać na stabilność finansową podmiotu, zostaną odpowiednio rozpoznane i zarządzane.

Zgodnie z § 7 przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Taki okres *vacatio legis* jest zgodny z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1461), który stanowi, że akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego, w związku z tym nie wymaga przedstawienia do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr 239, poz. 2039).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia zgodnie z § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806).

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Rozporządzenie reguluje kwestie dotyczące sposobu kontroli wykonywanej przez organy Komisji Nadzoru Finansowego. Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają lub wpływają w minimalnym stopniu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie systemu zarządzania ryzykiem w podmiocie obsługującym kredyty Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jurand Drop, Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Niezgoda, Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów, tel. 22 694 58 28, e-mail: sekretariat.fn@mf.gov.pl Aleksandra Mendel, Specjalista, Departament Rozwoju Rynku Finansowego, Wydział Sektora Bankowego, e-mail: aleksandra.mendel@mf.gov.pl	Data sporządzenia Kliknij tutaj, aby wprowadzić datę. Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. z) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U...) upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia sposobu organizacji systemu zarządzania ryzykiem związanym z działalnością w zakresie obsługi kredytów.

Konieczność wydania rozporządzenia wynika z ustawy implementującej do prawa krajowego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1).

Projekt określa zasady m.in. zarządzania oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej, w tym procedury zarządzania ryzykiem i procedury księgowe, które zapewniają poszanowanie praw kredytobiorcy oraz zgodność z przepisami regulującymi prawa kredytodawcy wynikające z umowy o kredyt, lub przepisami regulującymi samą umowę o kredyt, oraz z rozporządzeniem (UE) 2016/679.

Przepis ten ma na celu zapewnienie, że podmiot obsługujący kredyty skutecznie identyfikuje, mierzy, zarządza i monitoruje ryzyka związane z prowadzoną działalnością, które mogą mieć istotny wpływ na kredytobiorców, rynek oraz fundusze własne. Dzięki wyodrębnieniu źródeł ryzyka oraz uwzględnieniu ich skutków dla stabilności finansowej, przepis ten zmniejsza ryzyko utraty płynności oraz obniżenia wartości funduszy własnych, co w dłuższej perspektywie zwiększa bezpieczeństwo rynku i interesy kredytobiorców.

Przepis ten wzmacnia stabilność podmiotów obsługujących kredyty i przeciwdziała potencjalnym zagrożeniom wynikającym z działalności rynkowej oraz ryzyka płynności, co jest kluczowe dla ochrony interesów zarówno kredytobiorców, jak i całego systemu finansowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem rozporządzenia jest określenie sposobu organizacji systemu zarządzania ryzykiem, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy, w tym rodzaje procedur go tworzących. Podmiot obsługujący kredyty opracowuje i wdraża system zarządzania ryzykiem, na które jest lub może być narażony w związku z prowadzoną działalnością lub które stwarza lub mógłby stwarzać dla innych, uwzględniając w szczególności systemy i procesy stosowane w tej działalności oraz czynniki występujące w otoczeniu zewnętrznym, w szczególności wynikające ze stanu cyklu koniunkturalnego.

Zgodnie z założeniami projektu rozporządzenia podmiot obsługujący kredyty opracowuje i wdraża system zarządzania ryzykiem, na które jest lub może być narażony w związku z prowadzoną działalnością lub które stwarza lub mógłby stwarzać dla innych, uwzględniając w szczególności systemy i procesy stosowane w tej działalności oraz czynniki występujące w otoczeniu zewnętrznym, w szczególności wynikające ze stanu cyklu koniunkturalnego. Jednocześnie system zarządzania ryzykiem ma za zadanie zapewnić adekwatność i prawidłowość procesu wyznaczania i realizacji szczegółowych celów prowadzonej przez podmiot obsługujący kredyty działalności przez odpowiednio zaprojektowane i wdrożone procesy identyfikacji, pomiaru lub szacowania, monitorowania i kontroli oraz ograniczania ryzyka.

Celem rozporządzenia w sprawie systemu zarządzania ryzykiem w podmiocie obsługującym kredyty jest zwiększenie stabilności finansowej tych podmiotów poprzez wprowadzenie skutecznych mechanizmów identyfikacji, pomiaru i

zarządzania ryzykiem. Dzięki jasnym procedurom oraz standardom, podmioty będą lepiej przygotowane do radzenia sobie z zagrożeniami, co przyczyni się do minimalizacji potencjalnych strat.

W dłuższej perspektywie, rozporządzenie ma także na celu zwiększenie zaufania kredytobiorców do instytucji finansowych oraz poprawę przejrzystości rynku. Efektem tego będzie nie tylko ochrona interesów kredytobiorców, ale także stabilizacja całego systemu finansowego, co korzystnie wpłynie na jego funkcjonowanie i rozwój.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty obsługujące kredyty			Konieczność dostosowania do obowiązków informacyjnych
KNF			Konieczność zapewnienia dostępu do danych nadzorczych

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, osoby niepełnosprawne i starsze.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

ceny stałe z r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe (dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowane rozwiązania nie będą miały wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☐ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz: Projekt nie przewiduje zmian w zakresie obciążeń regulacyjnych.								
9. Wpływ na rynek pracy								
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu		Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.						
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego								
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie, po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia.								

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Komisję Nadzoru Finansowego.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie terminów i sposobu sporządzania i przekazywania informacji dotyczących przeniesienia na nabywcę kredytów praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt oraz terminów i sposobu przekazywania sprawozdań z działalności w zakresie obsługi kredytów

Na podstawie art. 29 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) terminy oraz sposób sporządzania i przekazywania informacji, o których mowa w art. 27 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów, zwanej dalej „ustawą” ,
- 2) terminy oraz sposób przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 3 ustawy.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;
- 2) ustawie o rachunkowości – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2023 r. poz. 120 z późn. zm.).

§ 3. 1. Informacje w zakresie, o którym mowa w § 1 pkt 1, nabywca kredytu albo przedstawiciel sporządza, odpowiednio do charakteru tych informacji, narastająco od początku roku obrotowego do końca półrocza, którego dotyczą, albo według stanu na ostatni dzień półrocza i przekazuje Komisji do ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu półrocza, za który te informacje są sporządzane;

2. Dniem sprawozdawczym jest ostatni dzień miesiąca kalendarzowego.

§ 4. W przypadku przeniesienia na nabywcę kredytów praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt albo wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt w innym dniu niż pierwszy dzień miesiąca – informacje w zakresie, o którym mowa w § 1 pkt 1, nabywca kredytu albo przedstawiciel przekazuje Komisji po raz pierwszy za okres od dnia nabycia do końca półrocza, w którym dokonał tego nabycia.

§ 5. Nabywca kredytu lub przedstawiciel przekazują informacje, o których mowa w § 1 pkt 1, w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego przez Komisję utworzonych w

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 2710).

oparciu o pliki wzorcowe udostępnione na stronie internetowej Komisji, zwanego dalej „plikiem wzorcowym”.

§ 6. 1. Informacje w zakresie, o których mowa w § 1 pkt 1, są przekazywane jako plik w formacie xls lub.xlsx (Microsoft Excel) albo ods (Open Office), zwany dalej „plikiem xls/ods”, w wersji oprogramowania nie niższej niż odpowiednio: Excel 2003 albo Open Office 3.3.

2. Nazwę pliku xls/ods oraz pliku xml, o której mowa w ust. 1, tworzy się według wzoru: NAZWA SPRAWOZDANIA__OZNACZENIE OKRESU SPRAWOZDAWCZEGO_NUMER PLIKU_ NUMER KOREKTY, gdzie:

- 1) nazwa sprawozdania - oznacza informację o rodzaju sprawozdania - zgodnie z pierwszym członem nazwy pliku wzorcowego;
- 2) oznaczenie okresu sprawozdawczego - wskazanie okresu, którego dotyczą dane sprawozdawcze, w formacie: RRRRMM, gdzie pierwsze cztery znaki oznaczają rok, a kolejne dwa znaki oznaczają miesiąc;
- 3) numer pliku - stały, techniczny element nazwy każdego pliku: „001” dla wszystkich rodzajów plików;
- 4) numer korekty - oznacza numer kolejnej wersji pliku, przekazanej w wyniku stwierdzenia nieprawidłowości, oznaczonej trzema cyframi arabskimi w formacie: NNN, przy czym pierwszą wersję pliku oznacza się numerem 000; numeracja korekt musi być ciągła i unikalna.

3. Pliki xls/ods muszą ponadto spełniać następujące wymagania techniczne:

1) nie mogą zawierać:

- a) dodatkowych nazwanych arkuszy lub arkuszy nazwanych inaczej niż w pliku wzorcowym,
- b) jakiegokolwiek dodatkowych makr, funkcji lub reguł, innych niż w pliku wzorcowym,
- c) więcej niż jednej tabeli w danym arkuszu;

2) tabele w arkuszach pliku muszą zachować układ komórek określony w pliku wzorcowym i nie mogą zawierać dodatkowych wierszy lub kolumn;

3) komórki arkusza kalkulacyjnego, które w pliku wzorcowym mają nadaną nazwę (etykietę) inną niż standardowa nazwa literowo-cyfrowa:

a) mogą posiadać tylko jedną nazwę (etykietę) i musi być ona identyczna z nazwą (etykietą) danej komórki w pliku wzorcowym,

b) muszą mieć format danych identyczny jak określony w pliku wzorcowym,

c) muszą być wypełnione, o ile nie są oznaczone znakiem „x” w pliku wzorcowym;

4) w przypadku zamieszczania w arkuszach pliku danych wyrażanych w postaci ułamków dziesiętnych, miejsca dziesiętne oddzielane są przecinkiem;

5) dla oznaczenia odpowiednio roku, miesiąca oraz dnia, stosuje się format daty w następującym układzie znaków: RRRR-MM-DD.

§ 7. Podmiot obsługujący kredyty przekazuje Komisji:

1) roczne sprawozdanie finansowe, o którym mowa w art. 28 ust. 3 ustawy, na koniec roku obrotowego, uwzględniając zatwierdzone zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy o rachunkowości sprawozdanie finansowe, o którym mowa w art. 45 ustawy o rachunkowości, i nie później niż w terminie 20 dni od dnia zatwierdzenia tych sprawozdania finansowego;

2) roczne sprawozdanie z działalności w zakresie obsługi kredytów, do 1 marca każdego roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 29 ustawy z dnia ... 2024 r o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. z ...), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, terminów oraz sposobu sporządzania i przekazywania informacji, o których mowa w art. 27 ust. 2 i 3 ustawy, oraz terminów i sposobu przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 3 ustawy, mając na względzie zapewnienie Komisji sprawowanie skutecznego nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty.

Konieczność wydania rozporządzenia wynika z ustawy implementującej do prawa krajowego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1), z uwzględnieniem konieczności zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego, zwanej dalej „KNF”, dostępu do danych niezbędnych do sprawowania skutecznego nadzoru nad działalnością instytucji pożyczkowych.

W § 1 projektu określony został przedmiotowy i podmiotowy zakres rozporządzenia.

W § 2 projektu wyjaśnione zostały pojęcia użyte w rozporządzeniu.

Stosownie do § 3 projektu, informacje, o których mowa w § 1 pkt 1, sporządzane będą odpowiednio do charakteru tych informacji narastająco od początku roku obrotowego do końca półrocza, którego dotyczą, albo według stanu na ostatni dzień półrocza i przekazywane Komisji do ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu półrocza, za który te informacje są sporządzane. Dniem sprawozdawczym jest ostatni dzień miesiąca kalendarzowego. Przepis ten ma na celu zwiększenie przejrzystości oraz regularności w sporządzaniu i przekazywaniu Komisji informacji w zakresie, o którym mowa w § 1 pkt 1. Ustalenie jednoznacznych terminów umożliwia skuteczne monitorowanie ryzyka na rynku finansowym. Obowiązek sporządzania tych informacji narastająco od początku roku obrotowego do końca półrocza pozwala na lepszą ocenę sytuacji kredytowej, a termin przekazywania informacji do końca miesiąca po zakończeniu półrocza zapewnia, że informacje będą na czas dostępne dla organów nadzorczych. W efekcie przepis przyczynia się do ochrony kredytobiorców i zwiększenia zaufania do systemu finansowego.

W § 4 projektu utrzymane zostały szczególne rozwiązania dla nabywcy kredytu albo przedstawiciela, którzy dokonują przeniesienia na nabywcę kredytów praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt w innym dniu niż pierwszy dzień miesiąca. Informacje w zakresie, o którym mowa w § 3 ust. 1 nabywca kredytu albo przedstawiciel sporządza po raz pierwszy za okres od przeniesienia na nabywcę kredytów praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt do końca półrocza w którym dokonano ww. transakcji. Pozwoli to na objęcie informacją sprawozdawczą nadzorowanych podmiotów, niezależnie do momentu dokonania przez nich przedmiotowej transakcji. Przepis dotyczący sporządzania informacji w przypadku przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt albo wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt w innym dniu niż pierwszy dzień miesiąca ma na celu zapewnienie elastyczności w ich przekazywaniu. Sporządzanie

informacji za okres od dnia nabycia do końca półrocza pozwala na bieżące monitorowanie wpływu przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt albo wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt oraz na ocenę ryzyka, co jest istotne dla organów nadzorczych. Taki mechanizm zwiększa transparentność transakcji i pozwala na lepszą ochronę interesów kredytobiorców, zapewniając, że wszystkie istotne dane są uwzględniane i raportowane w odpowiednim czasie.

W § 5 projektu utrzymanie rozwiązania, zgodnie z którym informacje będą przekazywane do Komisji w postaci elektronicznej, za pomocą udostępnionego nieodpłatnie przez Komisję systemu teleinformatycznego. Wykorzystanie plików wzorcowych, dostępnych na stronie internetowej Komisji, zapewnia jednolitość i standaryzację danych, co ułatwia ich przetwarzanie i analizę. Dzięki temu rozwiązaniu, możliwe jest szybsze i bardziej precyzyjne zbieranie informacji, co sprzyja lepszemu monitorowaniu rynku kredytowego oraz ochronie interesów kredytobiorców. Ułatwia to także pracę organów nadzorczych w zakresie oceny ryzyk związanych z przenoszeniem kredytów.

W §6 określono wymogi techniczne, jakim powinien odpowiadać plik z danymi sprawozdawczymi. Wymogi zostały tak określone, aby zachować zasadę neutralności technologicznej, dopuszczając one jednak również używanie najbardziej rozpowszechnionego oprogramowania komercyjnego.

§ 7 określa obowiązek terminowego przekazywania rocznych sprawozdań finansowych oraz sprawozdań z działalności w zakresie obsługi kredytów. Przepis ten ma na celu zapewnienie przejrzystości i odpowiedzialności podmiotów obsługujących kredyty. Regularne przekazywanie sprawozdań umożliwia organom nadzorczym monitorowanie kondycji finansowej oraz efektywności działań tych podmiotów obsługujących kredyty. Dostarczanie sprawozdań w określonych terminach gwarantuje, że informacje będą aktualne, co sprzyja lepszemu zarządzaniu ryzykiem i ochronie interesów kredytobiorców, a także wczesnemu wykrywaniu potencjalnych problemów w działalności podmiotów obsługujących kredyty.

§ 8 przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Taki okres *vacatio legis* jest zgodny z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1461), który stanowi, że akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzą w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego, w związku z tym nie wymaga przedstawienia do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr 239, poz. 2039).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia zgodnie z § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806).

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Rozporządzenie reguluje kwestie dotyczące sposobu kontroli wykonywanej przez organy KNF. Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają lub wpływają w minimalnym stopniu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie terminów i sposobu sporządzania i przekazywania informacji dotyczących przeniesienia na nabywcę kredytów praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt oraz terminów i sposobu przekazywania sprawozdań z działalności w zakresie obsługi kredytów Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jurand Drop, Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Niezgoda, Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów, tel. 22 694 58 28, e-mail: sekretariat.fn@mf.gov.pl Aleksandra Mendel, Specjalista, Departament Rozwoju Rynku Finansowego, Wydział Sektora Bankowego, e-mail: aleksandra.mendel@mf.gov.pl	Data sporządzenia Kliknij tutaj, aby wprowadzić datę. Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 29 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. z) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 29 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. z) upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia terminów oraz sposobu sporządzania i przekazywania informacji, o których mowa w art. 27 ust. 2 i 3 ustawy z dnia r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów oraz terminów i sposobu przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 3 tej ustawy mając na względzie zapewnienie Komisji dostępu do danych niezbędnych do sprawowania skutecznego nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty. Konieczność wydania rozporządzenia wynika z ustawy implementującej do prawa krajowego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1) dalej „dyrektywa 2021/2167”.

Przedmiotowe rozporządzenie ma na celu zachowaniem terminowości i jednolitości przekazywania informacji. Rozporządzenie wprowadza jasne ramy czasowe, w których podmioty zobowiązane muszą przekazywać informacje, o których mowa w §1 rozporządzenia. Ujednolicenie terminów minimalizuje ryzyko opóźnień oraz zapewnia, że wszystkie podmioty działają według tych samych zasad.

Ponadto rozporządzenie ma zagwarantować spójność i kompletność danych. W rozporządzeniu określa się sposób przekazywania informacji, o których mowa w art. 27 ust. 2 i 3 ustawy z dnia r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów co ma na celu zapewnienie, że informacje są przekazywane w odpowiedniej formie, w sposób spójny i kompletny. Pozwala to na uniknięcie niejasności lub błędów. Przepisy dotyczące terminów i sposobu sporządzania i przekazywania informacji, o których mowa w §1 rozporządzenia mają na celu zwiększenie nadzoru i transparentności w sektorze finansowym. Dzięki regularnemu przekazywaniu informacji, odpowiednie organy mogą monitorować obrót wierzytelnościami, zapewniając stabilność rynku i odpowiednią ochronę klientów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Oczekiwany efekt uregulowania dotyczącego terminów i sposobu przekazywania, o których mowa w art. 27 ust. 2 i 3 ustawy z dnia ...2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów oraz terminów przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 3 tej ustawy jest zwiększenie przejrzystości rynku finansowego. Systematyczne przekazywanie wymaganych informacji sprawia, że organy nadzoru oraz inne zainteresowane strony, takie jak klienci czy potencjalni nabywcy, mają lepszy wgląd w działania rynku. Przejrzystość ta zwiększa zaufanie do podmiotów działających w sektorze finansowym. Ponadto dzięki określonym terminom i sposobie przekazywania informacji, organy nadzoru mogą lepiej monitorować rynek, identyfikować potencjalne zagrożenia i podejmować działania naprawcze na wczesnym etapie. Jednocześnie organy odpowiedzialne za nadzór mogą skuteczniej kontrolować przestrzeganie przepisów przez podmioty określone w rozporządzeniu. Standaryzacja informacji ułatwia analizę i

porównanie informacji, co pozwala na szybsze i skuteczniejsze wykrywanie nieprawidłowości. Przepisy jasno określają, jakie informacje, w jaki sposób i w jakich terminach muszą być przekazywane, co zmniejsza ryzyko nieporozumień lub naruszeń regulacyjnych przez podmioty obowiązane do przekazywania informacji. Dzięki temu podmioty te mają jasno zdefiniowane obowiązki, co pomaga im unikać kar za nieterminowe lub nieprawidłowe przekazywanie informacji. W efekcie, rozporządzenie to ma na celu zwiększenie efektywności, przejrzystości i bezpieczeństwa nabywania praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanych umów o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanych umów o kredyt oraz działalności w zakresie obsługi kredytów, przy jednoczesnym zapewnieniu, że odpowiednie informacje są przekazywane w sposób terminowy i zgodny z obowiązującymi normami.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Nabywcy kredytów albo przedstawiciele			Wejście w życie projektowanej regulacji będzie miało pozytywny wpływ na procesy sprawozdawcze z działalności w zakresie obsługi kredytów
KNF			Wejście w życie będzie miało pozytywny wpływ na Komisję Nadzoru Finansowego, zapewniając adekwatne źródła danych niezbędne dla wykonywania nadzoru analitycznego nad nabywcami kredytów albo przedstawicielami..

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, osoby niepełnosprawne i starsze.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	Nabywcy kredytów albo przedstawiciele	Analogiczne bądź zbliżone obciążenia obowiązkami sprawozdawczymi dotyczą także innych kategorii podmiotów prowadzących działalność na rynku finansowym i podlegających nadzorowi ostrożnościowemu. Ze względu na ograniczony charakter wprowadzanych regulacji tym w zakresie i strukturze sprawozdawanych danych, skutki w ujęciu pieniężnym nie powinny być znaczące.						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowane rozwiązania nie będą miały wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

Obciążenia regulacyjne w zakresie dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów wynikają z wdrożenia dyrektywy 2021/2167. Podstawowym celem projektowanych przepisów jest stworzenie jasnych co do zakresu i treści wymogów, które mają na celu ułatwić wnioskodawcom sporządzenie kompletnego wniosku zawierającego wszystkie niezbędne informacje i przyspieszyć

postępowania w sprawach o wydanie zezwolenia. Zwiększenie obowiązków w zakresie dokumentów załączanych do wniosku jest skutkiem implementacji do ustawy przepisów dyrektywy .

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

- ☐ środowisko naturalne
- ☐ sytuacja i rozwój regionalny
- ☐ inne: ...

- ☐ demografia
- ☐ mienie państwowe

- ☐ informatyzacja
- ☐ zdrowie

Omówienie wpływu

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie, po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Komisję Nadzoru Finansowego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowego sposobu i trybu wykonywania czynności kontrolnych w podmiotach obsługujących kredyty, oddziałach podmiotów obsługujących kredyty i u dostawców usług obsługi kredytów

Na podstawie art. 39 ust. 11 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U....) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy sposób i tryb wykonywania czynności kontrolnych w podmiotach obsługujących kredyty, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów, oddziałach podmiotów obsługujących kredyty, o których mowa w art. 10 pkt 2 tej ustawy, i u dostawców usług obsługi kredytów;
- 2) szczegółowy zakres protokołu kontroli oraz sposób i tryb jego sporządzenia;
- 3) sposób i tryb wnoszenia zastrzeżeń lub wyjaśnień do ustaleń kontroli zawartych w protokole kontroli;
- 4) sposób przekazania zaleceń pokontrolnych.

2. Czynności kontrolne są wykonywane w co najmniej dwuosobowych zespołach kontrolnych.

3. Pracami zespołu kontrolnego kieruje wyznaczony w tym celu inspektor, zwany dalej „kierującym kontrolą”.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;
- 2) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów.

§ 3. 1. Kierujący kontrolą niezwłocznie po przybyciu zespołu kontrolnego do pomieszczeń podmiotu obsługującego kredyty zawiadamia o tym prezesa zarządu albo dyrektora podmiotu obsługującego kredyty, a w razie jego nieobecności – zastępującego go członka zarządu albo innego dyrektora. W razie ich nieobecności kierujący kontrolą zawiadamia inną osobę wyznaczoną przez podmiot obsługujący kredyty do kierowania jego pracami.

2. O rozpoczęciu czynności kontrolnych kierujący kontrolą powiadamia właściwych pracowników podmiotu obsługującego kredyty, w sposób przyjęty w podmiocie obsługującym kredyty.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 2710).

§ 4. W przypadku gdy dokument podmiotu obsługującego kredyty jest sporządzony w języku obcym, kierujący kontrolą może zwrócić się do podmiotu obsługującego kredyty o przedstawienie dokumentu w oryginale i – w razie potrzeby – jego tłumaczenia na język polski, w tym, na żądanie kierującego kontrolą, dokonanego przez tłumacza przysięgłego.

§ 5. Kierujący kontrolą organizuje spotkanie końcowe z prezesem zarządu albo dyrektorem podmiotu obsługującego kredyty, a w razie jego nieobecności – zastępującym go członkiem zarządu albo innym dyrektorem podmiotu obsługującego kredyty w celu przedstawienia ustaleń kontroli i omówienia stwierdzonych nieprawidłowości. Na spotkanie końcowe kierujący kontrolą może zaprosić, za pośrednictwem podmiotu obsługującego kredyty, przedstawiciela rady nadzorczej albo komisji rewizyjnej albo dyrektora oraz biegłego rewidenta badającego sprawozdanie finansowe tego podmiotu.

§ 6. W protokole z przeprowadzonych czynności kontrolnych, zwanym dalej „protokołem”, zamieszcza się także:

- 1) nazwę (firmę) podmiotu obsługującego kredyty i adres siedziby;
- 2) imię i nazwisko prezesa zarządu albo dyrektora podmiotu obsługującego kredyty, a w razie jego nieobecności – zastępującego go członka zarządu albo innego dyrektora podmiotu obsługującego kredyty, a w razie potrzeby także imiona i nazwiska osób kierujących komórkami organizacyjnymi podmiotu obsługującego kredyty oraz datę objęcia przez nich stanowisk;
- 3) imię, nazwisko i stanowisko służbowe kierującego kontrolą;
- 4) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych z wymienieniem ewentualnych przerw w trakcie ich trwania;
- 5) wskazanie zakresu podejmowanych czynności, daty badania, na którą dokonano ustaleń kontroli, oraz okresu objętego kontrolą;
- 6) wyszczególnienie załączników stanowiących część składową protokołu;
- 7) informację o liczbie egzemplarzy sporządzonego protokołu wraz z załącznikami oraz wskazanie odbiorców protokołu;
- 8) zastrzeżenie, że protokół zawiera informacje prawnie chronione;
- 9) datę i miejsce podpisania protokołu;
- 10) pouczenie podmiotu obsługującego kredyty o przysługującym mu prawie do wniesienia zastrzeżeń lub wyjaśnień do protokołu.

§ 7. Protokół sporządza kierujący kontrolą lub osoba przez niego wyznaczona. Kierujący kontrolą wyznacza taką osobę spośród członków zespołu kontrolnego. Protokół sporządza się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, w dwóch lub trzech jednobrzmiących egzemplarzach, w terminie 30 dni roboczych od dnia zakończenia czynności kontrolnych i przeznacza dla:

- 1) zarządu albo dyrektora podmiotu obsługującego kredyty;
- 2) rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej albo dyrektora podmiotu obsługującego kredyty;
- 3) Urzędu Komisji.

§ 8. 1. Po podpisaniu protokołu nie dokonuje się w nim jakichkolwiek zmian, z zastrzeżeniem prostowania oczywistych omyłek pisarskich.

2. Oczywiste omyłki pisarskie w protokole prostuje kierujący kontrolą i w przypadku protokołu sporządzonego na piśmie utrwalonym w postaci papierowej parafuje sprostowania, a w przypadku protokołu sporządzonego na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej ponownie podpisuje protokół. O sprostowaniu oczywistych omyłek pisarskich w protokole powiadamia się na piśmie podmiot obsługujący kredyty.

§ 9. 1. Protokół podpisują i parafują każdą jego stronę kierujący kontrolą oraz w przypadku zarządu jednoosobowego – członek zarządu albo dyrektor, w przypadku zarządu wieloosobowego – dwaj członkowie zarządu albo dyrektorzy podmiotu obsługującego kredyty. W przypadku protokołu sporządzonego na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej nie parafuje się jego stron.

2. Termin na podpisanie i przekazanie protokołu do Urzędu Komisji wynosi 14 dni roboczych, licząc od dnia doręczenia protokołu osobie lub osobom uprawnionym do reprezentacji zgodnie z zasadami obowiązującymi w podmiocie obsługującym kredyty.

3. Podmiot obsługujący kredyty może w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia osobie lub osobom uprawnionym do reprezentacji zgodnie z zasadami obowiązującymi w podmiocie obsługującym kredyty przedstawić zastrzeżenia lub wyjaśnienia, wskazując równocześnie stosowne wnioski dowodowe.

4. Zastrzeżenia lub wyjaśnienia do ustaleń kontroli zawartych w protokole podmiot obsługujący kredyty sporządza na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej i dołącza do każdego egzemplarza protokołu.

§ 10. Odmowa podpisania protokołu przez osobę lub osoby uprawnione do reprezentacji zgodnie z zasadami obowiązującymi w podmiocie obsługującym kredyty lub zwłoka w jego podpisaniu i przekazaniu do KNF nie wpływa na jego ważność ani prowadzenie czynności pokontrolnych.

§ 11. 1. Zalecenia pokontrolne są przekazywane zarządowi lub radzie nadzorczej albo dyrektorowi podmiotu obsługującemu kredyty.

2. W przypadku wniesienia zastrzeżeń lub wyjaśnień do ustaleń kontroli zawartych w protokole stanowisko do nich jest dołączane do zaleceń pokontrolnych i podpisywane przez Przewodniczącego Komisji lub upoważnioną przez niego osobę.

§ 12. Przepisy § 1-11 stosuje się odpowiednio do oddziału podmiotu obsługującego kredyty oraz dostawcy usług obsługi kredytów.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 39 ust. 11 ustawy z dnia ...2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. z...), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu i trybu wykonywania czynności kontrolnych w podmiotach obsługujących kredyty i u dostawców usług obsługi kredytów. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres protokołu kontroli, sposób i tryb wnoszenia zastrzeżeń lub wyjaśnień do ustaleń kontroli zawartych w protokole oraz sposób przekazania zaleceń pokontrolnych, z uwzględnieniem celów nadzoru sprawowanego nad tymi podmiotami oraz zapewnienia efektywności tego nadzoru.

Konieczność wydania rozporządzenia wynika z ustawy implementującej do prawa krajowego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1). Zgodnie z przepisami tej ustawy działalność podmiotów obsługujących kredyty oraz dostawców usług obsługi kredytów podlega nadzorowi sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego, zwanego dalej „KNF”. W ramach sprawowanego nadzoru KNF może prowadzić kontrole działalności tych podmiotów.

Kontrola prowadzona w podmiotach obsługujących kredyty i u dostawców usług obsługi kredytów ma na celu weryfikację prawidłowości oraz legalności działalności tych podmiotów. W związku z powyższym, ważne jest zapewnienie osobom przeprowadzającym kontrolę odpowiednich procedur działania umożliwiających rzetelne i szybkie wykrycie nieprawidłowości, które mogą pojawić w badanym podmiocie.

Projektowane rozporządzenie określa w sposób szczegółowy wymogi dotyczące: pracowników KNF przeprowadzających ww. czynności kontrolne, dokumentacji kontrolnej, procedur wykonywanych podczas czynności kontrolnych, praw i obowiązków jednostki kontrolowanej, przedstawienia wyników kontroli, treści i formy protokołu pokontrolnego a także zaleceń pokontrolnych.

Poniżej omówiono szczegółowe rozwiązania zaproponowane w projekcie rozporządzenia.

W § 1 ust. 2 projektu rozporządzenia wskazano, że czynności kontrolne w podmiotach obsługujących kredyty i u dostawców usług obsługi kredytów będą wykonywane przez zespoły kontrolne, w składzie co najmniej dwuosobowym, powoływanym spośród pracowników KNF.

Zgodnie z § 1 ust. 3 pracami zespołu kontrolnego będzie kierować wyznaczony w tym celu inspektor, zwany dalej „kierującym kontrolą”.

W § 2 projektu wyjaśnione zostały pojęcia użyte w rozporządzeniu.

W myśl § 3 ust. 1 kierujący kontrolą niezwłocznie po przybyciu zespołu kontrolnego do pomieszczeń podmiotu obsługującego kredyty będzie zobligowany zawiadomić o tym odpowiednie osoby z kierownictwa tego podmiotu, tj. prezesa zarządu albo dyrektora podmiotu obsługującego kredyty, a w razie jego

nieobecności – zastępującego go członka zarządu albo innego dyrektora. W sytuacji ich nieobecności kierujący kontrolą będzie zobowiązany zawiadomić inną osobę wyznaczoną przez podmiot obsługujący kredyty do kierowania jego pracami.

Zgodnie z § 3 ust. 2 o rozpoczęciu czynności kontrolnych kierujący kontrolą będzie powiadamiać właściwych pracowników podmiotu obsługującego kredyty, w sposób przyjęty w danym podmiocie. § 3 ma zatem na celu zapewnienie transparentności i sprawnego przebiegu działań kontrolnych w podmiotach obsługujących kredyty. Informowanie prezesa zarządu, dyrektora pozwala na bieżącą współpracę z zespołem kontrolnym oraz właściwe reprezentowanie interesów podmiotu obsługującego kredyty. Dodatkowo, zawiadamianie pracowników w przyjęty sposób umożliwia wewnętrzną koordynację działań i zapewnia sprawną komunikację, co sprzyja efektywności kontroli oraz minimalizuje ryzyko zakłóceń operacyjnych.

Projektowany § 4 odnosi się do sytuacji, gdy kontrolą będą objęte dokumenty podmiotu obsługującego kredyty sporządzone w języku obcym. Wówczas kierujący kontrolą będzie mógł zwrócić się do podmiotu obsługującego kredyty o przedstawienie dokumentu w oryginale i – w razie potrzeby – jego tłumaczenia na język polski (w tym na żądanie kierującego kontrolą, dokonanego przez tłumacza przysięgłego). Przepis ten ma gwarantować zapewnienie pełnej zrozumiałości dokumentów przedstawionych do kontroli. W przypadku dokumentów sporządzonych w języku obcym, możliwość zażądania ich tłumaczenia na język polski, w tym przez tłumacza przysięgłego, pozwala na dokładne i prawidłowe przeanalizowanie treści przez zespół kontrolny. To zabezpiecza interesy zarówno kontrolujących, jak i kontrolowanego podmiotu, zapewniając precyzyjność postępowania i zgodność z przepisami prawa.

W § 5 rozporządzenia przewidziano, że po zakończeniu przez zespół kontrolny przeprowadzenia czynności kontrolnych, kierujący kontrolą będzie zobowiązany zorganizować spotkanie końcowe w celu przedstawienia ustaleń kontroli i omówienia stwierdzonych nieprawidłowości. W spotkaniu tym będzie zobowiązany uczestniczyć prezes zarządu albo dyrektor podmiotu obsługującego kredyty, a w razie jego nieobecności – zastępujący go członek zarządu albo inny dyrektor podmiotu obsługującego kredyty. Na spotkanie końcowe, kierujący kontrolą będzie mógł zaprosić również (za pośrednictwem podmiotu obsługującego kredyty) przedstawiciela rady nadzorczej albo dyrektora oraz biegłego rewidenta badającego sprawozdanie finansowe tego podmiotu. Wprowadzony przepis ma na celu zapewnienie komunikacji i pełnej transparentności na etapie zakończenia kontroli. Spotkanie końcowe z prezesem zarządu lub inną osobą odpowiedzialną pozwala na omówienie wyników kontroli oraz wyjaśnienie stwierdzonych nieprawidłowości, co umożliwia podjęcie działań naprawczych. Udział dodatkowych osób, takich jak przedstawiciele rady nadzorczej, komisji rewizyjnej czy biegły rewident, zapewnia pełną wiedzę kluczowych organów podmiotu, co sprzyja zwiększeniu odpowiedzialności i skuteczności zarządzania.

W projektowanym § 6 wskazano zakres danych, jakie powinien zawierać protokół z przeprowadzonych czynności kontrolnych. Protokół powinien zawierać m.in. dane identyfikujące podmiot podlegający kontroli i jego kierownictwo oraz dane obejmujące szereg elementów formalnych związanych z przeprowadzoną kontrolą (datę rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych, datę i miejsce sporządzenia protokołu, liczbę egzemplarzy sporządzonego protokołu wraz z załącznikami).

Zgodnie z projektowanym § 7 protokół z przeprowadzonych czynności kontrolnych będzie sporządzać kierujący kontrolą lub osoba wyznaczona przez niego spośród członków zespołu kontrolnego. Protokół powinien zostać sporządzony na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, w dwóch lub trzech jednobrzmiących egzemplarzach, w terminie 30 dni roboczych od dnia zakończenia czynności kontrolnych. Egzemplarze protokołu przeznacza się odpowiednio dla zarządu albo dyrektora podmiotu obsługującego kredyty, rady nadzorczej albo dyrektora podmiotu obsługującego kredyty oraz Komisji.

Projektowany § 8 ust. 1 projektu zakłada, że po podpisaniu protokołu nie będzie można dokonywać w nim jakichkolwiek zmian, z zastrzeżeniem prostowania oczywistych omyłek pisarskich. Kierujący kontrolą będzie prostować oczywiste omyłki pisarskie w protokole, w przypadku protokołu sporządzonego na piśmie utrwalonym w postaci papierowej - parafując sprostowania, a w przypadku protokołu sporządzonego na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej - ponownie podpisując protokół. O sprostowaniu powiadamia się na piśmie podmiot obsługujący kredyty (§ 8 ust. 2). Celem przepisu jest zagwarantowanie integralności i wiarygodności protokołu kontroli po jego podpisaniu, zapobiegając dokonywaniu zmian mogących wpłynąć na jego treść. Wyjątek dotyczy jedynie prostowania oczywistych omyłek pisarskich, co ma na celu poprawienie drobnych błędów bez zmiany meritum dokumentu. Wprowadzenie precyzyjnej procedury sprostowania, z odpowiednim parafowaniem lub podpisaniem protokołu, zapewnia formalną poprawność dokumentu oraz pełną przejrzystość wobec kontrolowanego podmiotu obsługującego kredyty, który jest na bieżąco informowany o tych zmianach.

Projektowany § 9 ust. 1 stanowi, że protokół będą podpisywać i parafować każdą jego stronę kierujący kontrolą oraz w przypadku zarządu jednoosobowego – członek zarządu albo dyrektor, natomiast w przypadku zarządu wieloosobowego – dwaj członkowie zarządu albo dyrektorzy podmiotu obsługującego kredyty. Z kolei w przypadku protokołu sporządzonego na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej - nie parafuje się jego stron.

W § 9 ust. 2 ustalony został termin 14 dni roboczych na podpisanie i przekazanie protokołu do Komisji. Termin ten będzie liczony od dnia doręczenia protokołu osobie lub osobom uprawnionym do reprezentacji zgodnie z zasadami obowiązującymi w podmiocie obsługującym kredyty.

W § 9 ust. 3 wskazano, formę w jakiej podmiot obsługujący kredyty będzie mógł zgłosić zastrzeżenia lub wyjaśnienia do ustaleń kontroli zawartych w protokole. Zastrzeżenie lub wyjaśnienie podmiot obsługujący kredyty będzie sporządzać na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej i dołączać do każdego egzemplarza protokołu. § 9 zapewnia zatem formalność i integralność protokołu z kontroli poprzez jego podpisanie i parafowanie przez kierującego kontrolą oraz osoby uprawnione do reprezentacji podmiotu obsługującego kredyty. Wyjątek stanowią protokoły w formie elektronicznej, które nie wymagają parafowania stron. Ustalony termin 14 dni roboczych na podpisanie i przekazanie protokołu do KNF pozwala na terminowe zamknięcie procesu kontrolnego, jednocześnie umożliwiając podmiotowi wniesienie zastrzeżeń lub wyjaśnień, co zapewnia transparentność i możliwość reakcji na ustalenia kontroli.

Zgodnie z projektowanym § 10 odmowa podpisania protokołu przez osobę lub osoby uprawnione do reprezentacji zgodnie z zasadami obowiązującymi w podmiocie obsługującym kredyty lub zwłoka w jego podpisaniu i przekazaniu do Komisji nie będzie wpływać na jego ważność ani prowadzenie czynności

pokontrolnych. Przepis ten zapewnia ciągłość procesu kontrolnego, nawet w przypadku odmowy lub opóźnienia w podpisaniu protokołu przez osoby reprezentujące podmiot obsługujący kredyty. Jego celem jest zapobieżenie sytuacjom, w których podmiot mógłby opóźniać działania kontrolne lub pokontrolne poprzez niepodpisanie dokumentu. Tym samym, protokół zachowuje swoją ważność, a procedury pokontrolne mogą być kontynuowane, co gwarantuje skuteczność nadzoru i egzekwowania przepisów.

W § 11 ust. 1 wskazany sposób w jakim powinno nastąpić przekazanie zaleceń pokontrolnych wobec podmiotu obsługującemu kredyty. Zgodnie z § 11 ust. 1 zalecenia pokontrolne będą przekazywane zarządowi lub radzie nadzorczej albo dyrektorowi podmiotu obsługującemu kredyty.

W § 11 ust. 2 wskazano ponadto, że do zaleceń pokontrolnych dołączane będzie również podpisywane przez Przewodniczącego Komisji lub upoważnioną przez niego osobę stanowisko dotyczące zgłoszonych zastrzeżeń lub wyjaśnień do ustaleń kontroli zawartych w protokole, w przypadku gdy takie zostały wniesione.

§ 12. Przepis ten rozszerza zastosowanie regulacji dotyczących kontroli na oddziały podmiotów obsługujących kredyty oraz dostawców usług obsługi kredytów. Dzięki temu zapewnia spójność i jednolitość procedur kontrolnych w całej strukturze organizacyjnej, co pozwala na efektywne monitorowanie i nadzorowanie działalności w zakresie obsługi kredytów. Taki przepis umożliwia także utrzymanie wysokich standardów jakości i zgodności z przepisami w obszarze obsługi kredytów.

Zgodnie z § 13 przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Taki okres *vacatio legis* jest zgodny z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1461), który stanowi, że akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego, w związku z tym nie wymaga przedstawienia do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr 239, poz. 2039).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia zgodnie z § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806).

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów

projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Rozporządzenie reguluje kwestie dotyczące sposobu kontroli wykonywanej przez organy KNF. Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają lub wpływają w minimalnym stopniu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie szczegółowego sposobu i trybu wykonywania czynności kontrolnych w podmiotach obsługujących kredyty, oddziałach podmiotów obsługujących kredyty i u dostawców usług obsługi kredytów Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jurand Drop, Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Niezgoda, Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów, tel. 22 694 58 28, e-mail: sekretariat.fn@mf.gov.pl Aleksandra Mendel, Specjalista, Departament Rozwoju Rynku Finansowego, Wydział Sektora Bankowego, e-mail: aleksandra.mendel@mf.gov.pl	Data sporządzenia Kliknij tutaj, aby wprowadzić datę. Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 39 ust. 11 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. z) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Kontrola prowadzona w podmiotach obsługujących kredyty i u dostawców usług obsługi kredytów ma na celu weryfikację prawidłowości oraz legalności działalności tych podmiotów. W związku z powyższym, ważne jest zapewnienie osobom przeprowadzającym kontrolę odpowiednich procedur działania umożliwiających rzetelne i szybkie wykrycie nieprawidłowości, które mogą pojawić w badanym podmiocie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 39 ust. 11 ustawy z dnia ... 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu i trybu wykonywania czynności kontrolnych w podmiotach obsługujących kredyty i u dostawców usług obsługi kredytów przez pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, zwanego dalej „UKNF”. Regulacja wprowadzona została do projektu ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów wdrażającymi przepisy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1) dalej: „dyrektywa 2021/2167”.

Określenie jasnych zasad i procedur dotyczących sposobu i trybu wykonywania czynności kontrolnych pozwala na bardziej efektywne przeprowadzanie kontroli. Uregulowanie tych kwestii umożliwia lepsze planowanie, przygotowanie i realizację kontroli, co prowadzi do szybszego wykrywania nieprawidłowości i podejmowania działań naprawczych.

Ponadto jasne przepisy dotyczące kontroli zwiększają przejrzystość działań podmiotów kontrolowanych. Jednocześnie regulacje mają na celu zapewnienie, że podmioty objęte kontrolą będą w większym stopniu przestrzegać przepisów prawa. Rozporządzenie wyznacza jasne ramy odpowiedzialności zarówno dla kontrolujących, jak i kontrolowanych podmiotów. Dzięki temu podmioty objęte kontrolą są bardziej świadome konsekwencji ewentualnych naruszeń i bardziej skłonne do podejmowania działań korygujących przed kontrolą, co może zmniejszyć skalę nieprawidłowości.

Określenie szczegółowego sposobu i trybu wykonywania czynności kontrolnych prowadzi do standaryzacji procedur, co oznacza, że wszystkie podmioty są kontrolowane według tych samych zasad. Zmniejsza to ryzyko arbitralności działań kontrolnych i sprzyja sprawiedliwemu traktowaniu wszystkich kontrolowanych jednostek. i transparentne działania kontrolne mogą zwiększyć zaufanie społeczne do instytucji kontrolujących oraz do podmiotów, które podlegają kontrolom.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty obsługujące kredyty i dostawcy usług obsługi kredytów			Pozytywne – zwiększenie pewności prawnej podmiotów obsługujących kredyty i dostawców usług obsługi kredytów w zakresie kontroli

			przeprowadzanych przez upoważnionych pracowników UKNF
KNF			Pozytywne – uporządkowanie zasad kontroli w KIP, uproszczenie interpretacji przepisów dot. kontroli

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

_____ Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, osoby niepełnosprawne i starsze.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowane rozwiązania nie będą miały wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						

	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Obciążenia regulacyjne w zakresie dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów wynikają z wdrożenia dyrektywy 2021.2167. Podstawowym celem projektowanych przepisów jest stworzenie jasnych co do zakresu i treści wymogów, które mają na celu ułatwić wnioskodawcom sporządzenie kompletnego wniosku zawierającego wszystkie niezbędne informacje i przyspieszyć postępowania w sprawach o wydanie zezwolenia. Zwiększenie obowiązków w zakresie dokumentów załączanych do wniosku jest skutkiem implementacji do ustawy przepisów dyrektywy .		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie, po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez UKNF.		

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

**w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty i nabywcami
kredytów albo ich przedstawicielami**

Na podstawie art. 48 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób obliczenia wysokości wpłat, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów, zwanej dalej „ustawą”, oraz termin ich wnoszenia,
- 2) termin wnoszenia wpłat, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;
- 2) planie – rozumie się przez to plan finansowy Urzędu Komisji;
- 3) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135).

§ 3. 1. Wysokość należnej wpłaty wnoszonej przez podmiot obsługujący kredyty na pokrycie kosztów nadzoru za dany rok kalendarzowy, oblicza się według wzoru:

$$Ko_n = Po_{n-1} \times S$$

gdzie:

Ko_n – oznacza należną wpłatę,

Po_{n-1} – oznacza sumę przychodów podmiotu obsługującego kredyty uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów za poprzedni rok kalendarzowy, a w przypadku podmiotu obsługującego kredyty, dla którego rok obrotowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym – sumę przychodów za rok obrotowy zakończony w poprzednim roku kalendarzowym,

S – oznacza stawkę obowiązującą w danym roku kalendarzowym, obliczaną zgodnie z ust. 3 i 6.

2. Jeżeli wysokość należnej wpłaty jest niższa niż równowartość w złotych 4000 zł, wysokość należnej wpłaty przyjmuje się w wysokości równowartości w złotych 4000 zł.

3. Stawkę (S) oblicza się według wzoru:

$$S = \frac{K}{P_{n-1}} \times 100\%$$

gdzie:

K – oznacza koszty nadzoru do pokrycia w danym roku kalendarzowym, obliczanych zgodnie z ust. 4,

P_{n-1} – oznacza sumę przychodów wszystkich podmiotów obsługujących kredyty, które prowadziły działalność w ostatnim dniu roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy, uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów:

- w poprzednim roku kalendarzowym albo
- za rok obrotowy zakończony w poprzednim roku kalendarzowym – w przypadku podmiotów obsługujących kredyty, dla których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy.

4. Koszty nadzoru do pokrycia w danym roku kalendarzowym (K) oblicza się według wzoru:

$$K = PK_n - (PK_{n-1} - WK_{n-1})$$

gdzie:

PK_n – oznacza planowane koszty nadzoru, o których mowa w art. 19a ust. 2 pkt 1 ustawy, ujęte w planie na dany rok kalendarzowy, w części przypadającej na koszty nadzoru,

PK_{n-1} – oznacza planowane koszty nadzoru, o których mowa w art. 19a ust. 2 pkt 1 ustawy, ujęte w planie na poprzedni rok kalendarzowy, w części przypadającej na koszty nadzoru,

WK_{n-1} – oznacza wykonane koszty nadzoru, o których mowa w art. 19a ust. 2 pkt 1 ustawy, ujęte w planie na poprzedni rok kalendarzowy, w części przypadającej na koszty nadzoru.

5. Do ustalenia stawki przyjmuje się dane za:

- 1) poprzedni rok kalendarzowy,
 - 2) rok obrotowy zakończony w poprzednim roku kalendarzowym – w przypadku podmiotów obsługujących kredyty, dla których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy
- przekazane Komisji na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy, które Komisja posiada w dniu 30 kwietnia danego roku kalendarzowego.

6. W przypadku gdy wysokość stawki obliczona zgodnie z ust. 3 przekracza 0,5%, do obliczenia należnej wpłaty przyjmuje się stawkę w wysokości 0,5%.

§ 4. Do dnia 31 maja każdego roku kalendarzowego Przewodniczący Komisji podaje do publicznej wiadomości, w drodze komunikatu ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Komisji:

- 1) wysokość stawki obowiązującej w danym roku kalendarzowym;
- 2) wysokość kosztów nadzoru do pokrycia w danym roku kalendarzowym, ze wskazaniem wartości poszczególnych zmiennych przyjętych do ich ustalenia zgodnie z § 2 ust. 4.

§ 5. 1. Podmiot obsługujący kredyty uiszcza należną wpłatę do dnia 30 czerwca danego roku kalendarzowego na rachunek bankowy Urzędu Komisji.

2. Podmiot obsługujący kredyty rozpoczynający działalność wnosi pierwszą należną wpłatę za rok kalendarzowy następujący po roku, w którym rozpoczął działalność.

§ 6. 1. Deklaracja o wysokości należnej wpłaty jest przekazywana w postaci dokumentu elektronicznego, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego udostępnionego nieodpłatnie na stronie internetowej Urzędu Komisji, w terminie nie dłuższym niż 10 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w § 4 ust. 1.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę (firmę) podmiotu obsługującego kredyty;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) dane, w tym kwoty zaokrąglone do pełnych złotych, w zakresie:
 - a) sumy przychodów podmiotu obsługującego kredyty uzyskane z działalności w zakresie obsługi kredytu w poprzednim roku kalendarzowym albo w roku obrotowym zakończonym w poprzednim roku kalendarzowym,
 - b) wysokości stawki obliczanej zgodnie z § 3 ust. 3, 5 i 6,
 - c) wysokości należnej wpłaty,
 - d) kwoty dokonanej wpłaty,
 - e) daty dokonania wpłaty,
- 4) podpis osoby (imię i nazwisko) upoważnionej do złożenia deklaracji.

§ 7. Nabywca kredytu albo jego przedstawiciel uiszcza Komisji należną wpłatę, o której mowa w art. 46 ust. 1 ustawy do ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu półrocza roku kalendarzowego, w którym na jego rzecz zostały przeniesione prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 48 ustawy z dnia ...2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U...), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia dla Prezesa Rady Ministrów do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu obliczania wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty.

Mechanizm określony w projekcie rozporządzenia jest analogiczny do sposobu określonego dla innych podmiotów nadzorowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego, zwaną dalej „KNF”, takich jak m.in. banki, zakłady ubezpieczeń, czy spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe.

Podmioty nadzorowane dokonują samoobliczenia wysokości wpłaty na koszty nadzoru mając na uwadze osiągnięte przychody i wysokość kosztów nadzoru określone w planie finansowym KNF.

§ 2 wprowadza definicje pojęć Komisji, planu i ustawy. Przepis jest istotny z uwagi na swoje podstawowe znaczenie dla dalszej interpretacji poszczególnych przepisów rozporządzenia.

W § 3 ust. 1, 3 i 4 zawarto algorytm służący do obliczenia należności od podmiotu obsługującego kredyty z tytułu kosztów nadzoru sprawowanego przez KNF. Należna wpłata będzie obliczana, zgodnie z ust. 1, jako iloczyn sumy przychodów podmiotu obsługującego kredyty uzyskanych z działalności w zakresie obsługi kredytów za poprzedni rok kalendarzowy, a w przypadku podmiotu obsługującego kredyty, dla którego rok obrotowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym – sumę przychodów za rok obrotowy zakończony w poprzednim roku kalendarzowym, oraz stawki obowiązującej w danym roku kalendarzowym obliczanej zgodnie z ust. 3 i 6. Zgodnie z § 2 ust. 2, jeżeli wysokość należnej wpłaty obliczonej zgodnie z podanym algorytmem jest niższa niż 4000zł, wysokość należnej wpłaty zostanie przyjęta w tej wysokości.

Zgodnie z § 3 ust. 5 do ustalenia stawki będą przyjmowane dane za rok kalendarzowy poprzedzający rok, za który jest należna wpłata, a w przypadku podmiotów obsługujących kredyty, których rok obrotowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym – rok obrotowy zakończony w roku kalendarzowym poprzedzającym rok, za który jest należna wpłata, przekazane UKNF na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy, które KNF posiada w dniu 30 kwietnia danego roku kalendarzowego.

Przepis § 3 ust. 6 przewiduje, że w przypadku gdy wysokość stawki obliczonej zgodnie z ust. 3 przekroczy 0,5%, do obliczenia należnej wpłaty będzie przyjmowana stawka w tej wysokości (0,5%).

W § 4 określony został obowiązek ogłoszenia przez Przewodniczącego KNF, do dnia 31 maja, wysokości stawki obowiązującej w danym roku kalendarzowym oraz wysokość kosztów nadzoru do pokrycia w danym roku kalendarzowym, ze wskazaniem wartości poszczególnych zmiennych przyjętych do ich ustalenia zgodnie z § 2 ust. 4.

Zgodnie z § 5 podmiot obsługujący kredyty uiszcza należną wpłatę do dnia 30 czerwca danego roku kalendarzowego na rachunek bankowy UKNF.

Zgodnie z § 6, w terminie nie dłuższym niż 10 dni od dnia upływu terminu uiszczenia należnej wpłaty, podmiot obsługujący kredyty będzie przekazywać UKNF deklarację o wysokości należnej wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru. Deklaracja będzie składana w postaci dokumentu elektronicznego, za pośrednictwem

systemu teleinformatycznego udostępnionego nieodpłatnie na stronie internetowej Urzędu KNF, co nie będzie stanowiło obciążeń regulacyjnych dla nadzorowanych podmiotów. W ust. 2 określono dane i informacje, które zawiera deklaracja.

Zgodnie z § 7 nabywca kredytu albo jego przedstawiciel uiszcza komisji należne wpłaty do ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu półrocza roku kalendarzowego, ma na celu zapewnienie przejrzystości i terminowości w procesie rozliczeń związanych z przeniesieniem praw z tytułu nieobsługiwanych umów kredytowych. Taki przepis wprowadza konkretny harmonogram wpłat. Regularne, półroczne rozliczenia umożliwiają komisji efektywne zarządzanie zasobami i pozwalają nabywcom kredytów na przygotowanie się do uregulowania należności. Termin ten, wyznaczony na ostatni dzień miesiąca po zakończeniu półrocza, zapewnia wystarczający czas na dokonanie rozliczeń, jednocześnie wymuszając na stronach odpowiednią dyscyplinę płatniczą. Dodatkowo, ustalenie półrocznego okresu rozliczeniowego odpowiada potrzebom rynkowym i administracyjnym, które często uwzględniają dłuższe cykle księgowe i sprawozdawcze, co z kolei pozwala na lepsze zarządzanie zobowiązaniami i odpowiedzialnością finansową stron uczestniczących w obrocie wierzytelnościami z tytułu kredytów nieobsługiwanych.

Zgodnie z § 8 przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Taki okres *vacatio legis* jest zgodny z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1461), który stanowi, że akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzą w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego, w związku z tym nie wymaga przedstawienia do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr 239, poz. 2039).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia zgodnie z § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806).

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Rozporządzenie reguluje kwestie dotyczące sposobu kontroli wykonywanej przez organy KNF. Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają lub wpływają w minimalnym stopniu na działalność

mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty i nabywcami kredytów albo ich przedstawicielami Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jurand Drop, Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Niezgoda, Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów, tel. 22 694 58 28, e-mail: sekretariat.fn@mf.gov.pl Aleksandra Mendel, Specjalista, Departament Rozwoju Rynku Finansowego, Wydział Sektora Bankowego, e-mail: aleksandra.mendel@mf.gov.pl	Data sporządzenia Kliknij tutaj, aby wprowadzić datę. Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 48 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. z) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 48 ustawy z dnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. z) upoważnienia dla Prezesa Rady Ministrów do określenia wysokości kosztów nadzoru ponoszonych przez nadzorowane podmioty.

Rozporządzenie w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty i nabywcami kredytów albo przedstawicieli rozwiązuje kluczowy problem zapewnienia odpowiedniego finansowania działań nadzorczych.

Ustanowienie obowiązku regularnych wpłat pozwala organom nadzorczym na bieżące monitorowanie działalności tych podmiotów, minimalizując zagrożenia dla rynku finansowego oraz interesów konsumentów. Dzięki temu przepisy zapewniają stabilne finansowanie niezbędne do efektywnego nadzoru, co pozwala uniknąć problemów związanych z brakiem kontroli nad sektorem kredytów nieobsługiwanych i podmiotami, które nimi zarządzają.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem projektu jest wprowadzenie regulacji określających sposób pokrywania kosztów nadzoru przez podmioty obsługujące kredyty i nabywców kredytów albo przedstawicieli.

Oczekiwany efekt rozporządzenia w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad podmiotami obsługującymi kredyty i nabywców kredytów albo przedstawicieli jest zapewnienie stabilności i przejrzystości na rynku finansowym, zwłaszcza w obszarze zarządzania nieobsługiwanych kredytami. Regularne wpłaty na rzecz organów nadzorczych umożliwią skuteczną kontrolę działalności tych podmiotów, co w konsekwencji przyczyni się do zmniejszenia ryzyka niewłaściwego zarządzania wierzytelnościami i zapewni ochronę interesów konsumentów oraz wierzycieli.

Dzięki stabilnemu finansowaniu nadzoru, organy kontrolne będą mogły na bieżąco monitorować zgodność działań podmiotów z przepisami prawa, co zwiększy transparentność ich operacji i poprawi standardy zarządzania wierzytelnościami. Ostatecznym celem rozporządzenia jest wzmocnienie zaufania do rynku finansowego, zmniejszenie ryzyka systemowego oraz ochrona przed potencjalnymi nadużyciami w sektorze kredytów, co w dłuższej perspektywie sprzyja stabilności gospodarczej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty obsługujące kredyty, nabywcy kredytu albo przedstawiciela			Dostosowanie do nowego systemu naliczania opłat dla podmiotów obsługujących kredyty, nabywców kredytów

			albo przedstawicieli Dodatkowe opłaty za wpis do rejestru oraz opłaty roczne z tytułu działalności w zakresie obsługi kredytów
KNF			Dostosowanie do nowego systemu naliczania opłat dla podmiotów obsługujących kredyty albo nabywców kredytów albo przedstawicieli

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, osoby niepełnosprawne i starsze.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu						

W ujęciu niepieniężnym	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowane rozwiązania nie będą miały wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie, po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Komisję Nadzoru Finansowego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie informacji sprawozdawczych dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających
z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt**

Na podstawie art. 139a ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488 oraz z 2024 r. poz. 879) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres danych uwzględnianych w informacji, o której mowa w art. 139a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, oraz sposób i terminy przekazywania tej informacji.

§ 2. 1. Dane obejmują wszystkie transakcje sprzedaży wierzytelności, niezależnie od klasyfikacji wierzytelności w momencie sprzedaży oraz podmiotu nabywającego.

2. Dane dotyczące sprzedanych wierzytelności na dzień sprawozdawczy obejmują:

- 1) kod banku;
- 2) nazwę banku;
- 3) firmę (nazwę) nabywcy kredytu;
- 4) identyfikator krajowy funduszu (jeśli nabywającym był fundusz);
- 5) datę sprzedaży;
- 6) tryb sprzedaży;
- 7) informację, czy sprzedaż nastąpiła na podstawie ustawy;
- 8) kod LEI nabywcy lub przedstawiciela (w przypadku sprzedaży na podstawie ustawy);
- 9) adres nabywcy lub przedstawiciela (w przypadku sprzedaży na podstawie ustawy);
- 10) liczbę oferentów, którzy złożyli ofertę zakupu;
- 11) listę pozostałych oferentów, którzy złożyli oferty, które nie zostały wybrane;
- 12) główną walutę sprzedawanego portfela;
- 13) udział głównej waluty;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 2710).

- 14) typ i wartość ekspozycji - gospodarstwa domowe kredyt konsumpcyjny;
- 15) typ i wartość ekspozycji - gospodarstwa domowe kredyt mieszkaniowy;
- 16) typ i wartość ekspozycji - gospodarstwa domowe kredyt inny;
- 17) typ i wartość ekspozycji - przedsiębiorstwa kredyty operacyjne i inwestycyjne;
- 18) typ i wartość ekspozycji - przedsiębiorstwa kredyty inne;
- 19) typ i wartość ekspozycji - kredyty inne;
- 20) wartość bilansową portfela brutto łącznie, na którą składają się wartości typów ekspozycji, o których mowa w pkt 14-19;
- 21) liczbę ekspozycji w sprzedanym portfelu (w przypadku sprzedaży na podstawie ustawy);
- 22) liczbę ekspozycji wobec konsumentów (w przypadku sprzedaży na podstawie ustawy);
- 23) rodzaje zabezpieczeń sprzedanego portfela wierzytelności (w przypadku sprzedaży na podstawie ustawy);
- 24) zabezpieczenie hipoteczne;
- 25) wartość zabezpieczenia hipotecznego sprzedawanego portfela;
- 26) wartość bilansową brutto - pozostały do spłaty kapitał;
- 27) wartość bilansową brutto – odsetki;
- 28) wartości odpisów i rezerw z tytułu utraty wartości z tytułu ryzyka kredytowego;
- 29) wartości zawiązanych rezerw z tytułu innych ryzyk niż ryzyko kredytowe;
- 30) określenie innych ryzyk niż ryzyko kredytowe, na które zawiązano rezerwy;
- 31) wartość bilansową netto portfela;
- 32) cenę sprzedaży wierzytelności;
- 33) drugą najlepszą ofertę cenową sprzedanych wierzytelności;
- 34) maksymalną proponowaną cenę sprzedanych wierzytelności;
- 35) minimalną proponowaną cenę sprzedanych wierzytelności;
- 36) medianę ofert cenowych sprzedanych wierzytelności;
- 37) przyjęte kryteria wyboru oferenta;
- 38) liczbę kredytów w portfelu;
- 39) klauzule umowne dotyczące warunków zwrotnego odkupu sprzedanych wierzytelności;
- 40) termin odkupu zwrotnego według klauzul umownych;

- 41) średnią liczbę dni przeterminowania zobowiązania (średnia ważona);
- 42) prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania w momencie udzielania (średnia ważona dla portfela);
- 43) strukturę portfela według zaszeregowania do koszyka - wartość brutto w koszyku 1;
- 44) strukturę portfela według zaszeregowania do koszyka - wartość brutto w koszyku 2;
- 45) strukturę portfela według zaszeregowania do koszyka - wartość brutto w koszyku 3;
- 46) strukturę portfela według zaszeregowania do koszyka - wartość brutto aktywów finansowych, które w momencie początkowego ujęcia mają stwierdzoną utratę wartości;
- 47) strukturę portfela według zaszeregowania do koszyka - wartość netto w koszyku 1;
- 48) strukturę portfela według zaszeregowania do koszyka - wartość netto w koszyku 2;
- 49) strukturę portfela według zaszeregowania do koszyka - wartość netto w koszyku 3;
- 50) strukturę portfela według zaszeregowania do koszyka - wartość netto aktywów finansowych, które w momencie początkowego ujęcia mają stwierdzoną utratę wartości ;
- 51) etap postępowania egzekucyjnego, w tym informację jaka część wartości brutto ekspozycji jest po etapie bezskutecznej egzekucji;
- 52) średnią liczbę miesięcy od rozpoczęcia windykacji;
- 53) wartość nominalną zadłużenia ekspozycji wykazywanej w bilansie;
- 54) wartość nominalną zadłużenia ekspozycji wykazywanej w ewidencji pozabilansowej;
- 55) wartość portfela zabezpieczonego hipotecznie.

§ 3. 1. Dane w zakresie, o którym mowa w § 2, bank sporządza na ostatni dzień półrocza i przekazuje Komisji do ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu półrocza, za który te dane są sporządzane;

2. Dniem sprawozdawczym jest ostatni dzień miesiąca kalendarzowego;

§ 4. 1. Banki przekazują dane w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego przez Komisję utworzonych w oparciu o pliki wzorcowe udostępnione na stronie internetowej Komisji.

2. Dane są przekazywane jako plik w formacie xls lub xlsx (Microsoft Excel) albo ods (Open Office), zwany dalej „plikiem xls/ods”, w wersji oprogramowania nie niższej niż odpowiednio: Excel 2003 albo Open Office 3.3.

3. Nazwę pliku xls/ods oraz pliku xml tworzy się według następującego wzoru: NAZWA SPRAWOZDANIA__OZNACZENIE OKRESU SPRAWOZDAWCZEGO_NUMER PLIKU_ NUMER KOREKTY, gdzie:

1) nazwa sprawozdania - oznacza informację o rodzaju sprawozdania - zgodnie z pierwszym członem nazwy pliku wzorcowego, o którym mowa w § 5 rozporządzenia, zwanego dalej „plikiem wzorcowym”;

2) oznaczenie okresu sprawozdawczego - wskazanie okresu, którego dotyczą dane, w formacie: RRRRMM, gdzie pierwsze cztery znaki oznaczają rok, a kolejne dwa znaki oznaczają miesiąc;

3) numer pliku - stały, techniczny element nazwy każdego pliku: „001” dla wszystkich rodzajów plików;

4) numer korekty - oznacza numer kolejnej wersji pliku, przekazanej w wyniku stwierdzenia nieprawidłowości, oznaczonej trzema cyframi arabskimi w formacie: NNN, przy czym pierwszą wersję pliku oznacza się numerem 000; numeracja korekt musi być ciągła i unikalna.

4. Pliki xls/ods muszą również spełniać następujące wymagania techniczne:

1) nie mogą zawierać:

a) dodatkowych nazwanych arkuszy lub arkuszy nazwanych inaczej niż w pliku wzorcowym,

b) jakichkolwiek dodatkowych makr, funkcji lub reguł, innych niż w pliku wzorcowym,

c) więcej niż jednej tabeli w danym arkuszu;

2) tabele w arkuszach pliku muszą zachować układ komórek określony w pliku wzorcowym i nie mogą zawierać dodatkowych wierszy lub kolumn;

3) komórki arkusza kalkulacyjnego, które w pliku wzorcowym mają nadaną nazwę (etykietę) inną niż standardowa nazwa literowo-cyfrowa:

a) mogą posiadać tylko jedną nazwę (etykietę) i musi być ona identyczna z nazwą (etykietą) danej komórki w pliku wzorcowym,

b) muszą mieć format danych identyczny jak określony w pliku wzorcowym,

c) muszą być wypełnione, o ile nie są oznaczone znakiem „x” w pliku wzorcowym;

4) w przypadku zamieszczania w arkuszach pliku danych wyrażanych w postaci ułamków dziesiętnych, miejsca dziesiętne oddzielane są przecinkiem;

5) dla oznaczenia odpowiednio roku, miesiąca oraz dnia, stosuje się format daty w następującym układzie znaków: RRRR-MM-DD.

§ 5. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie po raz pierwszy do danych przekazywanych przez banki – za r..

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 139a ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488 oraz z 2024 r. poz. 879), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji dotyczących charakterystyki portfeli wierzytelności sprzedanych do innych podmiotów zwanych dalej „danymi”.

Konieczność wydania rozporządzenia wynika z ustawy implementującej do prawa krajowego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1), z uwzględnieniem konieczności zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego, zwanej dalej „KNF”, dostępu do danych niezbędnych do sprawowania skutecznego nadzoru.

W § 1 projektu określony został przedmiotowy i podmiotowy zakres rozporządzenia.

W § 2 określono zakres przedmiotowy danych oraz katalog danych dotyczących sprzedanych wierzytelności wynikających na dzień sprawozdawczy.

Stosownie do § 3 projektu, dane, o których mowa w § 2, sporządzane według stanu na ostatni dzień półrocza i przekazuje Komisji do ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu półrocza, za który te dane są sporządzane. Dane będą sporządzane narastająco, od początku roku do końca okresu sprawozdawczego, którego dotyczą. Dniem sprawozdawczym jest ostatni dzień miesiąca kalendarzowego.

W § 4 projektu utrzymanie rozwiązania, zgodnie z którym dane będą przekazywane do Komisji w postaci elektronicznej, za pomocą udostępnionego nieodpłatnie przez Komisję systemu teleinformatycznego. Ze względu na zapewnienie prawidłowości komunikacji określono wymogi techniczne, jakim powinien odpowiadać plik z danymi. Wymogi zostały tak określone, aby zachować zasadę neutralności technologicznej, dopuszczają one jednak również używanie najbardziej rozpowszechnionego oprogramowania komercyjnego.

Z kolei w § 5 wskazano, że przepisy projektowanego rozporządzenia mają zastosowanie po raz pierwszy do danych przekazywanych przez banki – za...

Zgodnie z § 6 przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Taki okres *vacatio legis* jest zgodny z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1461), który stanowi, że akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego, w związku z tym nie wymaga przedstawienia do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr 239, poz. 2039).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia zgodnie z § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806).

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Rozporządzenie reguluje kwestie dotyczące sposobu kontroli wykonywanej przez organy KNF. Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają lub wpływają w minimalnym stopniu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie informacji sprawozdawczych dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jurand Drop, Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Niezgoda, Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów, tel. 22 694 58 28, e-mail: sekretariat.fn@mf.gov.pl Aleksandra Mendel, Specjalista, Departament Rozwoju Rynku Finansowego, Wydział Sektora Bankowego, e-mail: aleksandra.mendel@mf.gov.pl	Data sporządzenia Kliknij tutaj, aby wprowadzić datę. Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 139a ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488 oraz z 2024 r. poz. 879) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 139a ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488 oraz z 2024 r. poz. 879) upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji dotyczących charakterystyki portfeli wierzytelności sprzedanych do innych podmiotów, zwanych dalej „danymi sprawozdawczymi”. Konieczność wydania rozporządzenia wynika z ustawy implementującej do prawa krajowego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 1) dalej „dyrektywa 2021/2167”.

Rozporządzenie w sprawie informacji sprawozdawczych dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt ma na celu zwiększenie przejrzystości i dostępności informacji na temat takich transakcji. Problem, który rozwiązuje rozporządzenie, dotyczy braku standardów dotyczących sprawozdawczości. Kredytodawcy, którzy przenoszą prawa kredytodawcy wynikające z nieobsługiwanej umowy lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, często nie dostarczają wystarczających i jasnych informacji o tych transakcjach. Wprowadzenie obowiązku sprawozdawczości umożliwia instytucjom nadzorczym monitorowanie ryzyka związanego z tego typu transakcjami. Rozporządzenie wprowadza transparentność i zapewnia lepszą ochronę zarówno dla rynku, jak i kredytobiorców w zakresie transakcji dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie określające zakres, sposób i terminy przekazywania danych dotyczących przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt ma w dużej mierze charakter dostosowawczy i jego wprowadzenie jest konieczne dla zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego adekwatnych źródeł danych niezbędnych do sprawowania efektywnego nadzoru nad bankami.

Oczekiwanym efektem rozporządzenia jest zwiększenie transparentności na rynku finansowym poprzez lepsze informowanie w zakresie przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt. Ma to prowadzić do wzmocnienia ochrony kredytobiorców, którzy zyskają jasność co do tego, kto przejmuje prawa do ich zobowiązań oraz jakie są warunki dalszej obsługi ich długu. Dodatkowo, rozporządzenie ma na celu umożliwienie instytucjom nadzorczym efektywniejsze monitorowanie ryzyka dotyczącego przeniesienia praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, co powinno przyczynić się do zwiększenia stabilności systemu finansowego oraz poprawy zaufania do instytucji kredytowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie

Nabywcy kredytów albo przedstawiciele			Wejście w życie projektowanej regulacji będzie miało pozytywny wpływ na procesy sprawozdawcze z działalności w zakresie obsługi kredytów
KNF			Wejście w życie będzie miało pozytywny wpływ na Komisję Nadzoru Finansowego, zapewniając adekwatne źródła danych niezbędne dla wykonywania nadzoru analitycznego nad nabywcami kredytów albo przedstawicielami.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, osoby niepełnosprawne i starsze.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

ceny stałe z r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	Nabywcy kredytów albo przedstawiciele	Analogiczne bądź zbliżone obciążenia obowiązkami sprawozdawczymi dotyczą także innych kategorii podmiotów prowadzących działalność na rynku finansowym i podlegających nadzorowi ostrożnościowemu. Ze względu na ograniczony charakter wprowadzanych regulacji tym w zakresie i strukturze sprawozdawanych danych, skutki w ujęciu pieniężnym nie powinny być znaczące.						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowane rozwiązania nie będą miały wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...				☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz: Obciążenia regulacyjne w zakresie dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów wynikają z wdrożenia dyrektywy 2021/2167. Podstawowym celem projektowanych przepisów jest stworzenie jasnych co do zakresu i treści wymogów, które mają na celu ułatwić wnioskodawcom sporządzenie kompletnego wniosku zawierającego wszystkie niezbędne informacje i przyspieszyć postępowania w sprawach o wydanie zezwolenia.								
9. Wpływ na rynek pracy								
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		

☐ inne: ...			
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie, po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Komisję Nadzoru Finansowego.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak.			

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW ¹⁾

z dnia

w sprawie deklaracji o wysokości opłaty na finansowanie działalności
Rzecznika Finansowego i jego Biura

Na podstawie art. 20 ust. 12 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres danych podmiotu rynku finansowego i informacji, które należy zawrzeć w deklaracji, o której mowa w art. 20 ust. 7 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej, zwanej dalej „deklaracją”;
- 2) sposób sporządzenia deklaracji;
- 3) sposób nadawania dostępu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 20 ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej, zwanego dalej „systemem teleinformatycznym”.

§ 2. Deklaracja zawiera:

- 1) dane podmiotu rynku finansowego:
 - a) rodzaj,
 - b) nazwę,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - d) adres;
- 2) rok, którego dotyczy deklaracja;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 2710).

- 3) wyrażoną w złotych wysokość opłaty na finansowanie działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura w danym roku wraz z podstawą jej obliczenia, określone w art. 20 ust. 1 pkt 1–14 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej;
- 4) informację, że deklaracja stanowi korektę deklaracji, w przypadku, o którym mowa w art. 20b ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej;
- 5) imię i nazwisko osoby upoważnionej do sporządzenia deklaracji.

§ 3. Deklarację sporządza się w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej udostępnionej na stronie internetowej Rzecznika Finansowego.

§ 4. Dostęp do systemu teleinformatycznego jest nadawany na pisemny wniosek podmiotu rynku finansowego, który zawiera wskazanie imienia i nazwiska osoby upoważnionej do sporządzenia deklaracji.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER FINANSÓW

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie deklaracji o wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura (Dz. U. poz. 2800), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 76 ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. ...).

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania projektowanego rozporządzenia stanowi konsekwencje wejścia w życie ustawy z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów mającej na celu wdrożenie przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 14), zwanej dalej „Dyrektywą 2021/2167”.

Zgodnie z motywami Dyrektywy 2021/2167 w przypadku gdy kredyty stają się niewykonywane, skuteczniejsze mechanizmy egzekwowania w zakresie kredytów zabezpieczonych pozwoliłyby instytucjom kredytowym zastosować kompleksową strategię, aby wyegzekwować należności z tytułu niewykonywanych kredytów, z zachowaniem silnych i skutecznych środków ochronnych dla kredytobiorców.

Ustawa o podmiotach obsługujących kredyty wprowadza zmianę w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109) poprzez dodanie do art. 20 ust. 14 i tym samym poszerza katalog podmiotów rynku finansowego ponoszących opłatę na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura o podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 3 pkt 14 ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów.

Powyższa ustawa zakłada wprowadzenia odpowiednich regulacji w zakresie opłat od podmiotów obsługujących kredyty na finansowanie kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura. Zaproponowana w przepisie stawka wynosząca 0,025% jest analogiczna w przypadku instytucji pożyczkowej czy w przypadku dostawcy usług finansowania społecznościowego.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nastąpi po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia (§ 5 projektu), przy czym zasady określone w rozporządzeniu stosowane będą do opłat na finansowanie Rzecznika i jego Biura za rok 2025 r. i następne. Zgodnie bowiem z art. 74 ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów do ponoszenia kosztów Rzecznika Finansowego i jego Biura do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 12 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej stosuje się przepisy dotychczasowe.

Przepisy rozporządzenia nie mają wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców), jak również na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego w związku z tym nie wymaga przedstawienia do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr 239, poz. 2039). Nie istnieje również konieczność przedstawienia projektowanego rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia zgodnie z § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806).

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania udziałem w pracach legislacyjnych nad projektem.

Przedmiot rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie deklaracji o wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jurand Drop, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Niezgoda, Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego, tel. 22 694 58 28, e-mail: sekretariat.fn@mf.gov.pl	Data sporządzenia Kliknij tutaj, aby wprowadzić datę. Źródło: Upoważnienie ustawowe - art. 20 ust. 12 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wydania projektowanego rozporządzenia wynika ze zmian wprowadzonych ustawą z dnia ... o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów(Dz. U....). Ustawa ta poszerzyła katalog podmiotów rynku finansowego ponoszących opłatę na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura o podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 3 pkt 14 ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U.) poprzez dodanie art. 20 ust. 14 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109).

Rozporządzenie w sprawie deklaracji o wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika Finansowego rozwiązuje problem ustalenia jasnych zasad i procedur dotyczących składania deklaracji oraz obliczania wysokości opłat, które podmioty obsługujące kredyty zobowiązane wnosić na finansowanie działalności Rzecznika Finansowego. Ustanawia ono ramy prawne, które zapewniają przejrzystość w procesie wyliczania opłat, terminy składania deklaracji oraz obowiązki instytucji objętych przepisami. W ten sposób zapewnia skuteczność funkcjonowania Rzecznika Finansowego poprzez stabilne źródło finansowania jego działalności.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Ustawa o podmiotach obsługujących kredyty wprowadza zmianę w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109) poprzez dodanie do art. 20 ust. 14 i tym samym poszerza katalog podmiotów rynku finansowego ponoszących opłatę na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura o podmiot obsługujący kredyty, o którym mowa w art. 3 pkt 14 ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów.

Powyższa ustawa zakłada wprowadzenia odpowiednich regulacji w zakresie opłat od podmiotów obsługujących kredyty na finansowanie kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura. Zaproponowana w przepisie stawka wynosząca 0,025% w przypadku podmiotu obsługującego kredyty jest analogiczna w przypadku instytucji pożyczkowej czy w przypadku dostawcy usług finansowania społecznościowego.

Oczekiwany efekt rozporządzenia w sprawie deklaracji o wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika Finansowego jest zapewnienie stabilnego i przewidywalnego finansowania jego działalności, co

pozwoli na skuteczne wypełnianie funkcji ochrony interesów konsumentów usług finansowych. Rozporządzenie ma również na celu zwiększenie przejrzystości i ujednolicenie procedur dotyczących składania deklaracji oraz wyliczania opłat przez instytucje finansowe, co minimalizuje ryzyko nieprawidłowości oraz opóźnień. W efekcie, działalność Rzecznika Finansowego będzie mogła być prowadzona sprawnie, co przełoży się na lepszą ochronę konsumentów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty obsługujące kredyty	Brak danych		Wprowadzenie regulacji dotyczących zasad prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów
Rzecznik Finansowy	1	https://rf.gov.pl/	Dostosowanie do nowego systemu naliczania opłat dla podmiotów obsługujących kredyty

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców), jak również na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy

☐ inne:	☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na pozostałe obszary, w tym środowisko naturalne, sytuację i rozwój regionalny, sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe itd.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie przewiduje się mechanizmów ewaluacji efektów projektu.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak	

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH* Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (UC145) (tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** [REDACTED]		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** [REDACTED]		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail [REDACTED]		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	[REDACTED]	[REDACTED]
2	[REDACTED]	[REDACTED]
3	[REDACTED]	[REDACTED]
4	[REDACTED]	[REDACTED]
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
1. POSTULOWANE ROZWIĄZANIA PRAWNE: POSTULOWANE ROZWIĄZANIA PRAWNE ZOSTAŁY ZAWARTE W ZAŁĄCZNIKU NR 2 DO ZGŁOSZENIA 2. INTERES BĘDĄCY PRZEDMIOTEM OCHRONY: ZAPEWNIENIE ODPOWIEDNIEGO OTOCZENIA REGULACYJNEGO DLA UCZESTNIKÓW OBROTU GOSPODARCZEGO		
D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	INFORMACJA ODPOWIADAJĄCA ODPISOWI AKTUALNEMU Z KRAJOWEGO REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW ([REDACTED])	
2	SZCZEGÓŁOWY WYKAZ UWAG DO PROJEKTU ROZPORZĄDZENIA	
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis

[REDACTED]	24 LIPCA 2023 R.	[REDACTED]
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia (podpis)		

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa - treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Wydruk informacji pobranej w trybie art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, posiada moc dokumentu wydawanego przez Centralną Informację, nie wymaga podpisu i pieczęci.

CENTRALNA INFORMACJA KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO

KRAJOWY REJESTR SĄDOWY

Stan na dzień 20.07.2023 godz. 15:26:26

Numer KRS:

**Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu
Z REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW**

Data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym		22.09.2015		
Ostatni wpis	Numer wpisu	8	Data dokonania wpisu	19.04.2023
	Sygnatura akt	1		
	Oznaczenie sądu	SĄD REJONOWY DLA M.ST. WARSZAWY W WARSZAWIE, XII WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO		

Dział 1

Rubryka 1 - Dane podmiotu	
1.Oznaczenie formy prawnej	SPÓŁKA KOMANDYTOWA
2.Numer REGON/NIP	REGON: 1
3.Firma, pod którą spółka działa	1
4.Dane o wcześniejszej rejestracji	-----
5.Czy przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą z innymi podmiotami na podstawie umowy spółki cywilnej?	NIE
6.Czy podmiot posiada status organizacji pożytku publicznego?	NIE

Rubryka 2 - Siedziba i adres podmiotu	
1.Siedziba	1
2.Adres	1
3.Adres poczty elektronicznej	-----
4.Adres strony internetowej	-----

Rubryka 3 - Oddziały	
Brak wpisów	

Rubryka 4 - Informacje o umowie	
1.Informacje o zawarciu lub zmianie umowy spółki	1

Rubryka 5	
1.Czas, na jaki została utworzona spółka	NIEOZNACZONY

Rubryka 6 - Sposób powstania spółki
Brak wpisów

Rubryka 7 - Dane wspólników		
1	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	
	2.Imiona	
	3.Numer PESEL/REGON lub data urodzenia	
	4.Numer KRS	*****
	5.Czy wspólnik pozostaje w związku małżeńskim?	TAK
	6.Czy została zawarta małżeńska umowa majątkowa?	TAK
	7.Czy powstała rozdzielnosc majątkowa między małżonkami ?	TAK
	8.Czy wspólnik ma ograniczoną zdolność do czynności prawnych?	NIE
	9.Czy wspólnik jest komandytariuszem?	NIE
	10.Wysokość sumy komandytowej	*****
	11.Wartość wkładu umówionego	*****
	12.Czy jest w tym wkład niepieniężny?	*****
Podrubryka 1 Wkład wniesiony		
Brak wpisów		
Podrubryka 2 Wkład zwrócony		
Brak wpisów		
2	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	
	2.Imiona	*****
	3.Numer PESEL/REGON lub data urodzenia	
	4.Numer KRS	
	5.Czy wspólnik pozostaje w związku małżeńskim?	*****
	6.Czy została zawarta małżeńska umowa majątkowa?	*****
	7.Czy powstała rozdzielnosc majątkowa między małżonkami ?	*****
	8.Czy wspólnik ma ograniczoną zdolność do czynności prawnych?	*****
	9.Czy wspólnik jest komandytariuszem?	TAK
	10.Wysokość sumy komandytowej	10.000 Zł

11.Wartość wkładu umówionego		6.000 ZŁ
12.Czy jest w tym wkład niepieniężny?		NIE
Podrubryka 1 Wkład wniesiony		
1	1.Wartość wkładu wniesionego	0.00 ZŁ
	2.Czy jest to wkład niepieniężny?	NIE
Podrubryka 2 Wkład zwrócony		
Brak wpisów		

Dział 2

Rubryka 1 - Uprawnieni do reprezentowania spółki		
1.Nazwa organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu		WSPÓLNICY REPREZENTUJĄCY SPÓŁKĘ
2.Sposób reprezentacji podmiotu		WSPÓLNIK BĘDĄCY KOMPLEMENTARIUSZEM JEDNOOSOBOWO
Podrubryka 1 Dane wspólników reprezentujących spółkę		
1	1.Nazwisko / Nazwa lub Firma	
	2.Imiona	
	3.Numer PESEL/REGON lub data urodzenia	, ----
	4.Numer KRS	****

Rubryka 2 - Nie dotyczy	
Brak wpisów	

Rubryka 3 - Prokurenci	
Brak wpisów	

Dział 3

Rubryka 1 - Przedmiot działalności		
1.Przedmiot przeważającej działalności przedsiębiorcy	1	69, 10, Z, DZIAŁALNOŚĆ PRAWNICZA

Rubryka 2 - Wzmianki o złożonych dokumentach			
Rodzaj dokumentu	Nr kolejny w polu	Data złożenia	Za okres od do
1.Wzmianka o złożeniu rocznego sprawozdania finansowego	1	17.07.2017	OD 08.09.2015 DO 31.12.2015
	2	17.07.2017	OD 01.01.2016 DO 31.12.2016
	3	04.05.2020	OD 01.01.2018 DO 31.12.2018
	4	04.05.2020	OD 01.01.2019 DO 31.12.2019
3.Wzmianka o złożeniu uchwały	1	*****	OD 08.09.2015 DO 31.12.2015

lub postanowienia o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego	2	*****	OD 01.01.2016 DO 31.12.2016

Rubryka 3 - Sprawozdania grupy kapitałowej

Brak wpisów

Rubryka 4 - Przedmiot działalności statutowej organizacji pożytku publicznego

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o dniu kończącym rok obrotowy

1.Dzień kończący pierwszy rok obrotowy, za który należy złożyć sprawozdanie finansowe	31.12.2015

Dział 4

Rubryka 1 - Zaległości

Brak wpisów

Rubryka 2 - Wierzytelności

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ustawy z 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe albo o zabezpieczeniu majątku dłużnika w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości albo w postępowaniu restrukturyzacyjnym albo po prawomocnym umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego

Brak wpisów

Rubryka 4 - Umorzenie prowadzonej przeciwko podmiotowi egzekucji z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych

Brak wpisów

Dział 5

Rubryka 1 - Kurator

Brak wpisów

Dział 6

Rubryka 1 - Likwidacja

Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacje o rozwiązaniu lub unieważnieniu podmiotu

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o połączeniu lub przekształceniu spółki

Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacja o postępowaniu upadłościowym

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o postępowaniu układowym

Brak wpisów

Rubryka 6 - Informacje o postępowaniach restrukturyzacyjnych, o postępowaniu naprawczym lub o przymusowej restrukturyzacji

Brak wpisów

Rubryka 7 - Informacja o zawieszeniu działalności gospodarczej

Brak wpisów

data sporządzenia wydruku 20.07.2023

adres strony internetowej, na której są dostępne informacje z rejestru: ekrs.ms.gov.pl

Szanowny Pan
Piotr Patkowski
Podsekretarz Stanu

Ministerstwo Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Dotyczy: **projektu ustawy o projekcie ustawy o podmiotach obsługujących kredyty**
 i nabywcach kredytów (UC145)

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z zainicjowanym procesem uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (znak sprawy: FN1.700.5.2022) („Projekt”), działając w imieniu [REDAKTURA], niniejszym zgłaszam zainteresowanie udziałem Kancelarii w toczących się pracach legislacyjnych nad Projektem oraz przedstawiam propozycje zmian i komentarze ze strony Kancelarii odnośnie treści Projektu.

Z poważaniem,

[REDAKTURA]

[REDAKTURA]
[REDAKTURA]

U
U

ZAŁĄCZNIK NR 2 – SZCZEGÓŁOWY WYKAZ UWAG DO PROJEKTU

Projekt ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów

(Nr UC145 w wykazie prac legislacyjnych)

Zgłaszający uwagi: [REDAKCYJNIE USUNIĘTY]

Szczegółowy wykaz uwag:

L.p.	Komentowany artykuł/paragraf	Treść uwagi
1)	Art. 1 ust. 1 pkt 1	Proponuje się wprowadzenie zmian redakcyjnych do art. 1 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy, mających na celu uniknięcie powtórzeń oraz doprecyzowanie – w ślad za przepisami Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE („Dyrektywa NPL”) – kwestii podziału zakresu działalności na ten obejmujący działalność związaną z obsługą kredytów w odniesieniu do praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt, jak również obsługi samej nieobsługiwanej umowy o kredyt, przez przyjęcie następującego brzmienia przepisu: Art. 1. 1. Ustawa określa: 1) warunki podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów w odniesieniu do praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub samej nieobsługiwanej umowy o kredyt; ewentualnie: Art. 1. 1. Ustawa określa:

		1) warunki podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów w odniesieniu do nieobsługiwanej umowy o kredyt lub praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt; Powyżej zaproponowane zmiany redakcyjne proponuje się wprowadzić analogicznie w pozostałych przepisach projektowanej ustawy.
	Art. 2 ust. 1	Stosownie do regulacji przewidzianej w art. 45a ust. 1 i nast. ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi („Ustawa o funduszach inwestycyjnych”, „Ustawa”) towarzystwo funduszy inwestycyjnych może powierzyć zarządzanie portfelem wierzytelności funduszu sekurytyzacyjnego podmiotowi posiadającemu zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego (KNF), o którym mowa w art. 192 ust. 1 Ustawy. Analogiczne rozwiązanie dotyczy możliwości powierzenia np. przez zarządzającego alternatywną spółką inwestycyjną (ZAFI) zarządzania portfelem wierzytelności alternatywnej spółki inwestycyjnej (ASI) w trybie określonym przepisami art. 70g ust. 5 lub ust. 6 Ustawy o funduszach inwestycyjnych (zawarcie przez zarządzającego ASI ww. umowy, z podmiotem innym niż podmiot podlegający nadzorowi właściwego organu nadzoru nad rynkiem kapitałowym i posiadający zezwolenie na zarządzanie portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych wymaga zgody KNF). W tym kontekście zwracamy się o rozważenie objęcia wyłączeniem w zakresie stosowania przepisów ustawy (Projekt), o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy nie tylko podmiotów tam obecnie wskazanych, ale także podmiotów posiadających zezwolenie KNF, o którym mowa w art. 192 ust. 1 Ustawy oraz podmiotów przyjmujących zlecenie zarządzania portfelem, stosownie do treści art. 70g ust. 5 lub ust. 6 Ustawy o funduszach inwestycyjnych, w zakresie w jakim przedmiotem zarządzania objęty jest portfel wierzytelności funduszu sekurytyzacyjnego (określanych w perspektywie dalszych zmian legislacyjnych również jako „fundusze wierzytelności”) albo alternatywnej spółki inwestycyjnej.
	Art. 5 ust. 3	Prosimy o rozważenie aby spełnienie wymogu dotyczącego posiadania siedziby oraz adresu miejsca prowadzenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez spółkę ubiegającą się o uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 Projektu, odnosiło się do stanu na dzień wdania decyzji KNF w przedmiocie ww. zezwolenia, zamiast do stanu na dzień złożenia wniosku o jego wydanie.
	Art. 5 ust. 4 pkt 5	W kontekście regulacji przewidzianej w art. 7 ust. 2 Projektu, zgodnie z którą wymogi dotyczące m.in. niekaralności w zakresie przestępstw, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 Projektu stosuje się do osób posiadających znaczny pakiet akcji spółki, o której mowa w art. 4 ust. 1 Projektu, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt

		36 rozporządzenia nr 575/2013, jak również w zw. z treścią art. 7 ust. 2 lit. e Dyrektywy NPL, zgodnie z którego treścią do wniosku o udzielenie zezwolenia należy dołączyć również dowody potwierdzające, że ww. osoby posiadające znaczny pakiet akcji spełniają warunki określone w art. 5 ust. 1 lit. d Dyrektywy NPL (wystarczająco dobra reputacja) , prosimy o rozważenie aby wraz z wnioskiem w odniesieniu do ww. osób posiadających znaczny pakiet akcji przedkładano również zaświadczenie o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego albo z innego właściwego rejestru (w przypadku obcokrajowców).
	Art. 9 ust. 1 pkt 6	Prosimy o zwrócenie uwagi, że przesłanka dotycząca cofnięcia zezwolenia z tytułu poważnego naruszenia przepisów określona w art. 8 ust. 1 lit. f Dyrektywy NPL sformułowana została szerzej niż to, co zostało uwzględnione w ramach art. 9 ust. 1 pkt 6 Projektu. Zgodnie z powołanym przepisem Dyrektywy NPL przesłankę cofnięcia zezwolenia stanowi nie tylko naruszenie aktu prawa krajowego mającego na celu transpozycję dyrektywy, ale również innych regulacji wskazanych w art. 8 ust. 1 lit. f Dyrektywy NPL. Obejmuje to poważne naruszenie mających zastosowanie przepisów (co wydaje się wykraczać poza samą tylko regulację przewidzianą w ramach projektowanej ustawy), jak również przepisy dotyczące ochrony konsumentów.
	Art. 15 ust. 1	Prosimy o rozważenie określenia terminu dla wykreślenia przez KNF podmiotu obsługującego kredyty z rejestru w przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia zezwolenia, albo wykreślenia danego podmiotu z Krajowego Rejestru Sądowego, tak aby wykreślenie następowało w terminie 14 dni (tj. spójnie z terminem określonym w art. 14 ust. 2 oraz w zw. z art. 15 ust. 2 Projektu), odpowiednio, po powzięciu informacji o wystąpieniu jednego z ww. zdarzeń albo po otrzymaniu informacji o ich wystąpieniu, stosowanie do obowiązku informacyjnego nałożonego na podmiot obsługujący kredyty na podstawie art. 14 ust. 1 Projektu.
	Art. 19 pkt 3	W ramach art. 5 ust. 1 lit. f Dyrektywy NPL w kontekście wymogów związanych z traktowaniem kredytobiorców w sposób sprawiedliwy i z dołożeniem należytej staranności mowa jest o uwzględnianiu w tym zakresie m.in. sytuacji finansowej kredytobiorców. W tym kontekście prosimy o rozważenie nadania komentowanej jednostce redakcyjnej Projektu następującej treści: „3) procedury pozwalające na ocenę sytuacji finansowej kredytobiorcy;”.
	Art. 24 ust. 2 pkt 4	Prosimy o rozważenie skoordynowania treści przedmiotowej jednostki redakcyjnej w sposób zgodny z treścią art. 12 ust. 1 lit. e Dyrektywy NPL, w którym mowa jest o tym aby zawarcie umowy w zakresie powierzenia wykonania części działalności w zakresie obsługi kredytów „nie uniemożliwiło właściwym organom sprawowania nadzoru nad podmiotem obsługującym kredyty zgodnie z art. 14 i 21;” . Powyższe nie jest zatem równoznaczne z określeniem w ramach ww. umowy powierzenia „sposobu sprawowania nadzoru przez Komisję albo organ nadzoru państwa macierzystego nad podmiotem obsługującym kredyty” , również dlatego że

		nie jest to kwestia rozstrzygana na gruncie regulacji kontraktowej, ale regulowana przepisami prawa (projektowana treść ustawy).
	Art. 25 ust. 3	Prosimy o korektę oczywistej omyłki pisarskiej w następujący sposób: „3. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa zakres odpowiedzialności przedstawiciela nabywcy kredytu za działania lub zaniechania w zakresie podejmowanej działalności, w tym za przestrzeganie obowiązków nałożonych na nabywcę kredytu zgodnie z art. 20 i art. 27 ust. 2.”.
	Art. 20 ust. 4	Proponuje się usunięcie z projektu ustawy art. 20 ust. 4, który upoważnia przedstawiciela Komisji do wstępu do pomieszczeń podmiotu prowadzącego działalność w zakresie obsługi kredytów oraz wglądu do przechowywanej dokumentacji związanej z prowadzeniem tej działalności. Przedmiotowe uprawnienie zostało bowiem nadane nadzorca bez jednoczesnego nadania podmiotowi prowadzącemu działalność w zakresie obsługi kredytów odpowiednich gwarancji w celu ochrony jego praw. Uprawnienie do wstępu do pomieszczeń upoważnieni przedstawiciele Komisji posiadają na podstawie przepisów regulujących tryb kontroli prowadzonej działalności gospodarczej (art. 39 ust. 2 pkt 1 projektowanej ustawy). Jednocześnie przepisy regulujące kontrolę działalności gospodarczej gwarantują kontrolowanemu możliwość skorzystania z środków ochrony jego praw w postępowaniu kontrolnym (w tym prawo do wniesienia sprzeciwu co do przeprowadzanych czynności kontrolnych na podstawie art. 59 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, stosowanego odpowiednio na podstawie art. 39 ust. 3 projektowanej ustawy). Tym samym prawo wstępu do pomieszczeń winno zostać nadane wyłącznie w ramach trybu postępowania kontrolnego.
	Art. 33 ust. 2	Zgodnie z uzasadnieniem projektowanej ustawy: <i>Dyrektywa 2021/2167 nie przewiduje wymogu ubiegania się o zezwolenia dla nabywców kredytów. Wynika to z faktu, że nie tworzą oni nowego kredytu, a jedynie nabywają wcześniej zawarte, nieobsługiwane umowy kredytowe na własne ryzyko. Nie ma zatem powodu, aby nabywcy kredytu podlegali wymogowi posiadania zezwolenia (...).</i> Jednocześnie w art. 33 ust. 2 projektowanej ustawy, ustawodawca wprowadza przesłanki fakultatywnego cofnięcia zezwolenia, nie dookreślając komu miałyby zostać cofnięte zezwolenie, a nadto odwołując przesłanki cofnięcia zezwolenia do naruszeń przepisów ustawy, których dopuścić miałyby się nabywca kredytu lub jego przedstawiciel. Z racji, że projektowana ustawa nie wprowadza wymogu uzyskania zezwolenia przez nabywcę kredytu, założyć zatem należy, że cofnięcie zezwolenia miałyby dotyczyć zezwolenia udzielonego podmiotowi obsługującemu kredyty. W związku zaś z tym, że przesłanki cofnięcia zezwolenia dotyczą naruszeń nabywcy

		kredytu lub jego przedstawiciela, na które to naruszenia nie ma wpływu podmiot obsługujący kredyty, postuluje się usunięcie proponowanego przepisu, jako wprowadzającego nadmiarowe przesłanki do cofnięcia zezwolenia.
	Art. 35	Postuluje się wprowadzenie zmiany redakcyjnej do art. 35 <i>in principio</i>, poprzez przyjęcie następującego brzmienia komentowanego przepisu: <i>„Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, której najwyższy wymiar został określony art. 33 ust. 4, uwzględnia: (...)”</i>
	Art. 36	W art. 36 projektowanej ustawy, ustawodawca referuje do naruszeń określonych w art. 9 projektowanej ustawy, wprowadzając podstawę do zastosowania sankcji wskazanych w art. 32 ust. 3 projektowanej ustawy. Wskazać zaś należy, że w przepisie art. 9 projektowanej ustawy wprowadzono przesłanki cofnięcia zezwolenia podmiotowi obsługującemu kredyt, przy czym nie każda ze wskazanych przesłanek cofnięcia zezwolenia dotyczy naruszeń (naruszeń nie dotyczą - przesłanka cofnięcia zezwolenia z uwagi na niepodjęcie prowadzenia działalności obsługi kredytów przez okres 12 miesięcy od dnia udzielenia zezwolenia, złożenie wniosku do Komisji o cofnięcie zezwolenia, zaprzestanie prowadzenia działalności w zakresie obsługi kredytów na okres dłuższy niż 12 miesięcy). Tym samym przesłanki cofnięcia zezwolenia, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 – 3, jako niezwiązane z jakimikolwiek naruszeniami, nie powinny stanowić podstawy sankcjonowania. Proponuje się zatem zawężenie zastosowania sankcji wyłącznie do pkt 4 – 6 art. 9 ust. 1 i w konsekwencji przyjęcie następującego brzmienia komentowanego przepisu: <i>„W przypadku niezaprzestania przez podmiot obsługujący kredyty naruszeń określonych w art. 9 ust. 1, pkt 4 - 6 Komisja stosuje sankcje wskazane w art. 32 ust. 3, jeżeli: (...)”</i> Jednocześnie wskazać należy, że przesłanki nałożenia sankcji wskazane w komentowanym przepisie są nieostre (brak usunięcia naruszenia „w rozsądnym” terminie”) czy konieczność natychmiastowego działania w celu zaradzenia poważnemu zagrożeniu dla zbiorowych interesów kredytobiorców. Postuluje się zatem doprecyzowanie przesłanek dających podstawę do nałożenia sankcji, w szczególności przez wskazanie konkretnego terminu, po bezskutecznym upływie którego organ nadzoru będzie uprawniony do nałożenia sankcji na podmiot nadzorowany oraz doprecyzowanie drugiej z przesłanek.

		Obecnie brzmienie projektowanego przepisu może bowiem prowadzić do nadużyć w zakresie wykładni nieostrych przesłanek na niekorzyść nadzorowanego.
	Art. 38 ust. 7	Proponuje się wprowadzenie następującej zmiany redakcyjnej do komentowanego przepisu: <i>Zgoda, o której mowa w ust. 6, nie jest wymagana jeżeli informacje uzyskane od właściwych organów nadzoru państwa członkowskiego są przekazywane właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich lub udzielenie informacji jest niezbędne dla celów wykonywania nadzoru bankowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.</i>
	Art. 39	Proponuje się wprowadzenie następujących zmian redakcyjnych do komentowanego przepisu (na wzór obowiązującego przepisu art. 49 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców): <i>„Art. 39. 1. Czynności kontrolne są wykonywane przez pracowników Urzędu Komisji po okazaniu kontrolowanemu podmiotowi lub osobie przez niego upoważnionej legitymacji służbowej upoważniającej do wykonywania takich czynności oraz po doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, wydanego przez Przewodniczącego Komisji lub upoważnioną przez niego osobę.”</i>
	Art. 40	Postuluje się doprecyzowanie przepisu art. 40 projektowanej ustawy poprzez wprowadzenie konkretnych informacji, danych oraz dokumentów, na podstawie których Komisja dokonuje oceny tego, czy podmiot obsługujący kredyty stosuje wewnętrzne procedury i polityki w zakresie obsługi kredytów. Obecnie brzmienie projektowanego przepisu, wprowadzające konieczność wzięcia pod uwagę przy dokonywaniu przedmiotowej oceny – <i>oceny ryzyka oraz wielkość, charakter, skalę i złożoność prowadzenia działalności przez podmiot obsługujący kredyty</i> , wprowadza wyłącznie zasadę proporcjonalności, która znajdzie zastosowanie przy ocenie dokonywanej przez Komisję. Jednocześnie brak jest w komentowanym przepisie wskazania podstaw przeprowadzania oceny przez Komisję.
	Art. 41 ust. 3	Postuluje się wprowadzenie redakcyjnej zmiany do komentowanego przepisu i przyjęcie następującego jego brzmienia: <i>„Komisja, w przypadku posiadania informacji, że podmiot obsługujący kredyty prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polski działalność w zakresie obsługi kredytów posiadający zezwolenie w macierzystym</i>

		<i>państwie członkowskim narusza przepisy mające zastosowanie do podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów, (...)."</i>
	Art. 45 ust. 1	W kontekście regulacji przewidzianej w art. 45 ust. 2 pkt 1 i 2 Projektu (jest tam mowa o zapobieżeniu ujawnieniu osobom nieuprawnionym informacji objętych tajemnicą zawodową oraz o zapobieżeniu ich bezprawnego wykorzystania; celem tej regulacji nie jest natomiast „ochrona przepływu” informacji objętych tajemnicą zawodową), prosimy o rozważenie aby regulacja wewnętrzna, o której mowa w ramach art. 45 ust. 1 Projektu określona została jako „procedura zapobiegająca ujawnieniu lub wykorzystaniu informacji stanowiących tajemnicę zawodową”.

Minister do spraw Unii Europejskiej

Adam Szłapka

DPUE.920.1000.2023.RS(21)

Warszawa, 22 października 2024 r.

Dot: RM-0610-92-24 z 18.10.2024 r.

Pani Joanna Knapieńska
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

Adam Szłapka

Minister do spraw Unii Europejskiej
/dokument podpisany elektronicznie/

Do wiadomości:

Pan Andrzej Domański
Minister Finansów